

Tikrojo gyvenimo Knyga

Dieviškojo Mokytojo Mokymai

XII Tomas

Pamokos 339–366

12 tomų veikalas „Libro de la Vida Verdadera“ („Tikrojo gyvenimo knyga“) yra palikimas visai žmonijai ir yra įregistruotas „Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública“ Meksike, D.F., numeriais 26002, 20111 ir 83848.

Daugiau informacijos apie ispanų kalbos originalų leidimą:
„Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C.“
Apartado Postal 888, Meksikas, D.F., - C.P. 06000

Atsakingi už vokiečių kalbos vertimą, vokiečių leidimo pratarmę, paaiškinimus, išnašas, pastabas ir nuorodas apie kūrinį:
Walter Maier ir Traugott Göltenboth.

Būklė: 2017 m. sausio mėn.

Redagavimas (naujoji rašyba ir maketavimas):
„Buchdienst zum Leben“
Manfred Bäse
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen

Tel.: +49 (0) 7371 929 66 42
El. paštas: manfredbaese@gmx.de

Remiantis šia versija, „**Tikrojo gyvenimo**“ knyga yra verčiama į daugelį kitų kalbų naudojant „DeepL Translator“.

Tai yra autentiški, originalūs, Gottholdo Göldenbotho išversti ir „Reichl Verlag“ leidyklos išleisti raštai, kuriems taikomos autorių teisės. Jie turi būti išsaugoti savo pirminėje grynumo formoje ir negali būti keičiami. Tai būtų nuodėmė ir užtrauktų dievišką bausmę.

Viešpaties žodžiai Anai Marijai Hosta:

2017 m. kovo 25 d.

Jėzus jai sako: „*Antspaudų epochos*“ ...

... ir sako:

„*Pasinaudok tuo. Šiandien aš tave išrinkau priimti mano mokymus ir perduoti juos žmonėms.*“

Už šią iniciatyvą atsakinga Anna Maria Hosta, veikdama Viešpaties Jėzaus Kristaus, mūsų Dievo, šių raštų savininko, vardu.

(El. paštas: hoanna64@yahoo.com)

„DeepL“ – atsiuntimo nuoroda: www.DeepL.com/Translator (versija verslui)

„DeepL“ šiuo metu verčia į daugiau nei 100 kalbų ir jį galima atsisiegti į kompiuterį. Vertimui reikalingas interneto ryšys.

Būklė: 2026 m. rugsėjis

Turinys

Turinys

Tikrojo gyvenimo Knyga	1
Turinys	4
Jžanga	6
Įvadas.....	8
Mokymas 339	13
Mokymas 340	22
Mokymas 341	31
Mokymas 342	40
Mokymas 343	50
Mokymas 344	59
Mokymas 345	67
Mokymas 346	85
Mokymas 347	94
Mokymas 348	103
Mokymas 349	112
Mokymas 350	122
Mokymas 351	132
Mokymas 352	143
Mokymas 353	151
Mokymas 354	159
Mokymas 355	167
Mokymas 356	177
Mokymas 357	191
Mokymas 358	199
Mokymas 359	208

Mokymas 360	219
Mokymas 361	230
Mokymas 362	239
Mokymas 363	249
Mokymas 364	258
Mokymas 365	265
Mokymas 366	273
Turinio nuorodos	293
Dieviškieji mokymai Meksikoje 1866–1950 m.	299

Jžanga

Su džiaugsmu ir dėkingumu pristatome paskutinį XII tomą iš serijos „Tikrojo gyvenimo knyga“. Jį, kaip ir kitus tomus, Traugott Göltenboth kruopščiai ir jautriai išvertė iš ispanų į vokiečių kalbą. Kaip visada, rekomenduojame skaityti tik nedidelius fragmentus, susikaupus viduje, ir apmąstyti perskaitytą tekstą, kad galėtumėte visapusiškai suvokti Kristaus žodžių dvasinę prasmę.

Visais laikais Kūrėjo Dvasia įvairiais būdais kalbėjo savo tvariniams. Pirmajame laikotarpyje Tėvas leido savo vaikams pažinti save tiesiogiai per sąžinę, be to, jis kalbėjo per pasiuntinių, vadovų ir pranašų lūpas. Viešpaties tarnų pranašystės ir apreiškimai skelbė žmogaus dvasios kilimą ir Mokytojo atėjimą.

Su Jėzaus gimimu Palestinoje prasidėjo Antrasis laikotarpis, kurio metu „Žodis“ įsikūnijo Dieviškajame Vaikelyje, kad pasakytų žmonėms: „Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas.“

Per 33 savo gyvenimo metus tarp žmonių Jėzus Kristus liudijo apie savo dievišką kilmę, o ruošdamas savo mokinius savo išvykimui, jis pasakė, kad sugrįš, bet ne kūne, o debesyje – dvasinio pasaulio simboliuje, apsuptas savo angelų gausybių.

Apreiškimai Meksikoje buvo išmintingai paruošti Dievo ranka. 1866 metais pirmiausia per Roque Rojas protą apsiereiškė pranašo Elijo Dvasia ir tarė: „Aš esu pranašas Elisas, tas, kuris buvo pašlovintas ant Taboro kalno.“ Jis atskleidė susirinkusiesiems, kad prasideda Trečiasis laikotarpis – Šventosios Dvasios amžius. Po kelerių metų, kai bendruomenė išaugo ir Kristus pasirengė savo tarnautojus, 1884 m. Jis pirmą kartą apsiereiškė „“ per savo išrinktos tarnautojos Damianos Oviedo žmogiškąjį protą – o vėliau kiekvieną sekmadienį vis daugiau, galiausiai šimtuose susirinkimų vietų visoje Meksikoje. Pagal Dievo valią apreiškimai Meksikoje tęsėsi iki 1950 m. pabaigos. Per paskutinius maždaug 20 apreiškimo laikotarpio metų, prasidėjusių maždaug 1930 m., didžioji dalis Viešpaties mokymų buvo užrašyta stenografijos būdu. Gausūs mokymai, pamokymai, pranašystės, apreiškimai ir pan. vyko daugybėje įvairių susirinkimų vietų, susiformavusių visoje šalyje. Nedidelė grupė, kuri anksčiau tarnavo kaip „balsų nešėjai“ ir veikė pagal aiškų Dieviškosios Dvasios nurodymą, surinko 12 tomų iš 366 paskelbtų mokymų. Jie suteikė jiems pavadinimą:

„LIBRO DE LA VIDA VERDADERA“
liet. „Tikrojo gyvenimo knyga“

Kiekvienas iš šių mokymų sudaro harmoningą dieviškųjų pamokymų visumą; nors tuo metu jie buvo skirti klausytojams Meksikoje, tačiau – kaip juose ne kartą pabrėžta – jie yra palikimas visai šiandieninei žmonijai ir ateities kartoms.

Ne dieviškojo žodžio raidė, o jo giluminė, vidinė prasmė pakelia žmogų ir yra maistas bei balzamas jo išalkusiai sielai. Tuo pačiu metu ji tarnauja kaip gairė jo elgesiui kasdieniame gyvenime.

Išvadas

Toliau pateikti ištraukos gali suteikti skaitytojui pirmąjį įspūdį apie šį tomą. Skaičiai skliaustuose nurodo pamokymų ir eilučių numeraciją.

Didžioji gyvenimo knyga – Trečiasis Testamentas

Mano Žodis liks užrašytas per amžius, iš jo jūs sudarysite Trečiojo laikotarpio knygą, Trečiąjį Testamentą, paskutinį Tėvo pranešimą; nes visuose trijuose laikotarpiuose Dievas turėjo savo „auksinius plunksnakočius“, kad paliktų žmonijai savo išmintį.

Mozė buvo pirmasis „auksinis plunksnakotis“, kurį Tėvas panaudojo, kad Pirmojo laikotarpio įvykius neištrinamais rašmenimis užrašytų ant ritinio. Mozė buvo Jehovos „auksinis plunksnakotis“. Tarp savo apaštalų ir Antrojo laikotarpio pasekėjų Jėzus turėjo keturis „plunksnakočius“, ir tai buvo Matas, Morkus, Lukas ir Jonas. Tai buvo Dieviškojo Mokytojo „auksiniai plunksnakočiai“. Tačiau atėjus laikui, kai Pirmasis Testamentas turėjo būti sujungtas su Antruoju meilės, pažinimo ir dvasinio tobulėjimo ryšiais, iš jų susiformavo viena knyga.

Dabar, Trečiajame laikmetyje, kai vėl turite mano Žodį, Aš taip pat paskyriau „auksinius plunksnakočius“, kad jis būtų išsaugotas raštu. Kai ateis laikas, jūs sudarysite vieną knygą, ir ši Trečiojo laikotarpio knyga – kai ateis laikas – taip pat bus sujungta su Antrojo ir Pirmojo laikotarpių knygomis, ir tada iš trijų laikotarpių apreiškimų, pranašysčių ir žodžių susiformuos **Didžioji Gyvenimo knyga**, skirta visų sielų ugdymui. Tada jūs suprasite, kad visi žodžiai – nuo pirmojo iki paskutiniojo – išsipildė tiesoje ir Dvasioje, kad visos pranašystės buvo iš anksto numatytas istorijos eigos, kurią atskleidė žmonijos Tėvas. Nes tik Dievas vienas gali leisti užrašyti įvykius, kurie įvyks. Kai pranašai kalbėjo, tai kalbėjo ne jie, bet Dievas per juos.

Na, mano mylimieji vaikai: kas teikia reikšmę knygai, kurią pradodate sudaryti? Tiesą sakant – niekas! Tačiau ateis laikas, kai žmonija, kupina troškimo ir smalsumo, prašys jūsų knygos, ir tada ji pabus, tyrinės mano Žodį ir diskutuos apie jį. Toje idėjų kovoje išryškės stovyklos – mokslininkai, teologai ir filosofai. Jūsų Žodžio liudijimas ir išminties knyga bus nunešta tautoms, ir visi kalbės apie mano mokymą. Tai bus naujos kovos, žodžių, minčių ir ideologijų karo pradžia; tačiau galiausiai, kai visi tiesoje ir Dvasioje supras, kad Didžioji Gyvenimo knyga buvo parašyta Viešpaties, jie broliškai apsikabins ir mylės vieni kitus, kaip yra mano valia.

Būtina, kad šios trys knygos sudarytų vieną visumą, kad šis Žodis apšviestų visą pasaulį. Tada žmonija seks ta šviesa, ir Babelio prakeikimas bus panaikintas, nes visi žmonės skaitys Didžiąją Tikrojo Gyvenimo Knygą,

visi laikysis to paties mokymo ir mylės vieni kitus Dvasioje ir tiesoje kaip Dievo vaikai. (358, 58–66)

Kristaus Dvasios mokymo poveikis

Mano Šviesa, plisdama po visą pasaulį, paskatino žmones ieškoti mano tiesos kiekvienoje doktrinoje. Tai yra priežastis, dėl kurios žmonės elgiasi taip, kaip elgiasi, remdamiesi savo skirtingais tikėjimais. Tai yra pranašystės išsipildymas. Kas iš jų atstovauja tiesai? Kas slepia alkaną vilką avies kailyje? Kas, vilkėdamas *tyrą* drabužį, užtikrina savo absoliučią vidinę tyrumą? Jūs turite taikyti spiritualizmą, kad atrastumėte mano tiesą; nes žmonija susiskaldė į tiek daug tikėjimų ir pasaulėžiūrų, kiek atitiko žmogaus mąstymo raidą. Taip susiformavo vis daugiau sektų ir konfesijų, ir jums bus labai sunku įvertinti tiesos kiekį, esantį kiekvienoje iš jų.

Mano mokymas apšviečia žmonių mintis ir įsivaizdavimus, ir palaipsniui kiekvienas suvoks pagrindus, kaip tobulinti savo darbus ir nukreipti juos į tobulesnį ir aukštesnį kelią. (363, 4–8)

Jėzaus stebuklai

Per Jėzų aš suteikiau jums galimybę gydyti Jo kūrinius, daugelio nuostabai. Netikintieji, išgirdę apie Jėzaus galią ir žinoję apie Jo stebuklus, reikalavo sudėtingiausių įrodymų, kad bent akimirkai jį suglumintų ir įrodytų, jog Jis nėra neklystantis. Tačiau šis apsėstųjų išlaisvinimas, tai, kad Aš juos sugrąžinau į normalių žmonių būseną, tik paliesdamas juos, pažvelgdamas į juos arba išstardamas jiems įsakymo žodį, kad tie dvasios paliktų jų protą ir abu būtų išlaisvinti nuo savo sunkios naštos, juos suglumino.

Pamatę šią galią, fariziejai, mokslininkai, Rašto žinovai ir muitininkai reagavo skirtingai. Vieni pripažino Jėzaus įgaliojimus, kiti jo galią priskyrė nežinomoms jėgoms, o dar kiti negalėjo nieko pasakyti. Tačiau išgydyti ligoniai šlovino jo vardą.

Kai kurie buvo apsėsti vienos dvasios, kiti – septynių, kaip Marija iš Magdalos, o kai kurie – tokio didelio skaičiaus, kad patys sakė esą legionas.

Per visą Mokytojo gyvenimą vienas dvasinis apsiraišymas keitė kitą. Vienus iš jų matė dvylika mokinių, kitus – žmonės – lauke ir namuose. Tai buvo stebuklą, „stebuklą“, laikotarpis. Vyrų ir moterų gaudavo ženklus ir šauksmus iš anapus. Senoliai ir vaikai taip pat buvo šių reiškinų liudininkai, o dienomis, kurios priešėjo Išganytojo mirtį ant kryžiaus, Dangiškoji Šviesa įsiskverbė į žmonių širdis; Dvasinio slėnio būtybės šaukėsi žmonių širdžių; ir tą dieną, kai Mokytojas iškvėpė paskutinį kartą kaip žmogus, o Jo Šviesa įsiskverbė į visas urvas ir visus kampelius, į materialias ir dvasines buveines, trokšdama pasiekti būtybes, kurios Jį seniai laukė – materializavusios, sutrikusios ir sergančios būtybės, nuklydusios nuo kelio,

surakintos sąžinės graužaties grandinėmis, nešančios neteisybės našta, ir kitos sielos, kurios manė esą mirusios ir buvo pririštos prie savo kūnų – tada visi pabudo iš gilaus miego ir prisikėlė gyventi. (339, 21–22)

Kūno ir sielos kančių gydymas

Aš kalbėsiu su jumis iš Dvasios į Dvasią ir vesiu jus keliu. Tačiau noriu, kad, prieš ateidami pas žmones kaip mokytojai, ateitumėte kaip gydytojai, ir kai nuraminsite jų skausmą, jie galės gerti iš mano Žodžio tyro vandens šaltinio. Pirmiausia ieškokite žaizdos, opos ar ligos ir išgydykite jų kančias, kad po to galėtumėte atsigręžti į jų sielas. Eikite pas savo artimus kaip Jėzus Antrajame Laike ir *neškite* mano Žodžio gydomąjį balzamą. Tačiau iš ko susideda tas balzamas, o mokiniai? Ar tai galbūt šaltinių vanduo, kuris yra palaimintas ir paverčiamas vaistu ligoniams? Ne, tauta. Tas balzamas, apie kurį jums kalbu, yra jūsų širdyse. Ten Aš jį įdėjau kaip brangią esenciją, ir tik meilė gali jį atverti, kad jis nesustabdomai tekėtų. Jei norėsite jį išlieti ant kokio nors sergančiojo, ne jūsų rankos gydys, o Dvasia, kuri trykšta meile, gailestingumu ir paguoda. Ten, kur nukreipsite savo mintis, įvyks stebuklas.

Gamtos būtybes ir stichijas galite paveikti įvairiais būdais, kad visiems suteiktumėte paguodą. Tačiau sakau jums ir tai: nebijokite ligų ir būkite kantrūs bei gailestingi visiems.

Kalbant apie apsėstuosius ir tuos, kurių žmogiškasis protas yra sumaištęs, jūs taip pat galite juos išgydyti, nes turite šį sugebėjimą ir turite jį panaudoti tų būtybių labui, kurios pateko į neviltį ir užmarštį. Išlaisvinkite juos ir atskleiskite šią galią netikintiesiems. Viena iš didžiųjų šios tautos misijų – nešti šviesą ten, kur yra tamsa, sulaužyti bet kokią vergovę ir bet kokią neteisybę bei priversti šį pasaulį atpažinti savo Viešpatį ir pamatyti save, savo vidų, visiškai suvokiant tiesą. (339, 39–41)

Dangus ir pragaras

Nesibaiminkite šių apreiškimų; priešingai, džiaukitės mintimi, kad šis Žodis sunaikins jūsų turėtą sampratą apie amžiną bausmę ir visus aiškinimus apie amžinąją ugnį, kurie jums buvo pateikti praeityje.

„Ugnis“ yra skausmo, savikaltės ir atgailos simbolis, kurie kankina sielą ir ją išgrynins, kaip auksas išgryninamas lydykloje. Šiame skausme glūdi mano valia, o mano valioje – mano meilė jums.

Jei būtų tiesa, kad būtent ugnis išnaikina žmogiškąsias nuodėmes, tuomet visi nusidėjusiųjų kūnai turėtų būti įmesti į ugnį čia, žemiškajame gyvenime, nes mirę jie to jau nebejustų. Juk kūnai niekada nepakyla į Dvasinę erdvę – priešingai, kai tik jie įvykdo savo užduotį, jie nugrimzta į Žemės gelmes, kur susilieja su Gamta, iš kurios jie paėmė gyvybę.

Tačiau jei manote, kad tai, ką vadinate „amžina ugnimi“, skirta ne kūnui,

o sielai, tai yra dar viena rimta klaida, nes Dvasinėje karalystėje nėra materialių elementų, o ugnis neturi jokio poveikio sielai. Kas gimsta iš materijos, yra materija, kas gimsta iš dvasios, yra dvasia.

Mano Žodis nenusileidžia tam, kad užpultų kokį nors tikėjimo įsitikinimą. Jei kas nors taip mano, tas labai klysta. Mano Žodis paaiškina viską, kas buvo neteisingai išaiškinta ir dėl to sukėlė klaidas, kurios buvo perduodamos tarp žmonių iš kartos į kartą.

Kokia būtų mano Įstatymo ir mano Mokymo vertė, jei jie nebūtų pajėgūs išgelbėti sielas nuo klaidų ir nuodėmių? Ir kokia prasmė būtų buvusi mano, kaip žmogaus, buvimui pasaulyje, jei būtų daugybė tų, kurie turėtų amžinai pražūti nesibaigiančiame atpirkime? (352, 44–48)

Dievo globos ir pagalbos

Jūs niekada negyvenote apleisti. Nuo pat pradžių, kai atgijote, buvote po mano meilės skydu.

Jūs, žmonių tėvai, kurie švelniai mylite savo vaikus: ar sugebėtumėte palikti juos likimo valiai, kai jie vos gimė į šį gyvenimą, kai jiems labiausiai reikia jūsų rūpesčio, jūsų atsidavimo, jūsų meilės?

Mačiau, kaip rūpinotės savo vaikais, netgi jiems pasiekus pilnametystę; netgi tais, kurie nusižengia, kurie jus įskaudino, rūpinatės su didžiausia meile.

Tačiau jei *jūs* taip reaguojate į savo vaikų vargus – kokia tada bus jūsų Dangiškojo Tėvo meilė, kuris jus mylėjo dar prieš jums atsirandant?

Aš visada ateidavau jums į pagalbą; ir šiuo metu, kai sutinku jus labiau dvasiškai subrendusius, aš mokiau jus, kaip turite kovoti, kad sunaikintumėte pražūtingas jėgas, ir kaip didinti gėrio vibracijas. (345, 40–42)

Svarbūs tobulos maldos aspektai

Kovokite, kovokite, kad pasiektumėte dvasinį tobulumą. Aš jums parodžiau kelią, kaip pasiekti šį tikslą. Aš jums patikėjau maldą kaip „ginklą“, pranokstantį bet kokį materialų ginklą, kad gyvenimo kelyje apsigintumėte nuo klatingumo. Tačiau geriausią ginklą turėsite, jei laikysitės mano Įstatymo.

Iš ko susideda malda? Malda yra prašymas, užtarimas, garbinimas ir dvasinis apmąstymas. Visos jos dalys yra būtinos, ir viena kyla iš kitos. Nes tiesą sakau jums: prašymas reiškia, kad žmogus prašo Manęs, kad Aš išpildyčiau jo norus, patenkintų jo troškimus – tai, ką jis laiko svarbiausiu ir naudingiausiu savo gyvenime. Ir tikrai, sakau jums, mano vaikai, Tėvas išklauso prašymą ir kiekvienam duoda tai, ko jam labiausiai reikia, kai tik tai yra jo labui. Tačiau saugokitės prašyti to, kas prieštarauja jūsų sielos išgelbėjimui. Nes tie, kurie prašo tik materialių gėrybių, kūniškų malonumų

ir praeinančios valdžios, prašo, kad jų siela būtų surakinta grandinėmis.

Antrasis maldos būdas – užtarimas – kyla iš meilės artimui, tos meilės, kurią Aš jums mokiau kaip Mokytojas, kai atėjau į šį pasaulį. Melskitės už savo artimus ir tolimus brolius bei seseris, už tuos, kurie įvairiose tautose kenčia karo pasekmes, kurie kenčia šio pasaulio laikinių valdovų tironiją.

Pasiruoškite, o mano vaikai, melskitės už savo artimus, tačiau ir šioje užtarimo maldoje turite *mokėti* prašyti, nes svarbiausia yra siela. Jei serga brolis, jūsų tėvai ar vaikai, melskitės už juos, bet nereikalaukite, kad jie liktų šiame gyvenime, jei tai nėra tai, ko reikia sielai. Geriau melskitės, kad ta siela taptų laisva, kad ji apsivalytų savo kančiose, kad skausmas skatintų sielos dvasinį tobulėjimą.

Trečiasis maldos būdas – Dieviškosios Dvasios garbinimas – reiškia visko, kas yra tobula, garbinimą; nes per šį maldos būdą galite susivienyti su tobulumu, su meile, apimančia visą visatą. Garbindami galite pasiekti tobulumo lygį, kurį visi turite pasiekti, o garbinimas veda jus toliau į dvasinį apmąstymą, kuris kartu su garbinimu atveda jus į susivienijimą su Dieviškąja Dvasia, Amžinojo Gyvenimo Šaltiniu – šaltiniu, kuris kasdien suteikia jums jėgų pasiekti Tėvo Karalystę.

Taigi turėtumėte melstis: pradedant prašymo malda ir baigiant dvasine kontempliacija. Tai suteiks jums jėgų. (358, 10–16)

Mokymas 339

Tebūnie su jumis mano ramybė!

1. Jūs ateinate pas Mane su paruošta siela, kupini nuolankumo ir švelnumo, kad pasibelstumėte į To, kuris yra Meilė ir amžinasis atleidimas savo vaikams, duris. Ir jūs trokštamai laukiate žodžio, kuris palengvintų jūsų skausmą, atsakytų į jūsų skundus arba uždegtų šviesą jūsų tamsoje, kad jūs jaustumėtės laimingi.

2. Matau, kaip jūs ateinate iš įvairių kelių, kiekvienas vykdydamas skirtingą paskirtį. Tačiau jūs visi siekiate to paties tikslo ir stengiatės susivienyti su Manimi, kad pajustumėte, jog esate arti tobulumo. Ir džiaugsmingai priimate Mano žodį, kuris jus tuo pačiu metu glosto ir taiso. Jūs jį aiškinate pagal jo tikrąją prasmę ir pradodate Mane nuoširdžiai mylėti. Jūs nebesibaiminate Manęs, kaip tai darydavote anksčiau, nes šiandien žinote, kad Aš esu tobula meilė ir teisingumas, kad Aš jūsų nebaudžiu, ir kad jūs patys turite bijoti savęs, nes esate silpni ir darote sunkias klaidas, dėl kurių vėliau turėsite verkti ir už kurias turėsite sumokėti labai didelę kainą. Tačiau ši patirtis verčia jus gyventi budriai, kad išvengtumėte klaidų, kurios neramina sielą ir sukelia kančią.

3. Kiekvienas, kuris tai taip suprato, eina teisingu keliu. Jūs dar neatliekate aukščiausio tobulumo darbų, bet esate kelyje juos atlikti, nes esate mano mokiniai. Šviesa išsklaidė jūsų abejones, sielos stiprybė nugalėjo silpnumą, o pasitikėjimas verčia jus su tikra meile atsiduoti savo likimo išpildymui.

4. Dabar jūs nepastebimai žengiate dvasiniu keliu – gyvenimu paprastumu ir tyrumu, kurio iš jūsų reikalavau, – ir jaučiatės patenkinti šiuo nauju gyvenimu. Jūs nebeklausiate savęs, kodėl Aš sugrįžau pas jus, ar mano Žodis jums nurodo naują kelią. Šiandien žinote, kad tai, ką Aš jums sakiau Antrajame laikotarpyje, nebuvo viskas, ko turėjau jus išmokyti, kad pamoka nebuvo baigta, ir kad Aš jums buvau pasilikęs malonės laikotarpį, per kurį turėjau vėl imtis savo mokymų, kad parodysiu jums kelią, vedantį į dvasinį gyvenimą, tikrą bendravimą su Manimi ir paaiškinimą tų žodžių, kuriuos pasakiau tuo metu, kai gyvenau tarp jūsų, ir kurių jūs dar nesupratote.

5. Pamąstykite, ir galiausiai suprasite, kad nei Pirmojo, nei Antrojo laikotarpio metu nebuvote pajėgūs suvokti, pajusti ir patikėti tokia didžiule pamoka. Tačiau Tėvas, kuris yra Laiko ir Amžinybės Viešpats, gyvenimo kelyje su didžiausiu kantrumu ir išmintimi paėmė jus už rankos, neskubėdamas, ir šiandien jūs įžengėte į naują amžių.

6. Dabar yra Šventosios Dvasios laikas, kuris netrukus pasieks savo kulminaciją – didžiųjų apreiškimų ir teisingumo laikas, kai daugelio paslapčių šydai bus pakelti, kad viskas taptų šviesa ir aiškus!

7. Aš atvėriau jums akis, kad peržengtumėte tai, ką žinojote, ir galėtumėte įžengti į mano lobyną; nes Aš, Tėvas, savo vaikams nesu paslaptis. Aš noriu, kad jūs mane pažintumėte ir mylėtumėte visiškai ir visapusiškai, taip, kaip Aš myliu jus. Aš dar nesu mylimas ir garbinamas taip, kaip man priklauso, o jūs nežinote, kokį džiaugsmą suteiktumėte mano Dvasiai vienu supratimo ir pagarbos įstatymui akimirksniu.

8. Nuo pat jūsų atvykimo į Žemę mano apreiškimai atitiko jūsų protinių gebėjimų ribas, tačiau kai žengėte pirmuosius žingsnius vystymosi kelyje, jūsų supratimas dar buvo labai menkas, kaip ir kūdikis, kuris, gimęs, yra mažas. Aš turėjau apsiriboti, kad būčiau matomas ir girdimas, kad jūs galėtumėte mane suprasti.

9. Pirmosiomis dienomis Aš neatsiskleidžiau visiškai, nes jūsų *protas* būtų buvęs suglumintas, o visa jūsų esybė būtų jautusis sutraiškyta. Todėl per ilgus amžius Aš jus ruošiau ir pastatiau jus kelio pradžioje, kad eitumėte juo žingsnis po žingsnio ir taip pasiektumėte šį laikotarpį, kuriame galėtumėte geriau suprasti ir mylėti savo Tėvą.

10. Visais laikais Aš siunčiau į šį pasaulį pasiuntinius, kurie kalbėjo apie sielos išlikimą, jos nemirtingumą ir aukštesnį gyvenimą, kurį ji pasiekia, kai tobulėja.

Nuo pačių pirmųjų dienų, kai žmogus apgyvendino Žemę ir pasižymėjo tiek nekaltumo, tiek didesnio nuodėmingumo bruožais, ir dabar, šiais materializmo bei klaidingos mokslo laikais, mano dvasiniai pasiuntiniai pateikė įrodymų apie aukštą pakilimo lygį, kuriame gyvena siela, sugebėjusi išlaikyti nuolatinį ryšį su savo Viešpačiu.

11. Tačiau pirmųjų laikų pasiuntiniai negalėjo žmonijai paaiškinti didžiulių laikotarpių, kuriuos siela išgyvena, ir jos gyvenimo pomirtiniame pasaulyje. Patriarchai, kurie sugebėjo išlaikyti dorybę ir meilę savo Kūrėjui, tenkinosi tuo, kad vedė savo šeimą, giminę ar tautą teisingumo ir dorovės keliu. Tačiau nors jie turėjo žinių apie savo dvasinio, visuotinio Dievo egzistavimą – intuityvų supratimą apie aukštesnį sielos gyvenimą pomirtiniame pasaulyje, – nepaisant visos savo šviesos ir dorybės, jie negalėjo atskleisti sielos vystymosi kelio ir didžiųjų išbandymų priežasties.

12. Pranašai kalbėjo labai nuoširdžiai, beveik visada jie atvykdavo į Žemę sumaišties ir nuklydimo laikais. Jie įspėdavo tautas ir ragino jas atgailauti bei grįžti į teisingą kelią, pranašaudami didelius teisingumo bausmių išbandymus, jei jos nesikreips į gėrį. Kitais atvejais jie pranašavo palaiminimus už Dieviškojo įstatymo laikymąsi ir paklusnumą.

Tačiau tai, ką sakė tie pranašai, buvo raginimas daryti gėrį, teisingumą ir rodyti abipusę pagarbą. Jie neapreiškė sielos gyvenimo, jos paskirties ir raidos. Net Mozė, kurį Aš išsirinkau, kad jis taptų mano atstovu, ir per kurį Aš perdaviau Įstatymą visam laikui, nekalbėjo jums apie dvasinį gyvenimą.

13. Tėvo Įstatymas apima išmintį ir teisingumą. Jis moko žmones gyventi taikoje, mylėti ir gerbti vieni kitus bei mano akyse pasirodyti verti būti žmonėmis. Tačiau Mozė žmonijai neparodė, kas yra už fizinės mirties slenksčio, nei kaip atrodo nepaklusnių sielų atpirkimas, nei kokia yra atlygis tiems, kurie savo gyvenimo užduotį vykdė išmintingai ir uoliai.

14. Vėliau valdė Dovydas, kupinas dvasinių dovanų ir įkvėpimo, ir savo pakilimo akimirkomis, savo ekstazės būsenose jis girdėjo himnus ir dvasines giesmes, iš kurių sukūrė psalmes. Jomis jis turėjo pakviesti Izraelio tautą melstis ir savo Viešpačiui paaukoti geriausią savo širdies auką. Tačiau Dovydas, nepaisant visos savo meilės ir įkvėpimo, negalėjo tautai atskleisti nuostabios sielų egzistencijos, jų raidos ir tikslo.

15. O Saliamonas, kuris perėmė jo valdžią ir taip pat parodė didžiules išminties ir galios dovanas, kurios jam buvo suteiktos ir dėl kurių jis buvo mylimas bei gerbiamas, ir kurio patarimai, sprendimai bei posakiai prisimenami iki šiol – jeigu jo tauta būtų kreipusis į jį ir paklaususi: „Viešpatie, koks yra dvasinis gyvenimas? Kas yra anapus mirties? Kas yra siela?“ – Saliamonas, nepaisant visos savo išminties, nebūtų galėjęs į tai atsakyti.

16. Bet iš tiesų, Aš jums sakau: Mozė su savo tikėjimo uolumu ir paklusnumu, pranašai su savo įspėjimais, patriarchai su savo pavyzdžiu, patarėjai, mokslininkai ir teisėjai su savo naudingais patarimais ir teisingais sprendimais paliko jums savo pavyzdį, kad jūs, sekdami juo, užtikrintumėte, jog jūsų pirmieji žingsniai iš šios žemės keliu į Pažadėtąją Žemę Aukštajame Anapusyje būtų saugūs. Turėtumėte pradėti daryti gera šiame pasaulyje, turėtumėte būti teisingi vieni kitiems, kad žemėje rastumėte teisingumą. Čia rasdavote savo lauko darbų vaisių ar derlių. Ši tėvynė tiems laikams žmogui buvo amžinojo dvasinio gyvenimo atspindys, atvaizdas.

17. Vėliau atėjo Mesijas, tapęs žmogumi, kad atvertų naują laikmetį ir duotų žmonijai naują pamoką, kurioje Jis turėjo jai atskleisti didžius apreiškimus, kad pasakytų: „Jūs esate Šviesos vaikai, ir Aš jus paverčiu savo mokiniiais. Iš tiesų sakau jums: viską, ką matote Mane darant, ir jūs galite daryti Tėvo vardu.“

Ir iš tiesų Mesijas, kuriame pasireiškė mano Dvasia, atnešė raktą, atveriantį vartus į Antrąjį amžių, ir galią, leidžiančią nuimti antspaudus, užrakinusius Gyvenimo, Išminties, Teisingumo ir Amžinybės knygą.

18. Prieš Jo atvykimą Aš leidau, kad žmonių pasaulį aplankytų Dvasinis pasaulis. Kartu su Mokytoju veikė Šviesos ir didelio pakilumo dvasios, taip pat ir mažesnio pakilumo dvasios. Vienos ir kitos tuo metu buvo čia. Pirmosios pasirodė kaip nuolankūs, visiškai atsidavę tarnai. Tarp jų buvo tas, kuris Marijai paskelbė jos aukštą paskirtį – savo tyriausiame įsčiose priimti Tėvo „Žodį“. Kitas aplankė Betliejaus piemenis, kad praneštų jiems apie Išganytojo gimimą, o dar vienas pasiuntinys įspėjo Šventąją Šeimą apie jai gresiantį pavojų ir vedė bei saugojo ją bėgant į Egiptą.

19. Tuo metu daugelis apreiškimų buvo stebimi su džiaugsmu ir daugelio tikėjimu. Tačiau kiti – priešiški ir netikintys dvasiniam gyvenimui – abejojo ir neigė šią tiesą. Bet mano dvasinės gausybės, išsibarsčiusios po pasaulį, buvo traukiamos šviesos, kurią spinduliavo Mokytojas.

20. Šviesos būtybės, tarnaujančios dieviškam darbui, ir kiti, kurie buvo maištingi ir neišmanūs, visur davė apie save žinoti, o tarp tų žmonių pasirodė apsėstieji, kurių mokslas nesugebėjo išlaisvinti ir kuriuos tauta atstūmė. Nei įstatymo mokytojai, nei mokslininkai nesugebėjo tiems ligoniams sugrąžinti sveikatos.

21. Tačiau visa tai buvo mano numatyta, kad jus pamokyčiau ir suteikčiau jums meilės įrodymų. Per Jėzų aš suteikiau jums galimybę išgydyti jo kūrinius, daugelio nuostabai.

Neticieji, išgirdę apie Jėzaus galią ir žinoję apie Jo stebuklus, reikalavo sudėtingiausių įrodymų, kad bent akimirkai jį suglumintų ir įrodytų, jog Jis nėra neklystantis. Tačiau šis apsėstųjų išlaisvinimas, tai, kad Aš juos sugrąžinau į normalių žmonių būseną, tik paliesdamas juos, pažvelgdamas į juos arba ištardamas jiems įsakymo žodį, kad tie dvasios paliktų jų protą ir abu būtų išlaisvinti nuo savo sunkios naštos, juos suglumino.

Pamatę šią galią, fariziejai, mokslininkai, Rašto žinovai ir muitininkai reagavo skirtingai. Vieni pripažino Jėzaus įgaliojimus, kiti jo galią priskyrė nežinomoms jėgoms, o dar kiti negalėjo nieko pasakyti. Tačiau išgydyti ligoniai šlovino jo vardą.

Kai kurie buvo apsėsti vienos dvasios, kiti – septynių, kaip Marija iš Magdalos, o kai kurie – tokio didelio skaičiaus, kad patys sakė esą legionas.

22. Per visą Mokytojo gyvenimą vienas dvasinis apsireiškimas keitė kitą. Vienus matė dvylika mokinių, kitus – žmonės – lauke ir namuose. Tai buvo stebuklą, „stebuklą“, laikas.

Vyrai ir moterys gavo ženklus ir šauksmus iš anapus. Senoliai ir vaikai taip pat buvo šių reiškinių liudininkai, o dienomis, kurios priešėjo Išganytojo mirtį ant kryžiaus, Dangiškoji Šviesa įsiskverbė į žmonių širdis; Dvasinio slėnio būtybės šaukė žmonių širdis; ir tą dieną, kai Mokytojas iškvėpė paskutinį kartą kaip žmogus, o Jo Šviesa įsiskverbė į visas urvas ir

visus kampelius, į materialias ir dvasines buveines, trokšdama pasiekti būtybes, kurios Jį seniai laukė – dematerializuotos, sutrikusios ir sergančios būtybės, nuklydusios nuo kelio, surakintos sąžinės graužaties grandinėmis, tempiančios neteisybės našta, ir kitos sielos, kurios manė esą mirusios ir buvo pririštos prie savo kūnų – tada visos jos pabudo iš gilaus miego ir prisikėlė gyventi. Tačiau prieš palikdamos šią žemę, jos tiems, kurie buvo jų artimieji, davė liudijimą apie savo prisikėlimą ir buvimą. Dėl viso to pasaulis tą gedulo ir skausmo naktį patyrė šiuos apreiškimus.

Žmonių širdys sudrebėjo, o vaikai verkė, pamatę tuos, kurie jau seniai buvo mirę ir tą dieną sugrįžo tik akimirkai, kad liudytų apie tą Mokytoją, kuris nusileido į Žemę, kad pasėtų savo meilės sėklą, ir kuris tuo pačiu metu dirbo dvasinius laukus, kuriuose gyveno begalė sielų, kurios taip pat buvo jo vaikai ir kurias jis gydė bei išlaisvino iš jų nežinojimo.

23. Žinios apie šiuos faktus buvo perduodamos iš kartos į kartą, o apaštalai keliavo po pasaulį, atverdami akis miegantiems žmonėms, rodydami kelią, vedantį į aukštesnį gyvenimą, atverdami vartus į Aukštąjį Anapus ir aiškindami savo Mokytojo mokymą. Jie taip pat išlaisvino apsėstuosius, gydė ne tik kūno, bet ir sielos ligonius. Jie drąsino ir su užuojauta žvelgė tiek į tuos, kurie gyvena šiame pasaulyje, tiek į tuos, kurie gyvena tolimame pasaulyje. Jie jautė tiek vienu, tiek kitu skausmą, nes mylinčiam žmogui nėra svetimo ar tolimo skausmo. Tas, kuris pasiruošia, sugeba pajusti skausmą, prašymą ar nelaimę, kur jie bebūtų. O šie mokiniai mokė kitus, kad jie sektų jų pavyzdžiu, vykdydami savo misiją žemėje.

24. Aš leidau šiuos apsireiškimus, kad pasaulis susimąstytų ir suprastų, jog siela nemiršta, kad jos gyvenimas yra amžinas, ir kad kiekvienoje buveinėje, kurioje ji gyvena, jai yra numatytas kelias, jai yra nustatyti pareigos, ir ji turi įvykdyti užduotį.

25. Aš pats sugrįžau po nukryžiuavimo, kad liudyčiau apie savo tiesą ir nugalėčiau žmonijos netikėjimą. Ir net tarp savo mokinių turėjau pasirodyti, kad įrodytų, jog Aš esu Gyvenimas, o mano Gyvenimas yra visame kūrinyje. Aš pasirūpinau, kad tie mano pasekėjai mane pamatytų ir savo pirštais mane palies, kad juos išlaisvinčiau iš jų kančios. Nes po to, kai Golgotoje užbaigiau savo darbą, jie buvo sukrėsti, ir buvo būtina, kad mano buvimas juos paguostų ir padrąsintų. Tačiau tai nebuvo visa šio įvykio prasmė – tai buvo „ „mano antrojo atėjimo pranašystė, gilios prasmės pamoka, kurią Aš jums daviau, kai pasirodžiau Dvasioje, sukeldamas nuostabą ir džiaugsmą tiems mylimiems mokiniams. Tada jie

suprato, kad ateis laikas, kai Aš taip – dvasiniu būdu – ateisiu, kad viską paaiškinčiau ir atneščiau jums naują žinią.

26. Tuo metu Aš jums sakiau: „Tai, ką Aš jums pasakiau, nėra viskas, ko turiu jus išmokyti. Kad jūs viską sužinotumėte, Aš pirmiausia turiu pasitraukti ir jums atsiųsti Tiesos Dvasią, kad Ji paaiškintų viską, ką Aš pasakiau ir padariau. Aš jums pažadu Guodėją išbandymų laikais.“ Tačiau tas Guodėjas, tas Paaiškintojas, esu Aš Pats, kuris sugrįžtu, kad jus apšviestų ir padėtų suprasti praeities mokymus bei šį naująjį, kurį dabar jums atnešu.

27. Būtent Aš pradėjau Trečiąjį laikotarpį, kad jūs, nuodugniai studijuodami, suvoktumėte visų mano apsireiškimų prasmę ir įgytumėte supratimą apie mano apreiškimus.

28. Antrajame Laike – per tuos metus, kai gyvenau šiame pasaulyje, mane supo antgamtiniai reiškiniai, įvykiai ir būtybės, ir visa tai liudijo apie šio laikotarpio svarbą, apie mano pažadų, duotų mylimajai žmonijai nuo pat laikų pradžios, išsipildymą. O šiandien, kai Aš jums duodu dar vieną pamoką ir leidžiu pažinti dvasinį gyvenimą, Aš suteikiu jums sugebėjimų ir dovanų, kad taptumėte sielų gydytojais ir šiuo keliu būtumėte nenuilstantys sėjėjai, tikrosios išminties mokytojai. Ir šiai misijai Aš pirmiausia išsirinkau „Izraelio tautą“, kad būtent ji mokytų kitas tautas.

29. Šiandieninė žmonija, kad ir kokia gausi ji atrodytų jūsų akyse, yra labai maža, palyginti su ją supančiu dvasinių būtybių pasauliu. Su kokia jėga tos legionos įsiveržia į žmonių kelius; tačiau žmonės nepastebi to pasaulio, kuris juos apgaubia, jo nejaučia ir negirdi.

30. Aš ruošiu jus, mano mokiniai, kad kiekvienoje sieloje uždegtumėte šviesą, kad būtumėte vieni kitiems tikri draugai, broliai ir seserys, patarėjai ir gydytojai, o jūsų intuicija jums pasakys, kas yra šalia jūsų ir kokios yra jų bėdos, jų misija ar atpirkimas. Tačiau jūs, užsiimdami šiuo didžiu darbu, turite gerbti ir mylėti paskirtį, kurią Aš priskyriau kiekvienai būtybei, ir neturite gilintis į mokslus, kurie nuleidžia jus nuo aukštos vietos, į kurią jus pastatė Mano Gailestingumas.

31. Jūs jau nebėra nežinojantys. Šiandien žengiate tvirtu žingsniu, nes savo darbą pradėjote jau seniai. Nuo patriarchų ir pranašų laikų, o vėliau ir nuo Mozės laikų, kai jūs buvote išmintingai vedami ir patariamai, visi jūsų veiksmai, maldos ir žodžiai buvo užrašyti ir paliko savo atgarsį sieloje. Jie buvo pradžia, kuri padarė jus vertiems priimti mano pirmuosius didžiuosius apreiškimus ir taip pat patirti mano atėjimus.

32. Mano apreiškimas šiuo metu nebus bevaisis, o tiems, kurie Mane išgirdo ir pasinaudojo Mano mokymais, jis bus skanių vaisių lobis. Kai nustosiu apsireikšti per žmogų, paliksiu savo liudytojus, savo mokinius,

kurie toliau dirbs, o po to iš šios tautos įsčių išauginsiu naujas sėjėjų kartas, kurios leis šiai sėklai daugintis.

33. Aš kviečiu jus sugrąžinti patriarchų laimingas dienas. Įsivaizduokite akimirksniai, kad gyvenate dorą ir paprastą gyvenimą, tokį, kuriame viešpatavo taika, gerovė ir gyvenimo džiaugsmas.

Prisiminkite tuos laimingus laikus, kai žmogus, remdamasis savo tikėjimu ir dorybe, sugebėdavo išlaikyti sveiką ir stiprų kūną bei sielą ir sugebėdavo mane vaizduoti teisingumu, veiklumu ir jėga – tuos laikus, kai moteris taip pat buvo pilna dorybių, švelnumo, moralinės jėgos, grožio savo sieloje ir kūne, buvo įsčios ir lopšys, gerumo šaltinis ir pamaldumo pavyzdys savo vaikams, vyrui ir tėvui.

34. Prisiminkite tuos laikus, kai vieno stogas išsiplėsdavo, kad apsaugotų kitus, kai vyravo svetingumas ir gailestingumas, meilė ir rūpestis. Kai vėl patirsite tokias dienas ir priimsite troškimą mylėti artimą ir jam tarnauti, skatinti savo tautos taiką, savo širdies ir savo namų taiką, Aš pakviesiu kitas tautas pasidalinti šia džiaugsmu. Čia, jūsų draugijoje, jos ras brolystę ir draugystę, o jūsų širdyse – nuoširdumą. Po jūsų stogu jie ras garbingumą ir moralę, ant jūsų stalo – Dievo palaiminimus, o jūsų žodžiuose – šviesą ir tiesą. Ir kai tos taikos trokštančios tautos jus aplankys ir pasidalins jūsų dvasiniu idealu, jos, „“, savo ilgais ar trumpais keliais sugrįš į savo šalį ir paliks pėdsaką, dvasinio pakilimo ir nuoširdumo pavyzdį. Juose užgims troškimas būti tokiais, kaip jūs, nes pas jus jie atrado taikos, sveikatos ir gyvenimo džiaugsmo paslaptį, kurią jūs radote vykdydami mano įstatymus ir pasiekdami dvasinį pakilimą, kuris visose veiklose pasireiškia paprastumu, pakilumu ir nuoširdumu.

35. Ar matote šią žmoniją, kuri vartosi iš vienos pusės į kitą, apimta netikrumo ir skausmo? Ar jaučiate tą niūrumo ir tamsių nuojautų apsiaustą, kuris apgaubia jūsų planetą? Mokytojas jums sako: tas pasaulis, kuris nežino apie mano sugrįžimą ir negyvena įkvėptas mano Žodžio, – kaip toli jis jaučiasi nuo dvasinio gyvenimo! Tačiau ir jų gyventojų nušvitimui pakaks vieno įrodymo, vieno šauksmo, kad jie atsigręžtų ir suprastų, jog vienintelė užduotis, kurią jų sielos turi Žemėje, yra tobulėti per išbandymus, kuriuos Aš jiems siunčiu.

36. Daugelis suvoks šią didžią tiesą dar prieš palikdami savo kūnus žemėje ir peržengdami to „slėnio“, kuris laukia visų, slenkstį. Žmonija yra „tik per žingsnį nuo šio suvokimo“. Uždangos bus perplėstos, ir visų akys atsivers, kad susidurtų su paslėpta išmintimi, o šis pasaulis, kurį jūs laikote tokiu dideliu – su savo plačiais žemynais, tokiais dideliais vandenynais, taip pat dykumomis, tokiais ilgais keliais, jums nepasiekiamais žmonėmis ir jums nesuprantamomis rasėmis – bus nugalėtas vienu mokymu, vienu

žodžiu, vienu apreiškimu. Tačiau tai nepaliks jokių kraujo, mirties ar skausmo pėdsakų.

37. Žmogus bus apšviestas žodžiu, kuris sudegins ugnį. Bet ši ugnis bus sudaryta iš meilės, o pėdsakas, kurį ji paliks savo kelyje, bus sudarytas iš gyvenimo, sveikatos, paguodos ir taikos. Šis mokymas yra mano Įstatymas, mano Žodis ir mano amžinasis darbas, kurį Aš dar kartą siūlau savo vaikams, ir jis galingai išsiverš iš visų širdžių, nes jis įrašytas kiekvienoje sieloje, o jo antspaudas yra neištrinamas.

38. Kaip prasidės šis darbas ir kaip šios žinios pasieks žmones? Viską Aš puikiai paruošiau: didžiąją dalį prisiimu kaip savo užduotį. Tačiau jus ir mano dvasines gausybes leisiu dalyvauti šiame darbe, taip pat ir mano pasiuntinius, kuriems patikėjau begalę misijų, kad jūs, kaip Šviesos legionai, išvyktumėte skleisti šį „“ apreiškimą ir paaiškinimą apie dvasinius pranešimus, kurie tapo realybe praeityje ir dabartiniame amžiuje, kurio metu tik labai nedaugelis įsivaizdavo jų reikšmę. Tačiau ši Šviesa turi pasiekti visus, nesiskiriant pagal socialines klases ar rases. Juk jūs neturite susilaikyti iš baimės dėl netikinčiųjų nuosprendžio ar bausmės.

39. Aš duosiu jums nurodymą, *kada* turite imtis darbo; nes ateis laikas, kai ženklai bus tokie dideli ir aiškūs, kad išgirsite Dvasinio pasaulio šauksmą ir šio pasaulio šauksmą, kuris savo įvykiais parodys, kad atėjo jūsų kovos valanda. Aš kalbėsiu su jumis iš Dvasios į Dvasią ir vesiu jus keliu.

Tačiau noriu, kad, prieš ateidami pas žmones kaip mokytojai, ateitumėte kaip gydytojai, ir kai nuraminsite jų skausmą, jie galės gerti iš mano Žodžio tyro vandens šaltinio. Pirmiausia ieškokite žaizdos, opos ar ligos ir išgydykite jų kančias, kad po to galėtumėte atsigręžti į jų sielas.

40. Eikite pas savo artimus kaip Jėzus Antrajame Laike ir neškite *jiems* mano žodžių gydomąjį balzamą. Tačiau iš ko susideda tas balzamas, o mokiniai? Ar tai galbūt šaltinių vanduo, kuris yra palaimintas ir paverčiamas vaistu ligoniams? Ne, tauta. Tas balzamas, apie kurį jums kalbu, yra jūsų širdyse. Ten Aš jį įdėjau kaip brangią esenciją, ir tik meilė gali jį atverti, kad jis nesustabdomai tekėtų. Jei norėsite jį išlieti ant kokio nors sergančiojo, ne jūsų rankos gydys, o Dvasia, kuri trykšta meile, gailestingumu ir paguoda. Ten, kur nukreipsite savo mintis, įvyks stebuklas.

41. Gamtos būtybes ir stichijas galite paveikti įvairiais būdais, kad visiems suteiktumėte paguodą. Tačiau sakau jums ir tai: nebijokite ligų ir būkite kantrūs bei gailestingi visiems.

Kalbant apie apsėstuosius ir tuos, kurių žmogiškasis protas yra sumaištęs, jūs taip pat galite juos išgydyti, nes turite šį sugebėjimą ir turite jį panaudoti tų būtybių labui, kurios pateko į neviltį ir užmarštį. Išlaisvinkite

juos ir atskleiskite šią galią netikintiesiems. Viena iš didžiųjų šios tautos misijų – nešti šviesą ten, kur yra tamsa, sulaužyti bet kokią vergovę ir bet kokią neteisybę bei priversti šį pasaulį atpažinti savo Viešpatį ir pamatyti save, savo vidų, visiškai suvokiant tiesą.

42. Su meile padėkite tiems, kurie, klaidingai manydami, kad vis dar priklauso šiam pasauliui, gyvena su sutrikusia ir sumišusia siela, išbristi iš savo didžiosios klaidos. Nenaudokite prievartos, bet pripildykite savo širdį švelnumu ir užuojauta, kad galėtumėte tinkamai elgtis su visomis būtybėmis.

43. Argi jūs neatsinešėte šiai sutrikusiai būtybei šviesos ir paguodos? Taip, sako jums Mokytojas. Nuo tada, kai Aš jums suteikiau šias žinias, jūs apšvietėte šią būtybių kelią. Tačiau koks didelis turi būti jūsų tikėjimas ir jūsų malda, kad galėtumėte atversti šias sielas.

44. Kova, kurioje tamsos jėgos bus nugalėtos, jau įsiplieskė iš vieno pasaulio į kitą. Didžioji kova vyksta visatoje, ir būtina, kad žmogus būtų įtikintas, kad galėtų paimiti ginklus.

Kol pasaulis ruošiasi ir artėja prie paskutiniojo išbandymo, kuris turi atnešti jam šviesą, jūs turite melstis, budėti ir nešti gydomąjį balzamą visiems kenčiantiems. Eikite pas juos savo maldoje ir suteikite jiems prieglobstį po savo dvasiniu apsiaustu. Nes kol jūs skleidžiate savo esybę meile, Aš apglėbsiu visą visatą savo Dvasia.

45. Melskitės, tauta, nė akimirkai nepraraskite drąsos, artėjant mano išsiskyrimui. Stiprinkitės mano žodžiu ir melskitės už tautų taiką.

46. Ateityje nebesiekite sužinoti, kas buvote anksčiau ir kas būsite rytoj. Tiesiog galvokite, kad jau buvote čia, kad dabar esate čia ir kad vėl čia būsite, ir kad keliu, kurį Aš jums nubrėžiau, pasieksite Mane – kad esate Izraelio dvasia, išrinktoji tauta, skirta atlikti aukštas užduotis mano darbe. Stenkitės, kad pasiektumėte ramybę žemėje ir palaimą pomirtiniame gyvenime.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 340

1. Su meile ir gailestingumu primenu jums savo žodžius, kuriuos jums daviau Antrajame laikotarpyje, kai mokiau jus mylėti vieni kitus ir palikti aiškius mano meilės pėdsakus savo kelyje.

2. Aš mokiau jus mylėti savo Dievą labiau nei viską, kas sukurta. Tačiau šiuo Trečiuoju laikotarpiu Aš vėl kreipiuosi į jūsų sielą, kad jai padovanotų savo meilę, šviesą ir gailestingumą.

3. Neatsitraukite nuo mano glėbio, nes nežinote, ką jums atneš ateitis, ir Aš nenoriu, kad tuo metu būtumėte silpni. Jūs esate išrinktoji tauta, kuri išeis, kad parodytų pasauliui saugų kelią ir žodis po žodžio perduotų jam mokymą, kurį Aš jums patikėjau. Tačiau mano darbas nėra dar viena religija – būtent žmonės sukūrė religijas pagal savo protą. Mano darbas yra mokymas, yra įstatymas, kurį Aš jums atnešiau nuo pat laikų pradžios.

4. Šiais laikais žmonija ištuština kančios taurę ir sako: „Tai Dievo bausmė.“ Tačiau Tėvas jums sako: „Aš esu Meilė ir jūsų nebausiu. Jūs patys užsitarnavote savo apvalymą.“

Šiais laikais Aš duodu jums mokymą, o jūs jį gaunate per Žodį, per intuiciją, regėjimo dovaną ir apreiškimą. Aš stiprinu jūsų sielą, kad ji nebūtų užklupta pagundos, kuri visada nori nukreipti jus nuo Šviesos kelio.

5. Aš išgirstu tuos, kurie giliai širdyje man sako: „Padaryk mus vertus tapti Tavo apaštalų būrio dalimi.“ Tačiau Aš jums sakau, kad po 1950 metų Aš ugdysiu naujus savo mokinius ir tarnus, kurie gaus mano žinutes per intuiciją ir įkvėpimą, kad jie kalbėtų žmonijai.

6. Jūs klausiate savęs, kokią reikšmę turi „septyni Danguos kopėčių laipteliai“, ir jūsų Mokytojas jums tvirtai sako: skaičius „septyni“ reiškia dvasingumą, būtent tokį dvasingumą Aš noriu matyti savo išrinktosios tautos Izraelyje. Jūs turite ateiti pas Mane su visomis savo dorybėmis ir išugdytais sugebėjimais. Septintajame savo tobulėjimo laiptelyje ar etape jūs pasieksite Mane ir pamatysite, kad dangus atveria savo vartus, kad jus priimtų.

Aš jūsų nepalieku nė akimirkai, o jei jūsų širdyje yra skausmas, tai ne todėl, kad Aš jus palikau; nes mano meilė yra begalinė. Priežastis yra ta, kad Tėvas leido, kad skausmas pasiektų jus, kad jūs pabustumėte ir būtumėte budrūs.

7. Tu, mylima tauta, esi pas Mane kaip žmonijos atstovė. Tu sudarai dalį Izraelio giminių – 144 000 pažymėtųjų iš mano išrinktosios tautos. Tačiau vieni iš jūsų yra dvasiniame pasaulyje, o kiti – materialiajame.

8. Šią taikos ir paguodos žinią turite nunešti į visas žemės vietas, nes žmonijos vargas yra didelis. Aš jūsų kelionės ryšulį iki kraštų pripildžiau

savo meilės dovanomis ir į jūsų rankas įdėjau kardą, kad pašalintumėte tamsą, kuri nori jus sustabdyti jūsų kelyje.

9. Šiuo Trečiuoju Laiku Aš jums padengiau stalą ir jūsų sieloms padovanojau dvasinį maistą. Nes būtent Šventoji Dvasia jus apšviečia, kad pasiektumėte dvasingumą.

10. Elisas šiame Trečiajame laikmetyje buvo kelio paruošėjas. Jis suvienijo jus mano meilės tvore ir padeda jums eiti toliau šiuo keliu, kad išmoktumėte atleisti vieni kitiems ir mylėti. Kiekvienas, kuris laikosi mano mokymų, pasieks šviesą ir sielos ramybę, o džiaugsmas jo būtyje liejasi per kraštus.

11. Savo meile Aš suteikiu jums valios laisvę, kad savo pačių valia ateitumėte pas Mane. Tačiau kadangi jūs nesugebėjote pakilti, Aš atėjau pas jus, kad savo dieviškosios meilės švelnumu išmokyčiau jus kelio.

12. Tikrasis dvasininkas bus atpažįstamas ne pagal savo žodžius, o pagal gerus pavyzdžius. Kad padėčiau jums pakilti, mano šviesus spindulys ateina į jūsų pasaulį, kad apšviestų ir pakeltų jūsų sielas.

13. Žmonėms reikia mano meilės, mano Žodžio, kuris turi pasiekti pačią jų širdies gelmę. Mokytojas nenuilstamai kovoja, kad jūsų sielos kasdien taptų vis labiau apšviestos, kad, išsilaisvinusios iš nežinojimo, galėtų pakilti į aukštesnes sferas.

14. Mano Karalystės vartai atviri, o Tėvo „Žodis“ ateina pas jus su begaline meile, kad vėl parodytų jums kelią.

15. Aš vėl atėjau pas žmoniją, tačiau ji Manęs nepajuto, nes Aš pasirodžiau dvasiškai, o jų materializmas yra didelis. Kadangi jūsų siela kilo iš mano Dieviškosios Dvasios – kodėl tada žmonės Manęs nepajuto? – Nes jie savo sielas pririšo prie materializmo, prie žemesnių aistrų. Tačiau štai Dievo Avinėlis, kuris ateina pas jus kaip Šviesa, kad jus apšviestų ir atneštų tiesą.

16. Mano Žodis yra maistas jūsų sielai, tai kristalinis vanduo, kuriame ji apsivalys, kad iš savo Dievo gautų tai, kas jai priklauso. Nesiekite žemiškųjų turtų, siekite amžinųjų turtų, kad atpažintumėte šlovę, kuri jus supa.

17. Sunkiomis akimirkomis, kai jaučiatės liūdni ir prislėgti, pakilkite maldoje, kad gautumėte gailingumą iš savo Tėvo.

18. Mano tauta, jūs jaučiatės prislėgti, nes jums trūko tikėjimo ir pasitikėjimo. Tačiau iš tiesų sakau jums: jei jums trūksta tikėjimo, prarasite drąsą, o jūsų siela jausis silpna, liūdna ir prislėgta. Aš noriu, kad jūs tikėtumėte ir pasitikėtumėte savo Tėvu, kad gautumėte viską, ko jums reikia. Mylėkite, kad būtumėte laimingi, būkite geri ir nepretenzingi, kantriai kentėkite ir atleiskite artimųjų įžeidimus.

19. Aš jus pašaukiau, kad vėl priimtumėte mano mokymus ir kad leistumėte Man apsigyventi savo širdyse bei vykdytumėte mano valią – kad Aš per jus, per gerus darbus, apsireikščiau.

20. Antrajame Laike Aš, Kristus, apsireiškiau per Jėzaus iš Nazareto lūpas, ir kai žmonės atėmė iš Manęs žmogiškąjį gyvenimą, ši Šviesos žinia toliau apšvietė jūsų pasaulį, ir taip ji darys visais laikais.

21. Išnagrinėkite kiekvieną mano žodį, tada galėsite pasiekti tiesos šviesą, o jūsų siela vis augs ir kils mano dvasinės šviesos tobulumo laiptais.

22. Mano Šviesa visada buvo su žmonėmis ir apsireiškė per mano pasiuntinius. Antrojo laikotarpio apaštalai – apšviesti Šventosios Dvasios Šviesa – pasėjo mano mokymo dvasinę sėklą.

Trečiajame laikmetyje Aš mokau jus su begaline meile, tuo pačiu pasinaudodamas žmogaus protiniais sugebėjimais, kad, kai tik pajusite šią šviesą ir šį gailęstingumą, neštumėte šiuos šviesos spindulius ir šį gailęstingumą žmonijai.

Kaip Aš jus mokau, taip ir mokykite – kaip gaunate iš Manęs, taip su begaline meile neškite mano Žodį savo artimiesiems. Neatkreipkite dėmesio į savo artimųjų klaidas, nes Aš neatėjau, kad išduočiau jūsų klaidas. Eikite mano keliu ir sėkite rožes, net jei turėsite pjauti erškėčius. Jei erškėčiai sužeis jūsų širdį, Aš išgydysiu jūsų žaizdas. Aš duosiu jums gydomąjį balzamą, paguodą ir sielos stiprybę.

23. Mano tauta: pasaulyje yra sielvartas; tačiau tikrai sakau jums, kad tai nebus amžina. Nes Aš atėjau pašalinti pasaulio tamsą ir palikti jame dvasinę šviesą, kad šis didelis sielvartas būtų pašalintas amžinai, kad žmonija jaustųsi laiminga, kaip yra mano valia. Tačiau nekaltinkite Tėvo dėl savo kančių ar karų, nes tai nebuvo mano valia.

24. Aš jums pasiūliau taiką, vienybę, brolystę ir gerą valią ir mokiau jus, kaip turite mylėti vieni kitus. Aš nenoriu jūsų pasaulyje karžygių, nei kad skausmas jus užvaldytų. Tai buvo žmonės, kurie to norėjo, nes nesugebėjo mylėti vieni kitų ir atleisti. Aš, kaip Tėvas, jums atleidau; nes jūsų nuodėmė buvo didelė, todėl ir jūsų vargai buvo labai dideli. Dėl jūsų skausmo Aš jums atleidau, nes kiekvienas, kuris kenčia ir verkia, nusipelno savo Dangiškojo Tėvo užuojautos ir gailęstingumo, ir šiuo metu Aš nusausinų jūsų ašaras.

25. Mylėkite ir atleiskite, kad patektumėte į mano karalystę ir apsirengtumėte šviesos drabužiu. Jūsų Mokytojas rodo jums kelią, kad galėtumėte išsigelbėti. Tačiau taip pat, kaip Aš ištiesiu jums ranką, taip ir jūs turite ją ištiesyti savo artimiesiems, švelniai juos vesti keliu ir parodyti jiems savo meilę bei gerą valią.

26. Kas buvo tavo skausmo priežastis, mano tauta? Tavo klaidos. Jos virto erškėčiais, kurie sužeidė jūsų širdis. Tačiau mano meilė gydo jūsų žaizdas.

27. Sakau jums: nesuteikite jokios priežasties, dėl kurios nusipelnytumėte skausmo. Eikite mano keliu, apsirengę baltu dorybių drabužiu, kad įeitumėte į Dangaus karalystę.

28. Jūs turite sudaryti dalį dvasinių gausybių iš šviesos būtybių, nes Aš jums daviau Šventosios Dvasios šviesą, kad galėtumėte šviesti kaip žvaigždės danguje.

29. Aš jums dar kartą sakau: Aš esu Tiesa, Kelias, Šviesa ir Gyvenimas. Eikite pas Mane, nes Aš jus kviečiu, kad pasinaudotumėte šiomis aukštomis mano Dieviškosios Dvasios savybėmis.

30. Šiuo metu Aš jūsų dvasiai atveriu plačius horizontus, kad atsikratytumėte materializmo ir apmąstytumėte visą tą gerį, kurį galite suteikti žmonijai.

31. Su pasiryžimu ir paklusnumu vykdykite mano nurodymus ir valdykite savo kūną, kad sielos ir kūno sąveikoje vykdytumėte mano valią.

32. Jūs turite mano meilę ir mano dvasines gėrybes. Jūs, turintys mano ramybę, turite melstis už tautas, esančias chaose.

33. Aš leidžiu save pajusti kietose žmonių širdyse – tų, kurie ketina kurstyti karus – kad jie suprastų, jog mano valia yra stipresnė už jų karingus ketinimus. Jei tų žmonių širdys liks kietos ir nepasiduos mano valiai, mano teisingumas bus juntamas visame pasaulyje.

34. Melskis už žmoniją, mylima tauta, kovok ir dirbk, kad per tavo tarpininkavimą ji gautų mano gailestingumą. Nes tai yra jūsų misija ir atpirkimas, kurį jūsų siela turi šiuo metu, kad užsitarnautumėte nuopelnų.

35. Nemiegok, Izraeli, ženklų pirmyn su Šventosios Dvasios šviesa, vykdydamas savo sudėtingą misiją. Šiuo metu jaunimas išeina į pasaulį, ir kaip Kainas, broliai vienas kitam atima gyvybę.

36. Pakilkite ir neškite pasauliui mano Šviesą bei balzamą jo didžiulėms kančioms. Kovokite šviesos kardu ir išgelbėkite pasaulį nuo jo nuodėmės. Savo malda pašalinkite blogus poveikius, kurie apgauna žmones. Aš noriu, kad pasaulis jus pripažintų kaip mano dieviškumo pasiuntinius ir kad šiuo metu, kai Aš jus visus teisiu, jūs būtumėte mano tarnai, į kuriuos Aš įdėjau šviesą ir galią, kad sutriuškintumėte pasaulio tamsias machinacijas.

37. Šiuo metu apsaugokite savo vaikus nuo stabmeldystės. Įvairiose religinėse bendruomenėse daugelis manęs klausia: „Viešpatie, Tu sakei, kad sugrįši. Kodėl Tu neapsireiškia pas mus?“ Tai žmonės, kurie manęs nesuprato, nes šiuo metu aš vykdu savo žodį ir darau savo valią tarp savo

išrinktųjų, kad jie būtų pasiuntiniai, kurie pažadintų žmoniją ir liudytų apie mano buvimą šiuo laikotarpiu.

38. Izraeli: Šiuo Trečiuoju laikotarpiu tavęs laukia didžiulės žmonių minios. Tu turėtum būti tarsi taikos ir šviesos vaivorykštė, kai jiems neši Gerąją Naujieną.

39. Būtina, kad jūs kalbėtumėte su tais, kurie slepia mano Žodį ir iškraipo mano mokymus. Kalbėkite su jais visiškai aiškiai, Aš jums padėsiu, kad galėtumėte jiems išdėstyti savo poziciją. Nes būtent šie žmonės yra priežastis, dėl kurios rytoj bus kritikuojamas mano darbas ir iškraipomas mano Įstatymas, nes jie mano darbui pridėjo kažką, kas jam nepriklauso.

40. Žmonija priims mano mokymą iš įsitikinimo, tačiau mano tikrieji tarnai prieš žmones nesiels kaip valdovai. Rytoj jums teks drąsiai iškeliauti, kad įvykdytumėte savo misiją artimuose ir tolimuose kraštuose, kad pasaulis susimąstytų ir įvykdytų mano valią. Tačiau kiek išbandymų tavęs laukia, Izraeli! Kiek mano vaikų pakils kaip alkani vilkai, nes nori jus sunaikinti! Ir jei nebūsime pasiruošę, patirsime didelį skausmą, nors tai nėra mano valia. Būkite pasiruošę ir laikykitės kiekvieno mano nurodymo, kad tarp jūsų ir žmonijoje viešpatautų laimė.

41. Jūs leidžiate savo gyvenimui praeiti pro akis ir sakote Man, kad Aš turėčiau atleisti jūsų nuodėmes, kaip jūs atleidžiate savo artimiesiems. Tačiau iš tiesų, sakau jums, tik lūpos kartoja tuos išmokus iš atminties sakinius, bet ne jūsų širdis Man aukoja tikrą ir nuoširdų jūsų darbų vaisių.

42. Kartais, kai jus slegia kokia nors išbandymas ir jūs klaidingai jį priskiriate dieviškajai bausmei, sakote Man: „Viešpatie, juk aš atleidau savo broliui – kodėl Tu man neatleidi?“ Vietoj to, kad pasakytumėte: „Tėve, atleisk man, jei galbūt savo broliui neatleidau su ta nuoširdumu ir tyrumu, kuriuos Tu mus mokėi.“

43. Jei išmoktumėte kasdien trumpai medituoti, ir jei jūsų meditacija būtų susijusi su dvasiniu gyvenimu, atrastumėte begalę paaiškinimų ir gautumėte apreiškimų, kurių jokių kitu būdu negalėtumėte gauti.

44. Jūsų siela jau turi pakankamai šviesos, kad galėtumėte man užduoti klausimus ir priimti mano atsakymą. Žmogaus siela jau pasiekė aukštą išsivystymo lygį. Stebėkite savo artimus iš kuklių aplinkų, kurie, nepaisant žinių trūkumo, stebina savo giliomis įžvalgomis ir aiškiu būdu, kuriuo jie paaiškina tai, kas daugeliui kitų yra nepaaiškinama. Ar jie tai semiasi iš knygų ar mokyklų? Ne. Bet jie iš intuicijos ar būtinybės atrado meditacijos dovaną, kuri yra dvasinės maldos dalis. Savo atsiskyrimu, apsaugoti nuo įtakų ir prietarų, jie atrado kelią, kuriuo galima susisiekti su Amžinuoju, Dvasiniu, Tikruoju; ir vieni daugiau, kiti mažiau – visi, kurie meditavo apie tikrąją gyvenimo esmę, savo proto gebėjimais gavo dvasinę šviesą.

45. Žmogus savo dvasia atras tiesą, visi pajus mano buvimą; nes Aš jums jau anksčiau sakiau, kad kiekviena akis mane pamatys, kai ateis laikas.

46. Štai tas laikas, kuriame jūs gyvenate, yra būtent tas, apie kurį pranešė mano Žodis ir praeities laikų pranašai, kai visi žmonės turės mane pamatyti savo dvasios pojūčiais ir gebėjimais.

47. Jiems nebus būtina matyti Mane ribotame žmogiškame pavidale, kad galėtų pasakyti, jog Mane matė, bet pakaks, kad jų dvasia Mane pajustų, o protas Mane suvoktų, kad galėtų visiškai teisingai pasakyti, jog Mane matė.

48. Meilė, tikėjimas ir protas gali matyti begalės toliau, nei sugeba jūsų akys. Todėl sakau jums, kad nebūtina, jog Aš apribočiau savo buvimą žmogiškuoju pavidalu ar kokia nors simboline figūra, kad jūs galėtumėte Mane pamatyti.

49. Kiek daugelis iš tų, kurie mane matė tuo Antruoju laikotarpiu arba keliavo su manimi, net nežinojo, kas aš buvau. O kiek daugelis tų, kurie net nežinojo, kad aš gimiau kaip žmogus, pamatė mane dvasia, atpažino mane pagal mano šviesą ir džiaugėsi mano buvimu dėl savo tikėjimo.

50. Atverkite visas savo akis ir savo tikėjimu įrodykite, kad esate Šviesos vaikai.

51. Visi jūs galite Mane matyti, tačiau tam būtina, kad turėtumėte gerą valią ir tikėjimą.

52. Karalystės, tos dvasinės tėvynės, į kurią turite patekti, kad viską pažintumėte, vartai stovi atviri, laukdami jūsų sielos.

53. Šiame gyvenime darykite viską, kas įmanoma, kad turėtumėte reikiamą jėgą pakilti į Šviesą, kai ateis jūsų sielos išlaisvinimas. Bet būkite didingi meile ir atleidimu, gailestingumu ir šviesa, kad, kai ateis valanda, kai turėsite palikti kūną, lengvai atsikratytumėte savo žemiškosios naštos ir tada laisvai, nesuklupdami, pakilimo keliu pasiektumėte taikos tėvynę.

54. Kad padėčiau jums tobulėti, mano Žodis vėl nusileidžia žmonėms, kad parodytų jiems išgelbėjimo kelią. Su meile aš paimu už rankos geros valios žmones, kad nuvestų juos į Šviesą ir kiekviename žingsnyje kelyje parodytų jiems niekada anksčiau neatrastus grožius.

55. Kai Aš jums kalbu apie grožį, Aš neturiu omenyje gamtos, nes tam jūs jau pažadinote ir išvystėte savo pojūčius. Aš kalbu apie dvasinio gyvenimo grožį, kurio jūs nepažįstate. Kadangi jūs buvote jam abejingi ar šaltiniai, tenkinatės vaizdais ar figūromis, kurias sukūrė žmogiškasis protas.

56. Aš duodu jums raktus, kad atidarytumėte duris į savo amžinąją laimę. Šie raktai yra meilė, iš kurios kyla gailestingumas, atleidimas, supratimas, nuolankumas ir ramybė, su kuriais turėtumėte eiti per gyvenimą.

57. Kokia didelė yra jūsų dvasios laimė, kai ji viešpatauja materijai ir džiaugiasi Šventosios Dvasios šviesa!

58. Šio gyvenimo išbandymai verčia jus trumpam prarasti tikėjimą. Tačiau pasitikėkite Manimi, Aš jus drąsinu, kad įvykdytumėte savo misiją, ir dieną po dienos Aš toliau stiprinsiu jūsų tikėjimą.

59. Aš jus paruošiau, kad per jus įvyktų žmonijos apvalymas – kad jūs neštumėte mano Šviesą tautoms, susidūrusioms su dideliais sunkumais. Žmonija verkia ir ieško laisvės, kad galėtų žengti dvasinio tobulėjimo keliu.

60. Kiekvieną dieną Aš laikiu savo naujų mokinių atvykimo, kad patikėčiau jiems savo darbą ir padaryčiau juos nuolankumo pavyzdžiu bei tyru veidrodžiu žmonijai. Jie turi išeiti nesigirdami, kad yra mano išrinktieji, ir kaip tikėjimo skelbėjai kovoti bei dirbti, kad pasauliui atneštų mano šviesą.

61. Didelis yra žmonių, kurie šiuo metu mane girdi, skaičius, tačiau nedaugelis yra tų, kurie savo širdį paruošė kaip mano dieviškumo šventovę.

62. Laikas, skirtas mano apreiškimui tarp jūsų, yra trumpas, todėl noriu jus matyti pasirengusius. Sakau jums, mano vaikai: mano Karalystės vartai laukia jūsų, kaip buvo tada, kai Pirmuoju Laiku su Mozė perėjote per dykumą, kad pasiektumėte Kanaano žemę. Jūs esate kaip „Pasiklydęs sūnus“, nes grįžtate prie mano Tėvo krūtinės, vėl jaučiate mano glamonę ir gaunate mano pamokymus, o kai atėjote pas mane nuogi, Aš apdengiau jus savo dvasiniu „“ apsiaustu, kad nesijaustumėte sugėdinti. Aš jums parodžiau naują dieną ir padovanojau maistą nuo savo stalo. Nes Aš mačiau jūsų kritimus, ir kaip Tėvas Aš kartu su jumis išgyvenau jūsų skausmą. Tačiau šiuo metu Aš atnešiau jums paguodą – savo Žodį kaip amžinojo gyvenimo duoną, savo ramybę ir džiaugsmą jūsų gyvenime, kad jūs jaustumėtės savo Tėvo glėbyje.

63. Dvasinis pasaulis taip pat patyrė džiaugsmą, pamatęs, kad vėl esate su Manimi. Jis prisijungė prie jūsų, kad dirbtų mano laukuose, priimtų vargstančiuosius ir sergančiuosius, išvartų tamsą ir suteiktų balzamą sielos ligoniams.

64. Būtent tada, kai nutolstate nuo Manęs, Aš dar atidžiau prižiūriu jus, kad nenukristumėte į bedugnes, nes mano meilė yra beribė. Būtent jus Aš išgelbėjau iš audringų bangų, kad parodysiu jums gelbėjantį uostą. Aš vesiu jus keliu, o mano Dvasinis pasaulis jus saugos ir padės jums pakilti pas Mane.

65. Mano tarnų skaičius padaugėjo, bet tik nedaugelis iš jų bus paklusnūs, kai mano apreiškimas per žmogiškąjį protą bus baigtas. Tačiau Aš jums sakau, kad tada jūs gausite mano apreiškimą dvasiškai. Gavę mano

mokymus puslapis po puslapio, dabar jūsų užduotis yra išeiti ir skelbti šį kvietimą žmonijai.

66. Savo sielose nešiojate Šventosios Dvasios dovanas ir mano meilę, kad būtumėte atpažinti kaip dvasinis, Trejybės ir Marijos tauta.

67. Šventoji Dvasia jus apšvies, Mokymo knyga liks atvira, ir skiemenis po skiemens jūs suprasite viską, ką jūsų Mokytojas jums davė šiuo laikotarpiu. Tai bus Trečiasis Testamentas, kuris pasieks žmoniją – Žodis, kurį Aš jums perdaviau šiuo Trečiuoju Laiku per žmogiškąjį protą.

68. Kai mano Šventosios Dvasios šviesa jus visiškai apšvies, jūs su nuoširdumu ir meile pasiruošite, kad iš mano Žodžio išgautumėte jo prasmę ir jį atneštumėte žmonijai kaip maistą ir balzamą.

69. Šios žmonijos dejonės ir raudos pasiekia Mane. Tačiau Aš klausiu jūsų: kas jus sužeidė? Jūs tyliate, todėl Aš jums sakau, kad būtent jūsų klaidos jus kankino. Nes žmonės savo kelią nusėjo dygliuotomis erškėtėmis, nenorėdami suvokti, kad vėliau jiems teks eiti per jas.

70. Kartais jūs manote, kad neteisinga kentėti dėl tų klaidų pasekmių, kurias padarė tie, kurie jau seniai paliko žemę. Tačiau kas iš jūsų gali užtikrinti, kad nepriklausė tiems, kurie kelią apšėjo erškėčiais?

Daugeliui žmonių šis mokymas iššauks šypseną, bet iš jos juoksis ne jų siela – tai bus jų širdis. Nes žmogus visada buvo skeptiškas ir netikintis, kai kalbama apie dvasinius dalykus. Bet Man pakaks to, kad mano Žodis jiems būtų žinomas, kad, nepaisant jų ironijos ir netikėjimo, kažkas jų viduje pasakytų, jog šis Žodis gali turėti esmę, kurios jie dėl savo kvailumo negali suvokti.

71. Kas, pažįstantis mano mokymus, dar sieks išvengti Dieviškojo teisingumo? – Niekas.

72. Kiek žmonių, gyvenę nuodėmingą gyvenimą, visą savo gyvenimą įsivaizdavo, kad nepatirs kančių ir skausmo, o kai atėjo jų paskutinė valanda žemėje, manė, kad išjuokė Dieviškąjį teisingumą arba bent jau jam išvengė. Kai jie atsiduria „Dvasiniame slėnyje“, šios būtybės – vietoj to, kad rastų amžiną kančią, apie kurią jiems buvo pasakojama pasaulyje, – su nuostaba pamatė, kad jas apgaubė šviesos ir ramybės dvelksmas, skatinantis apmąstymus ir sąžinės tyrimą. Kas turėjo jiems tomis akimirkomis pasakyti, kad jie turės vėl nueiti tą kelią, kurį jau buvo nueinę Žemėje? Tada siela pajunta išmintingo ir negailestingo teisingumo naštą. Tačiau ji yra materializuota ir nieko nesupranta nei apie amžinybę, nei apie sielos tobulėjimą. Ji maištauja, nes laiko neteisingu viską, kas iš tikrųjų yra teisinga ir kupina meilės.

73. Jei jūs visi jau turėtumėte šias žinias, jūsų pastangų ir kančių ištvermės būdas būtų kitoks. Jūsų kančiose nebūtų nevilties, bet,

atvirkščiai, jūs viduje jaustumėte pasitenkinimą, kad atliekate atpirkimą, siekdami išgryninti savo sielą, ir vietoj to, kad keiktumėte ir maištautumėte – dėl ko tas atpirkimas tampa dar ilgesnis ir skausmingesnis – kasdien stengtumėtės palengvinti tą naštą viltimi, kad jūsų siela taptų laisva nuo dėmių.

74. Šiuo Trečiuoju Laiku, kuris yra Teismo laikas, kai dvasinė atpirkimo auka turi pasiekti savo kulminaciją, kad vėliau užleistų vietą naujam amžiui, Aš leidžiu savo balsui pasigirsti pasaulyje, kad pažadinčiau žmones iš jų miego ir parodysiu jiems, kaip savo kančios taurę paversti amžinojo gyvenimo vyno taure.

75. Aš jums atskleidžiau, kaip sutrumpinti vargų dienas, kaip išsilaisvinti nuo erškėčio, kuriuo patys save sužeidėte, ir pasakiau jums, kad nenoriu, jog toliau susižeistumėte savo kelyje. Aš kovoju su jūsų klaidomis, suteikdamas šviesą jūsų protui, kad jis suprastų savo kančių priežastis ir žinotų, kaip jų išvengti. Taip jūs nebekaltinsite likimo ar savo artimųjų už viską, kas jums nutinka. Nes mintis, kad patys esate už tai atsakingi, neleis jums laukti, kol jūsų nelaimės baigsis, bet jūs tuoj pat imsitės veiksmų ir panaudosite visas savo pastangas bei valią, kad išsilaisvintumėte iš kančios, nuodėmės ir nežinojimo jungo.

76. Šviesa pasklido po visą Žemės rutulį; nė vienas žmogus, išgirdęs šį žodį, neturės teisės sakyti, kad jis jį suklaidino. Prieš šiam mokymui pasiekiant Žemės tautas, mano dvasinis buvimas jas pažadins, ir jos nujaus gerosios žinios atėjimą.

Mano žinia ateis, kad jus palaimintų, paguostų, padėtų jums išsilaisvinti iš materializmo ir pakilti į geresnį gyvenimą, artimesnį tiesai.

77. Taigi, mokiniai: jei turėsite sugrįžti į šį pasaulį vieną ar kelis kartus, tai turi įvykti tam, kad galėtumėte nuimti skanius vaisius, kuriuos anksčiau patys auginate, kad jūsų siela patirtų pasitenkinimą, turėdama galimybę užbaigti kokį nors pradėtą darbą.

78. Neišvykite iš šios planetos, kol nebaigsite darbo, kuris buvo patikėtas jūsų dvasiai.

79. Kaip skaudu tam, kuris turi sugrįžti, kai randa tą darbą, kurį vos pradėjęs paliko, ir kurį dabar turi matyti susietą su naujomis užduotimis, atsakomybėmis ir vargais!

80. Aš ateinu jums padėti ištaisyti savo klaidas, atskleisti paslaptį, kaip *vieną* dieną kompensuoti prarastą metą, o per *vienerius* metus – blogai išnaudotą šimtmetį, ir taip suteikti jums galimybę pasiekti amžinybę.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 341

1. Jei kada nors būtų buvusi supраста mano meilės žinia, žmonija gyventų taikoje. Tačiau žmogus mieliau pasitenkina savimi ir pamiršo mano įstatymą.

2. Tauta: Stengdamiesi skleisti mano darbą, dirbkite ne tik savo pačių pažangai; skleiskite šią šviesą visiems be išimties.

Kas ir toliau dvasiškai laikosi įprastų sampratų, perduodamų šimtmečius, ir dėl to neatsikratė savo fanatizmo, tas nematys mano šviesos taip, kaip jūs.

Jūsų dvasia priėmė šį dieviškąjį apreiškimą – tačiau koks yra jūsų įsipareigojimas žmonijai?: suteikti jai žinias, kurias įgijote, savo veiksmais liudydami tiesą.

3. Aš jus išrinkau, kad skelbtumėte meilės žinią, kurią jums daviau. Aš jums apreiškiau, kad esu jumyse ir už jūsų ribų. Tačiau jūs manęs klausiate: „Viešpatie, kaip mes galime pasiekti tobulumą, kad pasiektume Tave?“ Ir Aš jums atsakau, kad savo pačių nuopelnais jūs vis aukščiau kilsite, kol pasieksite Mane. Todėl Aš visada jums patariu, kad susidvasintumėte, pakiltumėte ir panaudotumėte savo dovanas.

4. Jums nebereikia jokių konkrečių garbinimo formų ar apeigų, nei atvaizdų, kurie neturi nei gyvybės, nei galios. Jūs buvote sukurti pagal savo Dievo „atvaizdą ir panašumą“, nes turite „dvasią, galią ir dovanas daryti gera“. Vykdydami savo užduotį, semkitės įkvėpimo iš kūrinijos, kuri turi gyvybę ir atskleidžia jūsų Viešpaties galią bei jėgą.

Žvelkite į dangų, stebėkite savo aplinką, kaip viskas atlieka savo užduotį. Pažiūrėkite, kaip šios gamtos karališkoji žvaigždė teikia gyvybę ir kokia harmonija vyrauja tarp jos gyvybės elementų ir iš žemės išdygstančio daigo. Viskas visiškoje vienybėje atskleidžia Dievo didybę.

5. Kristus savo tobulumu valdė materiją, todėl ir padarė stebuklą – gražino regėjimą akliems ir leido raišiesiems vaikščioti. Tai buvo Dvasia, kuri apsireiškė per kūną. Jūs dar turite tobulėti, kad jūsų Dvasia galėtų valdyti kūną ir apsireikšti per jį.

6. Aš vėl ateinu pas jus kaip Meilė ir Gailestingumas. Tačiau mano Šviesa liejasi ant visų, nes pasauliui reikalingas dvasinis orientyras.

7. Geros valios žmonės, kurie pamoko kitus ir tuo pačiu atsisako bet kokio asmeninio pasididžiavimo bei tuštybės – tie, kurie tikrai žino, kad žmonės yra nutolę nuo savo dvasinio Tėvo ir kad jiems būtina pasinerti į save, susimąstyti ir klausytis Šviesos žodžio, kad jie taptų dvasiniai – tie, kurie stengiasi dėl savo artimųjų gerovės, nesvarbu, kokiai religijai ar mokymui jie priklauso – jie skelbs tiesą, o tiesa yra Dievas.

8. Mano mokymas yra visuotinis, ir tiek, kiek žmogaus siela tobulėja, ji išsklaidys viską, kas antraeilė, ir ieškos dvasinio tobulėjimo, Šviesos bei kelio į savo tobulumą.

9. Mylėkite savo Dievą ir savo artimą, nes ant to grindžiamas visuotinis supratimas.

10. Aš patikėjau jums savo darbą, kad pasaulis per jus priimtų mano Žodį. Eikite pas visus vienodai, nedarykite skirtumų tarp rasių ar odos spalvų, nes visiems reikalingas tas pats dvasinis maistas. Kiekvieną kartą atlikdami gerą darbą, jūsų siela bus pripildyta džiaugsmo. Jūs pajusite mano ramybę ir didesnę jėgą, kad galėtumėte žengti pirmyn, įgyvendindami savo dvasinę vienybę.

11. Su meile laikiu avių, palikusių aptvarą, sugrįžimo – tų, kurie dabar eina kitais keliais. Šiuo metu jūsų Mokytojas keliauja per dykumą, ieškodamas nuklydusių – tų, kuriuos dabar, nors jiems gausiai suteikiau savo malonę ir meilę, matau įstrigusius didžiulėse audrose.

12. Mylimi mokiniai, sielos, kurios išėjote iš Manęs: šiuo metu Aš jus paruošiau savo galia ir meile, kad nebūtumėte nunešti sumaišties, kuri apgaubia pasaulį.

13. Netrukus baigsis mano apreiškimo per žmogiškąjį protą laikas, ir po to jūs turėsite išeiti liudyti žmonijai. Aš jus atvedžiau į gelbėjimo valtį ir padariau jus savo Trečiojo Laiko kareiviais, kurie turi išvykti kovoti keliuose, kad pasauliui leistų pajusti pasitikėjimą ir meilę savo Dievui.

14. Jūs turite būti pasauliui tarsi skaidrus veidrodis. Jūs pamatysite, kaip išsipildys mano Žodis nuo pradžios iki pabaigos. Nes jūs esate mano tarnai, kurie su nuolankumu ir paklusnumu vykdysite mano užduotis ir savo širdyse nešiositės įrašytą Įstatymą.

15. Kaip Mokytojas Aš mokau jus nuolankumo, kad, sekdami manimi kaip pavyzdžiu, iškeliautumėte ir eitumėte į visas provincijas. Nes žmonės alksta ir trokšta mano žodžio.

16. Mylima tauta, būtina, kad tu iškeltum į įvairius žemės kelius. Mat net Meksikos tautoje daugelis dar nepažino mano darbo. Supraskite, kad pasaulyje jau kyla tie, kurie tvirtina veikiantys mano vardu, nors patys yra dvasiškai vargšai.

O jūs, kurie buvote gausiai apdovanoti mano dieviškumu, – kokia jūsų užduotis? – skleisti mano mokymą. Jūs neturite slėptis nuo pasaulio, nei atimti iš jo gailestingumo, kurio jam trūksta.

17. Sektai, bažnyčios ir įvairūs mokymai stosis jums skersai kelio ir bandys nukreipti jus nuo kelio, skelbdami save tiesos savininkais ir tvirtindami, kad yra mano mokiniai. Tačiau jūs turite išeiti vykdyti mano užduotis. Aš jums duodu šį įspėjimą, kad būtumėte pasirengę kovai. Aš

būsiu su jumis ir pristatysiu jus žmonėms kaip mano taikos tarpininkus, kaip balzamą, kuris malšina jų skausmus.

18. Savo paklusnumu jūs žingsnis po žingsnio kilsite aukštyrų iki kalno viršūnės. Ten Aš laikiu Pažymėtojų iš dvylikos palaimintosios Izraelio tautos giminių.

19. Mano mokymas šiuo metu yra Trečiasis Testamentas, kuriame rasite mano įsakymus ir kurį Aš jums daviau tiek perkeltine prasme, tiek aiškia forma, kad iš jo išgautumėte tai, kas skirta kiekvienam iš jūsų. Aš įdėjau savo Žodį į tave, Izraeli, neištrinamomis raidėmis, ir niekas nepadarys taip, kad jis būtų prarastas, ir taip jūs galėsite liudyti tai, ką Aš savo tobulame išmintingume visais laikais patikėjau žmonijai.

20. Per maldą jūs pasiekiate Mane, padedami mano Dvasinio pasaulio, kuris jus saugo. Jūs jau žinote šį kelią, nes pamokose, kurias daviau jums Trečiajame laikmetyje, paėmiau jus už rankos ir pamokiau, kaip per maldą pasiekti Mane.

21. Mano Žodžio šviesa jums yra tarsi švyturys, apšviečiantis jūsų gyvenimą. Jūs nebegalėsite nuklysti, nes Aš esu priešais jus. Jūs suskubote atsilipti į mano šauksmą, nes mylite mane ir sutikote mane, apsireikšusį visoje savo šlovėje. Tie, kurie regėjo mano buvimą dvasiniame regėjime, buvo laimingi; tačiau jūs visi matėte mane savo meilės ir tikėjimo akimis. Jūs visi mėgavotės mano Žodžiu kaip nektaru, kaip išrinktu patiekalu ir kaip balzamu, kuris taip pat gydo.

22. Jūs nebegalėsite supainioti mano Žodžio vaisiaus su kitais vaisiais, nes dabar pažįstate jo skonį ir žinote, kad jame glūdi visokeriopas tobulumas. Šiuo metu Aš jus ruošiu, kad galėtumėte kalbėti kitiems, kai tam bus palankus laikas, kai jūsų pasirengimas bus didelis ir jūs išsilaisvinsite iš savo materializmo.

23. Aš išlieju ant visų sielų savo Žodžio, savo Meilės ir savo Šviesos esenciją, ir kiekvienas, kuris Manęs ieško, mane randa.

Visose religijose, mokymuose ir tikėjimuose, kurie egzistuoja žemėje, Aš radau kilnius žmones, kurie ieško Manęs dvasiniame pasaulyje – sielas, kurios išsilaisvino nuo bet kokio materializmo ir savo viduje pastatė Man šventovę. Jie intuityviai gavo iš Manęs, nes Aš jiems – kaip ir jums – apreiskiau viską, kas priklauso Trečiajam laikotarpiui. Jie taip pat skaitė Raštuose, mano Antrojo laikotarpio žodžiuose bei aiškinimuose ir aptarimuose, kad Aš taip išlieju savo Šviesą tarp jūsų, ir Aš su meile priėmiau jų dvasios vaisius.

24. Jie rengia didelius darbus, matydami, kaip žmonija nuklysta ir pasimeta. Jie susiėmė, atliko gerus darbus ir man pasakė: „Atleisk tiems, kurie nežino. Mes turime Tavo Šviesą, dovanas ir jėgą savyje, kad galėtume

vykdyti Tavo įsakymus.“ Jie remiasi Įstatymu, mano Žodžiu, duotu praeityje, ir gilinasi į pranašystes bei pranešimus, kuriuos Aš daviau savo mokiniams, ir sako sau:

„Dabar atėjo tas laikas.“ Todėl jie ieško Manęs, ir todėl Aš esu su jais, nes nesislėpiau nuo žmonių. Kiekvienas, kuris Manęs ieško, turi Mane savyje.

25. Aš esu Visuotinis Tėvas, mano meilė nusileidžia į visas širdis. Aš atėjau pas visas Žemės tautas. Tačiau jei Aš išsirinkau šią *Meksikos tautą* tam, kad mano Žodis ir mano Apreiškimai visapusiškai išsiliėtų ant jos, tai įvyko todėl, kad Aš ją radau nuolankią, nes Aš jos gyventojuose atradau dorybes ir leidau į juos įsikūnyti „Izraelio tautos“ sieloms.

Tačiau ne visi priklauso *šiai* tautai, ne visi yra įsikūniję. Visame pasaulyje vis dar yra išsibarsčiusios sielos, priklausančios išrinktųjų gretoms. Jos buvo pažymėtos, Aš atvėriau jų akis, padariau jų širdis jautrias, ir jos bendrauja su Manimi iš dvasios į dvasią.

26. Jūs gavote mano Žodį ir mano apreiskimus per žmogiškąjį protą, o savo dovanomis matėte šio darbo išsiskleidimą Trečiajame Laike. Todėl, tauta, jūs esate mano liudytojai, kurie turite su visišku įsitikinimu kalbėti apie tai, ką matėte ir girdėjote, kurie turite gilintis į kiekvieną mano žodį, kurie turite aiškinti mano Įstatymą. Nes kiti, nepaisant savo intuicijos ir išsilavinimo, neturi visų žinių, kurias turite jūs. Jų nuopelnai dideli, nes jie negirdėjo Manęs tokia forma, kokia jūs Mane girdėjote. Tačiau mintimis jie yra su jumis vieningi.

Ateis diena, kai susitiksime kelyje ir atpažinsite vieni kitus. Jūsų dvasinis žvilgsnis tuose žmonėse atras sielą, kurią jie nešioja savyje – jų stiprybę ir dorybę, ir tą akimirką jūs paspausite vienas kitam ranką ir žinosite, kad tas keliautojas, kuris kirto jūsų kelią, taip pat priklauso mano išrinktiesiems.

27. Ne visi išgirs mano žodį šia forma. Kodėl, Izraelio tauta? Tu to nežinai, nežinai, ar tai dėl jūsų vienybės trūkumo, ar dėl jūsų menko dvasingumo. Tačiau būkite jiems artimi, nes jie, kaip ir jūs, yra atsakingi už žmoniją.

28. Jūs turite priimti savo dalį, melstis už juos ir juos vesti. Tarp mano išrinktųjų yra ir tie, kurie pasišventė tarnauti mano Dieviškumui ir dėti dvasininkų drabužius. Tarp išrinktųjų yra pačių nuolankiausių, kurie gyvena nepastebėti tarp žmonių minios. Yra ir tokių, kurie atstovauja žemės įstatymams ir vyriausybėms. Tik Aš vienas žinau jų skaičių ir galiu juos atpažinti. Tu, Izraeli, turi juos atpažinti savo dvasiniu pasiruošimu. Jūs visi turite sudaryti vieną kūną ir vieną valią išbandymo akimirką, kai Aš turėsiu pareikalauti, kad Izraelio tauta išsiskirstytų, kad galėčiau visur pasėti savo sėklą. Šioje akimirkoje nesijaudinkite. Vieni iš jūsų pateks į institucijų glėbį

ir ten vykdys savo meilės, gailestingumo ir mokymo misiją. Kiti eis pas didžiųjų miestų gyventojus. Jūs pateksite į šių nežinojimo apimtų žmonių vidurį ir ten kovosite su savo artimų fanatizmu ir nežinojimu.

29. Jūsų misijos išpildymo laikas dar neatėjo. Aš dar nepažymėjau visų jūsų. Jūs vis dar esate mokymo laikotarpyje, esate mano mokiniai ir pasekėjai. Tačiau ateis laikas, kai tapsite mokytojais, kai žmonės prašys jūsų žodžio, ir tas žodis, kuris išeis iš jūsų lūpų, turi būti tiesa, turi būti mano grynas mokymas. Jūs turite jį skelbti, nieko neprisidėdami.

30. Šiuo metu Aš jus ruošiu. Aš Pats prisiėmiau šią didžią užduotį – formuoti jūsų širdis. Aš to nepatikėjau žmonėms, nes juose matau egoizmą. Aš Pats ugdžiau jūsų širdis, ir jos buvo išgrynintos per išbandymus, kuriuos patyrėte savo kelyje. Kai suklupdavote, Aš jums sakydavau: „Šis išbandymas suteiks jums didelę šviesą.“ Ir kai apmąstėte, supratote, kad tas išbandymas, kurį Aš pastatiau jūsų kelyje, buvo būtinas – kad tai buvo jūsų širdies etapas, kurį reikėjo išlyginti. Ar suprantate, koks tobulas yra mano darbas? Kaip gi galėtumėte naudoti mano Žodį, kad kalbėtumėte žmonėms, jei nebūtumėte išgryninti, jei neturėtumėte savyje didelės šviesos ir didelio dvasingumo?

31. Tik Aš vienas jus vedu, tik Aš vienas pažįstu kiekvieno iš jūsų vidų, ir, atsižvelgdamas į jūsų sielos stiprumą, Aš jums siunčiau išbandymus. Taip Aš jus mokiau, nes kiekvienas iš jūsų tinkamu laiku turi iškeliauti kaip mano Dieviškumo apaštalas. Nesuskaičiuojama daugybė pamokymų, kuriuos Aš jums daviau. Kiek kartų Aš jums kalbėjau apie praeitą laiką!

Šiuo Trečiuoju laikotarpiu Aš sujungiau tris Testamentus ir iš jų sukūriau vieną knygą. Tačiau šiais 1950 metais, kai per žmogiškąjį tarpininką perduodu jums paskutinį puslapį, Mokytojas jums sako tiesą: šiuo puslapiu knyga nebus užbaigta. Aš ir toliau rašysiu jums naujus ir nesuskaičiuojamus puslapius. Aš ir toliau skleisiu šviesą, kad jūs įsiskverbtumėte į mano Žodį, kad ir toliau jį tyrinėtumėte, ir laikui bėgant pasieksite didesnę dvasinę tobulėjimą, nes nestovėsite vietoje.

32. 1950 metais jūs dar nepasiekėte didžiausio dvasinio tobulumo – esate tik jo pradžioje. Tačiau vėliau jūs išskleisite šią dovaną, kuri slėpi kiekviename iš jūsų.

33. Pasiruošk, Izraelio tauta! Aš esu visų laikų Mokytojas. Aš nepasitrauksiu, kaip ir nebuvo išvykęs po to, kai atėjau į pasaulį kaip žmogus. Po savo išėjimo Aš visada buvau čia. Aš jau anksčiau buvau visuose amžiuose ir visuose žmonių veiksmuose, visada užrašydavau jų darbus, visada teisdavau jų buvimą. Kas man sutrukdytų tai daryti? Kas gali jums sutrukdyti pakilti pas mane ir mane mylėti? Kas gali sutrukdyti man jus mylėti, saugoti, guosti ir teisti visus jūsų poelgius?

34. Jūs, sudarantys žmoniją, esate tie, kurie nutolsta nuo Manęs, kurie nebėra kupini meilės mano dieviškumui, kurie grimzta į materializmą, kurie leidžiasi nešami aistrų ir pamiršta savo dvasinę užduotį. Bet Tėvas yra nekintamas ir negailestingas savo įstatymuose ir savo sprendimuose. Aš visada esu tas pats. Nemanykite, kad tam tikru metu mano Dvasia apsireiškia su didesne meile nei kitu metu. Aš esu ta pati Dvasia, kuri kalbėjo per Mozę ir pranašus, ta pati, kuri kalbėjo per patriarchus ir apaštalus, ir ta pati, kuri kalbėjo per visus pasiuntinius.

35. Prisiminkite mano dieviškumą, tauta. Būkite tokie kaip Tėvas! Mylėkite Mane ta pačia meile! Nepereikite nuo meilės prie šaltumo! Nebūkite šiandien uolūs, o rytoj šaltūs! Noriu jus visada matyti mylinčius, visada tikinčius, visada pakylėtus ir dvasinius, visada artėjančius prie Manęs kylančiu keliu. Nes tai yra jūsų dvasios tikslas.

36. Kodėl vieną dieną rodote Man savo meilę ir tikėjimą, o kitą dieną Manimi nepasitikite? Kodėl jūsų širdis tokia nepastovi? Noriu jus matyti kaip tvirtą uolą, jūsų tikėjimas turi būti visada tas pats, o jūsų meilė – vis labiau auganti. Noriu, kad būtumėte kaip augalai, kuriuos auginate žemėje, kad nesustotumėte savo vystymosi kelyje, kad per trumpą laiką pasiektumėte visų savo dovanų gausą ir brandą, kad galėtumėte Mane pažinti.

37. Aš esu gailestingumas, kuris jus puoselėja, o *jūs* būkite pasiryžę augalai. Priimkite rasą, gyvybę, kurią Aš jums dovanaju, ir panaudokite ją savo dvasios didybei.

38. Šiandien vaikai klausosi Manęs, ir Aš jiems kalbu taip pat, kaip ir suaugusiems ar senoliams. Kodėl Aš nekalbu vaikams kitaip, juk jų protiniai sugebėjimai menki? Nes jų dvasia yra tokia pat didelė kaip ir jūsų, nes jie gali Mane suprasti. Juk Aš kalbu ne „kūnui“, o dvasiai. Todėl sakau jums: nemanykite, kad vaikai yra menki, ir neleiskite jiems manyti, kad jie manęs nesupranta. Leiskite jiems ateiti! Jų dvasia yra alkana. Aš juos ugdysiu taip pat, kaip ir jus. Jie yra rytojaus kartos, kurios ant jūsų pamatų turi padėti dar vieną akmenį statybos darbe, dvasinio tobulėjimo darbe.

39. Tai paskutinės rytinės pamaldos, kuriose išgirsite mano Žodį šia forma, tačiau matau, kad tų, kurie mane girdi, skaičius vis dar nedidelis. Žmonių širdis yra sukietėjusi, ji myli tik pinigus ir malonumus. Ji leido, kad siela būtų sukręsta ir pražūtų priešiškimų, aistrų ir ambicingų tikslų sūkuryje.

40. Tik Izraelio tauta sugebėjo pabusti ir budi už tuos, kurie miega; todėl visada budėkite. Aš uolą paversiu derlingais augalais, tinkamu laiku pasėsiu savo sėklą.

Kaip Aš jums sakiau: „Nestatykite ant smėlio“, taip pat Aš žinau, kada turite sėdėti, kada širdis yra pasirengusi priimti, kada atėjo laikas. Jūs, kaip Mano mokiniai, turite elgtis taip, kaip elgiasi Mokytojas: sėkite, kai matote pasirengusią širdį, kai ji yra atvira – ištroškusi priimti šio darbo šviesą. Jūsų intuicija jums parodys tą momentą. Aš jums atskleisiu didžiules pamokas, ir jūs, vedami intuicijos, atliksite daug darbų.

41. Kai mano žodis bus baigtas – kas tada jūs mokys žemėje?: Kiekvienas iš jūsų gaus iš manęs įkvėpimą ir parengimą. Todėl mokykitės melstis ir susieti save su manimi. Po šio paskelbimo jūs dar kurį laiką toliau rinksitės. Jūsų minčių jėga leis jums iš Gyvenimo ir Šviesos Šaltinio gauti bet kokią įkvėpimą, kurio jums reikia savo keliui, savo gyvenimo keliui.

Aš įkvėpsiu visus, bet tarp jūsų bus keletas, kurie išsiskirs, nes turi didelę intuiciją, ir būtent jie bus tie, kurie patars, kurie kalbės, nevadindami savęs Mokytojais, nevadindami savęs Mano pasekėjais. Būkite visi pasirengę, nes tuo metu Aš išbandysiu jūsų tikėjimą, jūsų pažangą, ir noriu pamatyti, kad jūs visi pasinaudojate mano mokymais ir kad mano Žodis kiekvieno iš jūsų širdyje davė vaisių.

42. Tuo metu nenoriu matyti jūsų verkiančių, nei matyti, kaip jūs kenčiate nuo nuogumo, bado ar apleistumo. Nenoriu matyti jūsų klajojančių kaip dykumoje, bet kaip šeimą, kupiną gyvybės, energijos ir dvasinių sugebėjimų. Noriu, kad mylėtumėte vieni kitus, suprastumėte ir padėtumėte vieni kitiems.

43. Aš jus mokiau meilės, prašiau jūsų brolystės, padėjau jums suprasti, kad jūs visi buvote sukurti su ta pačia meile, kad jūs visi kilote iš Manęs ir todėl visi turite tas pačias savybes, tą patį tobulumą. Kuo didesni jūsų nuopelnai, tuo didesnė bus įkvėpimo jėga ir tuo didesni bus jūsų poelgiai.

44. Jei kartais nesate tikri, ar žengti tvirtą žingsnį, palaukite. Sutelkite visas savo jėgas, įvertinkite visus „vaisius“, kad galėtumėte žengti į priekį savo tobulėjime. Aš „palaiminsiu kiekvieną jūsų gerą sprendimą. Aš paruošiu jūsų sielą taip, kad ji visiškai aiškiai suprastų sąžinės nurodymus. Nes jūs neliksate abejingi, kaip šiais laikais.

45. Prieš jus iškils daug išbandymų. Turėsite kovoti su daugybe pasipriešinimų. Bet jūs jau praėjote pirmuosius išbandymus, jūs jau buvote savo artimųjų nepripažinti dėl mano reikalų. Jūs viską praradote, bet likote atsidavę. Tačiau pas Mane jūs vėl viską atgavote. Aš jums suteikiau sielos ramybę, kurios jūsų artimieji nesugebėjo jums duoti. Pas Mane jūs radote dvasios ir sielos ramybę. Ko gi jums bijoti, jei pasaulis rodo į jus pirštą, jei iš jūsų tyčiojasi?

46. Nesijaudinkite! Būkite tikri savo tikėjimu, būkite tvirti jame, kad išbandymo akimirka žmonių akivaizdoje galėtumėte parodyti, kas yra

mano mokymas – kad tai, ką įsidėjote į širdį, yra teisinga, gera ir vertinga. Kiekvienas iš jūsų yra mano darbo atstovas. Kur bebūtumėte, jūsų veiksmai bus vertinami. Todėl saugokitės savo veiksmų, savo žodžių, kad visur galėtumėte būti mano mokiniais.

47. Kiekvienas iš jūsų yra tarsi tvirtas stulpas savo gyvenimo keliuose. Jūs galite sugrąžinti tikėjimą tam, kuris jį prarado. Jūs galite išgelbėti iš sumaišties sielą to, kuris nuklydo. Jūs galite suteikti gyvenimo drąsos, ramybės ir taikos tam, kuriam to reikia. Taigi, tauta, prisimink, kokia didelė yra tavo atsakomybė. Turėk omenyje, kad Aš tave pašaukiau neatsitiktinai, bet kad, kai „ „ atradai mano darbą, prisiėmė didelę atsakomybę prieš Mane ir žmoniją.

48. Aš atėjau ne tam, kad paguodžiau jūsų ausis ar širdis. Aš atėjau, kad mokyčiau jus dvasinių apreiškimų, ir kai jūs būsite kupini šviesos, jūsų užduotis bus mokyti kitus. Kai Aš pavadiniau jus išrinktąja tauta, tai įvyko ne todėl, kad noriu jus teikti pirmenybę prieš kitus. Taip yra todėl, kad noriu jums perteikti savo mokymus, paaiškinti visas paslaptis, kad galėtumėte visiškai aiškiai kalbėti kitiems ir mokyti juos sekti manimi. Tačiau Aš visada būsiu jūsų Mokytojas.

49. Kiekvieną kartą, kai susidursite su kliūtimis, su sunkumais, susijusiais su jūsų artimųjų suvokimu, – kiekvieną kartą, kai nauji išbandymai nustebins jūsų sielą, Aš jums pasakysiu: „Tebūnie su jumis mano ramybė“, ir iš šio pasisveikinimo jūs mane atpažinsite ir viduje sau pasakysite: „Mokytojas yra su manimi, dabar aš gausiu iš Jo įkvėpimą, nes, nepaisant visų mano pasiruošimų, man trūksta šviesos šiame išbandyme.“ Aš duosiu jums šviesą, pripildysiu jūsų sielą energija ir pasirūpinsiu, kad jūsų žodžiai būtų teisingi, kupini tiesos, kupini esmės.

50. Aš kalbu jums visiems kaip savo mokiniams. 1950 m. pabaigoje nenoriu daugiau matyti „vaikų mokinių“. Todėl Aš tiek daug jums kalbėjau, mano pamokymai truko ilgai, kad kiekvienas iš jūsų galėtų mokytis ir per trumpą laiką tapti mano mokiniu.

51. Aš matau dėkingumą jūsų širdyse. Jūs man sakote: „Mokytojau, mano gyvenimas ir mano poelgiai nėra verti to, kad būčiau su Tavimi ir gautų Tavo mokymą.“

Nekalbėkite taip, leiskite Man jus paversti savo mokiniais, leiskite Man jus mylėti taip, kaip visada mylėjau. Leiskite Man pasireikšti tarp jūsų ir atskleisti jums, kaip labai jus myliu, kad ir jūs galėtumėte taip pat mylėti vieni kitus, kad šių mokymų, kurie yra meilės srautai, prisiminimas visada išliktų jūsų širdyse, o jūsų širdis, pripildytos šios meilės, galėtų atsiduoti kitiems, jūsų artimiesiems.

52. Aš įkvėpiau jums meilės artimui, geranoriškumo ir atleidimo dorybes. Kaip šios dorybės yra reikalingos šiais laikais, nes matau, kad žmonija jų jau nebeturi! Klesti tik savanaudiškumas, nesantaika, meilės stoka; visur girdžiu tarpusavio šmeižtus. Prisiminkite, kad Aš jums sakiau: nekalbėkite blogai apie savo artimus, net jei turite tam pagrįstų priežasčių. Būkite pasirengę palikti šį reikalą Man. Aš jūsų nepaskyriau teisėjais. Aš jus visus išsiunčiau su tomis pačiomis dovanomis, kad laikytumėte vieni kitus broliais ir seserimis.

53. Žemėje veikianti teisingumo sistema vis dar nerodo teisingų darbų. Aš matau gailestingumo trūkumą, nesupratimą ir širdžių kietumą. Tačiau kiekvienas dar gaus savo tobulą nuosprendį.

Aš leidau šiuos išbandymus, ir kol žmogus nevykdys mano įstatymų, kol jis nususuks nuo jų įsakymų laikymosi, žemėje visada bus kas nors, kas palaužys jo širdį, kas ją sužeis.

Jei laikytumėtės įstatymo, pasaulyje nereikėtų teisėjų, nebūtų bausmių, jums nereikėtų vyriausybių. Kiekvienas pats spręstų dėl savo veiksmų, ir visus valdytų Aš. Visi jūs būtumėte įkvėpti mano įstatymų, o jūsų veiksmai visada būtų geranoriški, siektų dvasinio tobulėjimo ir meilės.

Tačiau žmonija nugrimzdo į galias bedugnes: amoralumas, ydos, nuodėmė užvaldė žmonių širdis, ir štai kokios yra pasekmės: jūs turite gerti kartų taurę, turite kentėti pažeminimus iš tų žmonių, kurie, nors ir yra jūsų broliai, žemėje naudojasi valdžia. Tačiau būkite nuolankūs, kantriai ištvirkite bausmes, prisiminkite, kad Aš esu tobulas Teisėjas.

54. Šiandien Aš jus ruošiu savo Dvasios šviesa ir prašau jūsų melstis bei apmąstyti savo gyvenimą, kad galėtumėte suprasti mano Žodį, o ne tik jį išgirsti. Studijuokite jį, tačiau ne tik studijuokite, bet ir laikykitės jo, kad suvoktumėte jo vertę.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 342

1. Mokiniai: Jūs dar kartą su tikėjimu dalyvaujate mano pamokymo perdavimo akte, nes žinote, kad tai yra paskutinės pamokos, kurias Aš jums duodu. Šventoji Dvasia moko savo mylimus vaikus. Tai laikų kulminacija, tai 1950-ieji metai, kurie Izraelio tautai buvo paskelbti kaip paskutiniai, kuriais ji turės mano Žodį šia forma.

Skubėkite ir paruoškite savo širdis, kad jose išsaugotumėte visą prasmę – esmę, kurią Aš išlieju savo gailestingumu. Paruoškite savo sielas ir prašykite Manęs supratimo, kad suprastumėte kiekvieną mano sakinį. Jūs žiūrite į žmoniją, kuri liko už jūsų nugaros, kuri negirdėjo šių apreiškimų, kuri vis dar gyvena tamsoje, ir jūs verkiate giliausiai savo sielos gelmėse. Jūs norėtumėte, kad jūsų artimieji taip pat dalytųsi šiais mokymais, tačiau Dieviškasis Mokytojas jums sako: išsaugokite savo viltį, bet pirmiausia pasiruoškite, kad galėtumėte pasėti savo pirmąjį grūdą.

2. Ne visi mane išgirs šia forma, tauta. Yra daug pašauktųjų, bet mažai išrinktųjų. Palikite šį reikalą mano rankose, tačiau aš teisiu *jūsų* darbus nuo to momento, kai išgirdote mano žodį. Aš teisiu kartas, kurios atėjo ir praėjo nuo 1866 metų iki šių dienų, ir kiekvienam duosiu pagal jo nuveiktus darbus. Tau, tauta, galiu pasakyti tik tiek: dar gali ištaisyti savo klaidas, dar turi progą įvykdyti savo misiją. Jei iki šiol jūsų lūpos buvo nepasitikinčios, jei širdys buvo kaip uolos ir negirdėjo šauksmo, tai toliau tikėkitės. Šiuo metu Aš ruošiu visą žmoniją, vedu jos dvasią ir formuoju jos širdį. Visi išbandymai, kuriuos ji dabar patiria, veda ją prie trokštamo tikslo – dvasinio tobulėjimo. Tačiau prieš tai ji turės išgyventi apvalymą.

3. Kad galėtumėte pasiekti Mane, žmonės, būtina, kad apsivalytumėte, kad apvalytumėte savo sielą, kad galėtumėte Mane pamatyti ir pajusti. Kai Aš jums skelbiu šaukimą, neslėpkite savo veido, nesigėdykite savo praeities, nes prieš tai Aš leisiu jums ištaisyti visas savo klaidas ir tapti vertiems.

4. Todėl nesijaudinkite, tauta, jei nematote, kad aplink Mane susirinkusios didelės minios. Pirmiausia pasiruoškite kartu su savo artimaisiais. Aš turiu pasinaudoti kiekvienu iš jūsų, ir ši sėkla, kurią Aš pasėjau, padaugės; ateis palankūs laikai „“ dvasiniam tobulėjimui. Šiandien jūs susiduriate tik su kliūtimis – grandinėmis, kurios trukdo jums žengti į priekį. Tačiau dvasinio išsilaisvinimo laikas ateis visiems, ir tada jūsų mąstymas ir kalba bus tarsi upė, užtvindanti šios žmonijos laukus.

5. Šiandien jūs jaučiate atsakomybę už tai, kad mane išgirdote, tikėjote mano žodžiu, kad kiekvienas mano mokymas jums yra įsipareigojimas, kad mano įstatymas glūdi jūsų dvasioje ir kad aš jį tūkstančiais būdų paaiškinau per žmogiškąjį protą.

Aš matau žingsnius, kuriuos žengsite rytoj, ir tam Aš jus paruošiau, kalbėjau jums ir nutiesiau kelius, kad jūsų siela išbandymuose nesukluptų. Aš daviau jums pranašystes, kad jūs nestovėtumėte vietoje, bet slaptame lobynėlyje, kurį Aš sukūriau jūsų širdyse, ieškotumėte šviesos, kurios jums reikia, kad išlaikytumėte išbandymą, kuris pasitaiko kelyje.

6. Kas iš jūsų gali pasakyti, kad yra nežinojantis ar nesuvokiantis, nors Aš jums daviau šviesą, nors Aš jus mokiau, nors mano Žodis atvėrė kelią tarp jūsų, ir Aš puoselėju sėklą, kurią pasėjau jūsų širdyse? Nesijaudink, Izraelio tauta, jei tiki dovanomis, kurias tau daviau. Ženk pirmyn, kasdien stiprėk tikėjime, būk nepalaužiamas savo valioje, kad niekas ir niekas negalėtų sustabdyti tavęs tavo kelyje.

Aš jus rengiu karžygiais, nes jūs kovosite su tamsa, nes jūs mūšiuosite su blogiu. Juk jūs turite sušvelninti kietas širdis ir išvalyti protą žmonių, kurių protas sukietėjo dėl savanaudiškų mokslų ir klaidingų tikėjimo įsitikinimų.

7. Todėl Dieviškasis Mokytojas ragina jus melstis ir medituoti. Aš visada jums sakiau: gilinkitės į mano Žodį ir kiekvieną mano apsireiškimą, kad taptumėte mano mokiniais ir taip galėtumėte drąsiai pasitikti visus išbandymus ir nelaimės, su kuriomis susidursite.

Tačiau jūs puikiai žinote, kad savo gyvenimo kelyje nesate vieni. Jus lydi dvasinės būtybės, mano Dieviškumo tarnai, dorybingos būtybės – tie, kurie, matydami jūsų silpnumą, ateina pas jus, kad padėtų, kad suteiktų jums dvasinių teismų, jei jų neturite, – tie, kurie stiprina jūsų tikėjimą, kai jūs susilpnėjate.

8. Aš leidau, kad aukšto rango dvasinės būtybės, dorybingos dvasinės būtybės, gyvenančios pas Mane, šiuo metu turėtų prieigą prie šio pasaulio. Todėl, tauta – kadangi visi jums padeda, kadangi jūsų Mokytojas jus veda, kadangi mano mokymas yra jūsų tvirtovė – ko jums reikėtų bijoti? Kodėl jūsų širdis turėtų nusiminti, juk jūs esate pasirengę?

9. Nagrinėkite save dvasiškai, tikrinkite savo mintis ir širdis, skaitykite knygą, kurią Aš jums perdaviau nuo pašaukimo akimirkos, ir apmąstykite, kiek puslapių Aš įrašiau į jūsų širdis, kiek pranašysčių Aš jums patikėjau, kiek pranešimų jums perdavė Elisas ir kiek pasirengimo jums suteikė Dvasinis pasaulis.

10. Praėjo daug metų nuo tos dienos, kai Aš atverčiau šią knygą Trečiajame laikmetyje, ir daugelis iš jūsų ją klausėte jau seniai. Todėl, tauta, jei šias pamokas išsaugojote savo dvasioje, ateis diena, kai galėsite atversti knygą tame puslapyje, kurio jums prireiks, ir perskaityti tai, ko jums reikia.

Ši knyga, kurioje yra nesuskaičiuojama daugybė pamokų, 1950 m. nebus uždaryta, bet liks atversta per amžinybę, tik kitokiu būdu nei tas, kurį turite šiandien.

11. Aš kalbėjau jums per žmogų, kad išmokyčiau jus dvasinio bendravimo su Manimi ir su dvasinėmis būtybėmis, gyvenančiomis aukštesiose sferose, kad šitaip jūs visada galėtumėte skaityti šioje didžiojoje knygoje.

12. Kai išvystysite bendravimo su mano Dvasia dovaną, nebesikreipsite į žemiškąsias knygas, nes šioje knygoje galėsite perskaityti ir sužinoti viską, ko jums reikia. Jums bus apreikštos gėrio žinios; meilė išspręs didžiules problemas; taika ir gailestingumas bus brangios dovanos, kurios jums padės, ir jūs jausitės tokie stiprūs, kaip niekada anksčiau. Nes jūs gausite didžiųjų mokymų paaiškinimus, galėsite skaityti savo artimiesiems iš šios vidinės knygos, kurią Aš jums palikau, kad suteikčiau jums šviesą. Ir žmonės kreipsis į tave, Izraelio tauta, nes tu esi mano apreikšimų savininkas. Tačiau ši privilegija priklauso ne tik jums, ši dovana skirta visiems mano vaikams. Visi eis dvasinio tobulėjimo keliu ir sieks bendravimo iš dvasios į dvasią.

13. Jūs būsite šių apreikšimų pirmtakai, kaip visada buvote, nes Aš jus pasiunčiau į Žemę ir daviau jums užduotį, sakydamas: „Nuneškite žmonijai mano išgelbėjimo žinią! Kalbėkite su visa įtikinimo jėga! Pamokslaukite ir pranašaukite taip, kaip yra mano valia!“

14. Tu, tauta, dar esi pasirengimo laikotarpyje, dar negali pasakyti, kad pasiekei visišką savo dovanų išsiskleidimą. Tu žengei pirmuosius žingsnius šių susirinkimų aplinkoje. Bet vėliau, kai iš tavęs bus reikalaujama įrodymų, o Aš – jei tokia bus mano valia – juos suteiksiu per tave, tada būk gailestingas. Tačiau Aš anksčiau apdovanojau jus nuolankumu, todėl nepaniekinkite mano žodžio, nesėkite į nevaisingą žemę. Išskleiskite savo intuiciją, kad tinkamu metu kalbėtumėte pagal mano valią, kad atvestumėte žmonių grupę prie savo Mokytojo stalo, kurią Aš jums parodysiu.

15. Šiandien jūs gyvenate mano valios paskirtoje žemėje, kurioje suklestėjo taika, kuklumas ir svetingumas. Ši tauta buvo jūsų namai, ir jos glėbyje jūs patyrėte mano žodžio išsipildymą. Aš jums paskelbiau savo sugrįžimą ir išlaikiau savo žodį. Mano darbas baigtas.

Jei dar neįvykdėte savo užduoties, Aš jums suteiksiu tam reikalingą laiką. Tačiau Aš, kaip Tėvas, tarp jūsų įvykdžiau savo užduotį ir, atsižvelgdamas į jūsų pažangą, kalbėjau jums. Atsižvelgdamas į jūsų pasirengimą, Aš išliejau savo Žodį, kad jūs galėtumėte jį suvokti ir suprasti. Aš kalbėjau jums ne nesuprantama kalba, o paprastais žodžiais, kuriuos

gali suprasti kiekvienas, kad jūs galėtumėte juos suvokti. Aš jus surinkau, paruošiau ir supažindinau su dovanomis, kurios jau buvo jūsų dvasioje, ir tik jas patvirtinau, nes jūsų kūniška prigimtis jų nepažino.

16. Jūs, kaip Izraelio tautos vaikai, žinojote tai, kas buvo užrašyta nuo pat pradžių. Žinojote savo paskirtį, jautėte savo atsakomybę, tačiau jūsų įsikūnijimo žemėje metu buvo būtina, kad mano Žodis taptų žmogiškas, kad jūs suprastumėte mano valią ir mano užduotis. Jūs atėjote į pagalbą žmonijai tomis akimirkomis, kai ji buvo nugrimzdusi, kai ji išgerdavo savo labai kartų taurę, kai atpirkimas pasiekė savo viršūnę. Jūs įžengėte į šią tautą, ir Aš jums pasakiau: visa jūsų esybė buvo paruošta tapti balzamu ir gailėstingumu tarp žmonių.

17. Veikite, kad jie galėtų jus atpažinti, ir liudykite, jog esate mano pasiuntiniai. Tam Aš jus paruošiau. Tačiau kai kuriuose vis dar matau abejonių. Bet štai, išbandymai suteiks jums šviesą, kurios jums reikia – nesuskaičiuojami meilės išbandymai, kuriuos Aš jums ruoši.

18. Pasiruoškite ir vis gilinkitės, jūs, kurie klausotės mano mokymo žodžio. Nežiūrėkite į jį paviršutiniškai, įsiskverbkite į jo prasmę, kad šiais akimirksniais galėtumėte būti dvasinėse sferose, arti Manęs, ir matyti įvykius Aukštajame Anapus.

19. Aš apsireiškiau paprastai, be pompastikos, kad išmokyčiau jus nuolankumo, ir mano valia yra, kad jūs šiuose paprastuose apsireiškimuose galėtumėte atpažinti ir nujauti jų didybę. Aš daviau jums dvasines dovanas, kad per jas galėtumėte mane matyti, girdėti ir jausti visa savo esybe. Aš paliečiau visas jūsų širdies jautrias stygas ir glostiau jus savo žodžiu. Joks žmogaus žodis nesuteikė jums tokio atgaivinimo, ramybės ir džiaugsmo, kokį jums suteikė šis mokymas, ir iš šio „skonio“, iš šios esmės, kurią Aš įlieju į jį, jūs galite mane atpažinti.

20. Po 1950 metų jūsų tikėjimas bus tvirtesnis. Jūsų įsitikinimai bus stipresni. Su pagarba ir susižavėjimu galėsite prisiminti tas valandas, kai mano Visuotinis spindulys, perduodamas per žmogiškąjį protą, tapo žodžiu, kad jus padrąsintų, vestų ir paguostų. Taip pat Antrajame laikmetyje Aš sakiau savo mokiniams: „Žmogaus Sūnus turi mirti, kad jam būtų tikima.“ Trečiajame laikmetyje Aš jums sakau: pasibaigus mano Žodžio skelbimui per žmogų, Aš sulauksiu daugiau tikėjimo ir būsiu labiau mylimas.

21. Jūs prisiminėte tuos metus, kai Aš skelbiau Evangeliją – tuos tris metus, per kuriuos ruošiau savo mokinius, per kuriuos gyvenau kartu su jais. Jie matė visus mano darbus, ir ruošdamiesi jie sugebėjo įsiskverbti į mano širdį ir pamatyti tyrumą, visą didybę ir išmintį, kuri buvo Mokytojuje.

Mano veiksmai tuomet nebuvo skirti pritraukti dėmesio, mano gyvenimas žemėje buvo kuklus; tačiau tas, kuris buvo pasirengęs, nujautė mano buvimo didybę ir to laikotarpio, kuriame jis gyveno, svarbą. Taigi Aš išsirinkau savo mokinius, iš kurių kai kuriuos sutikau upės krante ir kuriuos pašaukiau, sakydamas: „Sekite paskui Mane.“ Kai jie nukreipė žvilgsnį į Mane, suprato, kas buvo Tas, kuris jiems kalbėjo, ir taip Aš pasirinkau vieną po kito.

22. Jie sekė paskui Mane – ištikimi savo dvasiai, pakludami mano įsakymams, suprasdami mano meilę, ir savo širdyse saugojo jiems patikėtą „“ lobį. Jie nenorėjo, kad šis turtas būtų prarastas, ir praėjus tam tikram laikui po mano išvykimo jie užrašė mano Žodį ir jį padaugino, kad jis neišnyktų nei iš protų, nei iš širdžių ateities kartų, taip pat ir tų, kurie manęs nebuvo girdėję. Jie rašė, įkvėpti manęs, kad tie raštai nebūtų iškraipyti. Vis dėlto žmonės juos iškraipė, neteisingai aiškino. Tačiau pirminiai raštai buvo mano tikrasis Žodis.

23. Aš jums paskelbiau užduotis, išrinkau jus visus ir pažymėjau jus ant kaktos savo ženkle. Vieniems iš jūsų Aš pasakiau: „Pasiruoškite, kad galėtumėte pranašauti“; kitiems: „Pasiruoškite, kad galėtumėte skelbti dvasinį įkvėpimą miniai“; o dar kitus Aš paruošiau, kad Visuotinis Spindulys, perduodamas per jų protą, galėtų skelbti mano Žodį.

24. Visiems jums Aš patikėjau brangias dovanas – Dvasios dovanas, amžinas dovanas. Jūs buvote išrinkti ne tik šiame laikotarpyje, kurį dabar išgyvenate, – jau anksčiau turėjote šį sugebėjimą, ir po šio laikotarpio jį toliau turėsite. Tačiau sakau jums, kad jų išsiskleidimas priklausys nuo to, kaip buvote pasiruošę. Aš neleisiu, kad jūsų siela sustotų. Aš ją paruošiu vis aukštesniam vedančiam keliui, laiptams, vedantiems pas Mane. Nes Mano karalystėje yra vieta, paruošta kiekvienam iš jūsų, o laikas spaudžia. Turite paspartinti savo žingsnius, kad per trumpą laiką galėtumėte užimti vietą, skirtą jūsų dvasiai.

25. Ar mano karalystėje yra hierarchijos? Jūs to nežinote. Aš jums sakau tik tiek: stenkitės! Kovokite, kad galėtumėte išugdyti visus savo sugebėjimus, kad per juos galėtumėte mane suprasti, kad galėtumėte mane mylėti ir visada vykdyti savo užduotį.

26. Šiandien jūs gyvenate Žemėje, tačiau rytoj jums turi būti paruoštas naujas kelias. Tuo momentu, kai siela pasieks to pasaulio slenkstį, Aš ją pašauksiu, kad pareikalaučiau iš jos ataskaitos ir nuvesčiau ją į naują gyvenimą.

27. Šiuo metu aš nekalbu dykumoje. Didžiulės žmonių minios girdi mano balsą visose bendruomenėse, visuose susirinkimuose, kurie buvo paruošti. Tačiau Elijas yra jūsų vedlys, būtent jis, suteikia jums

pranašystes, būtent jis jus ruošia. Jis yra kelio paruošėjas. Jauskite jį priešais save, visada šalia savęs.

28. Kiekvieną kartą, kai jus ištinka išbandymas, šaukitės Elijo, kuris yra Šviesa, kuris yra tas, kuris ruošia kelią. Tuo išbandymo momentu Elisas ir Aš būsimė su jumis.

29. Dabar yra paskutiniai mano Žodžio laikai, todėl Aš taip kalbu jums. Nes Aš nenoriu, kad jūs būtumėte sutrikę, nei kad išsiskirstytumėte.

30. Turite ir toliau rinktis bei padėti vieni kitiems. Kiekvienas turi parodyti savo dovanas: kas yra regėtojas, tas turi pasiruošti priimti žinią, jei tokia bus mano valia

— pranešimą, šviesą, kuri ves šią tautą, ir taip kiekvienas, vadovaudamasis savo dovanomis, turi veikti be savanaudiškumo, giliai nuolankiai, visiškai pakylėdamas sielą, žinodamas, kad tuo pačiu rašo Didžiojoje Amžinybės knygoje — kad kiekvienas jūsų darbas bus vertinamas jūsų vaikų, jūsų įpėdinių — žinodami, kad darbas, kurį Aš jums pavedžiau, yra Šventosios Dvasios darbas.

31. Šiandien Aš jus suvienijau, palieku jus paruoštus kaip vieną šeimą. Būkite budrūs! Visi pasiruoškite, kad savo malda galėtumėte padėti tautoms, valdovams, visiems tiems, kurie neša didelę atsakomybę. Nes virš visų šių tvarinių valios stovi mano valia, mano negailestingo teisingumo įstatymas, o šalia atpirkimo įstatymo – meilės įstatymas.

32. Lieka galioti: kiekvienas, kuris padaro nuodėmę, privalo ją ištaisyti, atpirkti. Tačiau jo atpirkime bus Šventosios Dvasios paguoda.

33. Aš esu Guodėjas, esu pažadėtoji Tiesos Dvasia. Nuo patriarchų laikų buvo pranašaujamas šis laikas, kai žmonės išgers kartausią taurę. Nuo tų laikų buvo sakoma, kad Guodėjas ateis pas jus, kad padėtų jums išbandymų valandą.

34. Taigi Aš išpildžiau savo Žodį, paruošiau tave, Izraelio tauta. Taip pat ir jus, mano mokinius, Aš pripildau gailestingumu, paguoda ir meile. Atpažinkite savo dovanas, naudokite jas kelyje, veikite savo mintimis ir maldomis, kad galėtumėte būti balzamu žmonijai, kad galėtumėte sustabdyti blogio plitimą.

35. Mano Įstatymas yra kiekviename iš jūsų, taip pat ir užduotys, ir paslėptos dovanos; jūsų pojūčiai ir sugebėjimai yra paruošti, sielos akys atviros. Dvasia yra imli, nes ji yra Dieviškoji kibirkštis, kad jūs, „“, galėtumėte suprasti valandą, kurioje gyvenate, ir pagal mano nurodymus melstis, užtarti ir veikti.

36. Aš jus laiminu. Visus žmonių skundus Aš išgirstu, o kiekvieną jų prašymą atsižvelgiu.

37. Dar kartą patvirtinu jums šias dovanas, kad galėtumėte jas naudoti su meile žmonijai. Apgaubkite jas savo meile, taika, kurią jums duodu, ir šviesa, kurią skleidžiu savo Žodyje. Patikiu jas jums kaip seserį.

38. Jūsų viduje Aš laiminu visą žmoniją, kaip parašyta, ir sakau jai, kad ji lauktų gerų laikų, kuriais Aš jai suteiksiu gausą ir ramybę.

39. Šiandien esate laikų viršūnėje, ir Aš tik stiprinu jus, kad galėtumėte išverti išbandymą. Tačiau kiekviename iš jūsų glūdi pažadas, kad po atpirkimo bus taika, visiems bus palaima ir prasidės naujas kelias, kuriuo žmonija žengs dvasinio tobulėjimo link.

40. Mano Dieviškoji Dvasia nuims derlių, kurį jūs uždirbate savo dvasine misija.

41. Jūs esate nenuilstantys darbininkai, kurie išaugino auksinį sėklos grūdą, kurį Aš jums patikėjau šiuo Trečiuoju Laiku, ir iš šios geros sėklos jūs man parodote dalį. Aš jį apžvelgiu ir dvasia matau, kad vieni iš jūsų mane suprato ir, vedami mano mokymų bei išminties, virsta mylimais mokiniais, kurie, atstovaudami man, visais keliais perduoda džiugią žinią savo artimiesiems. Kiti taip pat atkreipia mano dėmesį į pastangas, kurias jie dėjo per išbandymus, kuriuose jų siela sugebėjo nugalėti ir įveikti viską, kas pasitaikė jų kelyje. Juk jūs išgirdote mano balsą, kuris priverstė jus drebėti ir neleido jums vėl užmigti savo kelyje.

42. Jūs skubiai pakilote, išgirdę mano šauksmą, kad išgirstumėte mano įsakymą, kuris yra įstatymas, kurį įdėjau į jūsų širdis, ir, kupini atgailos, sugebėjote suprasti, kad laikai jus užklupo netikėtai ir kad jūs slėpėte šį tokį didingą ir kilnų darbą, kurio vertė neįkainojama, kurį patikėjau jūsų dvasiai. Tačiau jūsų atgaila pasiekė Mane, mano, kaip Teisėjo, žvilgsnis įžvelgė, kad jūsų siela apraudojusi prarastą laiką, ir paskutinę akimirką jūs maldaujate atleidimo, gailestingumo ir malonės.

43. Tokiu būdu Aš priimu tuos, kurie pabudo iš gilaus miego ir parodo Man savo pasiryžimą įvykdyti užduotį bei paklusti „Aš“, nes jie suvokia, kad Aš jų dvasiai patikėjau sudėtingą misiją, ir kad pasaulis priklauso nuo to, jog jūs išeisite į kelią, kad per jūsų tarpininkavimą jis pasiektų išgelbėjimą ir išvengtų pražūties, kad galėtų pasistiprinti šviesoje, kurią jūs pamatėte šioje Trečiojoje eroje.

44. Aš jus paruošiau ir vėl apdovanojau didžiausiomis dovanomis. Mano Šviesa apšvietė jūsų širdis ir protą, o savo sąžinėje jaučiate atsakomybę, kurią turite mano darbe, kad išeitumėte kaip mano Dieviškumo pasiuntiniai ir skelbtumėte žmonėms ramybę, kurios jie įvairiais būdais ieškojo, kad mano vardu suteiktumėte gyvybę sieloms, kurios šimtmečius buvo mirusios malonės gyvenimui. Tam Aš tave pašaukiau, Izraelio tauta, ir

mano Žodis per balsų nešėjus tarp jūsų atsiliepė kaip galingas varpas. Tačiau ne visi iš jūsų mane suprato.

Tačiau tie, kurie išaiškino mano valią, pakilo pas mane, kad gautų užduotis, kurias turi įvykdyti gyvenime, kad pažintų mane ir pažintų save, kad išsilaisvintų iš vergovės, kurią jų sielos kentė šimtmečius.

45. Jūs esate sielos, turinčios savyje laisvę, kurią jums gali suteikti tik mano gailestingumas, ir jūs nebebūsate vergai nei pargriusite, jei visiškai pakilsite ir sujungsite savo dvasią su mano Dvasia.

46. Aš noriu, kad pajustumėte mano ramybę ir meilę, ir kad stiprėtumėte šia meile, kad jūsų žingsnis nebesustotų, bet visada žengtų į priekį, kol pasieksite kalno viršūnę – kad per pakilimą ir harmoniją, kuri vyrauja tarp jūsų dvasios ir Mano, galėtumėte suvokti tai, ką žmonija per jūsų tarpininkavimą turi gauti iš Mano gailestingumo, ir kad būtumėte Mano didžiųjų malonių, Mano apreiškimų, kuriuos Aš jums atnešiau kaip Šventoji Dvasia, perteikėjai.

47. Mano valia yra, kad jūs, kaip kariai, apaštalai, mokiniai ir darbininkai, išeitumėte ir atsiduotumėte mano vaikams, kurie laukia savo išlaisvinimo, kurie, kaip ir jūs, tikisi rasti stalą, nuklotą Gyvenimo duona.

Ši žmonija patyrė tik sunkių laikų sunkumus, o vargai įsitvirtino jų sielose. Dabar atėjo laikas, kai pasaulis dreb, nes jo apvalymas yra didelis, skausmas jį pažadina, ir jis pats suvokia, kad mano užrašytas Žodis dabar išsipildo.

48. Ši žmonija dabar pabunda savo paties skausmo apsuptyje, kad pamatytų naujos dienos šviesą. Tu gi, mylima tauta, mano Žodžio išsipildymo metu turi būti mano liudytojas ir nešti šią taikos žinią visur bei vėl visiems parodyti kelią į išgelbėjimą.

49. Izraeli: kova, kurią tavo dvasia vedė su tamsa, buvo didžiulė. Jūs iškeliaavote sekti mano pėdomis ir buvote nustebinti išbandymų. Vieni iš jūsų suprato Mane ir pripažino vieni kitus. Juk jie pamatė, kad mano darbas yra be trūkumų, kad jis tyras kaip snaigės, ir, kupini atsidavimo bei dvasinio troškimo, jie iškeliaavo, kad žmonija galėtų džiaugtis mano darbu. Kiti, kurie maitinasi mano mokymu, nesuprato tikrosios prasmės, kurią neša mano Žodis. Jie nesuprato, kuo pasireiškia tas išpildymas, kurio aš tikiuosi iš kiekvieno iš savo išrinktųjų.

50. Noriu matyti jus dvasiškai vieningus, noriu jūsų širdyse rasti meilės vaisių, kurį jums daviau, noriu matyti jūsų ranką susietą su mano dešine. Artėja laikas, kai turėsite savo artimiesiems duoti mano buvimo įrodymų, kai turėsite jiems kalbėti aiškiais žodžiais, kupiniais šviesos ir tiesos, parodyti jiems savo širdį kaip mano Dieviškosios Dvasios buveinę ir leisti

jiems žinoti, kad esate dvasinių gėrybių nešėjai, kurios šiuo metu išsiliejo iš mano lobynų.

51. Pakilk, Izraeli, kaip Šviesos vaikas, nugalėjęs tamsą, kuri tau stojo kelią. Parodyk pasauliui savo atsinaujinimą, savo dvasingumą, nes Aš tave apdovanojau jėga. Savo geru pavyzdžiu ir malda pažadink savo artimus, kurie miega, ir kalbėk jiems taip, kaip tai daro mano Dieviškoji Dvasia. Nebūkite Dievo piktžodžiautojai nei širdys, sukietėjusios mano meilei ir meilei savo artimui. Nes jumyse išsiliejo mano malonė ir Šventosios Dvasios dovanos, kad jūs, kaip gera sėkla, padaugėtumėte.

52. Aš priimu pastangas, kurias jūsų siela šiuo metu įdėjo, kad taptumėte mano tarnais, ir jūsų dienos darbo pabaigoje Aš jums duosiu atlygį, kurį nusipelnėte: tai bus laurų vainikas jūsų sielai.

Aš jums pažadėjau, kad jei tik parodysite Man bent šiek tiek supratimo ir paklusnumo, Aš būsiu su jumis, papuošiu jus ir duosiu tai, kas jums priklauso kaip Šviesos vaikams, kaip šio Trečiojo Laiko išrinktiesiems – tiems, kuriuos Aš apvaliau savo dieviškuoju Krauju, kad būtumėte tie, kurie liudija apie Mane.

53. Jūs ištyrėte save ir pamatėte savo silpnumą bei netobulumą. Akimirkomis jums trūko tikėjimo, o išbandymai užklupo jus netikėtai. Tačiau jūs sudrebėjote prieš mano dieviškąjį žvilgsnį, kuris mato jūsų esybės paslaptینگiausius kampelius.

Noriu, kad pajustumėte pagyrimą, kurį mano Dvasia skiria jūsų Dvasiai už tai, kad veikėte ir dirbote pagal mano Įstatymą, pagal mano Dieviškąją misiją, ir už jūsų pastangas, skausmą, kurį patyrėte, sekdami manimi, kai drąsiai susidūrėte su išbandymais ir juos nugalėjote, aš patikiu jums neįkainojamos vertės brangakmenį: Mano Išmintį.

54. Kaip Šventoji Dvasia Aš išlieju savo spindulius į jus, tačiau kasdien darykite dar vieną pastangą, kad jūsų dvasia pasiektų didelį pakilimą, o jūsų širdis – didesnį dvasingumą. Nes mano valia yra, kad tu, Izraeli, būtum kaip tyras veidrodis savo artimiesiems ir savo darbais liudytum apie Mane. Parodyk sielos išgelbėjimo vaisių, skleisk mano taikos žinią tarp žmonių.

55. Aš jus šiuo metu suvienijau ir surinkau, kad suteikčiau jums apaštalo, kario „drabužį“, kad papuoščiau jūsų sielą savo malone ir savo šviesa. Dėl jūsų mano darbas neturi būti sudraskytas, neišjuoktas ar paniekintas. Šią atsakomybę aš palieku jums, kad minios, sekamos jūsų pavyzdžiu, pakiltų į malonės gyvenimą, kad žmonija išgirstų mano šauksmą ir ateitų pas mane, nes aš jų laikiu.

56. Mano šviesos kardas šiuo metu kovoja ir nugali tamsą. Aš ruošiu kelius, kad jūs nuoširdžiai pakiltumėte ir įvykdytumėte mano Įstatymą mano Dieviškajame Kūrinyje. Aš jums patikėjau daug savo gailestingumo,

kad jūsu širdis sujaudintu žmonijos skausmas ir vargas. Aš leidau jums pamatyti visą skausmą, kurį šiuo metu kenčia pasaulis, ir sielų vargą, kad jūs budėtumėte ir melstumėtės, kad veiktumėte, skelbdami mano tiesą ir puoselėdami dorybę savo širdyse.

57. Aš nenoriu, kad jaustumėte Mane toli; nes Aš jums sakiau, kad dėl savo dvasingumo jūs visi Mane pajusite, Mane tiesiogiai suvoksite. Jūsų dvasia išgirs mano balsą, o dvasiškai jūs pamatysite mano buvimą. Taigi Aš noriu matyti jūsų dvasią amžinai suvienytą su mano dvasia; nes tai yra mano valia.

58. Pasiruošk, Izraeli, kad galėtum man tarnauti su paklusnumu ir meile. Nes Aš jus patepiau, kad būtumėte tikri mokiniai.

59. Šiuo metu Aš jumoje statau Šventosios Dvasios šventyklą ir ruošių jūsų atvykimą į Naująją Jeruzalę.

60. Leiskite savo artimiesiems, kurie geranoriškai prie jūsų artėja, pasimėgauti mano Išminties vaisiais, dalinkite juos visiems, kurie to trokšta, dalinkite juos pirmajam ir paskutiniam. Maitinkite juos mano taika, saugokite ją ir skleiskite ją žmonijai kaip liudijimą apie mano buvimą tarp jūsų.

Tebūnie su jumis mano taika!

Mokymas 343

1. Aš apsireiškiau visiems, kurie Manęs ieško, kaip Gailestingumas ir Meilė. Žmonės eina skirtingais keliais, tačiau Elisas nenuilstamai nutiesta kelią ir šiuo metu, kaip spindintis švyturys, rodo jums išgelbėjimo uostą.

2. Tu, Izraelio tauta, turi nešti mano Žodį į visą pasaulį, turi leisti į kelionę, nebijodama audringos jūros bangų, nekreipdama dėmesio į nesantaiką, kurią kursto žmonija. Turite gintis meilės ginklais, kuriuos patikėjau jūsų dvasiai, ir mano Įstatymu turite nuimti tamsos raištį. Taip žmonija mane atpažins ir taip pat taps dalimi mano mylimos tautos.

3. Nesigirkite prieš savo artimus, būkite nuolankūs ir rodykite jiems gerus pavyzdžius.

4. Visais laikais žmonija nesugebėjo įvertinti mano gailestingumo, ji nepažino To, kuris sukūrė viską, kas egzistuoja visatoje. Mokytojas jums atskleidė visų dalykų prasmę, kad jūs būtumėte suderinti su kūrinija, vykdydami mano Įstatymą – tą Įstatymą, kuris jums nesukelia skausmo, bet jūsų sielą nuves į amžiną ramybę.

Žmonės sukūrė įvairius Įstatymus ir nurodė savo artimiesiems skirtingus kelius. Tačiau eidami jais jie patyrė tik skausmą ir sumaištį, o didžiosios žmonių minios nugrimzdo į bedugnę.

5. Aš nustatysiu ribą žmonių piktadarystėms – tiems, kurie skaldydami tautas. Šie susivienys ir nustos žudyti nekaltas gyvybes. Pažvelkite į našles, į vaikus, kurie be apsaugos ir našlaičiai klajoja savo keliais. Šis skundas pasiekia Mane, o mylima tauta!

6. Žmonės, apimti aklumo, piktžodžiauja prieš mano dieviškąjį vardą, kai juos ištinka skausmas. Argi mano palaiminimai, kuriuos jiems suteikiau iš savo begalinio gailestingumo, yra jų kančių priežastis? Ne, mano vaikai. Priežastis glūdi jų pačių nuodėmėje.

7. Visas jų skausmas yra vaisius, kurį jie patys užsitarnavo savo nepaklusnumu. O jūs turite vesti tautas į meilę, į vienybę, į tą taiką, kurią Aš jiems šiuo metu siūlau.

8. Aš jums pranešiau, kad tarp žmonių pasirodys netikri Kristūs, ir net tarp jūsų daugelis bus suklaidinti, pasiduos pagundai ir sukels sumaištį žmonių. Tačiau kiekviena siela turės stoti prieš mano teismo krasę, ir tada Aš jos paklausi, ką ji padarė su mano užduotimi, su mano mokymu. Taip pat Aš paklausi sielų, kuo pasireiškė ta meilė ir gailestingumas, kuriuos jos atnešė pasauliui.

Mano Šviesa išsklaidys tamsą, kad išgelbėtų žmoniją nuo nuodėmės ir nuimtų tamsią raištį nuo jų akių. Taip mano Meilė padės jums atstumti pagundą, kad visi pamatytų Šviesos kelią, kurį Aš jums nubrėžiau.

9. Kova artėja, o mylimasis Izraeli! Tačiau pasaulėžiūrų sumaištyje, kuris pasirodys tarp žmonijos, jūs turite būti tarsi taikos vaivorykštė, rodydami dvasinio pakilimo ir meilės pavyzdį bei sulaužydami grandines, kurios žmones pririša prie materializmo. Turite kalbėti nuolankiais žodžiais ir savo dvasia rodyti įstatymą. Taip pasaulis jus atpažins.

10. Kai būsite pasirengę, turite iškeliauti ir savo pavyzdžiu aukštai iškelti dvasinį Trejybės ir Marijos vėliavą, nešdami tikėjimą, viltį ir gailestingumą, ir perkelti jūras, dangų, dykumas bei slėnius, kad palengvintumėte žmonijos skausmą ir atneštumėte mano ramybę tiems, kurie išgėrė kančios taurę.

11. Aš jums daviau šviesą, mokymą ir savo užduotis Trečiajame Testamente, kuris kartu su Pirmuoju ir Antruoju sudaro vieną meilės ir gailestingumo mokymą, kad žmonės mylėtų vieni kitus, kad jie nebesikurtų Aukstinio veršio, nei puoselėtų fanatizmo ir stabmeldystės, nes būtent tai juos nutolino nuo tikrojo kelio.

12. Aš gelbėjau sielas, kad jos nebepraturtintų to, kas nereikalinga ir bloga, ką joms įteigė pagunda. Tai tavo kova, o Izraeli! Mano meilė bus apreikšta visais žemės keliais, ir niekas negalės atimti iš jūsų gailestingumo, kurį Aš įdėjau į jūsų sielas.

Aš esu jūsų Tėvas, kuris nusileidžia, kad su meile išmokytų jus kalbėti, kuris drąsina jus savo taika, kuris savo Žodį neištrinamomis raidėmis įspaudžia į jūsų širdžių paslaptینگiausiųs kampelius.

13. Aš ateinu kupinas švelnumo, kad imtumėte mane pavyzdžiu. Aš kalbu per įvairius tarpininkus, išpildydamas tai, ką sakė pranašai, ir jūs jaučiate ramybę bei paguodą, kai esate su Manimi. Šiuo Trečiuoju laikmečiu Aš sugrįžau su dideliais dvasiniais lobiais, kad juos patikėčiau jūsų dvasiai.

14. Kaip Mokytojas, Aš jums duodu dar vieną puslapį iš savo mokymų knygos. Savo žodžiu Aš jums teikiu paguodą ir malonės gyvenimą, kad eitumėte toliau keliu, kuris dvasiškai veda jus pas Mane, kur rasite tikrąją palaimą.

15. Mažas yra tų skaičius, kurie pasirengė pajusti mano ramybę ir išgirsti mano balsą savo esybės gelmėse, kad taptų šios ramybės pasiuntiniais.

16. Jūs esate mano tauta, kuri jau Pirmuoju Laiku buvo pažymėta Avinėlio krauju – ta, kurią Aš išgelbėjau iš faraono vergovės.

17. Laikei bėgant jūsų siela vystėsi per įvairius žemiškus kūnus. Tik Aš vienas žinau skausmą, kurį jūs išgyvenote. Tačiau įgiję patirties jūs vis labiau priartėjote prie Tėvo.

18. Šiandieniniai laikai pažymėti atpirkimu, kad rytoj jūs nekenčtumėte Dvasiniame slėnyje. Aš atėjau, kad išlaisvinčiau jūsų sielą iš visų jos

grandinių, kad ji galėtų pakilti pas Mane ir pasiekti dieviškąją buveinę, kur jūsų laukia Tėvas.

19. Didelė yra mano meilė jums. Aš nenoriu daugiau matyti jūsų kenčiančių ir verkiančių savo kelyje. Noriu matyti jus linksmus ir džiaugsmingus, kai vykdate mano Įstatymą kelyje, kurį Aš jums paruošiau. Mano Dvasinis pasaulis yra pasirengęs padėti jums įvykdyti jūsų sudėtingą misiją.

20. Mano Žodis yra dieviška paguoda jūsų sielai. Visada nešiokite jį savo širdyje, kad būtumėte su Manimi. Atleiskite savo artimiesiems, jei jie menkina mano darbą, jei jie plėšo „drabužį“, kuriuo aš jus papuošiau. Palikite šį reikalą man. Rodykite gerą pavyzdį, kaip jūsų Mokytojas, tada patirsite, kad jūsų artimieji nebetrukdyt jūsų ramybei ir ateis pas jus tik tam, kad paklaustų, kaip jūs pasiekėte tokį didžiadvasiškumą.

21. Mano valia nėra, kad priprastumėte prie skausmo. Jei jis jus apvalė, tai todėl, kad jums to reikėjo. Dabar, kai įgijote patirties, ieškokite mano ramybės ir sekite mano keliu. Dirbkite nenuilstamai, kad mano Žodis pasiektų žmones.

Būtent ant tų paruoštų laukų ši sėkla pražys ir duos vaisių. Nes visur, kur susitinka trys širdys, nešančios savyje malonę, kurią Aš šiuo Trečiuoju Laiku padovanojau sielai, Aš nusileisiu, kad suteikčiau joms savo šilumą ir glamonę. Tai yra man priklausančios sielos, kurias aš pašaukiau „ – tai tie, kurie puoselėjo fanatizmą ir stabmeldystę, ir kuriuos aš atrinkau iš įvairių tikėjimų ir apeigų.

22. Mylima tauta: Visais laikais Aš šaukiau jūsų sielas, tačiau jūs nesugebėjote įveikti savo materialios prigimties, kad įvykdytumėte mano dieviškus uždavinius.

23. Ne visi jūs suprantate, ką kiekvienas iš septynių Dangaus laiptų reiškia įsikūnijusioms sieloms. Jie reiškia tobulėjimą, kurį turi pasiekti kiekviena siela, nes jūs turite sugrįžti pas Mane tokie pat tyri, kokie buvote išėję iš Mano Dvasios. Tačiau savo įvairiose reinkarnacijose jūs suteptėte savo sielas ir nesilaikėte mano įsakymų. Todėl, mylimieji vaikai, jūs vėl atėjote į šį pasaulį, kad atitaisytumėte savo klaidas.

24. Aš išklausiau jus tose dvasinėse sferose – pilnus gailesčio dėl to, kad nesilaikėte mano Įstatymo. Jūs man sakėte: „Tėve, Tėve, suteik man žemišką kūną, kad per jį galėčiau vykdyti tavo įsakymus.“ Ir Aš suteikiau jums šią galimybę, pasiunčiau jus į šį pasaulį, kad naujame kūne galėtumėte įvykdyti savo užduotį.

25. Ar šiuo metu tik tas nedidelis skaičius, kurį sudarote, girdi mano Žodį? Tikrai ne! Šią žinią priima ir be kūno sielos.

26. Visais laikais Aš jums apsireiškiau, kaip buvo mano valia, kad jums atskleisčiau vienintelį įstatymą, vienintelę vienintelio Dievo įsakymą, kuris jus išgelbėjo savo Dieviškąja Meile.

27. Mano įstatymas yra meilė ir gailestingumas. Jau Pirmajame laikotarpyje jis jums buvo duotas per Mozę, kad jūs juo vadovautumėtės.

Antrajame laikmetyje Aš kalbėjau savo mokiniams apie savo antrąjį apreiškimą, ir jie manęs paklausė: „Kokie ženklai to meto Tavo atėjimo metu pasirodys?“ Tačiau Aš jiems pasakiau, kad žmonės vienas kitą atstums, kad vyks dideli, žudantys karai, kad jie kovos vieni su kitais, kad blogis ims viršų. Šiandien Aš jums sakau: vaikai jau nuo mažens užsikrečia blogiu, nėra taikos nei šeimose, nei tautose. Tėvai savo vaikams nerodo gero pagarbos ir dorovės pavyzdžio. Kaip labai dėl viso to kenčia mano Dvasia!

28. Mano Žodis buvo su jumis, kad jūs savo artimiesiems parodytumėte šviesą, kad jų nepaliktumėte tamsoje. Aš jums daviau šviesą, kad pašalintumėte aklumą ir nežinojimą.

29. Aš atėjau, kad suteikčiau jūsų sielai didybę – didybę, pagrįstą mano Įstatymo, kuris yra mano Meilė, vykdymu. Tačiau šios didybės turite pasirodyti verti, vykdydami savo misiją sekdami savo Mokytoju.

30. Aš apsireiškiau per žodžio nešėjus, nes nenoriu, kad jūs badautumėte ir trokštumėte, nes mano Žodis yra amžinojo gyvenimo duona. Tai yra Šviesa ir pamokymas, kurį jums daviau, kad būtumėte geri mokiniai, kurie seka Antrojo Laiko pavyzdžiu.

31. Klausytojų minios klysta ir supranta Žodžio nešėją taip, tarsi jis būtų mano dieviškumas. Ne, mylimieji vaikai. Aš esu šio žodžio prasmė, toje šviesoje, kurią jums siunčiu iš tobulumo.

32. Aš esu Tėvo meilė, ir Aš kantriai laikiu jūsų ant kalno viršūnės, kad iš ten jums parodysiu laiptus, kuriais jūsų dvasia galėtų pakilti. Tačiau tuos iš jūsų, kurie buvo per silpni, aplankys įvairių sektų ir religinių bendruomenių atstovai.

33. Ne visi jūs tapsite mano tikraisiais tarnais, ne visi jūs būsite stiprūs. Kai ateis šis išbandymas, daugelis iš jūsų mane išsižadės, kaip ir mylimasis mokiny, kuris mane išsižadėjo, nors ir priklausė Mokytojui.

34. Laikas, per kurį Aš dar pasireiškiau pas jus per balso nešėjus, yra trumpas. Bet prieš išsiskirdamas Aš pripildysiu jus jėga ir galia, kad jus neapgaubtų tamsa ir jūs nenukristumėte į bedugnes. Iš Aukštojo Anapus Aš siųsiu jums savo padrąšinimą ir didžiules mano Dvasinio pasaulio gausybes, kad jos jums padėtų. Turite gintis meilės ginklais.

35. Aš daviau jums šiuos ginklus, iš kurių šviesos kibirkštys pasieks didžiules žmonių minias. Visais laikais Aš jus gyniau ir neatsiskyriau nuo

jūsų. Tačiau šiuo metu jūs jau nebegirdėsite Manęs per tarpininką, kad galėtumėte priimti mano apreiškimą iš dvasios į dvasią.

36. Mano Įstatymas nebuvo diktotas žmogaus, jis kilo iš Manęs. Tačiau pasaulis, remdamasis mano mokymu, sukūrė įvairias religijas, tikėjimo išpažinimus ir apeigas pagal savo suvokimo gebėjimus, kad paskui pasakytų žmonijai: „Tai yra tikrasis kelias.“ Tačiau Aš nesukūriau jokių religijų, o visais laikais rodžiau jums Įstatymą.

37. Kad tai jums taptų nepamirštama, Aš už jus paaukojau savo Kūną ir Kraują, ir ši Dieviškosios Meilės auka amžinai jums sakys: „Mylėkite vieni kitus.“

38. Tikroji Izraelio tauta yra ta, kuri remiasi Dvasia, ir jai Aš gausiai daviau savo Žodį, kad ji nenuklystų ir gintų mano darbą Šviesos ir Meilės kardu.

39. Aš nesikreipiau į jūsų kūną, nes jis, atlikęs savo užduotį, nugrims į žemę. Todėl sakau jums: stenkitės išsaugoti sielos drabužį ir puoškite jį gerais darbais savo artimiesiems.

40. Aš myliu jus dieviška meile. Dar kartą sakau jums: atleiskite savo artimiesiems, kaip Aš atleidžiu *jūsų* klaidas. Aš jūsų neišduodu, nei pasmerkiu. Aš glostau jus giliausiose jūsų širdies ir sielos gelmėse. Jei tuos, kurie jus įžeidžia, paliksite man, aš tinkamu laiku kiekvieno darbus pasversiu savo tobulos teisingumo svarstyklėse.

41. Rodykite jiems tik švelnumą ir šypseną savo veide, kad jūsų pavyzdžiu pasiduotų tie, kurie savyje nešioja šio pasaulio tamsą – kad būtumėte tie, kurie jiems parodys gelbėjimo valtį, ir išgelbėtumėte šias sielas, kurios priklauso Man.

42. Nebijokite žmonijos pašaipų; perteikite jai mano mokymą ir pasakykite, kad mano karalystė nėra iš šio pasaulio. Dievas, kuris sukūrė šį pasaulį, jų negirdi, jiems nekalba, ir jie Jo nemato taip, kaip tiki religinės bendruomenės. Tačiau Aš viską girdžiu, viską matau ir viską žinau. Aš žinau, ko kiekviena širdis simboliškai prašo iš Manęs. Šiandien Aš jums sakau, kaip sakiau Antrajame Laike: „Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas.“

43. Kreipkitės į sergantįjį ir palikite jame savo meilę bei gailestingumą, kol iš dvasios į dvasią kylate pas Mane. Imkite pavyzdį iš mano Antrojo Laiko pavyzdžių. Aš įdėjau jautrumą į jūsų širdis, daviau jums šviesą ir gydymo dovaną. Pakelkite savo sielą, ir Aš per jus suteiksiu sergančiajam gydomąjį balzamą.

44. Aš netrokštu akmeninių bažnyčių, Aš siekiu Bažnyčios jūsų sielose ir širdyse, kad joje galėčiau apsigyventi, jei jumoje yra dvasingumas.

45. Po 1950 metų jūs susirinksite mano maldos namuose ir ruošitės, kad jūsų viduje būtų dvasingumas. Jūs nebesiklausysite mano Žodžio per

žmogiškąjį protą, tačiau galėsite bendrauti su Manimi iš dvasios į dvasią, o jūsų giesmės bus jūsų sielos pakilimas.

46. Išbandymai bus sunkūs, ir ne visi iš jūsų pasirodysite tvirti. Daugelis iš jūsų nugrims į bedugnę ir praras šviesą, kurią Aš jums daviau, kad įsiskverbtumėte į tamsą. Tačiau tie iš jūsų, kurie išliks atkaklūs ir tvirti, pasirodys esą verti mano Dangaus. Aš jums duodu mokymą, tačiau jūsų reikalas – jį studijuoti ir suvokti.

47. Izraeli: Praėjo 66 metai, per kuriuos Aš jums rodžiau gailestingumą po gailestingumo. Aš suteikiau jums savo malones, kad jūs pažintumėte Mane kaip Meilę ir kad galėtumėte vykdyti mano Įstatymą.

48. Aš kalbėjau jūsų sielai ir ją ruošiau, kad mano dieviškasis „Žodis“ būtų apreiškintas per žmogiškąjį protą – kad, atėjus paskutinei šio apreiškimo akimirkai, jūs man nesakytumėte: „Mes nieko nesupratome iš Tavo mokymo, vis dar esame vaikai-mokiniai, nesupratę atsakomybės už misiją, kurią mums patikėjai.“ Todėl, mylima tauta, Aš niekada tavęs nepalikau ir nenuilstamai daviau tau savo Žodį, ir iki šios akimirkos mano Visuotinis Spindulys toliau nusileidžia pas tave.

49. Aš esu Tobulumas, Aš esu Gyvenimas, Aš esu Meilė, ir jūsų Mokytojo valia nėra tokia, kad jūs paklystumėte kelyje, kad, Aš jus ištraukęs iš nuodėmės purvo, jūs vėl nuklystumėte į senuosius kelius, prarastumėte mano malonę ir sugrįžtumėte į tamsą, kad susimaišytumėte su žmonijos kvailumu ir materializmu. Ne, mylimasis Izraeli, Aš tave pavadinau dvasine, Trejybės ir Marijos tauta, kad tu žmonėms parodytum begalinę malonę, kurią gavai iš Manęs.

50. Aš tau daug ką pranašavau ir sakiau: „Pasiruošk, Izraeli, nes ateis laikai, kai tarp jūsų bus netikri Kristūs. Jūs būsite ištikti nelaimių, ir jūsų ausis pasieks iškalbingi žmonių žodžiai, o jei tuomet būsite nepasiruošę, pateksite į pagundos tinklus. Jūs patys tapsite atstumtaisiais ir sulaikysite mano malonės dovanas. Duoną, kurią Aš daviau, išmesite, ir tada tikrai jausitės alkani, vargšai ir apdrikę, nors tai nėra mano dieviškoji valia.

51. Todėl suprask, Izraeli, kad Aš savo žodžiu jums nubrėžiau tikrąjį kelią, kad Aš jums daviau savo Įstatymą, kad vykdytumėte mano valią, kad būtumėte mokiniai, rodantys gerą pavyzdį ir ištikimai vykdantys savo misiją.

52. Aš iš jūsų neprašau nieko neįmanomo. Viskas, ko iš jūsų tikiuosi, yra įmanoma. Kryžius, kurį jums uždėjau, neslegia jūsų pečių, o jei kartais jis jums atrodo sunkus, tai tik todėl, kad nesupratote savo Mokytojo ir nesugebėjote išsilaisvinti iš savo materializmo.

53. Pirmuoju laikotarpiu Mozė stovėjo Izraelio priešakyje, kad keturiasdešimt metų vestų jį per dykumą į Kanaano žemę. Tačiau dėl

nepaklusnumo, netikėjimo ir materializmo vieni šmeižė, kiti atsiskyrė, o dar kiti sukilo. Tačiau Mozė šioje situacijoje kalbėjo jiems išmintingai ir kantriai, kad jie nepažeistų Aukščiausiojo valios, bet būtų nuolankūs ir paklusnūs tam Tėvui, kuris – neatsižvelgdamas į jų nepaklusnumą – leido manai kristi iš dangaus ir vandeniui trykšti iš uolos.

54. Aš pateikiu jums šiuos pavyzdžius, mylima tauta, kad eitumėte teisingu keliu ir neieškotumėte šoninių takų, nes tada patirtumėte skausmą. Aš nukreipiau jus tikruoju keliu, kad kovotumėte ir dirbtumėte bei taptumėte verti mano gailėstingumo ir begalinio pasigailėjimo, kad savo kelionės pabaigoje galėtumėte rasti Pažadėtąją žemę.

55. Atės laikas, kai jūs prašysite Manęs, kad mano Dieviškasis Žodis ir toliau sklistų per balso nešėjų protą, ir jūs atsiklaupsite prieš simbolius, kuriuos Aš jums daviau, prašydami Dieviškumo, kad jo spindulys nusileistų, kad jis jums kalbėtų apie Įstatymą ir suteiktų meilės toliau eiti šiuo keliu. Bet kai tai įvyks, turite prisiminti, kad, kaip ir Antrajame Laike, kai buvo nustatytas Jėzaus išsiskyrimo laikas, jūs nebebusite girdėti mano balso šia forma, ir nuo tos akimirkos suprasite, kad mano buvimas buvo su jumis ir kad dėl savo jautimų priklausomybės pripratote prie mano Žodžio.

56. Tavo pabudimas, Izraeli, bus vėlyvas, labai vėlyvas, ir būtent dėl to mano mylinčiausia Tėvo širdis kentės be galo.

57. Mylima tauta, noriu džiaugtis jūsų sielomis – noriu, kad, kai pasieksite mane, galėčiau jums pasakyti: „Mylimi vaikai, priimkite atlygį. Mano meilė uždės ant jūsų kaktų laurų vainiką ir atvers jums mano Dangaus vartus, kad mano meilėje galėtumėte mėgautis palaima, kuri yra Tėve.“

58. Žmogiškoji valia pasireiškia ir tvirtina, kad mano Dieviškasis Žodis nenustos pasireikšti per žmogiškąjį protą, kad mano Visuotinis Spindulys ir po 1950 metų dar kurį laiką nusileis ir pasireikš per balso nešėjus.

Tose kūnuose įsikūnijusios sielos padarė didelę klaidą ir sunkų nusižengimą, nes pamiršo, kad Aš esu Tobulumas – pamiršo, kad Aš esu negailėstingas Įstatymas – pamiršo, kad mano Žodis yra karaliaus žodis ir jo negalima atšaukti. Juk Aš jums sakiau, kad greičiau karaliaus žvaigždė nustos šviesti, nei mano žodis visatoje neišsipildys.

Tačiau Aš jums nurodžiau laiką, kada baigsis mano apreiškimas per žmogiškąjį protą, ir tai įvyks. Bet Aš jums taip pat sakiau, kad Aš jūsų nepaliksiu, kad Aš matysiu jūsų pasiruošimą ir išgirsiu mokinių maldą – tų, kuriems paskutinę akimirką turėsiu duoti paskutinius nurodymus, kad jie turėtų orientyrą ir sugebėtų iki paskutinės akimirkos išnaudoti gyvenimą, kurį jiems suteikiau šiame pasaulyje, siekdami paruošti naujas kartas, kad

jos paliktų šią žemę paruoštą meile, supratimu ir gailestingumu. Aš nutiesiu kelius, kuriais eis mano mylima tauta.

59. Iš tiesų, sakau jums: po 1950 metų šio apreiškimo jau nebebus, ir jei žmogus ketina nepaisyti mano valios ir formuoti šį darbą pagal savo valią, kad taip jį pateiktų pasauliui, jis turės už tai atsakyti prieš mane. Aš tave paruošiau ir pasakiau tau, mylima tauta: mano valia bus vykdoma, mano žodis visais laikais išsipildys, ir sakau tau: ateis laikas, kai jūs jo nebebusite girdėti šia forma. Todėl kaupkite mano Žodį savo širdyse ir išsaugokite šių apreiškimų prasmę. Nes rytoj veltui prašysite Tėvo, nes mano Visuotinis Spindulys nebesileis, kad per žmogiškąjį protą apreiškčiau save.

60. Pasiruoškite, pakluskite, dirbkite ir duokite savo artimiesiems tai, ką Aš jums daviau. Kalbėkite ir skleiskite Gerąją Naujieną, kad visi pabustų. Tačiau tie, kurie nori sukurti materialistinį kūrinį ir pridėti jį prie mano Įstatymo, tvirtindami, kad Mokytojas ir toliau apsirėmęs per balso nešėjus, jei jie to sieks, jei jų troškimas bus didelis, jie girdės tik netikrus apreiškimus.

61. Šiandien, kai mano Šventosios Dvasios Šviesa yra su tavimi, Izraelio tauta, – kovok ir veik kaip tavo Mokytojas.

62. Didžiulė yra mano išmintis, tačiau jūsų užduotis – studijuoti ir aiškinti mano Žodį. Pradėkite kovoti ir dirbti, nes savo kelyje sutiksite tuos, kurie trokšta mano Šviesos, mano mokymo. Sutiksite paklydusius, nuolankiuosius ir taip pat aukšto rango žmones, ir visiems jiems turite kalbėti bei parodyti mano darbą. Prieikite prie šių žmonių širdžių durų ir pabelskite vieną, du, o gal ir trečią kartą. Tačiau jei jos liks užrakintos, eikite toliau. Jei jie ne tik neklausys jūsų, bet ir tyčiosis iš jūsų, būkite kantrūs ir eikite pas žmonių minias, kurioms reikia padrąsinimo, paguodos, balzamo jų sieloms. Prieikite prie jų ir „patepkite“ juos mano žodžiu.

63. Atsiribokite nuo visko, kas trikdo jūsų protą, ir atsiduokite malдай, kad jūsų siela būtų susieta su jūsų Dievu ir Viešpačiu, ir būkite pavyzdžiu savo artimiesiems, kurie yra akli – parodykite jiems dvasinį pakilimą. Jūsų protas bus apšviestas, kad sugebėtumėte mokyti žmonių minias mano tiesa.

Yra širdžių, kurios jūsų žodžiuose randa paguodą; taip turite pažadinti visą žmoniją. Tada nebebus nei egoizmo, nei piktos valios, nei kartėlio, nei nesantaikos, ir kai jie bus pas Mane, Aš jiems pasakysiu: „Palaiminti jūs, kurie ateinate pas Mokytoją, kad paimtumėte mano Šviesos atomą savo sielos tobulėjimui.“

64. Žmonės trokšta mano žodžio. Tai yra vargšai, kurie beldžiasi į mano duris, kuriuos Aš patikėjau jūsų globai, kad priimtumėte naujas kartas.

65. Kasdien medituokite ir bendraukite su Manimi iš dvasios į dvasią. Kelius paruošė Elisas, jis apšvietė jus tarsi švyturys. Jis buvo ne tik mano apreiškimo šioje Trečiojoje eroje pranašas – jo misija baigsis tik amžinybėje.

66. Po 1950 m. iš tų žmonių minios, kurios Mane išgirdo, vieni ir toliau liks su Manimi, o kiti pasuks savo skirtingais keliais. Taip bus ir su Mano išrinktais: vieni skubės suvienyti tuos, kurie žengia pirmyn savo dvasingumu, o kiti vėl pasiliks savo materializme.

67. Mano tikrieji mokiniai išeis pasiruošę ir ištikimai vykdys mano užduotis. Jie bus kaip mano sūnus Lotas – tas, kuris sugebėjo išlikti tyras Sodomoje ir Gomoroje, kai gavo mano įsakymą palikti tas vietas, kurios bus išvalytos. Taip pat ir mano mokiniai išters kiekvieną išbandymą.

68. Visada turėkite savo sieloje įsidėmėtą Abraomo pavyzdį: kai Aš pareikalavau iš jo paaukoti savo paties sūnų, jis pasitikėjo Manimi ir parodė Man savo didelį tikėjimą bei paklusnumą. Tačiau kai jis ėmėsi paaukoti savo mylimą sūnų, Aš jam nusiunčiau savo angelą, kad šis sulaikytų jo ranką. Tada dėl jo tikėjimo ir paklusnumo Aš jam daviau didelį pažadą, kad žmonija per jo tarpininkavimą gaus gėrį. Tačiau iš jūsų Aš neprašiau aukos mirties – Aš jums primenu Abraomą tik tam, kad imtumėte jį pavyzdžiu dėl jo tikėjimo ir paklusnumo, ir Aš jums pažadu, kad jūs įgysite Amžinąjį gyvenimą.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 344

1. Jūs klausotės Žodžio, kurį Aš kasdien jums pateikdavau kaip atvertą knygą. Aš jums atskleidžiau jo turinį, atnešiau jums nuoširdumą ir šviesą. Aš jums daviau savo Žodžio ir savo Meilės esmę, kad jus pakeisčiau.

2. Palaiminti esate jūs, kurie prisikėlėte mano kūrinio glėbyje. Į jus nukreipiau savo dvasinį žvilgsnį, kad būtumėte tie, kurie rytoj liudys apie Mane žmonijai.

3. Daugelis atvyks iš įvairių tautų, kad gautų dalį to Žodžio, kurį Aš jums atnešiau. Tai yra vargšai ir nelaimės ištikti, kuriems Aš parodysiu šią gelbėjimo valtį.

Atminkite, kad Aš pasinaudojau nusidėjėliais, kad išgelbėčiau kitus nusidėjėlius. Šiandien jie yra uolos, iš kurių trykšta kristalinis vanduo, jie yra avys, esančios mano aptvare, jie yra mano išrinktosios tautos giminės. Aš jais pasinaudojau ir pašventinau juos savo tarnystei. Jie yra Trejybės ir Marijos dvasininkai, kurie susivienija vienoje maldoje, kad garbintų Tėvą ir aukotų Jam savo širdžių gėles.

Aš įdėjau į juos savo gailestingumą ir šviesą, kad jų siela taptų tobula. Jie yra išrinktieji, kad priimtų ir per juos perduotų žmonijai. Jie yra mano kariai, mano darbininkai, mano mokiniai šio Trečiojo Laiko. Jūsų globai Aš patikėjau kristalinio vandens šaltinį ir medį su tyrais vaisiais. Būtent jie turėjo pakankamai tikėjimo, kad vėl peržengtų dykumą. Būtent jie, kaip Elias, iškeliaus, kad sukviestų didžiules žmonių minias.

4. Išrinktoji Izraelio tauta: tau suteikta Mokytojo užduotis liudyti apie Mane savo artimiesiems. Tu esi stiprus Izraelis, kurį pripažins žmonija, nes ant tavęs Aš išliejau savo malonę ir Šventosios Dvasios šviesą.

5. Nepraleisk šio laiko veltui, Izraeli. Būtina, kad ateityje turėtum gausybę mano mokymų, kad nebūtumėte silpni ir vargšai. Aš jums sakiau, kad po savo išsiskyrimo Aš nuo jūsų neatsiskirsiu. Tačiau dėl to pernelyg nepasikliaukite savimi ir neleiskite, kad mano Žodis, kurį šiuo metu patikiu jūsų žmogiškajam protui, praeitų nepastebėtas. Noriu, kad jau dabar pasiruoštumėte, kad, kai Aš jus siųsiu pas žmoniją, intuityviai priimtumėte mano žinią ir dvasiškai pajustumėte mano buvimą.

6. Kiekvienas, kuris moka pasiruošti, bus mano Žodžio perteikėjas. Kai šie 1950-ieji metai praeis, jūsų akys išvys daug stebuklų, nes žmonijos vargas yra didelis. Pasiruošk, Izraeli, kovai, bet visiškai suvokdamas šį dieviškąjį reikalą. Juk tau teks išaiškinti pasaulio klaidas ir pašalinti apsėstumą bei sumaištį iš tų, kurie ir toliau tvirtins, kad Aš vis dar apsireiškiu per juos. Tačiau tada jų protuose nebus mano Šviesos, nei jie teiks paguodos ir išminties žodžių, kokius Aš duodu jums.

7. Jūs esate riboti ir negalite įsiskverbti į savo artimųjų planus ir mintis. Bet Tėvas savo skvarbiu žvilgsniu mato viską, kas įvyks rytoj.

8. Noriu, kad būtumėte mano tikrieji mokiniai, kad galėtumėte parodyti tikrąjį kelią, kad būtumėte mano pasiuntiniai, pristatantys žmonijai mano darbą. Šviesa, kurią nešiojate savyje, išsklaidykite tamsą ir parodykite, kad esate Šviesos vaikai.

9. Nepraraskite drąsos susidūrę su išbandymais, kurie pasitaiko jūsų kelyje, ir nebūkite drovūs tiems, kurie prie jūsų artinasi, nes tai bus dvasiškai alkani žmonės, kurie be gerų darbų stovi prieš mano Dieviškumą. Būkite nuolankūs, pasirengę malšinti skausmą ir paruošti savo artimųjų širdis, nesigirdami gailestingumu, kurį Aš jums parodžiau, ir taip pasiekite, kad iš jūsų lūpų skambėtų meilės ir šviesos žodžiai.

10. Aš nenoriu matyti jokio melo pas tave, Izraeli, nes vieną dieną jis bus atskleistas, ir tada pasaulis pasakys: „Ar *tai* yra Mokytojo mokiniai? Jei *jie* yra netikri mokiniai, tai ir Mokytojas, kuris gyvena tarp jų, kad perduotų jiems melą, taip pat buvo netikras.“

11. Jūs turite liudyti mano tiesą gerais darbais, savo atsinaujinimu ir dvasingumu. Aš nenoriu, kad rytoj žmonija man pasakytų: „Kodėl tavo išrinktieji, nors ir priėmė dieviškąjį Žodį, nerodo mums gailestingumo – mums, kurie jų prašėme paguodos savo kančiose ir balzamo, kuris išgydytų mūsų ligas?“

Visa tai jums dera daryti, kad maitintumėte tikėjimą šiuose širdyse ir kad pasaulis jus atpažintų.

12. Jūsų užduotis yra užtikrinti, kad keliautojai pajustų medžio vėną ir atsigauntų nuo savo pašėlusio bėgimo. Aš, tačiau, dvasiai jiems kalbėsiu, paskatinsiu juos pajusti atgailą ir prisipažinti savo nuodėmes prieš mano Dieviškąją Dvasią. Tada Aš jiems paaiškinsiu, kad priimu juos atvira širdimi ir neatstumiui, nors jie vis dar yra dideli nusidėjėliai. Jie dvasiškai išgirs mano balsą, kuris jiems sakys: „Mylimi vaikai, Aš dėl jūsų patyriau didelį skausmą, tačiau dabar atėjo tinkamas laikas jus atnaujinti ir leisti jūsų sielai tapti laisva.“ Aš paskatinsiu juos gailėtis visų savo nuodėmių ir gėdytis savo piktadarybių.

13. Todėl Aš tave mokau kasdien, Izraeli, kad mano Įstatymas liktų įrašytas tavo širdyje. Aš kalbėsiu jums per sąžinę ir parodysiu, kuo susideda mano Įstatymo įsakymas, kurio jūs nesilaikėte, ir taip jūs žingsnis po žingsnio tapsite atsinaujinusia ir mano išmintimi pripildyta tauta.

14. Jūs patys patirsite savo atsivertimą, pamatysite, kokie buvote anksčiau ir kokie esate dabar, ir tada net ir pačios užkietėjusios širdys priims jūsų žodžius. Jūs būsite jų patarėjai, su tyrumo širdyse darysite jiems gera ir parodysite jiems tikrąjį kelią.

15. Kokio vedimo žmonija galėtų tikėtis iš aklučių vadovų? Tik iš jūsų, Šviesos vaikų, jie gaus tokį vedimą, nes Aš apsireikšiu per jus.

16. Atės laikas, kai žmonijai artėja didžiuliai išbandymai. Tačiau jūs, esantys po mano globos, būsite kaip paukščiai, kurie nedirba, bet vis tiek yra maitinami. Tada žmonija stebėsis, kad jūs, esant tokiam dideliame nelaimės ir vargo sukūrimui, išlaikote gyvenimo drąsą ir kad tamsos jėgos jūsų nesugriebia, nes jūs man paklustate.

17. Jūs esate paskirti palengvinti žmonių skausmą, mokyti melstis Dievo piktžodžiautojus, kurie ilgą laiką maldoje nepatyrė sielos pakilimo.

18. Tačiau tam jūs kasdien turite vis labiau dvasinėti ir išsilaisvinti iš materializmo. Nes Aš nenoriu, kad būtumėte perdėti spiritualistai, ne. Fanatizmas mano akyse yra bjaurus, ir būtent tai Aš noriu pašalinti iš jūsų tarpo. Sąžinė jums pasakys, kaip turėtumėte gyventi harmonijoje su viskuo.

19. Laikas, per kurį išgirsite šį žodį, yra trumpas. Todėl mano valia yra, kad gilintumėtės į mano mokymus, kad juos suprastumėte ir būtumėte pasirengę.

20. Mokykitės iš Dieviškojo Mokytojo, kuris jums teikia mokymą, kuris bus išsaugotas raštu ir kuriuo rytoj džiaugsitės. Nes jau baigiasi laikas, per kurį savo Mokytoją girdėsite per žmogiškąjį protą.

21. Tėvo gailestingumas įsiskverbia į jūsų sielas, drąsina jas ir sako: „Mokykitės iš mano mokymų, nes vis dar esate trapūs vaikai, nejaučiantys mano jėgos.“ Kiekvieną akimirką Aš kalbu jums ir per jūsų sąžinę, kad padėčiau jums suvokti savo misiją.

22. Savo dešinėje rankoje laikau Įstatymą, o kairėje – svarstyklės. Šia apreiškimo forma Aš atsisveikinsiu su jumis. Tačiau nesijaudinkite, nes Aš dvasiškai maitinsiu jus savo Žodžiu, ir jūs nesijausite apleisti. Jūs nešiosite Mane savyje, nes Aš nebeapsireikšiu per žmogiškąjį protą. Tačiau Aš paruošiau jūsų sielą, kad ji bendrautų su Mano Dieviškąja Dvasia, ir jūs gausite Mano nurodymus, kai tik to panorėsiu.

23. Po mano išsiskyrimo prasidės jūsų kova.

24. Aš patikiu jums savo Įstatymą, kad jį studijuotumėte ir nepažeistumėte. Užsitarnaukite nuopelną savo Viešpačiui, nes dabar atėjo laikas, kai turite man pasakyti su tikru atsidavimu savo sieloje: „Viešpatie, įvykdyk mumyse savo valią.“

25. Su didele meile ir kantrybe Aš jus išgelbėjau nuo nešvarumų, įvairių pasaulėžiūrų ir stabmeldystės. Juk jūs buvote nusilenkę prieš atvaizdus, prieš Aukštinį Veršį. Kiek daug neišmanymo buvo visais laikais! Tačiau Aš visada jums apsireiškiau kaip Šviesa, kaip Gailestingumas ir Meilė, kad jūs neitumėte savo keliu akiai.

26. Šiais laikais Aš vėl išgelbėjau jus nuo įvairių kelių, kuriais ėjo jūsų siela ir kuriuose patyrėte skausmą. Aš suteikiau jums įvairias inkarnacijas, kad jūsų siela, atkeliavusi į šią planetą, galėtų tobulėti. Tačiau šiais laikais Aš radau jus paskendusius gilioje letargijoje. Neradau nė vienos pasirengusios širdies, kuri jums būtų priminusi Antrojo Laiko pranašystes. Bet buvo mano valia apreikšti save per žmogiškąjį protą, kad vėl jus mokyčiau, jog mylėtumėte vieni kitus.

27. Mano meilė ir mano šviesa nusileido ant jūsų sielų kaip malonės rasa, kad rytoj jūs pasauliui parodytumėte mano įstatymą. Jei sugebėsite pasiruošti, nebus rankos, kuri jus pažymėtų ir sukeltų jums skausmą.

28. Jūs turite iškeliauti kaip Antrojo Laiko apaštalai. Jie žinojo, kaip pasiruošti ir laukti tinkamo laiko, kad galėtų iškeliauti ir skleisti mano mokymą. Aš iš įvairių sektų ir religinių bendruomenių išsirinksiu tuos, kurie priklauso Man. Jie mane atpažins ir sugebės įvykdyti savo misiją.

29. Turite išeiti, kad žmonijai atneštumėte mano mokymus, kad mano Dangaus Karalystės taika pasiektų ją. Nes mano žvilgsnis mato jų skausmą, jų beviltiškumą.

30. Būtent tai Aš tau, mylima tauta, pasiūliau, ir jūs pamatysite, kaip išsipildo mano pažadas. Jūsų sielos pakils laiptelis po laiptelio, kol pasieks kalno viršūnę.

31. Nebijokite žmonių kalbų nei jų nuosprendžių, bijokite savo Dievo teismo. Prisiminkite, kad Aš jums sakiau, jog kaip Teisėjas esu negailestingas. Todėl visada kreipkitės į Mane kaip į Tėvą, kaip į Dievą, kad jūsų gyvenimo kelyje nieko netrūktų.

32. Aš ateinu surišti blogį į pėdus, kad jis būtų įmestas į ugnį. Nes kiekviena bloga sėkla bus nupjauta mano Dieviškąja pjautuve, kuri yra šis Žodis, pasiekęs jus, kad suteiktų jums malonės gyvenimą.

33. Kaip Mokytojas Aš visada laikiu jūsų, kad jus mokyčiau, kad vestų jus keliu. Palaiminti esate jūs, kurie ateinate išgirsti mano Žodį, nes vėliau išeisite nešti Gerąją Naujieną savo artimiesiems. Tas, kuris mane suprato ir įgyvendina mano mokymus, užsitarnaus palaimą savo dvasiai.

34. Kai kurie iš jūsų man sako: „Kodėl mes Tavęs nejutome, Viešpatie?“ Tačiau Aš jums sakau: argi jūs Manęs nejutote, kai atlikote gerą darbą, kai parodėte gailestingumą savo artimiesiems? Argi nejaučiate pasitenkinimo, kai vykdomėte savo užduotį? Nes tas pasitenkinimas, kurį tuo metu jaučiate, yra tarsi jūs Mane jaustumėte. Nes tas, kuris daro blogį, nutolsta nuo Manęs, ir tada jis vargu ar gali pajusti Mano buvimą.

Aš esu kiekviename gerame darbe, gailestingume, kurį rodote – ne tik dalydamiesi savo duona, bet ir dalydamiesi meilės bei paguodos žodžiais, kad padrąsintumėte sielas, kad paguostumėte širdis, kenčiančias šio

gyvenimo varguose. Kiek daug žmonių reikia šiek tiek meilės, kiek daug apleistų moterų trokšta padrąsinančių žodžių, o jūs, mano išrinktieji, turite išeiti, kad kiekvienam, kuriam to reikia, atneštumėte meilę, padrąšinimą ir stiprybę.

35. Pasaulis, pasinėręs į iškrypimą, chaoso ir beprotišką skubėjimą link blogio, eina į pražūtį. Tačiau jums Aš patikėjau šią valtį, kad išgelbėtumėte nelaimėlius – tuos, kurie negirdėjo mano Žodžio, bet kurių sielos jaučia poreikį jį priimti. Todėl noriu, kad jūs juos pažadintumėte ir liudytumėte žmonijai apie mano buvimą šiais laikais.

36. Liudykite, kad šiuo metu Aš apsireiškiau per žmogiškąjį protą, ir sakykite netikintiesiems: jei Antrajame Laike Aš tapau žmogumi, kad gyventų kartu su žmonėmis, – kodėl gi Aš šiandien negalėčiau apsireikšti per nusidėjėlius, kuriuos paruošiau savo malone?

37. Kodėl labiau tikite žmonių darbais, o abejojate savo Dievo ir Viešpaties stebuklais bei didingumu?

38. Prisiminkite mano žingsnius žemėje kaip Jėzaus, prisiminkite, kad jau ankstyvoje vaikystėje kalbėjau su Įstatymo mokytojais. Aš mokiau jus melstis ir būti nuolankiais. Aš gimiau tvartelyje ir miriau ant kryžiaus. Ir kadangi Aš jums daviau šį mokymą – kodėl gi šiuo Trečiuoju laikotarpiu, kai pasaulis yra pasiekęs ištvirtimo viršūnę, jūs neturėtumėte išgirsti mano žodžio, ir kodėl Aš neturėčiau jums parodyti kelio, kurio Aš jus mokiau Antrajame laikotarpyje?

39. Žmonės nešioja savyje neapykantą ir piktą valią, siekia perteklinių dalykų, o jų širdyse taip pat buvo fanatizmas.

40. Tauta, tu manęs klausai: „Kodėl, Viešpatie, mūsų kelyje padaugėjo išbandymų, nuo tada, kai Tu mus paruošei savo malone?“ Ir Aš jums atsakau: Antrajame laikmetyje Aš jus mokiau kentėti ir būti nuolankiais. Prisiminkite: jie nuvedė Mane prie kryžiaus, uždėjo erškėčių vainiką ant mano kaktų ir į ranką įdavė nendrę, kad galėtų iš manęs pasijuokti. Tačiau Aš likau švelnus ir nuolankus. Žinojau, kad mano kraujas turėjo būti pralietas kaip žmonijos išgelbėjimo simbolis. Kada jūs sužinojote, kad Aš būčiau atmetęs šias kartybes, šiuos bjaurumus, šias kančias? Niekada. Aš kentėjau iš meilės jums visiems ir praliejau savo kraują, kad parodyčiau jums kelią į išgelbėjimą. Tačiau jūs šiandien nepraliesite savo kraujo, jūs tik su gera valia pasiruošite, kad pasauliui skelbtumėte mano tiesą.

41. Aš daviau jums kardą ir pavadinau jus savo kareiviais. Jūs esate dalis mano gausybių, kurias drąsinu savo žodžiu, ir sakau jums: kovokite ir nebijokite pasaulio, nes Aš esu jūsų Tėvas ir ginsiu jus, apšviesiu jus, kad netaptumėte žmonijos aukomis.

42. Mylima tauta: greitai suprasite, kad mano žodis jus išgelbės. Turėjote mane kaip mylintį Tėvą, kad nepatirtumėte kančių ir nesukluptumėte.

43. Aš ir toliau vedu jus su kantrybe, kad rytoj būtumėte pavyzdžiu savo artimiesiems.

44. Atsitraukite nuo pasaulio, kad jūsų siela priimtų mano gailestingumą ir neprarastų mano taikos bei meilės – kad nesusidurtumėte su erškėčiais, kuriuos pasaulis sukūrė savo blogumu. Aš ištraukiau jus iš bedugnės ir vedžiau jus, kad jūsų siela žingsnis po žingsnio priartėtų prie manęs.

45. Mano Šviesa niekada neatsitraukė nuo žmonių, Aš visada esu arti jų širdžių. Juk kaip Aš galėčiau palikti savo vaikus pusiaukelėje? Ir kaip galėčiau palikti juos be savo gailestingumo šiuo metu, kai girdžiu skausmo šauksmą?

Aš pašalinau jūsų skausmą, leidau jums pailsėti po Gyvybės medžių ir pamaitinau jus jo vaisiais. Po mano išsiskyrimo jūs nepatirsite nei alčio, nei troškulio ir dalinsitės vaisiais, vandeniu bei duona su ištroškusiaisiais ir alkanaisiais, su vargšais.

46. Pažvelkite į tautas, paskendusias beviltiškume, kurias ištiko smarkios audros. Todėl Aš jus ruošiu, kad jus apšviestų, kad jūs, kaip ir jūsų Mokytojas, išeitumėte, ir kad per jūsų tarpininkavimą iš Manęs jie būtų išlaisvinti iš savo dvasinio nusiminimo. Nes Aš leisiu jiems pažinti tiesą, apšviesiu jų sielą ir protą bei išlaisvinsiu juos iš sumaišties, kuri įsivyravo pasaulyje.

47. Pasiruoškite, mano vaikai, kad mano galia ir šviesa galėtumėte vadovauti žemės tautoms ir leistumėte joms pajusti mano ramybę.

48. Palaiminta nekaltybė užsikrečia pasaulio ištvirtimu, jaunuoliai žengia savo keliu stulbinančiu greičiu, o net ir merginos prarado drovumą, skaistybę ir padorumą. Visos šios dorybės išnyko iš jų širdžių. Jos puoselėjo pasaulietiškas aistras ir trokšta tik malonumų, vedančių jas į pražūtį. Aš kalbu jums visiškai aiškiai, kad jūs pakiltumėte ir žengtumėte tvirtą žingsnį savo sielos tobulėjimo kelyje.

49. Noriu, kad jūs pakeltumėte galvas ir būtumėte bendrystėje su savo Dievu, kad atskleistumėte gailestingumą, kurį talpina mano darbas.

50. Mylima tauta: šiuo metu jūs kylate laiptelis po laiptelio, kad pasiektumėte kalno viršūnę. Šeštojo žibinto šviesa apšviečia visatą, o Aš vedu sielas ir pakeliu jas, kad jos pasiektų Mane.

51. Aš jums patikėjau šį laiką, kad vėl priimtumėte mano mokymus, kad mano Šventosios Dvasios šviesa išvartų tamsą iš jūsų sielų. Pasinaudodamas nusidėjėlių protu, Aš jums perteikiau savo išmintį paprastais žodžiais, kurie savo prasmėje talpina tiesą.

52. Rytoj turite iškelti, kad įvairiais žemės keliais neštumėte Gerąją Naujieną ir liudytumėte apie Mane, kad žmonės atsikratytų to, kas žalinga, nuodėmės ir nesantaikos, kad visi atpažintų save kaip vieno Tėvo vaikus. Nes Dvasiai nėra nei socialinių klasių, nei rasių, nei kilmingų giminės. Jūs visi kilote iš vieno Tėvo, ir pas Mane turite sugrįžti.

53. Žmonija šiuo metu dėl savo nepaklusnumo patiria didelį apvalymą; tačiau ji nesuprato, kad šią kančios taurę susikūrė pati. Bet Aš, kaip Tėvas, atėjau šiuo metu, kad palengvinčiau kryžių, kurį nešate ant pečių.

54. Tautos visais laikais nepaisė viena kitos, todėl sukūrė sienas ir skirtingas ideologijas bei nutolo viena nuo kitos.

55. Aš apsireiškiau tarp jūsų, kad imtumėte mane pavyzdžiu, kad dykumoje jūsų neišsekintų degantys saulės spinduliai. Aš jus mokiau savo išmintimi, kad jūs rodytumėte žmonijai kryptį.

56. Antrajame laikmetyje Aš paruošiau savo dvylika apaštalių mokyti žmoniją. Tačiau šiame Trečiajame laikmetyje Aš suvienijau 144 000, kad juos paruoščiau, jog žmonija per šią tautą vėl priimtų mano gailestingumą.

57. Mylimas Izraeli: kaip smarkiai žmonės atsiliko dėl savo nepaklusnumo, dėl kūno silpnųbių, kurios susilpnino sielą ir neleido jai tapti dvasine, kaip yra mano valia!

58. Studijuokite ir gilinkitės į mano mokymą, kad rytoj galėtumėte jį perduoti savo artimiesiems. Šiuo metu Aš neatėjau, kad savo mokymu supainiočiau žmoniją. Aš atėjau tik tam, kad išlaisvinčiau juos nuo nuodėmių, kad jie pasuktų tikruoju keliu ir pasiektų mano ramybę. Aš stiprinu tave, mylima tauta, kad imtumėsi kovos.

59. Artėja laikas, kai jūs šio Žodžio nebegirdėsite per balso nešėją. Tačiau Aš neatsiskirsiu nuo savo vaikų. Jūs, žinoma, pajusite šio apreiškimo nebuvimą; bet taip pat, kaip nuo pat pradžių buvau su jumis dvasiškai, taip būsiu iki pat pabaigos, nes tokia yra mano valia.

60. Mylimieji mokiniai: noriu, kad savo darbais liudytumėte tai, ką jums patikėjau šioje Trečiojoje epochoje. Jau Antrojoje epochoje Aš jums sakiau: „Mylėkite vieni kitus.“

Kai žmonės ateis pas jus pasiklausti, turite jiems parodyti kelią, leisti jiems suprasti, kaip jie buvo nuklydę, ir paaiškinti jiems kiekvieną iš mokymų, kuriuos Aš jums daviau. Turite jiems pasakyti, kodėl esate spiritualistai, kodėl esate izraelitai ir kodėl esate marijiniai trinitarai. Prisiminkite, kad Aš jums sakiau, jog esate izraelitai – ne pagal kūną, bet pagal Dvasią, nes esate tikrieji Abraomo, Izaoko ir Jokūbo palikuonys, kurį Aš pavadinau „Izraeliu“, nes jis išbandyme įrodė savo stiprybę, todėl ir jūs, kaip izraelitai, turite būti stiprūs. Jūs esate spiritualistai, nes Aš jus mokiau ieškoti ir mylėti Mane savo dvasia.

61. Kodėl jūs ieškote Marijos ir ją mylite? Nes Antrajame Laike Aš patikėjau jus jos, kaip Motinos, globai, o jos Dvasia užtaria jus ir visą žmoniją.

62. Levio giminė buvo išrinkta jau Pirmajame laikotarpyje, kad jos nariai taptų Dievo tarnai, kunigai. O šiame Trečiajame laikotarpyje Levio giminė vėl yra pašvęsta tarnauti mano Dieviškumui. Tai yra tie, kurie atsidavę savo misijos vykdymui.

63. Tauta, nesielskite kaip Judas, neatsisakykite Manęs kaip Petras, neabėjokite Manimi kaip Tomas. Bet jei turėtumėte tokių silpnųjų – kiek skausmo sukeltumėte Mano Dvasiai!

Budėkite ir melskitės, imkite pavyzdį iš mano apaštalų jų paklusnumu, ir, kaip jie, niekas neturėtų norėti būti didesnis už kitą, nes man jūs visi esate lygūs, o jūsų sielos pakilimas į „“ bus proporcingas jūsų darbams. Aš jums sakau, kaip sakiau savo mokiniams: „Tėvo namuose yra daug buveinių.“ Tačiau jūs turite tapti verti juose gyventi. Vieni iš jūsų atvyks anksčiau, kiti – vėliau. Leiskite savo sielai pakilti gerais darbais, vykdant įstatymą.

64. Kai pateksite į Anapus, Aš jums pateiksiu knygą, kurioje užrašyti jūsų geri ir blogi darbai, ir jūsų siela džiaugsis, jei mano teisingumo svarstyklės pakryps į jūsų nuopelnų pusę. Tačiau jei taip nebus, jūs sugrįšite į šią planetą ir dar kartą atitaisysite savo klaidas. Tie iš jūsų, kurie įvykdė savo užduotį, iš Dvasinės sferos toliau kaups nuopelnus, kad vis aukščiau kiltų, ir jūs kovosite bei dirbsite žmonijos labui, kaip tai daro angelai ir mano Dvasinis pasaulis, kuris perėjo per išbandymų katilą ir išėjo iš jo pergalingas.

65. Tokiu būdu jūs palaipsniui užsitarnausite tikrąją palaimą, ir galiausiai susiliesite su mano Dieviškąja Dvasia, nes jūs žinote, kad esate kilę iš Manęs ir turite sugrįžti pas Mane tyri ir švarūs.

66. Jei suprastumėte, kiek jūsų siela išgryninama per skausmą, jūs mylėtumėte skausmą. Tačiau „kūnas“ silpnina sielą. Bet Aš jums kalbėjau apie maldą, kad apsigintumėte nuo pagundų.

67. Kai šis Žodis nebebus girdimas jūsų ausyse, turėsite išeiti, kad perduotumėte žmonijai viską, ką esate sukaupę. Tada suprasite mano Mokymo didybę ir sugebėsite pakilti bei bendrauti iš Dvasios į Dvasią su mano Dieviškumu. Kai būsite pas Mane, Aš jums pasakysiu:

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 345

Tebūnie su jumis mano ramybė!

1. Sveiki atvykę pas Mokytoją!

2. Mylima tauta: Praėjo tik keletas rytinių pamaldų nuo to laiko, kai buvau tarp jūsų kaip Teisėjas, kai iki pat širdies gelmių teisiau savo tautą Izraelį ir radau vienus besimeldžiančius bei užtariančius, o kitus – abejingus dvasiniams apreiškimams ir atvirus tik pasaulio pagundoms. Vienus radau tikrai dvasiškai pasiruošusius ir atvirus, kitus – paskendusius atsitraukime – dalį mano vaikų įstrigusius rutinoje, o kai kuriuos – be jokio dvasinio pasiruošimo.

3. Aš įvertinau tautos meilę ir pastebėjau, kad jie dar nemylėjo vieni kitų broliškai, kad mano išrinktosios tautos dvasinė harmonija dar nebuvo pajauta ir išgyventa.

4. Aš išklausiau bendruomenės maldą, ir vieni parodė atgailą už nuodėmes, kiti – nedrąsų prašymą dėl pasaulinės taikos ir Izraelio tautos susivienijimo. Tačiau iš tiesų, kaip mažai buvo tų, kurie sąmoningai suvokdami savo atsakomybę prieš Dievą ir pasaulį, su tikra dvasine vizija sugebėjo nuolankiai pakilti prieš Mokytoją, trokšdami pamokymo – kurie sugebėjo atsistoti prieš Teisėją nuleidę galvas, prisiglaudę prie Tėvo rankų kaip vaikai, žinantys, kad Dievas pirmiausia yra meilė.

Šia palaiminta proga, šiuo malonės momentu Tėvas išliejo savo dvasines gėrybes. Jis perdavė savo įkvėpimus, savo teisingumą ir savo nurodymus iš dalies per žmogiškąjį tarpininkavimą, o didžiąja dalimi – taip pat iš dvasios į dvasią, ypač savo tautai, bet taip pat ir visai Žemės sferai bei visam pasauliui.

5. Tai jau buvo mano paskutinė pamokanti kalba, kurioje Aš atėjau pas jus kaip Teisėjas, kurioje mano spindulys, perduodamas per žmogiškąjį protą, buvo su jumis, apsuptas „darbininkų“ iš visų provincijų, visų bendruomenių atstovų, spiritualistinių Trinitarinių-Marijinių tarnų, per kurių protą- aš skelbiau savo darbą ir stiprinau klausytojų minios tikėjimą.

6. Ateityje vėl matysiu jus taip susibūrusius, bet nebe tokio pobūdžio susirinkime. Taip tauta savo dvasia tai nujautė ir verkė. „Kūnas“ buvo silpnas ir priešinosi artėjančiam atsisveikinimui bei šių susirinkimų pabaigai.

7. Elisas jus paruošė, savo dvasiniu pirštu iš anksto nurodė šią akimirką, kad visa tauta pabustų, būtų pažadinta ir budi, kad šis teismo ir malonės momentas jos neužkluptų abejingai. Juk Elisas sielų kelyje visada pasirodo kaip kelio paruošėjas ir išlygina takus, pašalina erškėčius ir akmenis, kad mano vaikų kojos kelyje nesusižeistų. Jis skambina dvasinį varpą, kuris per sąžinę kalba iki pačios sielos gelmių, kad jus pažadintų, pripildytų šviesa,

kad išgirstumėte To, kuris ateina, balsą – To, kuris visada sako: „Štai Aš esu.“ Nes Tėvas yra kiekvieną akimirką ir kiekvienoje vietoje.

8. Aš tyrinėjau žmonių širdis kiekvieną Teismo akimirką ir radau jas kupinas skausmo, netikrumo ir tamsių nuojautų. Aš priartėjau, kad išgirsčiau jo plakimą, kad išgirsčiau jo prašymus, kurie vis mažiau yra dvasiniai, kurie vis labiau nutolsta nuo savo ištakų, nes jie trokšta materialių dalykų, tik žemiškų žinių ir polinkių. Taip Aš sutikau žmoniją, žmogų, užsiėmusį tik pasaulio gėrybėmis, bet turintį baimės kupiną sielą, kurioje buvo išlikęs tik vienas spindulys, viena vilties kibirkštėlė. Tačiau tos kibirkšties Aš neišgesinau – priešingai, Aš ją atgaivinau savo Tiesa, savo paguoda, savo padaršiniu ir savo esme. Tą akimirką malonės Aš visa tai dvasiškai išliejau po visą Žemės skritulį, kad būtų pajauta mano buvimas, ir kad mano esmė be jokios išimties būtų visose sielose, nes ir Elijas anksčiau buvo pasirodęs.

Kai Aš atėjau, sielos ir širdys jau buvo paruoštos Elijo, Dievo kelio parengėjo visais laikais ir visose epochose, Dvasios. Nes Elijas yra tas, kuris visada buvo su jumis, bet kurį jūs retai kada pajautėte.

9. Elijas yra didžioji Dvasia, esanti Dievo dešinėje, kuri savo nuolankumu vadina save Dievo tarnu; per jo tarpininkavimą, taip pat kitų didžiųjų Dvasių, Aš judinu dvasinę visatą ir vykda didelius bei aukštus nutarimus. Taip, mano mokiniai, turiu gausybę didžiųjų Dvasių savo tarnyboje, kurios valdo kūrinių.

10. Jūs klausiate savęs: „Argi ne Tėvas yra Tas, kuris viską daro?“ Tačiau Aš jums atsakau: Aš esu Tas, kuris viską įvykdo, nes Aš esu visose dvasiose. Aš esu visose būtybėse, ir be Manęs niekas nejuda. Bet taip pat, kaip daugeliui dvasių suteikiau gyvybę, taip visiems jiems suteikiau dalį mano kūrinyje, mano darbe, vietą mano kūrinyje – garbingą vietą mano dešinėje.

Kai Aš jus visus, nuo pirmojo iki paskutiniojo, paruošiau tam malonės rytui, kuris jau praėjo, Elijas parodė savo Viešpačiui piktžolių pilnus laukus. Tačiau Tėvas jam tarė: „Leisk tai! Piktžolės dar šiek tiek padaugės, jos toliau klestės, gilins šaknis ir dar labiau išplis po žemę.“ Bet netrukus ateis derliaus metas, netrukus bus paimtas pjautuvas, ir tada tarp piktųjų sėklų bus ir kviečiai, nors ir tikrai nedaug. Bet jie bus saugomi mano klėtyse, kad būtų vėl pasėti, kai ateis tam laikas ir žemė bus tinkama bei derlinga, o piktžolės, surištos į pėdus, bus įmestos į ugnį.

11. Blogis išplito tarp žmonių, mano tauta. Gėris, dorybė ir meilė buvo silpni prieš blogio, ligų, nelaimių, epidemijų ir nelaimių antplūdį. Viskas, kas yra sugedusiųjų sėkla, užkrėtė gerųjų širdis, privertė kai kuriuos suklypti, sumažino ištikimųjų skaičių, nes blogis darė didelę įtaką žmonijai.

12. Aš leidau, kad taip atsitiktų, dėl jums suteiktos valios laisvės. Nes už visos žmonių ištvirkimo, tamsos ir apakimo slypi dieviškoji šviesa – Dvasia, kuri neišnyksta ir niekada neišnyks. Yra pirminė esybė – Šviesos siela, kuri nesutepta saugo Tėvo jai suteiktą bučinį, kuris yra dieviškasis antspaudas, kuriuo Aš visus savo vaikus išsiunčiau į kovos kelią. Dėl šio ženklų nėra viena iš šių sielų nepasiklys.

13. Didžiulis yra nuklydusiųjų skaičius. Tačiau visame pasaulyje, įvairių tautų, sudarančių Žemės gyventojus, glėbyje, nereikšminguose miesteliuose ir lygumose netrūksta širdžių, kurios moka pakilti, laikosi su savo Viešpačiu sudarytos sandoros ir yra pavyzdys bei dvasinis ramstis miniai. Kai jie meldžiasi, jie klausia Manęs: „Kodėl yra tiek daug blogio? Kodėl žmonių širdyse nekyla atgailos? Kodėl žmonija neatsibunda gėriui, taikai? Kodėl žmonės nesugeba suprasti vieni kitų, kad galėtų mylėti vieni kitus, kad galėtų atpažinti vieni kitus kaip brolius ir seseris Dieve?“

14. Tačiau Tėvas tiems, kurie budi ir meldžiasi, suteikia sielos ramybę ir viltį bei sako jiems: „Palaukite, kol tie, kurie labiausiai nusidėjo – tie, kurie šiai žmonijai sukėlė daugiausia skausmo, – vėliau taps jūsų didžiausiais geradariais, nes jie iš tikrųjų „nemirs“. Mirs nuodėmė, išnyks jos kūnas, išnyks tamsos jėgos kaip žmonių nuodėmės priežastis. Tačiau siela, vedama savo dvasios, niekada neišnyks, net jei jai teks išgyventi didelius išbandymus, didelius atpirkimus ir sielos apvalymus, net jei jai teks patirti fizinę mirtį, net jei jai atrodys, kad tamsos, kurios ją supa atpirkimo metu, truks amžinai – net jei jai atrodo, kad jos atgailos ugnis yra pragaro ugnis. Visa tai praeis, iš viso to ji išeis sveika ir tyra – tyresnė už auksą, kai jis praeina per lydyklą.

15. Jūs negalite įsivaizduoti ar vertinti gyvenimo remdamiesi žmogaus išvaizda. To, kas įvyko prieš jūsų žemiškąją egzistenciją kituose pasauliuose, jums nesuprantamame Anapus, jūs nežinote. Tačiau prisiminkite mano mokymus, jie yra jūsų kelias.

16. Yra jėgų, nematomų žmogaus akims ir neaptinkamų žmogaus mokslui, kurios nuolat daro įtaką jūsų gyvenimui. Yra gerų ir yra blogų, šviesių ir tamsių.

17. Iš kur kyla šie poveikiai? Iš dvasios, iš proto, iš jausmų.

18. Visos šios vibracijos persmelkia erdvę, kovoja tarpusavyje ir daro įtaką jūsų gyvenimui. Šie poveikiai kyla tiek iš įsikūnijusių sielų, tiek iš būtybių be žemiškojo kūno. Nes tiek žemėje, tiek anapus yra šviesos sielų, taip pat ir supainiotų sielų.

19. Jei manęs paklausiate, koks buvo tų jėgų pradžia, kilmė, Tėvas jums atsako:

20. Dar prieš atsirandant pasauliams, prieš visoms būtybėms ir materijai atgijant, jau egzistavo mano Dieviškoji Dvasia. Tačiau, būdamas Visuotinė Vienybė, Aš savyje jaučiau neišmatuojamą tuštumą, nes buvau tarsi karalius be pavaldinių, tarsi mokytojas be mokinių. Dėl to Aš sugalvojau planą sukurti Man panašias būtybes, kurioms Aš skirtų visą savo gyvenimą, kurias Aš mylėčiau taip giliai ir nuoširdžiai, kad – kai ateis laikas – nedvejodamas paaukotų joms savo kraują ant kryžiaus.

21. Nesipiktinkite, kai sakau jums, kad mylėjau jus dar prieš jums atsirandant. Taip, mylimieji vaikai!

22. Kad Dievas galėtų vadintis Tėvu, Jis iš savo įsčių išleido dvasias – būtybes, panašias į Jį savo dieviškomis savybėmis. Tai buvo jūsų kilmė, taip jūs atsiradote dvasiniam gyvenimui.

23. Tačiau kadangi Tėvas yra begalinis ir, sukūręs jūsų sielą, troško, kad jo vaikai jį suprastų, Jis sukūrė materialų gyvenimą, sukūrė vieną iš jūsų laikinių buveinių – pasaulį.

24. Tėvas viską formavo ir ruošė su tobulu, begaliniu kantrumu, kad vaikas nesusidurtų su jokių netobulumu, bet kiekviename žingsnyje ir kiekviename darbe rastų savo Tėvo pėdsaką. Nes viskas nuo pat pradžių buvo suplanuota kaip knyga, kurios puslapiuose laikui bėgant jūs rastumėte ilgai lauktą atsakymą į klausimą, kurį man užduotumėte: „Kas aš esu, iš kur atėjau ir kur einu?“

25. Kai viskas buvo paruošta, Aš suteikiau sielai žemišką kūną, kuris jai tarnautų kaip lazdele, kaip drabužis, kad ji galėtų gyventi nuostabiame pasaulyje, kuris jai buvo sukurtas išmintimi ir tobulumu – knyga, kuri Viešpaties vaikams su visomis savo pamokomis ir grožybėmis atsivėrė kaip laiptų kopėčios, prasidedančios šiame pasaulyje ir nusidriekiančios iki begalybės.

26. Ir kai viskas buvo paruošta, Aš pasakiau įsikūnijusiai sielai, žmogui: „Štai tavo laikina tėvynė. Eik savo keliais, gerk iš šaltinių, ragauk ir mėgaukis vaisiais, visame tame atpažink Mane.“

27. Tai buvo jūsų pradžia materialiajame gyvenime, bet tai, ką jums čia pasakoja Tėvas, yra seniai praėjęs laikas, kuris laikui bėgant buvo užmirštas.

28. Jūsų skaičiavimai, jūsų aukščiausiosios mokslo šakos, skirtos laikui matuoti ir apskaičiuoti, nebūtų pakankami, kad nustatytumėte kūrinio, kurį gali atlikti tik Dievas, pradžią, nes Jis yra Vienintelis, kuris visada bus už laiko ribų.

29. Kadangi mokslininkas negali tiksliai nustatyti šio pasaulio amžiaus – kaip gi jis galėtų išsiaiškinti Visuotinės Gyvybės pradžią, jei ne Aš jam to neapreiškčiau? Vis dėlto – kad nesusikankintumėte galvos, norėdami

sužinoti tai, kas yra už jūsų pasiekiamumo ribų, turėtumėte pasitenkinti žiniomis, kurias šiandien jums pasakė Tėvas, Visur Esantis, kuriame yra tai, kas buvo, kas yra ir kas bus: Jūsų gyvenimo pradžia buvo labai seniai, o žinios apie ją laikui bėgant buvo prarastos.

30. Kai žmogus pradėjo gyventi pasaulyje, jis vedė dvasinį gyvenimą, kupiną tyrumo ir nekaltumo. Bet Tėvas jūsų klausia: ar manote, kad Aš buvau patenkintas šių būtybių tyrumu – tyrumu, kilusiu iš jų nežinojimo, iš žinių trūkumo? Ne, mokiniai, dėl šio nežinojimo Tėvo nebuvo galima atpažinti, suprasti ar mylėti; dėl šio dvasinių nuopelnų trūkumo nebuvo galima įvertinti nė vienos Jo dieviškosios savybės, o Aš nenorėjau, kad jūs būtumėte žemi padarai, pavaldūs mano aukštesniajai valiai; arba kažkas panašaus į tas mašinas, kurias jūs konstruojate – be savo valios, be savo gyvenimo.

Todėl Aš suteikiau sielai valios laisvės dovaną, o kūnui leidau, kad jis sielai atskleistų žmogaus gyvenimo paslaptis. Bet Aš per intuityją atskleidžiau sielai Kūrėjo-Tėvo buvimą. Atsižvelgiant į kūno silpnumą, tai buvo sielos stiprybė, vedama Dvasios šviesos, kurioje glūdi mano teisingumas, mano išmintis ir mano balsas.

31. Tuo momentu, kai siela per savo kūno pojūčių „balsą“ pabudo žmogiškajam gyvenimui, ji atsisakė savo dvasinio gyvenimo, ir prasidėjo išbandymų katilas, kova, vargai, skausmas, visų minčių, žodžių ir darbų pasekmės, ir prasidėjo sielos bei žmogiškųjų gebėjimų atsiskleidimas.

32. Taip, mano vaikai, visų minčių, žodžių ir darbų pasekmes, kurias žmogus nuo pat pradžių patyrė dėl valios laisvės, sukėlė nematomos jėgos – tos gėrio ir blogio vibracijos.

33. Tie, kurie, naudodamiesi valios laisve, pradėjo gyventi sveikai ir stengėsi pasiekti savo bei artimo gerovę, sukūrė gydančius, geranoriškus virpesius. Tačiau tie, kurie, naudodamiesi ta pačia valios laisve, neklausė sąžinės balso ir vadovavosi savanaudiškais polinkiais, būdingais jų kūnui, sukūrė pražūtingas, viliojančias jėgas.

34. Abiejų rūšių virpesiai liko erdvėje – pasirengę sustiprėti arba susilpnėti, priklausomai nuo žmonių minčių ir jų ankstesnių poelgių. Tačiau šios nematomos jėgos neliks atskirtos nuo sielų raidos – ne, mokiniai. Šie virpesiai liks paslėpti virš visų sielų ir paklus joms pagal jų mintis ir poelgius.

35. Tie, kuriuos įkvėpė sąžinės šviesa, sugebėjo atsispirti blogiems poveikiams ir atsigręžė į geranoriškas, gydančias vibracijas. Tačiau tie, kurie, naudodamiesi valios laisve, darė darbus, prieštaraujančius Dieviškajam įsakymui, pritraukė pražūtingus, nelaimingus virpesius ir taip

sustiprino savo sumaištį, o iš šios pusiausvyros sutrikimo kyla ligos ir žemos aistros, kurios kankina žmones iki šių dienų.

36. Aš, kuris žinau jūsų pradžią ir jūsų ateitį amžinybėje, daviau pirmiesiems žmonėms ginklus, kuriais jie turėjo kovoti su blogio jėgomis. Bet jie juos atmetė, teikdami pirmenybę blogio kovai su blogiu, kurioje niekas iš tikrųjų nelaimi, nes abu išeina iš jos nugalėti.

37. Jei manęs paklausite, kokie buvo ginklai, kuriuos Aš daviau žmonijai kovai su blogiu, tai sakau jums, kad tai buvo malda, ištvėrmė laikantis įstatymo ir meilė vieni kitiems.

38. Aš jums kalbėjau apie gėrio ir blogio jėgų kilmę, o dabar sakau jums: šios vibracijos turėjo pasiekti visus pasaulius, kuriuos Aš sukursiu, kad išbandyčiau Viešpaties vaikus. Tačiau tuo Aš siekiau ne jūsų pražūties, o jūsų tobulėjimo. To įrodymas yra tai, kad Aš visada apsirėiškiau savo vaikams – ar tai būtų kalbėdamas jums per sąžinę, ar mokydamas jus per savo pasiuntinius, ar tapdamas žmogumi tarp savo vaikų per Jėzų, kaip toje Antrojoje eroje.

39. Nėra tokių rasių ar genčių, kad ir kokios nekultūringos jos jums atrodytų – net ir tų, kurių jūs nepažįstate, nes jos gyvena nepasiekiamuose miškuose, – kurios nebūtų patyrusios mano meilės apraiškų. Pavojaus akimirką jos girdėjo dangiškus balsus, kurie jas saugo, globoja ir pataria.

40. Jūs niekada negyvenote apleisti. Nuo pat pradžią, kai atgijote gyvybei, buvote po mano meilės skydu.

41. Jūs, žmonių tėvai, kurie švelniai mylite savo vaikus: ar sugebėtumėte palikti juos likimo valiai, kai jie vos gimė į šį gyvenimą, kai jiems labiausiai reikia jūsų globos, jūsų atsidavimo, jūsų meilės? Mačiau, kaip rūpinotės savo vaikais, netgi jiems pasiekus pilnametystę; netgi tais, kurie nusikalsta, kurie jus įskaudino, rūpinatės su didžiausia meile. Tačiau jei taip reaguojate į savo vaikų vargus – kokia tada bus jūsų Dangiškojo Tėvo meilė, kuris jus mylėjo dar prieš jums atsirandant?

42. Aš visada ateidavau jums į pagalbą; ir šiuo metu, kai randu jus labiau dvasiškai subrendusius, Aš mokiau jus, kaip turite kovoti, kad sunaikintumėte pražūtingas jėgas, ir kaip didinti gėrio vibracijas.

Juk senosios tikėjimo nuostatos, atvaizdai, figūros ir simboliniai vardai, kuriais praeities žmonės vaizdavo blogį, suteikdavo jam žmogišką pavidalą, priskirdavo jam dvasinę egzistenciją – tikėjimo sampratos, išlikusios iki šių dienų – turi išnykti. Nes, patys to nesuvokdami, jūs su jais sukūrėte prietaringus mitus ir kultus, kurie yra neverti dvasinio išsivystymo, kurį žmogus pasiekė šiais laikais.

43. Jūs man sakote: „Tėve, jei mes piktnaudžiavome valios laisvės dovana, jei neklausėme sąžinės balso ir savo pažeidimais Tavo įstatymo

suteikėme blogio virpesiams didesnę jėgą – ką turime daryti, kad būtume dvasiškai laisvi, kad pasiektume Dangaus karalystės ramybę?“ Tėvas jums atsako: Laisvę, kurios trokšta jūsų dvasia ir Mano dvasia, jūs pasieksite dėl savo atpirkimo nuopelnų.

44. Kada pasieksite savo dvasinį išsilaisvinimą? Tėvas to jums šiuo metu neatskleidžia, jis tik ragina jus kovoti su blogio jėgomis ginklais, kuriuos jums įkvepia mano meilė, išverti mano Įstatyme, būti stipriais didžiuliuose išbandymuose. Tada pamatysite, kaip mano Karalystė bus įkurta žmonijos širdyse, kuri šiandien yra susiskirsčiusi pagal rases, kalbas ir odos spalvas, suskaidyta skirtingų ideologijų, doktrinų, siekių valdžios ir priešišcumų. Pamatysite, kaip jie dvasia ir tiesa išliks dorybėse, laikysis mano mokymų ir su pagarba tars mano vardą. Bet, deja! Kiek skausmingų akimirkų ir kiek pagundų jums teks išgyventi!

45. Budėkite ir melskitės, nugalėkite mano vardu, tada jūs tikrai pasieksite savo dvasinį pašlovinimą. Dangus atsivers jums, ir pasirodys taikos bei tikro džiaugsmo šypsena. Parabolės „Prarastasis sūnus“ herojus sugrįš į Tėvo namus, ir jūs patirsite, kad žmonija po tiek daug kovų ir kritimų pagaliau pasieks taiką, kuri pažadėta geros valios žmonėms.

46. Stiprinkitės mano mokymais ir dalinkitės šia šviesa su žmonija. Pasakykite jai, kas yra blogio šaltinis ir kaip ji gali su juo kovoti, pasitelkdama meilės ir dorybės ginklus.

47. Pasakykite jai, kad gėrio ir blogio virpesiai jau egzistavo, kai žmogus pasirodė šio pasaulio paviršiuje, ir kad mano išmintinga ir mylinti teisingumas nuo pat pradžių leido, kad šiame pasaulyje įsikūnytų tiek sąžinės šviesai ištikimos sielos, tiek laisvos valios vedamos būtybės – vienos žmonijos atpirkimui, kitos – jos palaiminimui. Todėl visais žmonijos gyvenimo laikotarpiais matėte, kaip pasirodė didžiosios dvasios – vienos gėrio labui, kitos blogio labui – sielos, kupinos galios ir jėgos, ir kai matėte šių į žmones įsikūnijusių sielų, darančių gerus darbus, pasirodymą, nesupratote, kodėl ne visi žmonės tokie yra. Žmonija klydo, laikydama juos išskirtiniais žmonėmis, nes tuo pačiu metu, kai kiti žmonės taip mažai tobulėja, jie sugeba atsiskleisti su tokia galia, tokia šviesa, tokia meile, išmintimi ar dorybe. Priežastis yra ta, kad šios sielos gimė ne tam, kad pradėtų savo tobulėjimą Žemėje, bet todėl, kad jos yra sielos, kurios apsilavė kituose pasauliuose, kitose vietose, kurios jums taip pat nežinomos, – nes jos atėjo pas jus ne tam, kad sėtų menkai, bet tam, kad atsineštų derlių, užaugintus vaisius, kuriuos jos subrandino kitu laiku ir kitose vietose. Jos atnešė jų skonį, jų gyvybinę jėgą, jų esmę prie jūsų lūpų ir užliejo jūsų buvimą gerove. Jie davė pavyzdį jūsų sielai ir padaršinimą bei paramą jūsų žmogiškajai širdžiai. Kai kurie iš jų buvo pranašai, kiti –

patriarchai, mokslininkai ar karaliai, kai kurie – teisėjai ar mokytojai. Kiti perteikė gamtos, širdies ir sielos grožį, kad jūsų širdis pajustų Kūrimo grožį.

48. Jūs taip pat stebėjotės smurtu, kurį vyrai ir moterys, vedami savo piktadarystės, atskleidė per visas jūsų žmogiškosios egzistencijos epochas. Jūsų istorijos knyga surinko jų vardus. Jūsų egzistencijos atminties knygoje, toje knygoje, kurioje Dievas užrašo ir įamžina visus jūsų poelgius, visus jūsų darbus, taip pat yra įrašyti jų vardai, o jūs stebėjotės, kad siela, žmogaus širdis gali talpinti tiek daug blogio jėgos, išlaikyti tiek drąsos, kad nesudrebėtų prieš savo pačių darbus; kad ji gali nutildyti savo sąžinės balsą, kad negirdėtų Dievo reikalavimo atsiskaityti, kurio Jis per tą patį reikalauja iš visų savo vaikų. Ir kaip dažnai tų sielų gyvenimo kelias šioje planetoje buvo ilgas ir užsitęsęs.

Tuos žmones, kurie, naudodamiesi laisva valia, priešinosi mano meilei ir teisingumui, Aš panaudojau ir pasinaudojau būtent jų nepaklusnumu, kad paverčiau juos savo tarnais. Manydami, kad veikia laisvai, visos jų mintys, žodžiai ir veiksmai buvo mano teisingumo įrankis – tiek jų pačių, tiek kitų atžvilgiu.

49. Tačiau kada ta viešpatija pasibaigs? – Tėvas jums sako: blogio viešpatija niekada (visiškai) nevaldė žmonijos, nes net didžiausio ištvirtimo laikais buvo Man ištikimų žmonių, kurie pakluso mano mokymui, ir mano įstatymo apaštaly. Tačiau kova egzistavo nuo pat pradžių.

Kurios iš tų dviejų jėgų iki šiol buvo pranašesnė kovoje? Piktųjų! Todėl Aš turėjau fiziškai pasirodyti tarp jūsų, kad padėčiau jums, kad atgaivintų jūsų viltį ir tikėjimą Manimi, kad suteikčiau šilumą jūsų širdims ir pasakyčiau jums: „Jūs nesate *vien*i kelyje, Aš jums niekada nemelavau.“ Jūs niekada neturite keisti principų, kuriuos Aš įdėjau į jus. Tai yra Gėrio ir Meilės kelias.

50. Dievui nėra jokių religijų pavadinimų, nei religinių organizacijų. Tėvui svarbūs tik veiksmai, kuriuos sielos atliko pagal Jo teisingumo ir meilės įstatymą.

Aš iš tiesų visada buvau su jumis ir esu visose kūrinijos būtybėse. Bet kai reikėjo mane apriboti, priartinti ir dėl mano meilės padaryti jusliniu būdu suvokiamą, aš visada tai dariau – arba padarydamas savo balsą žmonėms girdimą, kaip Sinajaus kalne, arba kalbėdamas per pranašų lūpas, taip pat tada, kai tapau žmogumi, įsikūnijdamas savo „Žodį“ toje Antrojoje epochoje, kad taptų gyvuoju Žodžiu ir stebuklu, kad turėčiau žmogišką kraują, kad būčiau matomas ir suvokiamas net pačiam materialiausiam kiekvieno žmogaus akiai. Lygiai taip pat, kaip yra dabar, šiuo Trečiuoju laikotarpiu, kai Aš iš jūsų renku įvairaus amžiaus, įvairių tautybių ir socialinių sluoksnių vyrus ir moteris, kad per vienus, per kitus ir per visus

perteikčiau tą patį Žodį, tą pačią prasmę, tą patį apreiškimą ir tą patį liudijimą.

51. Bet iš tiesų sakau jums: Elisas visada buvo čia anksčiau. Prieš žmogui apsigyvenant planetoje, atėjo Elisas, kad suteiktų jam dvasinę atmosferą, kad visus jūsų tėvynės kampelius užpildytų dvasine esencija, kad šią planetą paverstų ne tik žemiškuoju rojumi, bet ir sielos šventove, kad žmogus ne tik nusilenktų prieš gamtą, norėdamas ją garbinti, bet ir per gamtą atrastų savo Dievo buvimą. Dar prieš jums atvykstant, Elisas jau buvo čia. Kodėl? Nes Tėvas turėjo ateiti, kad paskelbtų savo balsą nuo pirmųjų gyventojų iki paskutiniųjų. Ir iš tiesų, pirmieji mane išgirdo, ir nors jie nematė manęs visoje mano šlovėje ir nematė mano Dieviškosios Dvasios jokių simboliu, vis dėlto jie žinojo, kad aš esu Dvasia, ir jautė mano buvimą. Jie žinojo, kad Aš esu, kad Aš kalbėjau, kad Aš buvau jų Tėvas, kad Aš juos stebėjau ir teisiausi, kad siūliau viską, kas gera, o už visą blogį juos baudžiau ir bariau.

52. Tačiau tam, kad jūs galėtumėte liudyti apie Elijo egzistavimą, Aš jį pasiunčiau Pirmuoju laikotarpiu įsikūnyti, kad jis liudytų apie save ir apie savo Tėvą. Ir iš tiesų jis buvo vienas iš tų nepaprastų dvasių, kurios nustebino žmoniją, kurios savo apsireiškimais, darbais ir žodžiais sukėlė žmonėms nuostabą – žmogus, kuris, nebūdamas mokslininkas, savo rankose laikė gamtos jėgas – žmogus, kuris, nors ir buvo žmogus, sugebėjo nugalėti mirtį ir ją pranokti – žmogus, kuris savo šauksmu pritraukdavo gamtos jėgas, kad priblokštų žmonijos netikėjimą ir materializmą – žmogus, kuris, nebūdamas burtininkas, iš tiesų turėjo galią virš be kūno sielų, ir apie visa tai jis pateikė didelius įrodymus tiems, kurie jį supo.

53. Elisas iškilo kaip pranašas, skelbdamas pranašystes, kurios netrukus išsipildė ir kurių išsipildymą matė tie patys liudytojai, kurie jas girdėjo, taip pat pranašystes, duotas ilgam laikui, kurias patvirtino naujos kartos. Jis taip pat gynė Viešpaties tarnus, teisingumo ranka baudžiant pagonis. Be to, jis stiprino tvirtą tikėjimą tų, kurie tikėjo savo nematomu Dievu ir Jį garbino, kuris baudė pagonių tautų materializmą, prietarus ir pagonybę. Aš apsireiškiau per jį, kalbėjau žmonėms per jo lūpas. Savo galią įdėjau į jo dešinę ranką, ir kad jūs būtumėte liudytojai, jog pats Elisas išgyveno mirtį ir buvo tikrajame gyvenime, leidau jam sugrįžti.

54. Jis turėjo ateiti prieš Mesiją, kad paruoštų kelius, kad pažadintų žmones iš gilaus letargo, kad atgaivintų tų viltis, kurie diena iš dienos ir iš kartos į kartą, iš tėvų vaikams su tokia didele meile laukė Mokytojo, Mesijo, atėjimo. Aš pasirūpinau, kad Elisas taptų Krikštytoju, kelią paruošiančiuoju, tiesoje ir Dvasioje – tuo, kuris jums sakė: „Pasiruoškite, atgailaukite ir melskitės, nes Dangaus karalystė arti.“ O Izraelio tauta,

tikėjusi Krikštytojo pranašystėmis, jo žodžius išgirdusi pajuto baimę, pasninkavo ir meldėsi, apvalė savo sielą ir širdį ir jose pajuto artėjantį Džiugiosios Naujienos, Mokytojo Karalystės, atėjimą.

55. Aš pasirūpinau, kad Krikštytojo gyvenimas būtų nepaprastas dar prieš jam tapant žmogumi, dar prieš jam gimstant motinos įsčiose, ir taip jo vaikystėje, jaunystėje ir net jo paskutinę akimirką, kad jo buvimas jus pažadintų, kaip varpas pažadina miegantįjį, kad jis jus suvienytų, kaip piemu suvienija savo bandą, nuvestų jus prie upės kranto, kad jus apvalytų, kad nuplautų jūsų kūnus kaip sielos apvalinimo simbolį, kuri tik taip gali priimti bendrystę su savo Viešpačiu.

56. Elijui įvykdžius savo misiją – viską paruošti kaip paklusnus ir nuolankus tarnas – jis perdavė reikalą į Viešpaties rankas ir tarė Jam: „Tėve, štai minia, štai dvasinė gausybė, kurią atiduodu į Tavo rankas, nes ten ji yra saugi, nes saugiausia prieglobsčio vieta yra Tavo paties Tėvo širdis.“

57. Aš leidau Elijui sugrįžti Trečiajame laikotarpyje, o Aš, kaip Mokytojas, buvau jį paskelbęs anksčiau, Antrajame laikotarpyje, ir pasakęs: „Iš tiesų, Elijas buvo tarp jūsų, bet jūs jo nepažinote. Aš sugrįšiu į pasaulį, bet iš tiesų sakau jums: prieš mane bus Elijas.“

Kadangi kiekvienas Mokytojo žodis išsipildo, Elijas Trečiajame laikmetyje atėjo prieš mane, kad pažadintų sielas, kad jos pajustų, jog Šventosios Dvasios valanda atvėrė savo vartus, kad kiekvienai sielai pasakytų: „“, kad ji atvertų akis, kad pasirengtų peržengti slenkstį iš Antrojo laikmečio į Trečiąjį. Kad Elijo pasirodymas šiuo Trečiuoju laikmečiu būtų suprantamesnis, Aš leidau jam pasirodyti per teisų vyrą: Roque Rojasą.

58. Elijas iš Anapus dvasiškai apšvietė šį žmogų, įkvėpė jį, stiprino jį ir vedė jį visais jo keliais nuo pradžios iki pabaigos. Tačiau tikrai, sakau jums, ne jis išrinko Roque Rojasą iš žmonių. Aš jį išsirinkau, atsiunčiau jo sielą, paruoštą mano gailestingumu. Aš jam daviau kūną, taip pat paruoštą manimi, ir jūs žinote, kad jis buvo nuolankus, kad Tėvas per jo nuolankumą ir dorybę atliko didžius darbus. Jis buvo pranašas, žodžio nešėjas, regėtojas ir vadovas. Visa tai jis paliko tautai kaip šviesų pavyzdį.

Jis buvo išjuokiamas ir tyčiojamas iš jo pačios tautos, kaip tai nutiko Mozei dykumoje, buvo persekiojamas kaip pranašas Elijas ir turėjo pasitraukti į kalnų viršūnes, kad ten melstųsi už savo tautą ir už ją užtartų.

Jis, kaip ir jo Mokytojas, buvo išjuokiamas ir pasmerktas kunigų bei raštininkų. Kaip ir jo Mokytojui, tik nedaugelis juo tikėjo, sekė paskui jį ir jį supo. Iš jo rankų tekėjo gydomoji galia, jis darė stebuklus, kurie vieniems žadino tikėjimą, o kitiems kėlė sumaištį. Kai kuriems iš jo lūpų skambėjo

pranašiški žodžiai, kurie išsipildė pažodžiui. Jo lūpos teikė paguodos kupinus patarimus sergantiems širdims.

Jo protas sugebėjo priimti didžiules įkvėpimo bangas ir, kaip ir teisiųjų, apaštalų bei pranašų protas, galėjo pasinerti į ekstazę. Jo dvasia galėjo atsiskirti nuo šio pasaulio ir savo kūno, kad įžengtų į dvasinę sritį ir nuolankiai priartėtų prie Viešpaties Paslaptingosios išdo durų. Per šį pakilimą Elijo dvasia apsidreiskė pirmiesiems liudytojams dar prieš pasirodant Mokytojo spinduliui.

59. Būtent Elijo šviesa jį paruošė, apšvietė ir suteikė jam tvirtumo prieš susirinkusiuosius, liudydama ir sakydama: „Aš esu pranašas Elijas, tas, kuris buvo pašlovintas Taboro kalne.“

Jis kalbėjo apie teismą, užduotis ir mirtį, o susirinkusieji buvo tikrai sukrėsti, ir tas sukrėtimas kilo iš tikėjimo, pasitikėjimo ir atsidavimo Viešpačiui. Tačiau po to, kai Elijas paruošė šį naujojo apreiškimo kelią, kad Trečiajame laikmetyje įvyktų Tėvo buvimas, po to, kai jis paruošė šį kelią, kad Viešpats per žmogiškąjį tarpininkavimą ateitų į šį pasaulį, jis paruošė žmogaus ausis, širdį ir visą jo esybę, kad jis galėtų dėmesingai išgirsti Šventosios Dvasios žodį.

Elijas dvasiškai liko tarp žmonių, kad pažadintų visus miegančiuosius, apvalytų visus suteptuosius, apgaubtų visus šąlančiuosius savo Dvasios ugnimi, nutiestų kelius, takus ir gatves, kurie visas sielas nuvestų į Tiesos kelią. Nes Elijas veikia ne tik tarp šios tautos, jo Dvasia savo kovoje apima visą žmoniją. Kai jis apsidreiskė per Roque Rojasą, pasauliui atsivėrė Trečiojo laikotarpio vartai. Nes tai yra laikas, kuriuo 144 000 dvasių viena po kitos ateina įsikūnyti.

60. Roque Rojas buvo pirmasis Pažymėtasis. Aš kalbėjau su juo iš dvasios į dvasią ir pasakiau jam: „Iš tiesų, aplink mano Žodį susirinks didelės žmonių minios, norėdamos pasistiprinti. Tačiau kadangi jie dar yra nebrandūs, Aš turėsiu atskleisti savo Žodį ir savo darbus per balsų nešėjus. Turėsiu pažymėti jų fizinį kaktą trikampiui, kad jie suprastų, jog priklauso 144 000, jog priklauso tiems, kuriuos Aš jau Antrajame laikotarpyje paskelbiau per kitą pranašą, kad šiuo laikotarpiu jie įvykdytų sudėtingą ir didžią misiją tarp žmonijos – išganymo, sudvasinimo ir pakylėjimo misiją.

61. Per Roque Rojasą Aš jums paaiškinau, kad esate Šeštojo antspaudo laikotarpyje, kad jums atsivėrė knyga jos šeštajame skyriuje, šeštojoje dalyje. Ta knyga su septyniais antspaudais yra iš anksto numatyta žmonijos egzistencijos istorija, nes tik Dievas galėjo užrašyti žmonių istoriją, kol jie patys jos dar nepatyrė. O kadangi ta knyga buvo užrakinta paslaptyste, ją galėjo atverti tik *viena* ranka – šventa ir tyra ranka, tobula ranka, kad jos turinys būtų apreikštas žmonijai, ir tai buvo Avinėlio ranka, kurią jums

atskleidė pats Dievas, kurį jūs pažinote per Jo mokymą ir Jo aukos mirtį Antrajame laikmetyje – tai buvo išaukštinta meilės auka. Jis buvo vienintelis, vertas atverti tą knygą. Nes nei žemėje, nei danguje, nei kūrinijos erdvėje, nei jokioje pasaulio dalyje nebuvo dvasios, kuri būtų buvusi verta atverti tą knygą ir atskleisti jos turinį sieloms.

62. Šiuo apreiškimu Aš jums pranešiau, kad jūs priklausote šeštajam antspaudui. Tačiau jūs taip pat priklausėte penkiems ankstesniems ir turite pereiti per Septintąjį, kol įžengsite į amžinybę.

63. Septyni antspaudai – tai jūsų gyvenimas, jūsų istorija, jūsų kovos, jūsų pergalės ir pralaimėjimai, jūsų kančios, mūšiai ir galiausiai jūsų išgelbėjimas, kupinas šlovės, kupinas šlovinimo giesmių, kupinas dvasinių švenčių jūsų Viešpaties dešinėje, visai šalia Jo. Tačiau tarp mano tautos buvo sumaišties, ir po šių sumaiščių Aš neradau tarp savo balsų nešėjų tikro pasirengimo, kad Aš, kaip Mokytojas, kaip Šventoji Dvasia, jus išlaisvinčiau nuo jų.

64. Elisas neatplėšė Septynių antspaudų, nei juos įdėjo jūsų tautai. Roque Rojas neatplėšė Septynių antspaudų. „Septynių pergalės knygą“ atplėšiau Aš Pats. Tik Dievas galėjo savo vaikams atskleisti slapčiausius dalykus, savo pačio paslaptis. Žinoma, Šventoji Dvasia per mano pranašus ir apaštalus jums atskleidė didžiules pamokas. Bet tik jūsų Viešpats yra Tas, kuris gali atverti savo širdį, kad jūs galėtumėte pažvelgti į jo vidų. Pranašai jums kalbėjo perkeltine prasme, tačiau Tėvas jums atnešė pranašysčių išsipildymą ir įgyvendinimą.

65. Jūs jau suprantate, kad Aš visais laikais buvau su jumis ir suteikiau spindesį jūsų primityviems ginklams, jūsų pirminiems ginklams, kad galėtumėte nugalėti blogį, kuris egzistavo dar prieš jums atsirandant, kad visada įsileistumėte geras įkvėpimas, kad savo malda ir dorybe visada pritrauktumėte gerąsias Dvasinio Šviesos pasaulio spinduliuotes – kad savo sapnuose, darbe, išbandymuose ar kritiniais momentais niekada nepatektumėte į pagundos pinkles, kuri visada jūsų tykojo, kuri visada žadėjo jums blogio kelią, kupiną malonumų ir praeinančių turtų, klaidingų šviesų, išsilavinimo ir garbės, kurie šiandien yra, o rytoj jau nebeegzistuoja, bet palieka didelį kartumą.

66. Jūs jau suprantate, kad visada turėjote Ganytoją, kuris jums paruošė kelią ir visada ėjo paskui jus: Elisas. Ir jei man sakote: „Mokytojau, šiais paskutiniaisiais laikais mums trūko didžių pavyzdžių, kad galėtume sekti Tavo pėdomis“, – Mokytojas jums atsako: „Paimkite Rokę Roją už gerą pavyzdį!“ Jis yra Elijo atvaizdas, jis kaip Ganytojas saugojo jus, savo gyvenimą pašventė mano tarnystei, ir jame buvo tyrumas, kilnumas ir meilė, nes jis

liko ištikimas misijai „“, kurią Aš jam perdaviau kaip geram pasiuntiniui iš Aukštesniojo Anapus.

67. Ne Roque Rojas priėmė Įstatymą, nei jį perdavė žmonijai. Jis buvo tik Tėvo balsas, kad per jo protą ir lūpas Tėvo Įstatymas žodžiais pasiektų žmonių širdis. Kaip Tėvo balso nešėjas, jis sugebėjo atsiduoti į mano glėbį, sugebėjo semtis įkvėpimo iš manęs ir pasinerti į ekstazę, o Elisas per jį kalbėjo, kad pirmiesiems dalyviams, kurie Trečiajame laikmetyje susėdo prie Viešpaties stalo, padovanotų pirmuosius duonos kepalus, pirmuosius vyno lašus ir pirmuosius patiekalus.

Kaip vadovas, jis vedė jus tiesos keliu, kad jūs nesukluptumėte, ir rūpinosi, kad nepatektumėte nei į fanatizmą, nei į stabmeldystę – jis pasirūpino, kad jūs nesupainiotumėte spiritualizmo su materialistinėmis mokslo sritimis, kurios, nors ir kalba apie „Dvasią“, tačiau ne visos moko mano vaikus – ne sektose ar bažnyčiose – praktikuoti gailestingumą ir suteikia jums tyrą žodį.

Kaip regėtojas jis sugebėjo mane matyti ir tiems, kurie jo klausėsi, duoti ištikimą liudijimą, kad jie sustiprėtų savo tikėjime, ir jo liudijimas visada buvo teisingas.

68. Tačiau po Roque Rojaso turėjote ir kitų pavyzdžių – jei ne tobulų, tai bent tokių, kurie jūsų širdyse paliko sėklą. Leiskite, kad jus įkvėptų geras jūsų brolių, einančių pirma, pavyzdys. Tačiau neteiskite jų griežtu tobulo teisėjo nuosprendžiu, nes tada negalėtumėte rasti to tobulo, kurio ieškote juose. Bet jei ieškosite ištikimybės kuriam nors iš savo brolių ar seserų, ją rasite – taip pat atrasite drąsą, uolumą, savęs atsižadėjimą ir auką.

69. Iš visų dorybių savo broliuose ir seserėse atrasite tik atomą, dalelę. Bet tai vis dėlto yra kažkas, nes tai yra sėklelė, kurią Aš sėju į savo mokinių širdis, nes jūs visi esate tokie. Tačiau jei norite rasti tobulumą, ieškokite jo mano Žodyje. Nes mano Žodyje yra Mokytojų Mokytojas, ir Jis be puikybės jums sako: „Jis iš tiesų yra tobulas!“

70. Mano apreiškimas, kurį jums teikiu nuo 1866 metų, netrukus baigsis. Tačiau kai Mokytojas nebekalbės per žmogaus protą, kai šis apreiškimas man ir jums baigsis – ką tada darys Elisas?

71. Aš jums jau sakiau, kad, turėję Mane per žmogaus tarpininkavimą, turėsite Mane iš Dvasios į Dvasią. Ar jūsų bendravimas bus tobulas jau kitą dieną po mano išsiskyrimo? Ar Izraelio tauta jau nuo pirmosios dienos po mano išsiskyrimo pradės patirti didžiuosius įkvėpimus ir tobulą bendravimą su mano Dieviškąja Dvasia? Jau dabar Aš jums sakau: ne. Šiuose pasisakymuose Aš jums jau paskelbiau ir nurodžiau meditacijos bei pasiruošimo laikotarpį. Nes Aš jums iš anksto aiškiai nurodau, kad tuo

apmąstymų ir pasiruošimo laikotarpiu Elisas bus su jumis; tačiau tai bus dvasinis ryšys. Regėtojų dvasinis žvilgsnis liudys apie tai, o jūsų širdys pajus jo buvimą, jo šilumą, jo pranašystę ir padaršinimą.

72. Kai mano tauta bus pasirėngusi, Mokytojas atvyks ant savo „debesies“, ant to dvasinio ir visuotinio debesies, kad galėtų bendrauti su kiekvienu, kuris iš tiesų yra pasirėngęs, padėti tam, kuris dar nėra pasirėngęs, pasirėngti, ir pažadinti tuos, kurie galbūt yra nutolę nuo šių mokymų. Tada Aš turėsiu prieigą ne tik pas jus, ne tik pas šią apšviestą tautą rasiu atviras duris savo dvasiniam bendravimui. Iš tiesų, visame pasaulyje žmonės jau manęs laukia.

Ne visi bus pasirėngę taip, kaip Aš jums sakiau, bet tai bus ištikimieji, tvirti, tie, kurie daug kentėjo ir atsivertė, taip pat tie, kurie išsaugojo savo pasirėngimą – ten jie manęs laukia. Aš juos matau ir jų nenuvilsiu. Aš būsiu su jais Dvasioje ir tiesoje.

73. Visame pasaulyje pasirodys regėtojai, pranašai, kurie skelbsis iš Dvasios į Dvasią. Įvairaus amžiaus ir skirtingų tautybių vyrai ir moterys kalbės apie didelius įkvėpimus. Tas laikas jau artėja, o tauta. Todėl Aš jus budinu, mokau ir ugdu, kad nepatektumėte į pagundą ar sumaištį. Nes ateinančiais laikais tarp šios žmonijos kils dideli nuklydimai.

74. Dvasinis pakilimas, kuris yra mano pačios Karalystė, artėja dideliais žingsniais, kaip tie vėjai, kurie ateina iš šiaurės, viską nugriauna, visus medžius išlenkia, visus miškus sudrebina, beldžiasi į duris ir plakia visų būtybių veidus. Taip pat ir spiritualizmas ateis kaip šviesos ir meilės audra – audra, kuri viską nusineša ir nugriauna. Tačiau ji įvyks žmonių širdyse, visų institucijų širdyse, visų tautų ir visų rasių glėbyje. Tai yra mano karalystė, Šventosios Dvasios viešpatavimas, dvasinio pakilimo, taikos ir meilės viešpatavimas.

75. Iš tiesų, tuomet jūs patirsite, kaip žmonija, nuo žmogaus prie žmogaus, nuo širdies prie širdies, pabus ir įžengs į šventyklą, į šventovę, į tikrąją Šventosios Dvasios Bažnyčią, kuri yra Visuotinis Darbas, kuri yra Dievo Įstatymas – teisingumo ir meilės įstatymas. Tačiau jūs pamatysite, kad žmonės dėl spiritizmo pateks į sumaištį – nesvarbu, ar jie jo siekia, ar juo domisi, ar džiaugiasi jį radę.

Jūs matysite, kaip žmonės pateks į dvasinį sumaištį, į didelį fanatizmą. Nes tam, kad mokymas tikrai įsitvirtintų žmogaus širdyje, jis pirmiausia turi būti tarsi fanatizmo ir žmonijos stabmeldystės ganykla.

Trečiajame laikmetyje žmonių dvasinis fanatizmas bus labai didelis. Jie norės jam atsiduoti su tokia jėga, kad nepaisys net viešojo gyvenimo, nepaisys savo kūno, nepaisys daugelio žemiškųjų įstatymų, kad galėtų visiškai atsiduoti vien dvasiniam pasauliui – kad galėtų mąstyti, svajoti ir

gyventi tik sielos egzistencijos labui, pamiršdami viską, kas žemiška. Tačiau būtent materialioje sferoje glūdintys dėsniai, kurių teisingumo principas kyla iš dvasinio pasaulio, imsis užduoties juos pažadinti, juos persekioti, juos barėti ir taisyti.

76. Taip pat ir jūs, kaip šio darbo mokiniai, kaip 144 000 pažymėtųjų, kaip Dvasinis Izraelis, kurį visais laikais mokė Tėvas, turėsite didelę pareigą su savo didžiąja dvasine Išminties knyga, su savo Taikos vėliava, vienybės ir geros valios vėliava, savo teisingumo ginklais, savo apreiškimo, pranašystės, intuicijos, aiškinimo ir studijų dovanomis atverti mano Žodį, kad pasakytumėte žmonijai: „Tai yra Tėvo darbas! Tai yra tikrasis spiritualizmas, ir tai yra teisingas būdas jį praktikuoti! Tai yra garbinimas, pamaldos, kurių Tėvas mokė kaip Šventojo Dvasia!“

77. Ten jūsų laukai bus begaliniai, ten jūsų lauks darbas. Ten diena bus be nakties, darbas be nuovargio, o kova be mirties. Ten vyks šventė jūsų sielai – meilės ir išganymo šventė, kovos šventė!

Kuo didesnis jūsų darbas, tuo didesnė bus jūsų džiaugsmas, ir jūs pereisite iš šio gyvenimo į kitą, nešdami savo sieloje užduoties įvykdymo derlių kaip geriausią įrodymą, kad priklausėte Viešpaties ištikimiesiems – sieloms, kurios atėjo į šį pasaulį tik tam, kad sėtų taiką ir meilę.

Iš Aukštojo Anapus jūs matysite šio pasaulio kovas. Iš ten jūs matysite, kaip šviesos ir meilės sėkla įsiskverbia visur, kaip viską keičia, kaip sukrečia visus žmonijos principus iki pat jų pamatų, ir jūs nuolankiai bei paklusniai lauksite Tėvo nurodymų ateiti, sugrįžti į pasaulį, kaip yra Tėvo valia.

Tie iš jūsų, kurie nebaigė savo darbo, kurie neužbaigė savo užduoties, turės sugrįžti, o kiti turės eiti į kitus pasaulius, į kitų sielų sąjungų glėbį. Bet tai neturėtų jūsų liūdinti – nemąstykite apie amžiną poilsį Dievo glėbyje.

78. Apie poilsį galvoja jūsų „kūnas“, nes jis yra silpnas. Tačiau sielai poilsis būtų blogiausia bausmė, nes geriausias atlygis sielai yra veikla, darbas, kova, nes taip ji šlovina savo Tėvą, imdama pavyzdį iš savo Dievo, kuris niekada neatsipalaiduoja, niekada nemiega ir niekada nepavargsta. Sieloje, kuri yra visiškai išsivysčiusi, nėra nuovargio, nėra nakties, nėra alkio nei troškulio.

79. Pakaks, kad mirtis pažadintų jūsų sielą Aukštajame Anapusyje, ir jau nuo tos pačios akimirkos ji viską supras, užuot buvusi sutrikusi, ir man pasakys: „Mano Tėve, šiandien mano sparnai atsiveria, kad apimtų begalybę, ir šiandien aš galiu viską suprasti per šviesą, kurią Tu man visais laikais suteikei. Parodyk man mano užduotį, mano misiją.“ Argi nežinote, ar ne jūs, kurie šiandien jaučiatės nereikšmingi, nueisite į kitus pasaulius, kad ten pasirodytumėte kaip didžiosios sielos, kaip pranašai, kaip mokytojai, įkvėpti gražių visatos kūrinų?

80. Jūs to nežinote, bet Tėvas jums aiškiai sako, kad jūsų kasdienis darbas nesibaigs su mirtimi, kad jūsų kelias nesibaigs, kai dvasiškai pasieksite Mane, kad jūsų laukia dar daug ko pamatyti ir patirti, daug ko išmokti ir padaryti.

81. Šį mano Žodį jūs girdite žemėje pasitelkdami žmogiškąjį protą, o aukštesniuose nei jūsų gyvenimo lygmenyse jį taip pat girdi tų lygmenų gyventojai – kitos sielos; taip pat jį girdi ir kitų, dar aukštesnių gyvenimo lygmenų dvasinės būtybės, kurios ten gyvena. Nes šis „koncertas“, kurį Tėvas Trečiajame Laike atlieka kartu su Šviesos dvasiomis, yra visuotinis. Aš sakiau: mano spindulys yra visuotinis, mano Žodis ir mano (jame esanti) dvasinė esmė taip pat yra visuotiniai, ir net aukščiausiam lygyje, kurį pasiekė dvasios, jos mane girdi. Šiuo metu *jūs* mane girdite per šį apreiškimą pačiu netobuliausiu būdu, koku tik gali girdėti žmogus.

82. Todėl dabar Aš ruošiū jus aukštesniems apreiškimams, kad, kai įžengsite į dvasinį pasaulį ir visiškai paliksite šią Žemę, galėtumėte susivienyti su nauju gyvenimo lygiu, kad išgirstumėte „koncertą“, kurį Tėvas atlieka kartu su jūsų dvasia.

Šiandien jūs vis dar esate materijoje, tad pasimėgaukite šiuo žodžiu savo širdimi ir dvasia, o tos būtybės, kurios priklausė jums žemėje, kurias jūs vis dar vadinatė tėvu, vyru, žmona, broliu, vaiku, giminaičiu ar draugu, yra kitose gyvenimo pakopose ir girdi tą patį žodį; tačiau jiems jo prasmė, jo esmė yra kitokia, net jei jie mėgaujasi tuo pačiu džiaugsmu, tuo pačiu atgaivinimu, tuo pačiu padrąsinimu ir ta pačia duona.

83. Argi šis koncertas, – klausia jūsų Mokytojas, – nėra nuostabus? Ar jūsų siela nesidžiaugia, nesimėgauja mintimi, kad tai, ką čia gaunate kaip dvasinį maistą, yra taip pat džiaugsmo ir dvasinio gyvenimo šaltinis kitose planetose – kituose pasauliuose, kuriuose gyvena būtybės, kurias mylite – būtybės, kurias pažinote ir kurios per spiritizmą jums yra tokios artimos ir kartu tokios tolimos?

84. Taip Aš jus ruošiū, kupinas šviesos, o mano mokiniai, taip Aš jus guodžiu ir leidžiu jums žvelgti į begalinius horizontus, kuriuos jums atskleidžia mano darbas, kad jūs neštumėte šią vilties ir šviesos žinią visai žmonijai, kad leistumėte jai suvokti tikrąjį žmogaus gyvenimo ir dvasinio gyvenimo prasmę.

Tačiau skelbkite mano mokymus ne tik žodžiu, bet ir veiksmais. Nes Aš noriu, kad jūs visiškai atsiduotumėte mano mokymo praktikai ir taip taptumėte gerais spiritistais, kurie „moka duoti pasauliui tai, kas priklauso pasauliui, o Dievui – tai, kas priklauso Dievui“. Tai, kas priklauso jūsų kūnui, turi būti jam duodama teisingumu, gailestingumu ir meile, o tai, kas priklauso jūsų sielai, taip pat turi būti jai duodama meile ir gailestingumu.

Turite turėti laiką savo žemiškiems pareigoms, taip pat laiką savo dvasiniams pratimams, dvasiniams veiksams ir jų tobulinimui.

85. Tokiu būdu kiekvienas fanatizmo, stabmeldystės, materializmo ir net prietarų požymis, kiekvienas jų pėdsakas nusiris nuo jūsų „sielos ir bus pašalintas iš jūsų širdies, ir praktikuodami spiritualizmą su tokiu tyrumu, tokiu nuoširdumu, tokiu paprastumu ir pakilumu, jūs žmonijai parodysite tikrą pavyzdį, kokia turėtų būti garbinimo forma, kurios Tėvas iš jūsų tikisi Trečiajame Laike.

86. Būkite stiprūs – ne tik tam, kad būtumėte šio darbo mokiniai, bet ir meistrai, kupini gydomosios jėgos, apdovanoti gausybe dovanų. Atraskite visas šias jėgas savo pačių krūtinėje, toje nematomoje skrynioje, kurią Aš įdėjau į kiekvieno iš jūsų širdį.

87. Pasinerkite į savo vidų, ir ten rasite šventovę, Sandoros skrynią. Atrasite šaltinį, malonių ir palaiminimų versmę.

Nėra bejėgės sielos, niekas nėra atimtas paveldėjimo teisės. Atsižvelgiant į mano dieviškąjį gailėstingumą, visoje visatoje nėra nė vieno, kuris galėtų vadintis vargšu, Tėvo atstumu; nė vieno, kuris galėtų vadintis išvarytu iš Viešpaties kraštų.

Tas, kuris jaučiasi atstumtas, taip jaučiasi todėl, kad savyje neatrado malonės dovanų arba todėl, kad šiuo metu yra pasiklydęs nuodėmėje, apakintas ar jaučiasi nevertas. Jūs visada turite atrasti šias malonės dovanas savyje; tada patirsite, kad jums niekada netrūks mano buvimo, kad visada savyje turėsite „duoną“, „gydomąjį balzamą“, „ginklus“, „raktus“ ir viską, ko jums reikia, nes jūs esate mano Karalystės ir mano šlovės paveldėtojai.

88. Tai yra mano Žodis, kurį šią malonės dieną įrašau į jūsų sąžinę.

89. Budėkite ir melskitės, o tauta. Nes kaip atkūrimo sėkla, išgelbėjimo sėkla yra labai arti jūsų ir žmonijos, taip pat ir sėkla, kurią skleidžia piktžolės, gausiai dygsta mano mylimiausių vaikų širdyse!

90. Budėkite ir melskitės, nes artėja pjautuvas! Pjautuvas nėra žmogaus rankoje – jis yra Mano rankoje.

91. Aš leisiu, kad žmogaus ranka atneštų sunaikinimą, mirtį ir karą, bet tik iki tam tikros ribos. Žmonių neteisybė, ištvirkimas, apakimas ir siekis valdžios negalės peržengti šios ribos.

Tada ateis mano pjautuvas, ir jis išmintingai nupjaus tai, ką nulems mano valia. Nes *mano* pjautuvui būdingas gyvenimas, meilė ir tikrasis teisingumas. Bet tu, tauta, budėk ir melskis!

92. Būtent tokiais noriu jus matyti, ir jūsų maldos jėgoje radau priežastį atleisti. Jūsų užtarimo dėka mano širdyje atsiras noras sulaukyti savo teisingumą. Jūsų prašymuose rasiu balzamą, kurį galėsiu atnešti

verkantiems. Jūsu sielos pakilime taip pat rasiu priežastį sustabdyti naikinimą, kurį daro žmonės.

93. Todėl noriu, kad jūs užtartumėte, kad melstumėtės, kad atleistumėte ir mylėtumėte, o Izraeli!

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 346

1. Aš duodu jums savo Žodį, kad nuraminčiau jūsų širdis, kad jūsų dvasia pajustų mano ramybę.

2. Aš esu Šviesa ir Gyvenimas, ir kas ateina pas Mane, tas gauna dalį šios malonės. Kaip Tėvas, Aš kenčiu, kai jūs prarandate dvasinius turtus, kai dėl savo laisvos valios puoselėjate materialistinius polinkius ir taip pritraukiate sau skausmą. Jei kenčiate ir verkiate, tai dėl savo pačių bedievytės. Tačiau Aš pašalinu nuo jūsų tamsą ir išvalau jūsų kelią nuo erškėčių ir akmenų, kad ieškotumėte mano kelio, kad pamirštumėte savo praeitį ir žvelgtumėte tik į savo ateitį.

3. Aš visada būsiu su jumis, būsiu geras patarėjas ir ištikimas palydovas, kalbėsiu su jumis per jūsų sąžinę, kad nepakliūtumėte į pagundą.

4. Jūs esate kaip augalas, kurį prižiūrėjo Tėvas. Kaip geras sodininkas Aš esu tarp jūsų, išraunu dilgėles ir pašalinu graužiančius kirminus. Aš prižiūriu jūsų sielą, kad ji būtų suderinta su Manimi.

5. Jūs esate laivo avariją patyrę žmonės, kuriems Aš rodau gelbėjimo valtį, kad jūs nepaskęstumėte audringos jūros bangose. Eikite vandeniu, kaip Aš sakiau Petruui, bet nesakykite Man, kaip jis: „Mokytojai, išgelbėk mus, mes skęstame.“ Kai tik tikėjimas kartu su meile sudarys vieną jėgą, jūs pajusite didelę jėgą savo sieloje, ir net jūsų kūnas galės eiti vandeniu, nes jus palaikys jūsų Tėvo galia. Tačiau niekada nesiekite išbandyti savo Viešpaties.

6. Palaimintas tas, kuris savo darbais patinka Tėvui, nes Aš jį tyliai atlyginu, duodamas jam daug kartų daugiau nei jis paaukojo.

7. Didelis yra vargstančiųjų, akliųjų, pasimetusiųjų skaičius. Tačiau Aš, kaip Tėvas, artinuosi prie jų, kad suteikčiau jiems savo gailestingumą.

8. Šis apreiškimas bus su jumis iki 1950 metų ir liks įrašytas jūsų širdyse. Bet kol ateis tas laikas, Aš vedu jus, kad priartėtumėte prie Manęs. Aš jus mokiau, nes atėjo Trečiasis Laikas, ir jame jūs išgirdote Dangiškosios trimito balsą, kuris pažadino jūsų sielą.

Kai kurie iš jūsų manęs klausė: „Tėve, kodėl aš sugrįžau gyventi žemėje?“ Ir Tėvas jums atsako: Kad jūsų siela atgautų prarastą tyrumą. Tačiau, tikrai sakau jums: Palaimintas tas, kuris pasiekė atpirkimą, nes jis bus mano karalystėje, nes tada jis bus apvalytas ir įvykdęs savo misiją.

9. Jūs esate dalis išrinktosios Izraelio tautos, kuriai Aš daviau šviesos drabužį, kad rytoj išeitumėte kaip mokytojai, kaip žmonijos vadovai. Šiais laikais Aš kviečiu visus savo vaikus, ir kiekvienas, kuris yra su Manimi ir Myli Mane, išeis kovoti ir veikti.

10. Pagunda vis dar jus supa, tačiau ateis laikas, apie kurį Aš jums pranešiau, kai pagunda bus surišta, kad jūsų keliuose liktų tik šviesa, kuri jus veda.

11. Jūs esate kovos ir darbo laikotarpiu, per kurį turite apsivalyti ir išsivalyti savo praeitį. Nes ne jūsų „kūnui“ Aš patikėjau paveldėjimą, o jūsų sielai, kuri kilo iš Manęs.

12. Aš privalau išgryninti sielą, ją apvalyti, kad ji grįžtų pas Mane, kad amžinybėje susilietų su Mano Dieviškąja Dvasia, kad ji džiaugtųsi Mano Dangaus Karalyste.

13. Mylimi vaikai, kurie susirinkote nedideliu skaičiumi, tikrai sakau jums: mano skvarbus žvilgsnis visur atranda mano išrinktuosius, kurie savo dvasioje jaučia, kad dabar atėjo mano buvimo laikas. Jie negirdėjo mano žodžio taip, kaip jūs; tačiau savo dvasioje jie girdi balsą, kuris jiems sako, kad Aš vėl esu tarp žmonių, kad Aš dvasiškai atėjau „ant debesies“. Vieniems Aš leisiu mane matyti dvasios akimis, kitiems – per nuojautes gebėjimą, o likusiems Aš leisiu stipriai pajusti mano meilę, kad jie pajustų mano Dvasios buvimą.

14. Šiuo metu Aš beldžiuosi į žmonių širdžių duris. Vienus randu pasiruošusius, kiti miega, nes yra įstrigę įvairiose sektose ir religijose ir trumpam nuklydo nuo kelio. Tačiau atėjo laikas, kai mano galingas varpas skelbia jiems šaukimą, kad visi ateitų pas Mane, gautų savo sielos prisikėlimą ir susivienytų, kad žemėje pajustų mano ramybę ir pasiektų Pažadėtąją žemę.

Panašybė

15. Didis Valdovas, kupinas dorybės ir galios, sėdėjo ant aukšto sosto, o jo valdų ribose jį supo didžiulės žmonių minios – milijonai ir milijonai būtybių. Tačiau nė vienas iš šių žmonių negalėjo priartėti prie Valdovo, jie galėjo jį matyti tik iš tolo. Vis dėlto savo širdyse jie troško priartėti, kad būtų visai šalia jo.

Staiga atsivėrė durys, ir jose pasirodė kraujuojantis ėriukas bei užrašas, kuriame buvo parašyta: „Čia yra šviesa, čia yra atviros durys kiekvienam, kuris nori įeiti – kiekvienam, kurio širdyje glūdi dorybė. Ateikite, ateikite čia!“ Buvo matyti spindinti šviesa, ir minios, kupinos džiaugsmo, ėjo link tų durų. Vieni priėjo ir įžengė į tą pastatą. Tačiau ne visi ten pasiekė, nes kelyje susidūrė su erškėčių gyvatvorėmis ir negalėjo eiti toliau. Kiti susidūrė su didelėmis kliūtimis, kurios jiems trukdė įeiti pro tas duris.

Tačiau tas Valdovas, tas visagalis Viešpats, iš aukštybių pažvelgė į žmonių minias ir tarė jiems: „Įeikite, įeikite, nes Avinėlis praliejė savo

tyriausią kraują, kad jums parodytų kelią, kuriuo jūs visi pasieksite mano karalystę.“

16. Palaiminti vaikai: Savo didinga meile Aš suteikiau jūsų sieloms laisvę ir išlaisvinau jus iš nuodėmės grandinių. Savo brangiausiomis kraujo aukomis Aš suteikiau jums galimybę, kad jūsų sielos užsitarnautų atlygį ir galėtų pakilti, kol pasieks mano karalystę.

Panašumo pabaiga

17. Ar suprantate Mane, tauta? Tas Valdovas yra jūsų amžinasis Tėvas, Didysis Jehovas. Durys, kurios atsiveria, yra Jėzus, jūsų Mokytojas, paaukotas Avinėlis, atėjęs į pasaulį, kad jus išgelbėtų, ir išliejęs savo kraują iki paskutinio lašo, kad jūsų sieloms suteiktų šviesą ir prisikėlimą.

18. Šiais laikais Aš vėl patikėjau jums fizinį kūną, kad jūs atitaisytumėte savo klaidas, kad atsigręžtumėte nuo nuodėmės ir visų pasaulio geidulių, kad žingsnis po žingsnio koptumėte į kalną, kur Aš jūsų laikiu išskėstomis rankomis.

19. Aš jus išmokiau, kaip pakilti maldoje, kad atsiribotumėte nuo nuodėmės, kad atstumtumėte pagundas. Nes parašyta: „Sielos mirties nebebus, nes Aš esu Kelias ir Gyvenimas“, ir ateis laikas, kai Aš jums priminsiu: „Kur, o mirtie, tavo galia? Kur, o kapo, tavo pergalė?“ Nes iš tiesų nuodėmė yra mirties priežastis, o Aš šiuo metu pašalinu nuodėmę savo Šventosios Dvasios šviesa.

20. Atėis laikas, kai pamatysite derlių to, ką palaipsniui sėjate tarp žmonijos. Jūsų rankoms patikėjau darbo įrankius, kad dirbtumėte laukus, o žmonija būtų maitinama jūsų gerais vaisiais.

21. Aš apdirbu jūsų širdis savo Žodžio subtilia dildele ir apšviečiu jus Šventosios Dvasios šviesa. Aš esu geriausias Mokytojas ir atėjau, kad jus mokyčiau, kad jums atleistų, kad vestų jus Tiesos keliu, ir kaip geriausias Gydytojas esu tarp jūsų, kad išgydyčiau jūsų sielą nuo raupsų ir išlaisvinčiau ją nuo skausmo.

22. Aš duodu jums savo mokymą, kad jūs jį taikytumėte, kad savo širdyse neštumėte meilę ir tyrumą, ir nors pagunda prie jūsų ir priartėja, ji nerastų vietos jūsų viduje, nes Aš jus stiprinu savo šviesa ir meile, kad jūs atstumtumėte bet kokį silpnumą.

23. Palaimintoji tauta: pažvelk į pasaulį su jo karais, kaip jis ištuština kančios taurę. Tačiau nuo viso to Aš tave apsaugojau, nepriskirk to atsitiktinumui, palaimintoji tauta. Tu esi palaimintoji tauta, kad pasiruoštum mano žodžiui, kad jį parodytum pasauliui, nes tokia yra mano valia.

24. Tu esi mano įrankis, išrinktoji Izraelio tauta; tavo rankoms Aš patikėjau savo galią ir šviesą, kad jūs išvartumėte žmonijos tamsą.

25. Savo paklusnumu ir vykdydami savo užduotis jūs dvasiškai pasikeisite ir pajusite vienybę su dvasinėmis gausybėmis, kad toje Aukštojoje Anapusyje ir toliau būtumėte mano tarnai ir niekada daugiau nuo manęs neatsiskirtumėte.

26. Aš patikėjau jums šį laiką jūsų pasiruošimui, kad atsinaujintumėte ir žingsnis po žingsnio koptumėte į kalną.

27. Iš tiesų, sakau jums, mano meilė ir Šventosios Dvasios šviesa išlieta ant visos žmonijos. Tačiau karai užklupo tautas, kaip tai numatė mano apaštalas Jonas Antrajame Laike. Argi Aš jums paruošiau šias kančias? Argi Aš esu mirtis? Ne, mano vaikai, Aš esu gyvenimas, ir gyvenimą Aš daviau visiems savo vaikams.

28. Kiekvienoje reinkarnacijoje, kurią patikėjau jūsų sielai, Aš visada kreipiausi į jus su raginiu gyventi tikrą gyvenimą. Tačiau ši šviesa skirta ne tik tau, išrinktoji Izraelio tauta, nes tu esi visos žmonijos atstovas.

29. Aš kreipiuosi į jūsų dvasią, beldžiuosi į jūsų širdžių duris ir leidžiu sau būti jaučiamam per sąžinę, kad jūs suvoktumėte atsakomybę, kuri slegia jūsų dvasią.

30. Aš jums nubrėžiau vienintelį kelią, nes Aš esu vienintelis Dievas ir vienintelis Įstatymas, ir visais laikais Aš perdaviau tą patį mokymą, kad siela galėtų vykdyti mano valią.

31. Meilės kupiniais žodžiais leidžiu jums suprasti, kad nesugebėjote įvykdyti savo misijos. Mat Aš matau, kad žmonija nuklydo ir savo aklume bei materializme leidosi nukreipti į klaidingus kelius, kuriuos sukūrė pats žmogus, ir taip yra tarsi jis nešiotų tamsią raištį ant savo sielos ir atsikratytų mano malonės.

32. Suprask, mano tauta, kiek klaidų yra apėmusi žmoniją. Dėl savo nežinojimo ji ieško Manęs savo materializme, o jos širdis garbina netikrus dievus. Todėl ji dvasiškai nepatyrė mano buvimo. Mano vaikai džiaugiasi gražiais žodžiais ir tiki, kad eina Šviesos ir Tiesos keliu, tačiau šiuo metu nesuvokia mano Dvasios kaip gelbstinčios žvaigždės, siunčiančios savo šviesą iš begalybės.

33. Aš jus išsirinkau iš pasaulio, ir nors esate neišsilavinę ir nereikšmingi, per jus išreiškiau savo Žodį, kad Šventosios Dvasios šviesa pasauliui paaiškinčiau savo Tiesą, kad ši žmonija daugiau nepasiduoėtų klaidai, kad jos dvasia turėtų malonės gyvenimą, kad ji Mane jaustų savo širdyje ir būtų dvasinga.

34. Aš jus išsirinkau, kad padaryčiau jus mano malonės savininkais ir kad, vos tik mane supratę, išeitumėte į kelią, siekdami apsaugoti savo

artimus nuo pražūties, išgelbėti nelaimėjus iš blogio kupinos jūros, išlaisvinti pagundų vergus.

35. Trečiajame laikotarpyje Aš vienodai skelbiu šį kvietimą visiems, kad visos mano avys sugrįžtų į avidę.

36. Aš išgelbėju sielą iš tamsos ir pažadinu ją iš miego, nes Aš jus sukūriau ir labai myliu, o Antrajame Laike iš meilės žmonijai praliečiau savo kraują jūsų išgelbėjimui.

37. Aš suteikiau jums daug dvasinių malonių, kad jūs pasirengtumėte ir taptumėte mano dieviškosios misijos kareiviais. Aš patikėjau jums savo žinutes apreiškimo ir intuicijos forma, kad suprastumėte mano valią.

38. Aš tau sakiau, mylimasis Izraeli, kad ateis laikas, kai pakils blogi oratoriai, norėdami įleisti *netikrą* Jėzų, ir savo materialiuose siekiuose jie apgaus ir sakys, kad per juos kalba Mokytojas. Atsiras netikri „vadovai“ ir netikri „pranašai“, netikri „kariai“, kurie savo žodžiais ir materialiais siekiais bandys nukreipti jus nuo Šviesos ir Tiesos kelio.

39. Aš jus įspėjau. Prisiminkite, kad kiekvienais metais sakydavau jums: „Pasiruošk, mylima tauta, pasinaudok mano buvimu ir saugok mano žodį savo širdyje, kad rytoj jis taptų tavo padrąsinimu ir taip laikas tavęs neužkluptų nepasiruošusį.“

40. Aš jums patikėjau paskutinius trejus metus, kad jūs susiimtumėte ir pasirengtumėte tapti pavyzdžiu balsuotojams, kad jie jus atpažintų kaip tikrus Dieviškojo Mokytojo karius ir tikruosius mokinius. Tačiau daugelis iš jūsų šią malonę atidėliojo ir į ją neatsižvelgė.

Aš pasakiau Izraeliui: „Pažvelk į žmoniją, kaip ji pasinėrusi į savo tamsą, fanatizmą ir stabmeldystę, ir dėl to jos širdyje pažadėjo galios troškimą, godumą, aroganciją, kurie daro ją išdidžią, ir visa tai mano skvarbiose akyse yra bjauru!“ Tačiau jus Aš apšvietiau, paėmiau už rankos, kad išeitumėte ir parodytumėte pasauliui Šviesos kelią.

41. Jau Antrajame laikmetyje Aš daviau jums savo pranašystę, kad praneščiau apie išbandymus, kurie įvyks. Sakiau, kad žemė drebs, kad gamtos jėgos bus išlaisvintos, kad marai, nelaimės ir mirtis nusiaubs kraštovaizdžius, kad karo žinios užpildys žmonių širdis baime.

42. Aš esu Tas, kuris žmonijai pasirodo kaip Šviesa – Aš esu Tas, kuris sielai suteikia kryptį ir patiki jai savo galią bei meilę, kad ji valdytų kūną, o šis vykdytų mano valią.

43. Mano teisingumas sustabdys žmonijos karingą polinkį, ir žmonės mylės vieni kitus. Nebebus nei egoizmo, nei arogancijos, nei nesupratimo. Visi gyvens pagal Dieviškąjį Įstatymą, visi paklus Kūrėjo valiai. Žemėje bus taika, ir tautos daugiau nebekils viena prieš kitą karuose. Net mokslas

mane pripažins. Visi išeis į „“ ir ieškos to paties kelio, turės tą patį tikslą, o šiame pasaulyje viešpataus dora, gailestingumas ir tikra vienybė.

44. Būtent tu, mylima tauta, išvalysi kelius ir padarysi juos praeinamus. Nes didžiulės žmonių minios ateis pas tave, ir šias minias Aš parengsiu savo žodžiu.

45. Koks tai bus laikas, Izraeli? Tu to nežinai, bet Aš tau sakau: pakilk į kovą, kad žmonija priimtų mano taiką ir mano meilę, ir kad ji būtų apsaugota mano dieviškojo gailestingumo.

46. Labai trumpas yra laikotarpis, per kurį jūs dar turėsite mano Žodį per žmogiškąjį protą. Tačiau kai kurie, remdamiesi savo protu, sako: „Kaip Tėvas galėtų mus palikti, juk Jis yra Meilė? Jis, kaip Meilė, privalo būti mums arti, labai arti – šiandien, kai esame pavojuje, kai dar nesupratome Jo mokymo, kai dar nesusikaupėme savyje to gausumo, kurį Jis mums davė, ir kai dar esame silpni. Jis yra mylintis Dievas, kuris negali mūsų palikti laikmečio negailestingumui. Jis yra aukščiausioji Meilė, kuri negali mūsų barėti, kai pažeidžiame Jo įstatymą. Jis, kaip Meilė, negali mūsų patraukti atsakomybėn, kai nepaklūstame Jo aukščiausiajai valiai. Jo Žodis bus atimtas tik iš tų vietų, kuriose nebuvo laikomasi Jo įstatymo – tam tikrose vietose Jo Šviesa ir Jo Žodis bus panaikinti. Tačiau tose vietose, kuriose mes aktyviai imsimės darbo, Jis pasiliks su mumis.“

Tačiau Mokytojas jums sako: „Aš žinoju, kad žmogiškas nesupratimas taps kliūtimi mano tikrajam žodžiui. Bet Šventosios Dvasios šventykloje bus suvienytos visų sektų, visų religinių bendruomenių sampratos.“

47. Ilgą laiką Mokytojas buvo su jumis. Aš jus paruošiau, pažymėjau jus, kaip savo išrinktuosius, savo Šviesa, daviau jums savo taikos bučinį, kad gyventumėte tvirtai ir paklusniai. Tam, kuris pasiruošė, suteikiama galimybė įsiskverbti į Tėvo paslaptis, kad jis suprastų, jog mano darbas nėra paslaptis.

48. Nesijauskite pasaulyje apleisti, pasinaudokite gailestingumu, taika ir paguoda, kuriuos Aš jums kasdien teikiu savo žodžiuose. Noriu, kad rytoj mokėtumėte vadovautis savimi ir priimtumėte mano minčių virpesius. Būtina, kad rytoj, kai jau nebegirdėsite Manęs per balso nešėją, pritaikytumėte mano mokymus ir išmoktumėte dvasiškai priimti mano Šviesą. Mano Dvasinis pasaulis bus su jumis kiekvieno dvasinio pasirodymo metu.

49. Kai būsite pasirengę, jums nebus jokių kliūčių ar atstumų, kurie trukdytų jums nešti žmonijai šią šviesos ir taikos žinią. Jūs būsite savo artimiesiems nuolankumo ir švelnumo pavyzdys, per jus Aš jiems suteiksiu gyvybę ir padrąšinimą. Laimingi tie iš jūsų, kurie paseno dirbdami mano laukuose – tie iš jūsų, kurie dar jaunystėje nusigręžė nuo pasaulio

ištvirkavimų, nes jūs mėgausitės amžina laime. Tačiau nieiškokite atlygio šiame pasaulyje ir nesitikėkite būti šlovinami, nes šios tuštybės atimtų iš jūsų malonę, kurią Aš patikėjau jūsų sielai. Gerbkite gerus ar blogus žmonijos idealus, tačiau klausykite tik mano balso per savo sąžinę, kad būtumėte vieningi ir nuolankūs, kad pasirodytumėte verti žmonių pagarbos. Parabolė

50. Viename krašte gyveno daug vargšų. Tačiau vienas ponas, turėjęs didelius turtus ir nuosavybę, pasikvietė juos ir nurodė dieną, kurią jiems duos tai, ko jiems trūksta.

Kai atėjo tas laikas, vargšai atėjo pas tą poną ir tarė jam: „Pone, mes skubėjome atsiliepti į tavo šaukimą, dabar esame tavo akivaizdoje.“

To Viešpaties žvilgsnis buvo kupinas užuojautos ir gailestingumo, matydamas tų vargstančiųjų nuogumą ir skurdą. Tada jis paklausė jų, kur jie turi savo namus, kad galėtų jiems nusiųsti meilės dovanas, kurias jis jiems skirs. Tada jie jam atsakė: „Viešpatie, mes neturime nei namų, nei pastogės. Ten, kur mus užklumpa tamsi naktis, ten ir ilsimės.“

Tada kiekvienas Viešpats dosniai dalijo jiems iš savo turtų ir tarė: „Jei jums trūks daugiau šios meilės dovanos, grįžkite vėl, kai jos prireiks. Dabar eikite toliau savo keliu.“

51. Lygiai taip pat prie to Viešpaties atėjo našlė ir našlė, ir jis įdėjo meilės dovaną į jų rankas. Atėjo jaunuoliai ir merginos, verkdami ir raudodami, be ramybės ir be paguodos, ir tas ponas, kuris viską matė, taip pat davė jiems iš savo turtų ir savo apsiaustu pridengė jų nuogumą. Atėjo senoliai, kurių jėgos buvo išsekusios, ir jiems jis suteikė drąsos, ramybės ir gerovės.

52. Vieni kaip ir kiti paliko tą miestą. Tačiau atėjo diena, kai tas Viešpats, kuris jiems buvo daug davęs, troško vėl pamatyti tas žmonių minias, norėdamas sužinoti, ar jie sugebėjo pasinaudoti turtais, ar vėl pateko į skurdą. Tačiau tas Viešpats pamatė, kad juos vėl apėmė skausmas. Panašos pabaiga

53. Mokytojas klausia jūsų: „Apie ką Aš jums kalbėjau?“ O jūs Man atsakote: „Mokytojau, apie mus pačius.“

54. Po 1950 metų, kai jūs Manęs jau nebegirdėsite šia forma, žmoniją ištiks dideli išbandymai. Tačiau tu, mylima tauta, pasitikėk mano galia, mano meile ir mano gailestingumu. Tu turi būti pavyzdys savo artimiesiems, kad Aš per tave juos išgelbėčiau nuo pražūties.

55. Žmonija ištuština savo kančios taure, ir jos dejonės pasiekia Mane. Tačiau kaip Meilė ir Gailestingumas Aš visada buvau su žmonėmis. Aš esu

Tėvas, bet ką daryti, susidūrus su žmonijos dejonėmis?: išlieti Savo Meilę ir padrąsinti sielas, kaip visais laikais.

56. Kas yra silpnas, tas labiau kentės dėl to, ką gauna iš pasaulio, nei dėl to, kas jo sielai buvo paskirta kaip užduotis. Tie, kurie žiūri į jus kreivai ir mato, kad esate silpni ir pažeidžiate mano Įstatymą, bus ir tie, kurie jus šmeižia ir nurodo jūsų nepakankamą mano Įsakymų laikymąsi.

57. Dažnai Aš jus įspėjau apie pagundą, kuri tyko jūsų, norėdama jus suklaidinti. Tačiau jūs turite būti tvirti kariai kovoje ir neturite būti silpni nei išbandymų metu, nei susidūrus su piktadarystės klastomis.

58. Mažas yra mano tautos skaičius, kuri tikrai pasirengė priimti mano išmintį.

59. Aš apsireiškiau per nuolankiuosius, kukliuosius ir protiniu požiūriu neišsilavinusiuosius, kad pasauliui suteikčiau savo galios ir išminties įrodymus.

60. Per įvairius proto organus Aš jums perdaviau savo Žodį, kad jus pataisyčiau ir suteikčiau jums savo Meilę, savo Šviesą, savo Gailestingumą, kad išmokyčiau jus dorybės, kad klausytojų minios prisikeltų malonės gyvenimui.

61. Žmogus alksta ir trokšta mano tiesos, tačiau jo širdyje slypi neapykanta, piktžolės, piktavališkumas, o jį apėmė apgaulė, nes įvairios pasaulėžiūros siekė jį suvilioti kitokiu mokymu ir kitokiais įstatymais.

62. Ieškok bendrystės su savo Dievu, mylima tauta, ir nesilenk prieš materialius daiktus, nei jų negarbink, nes Aš jūsų to niekada nemokiau, nei atnešiau jums misticismą. Aš į jūsų sielas išliejau tik savo Šviesą ir gailestingumą, kad materializmas jums nestotų skersai kelio.

63. Jei budėsite ir melsitės, jei studijuosite ir tyrinėsite, gausite daug iš Manęs, kai baigsis 1950-ieji metai. Juk esate išsivysčiusios sielos, kurioms Aš patikėsiu daug savo gailestingumo. Tačiau Aš jums sakiau, kad jei dėl pasirengimo stokos nesugebėsite liudyti apie Mane, akmenys prabils ir liudys apie Mano buvimą tarp žmonių.

64. Savo žodžiu Aš jums paaiškinau tai, ko nesupratote, kad pašalintumėte klaidas, kurias įnešėte į Mano darbą. Juk kaip galėtumėte rodyti gerą pavyzdį savo artimiesiems, jei pirmiau neatsikratėte savo ankstesnių įpročių?

65. Aš jums atleidau ir jus papuošiau, kad vėliau jūs žmonėms suteiktumėte tą pačią malonę. Aš patikėjau jums savo Žodį kaip šviesos kardą, kad jūs pakiltumėte į kovą ir pašalintumėte tamsą bei fanatizmą, įsiskverbusį į žmogaus širdį. Juk tai yra tarsi bloga sėkla, kuri smarkiai

išplito, ir dėl to žmonija nuklydo nuo tiesos kelio ir negalėjo siekti sielos tobulumo.

66. Aš ateinu su tikslu, kad pasaulis suvoktų savo klaidas; kad jis daugiau nenukryptų nuo kelio, kurį Aš jam nubrėžiau. Šiame kelyje nėra erškėčių ir akmenukų, kurie priverstų jūsų pėdas kraujuoti.

67. Žmogus pakyla, norėdamas Mane išbandyti, nesuvokdamas, kad šiuo metu jūs visi esate didžiųjų išbandymų akivaizdoje. Mat pasaulis pasididžiavo savo mokslu ir turtais ir atsižadėjo Manęs kaip savo Karaliaus ir Viešpaties. Todėl žmonės taip pat neigs, kad Aš jums apsireiškiau per žmogiškąjį protą. Tačiau tie, kurie taip Mane neigia, savo sielose bus aplankyti meile ir gailestingumu, kad jie pabustų ir suprastų, jog tai, ką jie sukūrė „“, yra laikina, o išaukštintas ir amžinas gyvenimas yra Manyje.

68. Tauta, nepraleiskite veltui paskutiniųjų mano apreiškimo per balso nešėjus akimirkų, nes savo žodžiu aš jus ruošiu, kad ištvirtumėte visus išbandymus, kad turėtumėte Šviesos ginklus, kuriais kovosite su žmonijos apakimu ir egoizmu.

69. Nesijauskite silpni ar nereikšmingi, nes Aš jus gausiai apdovanojau savo gailestingumu, savo mokymu ir savo meile, kad jūs pakiltumėte kaip Trečiojo laikotarpio kariai.

70. Žmogaus širdis pajus mano meilę ir šlovins mano dieviškąjį vardą. Kaip Tėvas, aš niekam neatimsiu savo gailestingumo. Aš pašalinsiu apakusiųjų tamsą; nes mano Šventosios Dvasios šviesa išsklaido pasaulio tamsą, kad išlaisvintų sielas, ir būtent jas aš visais laikais esu išgelbėjęs.

71. Jei tu susidvasinsi, Izraeli, – kas tada galės tave atstumti nuo tavo kelio? Koks žvilgsnis tada įsiskverbs į tave kaip strėlė? Jūs tik šypsositės, matysite džiaugsmą širdyse ir ištiestose rankose, kurios siekia jus apkabinti, ir tai bus tarsi išankstinis atlygis už jūsų kovą, kad jūsų gyvenimo kelyje patirtumėte ne tik skausmą.

72. Savo mokyme aš jums dar daug ką patikėsiu, kad būtumėte kariai, nešantys Šviesos ginklus, Meilės kardą ir aukštai iškėlę tikėjimo, vilties ir gailestingumo vėliavas.

73. Ko tau dar trūksta, Izraeli?: Kad, suvienijęs mintis ir darbus, atsistotum, kad atsinaujintum, kad būtum aiškus veidrodis, kuriame žmonija galėtų atpažinti savo netobulumą.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 347

Tebūnie su jumis mano ramybė!

1. Šiandien Aš jus priimu ir laiminu. Jūsų siela yra pasirengusi, atidi jūsų Dvasios balsui, kad priimtų mano pamokymą. Aš skaitau jūsų širdyse, glostau jus ir duodu jums savo Žodį, kuris bus balzamas, malšinantis jūsų gyvenimo kančias.

2. Tačiau Aš ne tik guodžiu jus šiuo metu, bet ir kviečiu jus būti mano mokiniais. Sakau jums: imkite savo kryžių ir sekite paskui Mane! Kiekvienu savo žingsniu prisiminkite mano pavyzdžius Antrajame laikotarpyje. Mano atėjimas kaip žmogaus tuo metu nebuvo veltui.

3. Mano kančia, mano Žodis ir mano aukščiausieji įsakymai yra įrašyti jūsų sielose. Ten yra knyga, kurią Aš parašiau per tris laikotarpius, ten yra mano Žodis, kurį Aš perdaviau per visus pasiuntinius, ten yra liudijimai ir darbai. Viską galite rasti savyje, jei išmoksite įsiskverbti į savo sielą. Dvasiškai jūs jau nebėra maži vaikai, nes esate nueinę tą kelią ir pasiekę brandą, esate pačiame viršūnėje. Jūs, kurie girdėjote mano Žodį Pirmojo, Antrojo ir Trečiojo laikotarpio metu – kaip gi galėtumėte abejoti šia žinia? Kaip galėtumėte ištrinti pranašystes, kurias Aš įrašiau jūsų sielose, nes Aš pažadėjau jums sugrįžti – nes Aš jums pasakiau: „Aš dar kartą būsiu su jumis.“ Tačiau Aš jums nesakiau, koku būdu, Aš tik pranešiau jums laiką ir įvykius bei nurodžiau tuos, kurie kalbės apie mano sugrįžimą – viską Aš jums iš anksto pasakiau. Dabar Aš jums sakau, kad bus dideli išbandymai, kad būtumėte tikri, jog Šventoji Dvasia nusileido ant jūsų dvasios, kad užbaigtų savo misiją tarp žmonijos.

4. Dabar atėjo tas laikas! Visi mano duoti pranašavimai išsipildė. Visos tų, kurie kalbėjo Dvasioje ir tiesoje, pranašystės išsipildė.

5. Aš esu čia, visada su jumis, nesislėpiau. Šiuo laikotarpiu, tai yra nuo mano išsiskyrimo Antrajame laikotarpyje iki mano atėjimo Trečiajame laikotarpyje, aš visada buvau su žmonija. Mano šviesa visada spindėjo tarp jūsų, mano meilė yra ta pati, taip pat ir mano mokymas bei pavyzdžiai – tai tik kitoks apreiškimo etapas.

Šiuo laikotarpiu Aš padariau savo Žodį fiziškai girdimą, kad jums būčiau suprantamas. Aš naudoju jūsų kalbą, kad galėtumėte suprasti mano pranešimus, ir štai Aš esu čia, tauta, pilnas meilės tarp jūsų su atviromis rankomis, ir kaip Tėvas priima savo paklydusį Sūnų, taip Aš priėmiau jus.

Tačiau Aš noriu jus paversti savo mokiniais – noriu, kad būtumėte visų mano žodžių ir apreiškimų liudytojai. Noriu jūsų širdyse palikti užrašytą Trečiojo Laiko Testamentą, tą brangią knygą, kuri atitinka šį laikotarpį.

6. Jūs girdėjote mano Žodį per daugybę žodžio nešėjų. Kiekvienas iš jų šiuo metu turi iš manęs gautą užduotį – atlikti labai svarbią dalį. Jo

atsakomybė yra labai didelė, ir kai šis apreiškimo per žmogaus protą laikas baigsis, Aš pareikalausiu ataskaitos iš kiekvieno iš šių žodžių perteikėjų, ir jie turės atsiskaityti Man dėl mano žodžių, dėl Šviesos, kurią Aš suteikiau jų protui, kad ji būtų perteikta žodžiais ir ištikimai perduota tautai – tautai, kuri Mane myli, – ir jie turės atsiskaityti prieš Mane. Tačiau ir tauta turės atsiskaityti Man už visus žodžius, kuriuos gavo, ir kai ateis laikas visiškam veikimui, Aš pareikalausiu ataskaitos iš visų.

7. Šiandien Aš atėjau pas jus kaip Tėvas ir kaip Mokytojas; mano teismas Izraelio tautoje dar neprasidėjo, Aš dar neprašiau iš jūsų derliaus. Šiandien Aš jums dar duodu laiko, bet Mokytojas jums sako: panaudokite jį veiklai, studijoms, kad įsigilintumėte į mano mokymą, kuris yra gilus, kad dėl to galėtumėte mane mylėti ir visada man sekti.

8. Kiekvienam iš jūsų turi vietą savo Dvasioje. Kai kartą užsitarnausite šį didelį atlygį, ateisite pas Mane. Iki tol kovokite žemėje, o po to – kelyje, kuriuo Mano valia jus siųsti, kad galėtumėte Man paaukoti savo užduoties įvykdymą. Atminkite, kad Aš visada esu su jumis, kad mano žvilgsnis seka jus visur, kad mano apsauga kiekvienam iš jūsų yra beribė, kad jūsų skausmai man nepraeina nepastebėti, kad Aš skaitau jūsų širdies gelmes ir žinau jūsų ateitį.

9. Taigi, tauta: mylėkite Mane, studijuokite Mano mokymą, kad galėtumėte suprasti viską, ką noriu jums pasakyti, ir tai, ką noriu jums palikti. Aš, kaip Tėvas, ateinu kupinas meilės, kad duotų jums įsakymus ir užduotis, nes jūs esate už žmoniją atsakinga tauta, kuri turi būti mokytojais, pavyzdžiais, vadovais. Todėl Aš jus mokiau dieną iš dienos, todėl mano „žodis“ nenutilo. Aš daviau jums ilgą laiką, kad galėtumėte mane išgirsti, kad galiausiai atvertumėte savo protą ir paruoštumėte savo širdį, kad galėtumėte mane suprasti.

10. Antrajame laikotarpyje Aš kalbėjau jums tik trejus metus. Mano Žodis skambėjo be pertraukos. Tuomet Aš dieną ir naktį kalbėjau mokiniams – tiems, kurie priartėdavo, norėdami Mane išgirsti. Aš gyvenau kartu su jumis, jūs visi matėte visus mano darbus. Jūs buvote mano gimimo liudininkai, stebėjote, kaip aš augau kaip žmogus. Aš nesislėpiau nuo jūsų, norėjau, kad visi mano poelgiai taptų žinomi, tačiau tu, tauta, mane teisei, nebūdamas teisėju. Tu vertinai mano vaikystę, mano jaunystę, vertinai mano kančią, ir nors esi mano kūrinys, kartais mane klaidingai supratai. Nors esate mano dalis, esate mano vaikai, jūs, kaip tėvas, pasmerkėte mano poelgius.

11. Aš esu Meilė ir Atleidimas. Aš gailestingai žiūrėjau į jūsų nuosprendį ir pasakiau jums: vieną dieną, po ilgų išbandymų, didžiulių patirčių jūsų gyvenime, jūs atpažinsite meilę, kurią Jėzus išliejo žmonijai – jo įstatymus,

jo gailestingumą, ir niekada daugiau nenukrypsite nuo kelio, kurį Jis jums nubrėžė. Jūs apgailėsite savo praeitį ir prašysite Manęs galimybių atitaisyti visus savo nusižengimus, laikytis mano nurodymų ir savanoriškai tapsite Mano tarnais.

Tačiau Aš nenoriu matyti jūsų kaip tarnų. – Aš noriu, kad jūs visada būtumėte mano vaikai, mano mokiniai, nes Aš neturiu vergų. Jūs visi esate mano kūriniai, kuriems Aš suteikiau savo savybes, savo galią ir savo malonę. Jūs visi priklausote Man. Net jei pasaulis Manęs nepripažįsta, jis priklauso Man, ir Aš turiu teisę jį mylėti.

Žmonija, tu negali manęs sustabdyti tavo mylėti, bet turi stengtis, kad visos sumaištytys neatsidurtų tavo kelyje, ir ieškoti šviesos, kuri tavo atves į išgelbėjimo uostą.

12. Šiuo metu jūs susidūrėte su begalės išbandymų, mylimos sielos. Jūs dažnai suklupdavote, net jūsų „kūnas“ verčia jus pravirkti. Bet argi Dvasia nėra stipresnė už „kūną“? Argi Aš nesuteikiau jums neišmatuojamos galios, kad galėtumėte kovoti su visomis priešiškomis aplinkybėmis? Argi jūs nesate mano pačios Dvasios dalis?

Jūs turite jėgą, sugebėjimus ir energiją – viską, ko reikia, kad kovotumėte su visais pavojais jūsų sielai, su kuriais susidursite. Šiandien aš jus įspėju, tauta, nes savo kelyje susidursite su dar didesniais pavojais nei tie, su kuriais susidūrėte šiandien. Tačiau dėl to nesustokite kelyje, neleiskite, kad jūsų mintys pasuktų į sumaištį.

13. Aš jums pranašavau persekiojimų laikotarpį, kai žmonės, turintys kitokias religines pažiūras, jus teisia. Bet jūs esate mano mokiniai, turite galią ir šviesą, ir su jomis galėsite nugalėti visas pasaulėžiūras, visus „šviesulius“, kuriuos jums pateiks žmonės. Iš pradžių jūs negalėsite jiems parodyti nei materialių knygų, nei kokių nors materialių kūrinių. Galėsite parodyti tik savo tikėjimą ir meilę, o šių dvasinių dorybių jie nepajėgs paliesti. Jūs pajusite savyje, kad didis tikėjimas apima jūsų esybę, ir to pakaks, kad išsilaikytumėte. Jūs būsite tarsi nesugriauamas stulpas kitų kelyje.

14. Net jei materialistinės pasaulėžiūros pasiektų jus, net jei žmonės norėtų jus suvilioti mokslu, jūs neturite prieš juos nuleisti galvos. Savo širdyse jūs jausite, kaip mano meilė jose plaka, jausite, kaip gyvenate pagal mano įstatymą, kuris yra negailestingas, kuris per amžius išlieka nepakitęs, ir jūs sugebėsite jį perduoti kartoms, kurios iš jūsų išaugs. Nes Aš paliksiu šią tautą kaip kitų tautų Mokytoją. Kiekvieną iš jūsų panaudosiu kaip didžio medžio šaknį, kurią pagal savo valią apauginsiu šakomis. Kuo didesnės bus jūsų dorybės, tuo didesnė bus tu, kurie seks jūsų pėdomis, šviesa.

15. Kovokite už savo artimuosius, stenkitės puoselėti tų būtybių tikėjimą, kurias Aš patikėjau jūsų globai. Jos atsineša malonę ir sugebėjimus ir žengs žingsnį pirmyn dvasinio tobulėjimo keliu. Jos patvirtins jūsų žodžius, o kai jūsų jau nebebus šalia jų, jos prisimins įstatymą, kurio laikėsi jų tėvai žemėje, ir liks jam ištikimos.

16. Tai yra Izraelio tautos istorija – tos tautos, kuri ištikimai seks paskui Mane, nes Aš ją pavadinau savo Šviesos ir Išminties patikėtiniais. Jums tenka sudėtinga užduotis žmonijos atžvilgiu, negalėsite kartais palenkti į vieną, kartais į kitą pusę. Jūs žinote savo kelią – žinokite, kad jūsų Tėvas nužengė pas jus, tapdamas fiziškai juntamas, kad galėtų su jumis kalbėti, kad jus vestų, nes jūs dar nebuvote pasirengę bendrauti su Manimi iš dvasios į dvasią.

17. Aš padariau savo apreiškimus suprantamus ir savo Žodį aiškų, kad galėtumėte Mane suprasti. Tačiau kai šis laikas praeis, po 1950 metų, jūs tikrai žinosite kelią, kuriuo turite eiti. Jūs bendrausite su Manimi, ir jūsų intuicija jums pasakys, kaip turite įgyvendinti mano mokymą, kaip turite nunešti šią brangią sėklą į širdis, kurioms jos reikia. Jūs neiššvaistysite nė vienos sėklos, nei sėsite ją atsitiktinai, bet pasėsite ten, kur žemė yra paruošta – ten, kur jūsų intuicija jums sako, kad ši sėkla sudygs, ir taip būsite kaip sėjėjas.

18. Sekdami apaštalų pavyzdžiu, išeisite ir žmonių keliais sėsite sėklą į jų širdis ir sielas. Tačiau knyga, kurią turėsite pateikti, bus jūsų pačių gyvenimo, jūsų pačių pavyzdžio, jūsų tikėjimo ir pasitikėjimo Manimi knyga. Tai įtikins labiau nei tai, ką galėtumėte pasakyti žodžiais. Todėl, tauta, jau šiandien priimkite didelius sprendimus, kad įvykdytumėte šią užduotį.

19. Aš paliksiu jus vietoje savęs. Žodžių nešėjų lūpos nutils, bet jūsų lūpos bus paruoštos, o jūsų širdys – įkvėptos. Aš vesiu jus šiuo begalinio įkvėpimo keliu, tada rytoj kalbėsite apie mokymus, kurie jums dar nežinomi.

20. Aš leisiu jums įsiskverbti į pačią širdies gelmę tų, kurie Manęs laukia. Jūs išeisite kaip Mano pasiuntiniai, kad su ta pačia pagarba ir meile, su kuria Manęs klausėtės per žmogaus tarpininkavimą, kalbėtumėte apie šventus apreiškimus. Jūsų lūpos bus įgudusios, bet turite saugoti savo žodžius, nes jūsų lūpos niekada neturi meluoti. Aš stebėsiu jus iš Aukštojo Anapusio, o jūsų pavyzdžiai turi likti užrašyti neištrinamais rašmenimis. Taip, Izraelio tauta, žingsnis po žingsnio Aš vedu tave keliu, vedančiu į užduoties įvykdymą. Visiems darbams reikia tam tikro laiko, kad jie būtų suprasti. Aš daviau jums šį laiką, kad pasiektumėte pilnatvę, brandą ir galėtumėte pasukti dvasinio tobulėjimo keliu.

21. Aš jūsų ankstesnių papročių neatėmiau iš karto, bet leidau jums palaiapsniui atsakyti ty, kurie Man nebuvo priimtini. Aš išmokiau jus melstis Dvasia, pasakiau jums, kaip turite kalbėtis su savo Tėvu, pasinerdami į tylą, meditaciją ir bendrystę su savo Dievu.

22. Taigi, tauta, eik toliau savo keliu. Malda bus tavo apsauga, o tikėjimas – tavo išgelbėjimas. Išbandymų valandomis mano buvimas bus su jumis. Savo širdyje išgirsite mano sveikinimą, kaip ir šiuo metu: „Tebūnie mano ramybė su jumis“, ir tada pajusite pasitikėjimą, kad mano galinga ranka yra jūsų rankoje, ir kad tai, ką darysite paklusdami mano žodžiui, bus mano palaiminta ir patvirtinta.

23. Iki šiol jūs likote mano aplinkoje kaip vaikai ir mokiniai, o Aš jus meiliai mokiau, įdėjau savo meiliausius žodžius į jūsų širdis, kad jais maitintumėtės. Siela maitinasi meile, jai nėra kito maisto. Taigi, kai nutolstate nuo šios meilės, nuo šios esmės, esančios mano žodžiuose, pajuntate tuštumą, apleistumą, poreikį gauti šį glostymą. O kai sugrįžtate pas mane, vėl užpildote savo širdies tuštumą šiuo kristalinio skaidrumo vandeniu.

24. Aš pripildžiau šį šaltinio ąsotį iki kraštų, kad nejausite troškulio, kad visada būtumėte pilni malonės ir įkvėpimo, kad jūsų širdyje gyventų mano Dvasios meilė.

Šis šaltinis neišdžius, tauta, net jei mano žodis tokia forma ir nutrūks. Tuomet jūs priimsite mano spinduliavimus, mano sakinius savo maldose, savo susižavėjimuose. Viskas jums bus suprantama, Aš tada nenaudosiu svetimos kalbos, bet ir toliau kalbėsiu su jumis ta dvasine išraiška, kuria Aš su jumis kalbėjau, ir kuo didesnis bus jūsų pasirengimas, tuo aukštesnio lygio mokymo turinį galėsite suvokti.

25. Kiek apreiškimų Aš tau duosiu, tauta! Viską, kas nebuvo pasakyta per žmogų, Aš jums vėliau pasakysiu iš Dvasios į Dvasią. Tačiau tam jūs turite ir toliau atsidavusiai melstis. Per maldą jūs pasieksite ekstazę, ir kai jūsų siela bus pakylėta, ji pajus, kaip Dieviškasis Mokytojas paaiškina savo Žodį, kaip vienu sakiniu jums viską pasako, ir tą sakinį, kurį Aš jums duosiu, turėsite išnagrinėti, turėsite paskelbti savo artimiesiems, ir taip tauta po 1950 metų galės toliau mokytis šia forma.

26. Aš neleisiu jums nė vienos dienos praleisti veltui. Kai būsite pasirengę, mano įkvėpimas bus nuolatinis. Kiekvieną kartą, kai rasiu jus pasirengusius, Aš jums atskleisiu didžius mokymus, susijusius su siela, ir duosiu didžiules pranašystes, kurios tarnaus naujoms kartoms, nes jūs paliksite daug mokymų raštu.

Po 1950 m. Aš leisiu jums užrašyti šias įkvėpimo apraiškas, kad jos neišnyktų iš silpnos atminties, kad jos visam laikui išliktų kaip palikimas

žmonijai, ir kad tas neišmatuojamas alkis, kurį man primena šis pasaulis – tas troškulis meilės ir tiesos, supratimo, dvasinių apreiškimų per mokymą, kurį Izraelio tauta, kaip pasiuntinys, turi nešti į visas vietas, didelėms žmonių minios.

27. Atėjo viską apimantis teismo laikas, ir visus darbus bei visas religines bendruomenes aš teisiu. Iš žmogaus sielos išsiverš skausmo šauksmas, nes viskas, kas neteisinga, bus atskleista; švies tik tiesa. Žmonijoje įvyks prabudimas, ir tada žmonės Man sakys: „Tėve, suteik mums Savo pagalbą, suteik mums tikrą šviesą, kuri mus vestų.“ Ir ta šviesa bei ta pagalba bus Šventosios Dvasios mokymas, tai bus tas mokymas, kurį Aš jums daviau ir kuris priklauso ir jiems visiems, nes Aš esu visų Tėvas.

28. Mano Dvasia jau mato žmonių apleistumą – tuštumą, kurią kiekvienas jaučia savo širdyje. Aš matau, kaip jie bando užpildyti tą tuštumą žemiškais malonumais ir neranda nieko, kuo galėtų numalšinti savo troškulį. Jie visur ieško to palengvėjimo, to balzamo, bet jo taip pat neranda. Tačiau kada, – klausia žmonija, – ir pas ką mes rasime tą balzamą ir tą ramybę?

Tačiau Tėvas sako tau, žmonija: „Aš tavęs laikiu; viskas, ko tau reikia, yra manyje ir jumoje, bet jūs nesugebėjote to surasti.“ Jūs nuklydote įvairiais keliais ir ieškojote taikos ten, kur jos nėra. Jūs ieškojote tikrosios meilės ir tikrosios šviesos ten, kur jų nėra. Ieškokite Manęs, ir pas Mane rasite meilę, kuri turi užpildyti jūsų širdis, ir pas Mane rasite sielos ramybę, šviesą ir gydančią balzamą.

Jūs jau esate išsekę nuo savo paieškų ir nebeplakate į mano Dvasios duris. Jūs esate kvaili, bet Aš jūsų laikiu, ir jei pabelsite į mano duris, jos greitai atsivers ir įleis jus vidun. Aš jums parodysiu visus Karalystės turtus ir paguosiu jus dėl jūsų ankstesnių kančių, ir tada jūs apgailėsite prarastą laiką, apgailėsite savo nuodėmes ir prašysite manęs atleidimo bei naujos galimybės. Aš jums viską duosiu. Visą, ko prašysite manęs dėl savo ir savo artimųjų gerovės, Aš jums duosiu. Mano turtai yra beribiai, tačiau jie yra dvasiniai. Jei prašysite Manęs šio lobia, Aš jums viską duosiu ir pasakysiu: „Naudokitės juo!“ Nes kiekviena malonė ir dovana, kurią jums duodu, yra amžinojo gyvenimo ir skirta visiems.

29. Taigi, tauta, Aš atėjau šiuo metu, ir kai kurie iš jūsų mane matė kaip piligrimą, kuris beldžiasi į pasaulio tautų duris viena po kitos. Vieni atvėrė savo duris, kiti liko uždaryti. Bet Aš ir toliau beldsiu, vykdysiu savo misiją kaip Tėvas ir Mokytojas, žingsnis po žingsnio vėsiu jus savo keliu, duosiu jums šviesą, ir jūs visi atsitokėsite bei suprasite savo gyvenimo prasmę.

Galutinis tikslas yra meilė, mano įstatymų vykdymas, ir kol to nedarysite, kol nepraktikuosite meilės, kol nesilaikysite mano įsakymų, jūs

ir toliau klaidžiosite. Tačiau Aš nustatiau ribą, ir ši riba netrukus bus pasiekta.

30. Po to pasaulinio didžiojo išbandymo, kuris yra paskelbtas, iš kurio jūs turėsite išgerti paskutinius kančios taurės lašus, prasidės atkūrimas. Tuo metu žmonija privalės atgailauti ir sugrįžti į teisingą kelią. Ji privalės pripažinti visas savo nuodėmes ir rasti Mane.

31. Taip, Izraelio tauta, tu, mano apreiškimo liudytoja, kuri girdi, kaip Aš kalbu ir teisiu žmoniją, ir tu taip pat klausyk manęs atidžiai: išsaugok mano žodžius, nes tu esi šios žmonijos dalis. Ir jūs parodėte mano Dvasiai savo širdžių tuštumą, ir jūs atėjote ištroškę ir alkani. Jūs numalšinote savo troškulį Meilės šaltinyje. Todėl pagalvokite apie tuos, kurie dar nėra pasiruošę Manęs rasti, nes blogis juose buvo stipresnis. Bet vieną dieną tas blogis bus surištas.

32. Žmonija turi rasti platų lauką, kad galėtų vykdyti mano įstatymus, atsinaujinti ir gyventi taikoje su manimi. Aš leidau jai eiti visais keliais, nes noriu ją sutikti turinčią gausią patirtį.

Žmogus, mano vaikas, kuris pagal mano valią atėjo į Žemę, išgyveno tūkstančius išbandymų, kankinančių jo sielą. Bet po to, jei jo tikėjimas išliks tvirtas, – koks didelis bus atlygis, kurį jis gaus! Po vargų, sumaišties ir pavojų jis atras mano Dvasios šviesą.

33. Todėl, mano tauta, nebijokite patirti išbandymų, nebijokite patekti į didelius konfliktus. Jūs juose nepažusite. Aš visiems savo vaikams suteiksiu „ „ ginkluotę, kad pažadintų jų jautrumą. Po išbandymų, patirties ir vaisių Aš kreipsiuosi į jus ir pasakysiu: „Žiūrėkite, koks naudingas buvo tas išbandymas, kaip jūs jame sustiprėjote ir kaip dabar esate sveiki ir išgelbėti! Mano valia nėra, kad jūs pražūtumėte, mano valia yra tik tai, kad jūs sustiprintumėte savo sielą ir, nepaisant išbandymų bei audrų, mylėtumėte Mane ir pažintumėte Mane.“

34. Yra tautų, kurios išgyveno ugnies išbandymus, kartų išmėginimus, tačiau joms Aš turiu atlygį. Visi tie, kurie kantriai kentėjo ir pasitikėjo Manimi, turės dvasinę ramybę, pakils virš visų tų nelaimių ir liudys apie Mane, o Izraelio tauta priims šį liudijimą.

35. Mano Žodis veikia visose srityse. Aš tau parodžiau visas tautas, tauta. Bendraudamas su jumis, Aš kalbėjau jums apie tų tautų kančias ir jų vargus ir sakiau jums: „Melskitės, tauta, susilaikykite, atgailaukite, kad galėtumėte padėti toms tautoms jų išbandymuose.“ Tu esi stiprus, nes žengi tvirtu pagrindu. Melskis ir ruoškis, kad būtum tvirtovė kitiems, kad ištiesi ranką ir suteiktum gailestingumą kiekvienam, kam jo reikia.

Jūs galite parodyti gailestingumą savo artimui, net jei jo nepažįstate. Jūsų dvasia, turinti didelę galią ir apdovanota malone, gali jiems siųsti tą gėrį, kuriuo Aš jus apdovanojau.

Todėl, tauta, aš prašau jūsų visų pirma meilės – meilės, kad galėtumėte pažinti mane ir save pačius. Meilė yra mano įstatymo pirminis principas. Meilė yra visų darbų galutinis tikslas, tai yra tai, ko aš jus visada mokiau. Meilė, taika ir gailestingumas – šios dorybės yra jumoje, jums net nereikia mokytis mylėti.

36. Meilės nemokomasi, ją jaučiame, nešiojame savyje, ir jūs, kaip ir visos būtybės, būdami sukurti, gavote visas jos galias ir savybes. Taigi pasinerkite į save, ieškokite dorybių, kurias Aš įdėjau į jūsų esybę, ir praktikuokite jas savo kelyje.

37. Koks laimingas būsi, Izraeli, kai galėsi vykdyti savo misiją tarp žmonijos, kai galėsi atskleisti savo dovanas ir jas padaryti juntamas, kai sėsi ir nuimsi mano Dieviškumui malonius ir patenkinamus vaisius. Laikas visapusiškam veikimui dar neatėjo, bet jis jau artėja. Tai laikas, kai jūs susidursite su žmonija ir turėsite panaudoti visą šviesą, visą išmintį, kad jūsų žingsniai būtų tvirti, kad jūsų liudijimas būtų tikras.

38. Taip Aš jus ruošiu ir įspėju. Kiekvieną dieną, kai turite mano Žodį, išgirstate įspėjimą, savo Tėvo patarimą, nes rytoj jis jums bus reikalingas. Šiandien esate ramybėje, nes klausotės Manęs. Tačiau ateis didžiųjų kovų laikotarpiai, ir Aš noriu, kad būtumėte pasirengę tiems laikams, kad būtumėte vieningi, ir kad šis susivienijimas jus sustiprintų, kad nebūtų nė vienos pažeidžiamos vietos, bet Izraelio tauta būtų mano išsiskyrimo metu susirinkę aplink Mane, kad išgirstų mano paskutinius žodžius, kaip ir žemėje tėvas, apsuptas visų savo vaikų, duoda paskutinius patarimus, o vaikai laukia paskutinių šio gyvenimo akimirkų – ir pažada mylėti vieni kitus bei stiprėti jo dorybėse, kad taptų vienu kūnu ir viena valia, vedančia žmoniją.

Taip Aš noriu tave palikti, tauta – kupiną atsakomybės, bet ir kupiną malonės, kad kiekvieną akimirką būtum stipri.

39. Aš tave laiminu, Izraeli. Įvairiuose namuose, kur susirenkate, Aš laiminu jūsų gerus poelgius. Aš suteikiu jūsų širdims daugiau jautrumo ir sakau jums: pašalinkite viską, kas nėra tobula, kas neveda pas Mane – pašalinkite tai, kad tinkamu momentu Aš tai nuteisčiau ir Izraelio tauta negautų skausmingo nuosprendžio, nei dar kartą pamatytų savo Mokytoją dėl savo netobulumo kraujuojantį ir mirštantį ant kryžiaus, bet matytų Jį, kupiną meilės, mokantį visą žmoniją.

40. Šią malonės dieną, kai Aš jus stiprinu, duodu jums savo Žodį, kuris yra jūsų maistas, Aš palieku jus pasirengusius ir iš anksto įspėtus. Tai yra

paskutiniai mano Žodžio laikai, ir Aš noriu, kad jūs juose klausytumėte Manęs iki paskutinės akimirkos, kad šis Žodis įstrigtų jūsų sielose, apšviestų jus ir sustiprintų jus ateinantiems laikams.

41. Tai yra mano pamoka šią dieną, tauta. Melskitės už save ir už Izraelio tautą, kuriai gresia didysis teismas. Melskitės už pasaulį, kuriam taip pat gresia didelis išbandymas! Neleiskite praeiti nė vienos dienos, nepaaukštinami savo sielos ir neapmąstydami visų šių išbandymų. Aš išklausiu jūsų prašymus ir išpildysiu juos pagal savo valią.

42. Būkite palaiminti, jūs, nuolankieji, kurie tikėtės mano gailestingumo, kurie, žinodami, kad virš jūsų viešpatauja aukštesnė valia nei jūsų, suteikiate man teisę disponuoti jūsų gyvenimu. Aš jus laiminu, mano vaikai, jūsų kryžius bus lengvas.

43. Tiems iš jūsų, kurie atkakliai klausia Manęs, kodėl buvote išbandyti, sakau: Tyliuokite, neklauskite Manęs priežasties! Argi žinote savo kaltę prieš Mane? Argi žinote, kaip Aš apvalysiu jūsų sielą, kad ji sugrįžtų pas Mane tokia tyra, kokia išėjo iš Manęs? Todėl sakau jums: priimkite išbandymus, kuriuos Aš jums kasdien siunčiu, tik su kantrybe ir pasirošimu; nes mano jėga visada su jumis.

44. Aš suteikiu jums šviesą, kurios jums reikia, kad galėtumėte teisingai vadovauti sau ir vesti savo artimuosius išganymo keliu.

45. Aš suteikiu jums brangią dovaną – bendravimą su jūsų Tėvu, kuris išgelbės jus visose išbandymuose. Šį rytą mano gydomasis balzamas ir mano paguoda yra su jumis visais, su pasauliu ir su visomis būtybėmis, kurios kilo iš Manęs.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 348

1. Mylima tauta: Mokytojas jums puslapis po puslapio duoda savo pamokymų knygą, kad ją įsidėmėtumėte į širdį ir nešiotumėtės su savimi. Šios pamokos rytoj jums bus neįkainojamos vertės lobis, kuris padės jums įvykdyti savo misiją žemėje ir užsitarnauti atlygį savo sielai. Jūsų kovos dėka šis mokymas įstrigs žmonių širdyse, o jūs užgiedosite pergalės giesmę, kai pasieksite Pažadėtąją žemę.

2. Aš leidžiu jums per jūsų pasiruošimo laikotarpį iš mano išdo paimti tai, ko jums trūksta, kad galėtumėte tai duoti savo artimiesiems. Nes įvairiais keliais atvyks mano išrinktieji, kad taptų mano mokiniais, darbininkais, kareiviais, ginančiais mano darbą.

3. Visa kūrinija paklūsta mano Įstatymui, ir viskas garbina mane savo harmonijoje. Pakelkite žvilgsnį į dangų, ir pamatysite spindinčias žvaigždes, kurias sukūrė mano Išmintis. Pamatykite jose paklusnumo ir harmonijos pavyzdį, semkitės įkvėpimo iš šios šlovės, iš šio tobulumo, kad apmąstytumėte ir leistumėte mano Tėvo balsui kalbėti jums per jūsų sąžinę. Medžiai duoda vaisius, kurie visada yra skanūs. Visur atsiskleidžia Tėvas ir kalba jums, kad apmąstytumėte ir paklustumėte Įstatymui, kurį Aš jums daviau.

4. Aš sukūriau gentis, tautas ir valstybes, ir visiems daviau tai, ko jiems reikia dvasiniam tobulėjimui. Jūs garbinote Mane žvaigždėse ir žmogaus rankomis sukurtuose daiktuose. Dabar ieškokite Manęs savyje. Palaimintas tas, kuris įžengia į vidinę tylą, nes jis pajus Mano buvimą ir pasieks savo sielos ramybę.

5. Jūs priėmėte mano Žodį per neišsilavinusius protus, kurie nebuvo ugdyti žmonių mokslo. Tačiau Aš juos paruošiau, kad jie taptų taburete, ant kurio ilsisi mano Visuotinis Spindulys.

6. Kai išgirstate mano Žodį, norite, kad Tėvas pasirodytų jūsų fizinėms akims. Tačiau Aš jums sakau: paruoškite savo širdis, ir jūs mane pajusite. Nes Aš ateinu ne tik tam, kad paguosčiau jus šiuo skausmo metu, bet ir tam, kad atneščiau jums mokymą, kurį jau buvau jums pažadėjęs, kai Antrajame Laike buvau su jumis Jėzuje.

7. Mano pavyzdžiai, mano Kančia yra įrašyti jūsų sielose. Ten yra knyga, kurią Aš užrašiau per tris amžius, ten yra mano pasiuntinių žodžiai, liudijimai, darbai. Viską galite atrasti, jei išmoksite įsiskverbti į savo sielą.

8. Šiais laikais Mokytojas kalba jums nuo kalno viršūnės, kur Aš jūsų laikiu. Aš suteikiu jūsų sielai gyvybę, kad ji pakiltų pas mane. Pajuskite mano meilę ir turėkite mano ramybę savyje. Ieškokite tų, kurie nuklydo, tiek šiame pasaulyje, tiek Dvasiniame slėnyje. Palaiminti tie iš jūsų, kurie

man pasakė: „Viešpatie, mes seksime tavo pėdomis, paversk mus drąsiais kareiviais, kad galėtume ginti šią reikalą.“

9. Aš vėl jums parodysiu kelią, kuriuo rasite tiesą. Aš jus mokysiu, kad liudytumėte apie Mane žmonijai, kad savo pavyzdžiu parengtumėte ateinančias kartas, kad jos neštų savyje mano meilę ir jautų mano ramybę. Tada jūs būsite tapę mokiniais, kurie ims pavyzdį iš mano Antrojo Laiko apaštalų.

Aš kai kuriuos iš jūsų siųsiu į įvairias provincijas ir tautas, kad parodytumėte kelią tiems, kurie nuklydo. Tačiau turite leisti į kelionę su visišku nuolankumu ir būti tyru pavyzdžiu žmonių miniai, kurią Aš jums patikėsiu. Turite būti kaip deglai, kuriuose šviečia Šventosios Dvasios šviesa.

10. Aš mokau savo išrinktuosius savo Žodžiu, neatsižvelgdamas į jų nuodėmes. Aš gydau jų sielas, nes Aš esu geriausias iš visų gydytojų. Aš juos pakeliu ir sakau jiems: „Sekite šiuo tiesos keliu, kurį Aš jums siūlau, tada netrukus pasieksite Mane.“

11. Jūs esate Izraelis, iš kurio Aš išsirinkau 144 000, nešančių mano Dieviškąjį antspaudą, kad žmonija per jūsų tarpininkavimą pasiektų išgelbėjimą.

12. Vyrai, moterys ir vaikai iš įvairių tautų ieškos Manęs, o tu, išrinktoji tauta, esi tarpininkas, esi tas, kurį Aš apdovanojau, kad išdžiūvę laukai ir dykumos tavo kelyje virstų derlingais laukais.

Panašumas

13. Dideliame žemės plote gyveno nedaug gyventojų. Jie žinojo, kad ateis laikas, kai keliautojai iš keturių planetos pasaulių rasių ir odos spalvų, atvyks apsigyventi tose žemėse. Vienas nuolankus jaunuolis mokė juos tiesos, taikos, šviesos ir meilės žodžiais. Vienas senolis ieškojo žmonių minias ir skelbė jiems, kad jie turi pasiekti tas žemes. Jis vedė juos, ruošė ir kalbėjo jiems apie tas išrinktas žemes.

Atėjo laikas, kai žmonių minios ėmė po truputį rinktis, ir tada jaunuolis tarė senoliui: „Ką tu man atnešei?“ O senolis atsakė: „Štai tau šios žmonių minios, kurias aš paruošiau ir atvedžiau iki čia, kad jos taptų tavo mokiniais.“ Tada jaunuolis jam tarė: „Būk palaimintas, toliau ieškok paklydusių avių įvairiais keliais ir takais. Kaip spindintis švyturys apšviesk keturias žemės puses, nešk ant savo pečių paklydusią avį.“

14. Tas senolis, kupinas pasiaukojimo ir paklusnumo, tęsė savo kelią, siekdamas suvienyti ir suburti didžiules žmonių minias. Tuomet jaunuolis kreipėsi į tų kraštų gyventojus ir tarė jiems: „Aš jus paruošiau savo meile, daviau jums savo mokymą, nes jūs būsite tarpininkai, per kuriuos

Šventosios Dvasios šviesa apšvies didžiules žmonių minias, kurios netrukus atvyks. Žiūrėkite, Aš padengiau stalą amžinojo gyvenimo duona, ir ta pačia duona jūs turėsite maitinti žmoniją.“

Panašos pabaiga

15. Taip Aš kalbu jums, mano vaikai. Nagrinėkite mano mokymų prasmę ir supraskite, kas yra jaunuolis, o kas – senolis. Būtent Aš jus mokau ir ruošiu artėjančiai pasaulėžiūrų kovai. Senolis yra Elijas, gerasis piemuo, kuris vienija ir renka mano bandos avis.

16. Tauta, kuri meldėsi, kad būtų atkurta taika ir palengvintas skausmas, – tu netrukus su džiaugsmu išgirsi savo artimųjų gyvo balso liudijimą ir įsitikinsi maldos vertę.

17. Šiandien Aš duodu jums išgirsti savo patarimus ir įspėjimus, nes rytoj jie jums bus reikalingi. Aš reikalauju, kad būtumėte vieningi, kad būtumėte stiprūs ir kad jūsų gretose nebūtų nė vienos pažeidžiamos vietos. Kaip tėvas, jaučiantis, kad jo pabaiga artėja, šaukia savo vaikus, kad jie paskutinę akimirką būtų šalia jo ir jis galėtų jiems duoti paskutinius patarimus, taip ir Aš kreipiuosi į jus ir prašau, kad pažadėtumėte vienas kitą mylėti ir suprasti, sustiprėti dorybėje, kad sudarytumėte vieną dvasią, kuri budėtų ir melstųsi už pasaulį.

18. Aš jums palieku didelę užduotį, bet suteikiu jums ramybę ir jėgų. Jūs patys negalėsite įvertinti savo poelgių. Bet Aš, Teisėjas, pasversiu jūsų darbus, priimsiu jūsų vaisius ir galiausiai parodysiu jums visų jūsų pastangų ir sunkumų rezultatą.

19. Palaiminti jūs, nuolankieji, kurie pripažįstate, kad aukštesnė valia veda jūsų likimą. Jūs priskiriate ją mano dieviškumui ir suteikiate man teisę disponuoti jūsų gyvenimu, nes žinote, kad Aš visada duodu jums įrodymų savo meilės jums.

20. Jūs esate dvasinė tauta, į kurią Tėvas nukreipė savo žvilgsnį, kad pažadintumėte pasaulį, kad jis priimtų Šventosios Dvasios šviesą.

21. Žmonija ieško Manęs per religijas, tarp kurių yra ir tokių, kurios savo veiksmais rodo dvasinį pakilumą.

22. Aš patikėjau jums savo darbą ir apšvietiau jus, kad jūs nenuilstamai puoselėtumėte mano Žodį žmonių širdyse – kad išeitumėte su Įstatymo vėliava ir kaip geri kariai su meile gintumėte tą reikalą, kurį Aš jums patikėjau.

23. Mano Dvasia džiaugiasi gerų darbininkų derliumi, bet ji taip pat kenčia, kai matau, kad darbininkas miegojo, kad nesugebėjo puoselėti sėklos, kurią jam patikėjau.

24. Kai jūs ištuštinate kančios taurę, Tėvas tyliai jus girdi ir dvasiškai guodžia.

25. Didelis yra tų, kurie šiuo metu mano kūrinys gimė malonės gyvenimui, skaičius. Tačiau jūs, kurie buvote pirmieji, turite pasiruošti, kad jūsų artimieji rytoj, kai jūs nebegirdėsite mano žodžio per tarpininką, nesijaustų apleisti ar pasimetę.

26. Žmonija pažįsta tik Pirmojo laikotarpio įstatymą ir tai, kas parašyta Pirmajame ir Antrajame Testamente; tačiau Trečiasis dabar suvienys ir ištaisys tai, ką žmonės iškreipė dėl pasirengimo ir supratimo stokos. Žmonija turės studijuoti mano žinią, kad, įsiskverbdamą į kiekvieno žodžio esmę, atrastų vienintelį idealą, vienintelę tiesą, tą pačią šviesą, kuri ją ves į dvasinimą.

27. Pasiruošk, mylima tauta, kad sugebėtum saugoti šį lobį, kurį Aš tau patikėjau.

28. Palaiminti tie, kurie kiekvieną kartą, kai Aš pasireiškiu per žmogiškąjį protą, supranta Mane. Palaimintos tos šeimos, kuriose visi nariai, nuo pirmojo iki paskutiniojo, yra mano Dvasinio Kūrinio glėbyje. Jos bus paklusnios šeimos, palaiminta sėkla, kurią Aš pateiksiu žmonijai kaip pavyzdį.

29. Aš jums kalbėjau apie sielos gyvenimą – apie tai, ką jūs vadinate Anapusiniu pasauliu, ir apie mano dieviškąjį didingumą. Tačiau sakau jums, kad šiuose mokymuose nėra jokios paslapties. Nes tas, kuris yra tyras, turės privilegiją pamatyti ir suprasti Aukštojo Anapus gyvenimą – tą dvasinį pasaulį, kurį apšviečia Šventosios Dvasios šviesa, ir jo gyventojus, kurie kartu sudaro meilės ryšį. Jis išvys to kalno viršūnę, apie kurią jums kalba regėtojai. Būtent ten Tėvas laukia visos žmonijos.

30. Mano Dvasinis pasaulis dirba nenuilstamai, įkvepia ir maitina jus, kad pasiektumėte dvasingumą. Jis padeda jums, kad vykdydami savo užduotį pasiektumėte didesnę pažangą.

31. Jau seniai mano apreiškimuose girdėjote, kad ateis diena, kai turėsite būti tokie kaip jūsų Mokytojas, kad mokytumėte savo artimus, kurie nepažįsta dvasinio tobulėjimo. Ateis laikas, kai Šventosios Dvasios šviesa jus visiškai apšvies ir apšvies, kad pasauliui paskelbtumėte mano darbą, mano šiuo metu duotą Žodį – šviesą, kuri kiekvieną sielą nuves į dieviškąją buveinę.

32. Gyvenkite pagal tai, ką Aš jums patikėjau jūsų žmogiškajam gyvenimui. Maitinkitės Gyvybės medžio vaisiais, suvokite, kad po jo šakomis rasite poilsį ir prieglobstį. Patys jį prižiūrėkite, kad pamatytumėte, kaip daugėja jo šakų ir vaisių.

33. Šaltinis išlies savo kristalinio skaidrumo vandenį srautais, kad numalšintų keliautojų – tų, kurie kerta dykumą – troškulį, kad jie pasijustų sustiprėję.

34. Vilkas avies kailyje tykos jūsų kelyje. Tačiau jūs turite budėti ir melstis bei saugotis, kad nenukristumėte į bedugnes. Kartais jūs pajusite, kad saulės spinduliai negailestingai veikia jūsų esybę. Tačiau Aš pasirūpinsiu, kad mano Dvasinis pasaulis taptų jūsų kelio apsauginiu apsiaustu. Jūs man padėsite sukurti naują pasaulį šioje žmonijoje.

35. Jūs esate mokiniai, pasirengę rytoj kovoti. Jūs būsite drąsūs ir perduosite tai, ką Aš patikėjau jūsų rankoms žmonijos labui.

36. Aš nenoriu, kad jūs pažeistumėte Įstatymą. Kai kuriuos iš jūsų užvaldė tamsa, ir tai atsitiko todėl, kad nenorėjote klausyti savo Ganytojo balso, kuris jus šaukia su tokia didele meile.

37. Jūs pripratote prie mano žodžio ir abejojate, ar Mokytojas nustos kalbėti su jumis per žmogiškąjį protą. Tačiau Aš jums sakau: kodėl kišatės į mano aukščiausius sprendimus? Aš jums nurodžiau laiką, ir nėra mano valia, kad jūs man sakytumėte: „Mokytojau, pagalvok, kad likimo smūgiai ir karai kelia pasauliui baimę. Tai žmonijai išbandymų laikas – ir Tu nori su mumis išsiskirti?“

Tada jūsų sąžinė jums atsakys ir primins tą ilgą laiką, per kurį Aš jums patikėjau savo Žodį. Tačiau kaip Tėvas ir kaip Mokytojas Aš po 1950 metų, kaip ir šiandien, išgirsiu visas jūsų maldas.

Po mano išsiskyrimo jūs visi turite vienodai pasišvęsti mano užduočių vykdymui, turite išskleisti savo dovanas, o Aš per jūsų sąžinę kalbėsiu jums, kad atsinaujintumėte, ir per savo Šventosios Dvasios šviesą leisiu jums pažinti tikrąjį kelią, kad nepatektumėte į pražūtį.

38. Kai didelės žmonių minios ateis pas jus, trokšdamos paguodos ir mano gailestingumo jų sieloms, Aš jus apšviesiu ir įkvėpsiu, kad per jūsų tarpininkavimą jie priimtų mano Žodį. Aš patikėjau jums savo malonę, kad būtumėte atpažinti kaip Šviesos vaikai.

39. Aš tave apvaliau, mylima tauta, nes šiuo metu tavo dvasiai patikėjau didelius uždavinius, kad tu užsitarnautum nuopelnų, kad liudytum mano mokymo tiesą, darydama gera žmonijai – kad pomirtiniame gyvenime turėtum mano ramybę ir nebežūtum tamsoje. Noriu, kad jūsų siela, atvykusi pas Mane, pasakytų Man: „Mokytojau, savo kelyje įvykdžiau Tavo valią, ir štai aš vėl čia, kad Tu mano dvasiai patikėtum nurodymus ir užduotis, suderintas su Tavo dieviškuoju gailestingumu.“

40. Jei jūs susidvasinsite, jūsų vaikai jums paklus, o minios jus gerbs, nes pamatys, kad esate išsivysčiusios sielos, nešančios savyje Šventosios Dvasios šviesą. Tada tie, kurie atsiliko, pamatę jūsų pavyzdį, sugrįš į kelią,

paims jus už dešinės rankos ir seks jūsų pėdomis. Kai prie jūsų priartės tie, kurie alksta tiesos, perduokite jiems mano žodžius, kad jie taptų švelniais ėriukais.

41. Tuo metu blogis bus surištas į ryšulius ir įmestas į ugnį. Aš atliksiu visus šiuos darbus, o tu, Izraeli, turėsi pasakoti pasauliui apie laikmetį, kuriame jis dabar gyvena, ir apie visų įvykių priežastis. Aš patikėjau jums savo tiesą, nes mano meilė jums didelė. Jūs esate didžiųjų apreiškimų ir pranašysčių saugotojai.

42. Per jus Įstatymas vėl bus atskleistas naujoms kartoms. Todėl Aš jums sakiau, kad turite būti pasirengę. Juk jūs atėjote paruošti kelią ateičiai, kad ateityje naujos kartos nebebūtų stabmeldžiai ir kad tarp jų neatsirastų netikrų pranašų, apgaunančių žmoniją.

43. Visa tai tu turi atskleisti pasauliui, Izraeli. Šiais laikais, kai atsirado įvairios pasaulėžiūros, sekta sukils prieš sektą, konfesijos kovos tarpusavyje ir taip pat atstums jus.

Tačiau kadangi esate Šviesos ir Taikos vaikai, turite jiems pasakyti: „Tiesa glūdi Trečiojo Testamento turinyje, ten yra liudijimas apie Viešpaties buvimą ir atėjimą šiais laikais.“ Turite nukreipti žmoniją į šią knygą ir, vykdydami mano Įstatymą, liudyti jos tiesą.

44. Tačiau jei tu miegosi, Izraeli, – kiek skausmo tada bus, nes tautas ištiks mano teisingumas. Jos nesugebės ieškoti tikrojo Dievo, tik pasiklys savo pasaulėžiūrose ir norės, kad jūs pripažintumėte jų netikrus dievus, kad taip jus supainiotų.

45. Gyvenk budriai, mano tauta, nes Aš tau gausiai patikėjau savo Žodį, kad nebūtum nežinojanti. Juk tu moki pajusti mano buvimą, o Aš tave išmokiau atpažinti mano Žodžio prasmę.

46. Po mano išsiskyrimo daugelis stengsis įtikinti jus, kad Aš ir toliau apsireikšiu per jų protą. Tačiau Aš neapsireikšiu tose smegenyse, ir mano Dvasinis pasaulis to taip pat nedarys, nes po 1950 m. jis nebeNaudos žmogaus smegenų, kad apsireikštų jums. Tik dvasiškai galėsite bendrauti su mano Dvasiniu Šviesos pasauliu.

47. Būkite paklusnūs vaikai, kad nepakliūtumėte į apgaulę, nes po mano išvykimo įvyks dideli įvykiai. Tačiau jūs turite pažadinti tuos, kurie miega, ir vėl nepakliūti į stabmeldystę. Tada, tą akimirką, kai pakilsite maldoje, pajusite mano padaršinimą ir priimsite mano malonės srautą. Taip Aš jums duosiu įrodymų, kad nesuklydote.

48. Mano žvilgsnis visada bus atidžiai nukreiptas į jus, aš niekada jūsų nepaliksiu. Mano Dvasia bus su jumis, stebės jus jūsų kovoje ir gins jus nuo intrigų bei pavojų. Vykdykite mano Įstatymą, kad žmogus su savo įstatymais jums netrukdytų. Jei man būsite malonūs, jūs atsilauksite prieš

pasaulį ir pajusite visų savo artimųjų brolystę. Dabar atėjo laikas, kad pasaulis atpažintų mano Šviesą ir neatstumtų mano pasiuntinių.

49. Jūs turite galią išvaryti tamsos jėgas iš savo artimųjų, kad jūsų artimieji jėga neišplėštų vieni kitiems gyvybės gijos.

50. Trumpą laiką Aš leisiu pasauliui daryti savo valią, tačiau po to visame pasaulyje įvyks mano valia. Budėkite ir melskitės, žvelgdami į kančios taure, kurią ištuština žmonija. Nes metai praėjo, o laikas jums praėjo stebėtinai greitai.

Aš parodžiau jums kelią, kuriuo turite eiti, ir daviau jums viską, ko jums reikia, nes Aš saugojau jūsų sielą. Aš maitinau ją amžinojo gyvenimo duona ir pažadinau iš miego, kad ji suvoktų savo misiją ir pajustų savo atsakomybę mano darbe.

51. Materializmas ir nesupratimas buvo dideli, ir todėl, mylimieji mokiniai, jūs likote įstrigę įprastame rutinyje, neleisdami savo sielai tobulėti.

52. Kiekvieną akimirką savo meilės žodžiu leidau jums suvokti, ko jums trūko, kad žmonijai pristatytumėte darbą, kurį jums patikėjau. Tačiau jei *jūs* nepasirengėte – kaip tada žmonija per jūsų tarpininkavimą galės pasiekti mano ramybę, mano šviesą ir mano meilę? Būtent jums aš patikėjau misiją, kad visur skleistumėte mano mokymus. Aš jums atskleidžiau didybę, kurios nešėjas yra jūsų dvasia.

Aš jums sakiau, kad iš meilės ir savo malonės dėka jus išrinkau ir patepiau, nors jūs nebuvote to nusipelnę. Aš jus išrinkau, kad būtumėte apaštalai, kurie pasauliui parodytų mano mokymą, įspausťą jūsų širdyse.

53. Laikas praėjo, tačiau jūs dar neužsitarnavote nuopelnų. Turite ištiesinti savo ranką, kad pakeltumėte tą, kuris nukrito. Turite parodyti savo artimiesiems, esantiems tamsoje, ryškaus dienos šviesą, kad jie suprastų, jog Aš visais laikais apsireiškiau jums ir žmonijai.

54. Pirmajame laikotarpyje Aš išlaisvinau jus iš faraono vergovės per Mozę, kurį paskyriau savo tautos vadovu, kad jis vestų ją į Pažadėtąją žemę, į Kanaano žemę.

55. Antrajame laikmetyje Jėzus, Dieviškasis Mokytojas, davė jums įrodymų apie mano nuostatą, buvimą ir galią. Tačiau žmogus, vedamas savo egoizmo ir materializmo, mane atmetė.

56. Šiandien jūs vėl esate vergai – dabar jau ne faraono, o pagundos. Mat ji suteikė jums turtų, malonumų ir galios, kad jus pavergtų, ir daugelis iš jūsų pasidavė bei nukrypo nuo Šviesos kelio, nes buvo silpni. Aš neatsiėmiau iš jūsų malonės, jūs patys ją sulaikėte, nes nesilaikėte mano įstatymo. Tačiau pasaulis, nesuprasdamas to, to nesuvokė, ir žmonės perduoda savo artimiesiems kūrinių, kurį patys sukūrė.

57. Kokia didelė yra klaida, kurią padarė „Pirmieji“, ir kokia didelė yra klaida, kurią padarėte ir jūs, nes nesuvokėte, kad tai buvo tas pats Dievas, kuris kalbėjo jums, ir kad todėl jūs negavote jokio kitokio mokymo, nei jokio kito įstatymo.

58. Vienintelis Dievas visada apsireiškė jums, Aš niekada jūsų nepalikau, visada buvau arti jūsų širdžių. Jėzus Antrajame Laike apreiškė mano Dieviškąją Meilę, o kaip Mokytojas parodė jums paklusnumo Įstatymui pavyzdį. Aš mokiau jus melstis ir parodžiau jums kelią.

59. Šiuo Trečiuoju laikotarpiu išsipildo Dieviškoji valia, nes jūs priėmėte mano mokymą – amžinojo gyvenimo duoną jūsų sielai. Tačiau Aš jums pranešiau, kad po 1950 metų jūs nebegirdėsite mano Žodžio per žmogiškąjį protą, o su Manimi bendrausite tik per savo sielos tobulėjimą – iš Dvasios į Dvasią.

60. Aš patikėjau jums šiuos tris paskutinius mano apreiškimo metus per balso nešėjus, kad apmąstytumėte ir suprastumėte savo atsakomybę, kad paliktumėte savo įprastą rutinos gyvenimą ir leistumėte savo sielai tobulėti. Tačiau daugelis iš jūsų toliau miegojo ir liko be supratimo bei dvasinio pakilimo.

Kodėl, Izraeli, tu nepasidavei išsamių pamokymų, kuriuos Aš jums daviau, studijavimui ir aiškinimui? Aklieji vis dar nematė šviesos, jūs nesugebėjote išgydyti raiščių, kad jie galėtų sekti paskui Mane, o minios yra sumišusios ir klausia savęs, ar tikrai rado tikrąjį kelią?

61. Daugelis iš jūsų manė, kad vykdo mano Įstatymą, tačiau yra giliai klystantys, nes savo artimiesiems rodo tik blogą pavyzdį. Jie yra priežastis, dėl kurios žmonės yra sumišę ir toliau puoselėja stabmeldystę bei ieško tikrojo Dievo remdamiesi įvairiais žmogiškais įsivaizdavimais.

62. Mylima tauta, mano apreiškimo pabaigoje tu liksi tarsis našlaitis. Tačiau, kaip ir Antrajame laikmetyje, po mano išsiskyrimo tu mane suprasi. Nebegirdėdami mano žodžio, jūs suvoksite tai, ko Aš jums dažnai mokiau, tačiau jūsų prabudimas bus pavėluotas.

Todėl, tauta, su dideliu skausmu savo Tėvo širdyje aš priekaištauju tau dėl įstatymo nesilaikymo ir nepaklusnumo. Aš nenoriu, kad rytoj žmonija jus laikytų tauta, neverta mano dieviškosios malonės. Tačiau daugelis – netgi negirdėję manęs, kaip jūs – tikės mano žinute ir mylės mane.

63. Aš atkreipiau jūsų dėmesį į jūsų klaidas, kad suprastumėte, jog neparodote mano darbo pagal tiesos šviesą – kad atsinaujintumėte ir pasauliui atskleistumėte tai, ką gavote iš Manęs.

64. Tu manei, Izraeli, kad Aš, būdamas mylintis Tėvas, nepriekaištausiu jums dėl jūsų klaidų ir turėsiu jus apdengti savo apsiaustu, kad pasauliui jus pristatytčiau kaip tikruosius rytojaus mokinius, karius ir mokytojus. Jei

Aš taip pasielgčiau, Izraeli, Aš pats atimčiau iš jūsų savo meilę. Nes atėjus laikui, jūs nebūtumėte pajėgūs savo žodžiais ir darbais liudyti apie mano tiesą, ir tada rytojaus žmonija paneigtų mano apreiškimą. Nes „
tobulumas niekada nesusimaišė su jūsų netobulumais.

65. Aš jums sakiau, kad esate laikotarpiu, kai meilė kovoja su neapykanta, mano Šviesa – su tamsa, nuolankumas – su išdidumu. Tačiau rytoj, kai prabusite, savo širdyse pajusite begalinį ir gilų liūdesį, kai suvoksite, kiek laiko praleidote veltui, ir tada sugebėsite įvertinti tų, kurie žinojo, kaip pasiruošti, kad perduotų jums mano tiesą, užduotį.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 349

1. Mylima tauta: jūs tikėjote mano atėjimu šiuo metu, ir netgi paskutinėmis mano apreiškimo dienomis jūs skubate čia, nenuilstamai, trokšdami mano Žodžio. Daugelis buvo pašaukti, visiems Aš suteikiau šio šaltinio vandenį, tačiau nedaugelis mane išgirdo ir suprato. Bet Aš apsireiškiau ir visame pasaulyje išliejau meilę.

2. Antrajame laikotarpyje Aš jums sakiau: „Palaiminti tie, kurie tikėjo nematydami!“ Ir šiuo metu Aš jums taip pat sakau: „Būkite palaiminti, nes tikėjote ir likote ištikimi mano darbui, nematydami Manęs!“

3. Mano atėjimas neturėjo jūsų nustebinti, nes jis buvo paskelbtas. Tačiau jūs nežinojote valandos, kurią Aš ateisiu.

Po mano atsisveikinimo Antrajame laikotarpyje mano žodžius užrašė mano mokiniai, o šie perdavė juos kitiems, naujiems mokiniams, kad jie būtų skleidžiami visame pasaulyje.

Pažadas apie mano sugrįžimą tiems, kurie tiesiogiai sekė paskui mane, buvo paskata sunkiose kovose, graži viltis ir maistas jų žinių ištroškusiai sielai. Ir iš kartos į kartą mano mokiniai tikėjosi pamatyti savo Mokytojo sugrįžimą.

Tačiau štai, kartos keitėsi viena po kitos. Daugybė būtybių atėjo įsikūnyti Žemėje, o po to sugrįžo į Anapus, taip ir nepamatę, kaip šis pažadas išsipildo. Praėjo šimtmečiai ir net tūkstantmečiai. Tačiau kai atėjo ta valanda ir mano buvimas Dvasioje atidarė naują amžių, aš pastebėjau, kad žmonės iš savo širdžių buvo ištrinę mano Žodį ir tik labai nedaugelis budėjo, laukdami mano sugrįžimo.

4. Aš atėjau pas jus tyliai, be pompastikos. Tačiau būdas, kuriuo Aš apsireiškiau, daugelį nustebino, vieniems tapo priežastimi abejoti, o kitiems – netgi pajuokos objektu. Tik tie, kurie sugebėjo ištvirti su budria dvasia ir žvaliu protu, pajuto Mane taip, kaip galėtų pajusti Mane bet kokia forma, kurią Aš pasirinkčiau, kad apsireikščiau. Tačiau pažadas buvo duotas visiems, ir jo išpildymas taip pat skirtas visiems.

5. Štai mano šių laikų apreiškimas: žmogus visais laikais buvo mano balso nešėjas. Aš jį išsirinkau, nes jis yra mano vaikas, mano kūrinys – štai priežastis. Ir nors šis vaikas jaučiasi nevertas mano „“, nes nėra pasiekęs tobulumo, aš už šių netobulumų matau tą šviesos dalelę, kuri yra mano Dvasios dalis – tą išrinktąją būtybę, tą protingą būtybę, kuri sugeba perteikti mano Žodį.

6. Jūs, žmonės, – argi mylite tik savo gerus vaikus? Aš mačiau, kaip tėvai su didesne rūpestingumu globoja savo sergančius ar nuklydusius vaikus, norėdami juos išlaisvinti nuo kančių. Aš pasirinkau šį laiką, kad šią užduotį įvykdyčiau su nuolankiais, paprastais vyrais ir moterimis, nusidėjėliais ir

neišsilavinusiais žmonėmis. Nes pas juos Aš radau dėkingumą, ir jie sugebėjo apsivalyti bei pakilti, kad vertingai įvykdytų savo užduotį.

7. Jei šiuo metu Aš netapau žmogumi, kad kalbėčiau jums, kaip tai dariau per Jėzų, priežastis yra tokia: Argi galėtumėte išgirsti mano dvasinį balsą, suvokti ir suprasti dieviškąją kalbą – šiandien, kai esate taip smarkiai materializavęsi, kad nesugebate išgirsti ir paklusti savo dvasios balsui, kuris tame pasaulyje, kuriame gyvenate, bijo ir silpsta?

8. Todėl Aš išsirinkau žmogų ir apdovanojau jį dvasiniais sugebėjimais, kad jis galėtų būti mano balso nešėjas. Ir per šį apreiškimą Aš radau tikėjimą ir buvau suprastas daugelio. Kiti, tačiau, liko savo netikėjime.

9. Aš leidau Dvasiniam pasauliui pasireikšti žmogui tuo pačiu būdu ir suvienijau šias būtybes Dvasioje, o kitas – Kūne.

10. Būtina, kad paragautumėte visų kančios taurių „skonio“, kad pažintumėte skausmą ir taip pat ramybę, kad viską pažintumėte ir tai taptų jūsų buvimo dalimi. Nes Aš noriu, kad būtumėte tikri mokiniai, kad mokytumėte labiau darbais nei žodžiais. Pavyzdys turi daugiau galios nei žodis, ir būtina, kad jūs savo darbu pasiektumėte visus savo artimus, nes tai yra geriausias būdas jį skleisti.

11. Dirbkite kantriai, išlikite tvirti iki galo. Niekas neturi jūsų sustabdyti jūsų kelyje, nes didelis yra skausmas, kurį turite sušvelninti, ir daug tamsos, kurią turite pašalinti. Visų pirma turite pasitikėti savo Tėvu ir savimi bei suvokti savo dovanų vertę.

12. Kai Jėzus Antrajame laikotarpyje kreipėsi su savo žodžiu į jį sekusias žmonių minias, viename pamokyme jis kalbėjo visiems ir kiekvienam atskirai, atskleisdamas tų būtybių, kurios artėjo prie Jo, vidinį gyvenimą. Tačiau nepaisant įvairių prašymų, bėdų ir ketinimų, kuriuos jie Jam pateikė, Jo išmintingas, taiklus ir aiškus žodis visada paguodė skausmą, išsprendė problemą arba išsklaidė abejones. Nors kai kurių nepasiruošusi širdis negalėjo priimti tų žodžių ir suprasti jų prasmės, dvasinė siela – labiau atvira nei „kūnas“, jautresnė dieviškajam spinduliavimui – priėmė tuos mokymus, ir, apmąsčiusi bei įveikusi kovą su savo kūnu, galiausiai įtikėjo. Juk tik aukštesnysis Mokytojas, begalinio gėrio Tėvas, galėjo įžvelgti dramą, kuri vyko žmonių viduje, ir nuraminti bei paguosti jų sielas.

13. Daugelis žmonių, matydami mokinius gyvenančius kartu su Mokytoju, tikėjosi iš jų tokių pačių darbų, kokius atliko Jėzus, ir dažnai nusivildavo, pamatę, kad jie buvo tik maži vaikai, kurie tik pradėjo dvasiškai tobulėti ir stengėsi suprasti savo Viešpaties didžiuosius mokymus. Tačiau Jėzus dar nebuvo pasakęs miniai:

„Klausykite šių mokinių!“ Savo pamokslavimo laikotarpiu jis jų nepristatė kaip mokytojų. Jie dar buvo akmenys, kurie tik dabar buvo šlifuojami, kad vėliau galėtų spindėti.

14. Kaip dažnai mokiniai bandydavo išvartyti mažus vaikus, kurie artindavosi prie Jėzaus, norėdami išgirsti jo žodį – manydami, kad elgiasi teisingai ir taip išlaiko didesnį susikaupimą, nesuprasdami, kad ir jiems taip pat turėjo būti vieta tarp mokinių. Kai tai nutikdavo – kiek skausmo jie jautė, kai vaikai su savo motinomis pasitraukdavo!

15. Tauta, sekusi Jėzumi, visada atidžiai vertino jo ir jo mokinių darbus. Kai vienas iš jų, bandydamas apginti savo Mokytoją, išsitraukė kardą, jo poelgis buvo pasmerktas minios. Tačiau Jėzus toliau taisė ir mokė savo ištikimus mokinius iki tos dienos, kai jiems pasakė: „Aš jus palieku vietoje savęs, kad žmonėms darytumėte tai, ką Aš padariau jums.“

16. Visi jų netobulumai, klaidos ir nežinojimas nukrito nuo jų kaip nereikalingi drabužiai, kad jie būtų aprenkti to, kuris juos siuntė, dovanomis ir įgaliojimais. Dabar jie galėjo atstovauti savo Mokytojui, ir net jei žmonės juos griežtai tikrintų, jie nerastų jokio pagrindo juos kaltinti. Kaip smarkiai jiems teko kovoti su savimi, kad pasiektų tą pakilimo lygį, kuris buvo būtinas, norint skelbti savo Viešpaties mokymą! Tačiau tikrai, sakau jums, jų pavyzdys yra neištrinamas. Kiek nuolankumo ir kiek meilės jie skleidė savo kelyje, liudydami apie mano darbą, ir koks vaisingas bei palaimingas buvo jų pavyzdys šiai žmonijai. Net praėjus daugeliui amžių, jų vardai ir prisiminimai apie juos vis dar gyvuoja žmonių širdyse, o Aš Trečiajame Laike, amžiuje po to, liudiju apie jų didįjį darbą, nes jie sugebėjo liudyti mano tiesą.

17. Šiandien, kai vėl esu apsuptas mokinių ir mažų vaikų, kaip buvau Antrajame laikotarpyje, Aš jus ruošiu tokiu pačiu būdu ir apgaubiu malone bei galia. Jūs, kaip ir jie, liksite tarsi avys tarp vilkų. Tačiau nenusiminkite, ir jums neturėtų atrodyti neįmanoma atlikti didžiojo darbo ir palikti pavyzdį žmonijai.

18. Jūs nepastebimai pradėsite gyventi dorybingą gyvenimą, o jūsų žingsniai atves jus prie vis gilesnio supratimo ir vis didesnio jūsų misijos išsiskleidimo. Jūs nežinote, kokią galią turės jūsų pavyzdys ir kokią įtaką darysite, kai atsiduosite savo užduoties vykdymui.

19. Aš matau, kaip ateityje šios žmonijos istorijoje šios nuolankios tautos, kuri sunkumų ir sunkių išbandymų akivaizdoje veržiasi į priekį, darbai bus užrašyti ryškiais rašmenimis.

20. Kiek tamsos pašalins jūsų meilės ir gailestingumo darbai, ir kiek fanatizmo aukurų sugrius prieš jūsų dvasingumo galią! Nes jūs nešiosite

mano taikos ir meilės mokymą savo žvilgsnyje, lūpose, širdyje ir visose savo proto galiose.

21. Šiandien, kai mano Žodis netrukus nebesiskleis šia forma, sakau jums: šių apreiškimų nebuvimas neturi atšaldyti jūsų širdžių ir tapti priežastimi, dėl kurios atsirastų atitolimas vieni nuo kitų. Vykdydami savo užduotį, jūs dar negalite kovoti vieni. Jūs vis dar esate priklausomi vieni nuo kitų, kad suteiktumėte vieni kitiems šilumą, gyvybę ir drąsą. Aš noriu, kad po mano išsiskyrimo jūs tęstumėte savo susirinkimus. Nes Aš ir toliau vadovausiu jūsų darbams ir pasirūpinsiu, kad ant šių mylimų susirinkimų išsilietų įkvėpimas. Noriu, kad jūs, kaip darote dabar, ir toliau kantriai kreiptumėtės į mano Žodį, į mano naujus apreiškimus, nes Dieviškoji Šviesa ir toliau be ribų plūs ant jūsų visų.

22. Studijuodami mano mokymą, venkite bet kokių ginčų ar aistringumo, kad niekada neaptemdytumėte savo sprendimo gebėjimų. Dvasinis pakilimas, kuris yra susikaupimas ir pakylėjimas, visada turi nulemti jūsų susirinkimus, ir jūs neturėtumėte galvoti tik apie save. Atveskite į savo gretas sergančiuosius, silpnuosius ar gyvenime pavargusius – tuos, kurie patiria nusivylimą įvairiuose kulto ritualuose, kuriuos jie praktikuoja, – tuos, kurie alksta ir trokšta dvasinio maisto, pažemintus ir bejėgius, nes jų rūpesčiai nesuprantami. Mylėkite visus ir atveskite juos čia, ir ten, jūsų susirinkimuose, suteikite jiems pagūdą, išgydykite jų žaizdas, padėkite jiems melstis ir visi, susivieniję vienoje maldoje, ateikite pas Mane. Ieškokite Manęs kaip Tėvo ir kaip Gydytojo, tada šio veiksmo pakaks, kad Aš išliečiau gydomąjį balzamą ir suteikčiau jums stebuklą.

23. Kuo dvasinesnis bus jūsų susirinkimas, tuo didesnius stebuklus pamatysite išsipildant. Tarp jūsų iškils geri mano mokymo aiškintojai, ir kai jie kalbės, kad jums perteiktų savo aiškinimą, Aš juos apšviesiu ir pasakysiu jiems tai, kas jiems bus įkvėpta tą akimirką. Tačiau niekas neturi kalbėti iš tuštybės, kad neprarastų savo brangių dovanų.

24. Kaip šiais laikais Aš atlyginau jūsų pasiruošimą, suteikdamas jums šį apreiškimą, taip ir tais ateities laikais Aš taip pat suteiksiu jums malonių dėl jūsų pakilimo ir jūsų uolumo mano darbe. Jei elgsitės taip, pas jus ateis vyrai ir moterys, kurie, sužinoję apie mano sugrįžimą, norės susipažinti su mano žinia ir nekantriai klausinės, ko Aš jus mokiau ir kaip Aš kalbėjau žmonijai Trečiajame Laike.

Tačiau ta knyga, kurią šiuo metu kuria „Auksiniai plunksnakočiai“ – tas įkvėpimas, kurį Balso nešėjas perteikia žodžiais, kad jie būtų surinkti knygų puslapiuose ir kruopščiai saugomi, – bus šventas palikimas, kurį Aš palieku

kiekvienam, alkanam duonos, ir visiems tiems, kurie trokšta maisto savo sielai.

25. Neatidėkite šių puslapių į užmaršties kampą, nes jie taps ginklais kovos dienomis, kai jūsų lūpos dar nemokės kalbėti su reikiamu iškalbumu. Jei jūsų silpna atmintis pamirš mano mokymus, šie išspausdinti žodžiai kalbės su ta pačia įtikinimo jėga, su kuria Aš jus mokiau. Šio mokymo šviesa įsiskverbs į tų širdis, kuriems liudysite, ir jie bus sukrėsti bei patikės mano apsireiškimu kaip Šventąja Dvasia.

26. Jums ateis kovos metas, ir jūs patirsite, kaip tauta jaučiasi stipri ir drąsi, degančia tikėjimu. Norėdami sužinoti, ar ta valanda atėjo, jums nereikės klausti savo artimų, bet jūs pajusite šauksmą, kurį jūsų Tėvas kreipia į jus. Pranašai bus budrūs, nes jų atsakomybė nesibaigs. Jų dvasinės akys su pagarba ir meile įsiskverbs į tą pasaulį, iš kurio jie aiškiai matys ženklus, vedančius tautą teisingu keliu. Ir šiame pasaulyje taip pat įvyks įvykių, kurie jums praneš apie tą išsipildymo valandą.

27. Ko dar norite sužinoti apie tuos laikus, ko dar nesupratote iš šio paprasto ir aiškaus žodžio, kuris viską paaiškina ir apšviečia? Su tokiu pačiu aiškumu turite mokyti ir jūs, kad būtumėte tikri žmonių mokytojai ir patarėjai.

28. Kraštai laikys jus savo gynėjais, pranašai sulauks tikėjimo. Jūsų raminantys, gydantys žodžiai bus trokštami sergančiųjų, jūsų patarimo bus karštai prašoma, o jūsų malda ir užtarimas taip pat bus prašomi išbandymų akimirkomis.

29. Kokie nuostabūs laikai tai bus jūsų užduoties vykdymui! Kokia puiki proga jūsų sielai sužydėti ir jūsų gabumams atsiskleisti! Kokį džiaugsmą pajusite, matydami, kaip daugelis tų, kurie gyveno beprasmiškai, sustiprėja gėryje ir pakyla, atlikdami naudingus, reikšmingus darbus!

Tai yra jūsų misija: išgelbėti artimą ir grąžinti jam šviesą, kurią jis buvo praradęs, kad jis pajustų, jog dalijasi dieviškąja malone. Viską, ko jis buvo netekęs, jis vėl turės, kad taptų dieviškojo taikos, dieviškosios išminties ir dieviškosios meilės savininku.

30. Jūsų pasiruošimas šiam laikotarpiui neturi apimti nei misticismo, nei žmogiškųjų teorijų. Jūs neturite būti kultų ar formalumų tarnai, o paprasti mokytojai, žengiantys į veiklos laikotarpį.

31. Supraskite, kad žmonija dabar pabunda dvasiniam gyvenimui, ir netrukus patirsite didelius įvykius, kurie atskleis jos pažangą. Pamatysite, kaip tautos, ilgą laiką buvusios priešės, susivienys ir pripažins viena kitą, o daugelis priešiškų rasių susilies. Mokymai, kurių šaknys nėra dvasiniame pasaulyje ir kurie valdė tautas, bus pašalinti būtent tų pačių tautų, kurios anksčiau juos skelbė kaip išgelbėjimą teikiančius, o atsiras nauji mokymai,

nukreipti į Aukščiausiąjį. Aš leisiu joms įsigalėti, nes tai bus judėjimai, kurie pranašaus gryniausią dvasingumą. Tačiau kai pamatysite šiuos įvykius Žemėje, žinosite, kad žmonių dvasia yra pasirengusi pasiekti kito didžiojo laikotarpio pabaigą.

32. Daugelis tų, kurie šiandien vadinami išminčiais, tuo metu laužys galvas ir bus sutrikę, o kiti, kurie dėl savo meilės teisingumui buvo persekiojami ir žeminti, tomis atpildo ir moralinio atsinaujinimo dienomis matys, kaip spinduliuoja jų troškimai, jų gydomieji idealai.

33. Dvasinis gyvenimas šioje planetoje visiškai atsiskleis ir visi žmonės pajus jo įtaką, o tie, kurie buvo materialistai, užsičiaups lūpas, užvers savo knygas ir atvers savo dvasines akis, kad pamatytų tą gyvenimą, kurį jie neigė, ir atvers duris, kurias buvo užrakinę didelėms žmonių minios.

34. Jie pamatys, kaip mano Šviesa spinduliuoja visame pasaulyje, ir kaip kiekviena siela yra apšviesta. Lobynas bus atviras, ir kiekvienas, norintis pažvelgti į jo vidų, galės tai padaryti, jei pasiruoš su trupučiu meilės.

35. Kai žmonija susipažins su mano mokymu ir suvoks jo prasmę, ji juo pasitikės ir sustiprės tikėjime, kad tai yra saugus kelias, vedlys kiekvienam žmogui, norinčiam gyventi teisingumu, meile ir pagarba savo artimui.

Kai šis mokymas įsitvirtins žmonių širdyse, jis apšvies šeimos gyvenimą, stiprindamas tėvus dorybe, santuokas ištikimybe, vaikus paklusnumu, o mokytojus pripildys išmintimi. Ji padarys valdovus dosnius, o teisėjus įkvėps vykdyti tikrą teisingumą. Mokslininkai jausis apšviesti, ir ši šviesa jiems atskleis didžiąsias paslaptis, susijusias su visa žmonija ir jos dvasiniu tobulėjimu. Taip prasidės nauja taikos ir pažangos era.

36. Spiritualizmas – kaip Aš pavadinau šį mokymą – nereiškia nei misticismo, nei fanatizmo. Šis mokymas ragina supaprastinti kulto apeigas ir siekti gryniausio sielos pakilimo. Jis veda jus šiuo keliu ir leidžia jums žingsnis po žingsnio žengti tiesos taku.

37. Kaip mažai žmonių mane suprato ir turi bent menkiausią supratimą apie tikrąją mano mokymo esmę! Net tarp savo mokinių matau siekį laikytis protėvių tradicijų ir papročių – baime atsisakyti daugelio įpročių ir apeigų, kurios trukdo tautai žengti į priekį savo pasirengime. Tačiau Aš padėsiu tiems mažiems, toms silpnoms sieloms, kad jos sustiprėtų ir pasivytų pirmuosius mokinius, nes jūs visi turite susivienyti vienu bendru tikslu.

38. Šios tautos misija – dirbti dėl pasaulio taikos, skelbiant Evangeliją ir sėjant mano Žodį savo kelyje, kad ši žemė taptų dangiškosios tėvynės atspindžiu, o jos gyventojai – teisiųjų, gyvenančių mano Karalystėje, atvaizdu.

39. Norėdami pasiekti šį tikslą šiame pasaulyje, turėsite kovoti, kentėti ir liejti ašaras, bet savo kovoje neturėtumėte prarasti drąsos. Žmogiškosios širdies netobulumai ir kietumas privers jus suklupinėti, bet neturėtumėte būti savo artimųjų teisėjais. Atminkite, kad Antrajame Laike mano mokiniai neteisė nė vieno savo artimo. Tik Aš vienas taisiau ir vertinau tų, kurie sekė paskui Mane, poelgius, ir jei kas nors, pasipiktinęs tuo, ką padarė kitas, priartėdavo prie Manęs, kad pasakytų: „Viešpatie, kodėl tas brolis nusidėjo? Kas jam dėl to atsitiks, kokias pasekmes tai turės jo gyvenimo kelyje?“ – Aš jam atsakydavau: „Jei jis nusidėjo, tai nepadaryk tos pačios klaidos ir nelauk jam bausmės, kad jaustum, jog esi tobulas ir man labiau vertas.“ Net tą dieną, kai Aš su savo mokiniais švenčiau Paskutinę vakarienę ir visiems buvo žinomi Judo poelgiai, mano buvimas įsakė tylėti – niekas jo neteisė, niekas nevadino jo neteisusiu ar išdaviku, niekas jo nekaltino ar nevadino nedėkingu. Tyla įsivyravo, nes mokiniai jau buvo išmokę šią pamoką iš savo Mokytojo, ir tik Judo sąžinė pareikalavo iš jo atsakomybės ir jį nuteisė.

40. Taip pat ir jūs turėtumėte elgtis šiais laikais: neteiskite ir nepasmerkite savo artimų, kad ir kokie nežinojantys bei klaidingi jie jums atrodytų. Palikite savo rūpesčius Man ir vykdykite savo pareigą kaip geri mokiniai. Rodykite pavyzdį; nes jei tai darysite nuoširdžiai, be tuštybės, rasite atgarsį aplinkinių širdyse, ir netrukus pamatysite, kaip jie žengia tais pačiais žingsniais ir seka ta pačia įkvėpimo gija.

41. Budėkite ir melskitės, tauta! Stenkitės siekti vienybės ir taikos. Jūs jau esate paskutiniuose šių metų dienose, ir Aš noriu jus matyti vieningus. Aš buvau lakštingala, po kurios sparnais prieglobstį rado visi jaunikliai. Taip Aš ir toliau noriu suteikti jums šilumą, kad jūs neišsiskirstytumėte. Aš dažnai jus mokiau, kad jūs pirmieji sugebėtumėte vesti paskui einančiuosius. Turėkite omenyje, kad tarp jų yra tokių, kurie nėra tvirti, ir būtina, kad jūs jiems padėtumėte. Ir net tarp tų, kurie dažnai mane klausėsi, yra silpnų. Pakartokite jiems mano žodžius, suteikite jiems šilumą ir gyvybę, kad jie nenukryptų nuo kelio, ir savo darbais stenkitės užtikrinti taiką šiame pasaulyje. Melskitės, tada ši malda apšvies jūsų artimųjų gyvenimą. O jūsų siela, pavirtusi taikos lakštingala, kaip Mokytojas, skris virš žemės paviršiaus ir visiems geros valios žmonėms neš mano žinią.

42. Tačiau nelaukite savo sėjos rezultato tuo pačiu metu, kai į žemę įdedate sėklą. Aš jums sakiau, kad dvasinė sėkla neturi tokios pačios vietos sudygti kaip ta, kurią sėjate savo laukuose. Jei materialioji sėkla sudygsta per septynias dienas, dvasinė gali sudygti tiek per septynias sekundes, tiek per septynis amžinybės etapus. Turite sėti ir prižiūrėti su meile, ir vieną dieną jūsų dvasinė siela, priklausanti amžinajam gyvenimui, patirs

džiaugsmą matydama, kaip sudygsta jos pasėta sėkla, kaip ji auga, žydi ir duoda vaisių. Tačiau ne tik tai, bet ir tų vaisių padaugėjimą, nors jūs pasėjote tik vieną sėklą.

43. Šitaip Aš jus mokau ir aiškinu tai, ko jūs nesugebate suvokti, kasdien darau jus stipresnius, nes noriu matyti jus dvasiškai stiprius ir fiziškai sveikus.

44. Kiekvienas, kuris jaučiasi silpnas ar sergantis, stiprinkitės mano akivaizdoje, pajuskite mano paguodą ir pakilkite su tikėjimu bei pasitikėjimu savo likimu. Būtent šis tikėjimas bus lazdele, padėsiančia išlaikyti pusiausvyrą ir eiti toliau. Jei jūsų kančios trunka ilgai, įveikite jas ta jėga, kurią Aš jums duodu. Jei matote skausmą savo artimuose ir norite jį pašalinti, ateikite prie paguodos šaltinio, ir jūs labai greitai paverstite tą skausmą ramybe ir šypsena. Nemanykite, kad ten, kur jo nėra, yra mirtis, nes Aš esu Gyvenimas, o jūs visi, kaip žmonės, gyvenate manyje.

45. Jei norite melstis už būtybes, gyvenančias Dvasiniame slėnyje, nenustatykite dienų ar valandų, kada jas šaukti ir priartėti prie tų būtybių. Darykite tai iš meilės, kuri jus su jomis vienija, ir turėkite omenyje, kad jos priklauso Dvasiniam gyvenimui, kad jos gyvena amžinybėje ir nėra pavaldžios laiko tėkmei.

46. Dabar gyvenkite bendrystėje su tuo pasauliu, vieni kitiems būdami arti. Sustiprinkite savo meilės ryšius, ir jei tos būtybės, su kuriomis buvote susijungę Žemėje, Dvasinėje laiptinėje stovi aukščiau už jus, jos padės jums jūsų gyvenime. Jei, priešingai, jie atsiliko ir jiems reikia jūsų maldų bei pagalbos – pavyzdžio, kurį galite jiems parodyti – padėkite jiems, ir taip išsaugosite harmoniją ir taiką šiame pasaulyje.

47. Nerodykite nekantrumo vėl susitikti su artimaisiais. Šis nekantrumas kyla iš žmogaus širdies, kuri nori pamatyti tų būtybių pavidalą, jų veidus ir elgesį, kad bent akimirką galėtų jais pasidžiaugti. Suvaldykite tą nekantrumą ir su tikra dvasine dorybe laukite, kol ateis tas džiuginantis susitikimo momentas, o po to jūs kartu eisite tuo pačiu keliu, kuris jus visus nuves į mano dešinę.

48. Budėkite ir melskitės už anapusinius. Tiems, kuriems nieko iš jūsų nereikia, jūsų malda bus pasisveikinimas, bučiny, dvasinis apkabinimas. Tačiau tiems, kuriems reikia jūsų pagalbos, jūsų malda bus balzamas, išlaisvinimas, glamonė ir padrąsinantis balsas išbandymų ir atpirkimo kelyje. Kai tos dvasinės būtybės, kurios nesugebėjo pakilti į joms priklausančią buveinę, į pasaulį, kuriam jos priklauso ir kuris jų laukia, išgirs balsą iš šio pasaulio, kuris jas traukia savo malda, jos pabus iš miego, prisikels iš mirties ir sieks savo išgelbėjimo.

49. Tačiau žmonija nesugeba apšviesti šių būtybių gyvenimo nei pašalinti jų materializacijos. Ji nesugeba sulaužyti sąžinės graužaties ir skausmo grandinių, kurios slegia jas.

Jūs, turintys šviesą, – melskitės ir pasigailėkite šio jums nežinomo pasaulio, padėkite jiems išsilaisvinti ir išeiti į gyvenimą, kuriam jie priklauso. Neatsitraukite nuo jų buvimo ir jų nebijokite. Aš jus suburiu, kad kartu melstumėtės ir ateitumėte pas Mane. Taip Aš jus priimsiu, kad suteikčiau jums ramybę, kuri turi plisti, kad apimtų visus. Nes jūs visi esate mano mylimiausi vaikai.

50. Mano Dieviškoji Dvasia apglėbia jus ir laimina jus. Priimkite mano Žodį, kad būtumėte pilni šviesos, jėgos ir išminties, ir gilinkitės į jį, kad pažintumėte mano valią. Noriu, kad tai, ką gaunate, kruopščiai saugotumėte ir mokėtumėte aiškinti.

51. Mano meilės išraiškose jūs pajutote, kad Aš jums dovanuju gyvenimą. Jūs jaučiate mano šilumą ir mano globą ir nebesijaučiate šaltu, todėl tampate tikėjimu ir viltimi kupinomis būtybėmis.

52. Kiekvienas mano žodis yra užduotis, ir noriu, kad skubėtumėte ją įvykdyti. Mano pranašystės, perteiktos per paprastus ir nuolankius tvarinius, išsipildys, o jūs liudysite apie tai.

53. Dėl mano darbo daugelis iš jūsų bus blogai vertinami. Tačiau neimkitės to patys, palikite tai man, ir aš jus apginsiu. Stenkitės tik skleisti šią šviesą ir būti nuolankūs. Kai tik jus puola, naudokite tik tuos ginklus, kuriuos Aš jums daviau: meilę, pagarbą ir nuolankumą. Kuo labiau jus kritikuos, tuo labiau Aš parodysiu savo galią per jus. O tie iš jūsų, kurie turi dovaną žvelgti už šio gyvenimo ribų į dvasios sferas, – stiprinkite silpnuosius, patvirtindami mano žodžius. O tie, kurie turi dovaną pakilti, kad išgirstų Aukštojo Anapusio balsus, – pasiruoškite, kad galėtumėte perduoti mano žinias. Šie aukštesnieji apreiškimai palaikys jūsų sielas net didžiausių išbandymų metu.

54. Jūsų darbai liks užrašyti amžinai. Todėl jūs, kurie pasišventėte mano tarnystei, teisingai naudokite savo protinius sugebėjimus ir žodžio dovaną.

55. Aš duodu jums savo mokymą kaip sėklą, kad ją pasėtumėte ir puoselėtumėte. Kai jūsų pasirengusi širdis pajus, kad atėjo laikas pradėti savo darbą, tegul ji išeina, dalijasi su visais alkanaisiais, ir sėkla padaugės.

Daugelis nesugebės priimti Džiugiosios Žinios, nes jų dvasia dar nebus pasirengusi suprasti šių pamokų. Kiti norės pavogti brangų vaisių, kad juo piktnaudžiautų. Tačiau vėliau jie gailės ir, kaip „pasiklydę sūnūs“, ateis pas Mane. Aš, vis dėlto, pakeisiu sėklą, kurią jie prarado dėl nežinojimo, ir kiekviena geros valios siela ją turės.

56. Kai tik sugebėsite mano mokyme atrasti visą šviesą ir visą padrašinimą, kurių reikia jūsų dvasiai, jūs seksite paskui Mane iki pat pabaigos. Jūs nejausite nuovargio, neleisite, kad kas nors sustabdytų jus nuo užduoties skleisti mano Žodį, o nesėkmės nesukels jums abejonių. Kai suprasite vieną pamoką, gilinkitės į kitą ir toliau skaitykite begalinės pamokų knygą, kurią Aš jums palieku, kad ją studijuotumėte ir ją maitintumėtės. Paimkite iš jos tai, kas būtina gyventi. Gyvenkite kaip Mano mokiniai.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 350

1. Aš priimu jus kaip žmonijos atstovus, jūs, maža Izraelio tautos gretelė. Jūs atsiribojate nuo pasaulio, kad išgirstumėte mano koncertą ir pažvelgtumėte už materijos ribų. Aš leisiu jums nueiti šį kelią po mano globos sparnu, ir kiekvienas iš jūsų nešis lempą, kad nesuklyptų, pasiekęs savo kelio pabaigą žemėje.

Kai jūsų siela atsiskirs nuo kūno, kad pakiltų pas Mane ir pristatytų Man savo darbus, jūs pamatysite visus savo poelgius, savo žingsnius užrašytus jūsų gyvenimo knygoje, ir kartu su Manimi įvertinsite savo darbus.

2. Šiandien noriu matyti jūsų sielas laisvas, kad jos galėtų atlikti savo užduotį, būdamas pasiruošusios tarnauti ir klausydamos mano įkvėpimų, matydamos ir jaučiančios, kad gyvenimo kelionės pabaiga yra arti, labai arti, ir kad netrukus gausite atlygį, kurį aš jums skiriu.

Aš jums pasakysiu: „Ateikite pas Mane – jūs, kurie sugebėjote išgirsti Mano Žodį per žmogiškąjį protą, jūs, kurie gyvenote pagal Mano įsakymus ir sėjote meilę bei atleidimą.“

3. Kiekvienas, kuris savo protu nešioja mano Žodį ir juo vadovaujasi gyvenime, paveldės mano Karalystę, turės sveikatą, įkvėpimus ir pranašiškus talentus. Tokiu būdu mano mokiniai galės vykdyti mano Įstatymą, nesvarbu, ar jie būtų neišsilavinę, ar išsilavinę, vargšai ar turtingi, vaikai ar suaugusieji.

Nesimokęs žmogus bus apšviestas ir kalbės išmintingai. Tas, kuris žemėje nieko neturi, jausis, kad turi viską, nes bus tapęs dvasinis ir liks abejingas pasaulio gėrybėms. Jo širdis bus kupina džiaugsmo, nes jis galės pasidalinti savo turtu su tais, kurie jo neturi. O vaikai, kurių sielos labai išsivystė, kalbės ryžtingai, o jų liudijimai uždegs naujų įšventintųjų tikėjimą.

4. Jūs, kurie mokėtės iš Manęs, – būkite nuolankūs, mokykite kantriai ir atleiskite savo artimųjų klaidas.

5. Aš jus paruošiau, kad suteiktumėte gyvybę naujoms kartoms, kurios su Manimi bendraus su didžiausiu tobulumu. Tuo metu žmonės matys, kaip Aš ateinu pas juos ir jų sielose įkuriu savo Karalystę.

6. Gyvenkite budriai ir būkite pasirengę kiekvienam išbandymui. Šiandien jūs atnešate prieš Mane žmonijos ir savo skausmą. Tačiau Aš jums sakau: „Pašalinkite tą taurę, pajuskite ramybę ir perduokite ją. Aš jus glostau ir suteikiu jums džiaugsmą. Jei išlaisvinsite sielą nuo skausmo ar nuodėmės, pakilsite dar vienu laipteliu aukštyrų ir pajusite laimę, kad dirbote Dieviškame darbe kartu su savo Mokytoju.

7. Tegul mano angelai būna su jumis. Aš, jūsų Viešpats, lydžiu jus jūsų kelyje.

8. Šiuo metu Aš kuriu šventovę jūsų širdyse. Aš neieškau prabangių gyvenamųjų vietų, nei beprasmiško žmogaus prabangos. Aš formuoju paprastą, švelnią ir nuolankią širdį, kuri yra imli mano šauksmui.

9. Dar tik trumpą laiką Aš bendrausiu su jumis per žmogiškąjį protą. Aš ruošiu jus, kad rytoj suteiktumėte pasauliui taiką. Mano gailestingumas išgelbėja nuklydusius nuo pražūties. Nes Aš nebūčiau Tėvas, jeigu kreipčiausi tik į tyras sielas. Juk teisieji jau gyvena mano karalystėje.

10. Žmogus norėjo palaikyti ryšį su Manimi per įvairias savo tikėjimo sampratas, bet dvasiškai jis sustojo. Todėl Aš patikėjau jums Savo Žodį, kad rytoj išeitumėte ir būtumėte aiškus veidrodis, kuriame žmonės galėtų pamatyti savo netobulumus.

11. Aš esu labai arti kiekvienos širdies, tačiau žmonės Manęs nesuprato. Aš kalbėjau jums jūsų pačių kalba, kad galėtumėte Mane suprasti. Nes jei Aš jums teikčiau savo mokymą iškilesne kalba, jūs Manęs nesuprastumėte. Todėl mokiniui ir pasekėjui kalbu paprastais žodžiais, kad jie nesusipainiotų ir neatstumtų Mano meilės.

12. Dėl jūsų pasirengimo ir atsinaujinimo žmonija gaus gėrio. Nes per vieną iš jūsų, kuris yra taip pasirengęs, vien tik malda bus galima sustabdyti nelaimės, kurios slegia žmoniją.

13. Aš jums paaiškinu tai, ko nesupratote, kad rytoj ir jūs išeitumėte mokyti žmoniją visiškai aiškiai. Jei būtų parengti tūkstantis protinių organų, Aš per juos skleisčiau savo mokymą.

14. Antrajame laikmetyje Aš išsirinkau dvyliką savo vaikų, kad padaryčiau juos savo apaštalais, ir jie pamiršo savo turtus, kad sektų paskui Mane, ir paliko savo artimuosius.

Pas mane buvo ir tas, kuriam Aš pasakiau: „Palik žemės turtus, paimk savo kryžių ir sek paskui Mane.“ Tačiau, kadangi jis nenorėjo atsisakyti savo turto, jis man pasakė: „Viešpatie, aš negaliu sekti paskui Tave.“

15. Aš esu Gailestingumas ir iš jūsų nereikalauju aukos mirties. Juk ir mano mokiniai savo noru, pakludami mano Dieviškajam Įstatymui, išėjo tapti žmonių žvejais.

16. Šiandien jūs esate mano mokiniai. Tačiau kad turėtumėte džiaugsmą, paguodą ir ramybę, priimkite mano žodį į savo širdis.

17. Prisiminkite, kad Antrajame Laike, kai neištikima moteris buvo persekiojama minios, Aš jos persekiotojams pasakiau: „Jei kas iš jūsų be nuodėmės, tas tegul pirmas meta akmenį.“ Taip pat ir šiuo Laiku Aš dar kartą atleidžiu neištikimai moteriai. Todėl sakau jums, kad neturėtumėte kištis į savo artimųjų reikalus. Netapkite teisėjais, kad juos pasmerktumėte. Nes ir jums sakau: „Kas iš jūsų yra be kaltės?“

18. Aš esu Šviesa ir Gailestingumas ir žinau, ko jums trūksta. Todėl bejėgė žmonija ateina pas Mane, ir Aš jai pasakiau: „Padaryk savo kančią pakenčiamą, nes Aš ją pažįstu. Aš esu Paguoda, esu Gailestingumas, esu Atleidimas.“

19. Šiuo metu žmonija yra sutrikusi ir sumišusi dėl įsitikinimų, kuriuos ji puoselėjo, ir dėl to daugelis iš jūsų abejojo savo Mokytojo buvimu Trečiajame Laike. Tačiau Aš sakau jums, mano vaikai: pasiruoškite ir suvokite, kad šis Žodis kyla iš mano Dieviškosios Dvasios.

20. Aš duodu jums šviesą, kad suprastumėte, kaip mano Dieviškumas pasireiškia per žmogiškąjį protą. Balsas yra tik mano paruoštas įrankis, kad per jį galėčiau kalbėti jums. Parašyta, kad Aš ateisiu pasirodyti, pasinaudodamas paprastomis širdimis, nepatyrusiais protu, nekalbiais lūpomis, kad jums kalbėčiau apie Įstatymą, teisingumą ir meilę.

21. Visais laikais Aš siunčiau sielas, spindinčias didžiuole šviesa, įsikūnyti žemėje, kad jų pavyzdžiu ir meile žmonija išsigelbėtų iš chaoso, neapykantos ir sumaišties.

22. Aš jums sakiau, mylima tauta, kad jūs, kaip ir Antrojo Laiko apaštalai, taip pat tapsite žmonių žvejais. Su meile, su gailestingumu tiems, kurie kenčia, jūs išeisite į kelią. Kokia širdis tada jus atstums kelyje? Sutrikusi siela priims mano mokymo šviesą ir kristalinį vandenį, kad numalšintų savo troškulį.

23. Neleiskite, kad blogis toliau klestėtų. Jaunimas žūsta, mergaitės savo pačios jaunystėje yra įtraukiamos į purvą. Būkite gailestingi savo artimiesiems. Pažvelkite į kančios taure, kurią šiuo metu ištuština žmonija.

24. Mano pranašystės dabar išsipildo. Todėl prašau jūsų, kad būtumėte pasirengę, kad – kai ateis laikas įvykdyti savo misiją – nesijaustumėte silpni.

25. Šiuo metu Aš atrenku tuos, kuriuos turiu siųsti į tautas, kad jie būtų mokymo, kurį jums patikėjau, pasiuntiniai. Šio kryžiaus, kurį uždedu ant jūsų pečių, neturėtumėte laikyti našta – tai spindintis kryžius, kurį lengva nešti.

Aš paverčiu jus visus, nuo pirmojo iki paskutiniojo, savo darbininkais. Mano dvasinės gausybės saugos jus, ir kai išeisite į kovą ir paliksite tai, kas jums priklauso žemėje, kaip ir Antrojo Laiko apaštalai, Aš duosiu jums viską, ko reikia, kad atvertumėte žmoniją.

26. Aš jums simboliškai pasakiau, kad 144 000 pažymėtųjų sudarys mano išrinktąją Izraelio tautą. Jūs parodysite pasauliui gelbėjimo valtį, ir per jus Aš suteiksiu žmonijai taiką ir paguodą.

27. Ne Aš esu tas, kuris jus ištinka skausmu. Jūsų kančių šaltinis glūdi jūsų netobulumuose ir nepaklusnumuose. Aš jums sakiau: „Pabuski,

mylima tauta, nes išbandymai beldžiasi į tavo duris.“ Tačiau jei visi budėsite ir melsitės, išbandymai bus pašalinti, o kai jus užklups pagunda, nepateksite į jos pinkles.

28. Aš pažymėjau jus savo Šviesa, kad saugiai įveiktumėte išbandymus. Ši dovana vertingesnė už visus žemės turtus ir lobius. Tai dieviškas bučiny, kurį Aš šiuo Trečiuoju Laiku įspaudžiau į jūsų sielą, kad net didžiausiose nelaimėse ir sudėtingiausiose gyvenimo akimirkose pajustumėte mano ramybę.

29. Šioje dovanoje yra gydomasis balzamas, kad galėtumėte išgydyti kūno ar sielos ligonius. Ji turi galią sustabdyti gamtos jėgas, kai jos išsilaisvina, ji turi ginklų, kad nesantaiką ir karą paverstų taika. Tai yra dalis jūsų dvasinio paveldo, kurią šiuo metu turėtumėte panaudoti ir išplėtoti.

30. Jūsų širdis troško turėti kažką didingo gyvenime, nežinodamos, kad tai nebus pasaulio turtas ar turtai, kuriuos įgytumėte, o dvasiniai turtai.

31. Ar gali žmogus puoselėti didesnę siekį nei tapti panašus į savo Dangiskąjį Tėvą? Iš tiesų, sakau jums, tai yra didžiausias troškimas, kurį turėtumėte puoselėti.

32. Tapti panašiais į savo Viešpatį nėra neįmanoma. Todėl Aš kadaise atėjau į pasaulį kaip žmogus, kad savo gyvenimu ir pavyzdžiu išmokyčiau jus tapti panašiais į Dieviškąją Dvasią meilėje ir teisingume. Iš tiesų, sakau jums: jei kartą savo gyvenimą pašvęsite uždaviniui tapti man panašiais, rasite tą laimę ir tą ramybę, kurių veltui ieškojote kitais keliais, ir ta ramybė bus ne tik vidinė, bet ir išorinė. Nes dabar jūsų sąžinė nebeturės kas žingsnį ir kiekvieną dieną jums priekaištauti, kaip dabar tai daro jūsų nuodėmės.

33. Mylėkite Mane ir imkite Mane Jėzuje už pavyzdį. Prisiminkite, kad Aš jums per tą nuolankų Mokytoją iš Galilėjos įrodžiau, jog Mano galia, Mano išmintis ir Mano turtas buvo didesni už pasaulio. Nes visi Mano darbai kilo iš meilės, kuri yra gyvenimo, jėgos ir šviesos, viską sukūrusios, šaltinis.

34. Taip pat sakau jums, kad šiuo Trečiuoju laikotarpiu pergalė priklausys tiems, kurie ims pavyzdį iš mano darbų. Nes ginklai, kuriais kovosite, bus tokie patys, kaip tie, kuriuos Aš naudoju tuo metu.

35. Jei per Jėzų Aš jums sakiau: „Aš esu pasaulio šviesa“, tai noriu, kad ir jūs būtumėte kaip švyturys savo artimųjų gyvenime, kad jūsų buvimas visada būtų geradaris, o jūsų įtaka – gydanti, kad jūsų mintys būtų tyros, o jausmai – nuoširdūs. Tada patirsite, kaip lengvas yra gyvenimas, kaip lengva yra gyvenimo kova žemėje ir kaip gražu tarnauti savo artimui. Tada savo nuopelnais būsite tapę Šviesos vaikais.

36. Koks siekis pabunda jūsų širdyse mano Žodžio įtakoje? Galbūt šio pasaulio menki siekiai? Ne, mylima tauta. Mano Žodis jūsų širdyse pažadina kilnų troškimą pakelti savo sielą tiesos keliu.

37. Taip pat nenoriu, kad jūs klaidingai aiškintumėte mano mokymą, manydami, jog noriu jus matyti vargšus, verkiančius, nelaimingus ir sergančius, apdriskusius ar alkanus. Ne, Aš noriu, kad išmoktumėte suderinti savo materialią gyvenimo kovą su savo dvasine misija taip, kad pasaulyje turėtumėte būtiniausią, o Dvasiai taip pat leistumėte turėti keletą akimirų, kad ji galėtų panaudoti savo dovanas ir įvykdyti savo misiją.

38. Aš ruošu tave, o tauta, kad būtum šių laikų pranašas tarp žmonijos – gerasis pranašas, per kurį Aš skelbiu ateinančius įvykius ir duodu jums savo užduotis bei nurodymus.

39. Sakau jums: jei kada nors sėtumėte apgaulę ir melą, turėsite nuplauti savo gėdą skausmu ir ašaromis, ir kuo labiau plistų jūsų melai, tuo didesnė bus jūsų apvalinimas. Ar tie, kurie skleidžia blogį tarp žmonių, galėtų teisėtai vadintis „šviesos vaikais“? Ne, mylimieji mokiniai!

40. Kiek šviesos Aš jums daviau, jūs, žmonių minios, kasdien susirenkančios gauti mano mokymų. Turėkite omenyje, kad nebūtų teisinga, jei jūs užsnūstumėte ir akimirksniu būtumėte užklupti kokio nors išbandymo, kuris priverstų jus suklupti!

41. Jūsų širdys, kupinos skausmo, man sako: „Mokytoja, ar tu manai, kad mes galime būti neištikimi, išduoti ar suklusti?“ Tačiau Aš jums atsakau: taip, tauta, be abejo, Aš manau, kad jūs galite sulaužyti savo pažadus. Argi tarp tų dvylikos Antrojo Laiko mokinių nebuvo vieno, kuris mane išdavė pasaulio teisingumui, kai įsitikino, kad karalystė, kurią siūliau, nebuvo iš šio pasaulio? Argi Petras nesudavė mirtino smūgio šimtininkui tuo metu, kai šis mane suėmė, nes mokinyš norėjo tokiu būdu ginti savo Mokytoją ir norėjo jį pasilikti ilgiau, nei buvo parašyta? Argi Tomas nedrįso abejoti mano dvasiniu buvimu, nors Aš jiems tiek daug kartų pažadėjau visada būti su jais? Kodėl gi Aš šiandien neturėčiau abejoti jumis? Žinoma, ne visi išbandymų akimirkomis nepaisys mano žodžių, nes ir šiandien, kaip ir tuomet, bus ištikimųjų, bus pareigingųjų, bus paklusniųjų ir stipriųjų.

42. Mokiniai, šią valandą Aš jums sakau tik tiek: „Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą.“

43. Izraeli: kai matau jūsų šaltas širdis, mano Dvasia liūdi, o kai matau pasiryžimą atsinaujinti ir paklusti, ji prisipildo džiaugsmo.

Žinau, kad po 1950 m. jus užklups smarkios audros. Tačiau jūs esate išrinktoji tauta, kurią Aš savo Žodžio šviesa iš „ „ išgelbėjau nuo visų nelaimių. Netgi tarp jūsų pačių į jūsų ausis pasieks daug nenuoširdžių

žodžių, tačiau Aš nenoriu, kad tarp mano išrinktųjų vyrautų sumaištis. Tačiau šių įvykių metu mano tiesa pašalins melą, o mano Šventosios Dvasios šviesa suteiks jums stiprybės, jūs sugebėsite ginti mano darbą ir galėsite apsaugoti kitus nuo sumaišties, nes esate Šviesos vaikai.

44. Kaip Aš esu pasaulio šviesa, taip ir jūs turite ja būti tarp žmonių. Žmonės kenčia ir verkia, nes buvo kurti mano įkvėpimui. Tačiau jūs esate tie, kurie turi juos vesti. Jūs turite būti keliautojo oazė ir švelniai suteikti jam mano ramybę.

45. Jei jūs nepasirengsite, Aš įrodysiu, kad paskutinis bus pirmasis, ir įrašysiu jam savo Įstatymą į širdį, net jei jis nebuvo girdėjęs mano Žodžio.

46. Iš tiesų, sakau tau, Izraeli: jūs turite būti patarėjai, suteikiantys kitiems šviesą ir ramybę. Jūs turite tinkamu metu ginti mano darbą ir švelniai kalbėti net ir pačiam nepaklusniausiam į širdį. Tada pamatysite, kad jie taps švelniais ėriukais.

Nepakliūkite vėl į tas klaidas, kuriose buvote, nes tai jūsų sielose paliko tik atžengimą atgal. Susivienykite, kad neštumėte šviesą ir mokymą.

47. Pasirūpinkite, kad jūsų vaikai suvoktų gėrio ir blogio pasekmes. Supažindinkite juos su pavyzdžiais, kuriuos Aš jums daviau. Paruoškite juos, nes jie priklauso tiems, kurie rytoj man tarnaus. Noriu matyti jus laimingus ir ramius, mąstančius tik apie gėrį, kad jus vestų mano Šventosios Dvasios šviesa.

48. Kiekvieną akimirką Aš apsaugau jus nuo visų klaidų; taip pat ir jūs turėtumėte melstis už kitus. Visur matykite skausmą: apleistus vaikus, į purvą įtrauktą jaunimą, sutuoktinės neištikimybę. Tačiau jei sutiksite nuodėmingą ir žmonių kritikuojamą moterį, pamokykite ją tikrojo kelio ir atitolinkite ją nuo kartėlio ir susijaudinimo, kurie ją supa, kad ji pradėtų atsinaujinti.

49. Būk gailestingas pasauliui, Izraeli, ir taip, kaip Aš jai kalbėjau Antrajame Laike, taip ir jūs turite perduoti jai mano Žodį.

50. Aš paliksiu žmonijai Trečiąjį Testamentą, kuriame glūdi išminties lobis, kuris pasieks jus, nes Aš darau jus vertus jį priimti, neatsižvelgdamas į jūsų gėdingus poelgius, nes Aš esu Meilė ir Tobulumas. Tačiau Elijas vis labiau valys jūsų sielas.

51. Jūs atsitraukėte nuo pasaulio, kad galėtumėte Mane išgirsti. Aš esu su nuolankiaisiais, kad jų širdyse įkurtų šventovę. Antrajame Laike Aš kalbėjau jums, kad perduočiau jums savo meilės, gailestingumo ir atleidimo mokymą. Bet pasaulis, remdamasis savo supratimu, sukūrė kitokias tikėjimo išpažinimus. Tačiau Aš, kaip Tėvas, ir toliau apšviečiau visus savo vaikus.

Daugelis iš jūsų man sako: „Tėve, argi mano artimieji yra paklydę? Tada kodėl jiems neparodai kelio?“ Tačiau iš tiesų sakau tau, palaimintoji tauta: šviesą, kuri jus apšvietė – mokymą, kurį jums daviau, daviau visiems vienodai. Tačiau žmonės sekė savo laisva valia ir nenorėjo manęs priimti.

Aš neprivėriau savo vaikų, kiekvienas turi savo noru, savo pastangomis pasiekti mano kelią. Nes šiuo metu Aš apšviečiu visą žmoniją. Kai kurie mane išgirdo – tai tu, palaimintoji Izraelio tauta. Kitiems Aš nurodau kelią per intuiciją, ir taip pat per apreiškimus jie gauna Trečiojo Laiko šviesą.

52. Visais laikais Aš skelbiau meilę, nes meilė yra apsauginė siena, į kurią Aš įdėjau visą savo galią. Palaimintas tas, kuris gyvena su meile širdyje, nes jis palaipsniui įveiks visas savo gyvenimo problemas. Palaimintas tas, kuris savo gyvenime nešioja meilę savyje ir ją atskleidžia savo kelyje. Nes šie darbai bus palaima jam ir kitiems.

53. Mano vaikai, pripažinkite Mane kaip Tėvą ir kaip Dvasią, kad nebeieškotumėte Manęs stabmeldystėje. Savo sieloje visada turite Mane kaip Šventosios Dvasios šviesą.

54. Kai rodote gailestingumą, Aš esu tame gailestingume, o kai išeinatė vykdyti visus mano pavedimus, būkite laimingi, palaimintoji tauta, nes mano palaiminimas amžinai liks jums.

55. Jūs nebegirdėsite mano žodžio per šias priemones. Tačiau šis laikas buvo skirtas jūsų sielų paruošimui, o po 1950 m. prasidės kova. Aš neatsiskirsiu nuo jūsų, tačiau būtina, kad jūs susidvasintumėte. Nes per tuos, kurie pasiruošė, Aš ir toliau apsireikšiu iš Dvasios į Dvasią. Regėtojai ir toliau mane matys, o tiems, kurie tampa dvasiniai, aš kalbėsiu per intuiciją, ir juose bus ta intuicija.

56. Palaimintoji tauta: Antrajame Laike Aš savo mokiniams sakiau: „Man duota visa valdžia danguje ir žemėje“, ir tikrai, sakau jums: eikite visur ir neškite mano Žodį, neškite mano Meilę ir mano Mokymą.

57. Taip pat dabar sakau tau, palaimintoji tauta: jūs esate paruošti mokiniai – jūs esate tie, kurie turi eiti visais žemės keliais ir nešti mano Žodį bei mano meilę. Vėl pakils tas, kuris, širdyje nešdamas abejonę, sakys, kad tai, ką jūs gavote, buvo tik melas. Jiems vėl reikės palieskti žaizdą mano šone, kad patikėtų.

58. Aš matau tą, kuris – nors mane klausėsi ilgą laiką – mane atstums kaip mano mokinys Judas Iskarijotas ir parduos mano darbą. Tačiau Aš priartėsiu prie tų širdžių ir savo teisingumu pašalinsiu iš jų netiesą. Nes mano darbas yra tyras ir švarus, be jokios dėmės. Jis su visa savo tyrumu prisikels visose širdyse ir sielose, nes tokia yra mano valia.

59. Ateikite pas Tėvą, ateikite į jums paruoštą šventinę vakarienę. Ant šio stalo yra amžinojo gyvenimo duona jūsų sielai. Aš ruošių savo

mokinius, kad rytoj galėtumėte liudyti, jog buvote pas Tėvą ir kad Jis gyvena jūsų širdyse, nes jūs jas paruošėte kaip Jo šventovę.

60. Jūs esate tie, kurie iš mano išdo gavote galią suteikti gyvybę „mirusiesiems“, kad būtumėte panašūs į savo Mokytoją.

61. Jei mokėsite pasiruošti taip, kaip Aš jus mokiau, mano dvasinės gėrybės bus su jumis, o iš jūsų pasiekto dvasingumo jūsų artimieji supras, kad esate Šviesos vaikai, kad, nors savyje nešiojate mano aukštas savybes, pasirodote esą patys nuolankiausi.

62. Kilkite aukštyr, mylima tauta, nestabdykite savo sielos pažangos. Pasinaudokite mokymu, kurį jums davė jūsų Mokytojas, įsirašykite jį į savo širdį. Nes trumpi yra tie akimirkosniai, kai jūs Mane girdėsite per žmogiškąją protą.

63. Paruoškite Trečiąjį Testamentą ateinančioms kartoms. Atvyks didelės žmonių minios, ir jei būsite pasirengę, kalbėsite jiems, įkvėpti mano Šventosios Dvasios.

Panašumas

64. Vienas ponas, didelių žemių savininkas, priėjo prie galingo medžio. Šalia jo buvo kristalinio skaidrumo vandens šaltinis. Toje vietoje jis pašaukė pro šalį einančius keliautojus ir pakvietė juos pailsėti to medžio pavėsyje bei numalšinti troškulį to šaltinio vandeniu.

65. Iš tų keliautojų tas Viešpats išrinko septynis vyrus ir jiems tarė: „Jūs prašėte mano malonės, ir dabar aš kiekvienam iš jūsų patikėsiu didelį šių žemių sklypą, kad jūs, kaip geri darbininkai, jose triūstumėte ir dirbtumėte, sėdami šias sėklas ir jas prižiūrėdami, kad gautumėte gausų derlių. Juk žmonių minios didelės, ir jos alkanos bei ištroškusios.“ Tada tas Viešpats patikėjo jiems sėklą ir darbo įrankius ir visiems liepė prižiūrėti medį bei šaltinį, kad ir jie galėtų priimti žmonių minias, kai tas Viešpats išeis, ir pridūrė: „Jūs turite paruošti laukus ir į juos pasėti šią auksinę sėklą. Jūs turite laistyti laukus šio šaltinio vandeniu, kad gautumėte gausų derlių, ir turite prižiūrėti galingą medį, kad jo vaisiai visada būtų skanūs. Jūs turite dirbti kartu, o kai atvyks alkanos, ištroškusios ir pavargusios žmonių minios, turite pasiūlyti jiems medžio pavėsį ir jo vaisių saldumą. Jūs turite duoti jiems duonos ir vandens, kad jie jaustųsi stiprūs ir neštų mano ramybę savyje.“ Vyrams tas Viešpats tarė: „Aš dabar išeinu, bet jūs labai arti savo širdyse jausite mano buvimą, mano žvilgsnis jus stebės, o mano ausys jus girdės.“

Panašos pabaiga

66. Iš tiesų, sakau jums: šiuo Trečiuoju Laiku Aš pašaukiau savo darbininkus, kad perduočiau jiems jų paveldėjimą, kad jūs, kaip ir jūsų Tėvas, paruoštumėte šventinę puotą ir priimtumėte tuos, kurie alksta ir trokšta mano Žodžio. Jūsų tarpininkavimu jie turi gauti dvasinius lobius, kuriuos Aš jums patikėjau.

67. Jūs esate mano avys, atvestos į dvasinę avidę. Ganytojas, kuris jus veda šiuo laikotarpiu, yra Elijo Dvasia. Niekas nemato šio Ganytojo, tačiau visi jį jaučia. Vieni tai suvokia, kiti – ne.

68. Elisas atvėrė Gyvenimo knygą šeštajame skyriuje, vos tik Aš, turintis įgaliojimą tai padaryti, nuėmiau Šeštąjį antspaudą.

69. Ką jums atskleidė Šeštasis antspaudas? Kokią žinią saugojo knyga savo glėbyje, kad šiuo metu ją parodytų pasauliui? Dvasinį gyvenimą, savęs pažinimą, visų jūsų savybių apreiškimą, būdus, kaip išskleisti dvasines dovanas, dvasinį apreiškimą per protą ir apreiškimą iš dvasios į dvasią.

70. Jūsų siela džiaugiasi, nes jaučiasi apšviesta ir saugoma pasiuntinių bei angelų. Būkite ištikimi savo Ganytojui, ir visą savo žemiškąjį kelią jausite tą palaimingą ramybę, kuri dabar jus užlieja, ir jums nereikės bėgti, kad pasislėptumėte, kai jis skelbs mano teisingumą prieš šį pagonišką, stabmeldžišką ir materialistinį pasaulį. Taip, tauta, Elisas yra tarp jūsų ir vėl išbandys netikrojo Dievo kunigus bei vėl parodys jiems, kuris yra tikrasis ir kaip Jį reikia garbinti. Tačiau Elisas neatvyks, kad taptų žmogumi. Žmogiškasis kūnas nėra būtinas, kad dvasinė būtybė galėtų pasireikšti žemėje, ir tuo labiau ne Elijo, kuris turi raktą, atveriantį duris bendravimui tarp *vieno* pasaulio ir kito.

71. Dvasinis pasaulis dar labiau priartės prie žmonių, kad liudytų jiems apie savo egzistavimą ir buvimą. Visur pasirodys ženklai, įrodymai, apreiškimai ir žinutės, kurie atkakliai skelbs, kad prasidėjo nauja era.

72. Tarp tautų kils ginčai ir susijaudinimas, nes religijos atstovai tiems, kurie tiki tomis žiniomis, sės baimę, o mokslas tuos *faktus* paskelbs melu.

Tuomet paprasti žmonės įgys drąsos ir pakils, kad paliudytų gautų *įrodymų* tiesą. Pakils tie, kurie – mokslo atstumti – dvasiniu būdu atgavo sveikatą, ir jie liudys apie stebuklingus išgydymus, apie begalinės jėgos ir absoliučios išminties apreiškimus.

Tarp paprastų ir nežinomų žmonių į viešumą išeis vyrai ir moterys, kurių šviesos kupini žodžiai nustebins teologus, filosofus ir mokslininkus. Tačiau kai ginčas pasieks aukščiausią tašką, o vargšai bus pažeminti, o jų liudijimai – išdidžių žmonių paneigti, tada ateis ta akimirka, kai Elisas pareikalaus atsakomybės iš mokslininkų, ponų ir valdovų ir juos išbandys.

Vargas tiems, kurie yra neteisūs, ir veidmainiams tą valandą, nes tuomet ant jų nusileis tobulas teisingumas! Tai bus teismo valanda. Tačiau

daug sielų iš jos pakils į tikrąjį gyvenimą, daug širdžių prisikels tikėjimui, o
daug akių atsivers šviesai.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 351

1. Aš esu Šviesa, Meilė, Gailestingumas ir Atleidimas. Priartėkite, kad gautumėte iš Manęs tai, ko jums reikia jūsų pačių ir žmonijos labui.
2. Mylimi mokiniai, susirinkę aplink Mokytoją: jūs ateinate, kad priimtumėte mano išmintį, suteiktumėte savo gyvenimui kryptį ir įvykdytumėte misiją, kurią jums patikėjau.
3. Jeigu jūsų Mokytojas jums pasakytų viską, kas yra mano išmintyje, jūs to niekada nesuprastumėte. Be to, kokių nuopelnų turėtumėte, kad galėtumėte atrasti tai, ką aš jums saugau savo lobynėje? Būtent dvasinis pakilimas daro jus vertus priimti mano dievišką įkvėpimą.
4. Jūs tobulėjote, ir šiuo metu Aš jums atskleidžiau tai, ką jau galite suprasti. Tačiau ne Aš nustatau ribą jūsų supratimui – tai jūs patys turite pakilti aukščiau, kad galėtumėte iš Manęs gauti daugiau.
5. To, ką Aš jums mokiau, pakanka, kad suprastumėte, kokia yra jūsų misija ir kaip turite savyje sukurti Bažnyčią To, kuris jums kalbėjo, kad suvienytumėte žmonijos pasaulėžiūras ir sugebėtumėte suderinti šį mokymą su Jėzaus mokymu Antrajame laikmetyje bei su tuo, ką sakė pranašai ir nušvitusieji Pirmajame laikmetyje.
6. Mano atėjimas šiais laikais nebuvo fizinėje formoje, kaip daugelis manęs laukė, tačiau jūs turite būti tie, kurie turės atvesti žmoniją prie mano Antrojo ir Trečiojo laikotarpio mokymų supratimo.
7. Mano tauta: laikas baigti mano apreiškimą šia forma artėja, tačiau jūs turite dar labiau pasiruošti.
8. Pasaulyje yra daug pagundų. Tačiau kuo geriau suprasite mano darbą, kuo geriau valdysite savo kūną, tuo labiau artėsite prie tobulumo.
9. Dvasinkitės, kad jūsų siela pasiektų pakilimo lygį, reikalingą tęsti jos kilimo kelią į amžiną tobulumą, kuris yra tikslas, kurį ji turi pasiekti.
10. Prisiminkite mano Antrojo Laiko žodžius: „Atiduokite imperatoriui tai, kas priklauso imperatoriui, o Dievui – tai, kas priklauso Dievui.“ Tačiau dabar Aš jums sakau: „Atiduokite savo kūnui tai, kas jam priklauso, o savo sielai – pakilimą ir pažangą, kurie jai priklauso.“
11. Dabar mano „Žodis“ netapo žmogumi. Jis ateina pas jus „dvasiškai“ ant debesies, kad jums apreiškėtų tai, ko jūs negalėjote suprasti.
12. Bėgant metams jūsų kelyje pasireiškė pagunda. Ji uoliai stengėsi nukreipti jus nuo tikrojo kelio, supainioti ir dezorientuoti jus, taip jūsų širdyse palikdama netikrumą.
13. Per apreiškimus ir intuiciją Aš daviau šiam pasauliui žinutes, ir Aš siunčiau paruoštus žmones, išrinktas sielas, kad per juos kalbėčiau žmonijai. Ir kai tik jūsų širdis pasirengdavo, jūs suteikdavote prieglobstį mano Dvasiai. Aš apsireiškiau jūsų gyvenime kaip pamokymas, kaip

gailestingumas ir taika. Tačiau Aš nekreipiau dėmesio į tai, ar tikėjote mano apreiškimu, ar ne. Nes mano, kaip Mokytojo ir Tėvo, troškimas yra, kad galėtumėte atpažinti To, kuris kalba jums per sąžinę, per jūsų ramybę ir pakylėjimą, balsą.

14. Aš atėjau ne jūsų kūnui išgelbėti, o jūsų sielai. Todėl Aš jums kalbėjau su meile, kad jūs pakiltumėte ir būtumėte kaip Pirmojo laikotarpio patriarchai, kaip Antrojo laikotarpio apaštalai, ir kad būtumėte mano Trečiojo laikotarpio mokiniai.

15. Kiekviename vystymosi etape jūsų siela liko materializuota, ir dėl to jūs nutolote nuo mano meilės, pasidavėte klaidoms ir suteikėte mano žodžiams kitokią prasmę.

16. Jūs dabar artėjate prie to laikotarpio pabaigos, per kurį girdėsite mano Žodį, perteiktą per žmogiškąjį protą; taigi, paskutinį kartą. Tačiau mano Tėvo širdyje jaučiu skausmą, nes jūsų nesupratimas ir pripratimas prie mano Žodžio rodo tik menką dvasinį pakilimą. Bet argi Aš ir toliau, dėl jūsų pasirengimo trūkumo, skelbsiu save per žmogiškąjį protą? Ne, mylima tauta. Juk jūs girdėjote, kad Aš esu Tobulumas, o mano Valia – viena.

Argi Tėvas savo valia galėtų būti toks kaip žmogus? Tuomet Aš nebūčiau tobulas, negalėčiau būti nei jūsų Kūrėjas, nei jūsų Dievas. Greičiau karališkoji žvaigždė nustotų šviesti, nei mano Žodis ir mano valia neišsipildytų.

17. Jau Pirmuoju laikotarpiu pranašai paskelbė šį malonės laikotarpį, ir šiuo metu Aš ruošiu jūsų sielas per savo Šventosios Dvasios šviesą, kad kasdien vis labiau pakiltumėte.

18. Jūs patirsite, kad tie, kurie niekada nėra girdėję mano Žodžio per kokį nors tarpininką, nei buvo mano Visuotinio Spindulio apsiareiškimo liudininkai, pakils, kad Aš paruoščiau jų širdis, ir jie intuicijos pagalba priims mano dieviškąją žinią bei mano nurodymus. Jie mylės Mane kaip Antrojo laikotarpio apaštalai. Jiems išsipildys mano žodis: „Paskutinieji bus pirmieji“.

19. Vykdykite savo misiją, Izraelio giminės, suvokite savo atsakomybę žmonijai, suvokite, kad esate mano Įstatymo nešėjai, kad esate dvasinio mokymo, kurį jums patikėjau, pasiuntiniai.

20. Izraeli, susivienyk ir ryžtingai ženk keliu kaip viena širdis, viena valia, ir paklusk mano Įstatymui bei mano dieviškajai valiai. Juk žinai, kad Aš esu tavo išgelbėjimas.

21. Aš įdiegiau savo mokymą į jūsų širdis, o mano dieviškas spindesys jūsų sielose buvo tarsi gyvybės syvas, kuris jus stiprina ir gaivina, kad imtumėtės vykdyti savo misiją, kad žmonijai būtumėte tarsi vyresnieji

broliai ir seserys, kad sugebėtumėte paklusnumu ir švelnumu vesti juos mano keliu. Jūs turite būti rytojaus mokytojai.

22. Jūs, „Paskutinieji“: nelaikykite mano tautos nepažįstąja, nes šiuo metu Aš pasiunčiau šias sielas reinkarnuotis, kad žmonija per jas pasiektų mano gailestingumą.

23. Kiek daug sumaištis yra pasaulyje, kiek daug apgaulės, nes žmogaus protas, užuot vadovavęsis mano įstatymais, pasidavė materializmui, pagonybei ir stabmeldystei, o nepakankami žmonės drįso vadintis „mano dieviškumo atstovais“, mano dieviškojo balso, mano meilės ir mano šviesos skelbėjais. Tačiau Aš matau, kaip jie puoselėja egoizmą, tamsą, fanatizmą, melą ir nesantaiką. Bet Aš esu Tobulumas, kuris jums rodo dvasinio tobulėjimo ir meilės kelią, kad jūs pasiektumėte atleidimą.

24. Materializmas ir stabmeldystė viešpatauja pasaulyje; todėl žmonija pasidavė pagundai ir suklydo.

25. Ko pasinaudos Mokytojas, kad žmonijai pasakytų apie mano tiesą?: Mano išrinktosios tautos Izraelio.

26. Susirinkite dvasiškai aplink Mokytoją. Jūs esate mano mokiniai, kuriems Aš daviau savo mokymą kaip atvertą knygą, o su juo – Šventosios Dvasios šviesos aiškumą, kad suprastumėte mano Žodį, laikytumėtės jo ir įrašytumėte jį neištrinamais rašmenimis į savo širdis. Jūs esate Šviesos vaikai, kurie turi rodyti žmonijai gerą pavyzdį, savo darbais atskleiddami jai dvasingumą, meilę ir tikėjimą.

27. Šiuo Trečiuoju laikmečiu Mokytojas dvasiškai atėjo pas jus, kad per žmogiškąjį protą perduotų jums savo Žodį, ir šis mokymas yra tarsi šviesos spindulys, atėjęs pažadinti jūsų sielą ir jai padėti suvokti, kad tai yra jos Dievo ir Viešpaties balsas, Tėvo balsas, šaukiantis savo vaiką – Mokytojo balsas, kuris pasklinda kaip Žodis pamokymuose, pavyzdžiuose, kilniuose principuose, kad jūsų siela pamatytų save apsirengusią mano dieviškosios Dvasios savybėmis.

28. Mylima tauta: Aš noriu, kad imtumėte Mane už pavyzdį – Aš noriu, kad būtumėte „Mano atvaizdas ir panašumas“. Todėl Aš atėjau pas jus, kad apsireikščiau per savo balso nešėjų protines galias. Būtent juos Aš išsirinkau, paruošiau ir apvaliau, kad jūs per jų dvasines dovanas priimtumėte mano Žodį. Jie buvo kietos uolos, iš kurių Aš leidau trykšti kristalinį ir gryną vandenį jūsų sieloms.

29. Aš atėjau šiuo metu, kad „akieji“ pamatytų mano Šviesą ir kad jiems parodysiu naujos dienos šviesą. Aš atėjau pas jus, kad liudyčiau jums apie savo buvimą, kad atneščiau jums savo meilę ir tiesą, kad tarp jūsų neliktų

jokių abejonių. Noriu, kad, išgirdę mano Žodį, suprastumėte jo prasmę ir pakiltumėte kupini tikėjimo ir meilės savo Tėvui.

30. Noriu, kad parodytumėte giliausią atgailą, nes susitepėte ir nutolote nuo savo Tėvo – kad būtumėte jautrūs dvasiniams dalykams, ir kad jūsų širdis būtų šventovė, kurią ruošiate savo Tėvui, kad neštumėte savyje Jo meilę, Jo ramybę, Jo šviesą, amžinąjį gyvenimą.

31. Pasiruoškite, mano vaikai, kad jūsų siela būtų laisva nuo bet kokios materializacijos – kad pašalintumėte tamsią raištį nuo savo akių ir pamatytumėte Mane visoje mano šlovėje. Pasaulio prisirišimas prie juslių trukdė jums visiškai pajusti mano buvimą ir deramai įvertinti mano išmintį, išsiliejančią į jūsų pačių širdis.

32. Koks tobulas ir tyras yra mokymas, kurį Aš daviau jūsų sielai, kad taptumėte verti mano dvasinių malonių ir būtumėte šio lobio paveldėtojai, su kuriuo rytoj, įkvėpti mano Dieviškosios Dvasios, turėsite išeiti, kad parodytumėte gailestingumą kenčiančiai ir reikalingai žmonijai. Tokiu būdu jūsų atžvilgiu išsipildys pranašystės.

Per jus parodysiu žmonijai išgelbėjimo uostą, gelbėjimo valtį. Nes tikrai sakau jums: tautos ir nacijos, didžiosios žmonių minios, gyvenančios žemėje, nuklydo, sunaikino malonės gyvenimą.

33. Supraskite, kad *jūs* nebeprisiklausote „mirusiųjų“ gretoms, nes Aš jums daviau gyvenimą – nes kiekvienas, kuris ateis pas Mane, prisikels. Leiskite, kad šis gyvenimas ir ši jėga leistų jums būti bendrystėje su Manimi. Neužmerkite akių prieš šią šviesą, prieš šią šlovę. Supraskite, mano vaikai, koks didelis yra jūsų Tėvo gailestingumas.

34. Jūs esate tauta, kuriai Aš patikėjau, nes jūs suteiksite žmonijai viltį ir paguodą ir būsite šviesus deglas, išsklaidantis jų tamsą. Žmonės ieško Manęs savo nevilties akimirkomis – vieni per mokslą, kiti – savo stabmeldystėje. Kai pamatysite, kad moterys, vaikai, paaugliai ir suaugusieji dejuoja ir šaukiasi Manęs, nes nejaučia Tėvo buvimo – to Išganytojo, kuris pažadėjo sugrįžti, kad atneštų jiems ramybę, paguodą ir gailestingumą – kai pamatysite, kad ši žmonija savo skausmu apsivalo ir išsivalo, tada turite būti pasirengę, būdami vienybėje su Manimi, budėti ir melstis už šią žmoniją, kad ji per jūsų tarpininkavimą Mane išgirstų ir būtų apšviesta mano Šventosios Dvasios šviesa.

35. Aš pasirūpinsiu, kad net ir pačios sukietėjusios širdys pajustų mano meilės impulsą, kad jos nebebūtų akmenys, sukeliantys žmonijai skausmą.

36. Tai yra laikas, palaimintoji Izraelio tauta, kai turi būti pasirengusi ir tvirtu žingsniu eiti vykdydama savo sudėtingą misiją.

37. Aš atėjau su savo Žodžiu, kad jus dvasiškai išlaisvinčiau, kad nuimčiau naštą, kurią nešėte, kad išlaisvinčiau jus iš grandinių, kurios jus pririšo prie šio pasaulio ir neleido jūsų sielai pakilti pas Mane.

38. Jūs esate tauta, kurioje Aš noriu matyti teisiųjų dvasingumą.

39. Neškite savo kryžių su meile, nuolankumu ir švelnumu, nes Aš būsiu jūsų Cirenas*. Būkite geras pavyzdys žmonijai ir būkite skaidrus veidrodis, kuriame ji mato savo veidą. Būkite dosnūs ir dalinkitės savo jėga su savo artimaisiais. Noriu, kad savo šypsena pasauliui liudytumėte meilę, kurią jums padovanojo Tėvas. Nes Aš nepaliksiu jūsų vienus, susidūrus su negailestingomis gamtos jėgomis.

Šiuo didžiųjų pavojų laikotarpiu, kai jūsų kelyje pasitaikys pagundos ir dideli išbandymai, jūs jausite Mane labai arti, nes Aš būsiu jumyse pačiuose, kad jūs neturėtumėte to baimės, kurią pasaulis jaučia susidūręs su mano dieviškojo teisingumo apraiška.

**Ispanų kalbos originalo tekste Zyrenäus rašoma „Cirineo“. Tai vyro, padėjusio Jėzui nešti kryžių, kai Jis sugriuvo po jo naštos, vardas. Biblijoje jis taip pat vadinamas Simonu iš Kirėnės.*

40. Nepažeiskite įstatymo ir nenutolkite nuo mano meilės, nesileiskite užkrėsti pasaulio blogio. Bijokite tik to, kad nutoltumėte nuo savo Tėvo, nes šis baimė yra išminties pradžia, per kurią pasieksite aukščiausią palaimą

41. Kas išlieka pasirengęs ir moka prižiūrėti darbą, kurį Aš patikėjau jo rankoms, tas be perstojo iš mano išdo gaus Danguos karalystės gailestingumą, mano palaiminimą, ir būtent jis bus tas, kuris žmonijai duos ištikimą ir tikrą liudijimą.

42. Aš jums patikėjau Šviesos ginklus, galingus ginklus, kad apsigintumėte nuo persekiojimų, su kuriais susidursite savo kelyje. Kiekvieną akimirką pagunda, tarsi plėšrusis paukštis, yra pasirengusi atimti iš jūsų sielos malonę ir dovanas, kurias Aš jums patikėjau – atimti iš jūsų gerą sėklą ir palikti jums pelus. Ji yra kaip alkanas vilkas, pasiruošęs jus praryti. Tačiau jūs turite gyventi tiesoje, kurią Aš jums daviau, kad būtumėte geri mokiniai, savo pavyzdžiu rodantys žmonėms šį kelią.

43. Jei nebuvote budrūs ir nemeldėtės, pagunda užgriuvo jus kaip viesulas, nugriovė jūsų šventovę, užgesino jūsų deglo šviesą ir atėmė iš jūsų mokymą. Tada jūs pasijutote netekę mano gailestingumo, vargšai ir mano akivaizdoje – tarsi kaltinamieji. Jūs verkėte ir jautėte atgailą. Jūs vėl maldaujate savo Tėvo gailestingumo, ir tada Aš vėl įdedu į jūsų rankas Šviesos knygą, išgryninu jūsų protą, paruošiu jūsų širdį, duodu jums naują

drabužį ir sakau jums: „Pakilkite, budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą.“

44. Susivienykite, mylima tauta, kad Tėvas džiaugtųsi savo vaikų paklusnumu ir pareigų vykdymu.

45. Noriu, kad būtumėte kaip vienas mokinyš, kad pasauliui neštumėte vieną pamokymą.

46. Kovokite, mano tauta, Šviesos kardu, kurį jums patikėjau savo Žodyje – malda, kad nugalėtumėte pagundą. Kovokite mano meilės ugnimi, kad sunaikintumėte piktžoles, ir Šventosios Dvasios šviesa, kad išvartumėte tamsą iš supainiotųjų, nežinojusių, stabmeldžių, ištvirkusiųjų, ir kad vestumėte nekaltuosius, kurie manęs ieškojo materialiuose šventovėse.

47. Jūs, vadovaujantys šioms kuklioms susirinkimų vietoms, turite priimti šias žmonių minias ir su mano žodžio paprastumu kalbėti jiems apie mano meilę. Jūs turite jiems pasakyti, kad Aš atėjau trokšdamas nusidėjėlių – ne tam, kad juos pasmerktų, bet kad jie mane pažintų, kad nušluosčiau jų ašaras, išvaryčiau tamsą iš jų sielų, išgydyčiau jų akių aklumą ir leisčiau jiems pajusti bei pamatyti mano buvimą. Tokiu būdu mano vardu turite suteikti gyvybę „mirusiesiems“. Tu, išrinktoji tauta, turi būti žmonijai kaip spindinti žvaigždė.

48. Jūs įsidėmėjote mano žodį į savo širdis, ir kai būsite pasirengę, mano Dieviškoji Dvasia bus perduota jūsų artimiesiems iš šios palaimintos knygos. Aš padauginsiu šią duoną, kad sielos būtų pamaitintos ir sustiprintos.

49. Jūsų misijos įvykdymas bus jums svarbus ne tik tuo metu, kai gyvensite žemėje, nes čia jūs tik pradėsite žengti pirmuosius žingsnius. Jūs turite pasiekti, kad didžiosios žmonių minios atsisakytų stabmeldystės ir atiduotų savo karo ginklus, kad savo širdyse galėtų priimti mano taikos žinią. Tačiau jūsų siela ir toliau nenuilstamai kovos ir dirbs, net ir palikusi savo fizinį apvalkalą, kol pamatysite, kad žmonės turi taiką ir gerą valią, kad jie nešioja savyje Šventosios Dvasios šviesą, kad jie siekia pakilimo ir tampa dvasiniai.

Jūs kovosite iš kartos į kartą, ir taip kopsite į kalną, kol pasieksite jo viršūnę, kur pasistiprinsite savo darbų vaisiais.

50. Po 1950 metų, kai jau nebegirdėsite Manęs šia forma, neturėtumėte būti sutrikę, nei sakyti: „Kur man eiti? Kokią misiją turiu atlikti šiuo keliu? Kokia yra Tavo valia, Viešpatie?“

Iš tiesų, sakau jums, jūs gausite mano įkvėpimą, jūsų siela mane išgirs, ir jūs pajusite, kad Aš paimu jus už rankos ir parodau kelią, kuriuo turite eiti, kad atsigręžtumėte į savo artimus. Aš pasirūpinsiu, kad jūsų akys pamatytų

tuos, o jūsų ausys išgirstų tuos, kurie Manęs ieško – tuos, kurie Manęs šaukiasi, ir jūs žinosite, kad tie, kurie Manęs ieško, ieškos ir jūsų. Tada Aš pripildysiu jus įkvėpimu, ir per jus Aš suteiksiu šviesą toms žmonių minios.

51. Žmonija išsivalė savo skausme ir dar labiau išsivalys, kad sielos pabustų ir suprastų, jog jų vaisiai neša savyje kartumą ir mirtį. Jos ieškos savo Išganytojo ir suras kelią, nuo kurio nuklydo. Tačiau šią Šviesos, taikos ir meilės žinią Aš perduosiu pasauliui per savo išrinktuosius.

52. Jūs gyvenate malonės laikotarpiu, naują dieną, kai dieviškoji šviesa apšviečia visų žmonių kelią. Aš, Mokytojas, priimu jus, leidžiu jums pailsėti ant savo kelių ir laiminu jus, ir taip, kaip čia glostau šią tautą, taip ir visame pasaulyje išlieju palaiminimus ir gėrybes.

53. Jūs, mano mokiniai, pasiruošėte išklausyti mano šio laikotarpio pamoką. Atėjote su tikėjimu ir viltimi, kaip ir anksčiau, kai Aš priartėdavau prie jūsų.

54. Kelias, kurį Aš jums rodom, yra Įstatymo kelias – platus, tiksliai nustatytas kelias, kad jūs jaustumėtės saugūs, eidami juo. Šio Įstatymo vykdymas yra jūsų išgelbėjimo kaina. Ar norite išsigelbėti ir pasiekti šio kelio tikslą, kad turėtumėte teisiųjų dovanas ir galią? Jūs turite savyje viską, kas būtina šiam tikslui pasiekti. Aš apdovanojau jus dorybėmis, kad įgyvendintumėte savo idealą.

55. Jei jaučiate, kad kova dėl jūsų dvasios pergalės yra varginanti, pasinaudokite ta jėga, kurią turite. Jei šio pasaulio nelaimės jus slegia, apsiginkluokite kantrybe. Jei žmonių nesupratimas verčia jus kentėti, pakelkite savo sielą ir čia, bendrystėje su Manimi, nutildykite savo skundus ir sugrąžinkite savo pasauliui ramybę be sielvarto ir keršto jausmų, bet kaip geri mokiniai – mylėdami ir atleisdami.

56. Savo kelyje skleiskite šį mokymą, kurį Aš jums atnešiau, kad pasaulis juo pasisotintų. Nes alkis ir troškulys, kuriuos kenčia žmonės, yra nepakeliamai dideli.

57. Nepraleiskite progos, kai jūsų artimieji jums atskleidžia savo vargus. Atneškite sielai paguodą, kad palengvintumėte jos kančias. Nes jų dvasinis skurdas ir liga yra skausmingesni ir slegiantys nei tie, kuriuos patiria jų kūnas.

58. Jūsų, kaip mokinių, žodis turės galią išsklaidyti rūką ir liūdėsį, apgaubiančius jūsų artimųjų širdis.

59. Aš jus pašaukiau, kad patenkintų tą palaimingą troškimą, kurį man rodote – tobulinti savo sielą, peržengti žmogiškąsias žinias, kad patektumėte į Dieviškąjį lobyną. O Aš, kuris atsižvelgiu į jūsų prašymus ir trokštu jūsų pažangos, gausiai daviau savo Žodį, kad jaustumėtės laimingi.

60. Kai šie laikai praeis ir jūsų širdyse liks tik prisiminimas apie šį apreiškimą, jūs laikysite save laimingais, o skaitydami mano Žodį knygoje, jūs savo ašaromis sudrėkinsite tuos puslapius, kurie buvo užrašyti su meile ir švelnumu, kuriuos jūs, kaip mano vaikai, man rodote.

61. Jau artėja tas momentas, kai jūs, kaip mano tiesos liudytojai, stovėsite prieš šią žmoniją. Tačiau jau dabar turite priimti sprendimus ir apsiginkluoti drąsa. Nes jūsų laukiantis išbandymas yra didelis. Niekas neturi priversti jūsų tapti bailiais, mylimieji mokiniai! Ir taip, kaip mano Žodis jums parodė vienintelę kryptį – meilę ir tiesą, taip ir jūs turite būti nenuilstantys šios sėklos sėjėjai tarp žmonijos.

62. Jūsų ramsčiu tebūna malda, ji jums paruoš ir pasirengs gėrį. Šioje maldoje jūs pajusite, kad kuo geriau esate pasiruošę, tuo labiau jūsų siela pakyla į kitas, aukštesnes ir iškilnes pakopas. Ir jose jūs įkvėpsite ramybę, jausitės įkvėpti ten gyvenančių būtybių – teisiųjų ir dorybingųjų, ir jos atves jus į mano akivaizdą. Šioje bendruomenėje Aš jums suteiksiu savo naujus apreiškimus ir užduotis.

63. Noriu, kad dabar pailsėtumėte po savo ilgos kelionės, kad šioje žemėje daugiau nebeverkite ašarų ir dvasiškai pakiltumėte.

64. Aš jums skelbiu, kad jūs dar patirsite, kaip pasaulyje įvyks didžiausios katastrofos, kurios bus žmogaus egoizmo ir galios troškimo, meilės ir gailingumo trūkumo pasekmės. Ką tu darysi tuo metu, Izraeli, kai matysi, kaip išlaisvinamos visos gamtos jėgos ir kaip jos plaka tavo artimus?

Šiame pasaulyje įvyks stiprūs žemės drebėjimai, vandens masės išsilies iš krantų, kai kurios jūros dalys taps sausuma, o kitos šalys bus užtvindytos vandens masėmis. Žmonės paliks savo kraštus ir net savo gimtąsias šalis, ieškodami išgelbėjimo. Potvyniai, kaip ir Pirmojo amžiaus potvynio metu, nusiaubs daugelį miestų, ir tik nedaugelis išvengs šio griežto bausmės.

65. Kaip priimsite tuos žmones, kurie bėga nuo tiek daug vargo ir skausmo ir šioje tautoje ieško gelbėjimo arkos? Ar paklusite mano valiai ir pasidalinsite su jais savo duona bei namais?

66. Netrukus pasauliui prasidės didžiųjų įvykių laikotarpis. Žemė drebės, o saulė siųs į šį pasaulį deginančius karštus spindulius, kurie išdegs jos paviršių. Kontinentus nuo vieno poliaus iki kito ištiks skausmas, visas pasaulis bus išvalytas, ir nebus nė vienos būtybės, kuri nepatirtų sunkumų ir atpirkimo.

67. Tačiau po šio didžiojo chaoso tautos atgaus ramybę, o gamtos jėgos nurims. Po tos „audringos nakties“, kurią šis pasaulis dabar išgyvena, pasirodys taikos vaivorykštė, ir viskas sugrįš prie savo dėsnių, tvarkos ir harmonijos.

68. Vėl pamatysite skaidrų dangų ir derlingus laukus. Upės vėl bus skaidrios, o jūra – rami. Medžiuose bus vaisių, pievose – gėlių, o derlius bus gausus. Žmogus, apvalytas ir sveikas, vėl jausis vertas ir matys, kad kelias į jo pakilimą ir sugrįžimą pas Mane yra išlygintas.

69. Kiekvienas bus iš esmės tyras ir išgrynintas, kad būtų vertas patirti ateinantį Naująjį Amžių. Nes Aš turiu naująją žmoniją pastatyti ant tvirtų pamatų.

70. Yra daug dvasinių būtybių, kurios tik laukia dorybės atgimimo šiame pasaulyje, kad galėtų nusileisti ir įvykdyti misiją, kurią Aš joms patikėjau. Pasiruoškite ir būkite pasirengę jas priimti, kai ateis tas laikas, ir sutrumpinkite savo apvalinimo dienas savo gailestingumo darbais.

71. Aš įžengsiu į visus namus, kad per jų sąžinę kalbėčiau valdovų sieloms – šeimų tėvams, teisėjams ir mokytojams – ir įdėsiu į juos įsimintiną įstatymą.

72. Piktųjų viešpatavimas, kuris taip ilgai viešpatavo šiame pasaulyje, dabar netrukus išnyks, kad užleistų vietą Dvasios viešpatavimui, žmogaus dvasinių dovanų ir sugebėjimų išlaisvinimui, dėl kurių jis turi labai aukštą paskirtį.

73. Daugelis iš jūsų tapsite liudininkais tų įvykių, kuriuos Aš jums šiandien skelbiu. Vieni tikėdami, kiti netikėdami, jūs pamatysite, kaip šie žodžiai išsipildys.

74. Budriai laukite šių pranašysčių išsipildymo, visada būkite budrūs, kad joks išbandymas jūsų nesusilpnintų, ir įsidėkite mano žodžius į širdį. Nes kiekvienas iš jų talpina išmintį ir galią, kurios jus išgelbės, jei mokėsite jas taikyti savo gyvenime.

75. Jei mokėsite išsaugoti save, meldamiesi ir laikydamiesi mano mokymų, pasieksite dvasinę pažangą ir sugebėsite sąmoningai pereiti per naują laikotarpį, kurį netrukus išgyvensite. Jūs pajusite mano buvimą savo veiksmuose, susirinkimuose, o mano įkvėpti atliksite darbus, atitinkančius jūsų, kaip mano mokinių, orumą.

76. Gyvenkite suderintai su savo dvasinių brolių ir seserų norais bei idealais, net jei esate toli vieni nuo kitų. Jūsų sielos turi būti suvienytos su jų sielomis, ir jūs visi turite gyventi bendrystėje su Manimi. Tai yra mano valia.

77. Jauskite mano padaršinimą, kai klausotės mano Žodžio, nes jis yra gyvenimas kiekvienam, kuris sugeba jį suprasti, kad rytoj būtumėte mano mokiniai, vykdantys mano Įstatymą – kad nepamaitintumėte Sodomos ir Gomoros. Aš duodu jums savo Žodį, kad suprastumėte, kas yra tikrieji sielos turtai, kad susidvasintumėte ir būtumėte verti paveldėti mano Karalystę.

78. Aš duodu jums savo Šventosios Dvasios šviesą, kad nenugrimztumėte į tamsą. Aš kalbėjau jums, kad savo širdyje suteiktumėte Man vietą ir paverstumėte ją mano dieviškumo šventove.

79. Kas šiais laikais maitina pasaulį?: išdidumas, tuštybė, priešiškusis ir ydingi malonumai, kurie serga sielą ir kūną. Tačiau Aš noriu jus matyti laisvus nuo šių juslių geidulių, ir todėl jūsų sielai palikau tik baltą drabužį. Gyvenimo kelionės pabaigoje noriu jus priimti į savo tėviškas rankas ir pasakyti: „Sveiki atvykę, jūs, kurie sugebėjote gyventi pagal mano Įstatymą ir atsiskyrėte nuo pasaulio, kad taptumėte mano darbininkais.“

80. Kiekvienas, kuris išgirsta mano Žodį ir jį taiko, bus vertas gauti mano gailėstingumą iš mano lobynų. Būtent jis bus tas, kuris kitiems pasirodys kaip aiškus veidrodis. Jame bus gydymo dovana, pranašiškas žodis. Jis bus tarsi kristalinio vandens šaltinis tiems, kurie trokšta mano Žodžio. Aš įdėsiu į jį savo Dieviškąjį Žodį ir patikėsiu jam savo gydomąjį balzamą, kad būtent jis teiktų paguodą kiekvienam, kuris kenčia.

81. Aš pasirūpinsiu, kad visur, kur jis apsisotos, vyrautų taika ir džiaugsmas, ir patikėsiu jam kardą, kad jis kovotų su bet koku stabmeldystės reiškiniu.

82. Mokykite savo vaikus ieškoti Manęs nežinomybe. Sakykite jiems, kad jūs susėdote prie mano stalo ir kad jūs nebėra stabmeldžiai. Jei jie mane atstumia, mylėkite juos ir atleiskite jiems.

83. Tautos nustato savo sienas, kariauja ir sėja mirtį. Tačiau Aš atėjau Dvasia, kad paruoščiau kai kuriuos žmones, ir tai esate jūs, kurie priklausote naujoms kartoms, kurios rytoj ieškos Manęs iš Dvasios į Dvasią. Tuo metu žemės tautos nebesirengs karui. Žmonės priims Mane savo sielose.

84. Noriu, kad būtumėte „pirmieji“, kad pasirengtumėte skleisti Gerąją Naujieną ir kad būtumėte pavyzdžiu savo artimiesiems.

85. Mano valia yra, kad jūs apsivalytumėte, nes tas, kuris yra suteptas, negali pasiekti Manęs, ir tada jūsų skausmas yra labai didelis. Pakilkite pas Mane, kad palengvintumėte savo skausmą.

Aš pašalinu iš jūsų blogį, kad jūsų sieloje būtų gerovė ir džiaugsmas – kad jūs pakiltumėte į Dvasinio kalno viršūnę.

86. Jauskite meilę savo Mokytojui ir žmonijai, neslėpkite mano gailėstingumo. Stenkitės išlaisvinti savo artimus nuo fanatizmo, tada mano Dvasinis pasaulis bus su jumis. Būkite mano liudytojai, tada per jus Aš pasauliui perteiksiu Gerąją Naujieną.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 352

1. Tai palaiminta akimirka, kai mano Dvasia apsilanko pas jus – diena, kai mano Šviesa apšviečia kelius, kad mokiniai, trokšdami mano Žodžio, atvyktų į šias susirinkimo vietas.

2. Tauta, Aš tave priimu, būk laukiama!

3. Aš išgirstu tavo maldą, ir dėl tavo nuoširdaus prašymo Aš išlieju savo gailestingumą ant žmonijos, kad kiekviena žmogiškoji būtybė dvasiškai pajustų mano glamonę.

4. Su gera valia ir tikėjimu jūs paruošėte savo širdis ir fiziškai bei dvasiškai pasirengėte priimti dieviškąjį mokymą.

5. Šiuo pasiruošimu jūs užtikrinate, kad mano meilės žodis būtų su jumis.

6. Mokiniai, nuo pat pirmųjų laikų Aš paruošiau kelius, kurie jus atvestų iki tos vietos, kurioje esate šiuo metu – iki sielos tobulėjimo, kuris leis jums suvokti dvasinį bendravimą su savo Tėvu iš dvasios į dvasią.

7. Taip Aš jums leidžiu suprasti, kad Aš niekada neleidau jums eiti savo keliu atsitiktinai ir kad jūsų žingsniai, vykdant mano Įstatymą, pakluso dieviškam sumanymui.

8. Tarsi būčiau jūsų šešėlis – taip Aš visada sekiau paskui jus ir visada padėdavau jums žengti gyvenimo ir tiesos taku. Nes kai jau būsite jame, ne Aš seksiu *jūsų* žingsniais, o *jūs* seksite *mano* pėdsakais.

9. Būtent čia, mano kelyje, jūs atrasite visas dovanas, kurias slepia jūsų dvasia – vienintelę galimybę, kuria ji pati savyje atranda būtinus ginklus, kad apsigintų nuo tūkstančių pavojų, tykančių jos kelionėje.

10. Daugeliui gyvenimo kelias atrodė sunkus ir ilgas, nes jie nenorėjo suprasti, kad būtent jie patys, su savo klaidomis ir silpnybėmis, daro savo egzistencijos kryžių vis sunkesnį.

11. Jiems trūko idealų ir meilės, todėl, kai jie pasidavė materialistiniam gyvenimui, galiausiai pajuto pasibjaurėjimą ir nuovargį. Šioms pasaulio pavargusioms sieloms, kurios savo šimtmečius trukusį nuovargį perkėlė į savo žmogiškąją dalį, Aš šiuo metu atnešiau savo padaršinantį žodį, kuris yra tarsi subtilus dantis, kuris po truputį apdoroja šių širdžių šiurkščius uolienos gabalus, kol suteikia joms gražią ir harmoningą formą – ne tik formą, ne tik išorinį pavidalą, bet ir tikrą gyvenimą, dvasinį gyvenimą.

12. Noriu, kad iš šios uolos liktų tik jos kietumas, kuris vėliau taps šventovės pamatais, kurioje gyvens tik tiesa – bažnyčia, kurioje bus saugomas mano Įstatymas ir kurioje bus girdimas sąžinės balsas.

13. Mano pastangos šiuo Trečiuoju Laiku jus mokyti per žmogiškąjį protą buvo paženklintos dieviškojo kantrumo. Nes Aš noriu, kad, kai šis apreiškimas pasibaigs, mano Žodis išliktų kiekvieno iš jūsų širdyje. Taigi

rytoj, kai suprasite, kad atėjo jūsų liudijimo laikas, turėtumėte pajusti, kad jūsų siela yra pripildyta šios esmės, ir kad jūsų lūpos nesipriešins išsakyti dvasinio įkvėpimo, kurį Aš į jus išlieju.

Jūs matysite, kad esate apsupti didelių žmonių minių, ir vis dėlto akimirkomis jausitės vieniši. Tačiau jūsų vienvė bus tik išorinė, nes pakaks, kad susisiektumėte su Manimi, kad viduje pajustumėte mano mylinčią pagalbą ir, be to, Šviesos pasaulio buvimą, kuris, nors ir nematomas jūsų fizinei akiai, yra juntamas jūsų sielos pojūčiais.

14. Ar galėsite jaustis vieniši ar apleisti, nors žinote maldos paslaptį, kuri jus suveda su dvasiniu gyvenimu? Ar leisite nelaimėms jus nugalėti, nors savo esybėje turite savo Mokytojo jėgą? Ne, mylimieji mokiniai, jūs neturite prarasti pasitikėjimo ir susilpnėti savo misijos kelyje. Nes tuomet atsitiks taip, kad jūs liejate ašaras, manydami esą atstumtieji, nesuvokdami, kad jūsų ašaros krenta ant to lobio, kurį nešiojate savyje ir kurio nenorėjote matyti.

15. Jau dabar pildykite savo lobio skrynią, tačiau būdami sąmoningi to, ką joje saugote, ir visko, ką turite, bei kiekvienos savo dovanos panaudojimo.

16. Aš nenoriu, kad jūs tik lūpomis kartotumėte, jog esate mano karalystės paveldėtojai – aš noriu, kad jūs tikrai žinotumėte, kodėl esate mano paveldėtojai ir kas yra jūsų paveldėjimas.

17. Tik tas, kuris iš esmės pažįsta tai, ką nešioja savo sieloje, sugebės skleisti mano darbą. Tik tas, kuris sąmoningai suvokia viską, ką žino ir turi, sugebės išlikti tvirtas didžiųjų išbandymų metu.

18. Matau, kad per tą laiką, kai klausotės Manęs, dvasiškai pažengėte į priekį. Nes jei pasitikrinsite savo sąžinės šviesoje, suprasite, kad tapote morališkai geresni, kad jūsų tikėjimas sustiprėjo, kad į save įsisavinote dalį jėgos, kurią skleidžia mano Žodis. Tačiau Aš jums taip pat sakau, kad neturėtumėte tenkintis tuo, ką pasiekėte iki šiol, bet žingsnis po žingsnio eiti toliau tobulėjimo keliu, nesustodami vietoje.

19. Dabar jūs žinote kelią, kuriuo einate, žinote, kur nukreipiate savo žingsnius, ir turite aukštą idealą.

20. Kiek iš jūsų atėjo nugalėti gyvenimo kovos, neturėdami atkaklumo darbuose, nežinodami, kur ėjote, be tikslo ir be vilties išsigelbėti. Tačiau šiandien jūs gyvenate naują gyvenimą, kupiną pasitikėjimo ir idealų. Argi tai nėra žingsnis į priekį jūsų dvasiniame kelyje?

21. Mano Šviesa jau seniai šviečia jūsų kelyje, kad apsaugotų jus nuo bedugnės, į kurią nugrimzta tos sielos, kurios neturi tikėjimo ir vilties šviesos.

22. Aš, pažįstantis skausmą, kuris laukia žmonių, ateinu su savo mokymu, kad jiems atskleisčiau, kaip ištvirti nelaimės, nugalėti pagundas ir pasiekti pergalę prieš blogį bei nelaimės. Tokiu būdu jūs gavote dar vieną mano meilės įrodymą.

23. Aš atėjau pas jus, kad jus suvienyčiau ir pradėčiau kurti naują Izraelio tautą, kaip pažadėjau žmonijai nuo pat pirmųjų laikų.

24. Argi ne taip, kad ramybės ar meditacijos akimirkomis jūs dažnai jautėte, jog prie jūsų artėja kažkas dvasinio? Taip atsitiko, nes mano pažadas buvo įrašytas į jūsų sielą dar prieš jums atvykstant į žemę, o kai atėjo tas laikas, intuicija atsiskleidžia aiškiai ir leidžia jums pajusti mano buvimo akimirką jūsų kelyje.

25. Nemanykite, kad šis nujautimas buvo tik jummyse, kurie išgirdote šį žodį – ne, jis buvo kiekvienoje sieloje, nes mano naują tautą sudarys visa žmonija, be jokio skirtumo dėl rasių, šeimų, lyties, odos spalvos ir kalbų.

26. Šiandien, kai žmonės visoje Žemėje ištuština skausmą kaip kartausią visų laikų taurę, Aš sutikau daugelį jūsų bendrapiliečių medituojančių ir net besimeldžiančių po to, kai jie išgyveno išbandymą. Aš mačiau didelius nusidėjėlius ir užsispyrusius ištvirkėlius sustojusius savo veiksmuose ir besiruošiančius išgirsti sąžinės balsą.

27. Tai buvo akimirka, kai Dvasia širdžiai atskleidė mano pažadą, ir kai žmogus viduje paklausė savęs: „Iš kur gi kyla ši viltis, kuri gyvena manyje?“

28. Aš jums pasakysiu: ji kyla iš mano Dieviškosios Dvasios. Mano teisingumo lazda paliečia jūsų širdies uolą, kad iš jos trykštų kristalinis atgailos vanduo, kuriame jūs nuplausite savo gėdą, kol pasieksite atsinaujinimą ir paskatinsite, kad iš jos trykštų meilė.

29. Kad ir kaip griežtai, negailestingai ir negailėdingai jūs vertintumėte mano teisingumą – tikrai, sakau jums, jame visada rasite mano Tėvo meilę.

30. Atkreipkite dėmesį į save: jūs nuolat apsivalote per skausmą, bet tuo pačiu metu turite paguodą, balzamą ir jėgą, kurią jums suteikia mano Žodis.

31. Aš jums, žmonija, nesakau nieko naujo. Nes Pirmųjų laikų Įstatyme viskas jau pasakyta. Tačiau jūsų sielos nebrandumas ir jūsų suvokimo ribotumas lėmė tai, kad jūsų Tėvas, įsikūnijęs Jėzuje, atėjo į pasaulį, kad savo darbais paaiškintų jums Įstatymo turinį.

32. Tačiau žmonių kartos nesugebėjo įsiskverbti į mano Žodžio esmę ir lėmė, kad šiais laikais atsirastų naujas Pirmojo laikotarpio Įstatymo bei mano Antrojo laikotarpio darbų ir žodžių paaiškinimas.

33. Šiuo metu Aš ieškau širdžių, nes į vienų širdis noriu įrašyti savo Įstatymo įsakymus, tarsi jos būtų akmeninės plokštės, į kurias Pirmojo

laikotarpio metu buvo iškaltos mano įsakymai, o kitus noriu pritraukti, kad jie būtų kaip medis, ant kurio buvo nukryžiuotas Jėzus.

34. Taip, žmonija, tarp žmonių vyrauja toks didelis dvasinis atsilikimas, kad reikės pakartoti praeitį, kad jie pabustų ir – kartą pabudę – priimtų mano naująją žinią, kuri yra visko, kas buvo apreikšta ankstesniais laikais, paaiškinimas.

35. Aš žinau, kaip pasinaudoti ta akimirka, kai sutinku žmogų, pasinėrusį į savistabą, sąžinės tyrimą ar maldą, kad jam paskelbčiau, jog atėjo jo prisikėlimo į tikrąjį gyvenimą valanda. Tai yra momentas, kai siela sulaužo grandines, kurios ją pririšo prie pasaulio, ir iš savo esybės giliausių gelmių iššaukia laisvės šauksmą, kaip kalinys, kuris po ilgo nelaisvės laikotarpio pagaliau savo akimis mato, kaip atsiveria grotos, kurios buvo jo kančia – kaip laivo avarijos auka, kuri, desperatiškai kovojusi su audringa jūra, pagaliau horizonte pamato ilgai lauktą krantą.

36. Sakau jums: išbandymai, kuriuos žmogus šiuo metu pats sau sukūrė, yra labai sunkūs, nes būtent tokie jie yra būtini jo išgelbėjimui.

37. Dieviškasis teisingumas bus įvykdytas kiekvieno žmogaus mylimiausiam, kad būtų pareikalauta ataskaitos už kiekvienos žmogiškosios būtybės darbus.

38. Na, mylima tauta: jūs, kurie turėjote nuojautą apie mano buvimą kokia nors jūsų nebrandumui suprantama forma – štai aš esu čia, įkūnijuodamas savo Žodį, kad jūs galėtumėte jį pajusti ir suprasti. Jūs, kurie turėjote daug apmąstymų apie savo praeitį, apie savo dabartį ir apie amžinybę, kuri jūsų laukia, šiuo metu prisiimate didelę dvasinę atsakomybę žmonijos atžvilgiu: būti mano naujosios žinios liudytojais – to Žodžio, kurį išgirdote prie Trečiojo Laiko kalno papėdės.

39. Jums dar reikia daug kovoti su „kūnu“ ir su pasauliu, kad nebebūtumėte jų tarnai – taip pat turite labai apvalyti savo širdį, kad ji taptų vertas mano Žodžio nešėjas.

40. Todėl būtina, kad mano darbas jus įtrauktų į nuolatinę kovą ir kad jūsų gyvenime netrūktų išbandymų kaip išmintingų pamokų, kad gyventumėte budriai.

41. Aš jus užtikrinu, kad tas, kuris sustiprino savo tikėjimą skausme, bus tas, kuris visą savo gyvenimo kelią su didžiausiu tvirtumu liks ištikimas mano Įstatymui. Nes yra tokių, kurie tikėjimą pajaučia atgijusį tik tada, kai gauna gėrybių. Bet kai to, ko jie prašo ar tikisi, negauna, tada jie atsuka man nugarą. Tačiau tai nėra tikėjimas, tai negali būti tvirtovė, kurioje būtų galima ieškoti prieglobsčio didžiosiose gyvenimo kovose.

42. Kaip svarbu, kad žmogus suvoktų, ką reiškia dvasinis atpirkimas, kad, supratęs, jog siela turi praeitį, kurią žino tik Dievas, su meile,

kantrybe, pagarba ir net džiaugsmu priimtų savo kančios taure – žinodamas, kad taip nuplauna praeities ir dabarties gėdos dėmes, atsiskaito už skolas ir įgyja nuopelnų prieš Įstatymą.

43. Skausme nebus jokio sielos pakilimo, kol žmogus ne kentės su meile, su pagarba mano teisingumui ir pasidavimu tam, ką kiekvienas pats užsitarnavo. Tačiau tik šis pakilimas išbandymų akivaizdoje galės suteikti žmonėms supratimą apie tai, kas yra dvasinio atlygio Įstatymas.

44. Nedrebėkite išgirdę šiuos apreiškimus; priešingai, džiaukitės mintimi, kad šis Žodis sunaikins jūsų turėtą sampratą apie amžiną bausmę ir visus aiškinimus, kurie jums praeityje buvo pateikti apie amžiną ugnį.

„Ugnis“ yra skausmo, savikaltės ir atgailos simbolis, kurie kankina sielą ir ją išgrynins, kaip auksas išgryninamas lydykloje. Šiame skausme glūdi mano valia, o mano valioje – mano meilė jums.

45. Jei būtų tiesa, kad būtent ugnis išnaikina žmogiškąsias nuodėmes, tuomet visi nusidėjusiųjų kūnai turėtų būti įmesti į ugnį čia, žemiškajame gyvenime, nes mirę jie to jau nebejustų. Juk kūnai niekada nepakyla į Dvasinę erdvę – priešingai, kai tik jie atliks savo užduotį, jie nugrimzta į Žemės gelmes, kur susilieja su gamta, iš kurios jie paėmė gyvybę.

46. Tačiau jei manote, kad tai, ką vadinate „amžina ugnimi“, skirta ne kūnui, o sielai, tai yra dar viena rimta klaida, nes Dvasiniame pasaulyje nėra materialių elementų, o ugnis neturi jokio poveikio sielai. Kas gimsta iš materijos, yra materija, o kas gimsta iš Dvasios, yra Dvasia.

47. Mano Žodis nenusileidžia tam, kad užpultų kokį nors tikėjimo įsitikinimą. Jei kas nors taip mano, tas labai klysta. Mano Žodis paaiškins viską, kas buvo neteisingai išaiškinta ir dėl to sukėlė klaidas, perduodamas žmonijoje iš kartos į kartą.

48. Kokią vertę turėtų mano Įstatymas ir mano Mokymas, jeigu jie nebūtų pajėgūs išgelbėti sielas nuo klaidų ir nuodėmių? Ir kokią prasmę būtų turėjęs mano buvimas pasaulyje kaip žmogaus, jeigu būtų daug tų, kurie turėtų amžinai pražūti nesibaigiančioje atgailoje?

49. Klausykite mano žodžio, ir patirsite, iš kiek daug tamsos jis jus išlaisvina. Klausykite mano žodžio, ir atrasite visus „“ apreiškimus, kurių trokšta jūsų siela – žinias, kurias turite turėti, ir visus atsakymus į jūsų abejones.

50. Visą, ką žmogus turi žinoti apie dvasinį gyvenimą, kad galėtų nukreipti savo gyvenimo kelią į tą egzistencijos lygmenį, Aš jums atskleidžiu savo mokymuose.

51. Taip jūs susidarysite vaizdą apie sielos vystymąsi, sužinosite apie etapus, kuriuos siela pereina, ir suprasite atpirkimo prasmę. Tačiau jei tikrai norite suprasti mano mokymus, sakau jums, kad turite išmokti palikti

šį materializmo lygmenį, kuriame gyvenate, nes iš jo neįmanoma pamatyti tiesos šviesos.

52. Protas pats savaime nesugeba suvokti šio veikalo turinio. Jam taip pat reikalingas sielos jautrumas ir intuicija, kad galėtų įsiskverbti į mano dvasinio mokymo esmę.

53. Štai kodėl Aš mokau savo mokinius melstis iš Dvasios į Dvasią. Nes be tokio maldos būdo žmonės negalės pasiekti savo proto apšvietimo kitais būdais.

54. Pranašų paskelbti laikai – tie, kuriais turėjo ateiti Tiesos Dvasia, kad viską paaiškintų, – yra būtent tie, kuriuos jūs dabar išgyvenate. Tačiau Aš norėjau jus nustebinti, apsireikšdamas šia forma, kad išbandyčiau jūsų gebėjimą įsigilinti į pranašysčių prasmę, kuriose sakoma, kad Aš apsireikšiu dvasiškai per žmogiškąjį protą.

55. Šiandien, kai mano pažadas išsipildė, kai Aš apsireikšiau žmonėms per juos pačius, noriu, kad nepamirštumėte, jog vienas iš didžiausių mano apsireiškimo tikslų buvo tas, kad pasaulyje skleistumėte tą maldos ir pakilimo būdą, kurio Aš jus mokiau, kad žmogus sužinotų, kaip turi pasiruošti pajusti mano buvimą savo sieloje, protu ir širdyje.

56. Argi nemanote, mylima tauta, kad būtų geriau, jei būtent jūs skelbtumėte žmonijai mano buvimą Dvasioje šiuo Trečiuoju laikmečiu, o ne siautėjantys stichijos, siautėjantys audros, žemės drebėjimai, griauinantys miestus, šalis niokojantys jūros ir žemė, virstanti jūra? Argi nemanote, kad jūsų pusėje būtų dvasingiau ir žmogiškiau, jei šiuos įvykius užkirstumėte kelią savo meile ir gailėstingumu?

57. Pasiruoškite tiesoje ir Dvasioje, tada Aš panaudosiu šią tautą kaip tikėjimu stiprų Nojų ir patarsiu jai pastatyti dvasinę arką „“, kurios glėbyje žmonės ras išgelbėjimą – arką, pastatytą tikėjimu, dvasingumu ir gailėstingumu, kuri turi būti tikra taikos ir saugumo šventovė bei prieglobstis tiek materialių, tiek dvasinių nelaimių atveju.

58. Kai praeis laikai ir žmonės nagrinės bei tyrinės liudijimus ir ženklus, siekdami įrodyti mano apreiškimo tiesą, jie supras, kad viskas, kas įvyko šiais laikais, buvo ne kas kita, kaip vienas iš daugelio ženklų, kurie pasauliui pranašavo mano apreiškimo pabaigą ir kito laikotarpio pradžią.

59. Kaip giliai miegojo Trečiojo laikotarpio pranašai! Tik retai jie atveria akis ir pasirengia pamatyti tai, kas ateis. Todėl ši tauta nežino visko, ką turėtų žinoti apie ateitį, kaip kitomis epochomis Izraelis per savo pranašus buvo paruoštas ir įspėtas jau šimtmečius prieš įvykį.

60. Turėjo būti mano Žodis, kuris jus įspėja ir pažadina, kaip Aš tai darau šią dieną, kai taip pat skelbiu jums, kad Dieviškasis teisingumas ištiks Žemės įgaliotuosius arba valdovus, nes ir jie turi apvalyti savo sielas. Jie

bus vis labiau ištinkami, nes tokiu būdu Aš paruošiu taikos, gerovės ir susivienijimo laikotarpį, kuris seks po išbandymų laikotarpio.

61. Po naujojo potvynio spindės vaivorykštė kaip taikos ir naujosios sandoros, kurią žmonija dvasiškai sudarys su savo Viešpačiu, simbolis.

62. Turite pasiruošti sunkiai kovai, nes jūs visi turėsite kovoti su blogio drakonu, kurio ginklai yra šlovės troškimas, neapykanta, žemiškoji galia, nevaržomumas, tuštzybė, savanaudiškumas, melas, stabmeldystė ir fanatizmas – visos blogio jėgos, gimę iš žmogaus širdies, su kuriomis turėsite kovoti su didžiule drąsa ir tikėjimu, kol jas nugalėsite

63. Kai jūsų aistrų drakonas bus nužudytas jūsų Šviesos ginklais, žmonių akyse atsivers naujas pasaulis – *naujas* pasaulis, nors iš esmės tai bus tas pats pasaulis; tačiau jis atrodys gražesnis. Nes tada žmonės jį panaudos savo gerovei ir pažangai, į visus savo veiksmus įlieję dvasinio tobulėjimo idealą.

64. Širdys taps kilnesnės, žmonių protas bus apšviestas, dvasia galės liudyti savo buvimą. Viskas, kas gera, klestės, viskas, kas pakylėja, taps sėkla žmonių darbams.

65. Materialioje srityje jūs taip pat patirsite permainas: upės bus gausios vandens, nederlingi laukai taps derlingi, gamtos jėgos sugrįš į įprastas vėžes, nes tarp žmogaus ir Dievo, tarp žmogaus ir dieviškųjų kūrinių, tarp žmogaus ir Gyvenimo Kūrėjo nustatytų dėsnių viešpataus harmonija.

66. Ar mano žodžiai jums atrodo kaip fantazija? Taip yra todėl, kad jūs negalite suvokti, jog esate žemiškojo laikotarpio pabaigoje ir dvasinio amžiaus pradžioje. Jūsų kelionė per šį pasaulį yra tokia trumpa, kad daugelis iš jūsų nesugeba pastebėti pokyčių, vykstančių materialiajame ar dvasiniame gyvenime. Mat kartais šie perėjimai trunka šimtmečius, kol pasiekia pabaigą. Tik studijos, atliekamos tikėjimu, gerumu ir malda pakylėtu protu, leidžia suvokti laiko įtaką žmonėms.

67. Jei jūs, kurie mane klausotės su skepticizmu, kada nors atsidursite dvasiniame pasaulyje, galėsite suvokti šią tiesą visa jos pilnatve, nes tada palyginsite savo egzistencijas Žemėje įvairiais laikotarpiais, kuriais čia gyvenote, ir galėsite įvertinti kiekvieno žemiškojo etapo bei kiekvienos dvasinės eros raidą, tikslus ir principus. Tada jūs apgailėsite, kad nesugebėjote pasinaudoti savo sielos patirtimi, kad atliktumėte darbus, kuriuos vertos atlikti tie, kurie taip ilgą laiką buvo gyvenimo mokiniai.

68. Aš palieku šiuos žodžius įrašytus jūsų dvasioje, kad, tapę jų išsipildymo liudininkais, jūs palaimintumėte mano Žodį ir išeitumėte liudyti apie mano Mokymą bei paaiškinti visus įvykius, kuriuos Aš jums dabar pranašauju.

69. Aš žinau, kad tų, kurie netikėjo mano žodžiu arba jį atmetė, gailestis bus labai didelis, kai jie pamatys, kaip jis išsipildo, ir iš jų širdžių tada išsiverš žodžiai, prašantys manęs atleidimo už tai, kad jie abejojo. Tačiau Aš taip pat žinau, kad tarp jų bus tokių, kuriuos užplūs uolumas ir kurie taps nepailstamiausiais mano mokymų sėjėjais.

70. Kad išlaikytų savo tikėjimą kaip gyvą liepsną, žmogui visada reikėjo nepaprastų įvykių, kurie priverstų jį susimąstyti ir pakeltų jo jausmus. Dėl nepakankamo dvasinio išsivystymo jis abejoja tiesa, kai ji atsiskleidžia paprastai ir nėra apgaubta paslapties šydu.

71. Jūs visada ieškojote Manęs per skausmą; nedaugelis yra tų, kurie ieško Manęs iš meilės ir dėkingumo.

72. Žmogus turi pažinti save, kad suvoktų, jog jis nėra vien tik materija, bet turi ir kilnią, gerą esybės dalį, kuri yra dvasia.

73. Tie, kurie dvasiškai labiau išsivystę, suvokia Mariją kaip Dvasią, nesuteikdami jai konkrečios išvaizdos. Tačiau tiems, kurie turi matyti, kad patikėtų, jų dvasinis atsilikimas verčia ieškoti atvaizdų, kurie vaizduotų jų dvasines savybes.

74. Jei imsite pavyzdį iš Mokytojo, valdydami savo kūną, kad atsiskleistų jūsų dvasiniai sugebėjimai, galėsite gauti iš Manęs viską, ko reikia, kad darytumėte gera. Tačiau to neturėtumėte daryti tam, kad pasigirtumėte prieš kitus, o tam, kad sektumėte savo Mokytoju.

75. Jei ieškote Dievo, ieškokite Jo dvasiniame pasaulyje, gėrybėse, gamtos stebukluose, bet neieškokite Dievo atvaizduose.

76. Marija yra Dvasia, kuri taip glaudžiai susiliejo su Dieviškumu, kad sudaro vieną iš jo aspektų, kaip tai vaizduoja trys Apreiškimo formos: Tėvas, Žodis ir Šventosios Dvasios Šviesa. Šia prasme Marija yra ta Dievo Dvasia, kuri atskleidžia ir įkūnija dieviškąją globą.

77. Marija yra ta, kuri jus įkvepia ir drąsina siekti nuopelnų bei priimti pasaulio, kuriame gyvenate, išbandymus su pasidavimu ir pasiryžimu, kad tarp išbandymų rastumėte dvasinę laimę, nes tai padeda jūsų sielai pasiekti didesnę pakilimą.

78. Siela džiaugsis Dievu ir taps jo dalimi. Tačiau pirmiausia ji turi tobulėti, apsigyvenusi įvairiuose kūnuose, kad vėliau galėtų tęsti savo tobulėjimą aukštuose gyvenimo lygmenyse, kol pasieks amžiną tobulumą.

79. Mano tauta, nepasitenkinkite vien tik mano Žodžio klausymu – gilinkitės į jį, kad, kai nebegirdėsite Manęs šia forma, jaustumėtės stiprūs ir sektumėte savo Mokytojo pavyzdžiu, darydami gera žmonijai. Jūsų veiksmai visada turi būti pagrįsti mano Tiesa.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 353

1. Tėvo Širdis meiliai atsiveria, kad jus priimtų. Nes Aš matau jūsų kančias ir suteikiu jums savo gailestingumą.

2. Šioje Trečiojoje eroje malonės šaltinis liejasi, ir jei Antrojoje eroje Aš savo žodžiu ruošiau savo apaštalus, tai šioje eroje Aš apšviečiu visą žmoniją savo Šventosios Dvasios šviesa. Nes Aš noriu, kad visi taptų verti vadintis Dievo vaikais.

3. Jūs esate išrinktoji Izraelio tauta, stipri, lepinta, ir turėsite eiti priekyje visos žmonijos minios, nes jūs visi esate mano vaikai. Šiuo laikotarpiu Aš išrenku nusidėjėlį, suteikiu „pasiklydusiam sūnui“ galimybę išgelbėti savo sielą.

4. Aš nenoriu, kad kas nors pražūtų, kad kas nors iš jūsų nutoltų nuo mano glėbio, nes mano meilė yra nepakartojama. Čia yra mano gailestingumas ir mano tobula meilė.

5. Aš jūsų neišduodu, nei žiūriu į jūsų širdyse esančias gėdos dėmes. Aš girdžiu jūsų atgailą, kai man sakote: „Tėve, mes norime eiti šiuo keliu be jokios dėmės.“ Tada Aš atleidžiu kiekvieną nuodėmę.

Aš taip pat girdžiu, kaip jūs man sakote: „Tėve, mes norime sekti tavo pėdomis“, ir Aš jums sakau: „Ženkite šiuo keliu, kuris kupinas dorybės. Tai tyras kelias, kuriuo nuodėmė bus pašalinta iš jūsų širdžių.“

6. Jūs prašote Manęs, kad Aš leistų jums susisiekti su savo artimaisiais, ir iš tiesų Šiandien, šią malonės dieną, Mokytojas jums sako: „Aš suteikiu jums šią malonę paskutinį kartą. Nes tikrai sakau jums: po šių metų šių apreiškimų, suprantamų žmogaus protui, nebebus.“ Tačiau tos sielos, dėl kurių jūs prašote Manęs šviesos, pasirodys jums tik iš dvasios į dvasią. Todėl Aš jus ruošiu, kad jūsų siela vis labiau pakiltų, kad jūs gautumėte šią malonę.

7. Tu niekada nebūsi be apsaugos, tauta, nes Aš niekada nuo jūsų neatsitraukiau, visada Aš jus saugojau savo gailestingumo švelnumu. Būtent jūs kartais atsiskirdavote nuo Manęs.

8. Šiandien primenu jums, kad turite Tėvą, labai mylintį Tėvą, kuris dovanoja jums savo gailestingumą, kad vestų jus tikroju keliu.

9. Žmogus uždėjo tamsią raištį ant jūsų akių ir nukreipė jus nuo saugaus kelio, nuvedė jus į bedugnes, į „tamsą. Tačiau iš tiesų sakau jums, palaimintoji tauta: Aš nenoriu, kad jūs pražūtumėte. Todėl suteikiu jums naują galimybę išsigelbėti.

10. Šiuo metu Aš į kiekvieną jūsų širdį įrašau žodį „meilė“ – meilė, kuri yra geriausia Izraelio tautos gynyba – meilė, kuri yra galingiausias ginklas visai žmonijai – meilė, kuri tikrai nuves jus į Šviesos karalystę.

11. Anksčiau jūs buvote paklydę, kurie, kaip „Prarastasis sūnus“, keliavote pasaulio keliais – sukręsti sieloje, nusivylę širdyje, su giliai į jūsų esybę įsišaknijusiu nerimu, ir neradote nei paguodos žodžio, nei rankos, kuri jus vestų, o kartais priešais jus pasirodydavo dykumos fatamorgana. O kai manėte, kad atradote saugų kelią, tą pačią akimirką supratote, kad klydote ir kad šviesa, kuri pasirodė jūsų akyse, buvo tik apgaulė.

12. Tuo metu jūs įžengėte į Šviesos kelią. Tai nebuvo atsitiktinumas, kuris jus atvedė į šį kelią – tai buvo mano valia. Nes tikrai, sakau jums, mylima tauta: „Nė vienas medžio lapas nepajuda be mano valios.“ Nes kiekvienos būtybės likimas yra manyje.

13. Tėvas jums sako: kai Antrajame Laike Jėzaus kūnas buvo nuneštas į kapavietę, mano Dvasia pasirengė suteikti šviesą sieloms, kurios buvo tamsoje, ir išlaisvinti jas iš jų grandinių. Nuo tos akimirkos tos sielos, kurios buvo pasmerktos „amžinai“ nakčiai, gavo šviesą.

14. Mano žodis išsipildys, sielos per mano malonę ir meilę patirs prisikėlimą ir Dvasiniame slėnyje vis labiau sieks pakilimo. Juk jos atpažino savo Viešpatį, savo Gelbėtoją, kuris gali eiti joms pirma. Jos giedos Viešpačiui „Hosanna“, o Aš joms iš tikrųjų suteiksiu dar vieną malonę: paversti juos jūsų globėjais angelais, kad jie vestų jus po 1950 metų. Jūs gausite jų žinias ir patarimus per intuiciją, o išbandymų akimirkomis galėsite juos šaukti mano vardu. Jų valia yra mano valia, jų meilėje jums yra mano meilė, nes jie apsiplovė gryniausiuose Avinėlio vandenyse ir tapo verti šios malonės.

15. Jūs esate išrinktoji tauta, kuriai buvo perduotas Įstatymas, kad žmonija juo vadovautųsi. Ir dabar atėjo laikas, kai ši žmonija, laikydamasi mano įsakymų, turi pakilti Šviesos ir Tiesos keliu.

16. Aš jums perdaviau savo dieviškąją šviesą per tris laikotarpius, tačiau Aš jums nenešu „kitokio skonio vaisių“. Mano mokymas šiame Trečiajame laikotarpyje yra tas pats dvasinis mokymas, kokį Aš jums visada patikėdavau.

17. Visais laikais siela materializavosi. Todėl žmonija yra sutrikusi ir nemoka dvasiškai vadovauti sau keliu, vedančiu ją į tobulumą.

18. Mokytojas buvo su jumis, kad jus išrinktų ir parengtų, kad paverstų jus darbininkais, sėjančiais mano Žodį į tiesos trokštančias širdis. Tačiau abejonės ir dvasinio pakilimo trūkumas buvo priežastis, dėl kurios mano darbas dar nebuvo pripažintas visos žmonijos.

19. Mažas yra tų, kurie mane išgirdo šiuo metu, skaičius. Mano Visuotinis Spindulys jus apšvietė ir paruošė, kad visi mano vaikai per jus išgirstų mano šauksmą.

20. Pasiruošk, Izraeli, su pasitikėjimu ir drąsa paimti meilės kardą, kuriuo kovosite su tamsa, kuri jūsų laukia netgi paskutinėmis mano apreiškimo dienomis šioje formoje.

21. Mano Dieviškasis Žodis pasireiškė per žmogiškąjį protą, kad per mano Žodžio esmę suteiktų jums pasirengimą ir gyvenimą jūsų sielos pakilimui, kad būtumėte pavyzdžiu žmonijai.

22. Aš įdėjau savo mokymą į jūsų sielą, kad ji pakiltų, padarydama savo kūną paklusnų, kad jūs būtumėte mano Žodžio pasiuntiniai, kad žmonės netaptų kliūtimi, trukdančia Dvasios darbui veržtis į priekį.

23. Pasaulis puoselėja pagonybę ir stabmeldystę. Aš jums niekada nesuteikiau mokymo, kuris skatintų fanatizmą ar neigtų dvasingumą, kuriuo grindžiamas mano darbas. Gamtos jėgos liudijo apie Mane, tačiau pasaulis giliai miega ir leidžia sielai likti bedugnėje ir tamsoje. Kelkis, Izraeli, su paklusnumu ir savo dvasios jėga, kad kalbėtum pasauliui ir jį pažadintum.

24. Kadangi jūs nepasirengėte, kadangi nesurinkote mano mokymų ir jų nestudijavote, todėl Aš nebesireikšiu jums per balso nešėją – ne, nes mano valia yra viena, ir ji atsiskleidžia, kai mano Žodis išsipildo visame pasaulyje – matomame ir nematomame. Po 1950 metų Aš ir toliau vesiu bei įkvėpsiu jus iš Dvasios į Dvasią.

25. Jūs neišnyksite, nes tuomet Aš nebebūčiau Dievas. Tačiau viskas, kas kilo iš Manęs, turi sugrįžti pas Mane. Bet siela turi apsivalyti ir savo kovoje užsitarnauti nuopelnų, kad prieš mano skvarbų žvilgsnį galėtų išskleisti savo tyrą derlių.

26. Pakilkite drąsiai, kad pasipriešintumėte tamsai ir apgavystei. Parodykite tiesą, kurią gavote šiuo metu.

27. Ganytojas Elisas eis pirma jūsų ir paaiškins tai, ko nesupratote. Mokykitės, būkite kaip švelnios ir nuolankios avys, liudijančios pasauliui tai, ką gavo iš mano dieviškumo.

28. Marija jus apdengs savo apsiaustu, o iš jos motiniškos širdies plūs dieviškas švelnumas, kad jūs jį neštumėte savo širdyse ir kad jis būtų jūsų padaršinimas.

29. Pasiruoškite, tauta, nes jūsų laukia sunkūs laikai, ir nėra mano valia, kad dėl nepakankamo pasiruošimo ieškotumėte vedimo iš aklo ir vargšo žmogaus, kuris neturi jums nieko duoti. Aš apsireiškiau šiuo metu, kad atneščiau šviesą aklajam ir parodysiu jam kelią.

30. Prisiminkite, kad Mokytojas jums jau seniai sakė, jog turėsite kovoti su melagingų skelbėjų apgaulėmis. Nes ateinančiais laikais pasirodys melagingi darbininkai.

31. Tai nėra mano valia, kad būtumėte silpni ar nežinojimo apimti. Tačiau jei taip jaučiatės, tai ne todėl, kad jums trūko mano mokymo, o todėl, kad jo neįsidėmėjote į savo širdį. Daugelis iš jūsų tikite, kad Aš dar ilgai būsiu su jumis kaip Mokytojas, paskelbtas per žmogiškąjį protą. Tačiau Aš jums sakau, kad turite būti budrūs, nes šis laikas artėja prie pabaigos. Todėl Aš jums sakau, kad turite būti pasirengę, nes tarp jūsų pasirodys mokytojai, kurie pasauliui perteiks mano mokymą.

32. Žmonija ieškos Manęs, ji ieškos Mano darbo, ji ieškos jūsų. *Tas* žmogus, kuris labiausiai šmeižė, bus tas, kuris Manęs ieškos pirmiausia, ir jūs tuomet turėsite būti pasirengę jam kalbėti apie Mano mokymą.

33. Izraeli, niekada neneik mano gailestingumo ir neužčiaupk savo lūpų, kad nusišalintum mano tiesą. Niekas neturi tokios išminties kaip jūs, ir net pats ribotas protas tinkamu momentu nepraleis nė vieno jūsų žodžio. Kai būsite pasirengę, iš jūsų lūpų išsivers žodžiai, kurie nustebins pasaulį.

34. Nepraleisk šios progos, Izraeli, visada būk pasirengęs vykdyti užduotį ir suteik šviesą tiems, kurie yra tamsoje. Pasitikėk mano žodžiu, nes laikui bėgant pamatysi, kad Žemės paviršiuje išliks tik vienas mokymas: meilės mokymas.

35. Rytoj iškelsi didžiulės žmonių minios, ir jūs turėsite juos vesti, turėsite išnaikinti jų stabmeldystę ir fanatizmą, turėsite melstis, kad mano Šviesa spindėtų jų protuose, jų sielose, kad jie nukreiptų žvilgsnį į Begalybę ir pamatytų mano Buvimą, kuris jiems pasakys: „Sveiki atvykę pas Tėvą, jūs tikėjimu ir viltimi į Mane pasirengėte priimti mano Žodį, ir Aš jus priimu.“

36. Nuo pačių seniausių laikų Aš ruošiau jūsų sielas, priartindamas jas prie dorybės kelio, ir įkvėpiau jums savo įkvėpimą.

37. Aš visada jums rodžiau teisumą, meilę ir paklusnumą mano Įstatymui. Ši kova jums atrodė varginanti, o eiti šiuo keliu – sunku. Todėl Aš nuolat dirbu su jūsų širdimis.

Mano Žodis yra tarsi dantis, kuris artėja prie kieto uolienos gabalo ir nuolat jį apdoroja, kad suteiktų jam formą, kad sukurtų šventovę, kurios altoriuje spindėtų dorybės, kurias Aš jums perdaviau. Ten Aš noriu apsigyventi, kad galėčiau stebėti jūsų tikėjimą ir priimti jūsų maldas – ten, pagal mano valią, turite saugoti mano Dieviškąjį Žodį tarsi skrynioje, kad rytoj, kai manysite esą apleisti ir apsupti šio gyvenimo nelaimių, prisimintumėte, jog savo širdyje nešiojate lobį, kad jūsų siela yra jo savininkė, ir kad turėtumėte parodyti gailestingumą žmonių miniai, kuri miršta iš troškulio ir kurią matau alkaną tiesos. Duokite jiems duoną, kurią Aš jums daviau, kuri yra gyvenimo duona, maitinančia sielą.

38. Mano Žodis yra tarsi galingas varpas, kuris šiuo metu šaukia sielas, kad suteiktų joms drąsos, jėgų ir tikėjimo.

39. Jūs klajojote be krypties, kaip keliautojas, nerandantis kelio tikslo. Tačiau Tėvas priartėjo prie jūsų šiuo kovos už žmoniją metu. Kadangi gyvenimo vingių naštos jus slegia, o neteisybė pasiekė kulminaciją, Aš atėjau kaip spinduliuojanti šviesa, kuri išsklaido tamsą.

40. Aš jus pašaukiau, nes esate viena iš dvylikos palaimintosios Izraelio tautos giminių. Nenorėjau, kad šis laikas praeitų be to, kad jūsų sielos pajustų mano ramybę ir kad per šventinę vakarienę pasimėgautumėte geriausiais patiekalais, kuriuos jums padovanojau prie savo stalo.

41. Aš išskleidžiu savo tėviškas rankas, kad pasveikintų jūsų sielas, įdiegtų mano Žodį į jūsų širdis, parodytų jums Įstatymą ir kad jūs pajustumėte mano dieviškąjį buvimą kaip Šventąją Dvasią.

42. Laukiu jūsų pakilimo ir dvasingumo, kad galėčiau jums visiškai suteikti savo gailestingumą. Jus vis dar varžo nuodėmės grandinės. Todėl Tėvas jums sako: „Aš jus įtraukiau į sunkią kovą, tačiau suteikiau jums reikiamą jėgą, kad galėtumėte įveikti kliūtis.“

43. Išsilaisvinkite nuo nuodėmės, atsikratykite neapykantos ir blogio ir ateikite pas Mane, kad pasirengtumėte pagal mano mokymą. Nes rytoj turėsite būti šios tiesos pasiuntiniai.

44. Nebūkite sumišę ir neiškraipykite kelio, kurio Aš jus mokiau, pridėdant prie mano darbo įvairius pasaulio tikėjimus. Nes tada Aš pareikalausiu iš jūsų atsakomybės kaip iš blogų mokinių, kurie užgesino savo žibintus ir atsigulė miegoti kaip kvailosios mergaitės iš mano palyginimo.

45. Kelias, kurį Aš jums nubrėžiau, yra tarsi lydymo katilas, kuriame jūsų siela išgryninama, kad pasiektų Mane.

46. Tas lydymo katilas, kuriam Tėvas jus paverčia, yra tas, kuris leidžia jums atpažinti teisingą kelią ir pataria jums apvalyti savo sielą gerais darbais, vykdydami savo užduotis ir dvasiniu atpirkimu.

47. Būtina, kad jūs apsivalytumėte, kad pajustumėte mano buvimą ir priimtumėte mano Dieviškosios Dvasios įkvėpimą. Todėl Aš ir mokiau jus melstis.

48. Mano taika turi būti kiekvienuose namuose, jūsų vaikai turi būti tarsi taikos sėklos. Jūs turite juos vesti teisumu, meile ir gailestingumu, gerais pavyzdžiais. Kiekvienuose namuose Aš apsistosiu kaip piligrimas ir ten kalbėsiu apie savo Įstatymą, „“, kuris glūdi šeimų tėvų sąžinėje, kad jie vadovautųsi mano valia.

49. Aš įžengsiu į žmonių namus ir pašalinsiu jų godumą. Aš juos mokysiu gyventi kaip brolius ir seseris, kad jie mylėtų vieni kitus ir gyventų taikoje.

50. Palaimintoji tauta: šis laikotarpis, kuriuo Aš dabar kreipiuosi į jus ir kurio pabaiga artėja, žymės blogio pabaigos pradžią, ištvirkimo kulminaciją, kuri šiuo metu maitino pasaulį.

51. Šventosios Dvasios šviesa visoje žemėje spindės visu savo grožiu. Visi mano vaikai pamatys jos šviesumą, ir tai padės jiems prisikelti į naują, taikos kupiną gyvenimą.

52. Kada įvyks šie įvykiai, mano tauta? Tu to nežinai. Aš palieku pranašystę užrašytą tik jūsų širdyse; tačiau kai būsite pasirengę, jums nebus sunku pajusti mano buvimą ir išgirsti mano balsą iš dvasios į dvasią.

53. Rytoj jūs susivienysite dvasiškai, kaip Aš to iš jūsų prašiau, ir taip išeisite bei įvykdysite savo sudėtingą misiją. Jūs suvienysite savo mintis, savo idealus ir savo valią, kad Aš galėčiau tarp jūsų įvykdyti savo valią.

54. Palaimintoji tauta: įsidėk mano žodį į savo širdį, apmąstyk, studijuok ir tyrinėk, tada pajusi šio maisto, kurį jums palikau, skonį. Jūs iškeliausite, eisite pas savo artimuosius, į įvairias provincijas, ir būsite mano taikos, mano šviesos ir mano malonės pasiuntiniai, kurių nešėjais aš jus darau.

55. Į šį žemės kampelį, kuriame gyvenate, nusileido mano Dvasios šviesa, kad apšviestų jūsų buvimą ir paverstų jus iš savanaudžių būtybių į tikrus savo artimųjų brolius ir seseris.

56. Savo žodyje Aš vadinu jus „Mano laukų darbininkais“, nes Aš atėjau pas jus, kad išmokyčiau jus tobuliausio būdo puoselėti meilę žmonių širdyse.

57. Aš dar neprašau iš jūsų vynmedžio vaisių, nes jums dar reikia daug ko iš Manęs išmokti, kad galėtumėte Man paaukoti Man vertą vaisių. Vis dėlto turėtumėte dažnai prisiminti, kad mano apreiškimas šia forma bus ne amžinas, o laikinas, ir kad turite mokytis iki pat paskutiniojo mano mokymo.

58. Garsus varpas, kurį girdėjote taip ilgą laiką ir kuris dvasiškai kvietė jus į susirinkimą, dabar skamba paskutinį kartą. Jos skambesys yra sunkus ir kupinas teisingumo; nes dabar tai jau nebe džiugus šauksmas, kviečiantis nežinojančiuosius į dvasinę puotą, ar raginimas ligoniams atsikratyti savo sunkios naštos vien tik išgirdus mano Gyvenimo Žodį. Dabar tai yra pažadinimo šauksmas, kviečiantis mokinius, kurie ilgą laiką priėmė dieviškus mokymus – tai balsas, įsakantis visiems tiems, kurie gavo mano tiesos įrodymus, dovanas, užduotis ir gėrybes, susirinkti aplink savo Tėvą ir Mokytoją, kad išgirstų jo paskutinius mokymus, paskutines gyvenimo taisykles.

59. Tebūna palaimintos sielos, kurios, suvokdamos šių akimirkų svarbą, atsiriboja nuo pasaulio pagundų ir tuščių malonumų, kad dvasia būtų su Manimi. Juk jos sugebės išaiškinti ir laikytis mano dieviškųjų įsakymų. Jos

galės toliau prižiūrėti vynmedį, o dienos darbo pabaigoje, kai Dvasia joms leis išgirsti mano šauksmą, jos galės man paaukoti malonų jų dvasingumo, meilės ir pakilimo vaisių.

60. 1950-ieji metai įrašyti į šios tautos dvasią, nes tai yra mano valia nustatytas metai, kuriais baigsis šis mano apreiškimo etapas per žmogiškąjį protą.

61. Aš jums atsiunčiau savo mokymą, kad jūs jame rastumėte drąsos ir šviesos kančiose. Nes artėja didžiųjų išbandymų žmonijai laikas, ir Aš noriu, kad mano tauta juos įveiktų nesužeista ir pergalingai.

62. Aš vis dar matau, kad jūsų tikėjimas yra silpnas. Pakanka, kad gamtos stichijos išsilaisvintų, ir jūsų širdis jau užplūsta baimė. Kodėl? Argi Aš jums nesakiau, kad gamtos jėgos privalo jums paklusti ir jus gerbti, jei einate keliu, kurį žymi mano Įstatymas?

63. Ach, žmonės, taip yra todėl, kad jūsų sąžinė kiekviename žingsnyje jums sako, kad jūs, kaip geri mokiniai, nevykdote savo pareigos!

64. Aš nemeluojau ir neperdedu, sakydamas jums, kad gamtos karalystės gali išgirsti jūsų balsą, paklūsta jums ir gerbia jus.

Izraelio istorija buvo užrašyta kaip mano tiesos liudijimas, ir joje galite atrasti, kaip Dievo tauta vėl buvo pripažinta ir gerbiama gamtos jėgų bei stichijų. Kodėl tai neturėtų galioti jums?

Argi manote, kad mano galia ar mano meilė žmonijai laikui bėgant pasikeitė? Ne, jūs, minios, kurios klausotės šio žodžio, mano Dvasios šviesa apgaubia jus, mano galia ir mano meilė yra amžinos ir nekintamos.

65. Dabar Aš noriu, kad ši tauta, naujasis Izraelis, kupina tikėjimo, jėgos ir dvasinės šviesos, pasirodytų tarp žmonijos, kad taip pat duotų pasauliui liudijimą apie mano buvimą, mano meilės ir mano teisingumo tiesą, kaip ir ta pirmojo laikotarpio tauta liudijo apie gyvojo ir tikrojo Dievo buvimą bei teisingumą.

66. Atminkite, kad jūs esate nelaisvėje esanti tauta, o pasaulis – tai Naujoji Egiptas, o faraonas – tai viešpataujantis materializmas, kuris pavergia ir kankina. Bet taip pat prisiminkite, kad turite susivienyti kovoje ir kartu tęsti savo kelionę, kad niekada nebūtumėte nugalėti savo priešų. Tada pamatysite, kaip pasikartos visi tie stebuklai ir galingi darbai, kuriuos Izraelio tauta patyrė savo kelyje į išsilaisvinimą, nors dabar ir dvasine forma.

67. Mano tauta, mylima tauta: jei tu iš tikrųjų myli dvasinę laisvę, jei trokšti teisingumo, jei gėdos ir vargų grandinės, kurias neši su savimi, tau iš tikrųjų slegia, tai susivienyk dvasiškai, melskis nuoširdžiai, sustiprink savo pasiryžimus, leisk, kad tave apšviestų tikėjimo, įkvėpimo ir idealo šviesa, ir leiskitės į naująją Pažadėtąją žemę, kurios egzistavimas yra toks pat tikras,

kaip Kanaano žemė buvo tiems izraelitams, kurie Pirmojo laikotarpio metu ištvėrė dykumos išbandymus ir vargus, kol pasiekė dieviškojo pažado išsipildymą.

68. Tai mano balsas, kuris jus pažadina, ir jei jo neišgirsite, jis nebegrįš antrą kartą, kad pažadintų jus rytoj.

69. Izraeli: nenuilstamai eik mano mokymo keliu, kurį įdėjau į tavo širdį ir sielą. Aš esu Mokytojas, kuris artinasi prie jūsų, kad kalbėčiau jums jūsų širdies intymumoje ir leisčiau jums pajusti mano meilės ugnį, kad pakelčiau jūsų sielą į mano Dieviškosios Dvasios šviesą ir malonę.

70. Aš nepailstamai suteikiu jums savo gailestingumą, kad išgelbėčiau jus nuo pražūties. Kaip gydytojas, Aš patepu jus savo balzamu, o kaip Tėvas – priartėju prie jūsų, guodžiu jus ir leidžiu jums suvokti savo netobulumus.

71. Palaimintas Izraeli, klausiu tavęs: ką darysi rytoj, kai Mokytojas nebesireikš per žmogiškąjį protą? Tu dar nesugebi suvokti mano darbo didingumo, todėl Aš jums sakiau, kad turite studijuoti ir gilintis į mano Žodį, kad nepatektumėte į fanatizmą ir garbinimą.

Aš kalbėjau jums visiems, su visais sėdėjau prie savo stalo ir visus pasodinu į geriausias vietas. Aš parodžiau jums savo Dvasios nuolankumą, kad ir jūs būtumėte nuolankūs.

72. Supraskite, mylima tauta, kad dabar atėjo laikas, kai turite būti švelnūs ir nuolankūs, kad būtumėte tikri dvasininkai, nešantys savyje savo Tėvo esmę, meilę ir galią, kad taip išeitumėte į kelią. Juk Aš jus mokiau Šventosios Dvasios šviesa, ir jei dabar jūs dar esate mokiniai, rytoj turite būti mokytojai.

73. Aš duosiu jums viską, ko jums reikia, kad galėtumėte maitinti pasaulį. Turite eiti pas tautas, žmones, į kaimus ir provincijas ir perduoti tai, ką Aš jums patikėjau. Ir per įkvėpimą turėsite neišsenkantį šviesos, malonės, meilės ir mokymo šaltinį savo artimiesiems.

74. Aš niekada nemokiau jūsų nieko nereikalingo ir blogo. Mano Įstatymas ir mano Darbas yra tyri ir toli nuo materializmo. Todėl Aš pašalinau fanatizmą ir stabmeldystę ir netgi atėmiau iš jūsų materialius simbolius, kurie įkūnija dvasinį pasaulį. Aš išmokiau jus tyro, tobulos maldos ir manęs ieškojimo būdo.

75. Tai nėra mano valia, Izraeli, kad rytoj tu maldos namus paverstum fanatizmo namais. Nes Aš jus mokiau, kaip turite praktikuoti dvasinį mokymą, ir jei pasinaudojote mano pamokymais, turėsite tiesioginį bendravimą iš dvasios į dvasią. Tokiu būdu tarp jūsų visada bus harmonija ir brolystė.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 354

1. Atvykite dar kartą pas Mokytoją, o mokiniai, kurie spartinate žingsnius, kad kuo greičiau pasiektumėte kalno papėdę, iš kur išgirsite sveikinimą ir patarimą, kurį jums siunčia jūsų Tėvas.

Nuo tos akimirkos, kai pradėsite girdėti šio balso, kurį Aš jums siunčiu iš begalybės, skambesį, jūsų siela pradeda kilti aukštyn, pakilti, kol pasiekia viršūnę ir randa Mane, kol Aš teikiu savo amžinąjį meilės ir išminties mokymą.

2. Taigi kiekvieno mano apreiškimo metu jūs ruošiatės, kylate nuo kalno papėdės, kad pasiektumėte viršūnę, kai mano pamoka baigsis, susivieniję ir tapę viena su mano Dvasia.

3. Šiuo metu Aš jums duodu paskutines pamokas šiame mano apreiškimo per žmogų etape, o jūs jas klausotės su nekantrumu, lašą po lašo geriate jų esmę ir stiprinate savo tikėjimą. Taip džiuginate mano Dvasią, nes, kai mano Žodis šia forma pasibaigs, jūs liksite ištikimais liudytojais. Aš paliksiu jus pasirengusius tęsti mano darbą žmonių širdyse.

4. Jei giliai susimąstysite, suprasite, kad Aš jus paėmiau į savo globą, kad paverstų jus tikrais apaštalais – kad Aš kalbėjau jums ne tik savo Žodžiu, bet ir per jūsų gyvenimo išbandymus bei įvykius, kad Aš jus juose formavau ir gryninau, nes noriu jus palikti kaip Tiesos skelbėjus.

Nesakykite mano žodžių, jei jūsų širdis jų nejaučia, jei negyvenate pagal mano mokymus, kad šiuo metu jūsų darbai labiau nei jūsų žodžiai liudytų apie praėjusius amžius ir kad jūs būtumėte nuolankumo, pasidavimo ir dvasinio pakilimo pavyzdys. Noriu, kad pasaulis, matydamas, kaip jūs kenčiate ir rodote sielos stiprybę, net didžiausiame skausme išmokytų pasitikėti ir netgi šypsotis. Jei laikysitės mano mokymų, jūsų veikla paliks gerą sėklą jūsų artimųjų širdyse.

5. Jūs nebegalite meluoti žmonijai. Ji taip toli pažengė, kad moka atskirti tiek tiesą, tiek apgaulę.

6. Pas jus neturi pasikartoti tas atvejis, kai fariziejų ir sadukiejų sektos iškilo virš tautos ir apgaudinėjo bei klaidino ją netikrais pavyzdžiais. Šiais laikais mano tautos glėbyje neturi atsirasti tokių sektų. Tarp mano naujų apaštalų neturi būti nei fariziejų, nei sadukiejų. Kiekvienas, kuris nemano esąs pasirengęs pamokslauti, tegul užčiaupia lūpas, tegul laiko rankas suspaustas, kol taps mano mokiniu. Tik tada tegul leidžia savo lūpoms atsiverti, kad ištartų mano žodžius ir išliejo lobjį, kurį saugo savo sieloje.

Todėl Aš daug kalbėjau jums, kad palikčiau jus pasirengusius, kad pasaulis nesugundytų jūsų savo teorijomis ir nesugriautų šventyklos, kurią pastatėte savo širdyse. Tai yra priežastis, kodėl Aš skyrčiau daug laiko jūsų mokymui, kad mano Žodis apvalytų jūsų sielą, tikėjimas įleistų gilius šaknis,

o net ir jūsų kūnas dalytųsi dvasinimu, ir jūs, taip paruošti kaip mano įrankiai, pasauliui atskleistumėte galią ir malonę, kuriomis esate apdovanoti.

7. Aš nesinaudojau mokslininkų, filosofų ar išminčių pagalba, kad pasėčiau savo meilės sėklą tarp šios epochos žmonijos. Aš pasirinkau nuolankiuosius, alkanuosius ir ištroškusius dvasinio pakilimo – tuos, kurie trokšta amžinybės ir ilgisi visatos taikos. Šie alkanieji ir pasaulio gėrybių neturintieji priklauso Dvasinio Izraelio tautai.

Kai Aš pašaukiau šias būtybes, kad patikėčiau joms tokią didžią misiją, Aš jų nepasirinkau atsitiktinai. Aš išmintingai atrinkau kiekvieną sielą, kad ji išgirstų mano balsą ir kad jai būtų nurodytas kelias, paskirtas dienos darbas, duota dirbama žemė, sėklos ir žemės ūkio įrankiai. Nes kai tik būsite pasirengę, o jūs, žemės nuolankieji ir vargšai, Aš jus siųsiu į pasaulį, kad parodytumėte ir pasiūlytumėte šią šviesą, kuri jus pripildys palaimos ir kuri vėliau išplis po visą pasaulį.

8. Aš leidau jums laukti, kol išsipildys mano pažadai, tačiau tik dabar jūs matote, kaip jie išsipildo. Savo ankstesnėse inkarnacijose jūs ieškojote šio mano pažado – sugrįžti pas jus – išsipildymo, bet jo neradote. Tačiau jūsų siela, turinti amžinąjį gyvenimą, paliko savo laikinas apvalkalas kaip drabužius, kurie susidėvėjo kovoje, ir laikosi savo vilties, ir pagaliau matote, kaip jūsų tikėjimas ir pasitikėjimas tuo, kad mano žodis privalo išsipildyti, yra atlyginti. Šiandien jūs pamatėte, kaip prieš jūsų sielą atsiveria platus kelias, vedantis pas Mane.

9. Argi mano Įstatymas ir mano mokymai ankstesniais laikais nebuvo tas pats kelias, kurį Aš jums dabar rodau? Aš, sakau jums: savo mokyme, kurį jums skelbiau ir apreiškiau nuo pat pirmųjų laikų, Aš jus paruošiau suvokti tai, ką jums šiandien sakau. Per Mozę ir pranašus Aš jums atskleidžiau Įstatymą, kad gyventumėte tarpusavyje teisingai ir pagarbiai bei savo apdairiu ir tvarkingu gyvenimu atiduotumėte man duoklę.

Jūs supratote, kad tik darydami gera gyvenate malonėje, kad Aš atlyginau už jūsų darbus, jei jie atitiko Įstatymo nuostatas, ir kad, neklausydami jų balsų, jautėte, jog nebuvote malonūs savo Tėvui, o jūsų sąžinė smerkė jūsų neištikimybę.

Tačiau nors mano Pasiuntiniuose turėjote prieš akis tokius išmintingus mokymus, neturėjote nė menkausio supratimo, kad jie vedė jus į dvasinio gyvenimo pažinimą. Žmonija savo žvilgsniu neperžengė to nuostabaus gyvenimo slenksčio, kurį visi turėsite ir kuris yra tikslas, kuriam buvote sukurti.

10. Laikaiėjo, Aš jums atsiunčiau Jėzų, ir per Jį Aš kalbėjau žmonių sieloms ir širdims, kad jie pajustų, jog Tas, kuris jiems kalbėjo, mokė savo

gyvenimu ir pavyzdžiu, kad jo mokymas būtų suvokiamas kaip dangiška žinia, kaip kvietimas į tikrąjį gyvenimą. O jūs atvėrėte savo akis, širdį ir sielą ir sužinojote, iš ko buvo tas Žodis.

Jūs priėmėte Jo pavyzdžius, Jo stebuklus ir mokymus, ir Jame įžvelgėte dvasinio gyvenimo grožį. Jūs sužinojote, kad tas nuolankus Mokytojas neatėjo viešpatauti šiame pasaulyje, kad Jis neatėjo pasilikti žemėje ir kad Jis tik trumpam per ją pereis, o tada sugrįš į Tėvynę, iš kurios atėjo, ten laukti savo mokinių, kai tik užbaigs savo išganymo darbą.

11. Tačiau kur sugrįžo tas Mokytojas, kuris atėjo, kad parodytų savo begalinę meilę žmonėms? Iš kur atėjo Tas, kuris buvo švelnumo ir išminties šaltinis? Ir kur jo mokiniai ieškotų to Gyvenimo duonos ir tos Meilės vyno?

Kiek daug žmonių Jį mylėjo ir jautė, ir, pamatę, kaip Jis išvyksta, jie būtų norėję sekti paskui Jį iki Jo namų, į kuriuos Jis sugrįžo, nes jų sielos atgijo, kai jie pajuto, kad Mokytojo balsas juos šaukia ir glosto – dėl to mokymo, kuris paaiškino, ką reiškia žmogiškieji meilės jausmai, materialioji gamta ir taip pat dvasinio gyvenimo prasmė.

12. Aš neleidau jums paniekinti pasaulio, nei atėmiau iš žmonių gerą maistą, nei sveikatingus džiaugsmus, nei šventus įsipareigojimus šeimai. Aš tik nukreipiau žmones į šio žemiškojo gyvenimo dorovinį kelią, o sielą – į begalinį kelią, vedantį pas Mane.

Dėl to dieviškojo mokymo suklestėjo dorybė, siela pamatė atviras pakilimo duris kiekvienos būtybės keliui, kuri laikytųsi mano įsakymų. Tačiau niekas nenutuokė, kad po to laiko Aš dar kartą ateisiu su savo žodžiais, kad tęsčiau savo darbą, ir kad jums atskleisiu dar daugiau nei tai, ką jums sakiau per Jėzų.

13. Prieš palikdamas šį pasaulį, Aš pasakiau savo mokiniams: „Pas jus ateis Guodėjas, Tiesos Dvasia, kuri jums atskleis tai, ką turi savo lobynėje.“ Tačiau jus, kurie troškote pažinti Dvasios gyvenimo paslaptis, kurios niekada nesibaigia, laukė vienas gyvenimas po kito, vienas išbandymas po kito, ir kiekvienas iš jų buvo vieno iš tų žodžių išsipildymas. Jūs žinojote, kad Tėvas negalėjo sulaužyti savo pažado, nes jau nuo pat pradžių patyrėte, kad kiekvienas iš Jo ateinantis žodis išsipildo. Ir pagaliau šiuo metu jūs gaunate atlygį už savo viltį.

14. Štai mano darbo tęsinys – mano atėjimas Trečiajame Laike kaip Guodėjo Dvasia, apsuptas didžiųjų angelų pulkų, kaip parašyta.

Šios dvasinės būtybės mano palydoje sudaro dalį to paguodos, kurią Aš jums pažadėjau, ir jų gydančiuose patarimuose bei dorybės pavyzdžiuose jūs jau gavote jų gailingumo ir taikos įrodymų. Per juos Aš jums suteikiau gėrybių, ir jie buvo tarpininkai tarp jūsų ir mano Dvasios.

Kai pastebėjote jiems būdingas malonės dovanas ir jų nuolankumą, pajutote įkvėpimą atlikti tokius pačius tyrus darbus, kokius jie atliko jūsų gyvenime. Kai jie apsilankė jūsų namuose, jų dvasinis buvimas jums buvo garbė.

15. Būkite palaiminti, jei atpažinote jų kilnumą. Bet Mokytojas jums sako: ar manote, kad jie visada buvo dorybingos būtybės? Ar nežinote, kad didelė jų dalis gyveno Žemėje ir patyrė silpnumą bei sunkius nusižengimus?

Tačiau pažvelkite į juos dabar: jie nebeturi jokių trūkumų, nes klausė sąžinės balso, pabudo meilei ir atgailavo už savo ankstesnius nusižengimus. Toje išbandymų ugnyje jie apsivalė, kad galėtų vertingai pakilti, ir šiandien jie tarnauja Man, tarnauja žmonijai.

Iš meilės jų dvasia prisiėmė užduotį padėti savo artimiesiems, kad atitaisytų viską, ko jie nepadarė, kai gyveno Žemėje, ir kaip dievišką dovaną jie pasinaudojo proga pasėti sėklą, kurios anksčiau nebuvo pasėję, bei ištaisyti kiekvieną netobulą darbą, kurį buvo padarę.

Todėl dabar su nuostaba stebite jų nuolankumą, kantrybę ir švelnumą, o kartais matėte, kaip jie kenčia dėl savo atpirkimo. Tačiau jų meilė ir išmintis, kurios yra didesnės už kliūtis, su kuriomis jie susiduria, nugalį viską, ir jie pasirengę eiti iki pačios aukos.

16. Nepridėkite jiems kančių. Būkite paklusnūs, supratingi ir laikykitės jų patarimų. Atsakykite į jų švelnumą – jie yra jūsų dvasiniai broliai ir seserys, tada rytoj būsite tokie, kokie jie yra šiandien. Ir jūs apsigyvensite tame pasaulyje, o jūsų meilė, pastangos ir atgaila nuplaus likusias dėmes, kad taptumėte tokie tyri ir švarūs kaip jie. Jūsų atkaklumas ir meilė gėriui paskatins jus siųsti savo maldas tiems, kuriuos palikote žemėje įstrigusius nelaimėse ir blogyje, ir jūs pasakysite Tėvui: „Viešpatie, leisk man sugrįžti, nors ir mano broliams bei seserims nematoma ir nepasiekiamą formą, kad atneščiau taikos ir sveikatos žinių tiems, kurie kenčia“, ir Aš jums suteiksiu šią malonę. Tada jūs būsite kaip angelai, ir niekas jūsų nesustabdys aplankyti atpirkimo pasaulio, nešdami savyje tą malonės ir gerumo šaltinį, kurį Aš patikėjau jums kaip savo vaikams. Ir tuo labiau, kuo labiau leisite savo sielai trykšti, tuo ramesni tapsite ir pasieksite didesnį pakilimą.

17. Kai Aš paskutinį kartą skambinsiu varpu ir šauksiu savo vaikus, kad jie paskutinį kartą išgirstų mano Žodį, šių Dvasinių Gausybių skelbimas taip pat baigsis. Jūs jų daugiau negirdėsite per Dovanų nešėjus, jų patarimų šia forma daugiau negirdėsite. Tačiau jie nuo jūsų nepasitrauks, jie ir toliau bus čia kaip žmonių globėjai ir sargai. Pakaks, kad jūs melstumėtės ir prašytumėte jų patarimų, ir jau „ “ jie ateis jums į pagalbą. Tačiau darykite tai tyra širdimi, kad pajustumėte jų įtaką, ir neabejokite jų buvimu. Nes

tokio aukšto dvasinio lygio būtybėse yra tik gailėstingumas savo artimiesiems.

18. Ko Dvasinis pasaulis mokė šiuo laikotarpiu? Jis pateikė tik mano apreiškimų paaiškinimus ir interpretacijas. Jis jums neapreiškė ir nemokė nieko, ko anksčiau nebūčiau pasakęs Aš. Jis neaplenkė mano mokymų, tačiau vis dėlto buvo pranašas, kelio ruošėjas ir skelbėjas, kai artėjo mano apreiškimų žmonėms laikas.

19. Kai ruošėtės paaukoti savo protinius sugebėjimus šių būtybių apreiškimams, jūs, turintys šį sugebėjimą, gavote iš jų jų būdingų nuoširdumo ir galios apreiškimų. Kiek nuolankumo jų žodžiuose ir kiek paklusnumo bei meilės mano darbui parodė jūsų dvasiniai broliai ir seserys, ir kaip jie savo mokymais apšvietė jūsų gyvenimą!

20. Artėja mano paskutiniųjų apreiškimų dienos, ir jei jūs, mano žodžio nešėjai ir perdavėjai, nepasirengsite, negalėsite priimti mano paskutiniųjų apreiškimų, nurodymų ir pamokymų, kuriuos turiu jums palikti. Tačiau po to laiko – kiek jums teks pasistengti, kad gautumėte tai, ką mano lobynas jums yra paruošęs. Jūs turite užsitarnauti nuopelną, kad galėtumėte gauti iš Dvasios į Dvasią tai, ką turėjote gauti per savo brangųjį dovaną.

Kai šis etapas baigsis, mano Dvasinis pasaulis, kaip paklusnus tarnas, nustos apsireikšti, ir net jei jis bus šaukiamas mano vardu, jis nebesinaudos žmogaus smegenimis, o apsiribos tik tuo, kad apšvies ir įkvėps savo gydančius patarimus tiems, kurie jį šaukia, ir visiems išlies gailėstingumą.

Aš nustatiau šią dieną, kaip ir apribojau kiekvieną erą kiekviename laikotarpyje ar laikotarpio dalyje, kuriuose Aš apreiškiau savo Dvasią. O šiame laikotarpyje, į kurį atvykau apsuptas savo Dvasinių gausybių, 1950-ieji metai yra pabaiga, kaip Aš sakiau per visus savo balso nešėjus.

21. Išnaudokite šį laiką! Būkite atkaklūs, mokiniai, būkite uolūs, pasekėjai! Dar kai kuriuose iš jūsų pastebiu apatiją, kituose – nežinojimą apie laikmečio įvykius, kuriuos šiuo metu išgyvenate, ir apie valandą, kuri artėja tautai. Kai kuriuose matau ketinimą toliau kreiptis į Dvasinį pasaulį, o kituose – viltį, kad Aš atšauksiu savo sprendimą. Tačiau nei vieniems, nei kitiems nesuteiksiu to, ko jie iš Manęs prašo.

22. Grįžkite mintimis atgal ir leiskite savo sieloms prisiminti įvykius, kurie vyko aplink Mozę, kai jis pasiekė savo gyvenimo kelio pabaigą. Tauta tame vyre matė jūsų Tėvo įsikūnijimą. Jūs žinojote, kad jis buvo dvasiškai galingas, teisingas ir išmintingas įstatymuose bei nurodymuose, kuriuos jis skelbė –

drąsus kovoje ir atsidavęs išbandymuose, kupinas tikėjimo, veiklos ir gyvybės.

Kol tauta ilsėjosi per varginančią ir ilgą kelionę, Mozė budėjo, jo siela pakilo pas Mane, ir, sustiprintas maldos, jis žvelgė į savo tautą ir apgaubė ją savo meile.

Kai tauta mūšiuose klupo, o trūkstant pasitikėjimo ėmė piktžodžiauti, Mozė pakėlė rankas ir šaukėsi Jehovos, maldavo jėgų ir drąsos tiems, kurie jam sekė, o po maldos grįžo pas savuosius, kad juos gerai padrąsintų kovoje, ir taip atvedė juos į pergalę.

23. Po tiek daug kovų, tiek daug išbandymų tauta pradėjo pasitikėti savo vadovu. Ji net nesusimąstė, kad vieną dieną jis turės ją palikti, kad, kaip ir kiekvienas žmogus, turės palikti žemiškąjį gyvenimą, kad pakiltų į dangų.

Ir galiausiai atėjo ta diena, kurią Aš buvau nustatęs. Mozės dienos jau buvo suskaičiuotos, ir nepraeis nė viena *daugiau* nei numatyta. Jausdamas savo pabaigą, jis užkopė į kalną, iš kurio matė Kanaano žemes, kurių jie dar nebuvo pasiekę. Nuo to kalno jis apžvelgė tautą ir tarė: „Eikite toliau, kol pasieksite Pažadėtąją žemę.“

24. Kai tauta sužinojo, kad jos vadui, įstatymų leidėjui ir pranašui atėjo mirties valanda, ji pakėlė į Mane savo maldą, norėdama Man pasakyti: „Viešpatie, palik jį su mumis, nes mes dar nepasiekėme Kanaano vartų. Leisk jam mus ten nuvesti, o po to paimk jį į savo glėbį.“ Vyrai ir moterys buvo sukrėsti, suaugusieji ir vaikai verkė, tačiau valanda buvo atėjusi, ir vadovo gyvenimas nebuvo pratęstas nė akimirkai. Tačiau tai įvyko ne todėl, kad Aš nebūčiau sujaudintas, matydamas tautos skausmą ir meilę, kurią jie rodė tam, kuriame matė mano įsikūnijimą, bet todėl, kad valanda buvo nustatyta, o mano sprendimai yra išmintingi ir neatšaukiami.

25. Mozė atėjo pas Mane, o tauta sekė jo įpėdinį. Tuomet Izraelis patyrė galią, kurią jam suteikė Mozė. Jis sugebėjo atpažinti kliūtis ir apsisaugoti nuo siautėjančių stichijų, ir taip kovojo bei nugalėjo savo priešus. Jis ištvėrė nepriteklius ir nenukrypo nuo kelio, vedančio į Pažadėtąją žemę, ir įrodė, kad Viešpats buvo teišus, kai pasikvietė Mozę pas save. Juk šis buvo įvykdęs savo misiją ir dabar galėjo ilsėtis savo Tėvo mylinčioje glėbyje. Tauta buvo išmokusi gyventi pagal įstatymą ir jo laikytis, kurį Aš jai daviau per savo išrinktąjį.

26. Trejus metus Jėzus gyveno kartu su savo mokiniais. Jį supo didžiulės žmonių minios, kurios jį mylėjo iš visos širdies. Tiems mokiniams nebuvo nieko kito, kaip tik klausytis savo Mokytojo, kai jis skelbė savo dieviškąjį mokymą. Sekdami jo pėdomis, jie nejuto nei alkio, nei troškulio, nebuvo jokių kliūčių ar sunkumų, viską apgaubė taika ir laimė, ir vis dėlto – kai kartą jie buvo ypač susižavėję, žvelgdami į savo mylimą Jėzų, Jis jiems tarė: „Dabar ateis kitas laikas; Aš pasitrauksiu nuo jūsų, o jūs liksite kaip avys

tarp vilkų. Ta valanda artėja, ir man būtina sugrįžti ten, iš kur atėjau. Jūs kurį laiką būsite vieni ir nešite liudijimą apie tai, ką matėte ir girdėjote, tiems, kurie alksta ir trokšta meilės bei teisingumo. Veikite mano vardu, o paskui aš jus paimsiu pas save į Amžinąją Tėvynę.“

27. Tie žodžiai nuliūdino mokinius, ir kuo labiau artėjo ta valanda, tuo ryžtingiau Jėzus kartodavo tą pranešimą, kalbėdamas apie savo išsiskyrimą. Tačiau kartu Jis guodė tų, kurie Jo klausėsi, širdis, sakydamas jiems, kad Jo Dvasia nepasitrauks ir toliau saugos pasaulį. Kai jie ruošis nešti to meto žmonėms Jo Žodį kaip paguodos ir vilties žinią, Jis kalbės per jų lūpas ir darys stebuklus.

28. Šiais žodžiais Dieviškoji Dvasia paskelbė to laikotarpio pabaigą. O kai Jėzų sugriebė minios, norėdamos jį nuteisti kaip viešosios tvarkos pažeidėją, mokiniai buvo sukrėsti ir sukilo prieš tuos, kurie jį kaltino „“. Tačiau Mokytojas nuramino jų sielas ir tarė jiems: „Nesijaudinkite, nes mano valanda dar neatėjo.“

Daugelis ketino išsklaidyti Jėzaus pasekėjus ir netgi nubausti patį Mokytoją. Tačiau Jis, žinodamas, kada turės pasiduoti, tęsė savo misiją – ruošė tą tautą, kad ji drąsiai pasitiktų išbandymą.

29. Tačiau kai Jis atsidavė į savo priešų rankas, jo mokiniai protestavo ir pasipiktinę tarė: „Kodėl Jis taip atsiduoda ir nesipriešina? Kodėl Jis nebėga nuo tų, kurie nežino, Kas Jis yra?“ Ir vienas iš tų mokinių išsitraukė kardą ir sužeidė vieną iš tų, kurie buvo atėję suimti Mokytoją. Tačiau Jis atsigręžė į jį ir tarė: „Įdėk kardą į makštį, negink manęs tokiu būdu! Atėjo paskelbta valanda, ir tai, kas parašyta, turi išsipildyti.“

30. Kai tie vyrai ir moterys pamatė savo Viešpatį minios apsuptyje, jie pajuto, kad dabar Jį praras amžinai, kad daugiau nebegirdės Jo Dieviškojo Žodžio – kad tie laikai, kai Mokytojas leido jiems gyventi dvasinėse sferose ir savo ekstazėje perkėlė juos iki Dangiškojo Tėvo kojų, amžinai praeis, o jų širdyse liks tik prisiminimai apie tuos laimingus bendrystės ir palaimos dienas.

31. Šie mokiniai prašė gailėstingumo savo nekaltam Mokytojui, tikėdamiesi vėl pamatyti Jį laisvą, pamokslaujantį keliuose ir kaimuose, kaip jie Jį matė per tuos trumpus metus. Tačiau Jį mylėjusių minios ašaros ir maldavimai nebuvo pakankami, ir Mokytojo gyvenimas nebuvo pratęstas nė valandos ilgiau nei buvo nustatyta – nė akimirkos.

32. Tik po to, kai auka buvo paaukota, o tie mokiniai sugrįžo į kasdienį gyvenimą ir jų skausmu persmelktos širdys nurimo, jie pradėjo studijuoti, gilintis į apmąstymus ir suprato, kad jų Mokytojas savo darbo nepaliko neužbaigto, bet kad jis buvo visiškai užbaigtas – kad Jis buvo atėjęs iš nežinomos karalystės, į kurią sugrįžo, atlikęs savo darbą – kad Jo

gyvenimas kaip žmogaus ir kaip dieviškojo pasiuntinio buvo pavyzdinis, ir kad tai taps etapu, brangiu laikotarpiu, per kurį Jis paliks išminties lobį savo ištikimųjų širdyse ir parodys jiems „“ kelią, kuriuo jie galės pasiekti pažadėtąją karalystę.

33. Praėjus šiek tiek laiko, jie gavo vis daugiau įrodymų, kad Mokytojas juos įkvėpė ir suteikė stebuklą, kad jie galėtų vykdyti savo apaštalią misiją, ir jie pastebėjo, kad Jo Dvasia kalbėjo per jų lūpas, kai jie ruošėsi ir pasirengė nešti Jo meilės žinią tiems, kurie jų laukė. Šie pirmieji mokiniai iš tiesų buvo Jo atstovai, ir, nes jie ėmė pavyzdį iš To, kuris juos mokė, jie pakartojo Jo didžiuosius darbus tarp nusidėjėlių.

34. Vykdydami šią užduotį, jie daug geriau suprato savo Mokytoją, jautėsi apšviesti ir kupini Jo Dvasios, kad galėtų įvykdyti misiją, kurią Jis jiems buvo patikėjęs.

35. Dieviškasis „Žodis“, kuris kalbėjo per Jėzų, yra tas pats, kuris dabar sugrįžo pas jus, kad tęstų savo darbą. Aš apsireiškiau per mano išrinktus vyrus ir moteris. Tai žmogiški, paprasti ir kuklūs žmonės, kurie sugebėjo pasiruošti įvykdyti savo sudėtingą misiją ir kurie, pasibaigus šiam laikotarpiui, toliau gyvens tarp jūsų, toliau veiks ir dės didžiausias pastangas, kad pasiektų dvasinį bendravimą su Manimi.

36. Mozė simboliškai užkopė į kalną, ir, pasiekęs savo gyvenimo kelio pabaigą, pakilo pas Mane. Jėzus buvo pakeltas ant kryžiaus, ir iš ten Jis pakilo, kad susivienytų su Manimi. Tačiau šiandien, Trečiajame laikmetyje, kuriame Aš kalbėjau per savo balso nešėjus, Aš atsiimsiu tik savo Visuotinį Spindulį – tą galingą spindulį, kuris, nusileisdamas ant įrankių, kuriais Aš naudojausi, apšvietė ir sukrėtė šį pasaulį nuo vieno poliaus iki kito.

Kiekviena būtybė gavo savo šviesą, kuri yra mano Dvasios išmintis ir galia. O balsų nešėjai, kurie man tarnavo šiame etape, dar kurį laiką pasiliks šiame pasaulyje, kad liudytų apie mane.

37. Jūs, Balso nešėjai: atsidėkite maldai, būkite kuklūs ir visada nešiokite mano Žodį gyvą savo sieloje, o kai ateis paskutinė mano Apreiškimo diena, susivienykite su Mozė ir prisiminkite, kad ši valanda yra panaši į tą, kai Pasiuntinys, Įstatymų leidėjas, matė artėjančią momentą, kai turės pristatyti savo darbą prieš mane. Susivienykite su Mokytoju ir išgyvenkite jo mirties agoniją ant kryžiaus, kad melstumėtės ir, kaip Jis sakė toje mirties valandoje: „Viskas baigta.“

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 355

1. Aš laiminu tave, Izraelio tauta, susirinkusi šiuo metu žemiškajame slėnyje, ir taip pat laiminu būtybes, priklausančias šiai tautai ir gyvenančias dvasiniame slėnyje. Nes abi, siekdamos įvykdyti savo misiją, turėjo vienintelį tikslą: mylėti savo brolius ir seseris bei jiems tarnauti. Šis tikslas jus vienija, ir jūs abi pradodate gyventi visiškoje harmonijoje.

2. Aš jus išsiunčiau apsigyventi įvairiose vietose, kad iš ten gintumėte taiką ir savo brolių bei seserų sieloms neštumėte šviesos ir teisingumo spindulį. Jūs, kaip dalis tos didžiosios tautos, kuri seka paskui Mane, atvykote į Žemę didžiausių išbandymų valandą ir kovojate kaip kariai šioje gėrio ir blogio kovoje, o kai ėmėtės šios kovos, jautėtės stiprūs, užtikrinti ir įsitikinę savo paskirtimi.

3. Klausykite Manęs su pasirengusia siela, kad galėtumėte suprasti Mano žodį. Net jūsų protas neturi kištis, o šią Mano apreišimo valandą būkite visiškai jautrūs, dėmesingi ir uolūs, kad galėtumėte pasiimti Mano žodžius kaip gairę ir būti atidūs savo darbe.

4. Jūs jau esate įsitikinę ir einate savo užduoties vykdymo keliu. Jūs įsisavinote kiekvieną mano pamokymą, kuris patenkina jūsų troškimą žinių ir norą įgyti žinių apie dvasinį gyvenimą.

5. Mokykitės iš Manęs, įsivinkite savyje veikiančią jėgą, kurios jums reikia. Aš esu neišsenkantis šaltinis. Tačiau nemanykite, kad Aš tai sakau iš pasididžiavimo. Nes nors Aš esu visko Kūrėjas, Aš mokau jus nuolankumo. Todėl prašykite Manęs visko, ko jums reikia savo išgelbėjimui. Jei jums trūksta šviesos protui, priimkite ją. Jei esate silpni savo ketinimuose, Aš jus sustiprinsiu ir suteiksiu valios jėgos. Jei nejaučiate meilės savo artimui ir prašote Manęs šios gebos, Aš ją jums suteiksiu. Bet žinokite, kad visas šias gebas ir savybes turite nuo pat pradžių, jos tik užmigo jūsų sieloje, laukdamos balso, kuris jas pažadintų ir priverstų visapusiškai virpėti bei veikti.

6. Šiuo metu Aš jus ruošiu, kad galėtumėte mokyti žmones ir materialistus paversti Mano mokiniais. Šis per žmogų perduotas Žodis buvo išgirstas tik nedidelės žmonijos dalies, tačiau visi turi gauti jūsų liudijimą ir Mano knygą „“ kaip palikimą šiai ir ateities kartoms.

7. Aš nebegaliu ilgiau matyti nežinojimo ir slegiančios nuotaikos jūsų sielose. Aš suteikiu jums galią nugalėti bet kokią jungą, tinkamai valdyti savo kūną ir išlaikyti sielą bei kūną pagal mano įstatymus, kad paskutinę gyvenimo valandą, kurią Aš jums suteikiu žemėje, jūs pamatytumėte savo darbą užbaigtą ir paruoštą kelią, kuris jus nuves į Aukštąjį Anapus.

8. Šis laikotarpis, kurį šiuo metu išgyvenate, yra laikinas, tai tik akimirka amžinybės viduryje. Todėl patariu jums jį suvokti kaip gilią pamoką. Nes tai

yra viena iš daugybės pamokų, sudarančių dvasinės išminties knygą, kurią turės kiekvienas iš jūsų. Šiame gyvenime sukaupkite visą patirtį ir kuo daugiau nuopelnų, kad sutrumpintumėte kelią. Kelias, kurį turite nueiti, yra ilgas, ir būtina, kad paspartintumėte savo žingsnius.

9. Neįsiskinkite žemėje stipriau, nei leidžia jūsų sąžinė. Vartokite vaisius, kuriuos ji jums siūlo, saikingai, kad galėtumėte gyventi ir dvasiniam tobulėjimui. Šis gyvenimas su visu savo grožiu, su visu turtu, kurį jis jums siūlo, yra tik silpnas atspindys to gyvenimo, kurį gyvensite kitose pasauliuose, pasižyminčiuose didžiausiu tobulumu.

10. Aš jums daviau Žemę kaip laikinas gyvenamąją vietą, ir kai įsikūnijote, tapote šios žmonijos dalimi. Tačiau kad jūs būtumėte „kūno“ vairas, nukreipiantis jo kursą, ir kad jis, kaip paklusnus laivelis, leistųsi būti vedamas šiuo didžiuoju vandenynu, Aš daviau jums šviesą jūsų sielose, kad eitumėte maršrutu, kurį Aš jums nubrėžiau, visada paklūsdami ženklams, žyminčiams jūsų likimus, kol pasieksite uostą, kuris jūsų laukia.

11. Aš jus pasiunčiau kaip šviesos spindulį į bendruomenių, visuomenės glėbį, ir noriu, kad šiame mažame pasaulyje, kuriame gyvenate, atskleistumėte savo dovanas, tarnautumėte savo artimiesiems, padėtumėte jiems spręsti gyvenimo problemas ir nukreiptumėte juos teisingu keliu. Aš išmintingai jus pastatiau ten, kur galite veikti savo artimųjų labui.

12. Kokia sudėtinga jūsų užduotis, ir kaip lengvai sumaišties akimirkoje galite nuklysti nuo kelio! Todėl Aš visada rekomendavau jums maldą. „Budėkite ir melskitės“, – sakiau jums, kad nepatektumėte į pagundą. Gyvenkit iai, atidžiai klausydami savo sąžinės nurodymų, kuri visada patars jums elgtis teisiai ir su meile.

13. Jūs atvykote į Žemę, kad būtumėte mano darbo bendradarbiai. Nes parašyta, kad Aš ateisiu apsuptas gausybių, kurios šiuo metu kartu su Manimi kovos prieš blogį, ir šiuo metu Aš savo žodžius patvirtinu veiksmais. Didžiulės būtybių armijos – vienos dvasinės, kitos įsikūnijusios – atėjo kartu su manimi, kad atliktų šį valymo ir atkūrimo darbą, kad visos sielos sugrįžtų į savo tikrąją vietą.

14. Raginu jus medituoti ir atgailauti. Nes atėjo sunki valanda, iškilminga diena, kai paskutinį kartą išgirsite mano Žodį, ir būtina, kad atsikratytumėte bet kokio neteisumo, nes noriu, kad būtumėte tyri ir be nuodėmės. Sujunkite savo gerus darbus ir aukokite juos Man. Nes Aš jums pasiūliau padauginti jų vaisius ir perduoti juos žmonijai kaip paguodos, vilties ir taikos žinią.

15. Tačiau kai Aš čia teisiu šią tautą, kuri yra mano mokiniai, Aš teisiu ir tautas, ir visiems paliksiu savo meilės palikimą – Trečiąjį Testamentą, kad

jūs galėtumėte džiaugtis dovanomis ir malonėmis, kuriomis Aš dalijuosi su visais savo vaikais.

16. Tos tautos, kurių vadovai buvo griežti ir nepasiduodantys, kurie negailestingai jas nuvedė į skausmo bedugnę, kentė jungą, ir, nepaisant savo kančių, jų siela nesilenkė, nepakėlė akių į Mane, nei paprašė Manęs išlaisvinimo. Jos vis dar laikosi savo išdidumo, o jų pasipūtusios galvos nesilenkė, kad prašytų gailestingumo. Jos pasirinko kentėti žiauraus karo sunkumus, nesuvokdamos, kad Aš šiuo metu pasirodau kiekvienos būtybės kelyje, kad padėčiau jai ištvirti išbandymą.

17. Ši neapykanta užkietėjusi žmonija nenorėjo pajusti mano buvimo ir nežino, kad Aš pažįstu ir jaučiu visus jos skausmus, ir kad esu pasirengęs suteikti jai laisvę ir pergalę, kurių ji trokšta. Tačiau tas gėrybes, kurių žmonės tikisi, Aš suteiksiu jų sielai, o ne jų „kūnui“. Aš suteiksiu jai valdžią virš savo kūno, virš šio pasaulio, kuris ją taip stipriai surišo. Aš leisiu jai nugalėti materializmą, kad ji taptų dvasinių gėrybių savininkė, įleisiu ją į tą išminties lobyną, kuris yra mano Dvasia, kad ji jame numalšintų savo žinių troškulį ir įgytų tikrojo gyvenimo išmintį.

18. Pakeiskite savo siekį valdžios ir pranašumo į sielai naudingus troškimus, ir jūs atrasite, kad jūsų darbas suteikia jums teisėtą pasitenkinimą ir džiaugsmą.

19. Kada jūs mane atpažinsite ir sukursite harmoningą bei paklusnią šeimą, kuri moka laikytis mano įstatymų? Tas laikas jau artėja. Po išbandymų, kurie dar jūsų laukia, jūs sugrįšite į ramybę ir iš abipusės meilės bei pagarbos sukursite tikrą Dievo garbinimą.

20. Šiuo metu Aš jus teisiu, ir taip pat, kaip negailestingas yra mano nuosprendis, taip ir mano meilė bei atleidimas pasireiškia kiekvienam iš jūsų. Ką darytumėte, jeigu, sverdamas jūsų darbus, Aš jus pasmerktų ir negrįžtamai patrauktų atsakomybėn, kaip tai daro šio pasaulio teisėjai? Supraskite, kad Aš esu jūsų teisėjas ir kartu jūsų gynėjas. Supraskite Mane ir suvokite, kad Aš esu jūsų Tėvas, ir todėl noriu, kad jūs būtumėte išgelbėti. Nes Aš jus myliu begalinai, nepaisant jūsų silpnųjų.

21. Išbandymai, kurie šiandien ištinka žmones, ir tie, kurie ateis vėliau, sustiprins jų sielas ir pastatys juos į vietą, kuri jiems priklauso. Kiekviena būtybė atpirks savo nuodėmes, kol taps tyra ir pasirengusi įžengti į dvasinio tobulėjimo erą, kuri jau prasidėjo. O kai šis apvalinimo laikas baigsis, jūs sugrįšite pas Mane, kad Man padėkotumėte. Jūs nesiskųsite dėl patirto skausmo ir jausitės tik stiprūs, kad galėtumėte kovoti už savo pakilimą.

22. Tačiau, kol ištuštinate savo kančios taure, neturėtumėte jaustis pažeminti ar menkinami mano gailestingumo. Atminkite, kad dėl mano meilės buvote sukurti tyri, sveiki ir stiprūs, ir tokie turite sugrįžti pas Mane.

23. Koks turtingas ir ilgas yra gyvenimas, kurį Aš jums suteikiu, kad jame įgytumėte sielai būtinus nuopelnus! Šiuo keliu, kurį nueisite, turite įrodyti dorybę, kuri yra įgimta sielai – tačiau ne Man, nes Aš jus pažįstu ir žinau, ko esate verti, o sau patiems, nes jūs dar nepažįstate savęs.

24. Šiandien esate pakankamai pasirengę suprasti mano dabartinį apreiškimą, nes ilgai gyvenote ir tobulėjote. Jūsų studijoms ir tyrinėjimams palieku jums mokymus, kurie yra brangus meilės palikimas: Gyvenimo knygą. Kiekvienas jos puslapis atskleidžia jums išmintį, kurią įdėjau į „“, naudodamas jūsų ribotą kalbą ir pasinaudodamas jūsų protiniais sugebėjimais. Šios žinios leis jums tobulai bendrauti su Manimi, kai jūsų malda nebesinaudos žodžiais, o naudosis dvasinę kalbą, nuoširdų išraiškos būdą, meilės išraišką, kurią aukštoji siela jaučia savo Dievui ir kurią Aš pažįstu bei priimu su pasitenkinimu.

Aš noriu, kad jūs taip kalbėtumėte su Manimi, kad Aš jums atskleisčiau ateitį ir duosiu nurodymus. Tačiau šias pranašystes ir nurodymus, kuriuos gausite, turėsite paskelbti savo artimiesiems. Kai tik būsite taip pasirengę, jūsų lūpos, kurios iki šiol buvo uždarytos, atsivers. Atsiskleis didžiulė kalbos dovana, ir tai, ką iki šiol slėpėte, visiškai atsiskleis.

25. Jūs, kurie prašėte gydymo dovanos, nes sugebate užjausti kitų skausmą, patirsite šios veiklos išsiskleidimą, o jūsų malda, žodis ar žvilgsnis atneš ligoniams gydomąjį balzamą.

Tie iš jūsų, kurie prašote taikos šiam pasauliui, vienybės ir brolystės tarp žmonių, – neškite šią galią savyje, sėkite taiką savo kelyje ir siųskite savo sielą ten, kur trūksta taikos. Jau artėja valanda, kai jūs visi būsite apšviesti ir pajusite, kad jūsų dovanos atgyja ir atsiskleidžia visiškai aiškiai.

26. Šiuo metu vieni išgirdo mano šauksmą kaip galingo varpo skambesį, kuris pasiekė jūsų sielą. Kiti gi vis dar visais keliais ieško Elijo.

27. Jūs ieškojote Manęs įvairiose tikėjimo išpažinimuose ir skirtingose pasaulėžiūrose, neradę gelbėjimo valties. Tačiau Aš jums sakau: Aš vėl parodysiu jums kelią ir duosiu pamokymą, kad suprastumėte Mane.

28. Iš didžiųjų minios, kurias Elijas surinko šiuo Trečiuoju Laiku, vieni toliau sekė savo laisva valia. Tačiau kiti parodė Man savo tikėjimą ir pasiryžimą sekti paskui Mane bei dirbti mano laukuose.

29. Jūs atvykote vargšai, ištroškę ir alkani. Tačiau Aš leidau jums pailsėti po galingo medžio lapija, išgydžiau jus, daviau jums kristalinio skaidrumo vandenį ir amžinojo gyvenimo duoną.

30. Palaiminti tie iš jūsų, kurie, turėdami tiesą širdyje, iškeliavo gelbėti nelaimės ištiktųjų iš audringų jūros bangų.

31. Tauta, Aš labai gausiai apsireiškiau per tave, maitinau tave geriausiais patiekalais, patikėjau tau neįkainojamos vertės brangakmenį, apdovanojau jus malonės drabužiu ir apavau jūsų kojas, kad nejustumėte erškėčių. Jūs esate tas mažas vaikas, kuris Man sako: „Dieviškasis Mokytojas, aš įsidėsiu Tavo mokymą į savo širdį ir perduosiu jį žmonijai. Aš būsiu Tavo pasiuntinys, kuris atneš šią šviesą pasauliui.“

32. Mokytojas jums sako: „Aš jus paruošiau ir patikėjau jums savo Įstatymą, kad būtumėte kaip Antrojo Laiko mokiniai.“

33. Aš daviau jums ramybę, Šventosios Dvasios šviesą, kad jūsų siela nebeliktų tamsoje.

34. Kaip malonūs yra tie apreiškimai, kuriuos Aš jums suteikiau per žmogiškąjį protą. Įkvėpimas trykšta iš šių širdžių gelmių kaip šviesus deglas. Jūs esate uolų gabalai, kuriuos Aš vis labiau apdoroju, kad suteikčiau jiems formą ir paskatinčiau, jog iš jų trykštų tyriausias ir skaidriausias vanduo. Jūs esate kanalas, per kurį Aš jums duodu savo Žodį.

35. Pažvelkite į šaltinį, į galingą medį su šakomis, pilnomis gerų vaisių, kuris keliautojui suteikia pavėsį, kad leistų jums pailsėti nuo savo aistrų, ambicingų siekių ir pagundų. Jūs nesate nei kurčiai, nei akli, kurie, girdėdami mano žodžius, manęs nepažįsta. Jei mane išgirsite ir leisite šiai šviesai būti jūsų sieloje, greitai mane suprasite ir sugebėsite užtarti tuos, kurie manęs nepažino.

36. Kreipkitės į dvasingumą, ir patirsite, kad jūsų minčių tamsa išnyks, o jas apšvies graži šviesa. Gausite Tėvo įkvėpimą ir pajusite Jo spinduliavimą, kad žmonijai būtumėte tarsi skaidrus veidrodis. Tada jūsų veiduose atsispindės džiaugsmas ir gerumas kitų atžvilgiu.

37. Palaimintas tas, kuris nesigiria, kai daro gera, nes jis įgis lobį pomirtiniame gyvenime. Nelaukite atlygio už tai, ką darote mano darbe. Leiskite man pačiam atlyginti jums už jūsų darbus.

38. Aš dar kartą sakau jums, kad turite mylėti vieni kitus; nes nors esate skirtingų rasių ir spalvų, Tėvo akyse esate vienas vaikas.

39. Jūs esate sielos, kilusios iš Tėvo, kurioms Aš suteikiu savo glamonę, ir kaip Mokytojas patikiu jums mokymą, kad ištaisytumėte savo klaidas ir taptumėte mano mokiniais.

40. Kadangi praeityje daviau jums pažadą, šiandien jį išpildau. Aš vėl ateinu, kad išlaisvinčiau jus nuo skausmo, kurį nusipelnėte, ir priminčiau jums, kad turite mylėti vieni kitus iš tautos į tautą, iš vieno pasaulio į kitą.

41. Todėl aš jus pašaukiau, tauta, kad būtumėte mano taikos, mano šviesos ir mano meilės žinianešiai visose tautose. Jūs esate mano

pasiuntiniai, kurie turi skambinti trimitu, kurio šauksmu pabus žmonija. Jūs esate tarsi dvasinis varpas, kurio skambesys turi aidėti kiekvienoje sieloje ir kiekvienoje širdyje. Taigi šiuo metu Aš jus ruošiu, kad būtumėte tauta, nešanti palaimą į visas žemės vietas.

42. Palaimintas tas, kuris vykdydamas savo misiją praranda žmogiškąjį gyvenimą, nes jo siela, kupina palaimos ir triumfo, ateis pas Mane.

43. Po 1950 metų Aš ir toliau Atsiskleisiu jums iš Dvasios į Dvasią. Jūsų misija tada nesibaigs. Jūs įgyvendinsite mano mokymus ir, kaip ir jūsų Mokytojas, skleisite mano mokymą. Jūs turite būti geri mokiniai, kurie savo pavyzdžiu moko ir neša žmonijai Gerąją Naujieną.

44. Turite visiškai tyrai ir aiškiai skelbti mano mokymus, užrašytus „Auksinėmis plunksnomis“, ir iš visų šių tekstų puslapių turite sudaryti knygą, kad ją pristatytumėte žmonėms. Tai yra Trečiasis Testamentas, kurį šiuo metu Tėvas, kaip Šventoji Dvasia, diktavo per žmogaus proto organą. Joje Aš jums suteikiu savo mokymus skiemenis po skiemenų, kad juos išnagrinėtumėte ir pritaikytumėte. Laikas, kuriuo Aš kalbėsiu šia forma, jau trumpas. Tačiau kai būsite pasirengę, o jūsų širdis taps šventove mano dieviškumui, Aš apsigyvensiu jumoje.

45. Aš duodu jums savo mokymą, kad būtumėte Šviesos vaikai. Aš duodu jums savo išmintį, kad rytoj taptumėte mokytojais. Nes jūs turėsite priimti tas žmonių minias, kurios yra išsekusios, alkanos ir ištroškusios, kurios išgėrė tik kančios taurę. Jums, mano mokiniams, tenka nuimti tą kartų taurę nuo jų lūpų, kad suteiktumėte jiems gėrį ir ramybę bei nuvestumėte juos į išgelbėjimo uostą. Kelkitės ir sudarykite vieną kūną, turėkite vieną ir tą pačią valią, kad mylėtumėte Mane ir tarnautumėte žmonijai.

46. Nežiūrėkite į jų trūkumus ir nuodėmes, nes jau Antrajame Laike Aš mokiau atleisti. Prisiminkite: kai nusidėjėlė parpuolė prie Mano kojų, Aš tiems, kurie ją teisdavo, pasakiau: „Kas iš jūsų be nuodėmės, tas tegul pirmas meta akmenį.“ Tie žmonės sutriko, nes išgirdo sąžinės balsą. O kai ta moteris pakėlė akis, Aš jai pasakiau: „Kur tie, kurie tave kaltina? Grįžk į savo namus ir daugiau nenusidėk.“ Taip ir jūs, mylimieji mokiniai, neturėtumėte teisti savo artimų, nes tik Aš vienas galiu vertinti jūsų poelgius.

47. Siela turi ateiti pas Mane tyra kaip snaigė. Pasiruoškite, palaimintoji tauta, kad, nebegavę šio Žodžio, nesijaustumėte apleisti, bet nešiotumėte Mane savo širdyse ir galėtumėte susisiekti su Manimi iš dvasios į dvasią.

48. Visais laikais Aš jums rodžiau kelią, apšviečiau jūsų sielas, kad būtumėte suvienyti mano Dieviškajame darbe.

49. Kai kurie iš jūsų įvykdėte Įstatymą, kurį Aš šiuo Trečiuoju laikmečiu patvirtinau pasitelkdamas žmogiškąjį protą. Jūs buvote pavyzdys, kurį Aš parodžiau pasauliui. Tačiau kiti iš jūsų sustojo kelyje.

50. Jūs manęs klausiate: „Mokytojai, kokių kelių turėčiau eiti, kad savo gyvenime užsitarnačiau nuopelnų?“ Ir kaip Mokytojas, kuris jus nenuilstamai moko, kad nebūtumėte neišmanūs, Aš jums daviau šviesą, įkvėpiau jus ir kalbėjau per jūsų sąžinę, kad dirbtumėte mano lauke.

51. Aš jums gausiai duodu galingo medžio vaisių, kad jaustumėtės stiprūs, kad nenuilstamai stengtumėtės ir dirbtumėte.

52. Aš užliejau jūsų sielą savo gailestingumu, kad jums nieko netrūktų. Aš numalšinau jūsų troškulį ir alkį savo Žodžio esencija ir patikėjau jūsų rankoms savo darbą kaip neįkainojamos vertės brangakmenį.

53. Vieni iš jūsų nuėjo Šviesos keliu ir juo pasistiprinote. Kiti klajojo nuklydę nuo kelio, ir jų gyvenimą užklupo skausmas bei išsekimas.

54. Aš pašaukiau savo išrinktuosius, neatsižvelgdamas į jų rasę, odos spalvą, nei į socialines klases ar padėtį – nekreipdamas dėmesio į tai, ar jie lavino savo protą, ar turi neišsilavinusius ir vangius protinius organus. Aš juos atrinkau iš pasaulio ir paruošiau savo Šviesa bei malone, kad per juos galėčiau save apreikšti. Aš pašaukiau vyrus, moteris, vaikus ir suaugusiuosius, kurie yra pavargę nuo pasaulio ir juo nusivylę.

Moteris, kurios išgėrė kartų taurę, Aš apvaliau, paguodžiau ir pavertiau savo tarnaitėmis. Jaunimui, kuris šiuo Trečiuoju laikotarpiu žlunga dėl pasaulio ištvirkimo, Aš nustatiau ribą. Aš jiems padovanojau savo stalo valgius ir pakviečiau juos padidinti mano darbininkų, mano mokinių skaičių šiuo laikotarpiu.

55. Jūs pasišventėte mano tarnystei ir prašote manęs, kad padėčiau jums pasiekti gyvenimo kelionės tikslą. Aš jus drąsinu, padedu jums ir stiprinu jūsų sielą bei kūną, kad pasiektumėte mane.

56. Aš jus išgelbėjau, kai buvote arti to, kad įkristumėte į bedugnes ir taptumėte alkano vilko grobiu. Vieni iš jūsų atpažįsta mano didžią meilę jums ir šlovina mano vardą. Tačiau kiti man rodo tik tą skausmą, kurį patys sau sukėlė.

57. Kai kurie iš jūsų prašo Manęs, kad pratęschiau jūsų buvimo žemėje dienas, kad galėtumėte Man tarnauti. Tačiau kiti atkreipia Mano dėmesį į savo pavargusias kojas ir širdį, sužeistą šio gyvenimo vingių. Bet Aš jums sakau: Aš jus visus išsiunčiau apgyvendinti šią planetą, kad atliktumėte nuopelnų vertus darbus savo sielos pakilimui.

58. Iš tiesų, sakau jums: Aš atėjau išgelbėti nusidėjėlius. Kai kurie iš jūsų yra pasiryžę laikytis mano mokymų. Tačiau kiti gyvena pagal savo valią ir man rodo savo skausmą. Bet Tėvas jums sako: „Supraskite, mano vaikai,

kad jūs nesilaikote mano mokymų ir todėl jus ištinka skausmas, nors tai nėra mano valia. Pripažinkite Eliją kaip nenuilstantį piemenį, kuris ieško jūsų nuklydusiuose keliuose, krūmuose, kad vėl sugrąžintų jus į avių bandą.“

59. Jis leidžia jums pailsėti savo piemenio glėbyje ir atveda jus į mano akivaizdą. Tada jis meldžiasi už savo bandą, kad jūs vėl gautumėte mano gailėstingumą, mano atleidimą ir mano palaiminimą.

60. Ko jūs prašote Manęs šią dieną, ko jums reikia, ko Aš jums nesuteikčiau? Jūs sakote Man, kad Aš turėčiau jums atleisti ir padrąsinti kovoje – be to, kad jūs kentėjote ir jums reikia paguodos. Nieko Aš nepalieku nepastebėto. Aš sekiau jūsų žingsnius ir kaip vagis įsiskverbiau į jūsų širdis, kad sužinočiau viską, kas yra jūsų viduje. Viskas, ko manęs prašote, bus jums suteikta.

61. Jūs, kurie ieškote mano buvimo Dvasioje, neturite reikalo atlikti išorinio kulto, nei dalyvauti apeigose ir ceremonijose. Jūs ateinate į šias kuklias susirinkimo vietas, kuriose pagal mano valią turite susirinkti, kad išgirstumėte mano Žodį, ir čia jūs pakylate, kad mane surastumėte.

62. Šiuo metu Aš ieškau geros valios sielų, kurios imtų pavyzdį iš mano Antrojo Laiko apaštalų. Šiandien Aš neatėjau tapti žmogumi, ir mano apsiareiškimas yra subtilus. Todėl turite pasiruošti ir apsivalyti, kad galėtumėte pastebėti kiekvieną Mano ženklą ar užuominą.

63. Imkite pavyzdžiu Eliją, nenuilstamą ganytoją, kuris kovoja ir ruošia žmonių sielas. Padėkite jam atlikti šią sudėtingą užduotį ir džiaukitės, kai atrasite savo dovanas. Atverkite sielos akis ir jau šiame pasaulyje įžvelkite kitų – dvasinių pasaulių – tobulumą.

64. Atiduokite Man duoklę už savo užduočių įvykdymą, kaip tai daro aukštos būtybės, teisieji. Neanalizuokite Mano darbo paviršutiniškai, nes tada jo nesuprasite ir neatradite jo tobulumo. Suvokite jį kaip Trečiąjį Testamentą, kurį Aš paliksiu žmonijai, ir prisiminkite, kad praeityje Aš kalbėjau jums su ta pačia meile: Jehova savo teisingumo balsu, kai Pirmojo laikotarpio metu kalbėjo tautai, – vėliau Jėzus savo išganinguoju žodžiu, o šiandien – Guodėjo Dvasia vedė žmogaus sielą vienu ir tuo pačiu keliu. Tai yra ta pati Dieviškoji Dvasia, kuri visais laikais šviečia virš jūsų.

65. Nesakykite, kad mane mylite, tik tada, kai sulaukiate palengvėjimo savo kančioms, o po to pasitraukiate. Pažvelkite, kaip gėlės išlaiko savo grožį ir kvapą, net kai oras yra atšiaurus. Taip ir jūs turėtumėte mane mylėti – tiek taikos dienomis, tiek išbandymų metu.

Panašumas

66. Jaunas vyras plaukė valtimi audringoje jūroje. Tačiau, nepaisant galingų bangų, valtis liko rami.

Tas jaunuolis jūros viduryje pastebėjo dvylika paprastų vyrų, kurie atrodė kaip laivo avarijos aukos. Jis įtraukė juos į savo valtį ir tarė jiems: „Aš nuvesiu jus į uostą ir duosiu tai, ko jums trūksta.“ Tie vyrai atsiklaupė prieš savo gelbėtoją ir padėkojo jam. Tačiau savo sieloje jie jautėsi neverti būti šalia jo.

Kai jaunuolis juos taip pamatė, tarė jiems: „Aš atėjau išgelbėti nusidėjėlių, ieškojau vargšų, kad savo malone juos praturtintų. Ieškau ligonių, kad jiems suteikčiau sveikatą.“

Kai tie laivo avarijos nukentėjusieji išgirdo šiuos žodžius, jie suprato, kas buvo tas jaunuolis, kuris juos išgelbėjo nuo mirties audringose jūros bangose. Tada jie jam tarė: „Viešpatie, naujos dienos šviesa užtekėjo mums ir visiems, kurie yra nelaimėje.“

Tas jaunuolis jiems tarė: „Dabar aš jus pamokysiu, kaip perplaukti šią audringą jūrą.“ Tuomet tie dvylika išgelbėtųjų nustebo, pamatę, kad to laivo plaukimo kelyje audringos bangos, išgirdusios jų Gelbėtojo balsą, tapo švelnios ir paklusnios.

Tie laivo avarijos nukentėjusieji, kurie nepaisė įsakymo, įstatymo ir tapo nusidėjėliais bei nelaimės ištiktais, pajuto atgailą ir tarė jam: „Viešpatie, dar kartą duok mums savo pamokymą.“

Tada Viešpats parodė jiems atvertą knygą, kurioje buvo užrašytas tobulas mokymas, ir tarė jiems: „Dabar aš patikiu jums šią valtį, kad gelbėtumėte nelaimės ištiktus žmones.“ Jie su džiaugsmu priėmė tą užduotį ir pažadėjo būti paklusnūs, kad įvykdytų šią misiją.

To laivo plaukimo metu buvo išgelbėti tie, kurie skendo jūroje, ir tie vyrai stebėjosi, įsitikinę galia, kurią jiems suteikė tas Viešpats. Panašos pabaiga

67. Mokytojas jums sako tiesą: Aš jus pašaukiau šiuo Trečiuoju Laiku, kai pasaulis artėja prie savo ištvirkimo viršūnės, kad per tą Mokymą, kurį jums patikėjau, išgelbėčiau jus į šį laivą, kad jūs jį parodytumėte žmonijai.

68. Po šio mokymų laikotarpio jūs galėsite vykdyti savo misiją pasaulyje. Jus lydės jūsų globėjai angelai, o jūsų normomis taps tikėjimas ir teisumas. Turite atkakliai kovoti su neišmanymu, tačiau vykdydami savo sudėtingą užduotį – mokyti ir taisyti – taip pat turite pasinaudoti gailėstingumu ir kantrybe.

69. Aš suprantu jūsų maldą, išgirstu jūsų prašymus ir žinau jūsų troškimus bei viltis, todėl sakau jums: nesirūpinkite, nieko jums netrūks.

Turėsite visas reikalingas priemones savo dvasinei užduočiai įvykdyti, o jūsų kūno išlaikymui Aš duosiu jums tai, ko jums reikia.

70. Aš jus laiminu šį malonės rytą. Jūsų nuoširdi malda tebūna kaip apsiaustas, apgaubiantis tautas, kaip Aš jas laiminu dabar ir per amžius.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 356

1. Jūs esate tie, kurie tikėjo mano atėjimu. Tai jau paskutiniai mano apreiškimo metai, o jūs vis dar skubate pas mane, kad išgirstumėte mane, tarsi tai būtų tie laikai, kai pradėjote būti mano mokiniais.

2. Šiuo laikotarpiu buvo pašaukti daugelis, tačiau tik nedaugelis man pasekė. Tačiau ant visų nusileido mano Dvasios šviesa. Jei antrajame laikotarpyje sakiau: „Palaiminti tie, kurie tikėjo nematydami“, tai dabar jums kartoju: „Palaiminti tie iš jūsų, kurie tikėjo nematydami, man pasekė ir išliko ištvermingi!“

3. Nors turiu jums pasakyti, kad niekas neturėtų būti nustebęs dėl mano apreiškimo ir mano buvimo šioje formoje, nes tai jau buvo pranašauta ir pažadėta mano antruoju laikotarpiu. Aš jūsų nenustebinau, tai nebuvo mano ketinimas. Jei mano atėjimas jus nustebino, ir jei daugelis buvo nustebę, sužinoję apie mano apsireiškimą, tai todėl, kad dvasiškai buvote pasinėrę į gilų miegą. Taip atsitiko, nes nebuvote budrūs.

4. Po mano išvykimo Antrajame laikmetyje tie, kurie išsaugojo tikėjimą manimi, iš kartos į kartą laukė mano sugrįžimo. Dieviškasis pažadas buvo perduodamas iš tėvų vaikams, o mano Žodis išlaikė gyvą troškimą patirti mano sugrįžimą. Kiekviena karta tikėjo esanti išrinktoji, tikėdamasi, kad būtent joje išsipildys jų Viešpaties Žodis.

5. Taip praėjo laikas, praėjo ir kartos, o iš širdžių mano pažadas vis labiau buvo ištumiamas, ir žmonės pamiršo budėti bei melstis.

6. Praėjo šimtmečiai, ir kai žmonija jau net nebesitikėjo, kad Aš galėčiau ateiti mažiausiai tikėtinu momentu – kai žmonės buvo labiausiai nutolę nuo tiesos, Aš, išpildydamas savo Žodį, padariau savo dvasinį buvimą juntamą.

7. Forma, kurią Aš pasirinkau, kad apsireikščiau to meto žmonėms, daugelį nustebino ir net paskatino ją pasmerkti, prieš tai neapmąščius mano ankstesnių apsireiškimų.

8. Sakau jums, kad bet kokia forma, kurią būčiau pasirinkęs, kad apsireikščiau, būtų sukėlus sumaištį tiems, kurie nebūtų buvę pasirengę mane priimti. Tačiau tą, kuris buvo budrus ir pasiruošęs, nebūtų nustebinusi jokia forma, kurią būčiau panaudojęs savo apsireiškimui, nes jis būtų mane pajutęs bet kokioje apreiškimo formoje.

9. Visi, kurie manimi tikėjo šiuo laikotarpiu – visi, kurie mane jautė, ir visi, kurie manimi sekė – iš tiesų, sakau jums, jie manęs laukė dvasiškai. To nesuvokdami, jie ieškojo mano sugrįžimo ir laukė mano žodžio.

10. Mano pažadas tuo metu buvo skirtas ne vienai tautai, o visai žmonijai, todėl šiandien sakau jums, kad mano šviesa nusileido ne tik ant tų žmonių minios, kurios mane girdi per balso nešėjų protą, bet kad Aš

pasireiškiu tūkstančiais būdų visų žmonių kelyje, kad jie pajustų naujų laikų atėjimą.

Taip pat turiu jums pasakyti, kad buvo tokių, kurie – nors ir laukė manęs iš dienos į dieną ir iš vieno gyvenimo į kitą – negalėjo patikėti, kai pamatė mane tokia forma, kokia jūs mane matote, neigė mano buvimą ir pasitraukė. Kodėl? Nes ilgą laiką savo vaizduotėje jie sukūrė apsirėškimo formą, kuri nebuvo būtent ta, kurią aš pasirinkau.

11. Supraskite, kad mano sprendimai ir įkvėpimai pranoksta bet kokias žmogiškas prielaidas ar vaizduotę.

12. Aš jums daviau daug įrodymų, kad mano darbai pranoksta tai, ką žmogus sugeba suvokti kaip tiesą ir tobulumą.

13. Vienas iš dalykų, kuris kai kuriuos žmones labiausiai glumina, yra mano mokymas, išreikštas per ribotus žmogiškuosius protinius organus. Tačiau jei tie, kurie dėl to jaučiasi sutrikę, pabandytų įsigilinti į mano Žodį – tikrai, sakau jums, jie netrukus atrastų priežastis, dėl kurių Aš pasirinkau būtent neišsilavinusį ir netgi nešvarų žmogų, kad jis skelbtų mano mokymą. Tada jie suprastų, kad priežastys, dėl kurių pasirinkau šį būdą, buvo mano meilė, mano teisingumas ir amžinasis įstatymas, kurio dėka žmogaus siela galėtų tiesiogiai susisiekti su savo Tėvu – tokia bendravimo forma, kurioje vienu metu dalyvautų ir sielos savybės, ir kūno gebėjimai.

14. Natūralu, kad tas, kuris žino esąs nusidėjęs, laiko save nevertu turėti tokią malonę. Tačiau teisinga ir derama, kad jūs taip pat sužinotumėte, jog Aš žiūriu toliau už jūsų dabartį ir esu aukščiau už jūsų netobulumus.

15. Supraskite – kadangi esate Mano dalis – kad vienintelis dalykas, kurį Aš darau, yra padėti jums apsisvalyti ir tobulėti, kad gyventumėte Manyje.

16. Jau nebeaktualu, kad kiti už nuodėminguosius uždirbtų nuopelnus. Tie laikai jau praėjo, tačiau tie nuopelnai tebėra pavyzdžiai.

17. Šiandien pats nusidėjęs turi užsitarnauti nuopelnų savo sielos išgelbėjimui. Tuo metu Aš noriu būti jo vedliu, jo mokytoju, jo gelbėtoju.

18. Kada gi žemėje tėvai mylėjo tik gerus vaikus, o piktus neapkentė? Kiek kartų Aš mačiau juos labiausiai mylinčius ir rūpestingiausius būtent tiems, kurie juos labiausiai žeidžia ir verčia kentėti! Kaip gi būtų įmanoma, kad *jūs* galėtumėte atlikti didesnius meilės ir atleidimo darbus nei mano? Kada gi kada nors buvo matyta, kad Mokytojas turėtų mokytis iš mokinių?

19. Taigi žinokite, kad Aš nė vieno iš jūsų nelaikau nevertu ir kad todėl kelias į išgelbėjimą amžinai kviečia jus juo eiti, taip pat kaip ir mano Karalystės vartai, kurie yra Šviesa, Taika ir Gėris, amžinai stovi atviri, laukdami tų, kurie buvo nutolę nuo Įstatymo ir Tiesos.

20. Dėl viso to Aš norėjau iš nuodėmingų būtybių minios išsirinkti tuos, kuriuos panaudotų kaip įrankius, kad mano Žodis būtų išgirstas.

21. Kiek tikrų atsinaujinimo atvejų buvo tarp tų, kuriuos Aš išsirinkau šiai tarnystei! Kiek atsivertimo ir atgailos įrodymų!

22. Aš paskelbiau, kad mano sugrįžimas bus Dvasioje, ir taip Aš tai įvykdžiau šiais laikais. Kodėl gi Aš turėčiau pasirinkti kitą priemonę, kuri nebūtų žmogus, kad save apreiščiau, juk būtent žmonių Aš ir ieškojau? Pakako, kad šios žmonių minios šiek tiek susidvasintų, ir jau jų jautrumas leido jiems pajusti mano buvimą ir mano esmę bei laikyti šį apreiškimo būdą teisingu ir natūraliu.

23. Turiu jums pasakyti, kad ne visi atėjo su pakankamu jautrumu, kuris nuo pat pirmos akimirkos būtų leidęs jiems pajusti mano buvimą. Nes kol „atėjo su budriu dvasiniu žvilgsniu, kad pamatytų šią šviesą ir suvoktų mano žodžio esmę, kiti atėjo su tyrinėjančiomis fizinėmis akimis, todėl jų sprendimai, vertinimai ir pastebėjimai buvo paviršutiniški, visada susiję tik su išore. Nes vietoj to, kad ieškotų žodžio prasmės ar esmės, jie vertino kalbos didesnę ar mažesnę teisingumą, kad po to galėtų tyrinėti balso nešėjų gyvenimą, jų gyvenimo būdą, kalbėjimo stilių ir netgi jų aprangą.

24. Pastarieji, žinoma, tarp tų, kurie šioje srityje yra tik pradedantys, neišvengiamai turėjo aptikti netobulumų, ir tada jie atmetė bet kokią mano mokymo tiesą, o pirmieji nepaisė mano tarnų klaidų, ribotumų ir menkumo, nes atsižvelgė į tai, kad jie yra tik žmonės ir todėl daro klaidų, ir siekė tik šio žodžio prasmės, esmės, todėl šiame „gėlių puokštėje“ jie atrado mano Dvasios buvimą.

25. Kas neskiria mano žodžiui reikiamo dėmesio ir nesigilina į jo turinį, tas niekada negalės rasti jo tiesos, taip pat nerastų paaiškinimo ar atsakymo į visas savo abejones.

26. Būtent Aš pats savo žodžiuose viską paaiškinu, kad tarp mokinių neliktų nė menkiausios klaidos ar abejonės.

27. Prisiminkite, kiek kartų Aš jums sakiau, kad turite išmokti ieškoti šio žodžio esmės, prasmės, kuri glūdi už jūsų kalbos žmogiškosios formos ribų. Prisiminkite, kad Aš jums sakiau, jog neturite užstrigti ties žemiškąja žodžio forma, nes tada jo prasmės nerastumėte, ir kad visada turite atsižvelgti į tai, jog Aš apsireiškiau per nusidėjėlius, per žmones su neišlavintu protu, be išsilavinimo ir studijų, kad nepriskirtumėte per daug reikšmės žodžio išorinei formai ir išmoktumėte pripažinti mano apsireiškime esančią tiesą, taip pat priskirti šiems kūnams tai, kas jiems priklauso.

28. Supraskite, kad ne visi ieškojo mano Šviesos, nei buvo mokiniai, kurie stengėsi tapti pasekėjais. Dabar sužinokite, kodėl daugelis man

atsuko nugarą ir toliau tvirtina, kad patyrė nusivylimą dėl mano darbininkų!

29. Tai ištroškusios širdys, kurios buvo prie neišsenkančios tiesos šaltinio, bet nesugebėjo pasilenkti, kad gertų iki soties. Jos turi savyje labai didelę tuštumą ir toliau ieško bei šaukiasi, neradusios to, ko reikia jų sielai. Tačiau vieną dieną jie vėl priartės prie šio kelio, ir tada jų skausminga patirtis jiems pasakys, kad jie turi ieškoti Manęs nebe išorėje, o giliau. Kai jie sugrįš, jūs pamatysite, kaip išmintis spinduliuoja tuose, kurie mane klausėsi nuoširdžiai – tuose, kurie pasiliko su Mokytoju ir kurie už savo tikėjimą bei dvasinį tobulėjimą buvo apdovanoti šviesa, kuri jiems atskleidė didžiąsias paslaptis ir mokymus.

30. Aš jus visus išbandžiau, prieš jums atvykstant dalyvauti mano apreiškime. Kiekvienam iš savo mokinių siunčiau išmintingus ženklus, kad jie suteiktų jums progą liudyti mano buvimą. Tačiau tikrai sakau jums: nors vieni pasirodė atsidavę, nuolankūs ir paklusnūs mano šauksmui, kiti, nors ir jie mane išgirdo, liko be tikėjimo, be valios ir dažnai buvo pilni pasipūtimo, nepasitenkinimo ir net priešiško. Ką siela gali priimti, jei protas aptemęs, o širdis užnuodyta? Tokio pobūdžio žmogus matys tik netobulumus.

31. Aš jus visus išbandau. Net tuos, kurie seka paskui Mane, Aš nuolat išbandau, siekdamas, kad visa jūsų esybė sustiprėtų, ir – kai mano Žodžio nebebus galima išgirsti šiuo būdu – kad jie turėtų išmintį, glūdintį mano Žodyje, ir kartu visą jėgą, reikalingą šiam mokymui skleisti su tikru tyrumo.

32. Mano mokiniai turi būti įsitikinę, kad tada, kai jie manęs nebegirdės taip, kaip dabar, jų pavyzdys bus labai svarbus. Nes tada būtent puikūs mokiniai turės mokyti kitus savo darbais. Jie turi žinoti, kad liudijimas, kurį jie duoda apie mano žodį, visada turi būti lydimas darbų.

33. Jei rytoj, kai ateis liudijimo šiai tautai laikas, mano tauta negyvens pagal mano žodį, – jei ji nesuderinys savo darbų su mano tiesa, jai bus be naudos kartoti mano žodžius, kad ir kokie tobulai jie bebūtų.

34. Kas trokšta, kad mano žodžiai būtų juntami širdyse, tas turi apsirengti meile, turi būti persmelktas gailestingumo, turi sukaupiti nuolankumo ir kantrybės atsargą, turi būti pasirengęs atleisti ir geranoriškai palengvinti savo artimųjų kančias. Tada jis patirs, kaip net ir kietiausia bei labiausiai priešinanti širdis suvirpa ir yra sujaudinta mano žodžio, kuris veikia mano mokinių širdyse.

35. Kadangi žinote, jog priežastis, dėl kurios daugelis jūsų artimųjų, išgirdę šį žodį, nėra ištvėrmingi, yra ta, kad jie pastebėjo jūsų netobulumus, stengiatės, kiek įmanoma, susilaikyti nuo mano įstatymo pažeidimo, suprasdami, kad jūsų pavyzdys jiems daro didelę įtaką.

36. Noriu, kad būtumėte patenkinti savimi, kad jūsų sąžinė niekada nepriekaištautų, jog kuris nors iš jūsų artimųjų nuklydo nuo teisingo kelio, nes nesugebėjote jam parodyti mano darbo tyrumo ir tiesos.

37. Kai Antrajame Laike kalbėjau žmonių miniai, mano Žodis – tobulas tiek prasmės, tiek formos atžvilgiu – buvo išgirstas visų. Mano žvilgsnis, įsiskverbiantis į širdis, atrado viską, ką kiekvienas slėpė savyje. Vienuose buvo abejonė, kituose – tikėjimas, o dar kituose man kalbėjo baimės kupinas balsas: tai buvo ligoniai, kurių skausmas leido jiems tikėtis stebuklo iš manęs. Buvo tokių, kurie stengėsi paslėpti savo pašaipą, kai girdėjo Mane sakant, kad Aš atėjau iš Tėvo, kad žmonėms atneščiau Danguos karalystę, ir buvo širdžių, kuriose Aš aptikau neapykantą Man ir ketinimą priversti Mane nutilti arba pašalinti.

38. Tai buvo išdidieji, fariziejai, kurie jautėsi įžeisti mano tiesos. Nors mano žodis buvo toks aiškus, toks kupinas meilės ir toks guodžiantis – nors jis visada buvo patvirtinamas galingais darbais, – daugelis žmonių vis tiek norėjo atrasti mano buvimo tiesą vertindami mane kaip žmogų Jėzų, tyrinėdami mano gyvenimą ir atkreipdami dėmesį į mano drabužių kuklumą bei mano visišką materialinių gėrybių neturtą.

Tačiau nepatenkinti tuo, kad pasmerkė mane, jie pasmerkė ir mano mokinius, atidžiai juos stebėdami, ar jie kalbėtų, ar sektų paskui mane keliais, ar sėsdavo prie stalo. Kaip fariziejai supyko, kai vieną kartą pamatė, kad mano mokiniai nebuvo nusiplovę rankų prieš sėsdami prie stalo! Vargšai protai, kurie supainiojo kūno švarumą su sielos tyrumumu! Jie nesuvokė, kad, kai šventykloje liedsdavo šventąsias duonas, jų rankos buvo švarios, bet jų širdys – pilnos puvimo.

39. Kol Aš pamokslavau pasaulyje, niekada nesakiau, kad mano mokiniai jau yra Mokytojai arba kad reikia jų klausyti. Jie dar buvo mokiniai, kurie – sužavėti mano Žodžio šviesos – noriai sekė paskui mane, tačiau vis dar darė klaidų; nes reikėjo laiko, kol jie pasikeitė ir vėliau tapo pavyzdžiu žmonėms. Jie buvo uolų gabalai, kuriuos dar gludino dieviškosios meilės dantis, kad vėliau ir jie paverstų akmenis deimantais.

40. Kai Aš jums sakau, kad mano mokiniai darė klaidų, prisiminkite tą atvejį, kai Aš kalbėjau miniai, ir, kadangi tarp jų buvo keletas moterų, kurios laikė savo mažus vaikus už rankos arba nešė ant rankų, mano mokiniai, manydami, kad vaikai gali man trukdyti, padarė klaidą, pasakydami toms motinoms, kad jos su savo vaikais turi pasitraukti, nes manė, kad mano žodis skirtas tik suaugusiems. Juk jie nežinojo, kad mano žodis skirtas Dvasiai, nesvarbu, ar tai būtų senolis, brandus žmogus, paauglys ar vaikas, ir kad nesvarbu, ar tai vyras, ar moteris, nes lytis neturi nieko bendra su Dvasia.

41. Kokį skausmą patyrė tos motinos, kurios priėjo prie Jėzaus, kad Jis palaimintų jų mažylius, ir kaip jos, matydamos mano mokinių poelgį, suabejojo gailestingumu ir meile, kurią skleidžiau savo žodžiuose! Todėl turėjau pakelti balsą, kad joms pasakyčiau: „Leiskite vaikams ateiti pas mane.“

42. Aš pasinaudojau tomis klaidomis, kad duotų pamokų savo mokiniams. Kai buvau suimtas Alyvų sode, vienas iš mano mokinių, Petras, bandydamas mane ginti, smogė kardu vyriausiojo kunigo tarnui. Tada Aš pasakiau: „Įsidėk kardą į makštį. Nes visi, kurie griebiasi kardo, kardu ir žus.“

43. Aš atsiskyriau nuo savo mokinių, o jie liko mano vietoje, kad savo darbais ir žodžiais liudytų. Mano Dvasia apipylė juos šviesa ir įkvėpė juos visiems tiems darbams, kurie tarnautų mano sėklai pasaulyje paskleisti ir išlikti kaip meilės, nuolankumo ir pakilumo pavyzdys. Jie jau nebebuvo trapūs vaikai, o tapo uoliais mokiniais, vertingais savo Mokytojo atstovais žemėje. Bailumas, abejonės ir klaidos užleido vietą tiesai, kurią jie liudijo kiekvienu savo darbu.

44. Mylima tauta, ir tu per mano apreiškimo laikotarpį padarei klaidų, turėjai silpnybių, patekai į pagundas ir kartais abejojai. Tačiau Aš sustabdysiu savo apreiškimą ir duosiu jums laiko, kad apmąstytumėte, pasiruoštumėte ir sustiprėtumėte, nes ir jūs liksite žemėje, kad liudytumėte apie mano Žodį – liudijimą, kuris turi būti perteiktas jūsų darbais.

45. Tačiau nemąstykite apie tai, ar jūsų misija bus varginanti ir skausminga. Iš tiesų, sakau jums: kai pasieksite dvasinį pasirengimą, jums niekas nebeatrodys sudėtinga ar sunku.

46. Nepastebimai pradėsite gyventi dorą gyvenimą, ir tai bus aiškiausias liudijimas, kurį savo artimiesiems duosite apie mano tiesą.

47. Turėkite omenyje, kad, nepaisant savo netobulumų, jūs jau ne kartą atlikote stebuklus. Taigi prisiminkite, kad kai jūsų dvasinis tobulėjimas jūsų viduje visiškai sužydės, jūsų darbai bus dar didingesni.

48. Matau, kad jūs dar nelaikote labai svarbiu to, kokį pavyzdį rodote kitiems. Jūs nenorėjote suvokti jėgos, glūdinčios jūsų žodžiuose, taip pat jūsų maldose ir darbuose.

49. Aš esu Vienintelis, kuris žino sėklą, kurią jūsų veiksmai sėja į širdis, ir Aš leidžiu savo gyvenimo ir meilės rasai nusileisti ant jūsų sėklų, kad jos neprazūtų. Tačiau būtina, kad tikėtumėte savo darbų tikrumu, kad jų neatsisakytumėte, nes jūs juos vos pradėjote. Suvokite, kad visada bus akių, stebinčių viską, ką darote, ir bus gerai, jei šie žvilgsniai visada atras paklusnumo mano mokymams pavyzdį.

50. Jūsų kelyje nukrito daug nežinojimo raištelių. Jūsų žodžio dėka kai kurie jūsų artimieji pasitraukė nuo nuodėmės kelio. Jūsų taikos pavyzdys padėjo kai kurioms šeimoms, kurias siaubė nesantaikos audra, atgauti vienybę. Daugelis ligonių savo kančiose pajuto balzamą, kurį jūs ant jų išliejote ir taip juos išlaisvinote nuo kančių, o taip pat sustiprinote daugelio širdis, kad jos atlaikytų pasaulio persekiojimus ir pavojus.

51. Kodėl gi tada nesuteikiate savo darbams tos vertės, kurią jie turi? Aš nesakau, kad turėtumėte jais girtis, nei kad turėtumėte juos viešai skelbti – ne, Aš tik noriu jums pasakyti, kad kiekvienu atveju, kai Aš išlieju Savo gailestingumą, jūs suvoktumėte, kokią reikšmę jūsų artimųjų gyvenime gali turėti ta „ „ šviesa, kuri jus persmelkia. Nes tada jūs nebegalėsite apleisti savo sėjos.

52. Mylimieji sėjėjai! Neškite mano ramybės po pasaulį, joje yra mano meilė, mano gailestingumas, mano tiesa ir mano balzamas! Turėkite šį balzamą maldoje, mintyse, žodžiuose, žvilgsnyje, glamonėje, visoje savo esybėje, ir tikrai, sakau jums, tik jūsų dvasinis kasdienis darbas žemėje bus jums kupinas pasitenkinimo, bet niekada nebus kartus.

53. Netrukus Aš nebeapsireikšiu šia forma. Tačiau Aš paliksiu jus kupinus mano jėgos ir mano šviesos, todėl neturėtumėte bijoti, kad Aš jus paliksiu kaip avis tarp vilkų.

54. Mano žodžio nebuvimas neturi būti priežastis, dėl kurios jūs atšaltumėte, šių apreiškimų pabaiga neturi sukelti to, kad jūs nutoltumėte vieni nuo kitų – priešingai, būtent tada jūs turite dar labiau susivienyti, kad galėtumėte drąsiai pasitikti kovą ir išbandymus.

55. Dar toli tas laikas, kai jūs dvasiškai priartėsite vieni prie kitų, kol fiziškai esate toli vieni nuo kitų.

56. Šiuo metu jums vis dar reikia matyti ir girdėti vieni kitus – šiuo metu jums vis dar reikia suteikti vieni kitiems šilumą, jėgą, tikėjimą ir drąsą.

57. Aš jums išreiškiau savo valią, kad po mano išvykimo dar kurį laiką toliau rinktumėtės, kad jūsų pasiruošimas padarytų jus vertus liudyti mano dvasinį buvimą jūsų susirinkimų glėbyje. Tačiau kai jūsų tikėjimas sustiprės, jūsų ketinimai subręs ir jūs priprasite ieškoti bei priimti Mane iš Dvasios į Dvasią, tada būsite pasirengę išsiskirstyti įvairiais keliais kaip šio mokymo, kuris išlaisvina ir pakelia sielą, sėjėjai.

58. Aš visada apsilankysiu jūsų susirinkimuose, ir juose išliesiu savo įkvėpimą kiekvienam proto organui. Tačiau jau dabar sakau jums: palaimintos tos širdys, kurios tomis dienomis, kai mano Žodžio nebebus galima išgirsti, skleisdamos jį ir toliau jaus tą patį susijaudinimą, kuris dabar apima jas, kai jos laukia, kol nusileis mano spindulys.

59. Noriu, kad jūsu susirinkimus persmelktų taika, kad jūsų meditacija būtų gili ir leistų jums atrasti mano Žodžio esmę, bet kad tomis progomis niekada nekiltų ginčų ar aistrų. Nes tada jūs gausite tik tamsą.

60. Aš duodu jums nematomą raktą, kuris užrakins duris į bet kokią gundymą. Bet tuo pačiu metu Aš atversiu duris į įkvėpimą. Nes visada turėkite omenyje, kad būtent tada Trečiojo Laiko apreiškimas gausiai išsilies ant jūsų, nes šis skelbimas per mano balso nešėjus tarnavo tik tam, kad jus paruoštų.

61. Dvasinis pakilimas, vidinis susikaupimas ir jūsų mąstymo pakylėjimas bus raktas, kuris jums atvers duris į naujus apreiškimus, kurių šviesoje rasite visų paslapčių ir visko, kas dar nepaaiškinta, išaiškinimą.

62. Jūs ir toliau stengsitės pritraukti naujus bendruomenės narius, kurie taps naujaisiais mokiniais, „Paskutiniaisiais“, ant kurių Aš taip pat išliesiu savo Dvasią. Jūsų širdis neturi užsidaryti kitų skausmui – priešingai: jūsų gailėstingumas turi būti didžiausias silpniųjų ir kenčiančiųjų, išsekusių, dvasiškai alkanų ir meilės ištroškusių atžvilgiu.

63. Turite pasirūpinti, kad jūsų susirinkimai turėtų dvasinę jėgą, kuri trauktų jūsų artimus taip pat, kaip šiuo metu mano Žodis pritraukė ir surinko didžiules žmonių minias.

64. Jūsų malda tose susibūrimuose darys stebuklus, kai tik suvienysite savo mintis ir savo artimų reikalus priimsite taip, tarsi jie būtų jūsų pačių. Tada pajusite, kaip ant jų išsilieja paguoda, sveikata jų kūnui ar sielai – ramybė jų širdžiai, šviesa, kuri juos pakelia į tikrąjį gyvenimą.

65. Atsižvelgdami į visus šiuos mano buvimo įrodymus, jūsų širdys nepasiges dabartinio laikotarpio pabaigos, nes turite mano Žodį raštu, kad galėtumėte jį išaiškinti kuo geriau pasiruošę; tada jūs jį giliai pajusite.

66. Atsiras mano mokymų aiškintojai – pranašai, turintys aiškų žvilgsnį ir sakantys tiesą. Jūs naudosite dvasines priemones, kad išgydytumėte sergančiuosius. Gydomoji jėga, kurią įdėjau į jus, pirmiausia pasieks sergančiojo sielą ir paskatins ją pakelti savo susilpnėjusį kūną bei išmokys jį, kaip įveikti kančias ir aistras, kad atgautų tikrąją sielos laisvę.

67. Visas jūsų darbas turi būti kuklus ir diskretiškas, niekas neturi leisti savo širdyje užgimti pavydai ar tuštybei. Nes jei taip atsitiktų, jūs nematytumėte stebuklo – bendravimo iš dvasios į dvasią, o būtent tai jūs turėsite pradėti praktikuoti, kai tik pasibaigs dabartinis etapas.

68. Kaip šiais paskutiniais mano apreiškimo dienomis savo žodžiu, kupinu apreiškimų, esmės ir pamokymų, apdovanojau jūsų pasiruošimą, kurį turėjote, kad galėtumėte tai išgirsti, taip ir jūsų bendravimo iš dvasios į dvasią dienomis žinosiu, kaip apdovanoti jūsų pakilimą įkvėpimais ir pranašystėmis, kurios sukrės pasaulį.

69. Mano mokinių uolumas, pagarba ir paklusnumas bus atlyginti dvasinėmis gėrybėmis.

70. Žmonės atvyks iš kitų šalių, kad paklaustų jūsų, ko Aš mokiau ir ką skelbiau, ir tada jūs pakartosite mano žodžius. Tačiau jei kai kurie ar daugelis mano mokymų bus ištrinti iš jūsų atminties, jūs pasinaudosite knyga, kurią mano įkvėpimas šiuo metu diktuoja tiems mokiniams, kurie vadinami „Auksiniais plunksnaraščiais“.

71. Ši knyga turi būti prieinama visiems be išimčių ir be privilegijų, taip pat kaip mano Žodis buvo prieinamas visiems. Tokiu būdu mano mokymas nebus palaidotas kelių žmonių širdyse ir visada skleis savo šviesą.

72. Jau dabar įspėju šią tautą, kad ji turėtų rūpintis šia knyga, kurią netrukus turės, – kad jos pamokos nebūtų pamirštos, kad jos puslapiai neliktų užversti. Turėkite omenyje, kad ateinančiomis kovos dienomis šiose pamokose rasite kovai reikalingus ginklus, tinkamą atsakymą į klausimus, kuriuos jums užduos žmonija, ir išeitį iš jūsų išbandymų.

73. Ši knyga padės mokiniui, turinčiam silpną atmintį, taip pat padės tam, kuris yra kalbos atžvilgiu nepatyręs, ir bus reikalinga tik todėl, kad jo ketinimas yra įkvėptas gailestingumo ir meilės artimui, kad tais momentais, kai jis kartos mano žodžius, skaitydamas garsiai, leistų kitiems pajusti mano buvimą ir juos leistų tuo pasidžiaugti, kurie manęs niekada nėra girdėję per balso nešėją. Iš tiesų, sakau jums, jei pasirengsite mane priimti šia forma, netgi abejojantieji ir kietširdžiai sudrebės, nes jūsų liudijimas buvo tyras.

74. Jau dabar palieku jums šiuos patarimus, kurie turėtų padėti jums pasiruošti.

75. Po mano išsiskyrimo likite vieningi, gilinkitės į mano mokymą ir apmąstykite jį, tada pamatysite tą akimirką, kai jūsų tauta bus pakankamai stipri, kad galėtų stoti į kovą.

76. Jums nereikės nieko klausti apie valandą ar dieną, kad galėtumėte iškeliauti vykdyti misijos, kurią šiuo metu jums patikiu. Savo širdyje pajusite mano nustatytą laiką, kaip ir praeities laikų pranašai, kurie viduje išgirdo dieviškąjį šaukimą ir, kupini tikėjimo, paklūsdami tam impulsui, iškeliauvo vykdyti mano valios.

77. Tais laikais regėtojų užduotis bus labai sudėtinga, o jų atsakomybė – nukreipti tautą, pažadinti ją ir padrąsinti – labai didelė. Kad mano Šviesos aiškumas visada juos pasiektų, jie turės išlikti gerai pasirengę ir niekada neleisti, kad juos apgautų tuštybė ar kad melas juos įtrauktų į pagundą.

78. Taip pat pasaulyje įvyks įvykių, kurie bus tarsi ženklai ar užuominos, kad jūs atpažintumėte savo išvykimo valandą.

79. Ko tada jūs negalėsite žinoti? Kokios abejonės kils jūsų širdyse? Kokius klausimus jums galės užduoti, į kuriuos jūs nesugebėsite atsakyti?

80. Kadangi Aš jums paprastai paaiškinau savo Žodį ir visą savo darbą, nors tai yra giliausia, kas yra jūsų gyvenime, jūs turite savo artimiesiems paaiškinti mano Mokymą su ta pačia paprastumu.

81. Tada jūs būsite tvirtovė silpniesiems ir tiems, kurie trokšta šviesos, kurie ieškos jūsų patarimų ir išbandymų akimirkomis prašys jūsų maldų.

82. Tai bus gražūs veiklos laikai šiai tautai, jei ji sugebės juos įvertinti ir išnaudoti, ir šviesos kupina proga jūsų sielai, kuri gausiai džiaugsis visais savo talentais.

83. Kiek atsivertimų liudysite! Kiek nuostabių išgydymų – tiek kūno, tiek sielos ligonių! Kaip džiaugsitės, matydami, kaip jūsų artimieji, iki tol gyvenę kaip atstumtieji, taip pat atskleidžia dovanas, kurias jūs juos išmokėte atrasti savo esybėje „! Jie, kurie laikė save atstumtais, pamatę jūsų dovanas, patvirtins, kad jūs visi esate mano paveldėtojai ir kad to, ką jums duodu, niekada iš jūsų neatimsiu, net jei kartais, remdamasis savo tobulais meilės įstatymais, to jums nesuteikiu.

84. Supraskite, kaip mano Žodis jus ruošia, kad galėtumėte tvirtu žingsniu įžengti į veiksmų laiką ir tuo pačiu parodyti dvasinio tobulėjimo bei nuolankumo pavyzdį.

85. Dabar yra jūsų pasiruošimo laikas, nes žmonija jau artėja prie pabudimo.

86. Palieku jus budėti ir melstis, nes tapsite didžiųjų įvykių, kurie sukrės visas Žemės tautas, liudininkais. Jūs pamatysite baisiausius karus, kokie kada nors vyko jūsų pasaulyje. Jūs patirsite kovą tarp įvairių religinių bendruomenių ir mokymų, matysite, kaip badas, epidemijos ir mirtis nusiaubia tautas ir miestus, ir visa tai žymės vieno laikotarpio, vienos epochos pabaigą. Tačiau po to jūs patirsite gyvenimo atgimimą.

Jūs patirsite, kaip susivienys tos tautos, kurios šimtmečius gyveno kaip priešai. Jūs būsite liudininkai tautų ir rasių susitaikymo, pamatysite, kaip jį užantspaudos viena kitos meilė. Jūs pamatysite, kaip išnyks didžiųjų religinių bendruomenių žemiškoji galia, o visur atsiskleis dvasinio atgimimo vaisiai.

Jūs pamatysite, kaip daugelis žmonių, žinomų kaip mokslininkai, pateks į sumaištį, ir pamatysite, kaip didieji oratoriai bus sutrikę, nežinodami, ką pasakyti, nes tiesos šviesa juos sukrės. Tuo tarpu tie, kurie visada buvo persekiojami ar žeminti dėl savo meilės teisingumui ir tiesai, horizonte pamatys spindinčią laisvės ir teisingumo saulę.

87. Tai bus tinkamas laikas, kad visiškai pasireikštų žmonių dvasinis pažangumas ir kad dvasinis gyvenimas, egzistuojantis už žmonių ribų, būtų iš tikrųjų jų pajustas.

88. Tai bus materializmo žlugimas, kai žmonės, kurie mylėjo tik pasaulį, dvasine akimi pamatys tikrąjį gyvenimą – kai visų blogio, kankinančio žmoniją, kaltininkai į ugnį įmes savo knygas, kuriose jie dažnai neigė tiesą.

89. Aš, kuris negaliu atimti savo šviesos iš niekieno, ją suteiksiu visiems ir taip atversiu proto organų duris įkvėpimui kaip kvietimą į išmintį, amžinybę ir pakilimą.

90. Išnagrinėkite, o mokiniai, mano mokymą ir pasakykite, ar kuri nors jo dalis reiškia atsilikimą, žingsnį atgal, sąstingį ar sumaištį.

91. Jei jūsų tikėjimas mano žodžiu yra tobulas, nešiokite jį savyje, įspaustą į jūsų sielą kaip neištrinamą ženklą, kad kiekviename jūsų veiksmo atsispindėtų dvasinis pakilimas.

92. Mano Žodis jums žada Karalystę, kuri pagal mano valią turi būti sukurta jūsų širdyse, kad ji apšviestų jūsų gyvenimą, o jos šviesa spindėtų namuose, tėvuose, santuokose, vaikuose ir artimuose, kad valdovai būtų dosnūs, mokytojai – išmintingi, o teisėjai – teisingi.

93. Tai yra mano mokymas. Neleiskite, kad jis būtų sumaišytas su tomis mokslo sritimis, kuriomis žmonės siekia tik savo sielų išraiškos ir savirealizacijos.

94. Savo mokymą pavadinau spiritualizmu, nes jis moko sielos kilimo ir atskleidžia žmogui visas dovanas, kurias jis turi savo tobulėjimui.

95. Kaip mažai iki šiol yra tų, kurie nujaučia tikrąją šio mokymo esmę! Tik nedaugelis mane palaipsniui supranta! Didžiąją dalį jūsų aš vis dar matau paskendusius tradicijose ir papročiuose, kurie jūsų sielai nesuteikia jokios naudos.

96. Kiek baimės matau daugelio širdyse, kai tenka atsisakyti tų įpročių, tradicijų ir veiksmų, kuriuos jūs sukūrėte mano veikloje! Ir kaip smarkiai jaučiate, kad jūsų širdis sužeidžiama, kai apie tai jums kalbama, nes nenorite suvokti, kad laikydamiesi šių tradicijų atsisakote tikrojo mano įstatymo vykdymo.

97. Supraskite, kad išorinis Dievo garbinimas visais laikais buvo žmonijos dvasinio sąstingio priežastis. Tačiau jūs neturėtumėte vėl pakliūti į šią klaidą ir visada turėtumėte žinoti, kad norint dvasiai tobulėti ir pasiekti tobulumą, būtina, kad garbinimas Man būtų vidinis, tyras, gilus ir dvasinis.

98. Aš išbandysiu savo tautą išmintimi ir teisingumu, kad ją išlaisvinčiau iš nežinojimo ar klaidų. Aš apsaugosiu ją nuo fanatizmo, ir būtent dėl to Aš ją išbandysiu.

99. Kad mylėtumėte savo artimus, skleistumėte taiką, skelbtumėte mano Žodį, rodytumėte gailestingumą ir melstumėtės už žmonijos taiką – tai yra dvasinis garbinimas, kurio iš jūsų tikiuosi – jums nereikia jokių išorinių kulto veiksmų – nei susirinkimų salėse, kur susirenkate, nei savo namuose.

100. Turėkite omenyje: kol nesusivienysite tikru dvasiniu susivienijimu, jūsų malda neturės reikiamos jėgos, kad būtų juntama jūsų artimiesiems.

101. Dėl šių žodžių neturėtų pasipiktinti tie, kurie laiko save pakankamai tyrais, kad galėtų teisti savo artimus. Nes tikrai, sakau jums, tik Aš vienas galiu teisti tiek vieny, tiek kitų darbus.

102. Taip pat neturėtumėte teisti savo brolių, net jei ateitų valanda, kai pamatytumėte, kaip jie Mane išduoda. Nes turite prisiminti, kad Aš jums sakiau, jog tik Aš vienas galiu vertinti sielos tyrumą ar netyrumą.

„Neteiskite“, – sakiau jums, – bet duokite gerų patarimų, stenkitės, kad jūsų artimieji nepatektų į pagundą. Tačiau jei nieko iš to negalėsite padaryti, stenkitės likti tiesoje. Tada ateis diena, kai tie, kurie nuklydo nuo kelio, sugrįš į jį, įsitikinę savo klaida ir supratę, kad jūs ištvermingai laikėtės mano įsakymų.

103. Budėkite ir melskitės, kad būtumėte vieningi ir gyventumėte taikoje. Jūs jau esate mano Žodžio paskutinėse dienose, ir Aš noriu, kad, kai ateis paskutinė diena, Aš jus rastų dvasiškai vieningus.

104. Aš jums daviau daug pamokų, kad žinotumėte, kaip užkirsti kelią tam, jog kuris nors iš jūsų brolių ar seserų atsiskirtų nuo tautos. Supraskite, kad tie, kurie galėjo mane išgirsti tik labai nedaug, gali būti silpni. Suteikite jiems jėgų ir tikėjimo. Net tarp tų, kurie mane dažnai girdėjo, gali būti nestabilių širdžių, todėl suteikite jiems šilumos ir padrąsinimo gyvenimo kelyje.

105. Kai tik susivienysite, o tauta, susirinksite melstis už pasaulio taiką ir tuo pačiu savo sielą, minties sparnais pavirtusią taikos balandžiu, nusiųsite tautoms.

106. Niekada nesitikėkite, kad jūsų maldų rezultatas pasirodys iš karto. Kartais turėsite šiek tiek palaukti, kartais – ilgai, o kartais netgi negalėsite patirti to, ko prašėte iš Manęs. Tačiau jūsų misija vis tiek bus įvykdyta.

107. Turite būti taikos sėėjai, bet Aš jums dar kartą sakau, kad neturėtumėte tikėtis derliaus anksčiau laiko. Turite leisti šiai sėjai sudygti, išaugti, augti ir duoti vaisių, ir tik tada turite nuimti derlių ir leisti, kad jūsų siela būtų pripildyta pasitenkinimo.

108. Mokiniai, stebėkitės tuo, kad visa tai mokotės iš vieno iš savo brolių ar seserų, kurį Aš pavertiau Savo įrankiu, kad taptumėte liudytojais darbų, kuriuos atlieka Mano galia, paverčianti nepatyrusią būtybę į

dvasīškai visiems naudingą būtybę, ir paverčia nusidėjėlį būtybę, kurios širdis ir protas yra tyri, kad ji galėtų skelbti mano Žodį.

109. Aš taip pat patikėjau jums savo balso nešėjus, kad paskatintumėte juos tobulėti ir tobulėti; o dabar, paskutiniuosius mano apreiškimų dienomis, bendruomenės, kurios sugebėjo pakelti savo balso nešėjus, džiaugiasi dvasiniu „skoniu“ prinokusio vaisiaus, kuris buvo prižiūrimas su ištverme ir meile.

110. Ne visi sugebėjo tai padaryti, nes daugelis iš jų apleido balsų nešėjus, juos paliko likimo valiai. Kitiems jie be jokio atsižvelgimo ar gailestingumo atėmė gyvybės syvą, o dar kitiems nupjaustė gyvybės medžio žalias šakas. Štai jums ir priežastis to kartaus skonio, kurį žmonių minios dažnai pajuto vietoj saldumo; ir iš to kilo daug klaidų, pavyzdžiui, ta, kad už tobulą laikoma tai, kas buvo tik balso nešėjo netobulumas, arba ta, kad Man priskiriamos balso nešėjų netobulumai, materializacijos ar netobulumai.

Po mano išsiskyrimo jums teks atskirti pelus nuo kviečių, t. y. pašalinti visas netobulumo apraiškas, kurios galėjo būti įmaišytos į mano Žodį, kad galėtumėte nešti šį mokymą po pasaulį.

111. Jei jūs paklaustų, kodėl Aš apsireiškiau per tiek daug tarpininkų, turite jiems pasakyti, kad jei, norėdamas perduoti savo Žodį, būčiau atėjęs kaip kadaise Jėzuje, man būtų pakakę vieno asmens. Tačiau kadangi mano apreiškimas vyko per paprastus ir neišsilavinusius žmones, o mano žinia tuo pačiu metu buvo labai didelė, vieno žmogaus proto organo ne nepakako, bet jų turėjo būti tiek, kiek reikėjo.

112. Nuo Roque Rojas, mano apreiškimo pradininko, per kurį kalbėjo Elijas, ir nuo Damianos Oviedo, per kurią Aš šiais laikais paskelbiau savo pirmąjį žodį, iki paskutiniųjų žodžio nešėjų – kiekvienas iš jų paskelbė tik dalį mano darbo, bet ne visą mano žinią.

113. Pavyzdžiui, per Roque Rojasą Aš jums pranešiau, kad žmonijai prasidėjo Trečiasis laikotarpis. Aš jums apreiškiau Šeštojo antspaudo atidarymą, kuriame glūdi jo išmintis, jo teismas, jo dovanos ir daugelio senųjų pranašysčių išsipildymas, kad jo šviesa apšviestų kiekvieną dviasį ir kiekvieną kūną.

114. „Ženklo“ arba „ženklų“ paslaptis jums buvo atskleista per tą vyrą, ir jis jums priminė simbolinį Trečiojo laikotarpio išrinktųjų skaičių.

115. Vēlāu Damiana jums atskaidrē mano atējimo tikslā – dovanas, kurias kiekvienas mokinys nešē savyje, taip pat datā, kada mano skelbimas baigsis. Iš tų lūpų išsiveržē žodis, kurį mano Dvasia atnešē šiuo laikotarpiu ir išreiškē paprastais mokymais bei trumpomis parabolēm pirmiesiems mokiniams.

Tačiau dvasinis žodis skambėjo ir iš Marijos lūpų kaip begalinio švelnumo ir neišsakomo paguodos žinia kiekvienai nuliūdusiai širdžiai.

116. Rokės ir Damianos atveju viskas buvo tik pradžia, pažadas. Tačiau bėgant metams juos sekę žodžio nešėjai vis giliau įsiskverbavo į žodžio nešėjo užduoties paslaptį, taip sudarydami sąlygas, kad mano Žodis taptų išsamesnis, kad mano darbas įgautų aiškią formą ir kad paslaptys būtų atskleistos.

117. Kiek širdžių buvo padrąsinta ir paguosta, kai jos išgirdo mano Žodį per mano išrinktųjų proto organą! Kiek sielų buvo išgelbėta iš tamsos, nes jos išgirdo mane per jų tarpininkavimą!

118. Aš laiminu savo balso nešėjus, kurie sugebėjo pasiruošti ir pasišventė mano tarnystei.

119. Tačiau aš jums taip pat sakau, kad daugelis mano vaikų man nusisuko ir mane išsižadėjo dėl to, kad mano žodžio nešėjams trūko dvasingumo. Jiems aš atleidžiu ir suteikiu galimybę patiems išvalyti savo gėdą.

120. Mylima tauta: budėkite ir melskitės iki pat paskutiniųjų mano apreiškimo akimirkų, kad tvirtu žingsniu pradėtumėte naują mano apreiškimo etapą iš Dvasios į Dvasią.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 357

1. Šiandien priešais Mane stovi jaunuolis ir mergina, prašydami, kad jų sąjungą būtų palaiminta ir patvirtinta mano meile.

2. Ir Aš priimu jus, mano vaikai, – ne tik šią valandą, nes jūs visada buvote su Manimi, o Aš – su jumis.

3. Jūs atvykstate švęsti savo sąjungą, tačiau Aš jums sakau: jūs jau seniai esate sujungti likimo. Tačiau vis dar būtina, kad žmonės švęstų apeigas, liudijančias šių dviejų žmonių bendrystę, santuoką, kad ji būtų pripažinta ir gerbiama tiek dvasiškai, tiek žmogiškai.

4. Jūs nedalyvaujate ceremonijoje, jūs ateinate gauti Tėvo glamonę, patarimą ir Mokytojo pamokymą.

5. Jūs esate dvi sielos, dvi širdys, kurios susijungia, kad sudarytų vieną būtybę ir vieną valią. Jūs buvote toli vienas nuo kito skirtinguose pasauliuose ir atvykote į Žemę – pirmiausia vienas, o po to kitas, ir per šį perėjimą jūsų meilė bei kantrybė buvo išbandytos, tačiau jūs likote Man ištikimi. Jūs išpildėte savo pažadus, su meile ir tikėjimu įveikdami visas kliūtis.

6. Esate savo Viešpaties akivaizdoje, kuris puošia jūsų sielą ir ją drąsina, kad šia sudėtinga užduotimi, kurią Aš jums parodau, įvykdytumėte tai, kas yra didingiausia iš to, ką Aš daviau žmonėms žmogiškumo ribose.

7. Dabar jūs įžengiate į šią meilės, aukos ir gyvenimo – atsisakymo ir paklusnumo likimui – instituciją, siekdami įgyvendinti idealą. Ir kad jūsų žingsnis naujuoju keliu būtų tvirtas, jūs ateinate trokšdami šviesos, o Aš ją gausiai išlieju ant jūsų.

8. Tu, vyre: tas sugebėjimus, kuriuos Aš suteikiau pirmajam žmogui žemėje, Aš suteikiau ir tau: talentą, valią ir energiją – taip pat jėgą, gyvybę ir sėklą. Savo dešinėje rankoje simboliškai laikai kardą, o kairėje – skydą. Mat žemiškasis gyvenimas kviečia tave į kovą, kurioje jūs, vyrai, esate kariai, taikos, teisingumo ir dorybės saugotojai, žmonijos gynėjai. Aš darau jus šios kovos kariais ir prie jūsų kairės pusės, arti jūsų širdies, pastatau mergelę. Ji yra dvasiškai, morališkai ir fiziškai viena iš mano puoselėjamų gėlių nuostabiame sode – žmogiškųjų aistrų trokštamame malonumų sode, kurį Dieviškoji Motina Marija nuolat saugo ir globoja bei laisto savo nekaltybės ir skaistybės kristalinio skaidrumo ir tyrumo vandeniu.

9. Tu nuolankiai prašei Manęs šios gėlės, ir Aš ją tau su meile daviau. Tai didžiausia, ką vyras gali turėti šiame gyvenime.

Jūs nesate pririšti prie savo tėvų. Nes, norėdami įvykdyti šį likimą, jūs nutolstate nuo jų ir liekate gyvenimo kovos kelyje. Ir jūsų vaikai nutols nuo jūsų, kai ateis laikas išeiti į savo likimo kelią, paliks tėvų namus, ir tada prie

vyro širdies liks tik jo gyvenimo draugė – moteris, kurią jis pasirinko, kuri dalijosi jo džiaugsmais ir kančiomis, ir kurią nuo jo gali atskirti tik mirtis.

10. Tai mano meilės žodis, kuris jus sieja ir suteikia jėgų jūsų sumanymui.

11. Pakelkite veidus, eikite tvirtu žingsniu, būkite vienas kitam kaip ramentas! Būkite mylintis apsiaustas, kuris nusašina ašaras, sakau jums abiem. Nes dvasiškai jūs abu esate lygūs, dvasioje nėra lyties ar skirtumo. Nė vienas iš jūsų nestovi aukščiau už kitą. Bet įsikūnijus, Aš vyrą pastatiau į pirmąją vietą prieš moterį.

12. Būti vyru sielai yra išbandymas, kuriam Aš ją paklūstu. Būti moterimi sielai taip pat yra atpirkimas.

13. Vyras turi jėgą, ir jis visada turi ją naudoti protingai. Moteris, sukurta su švelnumu ir jautrumu, yra meilės ir aukos šaltinis, ir abi šios savybės viena kitą papildo. Iš šio susivienijimo, iš šios sielų ir kūnų bendrystės kyla gyvenimas kaip neišsenkanti srovė. Iš šios sėklos ir šios derlingos žemės sudygsta sėkla, kuri neturi pabaigos.

14. Aš jus laiminu ir suvieniju savo Mokytojo ranka, savo dievišku bučiniu. Aš palieku jus kaip pavyzdį šiai tautai, nes jūs atvykote čia dvasiškai pasiruošę ir su pagarba.

15. Tauta turi tarnauti jums kaip liudytoja, ir Aš ją darau atsakingą už jus. Noriu, kad šiuo metu, pakilę dvasia, jie pabarstytų jūsų kelią laime, visada džiaugtųsi matydami jūsų šypsenas ir jūsų ramybę, ir laimintų jus, kai jūsų gausėja, taip, kaip Aš jus laiminu. Tai yra mano valia.

16. Ne dvasininko ranka patvirtino jūsų sandorą, o mano amžinasis įstatymas, mano meilė. Aš vedu jus išsipildymo keliu, ir kai jūsų gyvenimo kelias baigsis, jūs atsiskaitysite savo Viešpačiui. Ir tą akimirką vėl išgirsite šio žodžio skambesį – tačiau nebe žmogaus balso skambesį, o tą, kurį girdite giliausiose savo sąžinės gelmėse, ir pasakysite: „Tėvas, kuris mūsų sielai nubrėžė kelią, šiandien mums sako, kad pasiekėme tikslą ir turime pristatyti savo darbą.“

Ten Aš laukiu jūsų savo namuose, ant kalno viršūnės, kad pamatytumėte savo Viešpatį. Šią akimirką noriu jus priimti, suteikti savo malones ir palaiminti jus.

17. Šiandien Aš duodu jums sėklą, vienintelę, tačiau rytoj jūs ją man grąžinsite padauginę. Tačiau jei norite žinoti, ar jūsų darbas man patinka, tai galėsite įsitikinti, jei jūsų širdis bus patenkinta ir suteiks jums pasitenkinimą.

Marija taip pat jus laimina, suteikia jums šilumos ir džiaugsmo, ragina jus žengti žingsnis po žingsnio dorybės keliu, visada su ta dorybe ir kantrybe, kurias ji jums parodė savo pavyzdžiu.

18. Aš jus laiminu ir vienijū.

19. Tauta, tai yra mano paskutiniai apreiškimai per žmogiškąjį tarpininką. „Kaip ateityje švėsime šį santuokos aktą?“ – klausiate manęs, mylimieji mokiniai, ir aš jums atsakau: darykite tai savo bendruomenės glėbyje. Susivienykite prieš tuos, kurie pasirengė būti šio mokymo apaštalais. Tačiau ne jie jus suvienys, nes šios užduoties aš neperdaviau nė vienam žmogui. Aš esu jūsų likimo Viešpats. Pasiruoškite fiziškai ir dvasiškai, kad galėtumėte įžengti į bendrystę su Manimi, tada jūsų gyvenimo sąjunga liks neištrinama amžinojoje knygoje.

20. Jei šią iškilmingą akimirką, kai dvi būtybės susijungia, kad taptų viena, ir žengia šiuo meilės, savęs atsižadėjimo ir aukos keliu, norite perskaityti mano mokymus – tuos, kuriuose kalbama apie šiuos dalykus, – galite tai padaryti. Tada mano žodžiai padrąsins jūsų širdis jų pasiryžime, o jūsų žingsniai taps tvirti.

21. Noriu, kad gyventumėte su šia paprastumu, ir vadinu laimingais tuos, kurie savo santuoką švenčia su pasitenkinimu ir džiaugsmu. Nes jie savo gyvenimo kelyje gaus malonę ir palaiminimus.

22. Jūsų artimieji iš įvairių religinių bendruomenių susirinks, ir nors vieni supras šio dvasinio akto tikrumą, kiti dėl to pasipiktins. Bet savo dorybingais darbais jūs įrodysite, kad esate Mano palaiminti, o jūsų sąjunga yra neišardoma.

23. Šią dieną Aš jums pasakiau, kad akimirka, kai šis aktas švenčiamas, yra tik jūsų sąjungos patvirtinimas. Juk jūs jau anksčiau buvote lemti susitikti, o tarp jūsų jau egzistavo trauka ir meilė. Aš leidžiu ir įpareigoju jus šią ceremoniją atlikti jūsų artimųjų, draugų ir tėvų akivaizdoje, kad jūsų santuoka būtų pripažinta ir gerbiama.

24. Žmogaus pakilumas ir intuicija dar nėra pakankamai dideli, kad suprastų, jog du žmonės mano vardu suvienijami šventu ryšiu, net ir nesusituokę civilinės metrikacijos pareigūno ar dvasininko akivaizdoje. Bet tas laikas ateis, ir tada nei vyras, nei moteris neturės jokių abejonių, kai susitiks. Jie atpažins Mano nustatytą valandą ir sugebės pasiruošti, kad su pasitikėjimu ir užtikrintumu įtvirtintų savo santuokinę sąjungą, o visuomenė jų nepasmerks dėl to, kad jų santuokos nepatvirtino dvasininkas prie altoriaus. Tas laikas ateis, tačiau kol kas, kol pasaulis dvasiškai tobulėja, elkitės taip, kaip Aš jus šiandien pamokiau.

25. Antrajame laikotarpyje Aš įžengiau į daugelio sutuoktinių, susituokusių pagal Mozės įstatymą, namus, ir ar žinote, kaip daugelį iš jų radau? Ginčijančius, griauinančius taikos, meilės ir pasitikėjimo sėklą. Aš mačiau priešišumą ir nesantaiką jų širdyse, prie jų stalo ir lovoje. Aš taip pat užsukau į daugelio namus, kurie – nors jų santuoka nebuvo įteisinta

pagal įstatymą – mylėjo vienas kitą ir gyveno kaip lakštingalos savo lizde, glostydami ir saugodami savo mažąjį numylėtinį.

26. Kiek yra tokių, kurie gyvena po vienu stogu, bet nemyli vienas kito, ir kadangi nemyli, nėra vieningi, o dvasiškai atskirti! Tačiau jie neatskleidžia savo susiskaldymo, bijodami dieviškos bausmės, žmogiškųjų įstatymų ar visuomenės nuosprendžio, bet tai nėra santuoka; tarp šių žmonių nėra nei bendrystės, nei nuoširdumo.

Vis dėlto jie demonstruoja savo apgaulingą vienybę, lanko šeimas ir bažnyčias, vaikšto pasivaikščioti, o pasaulis jų nepasmerkia, nes jie moka paslėpti savo meilės trūkumą. Tuo tarpu kiek daug tų, kurie myli vienas kitą, turi slėptis, nuslėpti savo tikrąją vienybę ir kentėti nesupratimą bei neteisybę.

27. Žmogus nėra pakankamai išsivystęs, kad galėtų įžvelgti esmę ir teisingai įvertinti savo artimo gyvenimą. Tie žmonės, kurie laiko rankose dvasinius ir pasaulietinius įstatymus, netaiko tikrosios teisingumo, kad nubaustų už tokius atvejus.

Tačiau tie supratimo ir išminties laikai, kuriuos Aš jums skelbiu, kai žmonija tobulės, ateis, ir tada jūs, kaip ir patriarchų laikais *prieš* Mozę, patirsite, kad mylinčiųjų sąjunga įvyksta taip, kaip Aš tai padariau šiandien su savo vaikais: dvasiniu būdu. Taip pat ir jūs elgsitės tais ateities laikais: susituokiančiųjų tėvų, draugų ir giminaičių akivaizdoje, didžiausiame dvasingume, brolystėje ir džiaugsme.

28. Kai Žemėje gausiai bus taikos ir geros valios žmonių, pamatysite, kaip suklestės mano dieviškosios institucijos, o mano įstatymai padarys jūsų gyvenimus gražesnius. Taikos, santarvės ir gerovės laikai sugrįš, nesumažindami nei jūsų civilizacijos, nei jūsų mokslo. Priešingai, sakau jums, kad jei žmogus, nepaisant to, kad dirbo ne su savimi, o dėl pakilumo, meilės ir gailėstingumo trūkumo, atrado daug dalykų ir iš gamtos išgavo daugelį jos paslapčių – kiek dar daugiau jis pasieks, jei pakils pas Mane, prašydamas, kad Aš jam atskleisčiau paslaptis ir apšviestų jo esybę, kad jis galėtų atlikti didelius, geranoriškus darbus! Aš leisiu žmonėms paversti šį pasaulį šviesos, išganymo ir gerovės lauku visiems mano vaikams, nes noriu, kad jūs turėtumėte mano išmintį ir mano ramybę.

29. Aš apgaubiu jus savo Visuotinio Spindulio šviesa, kuri nusileidžia ir įsiskverbia į jūsų širdis, ten įkurdama savo buveinę, savo šventyklą. Joje Aš priimu jūsų auką, jūsų, kurie Mane mylite, duoklę, ir išgirstu jūsų balsą, kuris yra ir prašymas, ir paklusnumas Mano valiai.

30. Nepaisant nelaimių, kurias išgyvenate, dėl savo pakilimo jūs pasirodote esą stiprūs ir jaučiatės laimingi būdami mano mokiniiais. Esate

įsitraukę į didelę dvasinę ir žemišką kovą, pasinaudokite „“ laiku, kurį jums suteikiau, ir tikėkitės, kad šioje kovoje atėjus laikui nuimsite derlių.

Jūsų darbas žemėje kasdien duos vaisių, kai eisite ilsėtis, o jūsų dvasiniai darbai visiškai sužydės, kai, įvykdę mano įstatymus, pasieksite savo misijos pabaigą.

31. Iš jūsų sielos kyla nuolatinė malda už taiką ir palengvėjimą kitoms tautoms, kurios kenčia begalės kartų daugiau nei jūs.

Pranešimai apie naikinimą, neviltį ir mirtį pasiekia jūsų tautą, užpildydami jus skausmu ir baime – ne dėl jūsų ar jūsų šeimos gyvybės, bet dėl kitų, jums tolimų žmonių, kurie kenčia ir kurie yra jūsų artimieji. Aš jaučiu užuojautą, kai girdžiu jūsų prašymus ir kai nešu jūsų taikos ir gailestingumo žinias šioms tautoms.

32. Mylimi mokiniai, jūs gyvenate šio žemyno širdyje. Man patiko nusiųsti jūsų izraelitų sielas į šią turtingą ir derlingą žemę su spindinčia saule, šviesiu dangumi, žaluma padengtais slėniais ir kalnais, gražiomis ir vandeningomis upėmis bei nuostabiais žiedais – viskuo, kas gali pagyventi ir pagražinti jūsų žemiškąjį gyvenimą. Tačiau šios prabangos ir grožio apsuptyje aplinką grasina negailestingas karas. Jus pasiekia skausmo šauksmai, raudos, Dievo šmeižimas ir įžeidimai. Bet Aš nematau jūsų tarpe karinės nuotaikos, jūs nepaėmėte ginklų, kad apsigintumėte ar pultumėte. Šioje tautoje Aš matau tik pasidavimą teisingumui ir neapykantą žmogiškajam blogiui. Tačiau Aš reikalauju iš jūsų šiek tiek daugiau nei tai. Noriu matyti jūsų pasitikėjimą Manimi, jūsų sielos pasiruošimą padėti savo artimui jo išbandymų kančiose.

33. Šiandien, kaip ir praeityje, žmonija gyvena įstrigusi karuose. Ji nenorėjo puoselėti taikos sėklų, tačiau ši sėkla visada, kaip mana dykumoje, nukris į kiekvieno taikos išalkusio žmogaus širdį.

34. Aš į šeimų glėbį siunčiau įsikūnyti labai iškilias būtybes – angelus, kurių užduotis nuo pat vaikystės yra sušvelninti ir padaryti mylinčias įvairių rasių ir tikėjimų žmonių širdis. Tačiau ką žmonija padarė su šiais pasiuntiniais? Ji abejojo jų žinia, juos persekiojo ir žudė.

35. Aš mačiau, kaip žmonės jau seniausiais laikais vedė žiaurius karus: senovės Finikijoje ir Sirijoje, taip pat tarp romėnų ir graikų. Nebuvo nei pagarbos, nei meilės, nei teisingumo – nei tarp jų pačių, nei tarp vienos tautos ir kitos. Stiprusis niekada nepadėdavo silpnojo, o galingasis neištiesdavo rankos vargstančiajam. Tas, kuris demonstruodavo civilizacijos šviesą, jos nenešė su meile, su tikru idealizmu tautoms, gyvenusioms tamsoje. Jo užkariavimai visada vyko prievarta, priešišku, siekiu valdžios ar neteisybe.

Kai Aš, Tėvas, pamačiau, kad tiek vienuose, tiek kituose vyravo nežinojimas, Aš pasiunčiau į tautų, besiskiriančių savo pasaulėžiūromis ir papročiais, glėbį savo pranašus ir kelio paruošėjus, kad jie kalbėtų apie vienintelę tiesą ir vestų juos prie to paties tikslo. Jie kalbėjo ir ruošė žmonių dvasias mano atėjimui toje eroje, kurią jūs šiandien vadinatė „Antruoju laikotarpiu“. Ir kai atėjo mano atėjimo laikas, Aš patvirtinau tų ištikimų pranašų žodžius, ir viskas išsipildė taip, kaip jie buvo pasakę.

36. Mano mokymas buvo skirtas ne tik žydų tautai, nors ji buvo dvasiškai pasirengusi ir jau pačiais ankstyviausiais laikais išgryninta dideliais išbandymais, kad savo glėbyje priimtų Mesiją. Tačiau Testamentas, kurį jai patikėjau, buvo skirtas visiems žmonėms iš visų rasių.

Tarp tos tautos pasirodė apaštalai, kankiniai ir daugybė vyrų bei moterų, kurie gyveno pavyzdinę gyvenimą, kurie mokėjo sėti meilės sėklą. Tačiau ir kitose tėvynėse bei šalyse, nutolusiose nuo Judėjos, ėmė žydėti mano Žodis, kurį atnešė mano pirmieji mokiniai.

37. Tačiau buvo būtina, kad šiame „Naujajame Pasaulyje“, kuriame gyveno žmonės, karštai mane mylėję ir ieškoję, norėdami man atnešti savo dovanas ir aukas, išauštų šviesa, pasiektų mano meilės žinia, mano mokymas, kuris iš jūsų reikalauja tik to, kad mylėtumėte vieni kitus manyje.

38. Aš priėmiau netobulą tų būtybių, kurios mane mylėjo, garbinimą, nes jis buvo aukojamas iš nežinojimo. Vėliau, kai buvo įveiktas atstumas tarp abiejų žemynų ir sėkla buvo atgabenta čia, kad būtų pasėta šiame Naujajame Pasaulyje ir įdėta į jo gyventojų mylinčias širdis – kiek neteisybės ir smurto tie, kurie vadino save Mano mokiniais, įvykdė prieš šiuos žmones, turinčius paprastą širdį ir pakylėtą sielą!

39. Jų tyri ir nuoširdūs kulto veiksmai bei papročiai sulaukė tik tų, kurie laikė save pranašesniais, tačiau rodė didžiausio atsilikimo požymius, kritikos ir griežtumo. Tik pamažu ši tauta per ištikimus mokinius priėmė mano palikimą ir suprato jo dievišką tyrumą bei kilmę.

40. Šiandien vėl matau jus esant pavojuje, apsuptus galingų tautų, kurios trokšta jūsų palikimo ir trikdo jūsų sielą. Jūs dar nepasiekėte savo šlovės viršūnės, bet dar spindėsite dvasiškai ir žemiškai. Įspėju jus, kad nepatektumėte į letargiją, kad melstumėtės ir saugotumėte savo palikimą.

41. Šiuo metu Aš atėjau pas jus ir vėl jums palieku savo meilės palikimą. Mano sėkla neišnyksta. Ji gali būti plakama stiprių audrų. Bet jei jos varpos bus nuplėštos stichijų, grūdai nukris į žemę ir vėl sudygs, kad be perstojo daigintųsi.

42. Jūs būsite šviesa šiame pasaulyje, o jūsų tauta – deglas kitų tautų akivaizdoje, kol mylėsite taiką ir gėrį visomis jo formomis. Jau dabar tarp

jūsų yra tie, kurie taps taikos apaštalais. Aš paruošiau jų sielas, kad ši šviesa pražystų jų žodžiuose ir nurodymuose. Tada jūs, kurie veikiate dvasiškai, kartu su savo valdovais, besistengiančiais užtikrinti šios tautos gerovę, sugebėsite išplėsti savo gerus darbus tiems, kurie trokšta taikos, tiesos ir teisingumo.

43. Šviesa simboliškai atėjo iš Rytų į Vakarus, tačiau dabar ši žinia, kurią Aš jums atnešiau, keliaus iš Vakarų į Rytus, ir abi pusės susilies į vieną visumą, kaip ir tiesos pažinimas, civilizacijos bei rasės. Kai susivienysite, suprasite, kad šviesa atėjo ne iš žmonių žmonėms, bet iš Dieviškosios Dvasios jos vaikams.

44. Šiandien daugelis Manęs atstumia, neigia Mane ir bando kurti naujus kelius. Tačiau tiesus ir siauras Įstatymo kelias yra visur, kur yra žmonių. Nes šis Įstatymas glūdi kiekvieno žmogaus širdyje, gabumuose, dvasioje – tai vienintelis kelias, kuriuo jūs pasieksite Mane, kuris visada ragina siekti gėrio, gailestingumo ir apdairumo. Jūs galite būti prislėgti didelių išbandymų ir sugriūti po jų svoriu. Bet jei mylėsite teisumą, atsistosite stipresni nei anksčiau ir triumfuosite, nes tik gėris išlieka per amžius.

45. Jei trokštate taikos tautai, nebūtina eiti pas ją. Sukurkite taiką savo širdyje arba savo namuose. To pakaks, kad tos tautos dvasiai būtų perduota harmonija ir vienybė.

46. Gėris, kaip ir blogis, gali būti perduodamas per atstumą. Todėl Aš jus mokiau su pasirengusia siela ateiti į pagalbą tiems, kuriems jos reikia, nesvarbu, ar jie yra arti, ar toli. Tačiau saugokitės siųsti minčių, kurios kursto karą. Nenorėkite vienos tautos pralaimėjimo ir kitos pergalės, nes šis poveikis pasieks tikslą ir sukels sukrėtimus. Visų pirma mylėkite ir būkite atlidūs visiems savo artimiesiems.

47. Jei jus sukrečia sužeistųjų, patyrusių karo žiaurumą, skausmas ir norite jiems nusiųsti šiek tiek ramybės ir paguodos, apsilankykite pas artimiausią ligonį, laikykite jį tų, kurių nėra šalia, atstovu ir mano vardu įdėkite į jį savo gailestingumą, tada Aš paguosiu ir išgydysiu daugybę ligonių tose skausmo apimtose tautose.

48. Pasirūpinkite, kad jūsų namai būtų šventykla, iš kurios spinduliuotų šviesa, apgaubdama tuos, kurie jus supa, o už šių ribų kiti žmonės pajustų gerovę ir dalytųsi jūsų pasiruošimu.

49. Netrukus minėsite Mesijo gimimą. Artėja dienos, kai žmonija prisimins šį įvykį. Tautos, kurios dar gyvena taikoje, švęs jį su džiaugsmu. Tačiau tolimose šalyse yra daug žmonių, kuriems atėjo sielvarto laikas ir kurie bandys bent akimirkai pamiršti baimę bei siaubą, kad galėtų šauktis mano Dvasios ir prisiminti šį įvykį. Kiti jau kenčia karo pasekmes, kuris juos

nubloškė į našlystę, į skurdą ir privertė pažinti skausmą visomis jo formomis.

50. Aš apgaubsiu visus savo meile, išklausysiu jų maldas, ir šviesos srautas nušvis ant šios žmonijos.

51. Būtina, kad jūs pasiruoštumėte, kad savo širdyse išsaugotumėte visą tą meilę, kurią Aš jums apreiškiau per savo du atėjimus, kad mylėtumėte vieni kitus tobuląja meile ir visada būtumėte tikrosios teisingumo gynėjai ir tarpininkai. Nes Aš jus išsirinkau, kad per jūsų tarpininkavimą sudaryčiau sandorą su visais žmonėmis.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 358

1. Palaima jums visiems – ne tik šioje vietoje, bet ir visur, kur susirenkate, kad būtumėte su savo Tėvu – jums, kurie klausotės Jo žodžio kaip viena siela.

2. Labai trumpas laikas, kuris jums liko, kad per mano žodžių nešėjų lūpas priimtumėte mano mokymus, kad išmoktumėte, kaip pasiruošti, jog vėliau galėtumėte mane išgirsti dvasinėje tyloje. Tačiau tikrai sakau jums: aš niekada jūsų nepaliksiu, aš visada būsiu jums taip pat arti, kaip ir šiais akimirksniais.

3. Aš esu visur, esu visoje visatoje ir kiekviename iš savo vaikų. Tačiau ne visi jūs jaučiate savo Tėvo artumą, savo Dievo buvimą.

4. Aš turiu savo šventovę jūsų širdyse, daviau jums raktą, kad galėtumėte ją atidaryti. Tačiau tai turi kilti iš jūsų pačių valios, tai yra pareiga, kuri tenka jums.

5. Aš daviau jums Dvasią, kuri yra dalis Manęs paties, ir materialų apvalkalą, kad galėtumėte gyventi žemėje. Tačiau tikrai sakau jums: jei sugebėsite įveikti išbandymus, kuriuos turite patirti šiame gyvenime, pasieksite dvasinį išsilaisvinimą.

6. Pirmajame laikotarpyje Aš pavedžiau apšviestoms dvasinėms būtybėms įsikūnyti šioje planetoje ir kalbėti žmonijai kaip pranašai. Antrajame laikotarpyje iš savo didžiojo gailestingumo mano „Dieviškasis Žodis“ tapo žmogumi, kad jūs geriau suprastumėte savo Dievą. Aš atėjau Jėzuje, kad jums kalbėčiau apie meilę. O dabar, Trečiajame laikotarpyje, Aš vėl atėjau – Dvasia, kad jums suteikčiau savo mokymą.

7. Turėjo praeiti daug laiko, kol žmonija pasiekė dvasinę brandą. Jūs visada pasidavėte dviem kraštutinumams: vienas iš jų buvo materializmas, kuriuo siekiate didesnių žemiškų malonumų; tačiau iš tikrųjų tai yra žalinga, nes atitraukia dvasią nuo jos užduoties įvykdymo. Tačiau jūs turite vengti ir kito kraštutinumo: „kūno“ numarinimo, visiško atsisakymo visko, kas priklauso šiam gyvenimui; nes Aš jus pasiunčiau į šią žemę gyventi kaip *žmonėms*, kaip *žmogiškosioms* būtybėms, ir Aš jums parodžiau teisingą kelią, kad gyventumėte taip, jog „imperatoriumi duotumėte, kas imperatoriaus, o Dievui – kas Dievo“.

8. Aš jūsų labai sukūriau šį pasaulį su visu jo grožiu ir tobulumu. Aš jums daviau žmogiškąjį kūną, per kurį turite išugdyti visus sugebėjimus, kuriuos Aš jums daviau, kad pasiektumėte tobulumą.

9. Tėvas nenori, kad atsisakytumėte viso to gėrio, kurį jums siūlo šis pasaulis. Tačiau neturėtumėte kūno iškelti aukščiau už sielą, nes kūnas yra laikinas, o siela priklauso amžinybei.

10. Stenkitės, stenkitės pasiekti sielos tobulumą. Aš jums parodžiau kelią, kaip pasiekti šį tikslą. Aš jums patikėjau malda kaip „ginklą“, pranokstantį bet kokį materialų ginklą, kad apsigintumėte nuo klasingumo gyvenimo kelyje. Bet geriausią ginklą turėsite, jei vykdysite mano Įstatymą.

11. Iš ko susideda malda? Malda – tai prašymas, užtarimas, garbinimas ir dvasinis apmąstymas. Visos jos dalys yra būtinos, ir viena kyla iš kitos. Nes tiesą sakau jums: prašymas reiškia, kad žmogus prašo Manęs, kad Aš išpildyčiau jo norus, patenkintų jo troškimus – tai, ką jis laiko svarbiausiu ir naudingiausiu savo gyvenime. Ir tikrai, sakau jums, mano vaikai, Tėvas išklauso prašymą ir kiekvienam duoda tai, ko jam labiausiai reikia, kai tik tai yra jo labui. Tačiau saugokitės prašyti to, kas prieštarauja jūsų sielos išgelbėjimui. Nes tie, kurie prašo tik materialių gėrybių, kūniškų malonumų ir laikinos galios, prašo, kad jų siela būtų surakinta grandinėmis.

12. Fiziniai malonumai atneša tik kančias – ne tik šiame pasaulyje, bet ir po perėjimo į Dvasinį pasaulį; nes net ten gali pasiekti tų fizinių troškimų įtaką; ir kadangi siela negali nuo jų išsilaisvinti, ji ir toliau bus kankinama tų troškimų ir norės vėl ir vėl grįžti į Žemę, kad reinkarnuotųsi ir toliau gyventų materialiai. Todėl, mano vaikai, prašykite tik to, ko jums tikrai reikia jūsų sielos labui.

13. Antrasis maldos būdas – užtarimas – kyla iš meilės artimui, tos meilės, kurios Aš jus mokiau kaip Mokytojas, kai atėjau į šį pasaulį. Melskitės už savo artimus ir tolimus brolius bei seseris, už tuos, kurie įvairiose tautose kenčia karo pasekmes, kurie kenčia šio pasaulio laikinių valdovų tironiją.

14. Pasiruoškite, o mano vaikai, melskitės už savo artimus, tačiau ir šioje užtarimo maldoje turite *mokėti* prašyti, nes svarbiausia yra siela. Jei serga brolis, jūsų tėvai ar vaikai, melskitės už juos, bet nereikalaukite, kad jie liktų šiame gyvenime, jei tai nėra tai, ko reikia sielai. Geriau melskitės, kad ta siela taptų laisva, kad ji apsivalytų savo kančiose, kad skausmas skatintų sielos dvasinį tobulėjimą. Todėl Mokytojas jau Antrajame Laike jus mokė sakyti: „Tėve, tebūnie Tavo valia.“ Nes Tėvas geriau už bet kurį iš savo vaikų žino, ko reikia sielai.

15. Trečiasis maldos būdas – Dieviškosios Dvasios garbinimas – reiškia visko, kas tobula, garbinimą; nes per šį maldos būdą galite susivienyti su tobulumu, su meile, apimančia visą visatą. Garbindami galite pasiekti tobulumo lygį, kurį visi turite pasiekti, o garbinimas veda jus toliau į dvasinį apmąstymą, kuris kartu su garbinimu atveda jus į susivienijimą su Dieviškąja Dvasia, Amžinojo Gyvenimo Šaltiniu – šaltiniu, kuris kasdien suteikia jums jėgų pasiekti Tėvo Karalystę.

16. Taigi turėtumėte melstis: pradėdant prašymo malda ir baigiant dvasine kontempliacija. Tai suteiks jums jėgų.

17. Kai būsite gerai pasiruošę, turėsite kovoti ne tik dėl savęs, bet ir tam, kad padėtumėte savo artimiesiems eiti šiuo keliu. Juk savo sielos išgelbėjimo negalite pasiekti vieni, bet turite stengtis pasiekti visos žmonijos išgelbėjimą.

18. Žmonės šaukia: „Jei yra gailestingumo ir meilės Dievas, kodėl tada geri žmonės turi kentėti dėl piktųjų, o teisieji – dėl nusidėjėlių?“ Iš tiesų, sakau jums, mano vaikai: nė vienas žmogus neatvyksta į šį pasaulį tik tam, kad pasiektų savo sielos išgelbėjimą. Jis nėra atskiras individas, bet yra visumos dalis.

19. Argi žmogaus kūne sveikas ir tobulas organas nekenčia, kai kiti organai serga?

Tai yra materialus palyginimas, kad suprastumėte santykį, kuris egzistuoja tarp kiekvieno žmogaus ir kitų. Gerieji turi kentėti dėl piktųjų, tačiau gerieji nėra visiškai nekalti, jei nesistengia prisidėti prie savo brolių ir seserų dvasinio tobulėjimo. Tačiau kaip individas kiekvienas turi savo atsakomybę, ir kadangi jis yra mano Dvasios dalis ir Jai panašus, jis turi valią ir protą, kad prisidėtų prie visų tobulėjimo.

20. Nuo Pirmųjų laikų Aš kalbėjau jums per savo pranašus, kad jus vestų, bet ne tam, kad priverstų jus laikytis mano Įstatymo.

Tačiau laikas praėjo, ir žmogaus dvasinė siela išsivystė, subrendo ir dabar gali suprasti savo misiją kaip dvasinė siela. Žmonija, kuri yra taip arti bedugnės, pražūties, reikalinga jūsų dvasinės pagalbos.

21. Tai kova, paskutinė kova, baisiausia ir siaubingiausia tarp tamsos ir šviesos. Šiuo metu visi tamsos dvasios vienijasi, o visos šviesos dvasios privalo pasipriešinti tai jėgai.

22. Jūs, kurie mane išgirdote, kurie savyje nešiojate Šventosios Dvasios šviesą, pabuskite! Nebešvaistykite laiko žemiškais malonumais, laikiniais tikslais. Kovokite už žmoniją, stenkitės, kad Tėvo karalystė ateitų į šį pasaulį. Tai yra misija, kurią aš skiriu *visiems* – nuo mažiausio iki išsilavinusiojo.

Dvasinis pasaulis yra su jumis, o *virš* visų – Tėvas, kupinas meilės ir gailestingumo, – Tėvas, kuris su begaline skausmo širdimi mato kančias, kurias žmonės daro vieni kitiems.

23. Tai yra Šviesos kova su tamsa, ir kiekvienas iš jūsų turi kovoti, kol bus pasiekta pergalė. Melskitės, mano vaikai, iš visos širdies. Eikite tuo keliu, kurį Tėvas jums parodė, kai šį malonės rytą Jis jums kalbėjo apie maldą. Tai yra jūsų misija, taip jūs pasieksite dvasinį tobulėjimą sau ir išgelbėjimą tiems, už kuriuos meldžiatės.

24. Jau artėja valanda, kai paskutinį kartą išgirsite mano balsą per žmogiškus įrankius. Bet Tėvas jums dar kartą sako: po 1950 metų jums nereikia nieko bijoti, jei susivienysite meile.

25. Nemanykite, kad Aš ieškau tik tų, kurių širdis tyros – ne, Aš ieškau nuklydusių, suteptųjų, nes būtent jie labiausiai reikia mano gailestingumo. Taip pat nemanykite, kad turiu kokių nors simpatijų – nei tiems, kurie gyvena prabangoje, nei tiems, kurie gyvena skurde. Aš ieškau sielos, kuriai reikia šviesos – sergančiojo, nuliūdusiojo, alkanojo, ir šias vargas sutinku tiek tarp turtingųjų, tiek tarp vargšų.

26. Aš ateinu pas visus, kad per mokymą, kupiną meilės ir teisingumo, atneščiau jiems šviesos, paguodos ir vilties žinią. Iš tiesų sakau jums: kas priartės, kad gertų iš šio šaltinio, niekada nebus nusivylęs. Kiekvienas, kuris joje ieško ko nors savo gerovei, tai suras. Viskas, ką Aš jums siūlau, yra tiesa, viskas, ką Aš jums pažadu, išsipildo. Mano žodžiuose nėra melo, kuriuo šiuo metu yra pilnas jūsų pasaulis!

27. Aš sutinku su jumis, kad žemėje tapote abejojančiais, nes jūsų artimieji jums daug ką pažadėjo, bet nieko neišpildė. Todėl yra milijonai žmonių, kurie niekuo netiki ir nieko nesitiki, nes jie buvo paversti aukomis, vedamais iš vieno nusivylimo į kitą. Tačiau Aš jūsų klausiu: ko jūs tikitės iš materialistinio, savanaudiško ir nežmoniško pasaulio? Ko tikitės iš tų, kurie valdo pasaulį ir nesileidžia valdomi sąžinės, kuri yra vienintelė šviesa, vedanti tikruoju keliu?

28. Grįžkite pas Mane, bet artėkite be skundų ir pykčio savo artimiesiems. Ateikite pas Mane ir leiskite, kad mano Žodis vėl uždegtų tikėjimo šviesą jūsų sielose. Nes tada jūs nebebūsate silpni, kartėlis pasitrauks nuo jūsų, o vietoj nepasitikėjimo ir baimės žmonėmis turėsite gyvenimo drąsą, viltį ir meilę artimui.

29. Kai mano Šviesa įsiskverbs į visas širdis ir žmonės, vadovaujantys tautoms, jas mokantys, bei visi, kuriems tenka svarbiausios užduotys, leis vadovauti ir įkvėpti tos aukštesnės Šviesos, kuri yra sąžinė, tada galėsite pasitikėti vieni kitais, tada galėsite pasitikėti savo broliais, nes mano Šviesa bus visų viduje, o mano Šviesoje viešpataus mano buvimas ir mano meilės teisingumas.

30. Šiandien jūs gyvenate dvasinio sumaišties laikais, kai blogį vadinate gėriu, kai manote matą šviesą ten, kur yra tamsa, kai teikiate pirmenybę nereikalingam, o ne esminiam. Bet mano visada pasirengęs ir padedantis gailestingumas laiku įsikiš, kad jus išgelbėtų, ir parodys jums šviesų tiesos kelią – tą kelią, nuo kurio jūs nuklydote.

31. Tautos žengia į priekį, o jų mokslinės žinios vis auga. Tačiau Aš jūsų klausiu: kokia tai „išmintis“, dėl kurios žmonės, kuo giliau į ją įsiskverbia,

tuo labiau nutolsta nuo *dvasinės* tiesos, kurioje glūdi gyvenimo šaltinis ir ištakos?

32. Tai žmogiškasis mokslas, tai išsilavinimas, kaip jį suvokia egoizmu ir materializmu serganti žmonija.

33. Tuomet tos žinios yra klaidingos, o tas mokslas – blogas, nes jūs juo sukūrėte skausmo pasaulį. Vietoj šviesos viešpatauja tamsa, nes jūs vis labiau stumiate tautas į sunaikinimą.

34. Mokslas yra šviesa, o šviesa – tai gyvenimas, jėga, sveikata ir taika. Ar tai yra *jūsų* mokslo vaisius? Ne, žmonija! Todėl Aš jums sakau: kol neleisite, kad Dvasios šviesa prasiskverbtų pro jūsų proto tamsą, jūsų darbai niekada negalės turėti aukštos ir dvasinės kilmės, jie niekada negalės būti daugiau nei vien tik *žmogiškieji* darbai.

35. Tikroji išmintis, išmintis apie gėrį, yra manyje, ir būtent aš įkvėpiu tuos, kurie man paaukojo savo protą kaip mano apreiškimų saugyklą. Tai tie žmonės, kurie, aukodami save, savo gyvenimą paskyrė atradimui, apreiškimui, kuris yra skirtas žmonijos labui. Šie žmonės iš tiesų nutiesė šviesos kelią, iš tiesų atnešė savo artimiesiems taikos, sveikatos ir paguodos žinią. Vieni atliko tobulus darbus, kiti buvo kelio pradininkai. Tačiau ir vieni, ir kiti savo darbais jus mokė, kad gėris, meilė ir sielos pakilimas buvo raktas į jų pergalę.

36. Iš tiesų, sakau jums: turėdami idealą daryti gėrį ir nešti taiką tiems, kuriems jos reikia, galėsite atverti slapčiausias mano lobynų duris, nes nėra durų, kurios atsilaukytų prieš meilės šauksmą. Tuo tarpu tas, kuris, įkvėptas savanaudiškų ir išdidžių tikslų, siekia išsilavinimo, žinių ir galios, turi vogti, turi grobstyti, kad galėtų turėti bent dalį to, ką nori, kad jam būtų apreiškta.

37. Iš viso to galite daryti išvadą, kad jei jūsų mokslas siekia žmonijos gerovės ir aukštesnio vystymosi, lobynės durys bus atviros ir žmonėms atskleis begalines gyvenimo paslaptis.

38. Kaip mažai jūs pasiekėte savo gerovei, o kiek, priešingai, pavogėte, kad padarytumėte sau blogį!

39. Palaimintoji Izraelio tauta: pakilk maldoje, kad pajustum mano buvimą. Palaiminti tie, kurie per maldą jaučia mano Dieviškosios Dvasios įtaką, nes jie nesijaus našlaičiais, kai mano Žodis nustos skambėti per balso nešėjus.

40. Palaiminti tie, kurie meldžiasi su meile, su tyrumu ir pakyla, kad priartėtų prie Manęs. Iš tiesų, Aš nesmerkiu, ar jūsų maldos yra aukštos ar netobulos. Aš atsižvelgiu į kiekvieną prašymą, tačiau Aš esu Mokytojas ir mokau jus melstis. Aš esu tobulas ir taisau jus, kad nepadarytumėte jokio netobulumo.

41. Mylima tauta: Kiek kartų Tėvas matė, kaip žmonės žemėje atliko tobulą darbą žmogiškųjų galimybių ribose, ir tai Man buvo malonu. Tačiau jūs dar nerodote Man tobulų darbų dvasiniame pasaulyje, nes dvasinį tobulumą pasieksite tik tada, kai atsikratysite bet kokios materializacijos. Tada, tauta, jūsų dvasia išvys aukštesnį gyvenimą, pamatys mano veidą ir išgirs mano mylintį balsą. Ji tikrai supras mano Įstatymą ir žinos, kas ji yra, kas ji buvo ir kas ji bus amžinajame gyvenime.

42. Šiuo metu, Izraelio tauta, šiame kūno apvalkale, į kurį Aš jus pasiunčiau reinkarnuotis, jūs esate panašūs į vaikus. Tačiau nesijaudinkite, svajokite apie tobulumą, ieškokite jo ir siekite jo. Nes jūsų likimas yra nutiesti žmonijai kelią – taikos, dorybės, mokymo ir apreiškimų kelią.

43. Tavo misija, išrinktoji tauta, yra atverti kelią žmogaus sielai, kad ji savo pačios esybėje rastų savo Kūrėją.

44. Per tris laikotarpius tu suradai kelią, vedantį į tobulumą, nes jūsų sąžinė yra tarsi spindintis švyturys, kuriame dega deglas. Tačiau jūs buvote silpni ir nesugebėjote šiuo keliu suvokti dvasinės šlovės. Tuštybė ir išdidumas pavergė jūsų sielą, ir savo dovanas naudojote tik tam, kad sukurtumėte karalystes šiame pasaulyje – karalystes, kurioms nepriklausote; tačiau buvote valdovai ir turėjote turtą, turėjote tarnų ir pasisavinote titulus, išaukštinote save kitų atžvilgiu ir pamiršote savo Tėvą, pamiršote savo misiją.

Tačiau po to net pats pasaulis sukilo prieš jus, pažemino jus ir pavergė. Bet toje vergovėje, į kurią patekai, Izraeli, tu Manęs nepamiršai, pasinaudojai savo pasiruošimo laikotarpiu, kad vėl žengtum keliu, vedančiu jus pas Mane, ir klausėte savo sąžinės balso.

45. Kodėl Tėvas leido šiuos kritimus? Kodėl Tėvas leido jums pažinti visus šio gyvenimo tuštybes, visas vargas ir netikrą šlovę? Ar Tėvas tikrai tai leido?

Taip, mano išrinktoji tauta, Aš leidau, kad priešais Mane iškiltų ir ištvirkimo bei žmogiškosios nuodėmės bokštas. Aš leidau, kad mano kūrinijoje atsirastų septynios didžiosios nuodėmės, iš kurių kyla visos kitos. Bet tikrai, sakau jums: nuodėmė nekyla iš Manęs, jos šaknys nėra Manyje. Aš tik leidau jai egzistuoti, kad jūsų siel iai įgytų patirties, kad galėtumėte įvertinti savo Dievo didybę, Jo tobulumą, Jo teisingumą, Jo meilę, Jo tiesą – kad galėtumėte aukštai vertinti tobulumą ir taip pat pažinti netobulumą.

46. Bet Tėvas jums sako: „Dabar jau pakankamai! Aš randu jus įkalintus, prislėgtus grandinėmis, vargais ir ligomis. Tačiau net ir kalėjime jūs manęs nepamiršote, ir Aš jums sakau: „Tikėk manimi ir savimi, Izraeli, Aš tave išlaisvinsiu!“

47. Jūsų dvasinis augimas yra didelis, jūsų siela yra didi ir pažįsta Mane. Joje kaupiate tiesą, nuoširdumą, gailestingumą ir meilę, ir šiais dovanais galėsite atnešti pasauliui taiką, vienybę, šviesą ir išgelbėjimą.

48. Kas šiame pasaulyje gali jums suteikti taiką ir sustabdyti karus, kurie apima tautas? Šias galias turite jūs, tai yra jūsų tikrasis didingumas, kurio pagrindas – nuolankumas ir švelnumas. Palaimintoji tauta, niekada neišmainykite meilės žodžio ar tiesos už žemiškus pinigus, niekada neiškraipykite gailestingumo poelgio pataikavimu, nes tada neparodysite, kad esate mano mokiniai.

49. Izraelio tauta šioje Trečiojoje eroje turi būti nuolankumo, švelnumo ir dvasingumo pavyzdys. Eikite tobulumo keliu. Dabar tu žinai, palaimintoji tauta, kad taika, išmintis ir mokymas, kuriuos Aš išlieju į jūsų sielas, yra ne tik tam, kad juos kauptumėte, bet kad šį mokymą dalytumėte, perduotumėte ir skleistumėte tarp žmonijos. Jūs esate įgalioti tai daryti.

50. Mokytojas jums sako: jums neturėtų pakakti to, kad nedarytumėte nieko blogo. Turėtumėte daryti gera, kad būtumėte verti mano Danguos karalystės. Aš atleidau jums visas jūsų klaidas, visus jūsų suklydimus, savo Žodžiu, savo Krauju ir savo Ašaromis nuvaliau jus nuo visų jūsų gėdos dėmių. Todėl reikalauju iš jūsų, kad kovotumėte, kad stengtumėtės, kad pasiektumėte gyvenimo kelionės tikslą, kur esu Aš.

51. Suvokite, tauta, didžiąją misiją, kurią Tėvas jums patikėjo jau jūsų sukūrimo akimirka. Jūs nežinote, ar tai nėra paskutinė galimybė gyventi Žemėje. Tačiau jei paliksite savo misiją neužbaigtą, Aš vėl jus siųsiu į pasaulį – vienus, kad jie surinktų derlių, o kitus, kad jie galėtų užbaigti pradėtą misiją. Tačiau kiti iš jūsų į Žemę nebegriš. Aš jiems duosiu misijas, kad jie galėtų veikti ir kovoti dvasiniame pasaulyje.

52. Aš jums atskleisiu didžiąsias Aukštojo Anapusio pamokas. Nes šiuo metu Aš ruošiu jus dvasiniam gyvenimui, tikrajam gyvenimui – tam gyvenimui, kuris neturi nei pradžios, nei pabaigos. Aš jus paruošiu, parodysiu jums kelią ir taip pat parodysiu duris, nes jūs esate pirmagimiai, kuriuos Aš visada mokiau kelio, kurį ir jūs turite mokyti kitus. Ir taip, kaip Aš jums parodžiau kelią šiame pasaulyje, taip pat turite jį atpažinti Aukštajame Anapus. Tada jūs ir toliau vesite sielas keliu, kuris veda jus į tikrąją ramybę.

53. Tauta: Atėjo laikas, kai turite išmokti melstis. Šiandien Aš jums nesakau, kad turite parpulti ant žemės, Aš nemokau jūsų melstis lūpomis ar šauktis Manęs gražiomis maldomis, parinktomis žodžiais. Šiandien sakau jums: mintimis kreipkitės į Mane, pakelkite savo sielą, ir Aš visada nusileisiu, kad jūs pajustumėte Mano buvimą. Jei nemokate kalbėti su savo

Dievu, Man pakaks jūsų atgailos, jūsų minčių, jūsų skausmo, Man pakaks jūsų meilės.

54. Tai yra kalba, kurią Aš girdžiu, kurią suprantu, kalba be žodžių, tikrumo ir nuoširdumo kalba. Tai yra malda, kurios Aš jus išmokiau šiuo Trečiuoju Laiku.

55. Kiekvieną kartą, kai atlikote gerą darbą, pajutote mano ramybę, nuraminimą ir viltį, nes tada Tėvas yra jums labai arti.

56. Mano žodžiuose yra ugnis, ir šia ugnimi Aš sunaikinu piktžoles.

57. „Mylėkite vieni kitus“! Nesijuokite iš netikro dievo, kurį garbina jūsų artimas. Nepripažinkite savo artimo mokymo klaidingu, kad ir koks klaidingas jis bebūtų. Jei norite, kad jus gerbtų ir sektų, pirmiausia patys turite parodyti pagarbą. Tačiau nieko nebijokite, nes Aš jums daviau tiesą ir žodžio dovaną. Pakilkite, kalbėkite ir įtikinkite savo artimus. Žodyje yra balzamas, meilė, jėga ir gyvenimas. Žodyje yra galia, kad jūs išeitumėte.

58. Mano Žodis liks užrašytas per amžius, iš jo jūs sudarysite Trečiojo Laiko knygą, **Trečiąjį Testamentą**, paskutinį Tėvo pranešimą; nes visuose trijuose amžiuose „ „ Dievas turėjo savo „auksinius plunksnakočius“, kad paliktų žmonijai savo išmintį.

**Šis terminas reiškia tuos Dieviškųjų apreiškimų dalyvius, kurių užduotis buvo stenografiškai užrašyti Viešpaties Žodį.*

59. Mozė buvo pirmasis „auksinis plunksnakotis“, kurį Tėvas panaudojo, kad Pirmojo laikotarpio įvykius neištrinamais rašmenimis užrašytų ant ritinio. Mozė buvo Jehovos „auksinis plunksnakotis“.

60. Tarp savo apaštalų ir Antrojo laikotarpio pasekėjų Jėzus turėjo keturis „plunksnakočius“, ir tai buvo Matas, Morkus, Lukas ir Jonas. Tai buvo Dieviškojo Mokytojo „auksiniai plunksnakočiai“. Tačiau atėjus laikui, kai Pirmasis Testamentas turėjo būti sujungtas su Antruoju meilės, pažinimo ir dvasinio tobulėjimo ryšiais, iš jų susiformavo viena knyga.

61. Dabar, Trečiajame laikmetyje, kai vėl turite mano Žodį, Aš taip pat paskyriau „auksinius plunksnakočius“, kad jis būtų išsaugotas raštu.

Kai ateis laikas, jūs sudarysite vieną knygą, ir ši Trečiojo Laiko knyga – kai ateis laikas – taip pat bus sujungta su Antrojo ir Pirmojo Laiko knygomis, ir tada iš trijų laikų apreiškimų, pranašysčių ir žodžių susiformuos **Didžioji Gyvenimo Knyga*** visų sielų ugdymui. Tada jūs suprasite, kad visi žodžiai – nuo pirmojo iki paskutiniojo – išsipildė tiesoje ir Dvasioje, kad visos pranašystės buvo iš anksto numatytas istorijos eigos, kurią atskleidė Žmonijos Tėvas. Nes tik Dievas vienas gali leisti užrašyti įvykius, kurie įvyks.

**Paaiškinimas iš „Tikrojo gyvenimo knygos“ 85-ojo pamokymo, 24-osios eilutės: „Jums nereikia stengtis, kad šis (šiuo metu kuriamas) Testamentas ar knyga būtų sujungti su ankstesniaisiais, nes būtent Aš šioje knygoje sujungiau trijų laikotarpių apreiškimus ir mokymus, iš jų išgrynindamas esmę, kad sukurtų vieną žinių.“*

62. Kai pranašai kalbėjo, tai kalbėjo ne jie patys, bet Dievas per juos.

63. Savo naujiesiems išrinktiesiems suteikiau pakankamą pasiruošimą, kokį turėjo Mozė ir keturi Antrojo laikotarpio mokiniai, kad mano Žodis būtų užrašytas visiškai tyrai, visiškai aiškiai ir teisingai, nes jis skirtas ateities kartoms; tačiau jei kas nors ketintų ką nors pridėti ar išbraukti iš tos knygos, Aš pareikalausiu iš jūsų atsakomybės.

64. Na, mano mylimieji vaikai: kas teikia reikšmę knygai, kurią pradate sudaryti? Tiesą sakant – niekas! Tačiau ateis laikas, kai žmonija, kupina troškimo ir smalsumo, prašys jūsų knygos, ir tada ji pabus, tyrinės mano Žodį ir diskutuos apie jį. Toje idėjų kovoje išryškės stovyklos – mokslininkai, teologai ir filosofai. Jūsų Žodžio liudijimas ir Išminties knyga bus nunešta tautoms, ir visi kalbės apie mano Mokymą. Tai bus naujos kovos, žodžių, minčių ir ideologijų karo pradžia; tačiau galiausiai, kai visi tiesoje ir Dvasioje supras, kad Didžioji Gyvenimo Knyga buvo parašyta Viešpaties, jie broliškai apsikabins ir mylės vieni kitus, kaip yra mano valia.

65. Kodėl Pirmojo laikotarpio metu nepakako Jehovos Žodžio, kad suvienytų pasaulį, ir kodėl to nepavyko pasiekti ir Jėzaus mokymui Antrajame laikotarpyje? Kodėl šiuo laikotarpiu nepakako to, kad nuo 1866 metų Aš perduodu savo Žodį, kad tautos mylėtų viena kitą ir gyventų taikoje?

66. Būtina, kad šios trys knygos sudarytų vieną visumą, kad šis Žodis apšviestų visą pasaulį. Tada žmonija seks ta šviesa, ir Babelio prakeikimas bus panaikintas, nes visi žmonės skaitys Didžiąją Tikrojo Gyvenimo Knygą, visi laikysis tų pačių mokymų ir mylės vieni kitus Dvasioje ir Tiesoje kaip Dievo vaikai.

Tebūnie su jumis mano taika!

Mokymas 359

1. Mylimi mokiniai: Džiaukitės savo Mokytojo paskutiniais apreiškimais ir, pasibaigus šiam laikotarpiui, pasukite į maldos kelią, kad galėtumėte kalbėtis su Manimi. Melskitės visada – ir taikos dienomis, ir išbandymų dienomis, kad jaustumėtės stiprūs ir drąsūs, galintys drąsiai pasitikti išbandymus.

2. Šis laikas buvo dvasinio akiraties praplėtimo ir laimės laikas tiems, kurie sugebėjo išaiškinti mano apreiškimus. Vaikas atėjo susitikti su savo Tėvu ir, gavęs pamokymus, pasijuto toks saugus prie Jo krūtinės, toks tvirtas savo įsitikinimuose ir taip mylimas, kad dabar gyvens tik tam, kad saugotų savo lobį ir prisimintų privilegiją, kuria buvo apdovanotas. Tačiau supraskite, kad visus savo vaikus myliu ta pačia meile. Jūs visi sudarote mano šeimą, ir nors tik nedidelė dalis tiesiogiai patyrė mano apreiškimą per žmogų, vis dėlto jūs visi gavote iš manęs šviesą ir įkvėpimą.

3. Kiekvienas žmogus turi pasimatymą su Manimi, ir jūs visi pasieksite Mane. Keliai jau paruošti. Pirmiausia buvo pašaukti paprasčiausios sielos, po to atvyks kiti. Jie atvyks nuolankūs, su nulenкта siela, be maišto ir netikro didingumo. Ir tą valandą Aš jiems atleisiu dėl jų nuolankumo ir savęs pažinimo bei patikėsiu jiems didelius uždavinius, kad jie įvykdytų didžiąją misiją, kuri jų laukia.

4. Tuo metu, kai Aš kviesiu visus, užsispyrėliai pasiduos, kietširdžiai taps jautrūs, o išdidieji sugebės nusilenkti su tikru paklusnumu. Nes mano Dvasia visus mokys, apšvies ir palaimins mano mylimiausius vaikus, o iš jų sielų pakils malda – viena meilės giesmė jų Tėvui ir Kūrėjui. Tomis dienomis į šią planetą įžengs sielos, turinčios didelę dorybę, o tie, kurie čia jau atsivertė, su dideliu troškimu tobulėti eis į kitas – dvasines buveines.

5. Iš tiesų, sakau jums: jūs, kurie laikėtės mano mokymų, kai šie balso nešėjai nutilis ir nebeperduos mano žodžio, nejausite, kad Aš esu toli nuo jūsų. Jūs jausite Mane šalia, turėsite Mane savo vidinėje šventovėje, ir joje toliau girdėsite mano balsą, o su juo – mano vedimą ir paguodą.

6. Apie tai, kas po 1950 metų ištiks šį pasaulį, jūs žinote nedaug. Bet Aš jus įspėju ir sakau, kad toje kartioje taurėje, kurią žmonija šiuo metu geria, jos dugne dar liko nuosėdų, ir kad skausmas dar labiau sustiprės. Tačiau po to jis bus nuo jos pašalintas, kai baigsis jos atpirkimas, ir jai bus pasiūlyta nauja džiaugsmo taurė.

7. Dvasinis pasaulis ir toliau globos bei saugos žmones kaip budrus jų gyvenimo ir tobulėjimo sargas, taip vykdydamas užduotį, kurią gavo iš Manęs.

8. Po mano paskutinės pamokos jūs toliau gilinsitės į mano žodžius, kad žinotumėte, ką turite daryti, ir kai tai įvyks, kartu su manimi sudarysite vieną Dvasią, teikiančią pagalbą ir apsaugą žmonijai.

9. Dieviškoji Motina visus savo vaikus apgaubia švelniausia meile. Ji yra apsauginis apsiaustas vargšams ir našlaičiams, o ligoniams ir bejėgiams – rūpestinga globa. Jos Dvasia, kuri užtaria visus, padeda šiam pasauliui išbandymų valandą.

10. Mintimis apžvelkite savo pasaulį ir nuneškite savo artimiesiems paguodos ir brolystės žinią. Paskutinę mano apreiškimo dieną Aš kreipsiuosi į visas tautas, o mano žodžiai išliks neištrinami mano mokinių širdyse. Aš palieku jus kaip apaštalus, kad eitumėte pas tuos, kuriems jūsų reikia.

11. Ramiai prisiglauskite prie mano krūtinės ir pamirškite savo vargus. Nes paskutinę mano apreiškimo dieną Aš jūsų labai išspręsiu didžiąsias problemas, kurias man pateiks.

12. Pasiruoškite, nes išbandymo valanda jau artėja! Palaiminti tie, kurie iki paskutinės akimirkos atsidavusiai ir sąmoningai vykdydami savo misiją perdavė mano įkvėpimą.

13. Regėtojai turės įspūdį, tarsi manyje vyktų nauja aukos mirtis, nes mano Dvasia iš meilės žmonėms be galo kartoja savo kančią. Prisiminkite visus šiuos meilės įrodymus, kad rastumėte išgelbėjimą.

14. Marija jūsų ilgame kelyje rūpinsis jumis, padės jums, kaip tai vyko Antrajame Laike su mano mokiniiais. Ji buvo mylinti ir švelni Motina, kuri savo švelnumu suteikė drąsos toms sieloms, pripildė jų širdis džiaugsmu ir dalijosi su jomis skausmo valandomis. O kai ji meldėsi, Motinos mintys taip pat pakildavo aukštyn ir laukė Tėvo valios.

15. Šiais laikais Marija apdengs jus savo dvasiniu apsiaustu, kad nebūtumėte nustebinti artėjančių išbandymų.

16. Savo sielomis ir širdimis jūs sudarysite šventovę, kurioje apsireikš Šventoji Dvasia, kad jūs paliktumėte pasauliui paklusnumo ir dvasingumo pėdsaką.

17. Mano Žodis, tarsi naujos aušros šviesa, palaipsniui apšvies ir pažadins visų tautų gyventojus.

18. Aš esu žvaigždė, vedanti jus į Pažadėtąją žemę. Štai mano Žodžio koncertas, persmelktas meilės, kuris padrąsina jūsų sielą jos kelyje.

19. Jei skausmas jus priartino prie Manęs, Aš priimu jus su meile – pasitikėkite Manimi. Noriu būti su jumis, o jūs turite būti su Manimi, kad jūs ir Aš būtume viena šioje harmonijoje. Noriu būti jūsų kelionės draugas, rodantis jums kelią į jūsų tobulėjimą – šviesa, kuri visada eina priešais jus.

20. Aš esu Mokytojas, kuris jus keičia ir sudvasina, kuris jūsų širdį pripildo švelnumo, kad tai atsispindėtų jūsų žodžiuose, žvilgsniuose ir darbuose.

21. Būkite suderinti su meile, kuri yra jėga, judinanti pasaulius visuotiniame koncerte. Priartėkite prie Manęs, kad priiustumėte mano Žodžio esmę, kad pajustumėte mano meilės beribumą, kad ir jūs padrašintumėte nuliūdusiuosius ir nusausintumėte verkiančiojo ašaras.

22. Aš suteiksiu jums paguodą jūsų kančiose, išgydysiu jūsų žaizdas ir paliksiu jumyse tik patirties šviesą, kad apmąstytumėte ir pasirūpintumėte, jog jūsų siela priartėtų prie Manęs.

23. Jei susidvasinsite, jūsų darbai man bus tarsi kvepiančios rožės. Jei melsitės, Aš jums atsakysiu be balso, be žodžių, su meilės ir paguodos virpesiais. Koks pakylėjantis bus tas momentas, kai pajusite mano glamonę kaip atsakymą.

24. Žmonija, išklausykite Mane, Aš nenoriu, kad kas nors iš jūsų pražūtų. Atsiliepkite į šauksmą, kuriuo piemu šaukia savo avis. Daugelis pasilikę išsibarstę skausmo kelyje. Tačiau jūs visi turite pasiekti avidę, kur mano meilė jūsų laukia, kad jus išgelbėtų.

25. Mylima tauta: susivienykite su savo broliais, kad, bendraudami su Manimi, per meilę, kurią Aš jums įkvėpiau, atleistumėte net sunkiausius įžeidimus. Kodėl gi jums neturėtumėte atleisti tam, kuris nežino, ką daro? Jis to nežino, nes nesuvokia, kad tą blogį daro sau pačiam.

26. Antrajame laikotarpyje Mesijas gyveno tarp žmonių, kad juos meiliai vestų, palengvintų jų kančias ir perteiktų jiems savo mokymą, kad jie mylėtų vieni kitus.

27. Tuo metu Aš radau žmones pasinėrusius į gilų miegą, išaugusius tik pasaulio turtų ir turto dėka. Todėl, kai jie sužinojo, kad pažadėtasis Mesijas gimė nepastebimoje gimimo vietoje, jų sumišimas buvo labai didelis.

28. Radau savo tautą tapusią imperatoriaus pavaldine. Tačiau Aš jai suteikiau šviesą, ramybę ir paguodą. Buvo parašyta, kad Tėvo Žodis ateis kalbėti žmonėms ir mokyti juos laikytis Įstatymo, taip pat išgelbėti juos nuo pražūties. Buvo būtina, kad Jis išgertų kančios taurę, kad jums parodytų kelią į išgelbėjimą.

29. Nuo pat savo ankstyvosios vaikystės Aš kalbėjau Įstatymo mokytojams ir buvau tarsi gelbėjanti žvaigždė, vedanti paklydusius į jų išgelbėjimo uostą.

30. Mylima tauta: sunki buvo mano apaštalų kova, siekiant parengti žmoniją mano mokymui. Po mano išsiskyrimo jie iškeliavo kovoti be dvejonių, nesibaimindami savo artimų piktadarybių. Jie pasitikėjo manimi ir kasdien skleidė mano meilės ir gailestingumo mokymus. Bet ką žmonija

su jais padarė?: Atmetė juos ir nutempė prie kraujo stulpo. Jie buvo persekiojami ir išjuokiami, tačiau jie vykdė mano užduotį iki pat savo gyvenimo paskutinės akimirkos.

31. Šiais laikais Aš sakau jums, tauta: jūs nebebūsitate kankiniai, šiandien iš jūsų reikalauju tik pasiruošimo, kad galėtumėte žmonijai atnešti duoną ir vandenį. Tačiau ir šiais laikais žmonės stosis jums skersai kelio.

32. Jūs esate Izraelis, žmonijos stiprybė, kurią Aš paskyriau jūsų artimųjų atrama. Per jus jie gaus savo Dievo gailestingumą, atleidimą, meilę ir gailestingumą.

33. Antrajame laikmetyje išminčiai, kuriuos jūs vadinate „Trijų Karalių“, kaip savo pažinimo įrodymą atnešė Man auksą, smilkalus ir mirrą. Taip pat ir paprasti piemenys padėjo Man savo aukas prie kojų. Tačiau šiandien iš jūsų sielų kaip meilės auką priimu jūsų pakilimą, jūsų maldą.

34. Mylima tauta: per visus amžius Aš kalbėjau jums, o šiame Trečiajame laikmetyje Aš jus daug ko išmokiau. Kai kurie iš jūsų mane girdėjote tik nedaug. Tačiau mano didieji mokymai buvo užrašyti mano „auksiniais plunksnais“, ir kai vieną dieną nebegirdėsite manęs per balso nešėją, jie ir toliau jus ves ir drąsins. Nes maistas, kurį jums pateikiu prie savo stalo, jums bus skanus ir padės jūsų sielai pasijusti sustiprėjusiai.

35. Pamirškite savo skausmą tą akimirką, kai priimate mano Žodį. Atsitraukite nuo šio pasaulio pagundų, būkite susikaupę prie šio dvasinio stalo. Palaiminti tie, kurie mano Žodį priima taip pasiruošę, nes jis yra gyvenimas jūsų sielai.

36. Pagunda atima iš jūsų tyrą drabužį. Tačiau kai Aš matau jūsų sielvartą ir gilų skausmą, Aš vėl apdengiu jus savo dvasiniu apsiaustu.

37. Būkite stiprūs šio gyvenimo išbandymų akivaizdoje, spręskite savo problemas ta šviesa, kurią Aš jums patikėjau. Pašalinkite iš savo kelio visas kliūtis, kurios galėtų stabdyti jūsų tobulėjimą. Išvalykite savo širdis nuo fanatizmo ir veidmainystės, būkite drąsūs šiame pasaulyje ir sukurkite meilės ir brolystės grandinę.

38. Jūs esate dvasininkai, jūs nestatote materialių bažnyčių su bronziniais varpais, jūs statote bažnyčią savo sieloje, savo širdyje, ir Tėvas ateis į šią bažnyčią ir amžinai bus su jumis. Aš Pats būsiu šios bažnyčios Šviesa.

39. Supraskite, kad Aš atėjau šiuo metu, kad pažadinčiau jus iš mirties miego, kad parodysiu jums naują dieną, kad išgirstumėte mano balsą ir kad mane pamatytumėte.

40. Jūs esate Šviesos vaikai, kuriems pavesta paaiškinti paslaptis, kurias žmonės atrado mano darbe, kad visi mane suprastų.

41. Visus ankstesnius papročius, kuriuos pridėjote prie mano darbo, turėsite atsisakyti, tada susivienysite su vienu tikslu ir viena valia.

42. Jūs buvote priespaudoje dėl piktadarystės ir prišti prie materializmo, ir laukėte Manęs po akmeninėmis bažnyčių stogais, kurias sukūrė žmogus. Jūs nesupratote, kad šiuo metu Aš atėjau Dvasioje, kad suteikčiau jums savo mokymą. Tačiau štai Aš esu čia ir apsireiškiu tarp nuolankių, kad jie pasauliui perduotų žinią, kuri dvasiškai išlaisvins žmoniją.

43. Kaip mylintis Tėvas Aš ateinu pas jus, kad parodyčiau jums savo meilę. Nes dar prieš tapdamas Teisėju Aš esu jūsų Tėvas, kuris jums atleidžia ir savo apsiaustu dengia jūsų dvasinį nuogumą. Tačiau kaip tobulas Teisėjas Aš perduodu jums savo Žodį ir suteikiu jums galimybę sugrąžinti jūsų sielai jos pirminį tyrumą.

44. Dabar atėjo laikas jums vykdyti mano Įstatymą. Argi norite, kad Aš vėl pareikalaučiau iš jūsų atsakomybės už tai, kad manęs nesupratote? Jūs turite būti geri ir ištikimi Trečiojo Laiko mokiniai – nebeužmigkite! Turėkite omenyje, kad iš mano žaizdų vis dar teka Dieviškasis Kraujas.

45. Nelaukite, kol mano teisingumas pasijus tarp jūsų. Kelkitės, tauta, ir parodykite Man, kaip padaugėjo sėkla, kurią Aš jums patikėjau. Tačiau jei iki šiol nepatyrėte pasaulio atsivertimo, tai todėl, kad nesiruošėte ir nesidvasinote.

46. Izraeli, pasiruošk, nes turi išeiti į kelią ir skleisti mano mokymą, kad žmonija jį suprastų ir tada, kai jūs nebegirdėsite mano žodžio, jūsų širdyse nebūtų skausmo.

47. Išrinktoji tauta: susidvasink, ženk pirmyn, kad laiko srovės tavęs nesutiktų nepasiruošusios. Tapk verta atlygio, kuris tavęs laukia Aukštajame Anapus.

48. Atėjo laikas, kai Mokytojas jums nebeperduoda savo Žodžio per balso nešėjus. Tačiau nėra mano valia, kad jūs grįžtumėte į kelius, kuriais galite prarasti tą pasirengimą, kurį įgijote praktikuodami mano mokymus. Naudokitės mano jėga, ir jūsų protuose tebūna šviesa.

49. Aš apšvietiau jūsų kelią, nes Aš esu jūsų sielos vedlys. Aš jus ugdu, kad jus išgelbėčiau. Aš esu jūsų Tėvas, ir kaip Tėvas Aš daviau jums savo Žodį, kad jūs daugiau nekristumėte savo kelyje.

50. Ieškokite Manęs, mano vaikai, savo širdyse, nes ten Aš gyvenu. Jauskite atgailą, kad galėtumėte gyventi Pažadėtojoje žemėje.

51. Aš esu Šviesa, kuri nuolat spinduliuoja.

52. Aš esu „Amžinasis Žodis“, kuris jūsų klausia: „Kada sugrįšite pas Mane?“

53. Palaimintas tu, palaimintoji tauta, mano ramybė, mano šviesa ir mano meilė yra su tavimi.

54. Mano tauta: Šiandien yra atminimo diena, kurią visa žmonija ruošiasi švęsti Jėzaus gimimą. Žmonės dvasiškai susivienijo, kad išreikštų savo prašymus, ir prašo „“ pasaulio taikos. Tačiau nors vieniems ši malda kyla iš širdies gelmių, kitiems ji yra tik tušti žodžiai. Tikrąją malda, gimstančią iš dvasingumo, praktikuoja tik labai nedaugelis. Tačiau visų žemės tautų pasiruošimas, susivienijęs su dvasinės tautos pasiruošimu, sudaro vieną malda, vieną prašymo malda, kuri pasiekia Mane.

55. Meilė, kurią Aš kaip Mokytojas skelbiau pasauliui, nebuvo suprasta, ir todėl žmogus savo priešišku kursto žudikiškus karus. Būtent jūsų darbai duoda vaisių, kuriuos vėliau nuimsite. Jei norite būti teisingi, turite visas galimybes daryti gera.

Aš išlieju savo malonę į jus, kad jūs savo misiją įvykdytumėte visiškai tobulai. Tačiau jei norėsite primesti savo valią ir egoizmą, tuo pačiu nesilaikydami mano įstatymo, tuomet būsite atsakingi už blogį, kurį sukėlėte.

56. Dvasinė tauta: tavo užduotis – susivienyti su dvasinėmis jėgomis, veikiančiomis visatoje, kad padėtum pasauliui. Susivienykite ir su tais, kurie svajoja apie taikos ir ramybės, meilės ir gerovės pasaulį.

57. Mylima tauta: mano žodis maitina ne tik jus. Mano Žodis kaip įkvėpimas plūsta į visus tuos, kurie jaučia žmogiškąją kančią – į tuos, kurie trokšta gėrio ir gailingumo žmonijai. Palaiminti tie, kurie atleidžia ir gailisi savo nuodėmių, kurie pasirengę apsivalyti ir nugalėti save, kad dvasiškai pakiltų ir tarnautų žmonijai. Jiems Aš suteikiu savo malonę, savo įkvėpimą, savo atleidimą.

58. Vienintelis būdas, kad tautos gyventų taikoje, yra paklusnumas krikščioniškiems principams, kuriuos Jėzus mokė pasaulį Antrajame Laike ir kuriuos Aš jums dabar primenu.

59. Tai yra meilės, supratimo ir gailingumo principai, kuriuos žmonija privalo įgyvendinti, norėdama gyventi taikoje. Tačiau net ir tiems, kuriems trūksta dvasinio tobulėjimo, Aš dovanuju savo meilę ir malonę, neatsižvelgdamas į jų nuodėmes. Aš visus jus laikau savo kaimene ir myliu jus visus vienodai. Todėl sakau jums: niekas man nėra tolimas, mano atleidimas apima visą pasaulį. Net jei maištaujate prieš mano įstatymą ir puoselėjate savo priešišumą, Aš jums atleidžiu vieną ir tūkstantį kartų, kad turėtumėte vienodas galimybes atsinaujinti ir pasiekti amžiną tobulumą.

60. Spiritizmas nėra religija; tai tas pats mokymas, kurį Aš, įsikūnijęs Jėzaus asmenyje, skleidžiau pasaulyje kaip gairę visiems žmonėms visais laikais. Tai mano meilės, teisingumo, supratimo ir atleidimo mokymas.

61. Šiame Trečiajame laikmetyje, atsižvelgdamas į jūsų dvasinį, fizinį ir intelektualinį išsivystymą, Aš tik kalbėjau jums dar aiškiau.

62. Spiritualizmas turi būti kiekviename žmoguje. Aš kreipiuosi į sielą, kad ji pakiltų kartu su savo kūnu, o kūnas iš savo pačios sielos gautų apreiškimą ir įkvėpimą, kuriuos būtų galima panaudoti tiek jo pačio, tiek bendram labui, ir taip būtų įvykdytas visuotinis įstatymas – dirbti žmonijos labui.

63. Mano dvasinis darbas visais laikais buvo suprastas visų tų žmonių, kurie pabudo ir tobulėjo siekdami amžinos tobulumo. Jie gavo iš neišsenkančio mano malonės ir dieviškosios išminties šaltinio ir, įkvėpti Dvasinio pasaulio, parengė geresnę ateitį žmonėms. Visas mokslinis ir žmonijai naudingas vystymasis buvo įkvėptas aukštų dvasinių būtybių, kurios, kaip mokytojai, nuolat nukreipia protus, besiruošiančius dirbti bendram labui.

64. Tokiu būdu protas priima mano mokymo prasmę, mano išminties įkvėpimą. Tačiau priklausomai nuo žmogaus dvasinio pasirengimo, jo polinkių ir minties laisvės, jis gali priimti šias idėjas savo labui arba savo pačio pražūčiai.

65. Jei mokslininkas, naudodamas savo intelektualinius sugebėjimus, dirba žmonijos pražūčiai ir sunaikinimui, jis neturėtų to priskirti aukštųjų dvasinių būtybių įkvėpimui.

66. Šios dvasinės būtybės įkvėpė jo smegenis, kad jis suprastų gamtą, kad ją tyrinėtų ir atrastų jos didžiąsias paslaptis bei suvoktų visas jos apraiškas. Tačiau žmogus turi laisvę šią įkvėpimą, šią malonę panaudoti taip, kaip nori. Ji ateina pas jį kaip gėris; tačiau jei jo jausmai neturi kilnumo, arba jei jis nori panaudoti šią įkvėpimą dėl savo iškrypusių instinktų ar dvasinio tobulumo trūkumo, kad sukeltų blogį, jis gali tai padaryti.

67. Tai yra valios laisvė, kurią Aš suteikiau žmogui, kad jis būtų atsakingas už savo veiksmus ir per juos įgytų nuopelnų arba patirtų apvalymą, kurį sukelia jo netobuli darbai.

68. Žmogus, atsižvelgiant į jo dvasinę esybės dalį, buvo sukurtas kaip savo Dievo „atvaizdas ir panašumas“, nes jis apdovanotas tomis pačiomis savybėmis kaip ir Dieviškoji Dvasia. Jūsų kūnas priklauso žemei, tačiau jūsų dvasinė siela kilo iš Manęs ir turi sugrįžti pas Mane tyra ir tobula. Todėl sielos kelias yra ilgas tobulėjimo kelias.

69. Savo amžinoje egzistencijoje jūsų sielai nepakanka vieno kūno, taip pat kaip jūsų kūnui per jo gyvenimą šiame pasaulyje nepakanka vieno drabužio. Todėl sielos reinkarnacija yra būtina jos tobulėjimui. Kiekviename etape jūs susipažįstate su turtu ir skurdu, sveikata ir visomis ligomis, kurios ištinka žmones. Jūs susipažįstate su egoizmu, pasididžiavimu, rūpesčiais ir gailestingumo trūkumu, tačiau taip pat ir su atleidimu bei meile, kilnumu ir dosnumu.

70. Jūs pasiekėte šį laikotarpį, įsikūniję į įvairius kūnus. Jūsų siela palaipsniui apsilavė nuo savo dėmių. Mat nuo pat pradžių ji leido kūno polinkiams save nugalėti ir taip nutolo nuo tyrumo ir tobulo, kuriuos turėjo, kai išėjo iš Manęs.

71. Jūs pasiekėte Trečiąjį laikotarpį, ir jūsų siela išsivystė, tačiau ne pakankamai, kad galėtų visiškai valdyti savo kūniškus instinktus ir gyventi visiškai dvasiniame etape.

72. Šiame Trečiajame laikmetyje Aš paaiškinau savo mokymą per žmogaus protą, kad suteikčiau jums naują galimybę jūsų sielos tobulėjimo kelyje.

73. Palaimintoji tauta: kaip mano mokiniai Antrajame laikmetyje nesuprato mano mokymų didingumo, kol klausėsi manęs ir buvo mano didžiųjų darbų liudininkai, kol Aš nebebuvo su jais, ir tik tada nusprendė savo veiksmus kuo labiau suderinti su mano mokymu, taip pat ir su tavimi, tauta, atsitiks tas pats. Aš palieku jums dvasinę išmintį, kad jūsų veiksmai būtų verti mano darbo ir kad ji jums tarnautų kaip pagrindas ir įkvėpimas, o jūs kiekvienu savo darbu pasauliui pasakytumėte, kad Kristus apsireiškė dvasiškai ir kad jo įkvėpimas, pasitelkiant jo begalinio gailestingumo paruoštą protą, trykšta kaip neišsenkantis malonės ir išminties šaltinis.

74. Aš jus mokiau laikyti Dievą Vienintelį, begaliniu stebuklu jūsų dvasinei vaizduotei, jėga, kuri sukelia judėjimą ir veikimą visoje visatoje – gyvenimu, kuris atsiskleidžia tiek paprasčiausiame augale, tiek tuose pasauliuose, kurie milijonais skrieja kosmoso orbita, nė vienam iš jų nepaklūstant įstatymui, kuris juos valdo.

75. Tas dėsnių – tai Aš, jūsų Dievas, – tai nepertraukiamos raidos dėsnių, kuris stebina žmogų ir atveria jam plačius tyrinėjimo laukus, leidžiančius jam vis giliau įsiskverbti į gamtos paslaptis.

76. Tokiu būdu žmogaus ir Dievo bendrystė bus patvirtinta ir per šios gamtos pažinimą, kurioje atsiskleidžia Dievo didybė ir galybė.

77. Dievas nėra nei figūra, nei simbolis, nei reiškiny.

78. Viskas, kas sukurta, susiformavo per nuolatinę raidą – Aš jums tai jau sakiau – nuo pat gyvybės pradžios, tai yra nuo tos akimirkos, kai Aš gyvybę apreiškiau atome, o ši išsiskleidė į molekules, molekules – į

elementus, o iš jų susiformavo pasauliai, kurie pagal tą patį logiškos ir gamtinės raidos dėsnį apgyvendėjo.

79. Mano mokymas yra kiekvieno žinojimo, kiekvienos veiklos pagrindas – jis yra šviesa, leidžianti suvokti visus stebuklus, kurių žmogus dėl savo dvasinio nebrandumo dar nesugeba suvokti.

80. Būtent žmogus pats kuria kliūtis savo dvasiniam tobulėjimui. Dievas nebaudžia, Jis taip pat nėra budelis. Dievas yra visagalis, Jis yra Galia, Šviesa, Gyvenimas ir Meilė. Jis įsikūnijo savo „Žodį“, kad gyventų kaip jūs Žemėje, susidurdamas su tomis pačiomis pagundomis, ir dėl to Jis jus mylėjo dar labiau. Kadangi Dievas yra Išmintis, Supratimas, visuotinė taika – kaip gi galite tikėti, kad, nors Aš jus myliu taip, kaip myliu, – kad, nors Aš apdovanoju žmogų tiek daug malonių ir dovanų, – kad, nors Aš jį ruošu amžinam dvasiniam gyvenimui, Aš galėčiau jį bausti?

Ne, žmonija, būtent jūs patys prisišaukiate visus tuos skausmingus išbandymus, kurie jus ištinka. Jūs metate ietį, kuri sužeidžia jūsų artimą, jūs pakeliate žudikišką ranką, kad pašalintumėte tą, kuris jums trukdo. Todėl sakau jums, kad būtent jūs, vadovaudamiesi mano dieviškuoju teisingumu, prisišaukiate sau apvalymą. Jei jūsų darbai nukreipti į visapusišką tobulumą, tuomet savo nuopelnais esate nusipelnę atlygio. Tačiau jei jūsų darbai yra blogi, jūsų laukia išgryninimas – ar tai būtų kūne, ar dvasiniame pasaulyje.

81. Jėgos, kurios įkūnija blogį, palaipsniui formuoja galingą branduolį, siekdamas įtraukti pasaulį į savo karus, kad žmonės vienas kitą atstumtų ir visur vyrautų sunaikinimas.

82. Tai bus paskutiniai metai, kuriais Aš per žmogiškąjį protą jums primenu krikščioniškus meilės ir atleidimo principus.

83. Mylėkite savo artimą, gyvenkite taikoje su savimi, atleiskite tiems, kurie jus įžeidžia. Nes Kristus jums atleidžia, o jūsų Mokytojas, šiuo Trečiuoju Laiku apsidreiskęs kaip Šventosios Dvasios Šviesa, taip pat atleidžia žmonijai.

84. Mano tauta: atverk savo lūpas, kad suteiktum paguodą, padrąšinimą ir patarimą. Kiekvienas jūsų poelgis tebūna meilės pavyzdys, kad mano mokymas būtų suprastas labiau per jūsų darbus nei per jūsų žodžius.

85. Tokiu būdu pasaulis supras, kad Kristus vėl vaikščiojo žemėje – ne fizinėje formoje, su kūnu, kurį Jėzus turėjo 33 metus, bet per Šviesą ir dvasinę išmintį, kuri buvo išlieta ant kiekvieno jo mokinio.

86. Mylima tauta: dėl to, kas jūsų sielose yra kilnu ir dosnu, sakau jums: taikykite mano mokymą, darykite gera, nieko neteiskite. Rūpinkitės, kad jūsų kūnas nebūtų įrankis, vedantis jus į nuopuolį ir netyrumą, bet kad jis

padėtų jums pakelti sielą ir kad, net susidūrę su pagundomis, galėtumėte iš jų išeiti nugalėtojais.

87. Suvokite savo kūną kaip trapią būtybę, kuri buvo duota sielai jos tobulėjimui.

88. Neteiskite kitų mokymų kaip netobulų, apsiribokite tuo, kad darytumėte gera.

89. Aš atiduodu savo tyrą ir nuoširdų darbą į jūsų rankas, ir jūs būsite atsakingi už tai, kaip plėtosis spiritizmas.

90. Aš jums nepaliesiu jokių nustatytų kulto apeigų, nei įpareigojimo atlikti tam tikrus ritualus. Nes nėra mano valia, kad vėl pasinertumėte į fanatizmą. Turite susirinkti, kad studijuotumėte mano Žodį, ir pasirūpinti, kad kiti taip pat dalytųsi šia išmintimi.

91. Dvasinis pakilimas taps juntamas, kai visos tautos turės vienodą pasaulėžiūrą. Tada ateis Kristaus karalystė.

92. Krikščioniškasis principas įsigalės, o dvasingumas tarnaus žmonėms kaip vedlys, kad būtų įvesti teisingi įstatymai, kuriais turėtų būti valdoma žmonija. Tik taip pasaulyje bus taika.

93. Kaip dažnai jūs susirenkate, kad studijuotumėte mano Žodį, pasidalintumėte savo problemomis, padarytumėte kažką bendram labui, paprašytumėte dvasinės pagalbos, melstumėtės dvasiškai. Susikoncentruokite į save, tada kiekvienas iš jūsų, taip pasiruošęs, kalbės ir teiks patarimus. Jame pasikartos Mokytojo žodžiai, kuriuos Jis perdavė per savo balsus. Tačiau jam nebūtina būti ekstazėje – vien tik įkvėpimo dėka jis turės galimybę rodyti gailėstingumą ir pasiekti, kad mano darbas būtų pripažintas ir pajustas.

94. Tauta, eikite pas žmones, kalbėkite jiems taip, kaip Kristus kalbėjo jums, su tuo pačiu gailėstingumu, tuo pačiu tikslu ir viltimi.

95. Leiskite jiems suprasti, kad yra pakilimo keliai, teikiantys didesnį pasitenkinimą nei tas, kurį teikia žemiškieji turtai. Leiskite jiems suprasti, kad yra tikėjimas, leidžiantis tikėti ir tikėtis daugiau nei tai, kas apčiuopiama. Pasakykite jiems, kad jų siela gyvens amžinai ir kad dėl to jie turi pasiruošti mėgautis šia amžina palaima.

96. Vykdykite savo užduotį šitaip, leiskitės į kelionę su tiesa ir savo darbų kilnumu, ir kai vieną dieną pasieksite Mane, Aš jums pasakysiu: „Būkite laimingi, tapkite Mano dalimi, mėgaukitės neapsakoma mano dieviškumo laime.“ Pamiškite materiją, pamirškite, kad pasaulyje patyrėte kančių, ir nebeturėsite jokios priežasties vėl jausti skausmą ir būti veikiamiems begalės pagundų.

97. Jūs būsite tik dvasinės būtybės, kurios savo nuopelnais įveikė laiptus į tobulumą – tuos Jokūbo dangaus laiptus, vystymosi laiptus, kurie

prasideda nuo žemės ir pasimeta begalybėje. Jūs būsite pakilę laiptas po laipto, ir galiausiai jie jus nuves į amžinąjį gyvenimą, į Šviesos karalystę.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Mokymas 360

Tegul mano ramybė bus su jumis!

1. Mylimi Dieviškojo Mokytojo mokiniai: jūs vėl ateinate pas mane, ir aš suteikiu jums vietą prie savo stalo. Matau, kad išmokote kalbėti su meile. Net ir skaudžiausiomis dienomis, didžiausio skausmo apimti, sugebate šypsotis su viltimi ir tikėjimu, nes mano pamokymai jus padrąsino.

2. Būtent tokius Aš noriu jus matyti – visada kupinus ramybės, drąsos ir pasitikėjimo. Jūs pasiekėte tą laiką, kai visiškai jaučiate Mane savo esybės viduje ir už jos ribų, kiekvieną akimirką jaučiate, kad Aš esu visai šalia. Jūs jau nebėra tie, kurie sakė: „Tėve, kodėl Tu mane pamiršti išbandymo metu, kodėl neišklausai manęs?“ Šiandien jūs mokate melstis išbandymo metu, o pasimeldę nuolankiai laukiate, kol ateis mano ramybė. Jūs paklusniai leidžiate Mokytojui jus išbandyti.

3. Dabar jūs iš tiesų esate mano mokiniai. Žinote savo nuopelnų vertę ir mokate atpažinti bei ištaisyti savo klaidas. Šiandien jūsų siela apšviesta tokia didžiule šviesa, kad žinote, kada buvote malonūs savo Tėvui, o kada Jį įžeidėte.

Jūs patiriate šaltumo, nusiminimo akimirkas. Bet kai šios akimirkos praeina, jūsų širdyse vėl užsidega meilės ir tikėjimo liepsna, vėl nušvinta jūsų vidinio Dievo garbinimo altorius, ir jūs savo šventovės gelmėse jaučiate Tėvo buvimą – to Tėvo, kuris visada yra jumyse – nesvarbu, ar esate pasirengę, ar ne.

4. Aš negaliu pasmerkti nė vieno iš savo vaikų, nes tai reikštų atimti jam gyvybę. Aš jus sukūriau gyvenimui, o ne mirčiai.

5. O mokiniai! Septintą dieną šių laikų žmogus ilsisi, akimirkai pakelia savo sielą prie Tėvo, dėkodamas ar prašydamas pagalbos. Tačiau ne visi budi, ne visi meldžiasi. Bet dėl tų, kurie gyvena budriai – dėl tų, kurie pasišvenčia taikai, žmonių gerovei, Aš pasirūpinu, kad pasaulis gautų skiautę mano taikos apsiausto, lašelį mano dieviškojo balzamo, mano meilės bučinį, kuriame yra mano atleidimas ir galimybės, kurias Aš suteikiu kiekvienai sielai jos išganymui.

6. Dabar yra lemiamas laikas sieloms, tikrai – kovos laikas. Viskas yra nesutarimai ir kova. Šis karas vyksta kiekvieno žmogaus širdyje, šeimų glėbyje, visų institucijų viduje, visose tautose, visose rasėse. Kova vyksta ne tik žemiškajame lygmenyje, bet ir Dvasiniame slėnyje. Tai Didžioji Mūšis, kurį simboline forma matė praeities pranašai ir kurį mato ir šių laikų pranašų ar regėtojų vizijose. Tačiau šis mūšis, kuris vyksta ir viską sukrečia, žmonijai nesuprantamas, nors ji yra būtent šio mūšio dalis ir liudytoja.

Šiandien žmonijos žingsniai paspartėjo – bet kur ji eina? Kur žmogus skuba tokiu greičiu? Ar šiuo svaiginančiu keliu jis randa laimę, ar pasiekia

ilgai lauktą ramybę, tą nuostabų gyvenimą, kurio kiekviena širdis savanaudiškai trokšta?

7. Sakau jums, kad tai, ką žmogus iš tikrųjų pasiekia savo skubėjimu, yra visiškas išsekimas. Žmogaus dvasia ir širdis artėja prie *gyvenimo nuovargio* ir *išsekimo*, ir šią bedugnę sukūrė pats žmogus.

8. Jis nugrims į šią bedugnę, ir šiame visiškame išsekime, šiame priešiškumų, malonumų, nepatenkintų galios troškimų, nuodėmės ir neištikimybės, dvasinių ir žmogiškųjų įstatymų paniekinimo chaose jis patirs tariamą sielos mirtį, laikiną širdies mirtį. Bet Aš pasirūpinsiu, kad žmogus iš šios mirties pakiltų į gyvenimą. Aš pasirūpinsiu, kad jis patirtų savo prisikėlimą ir šiame naujame gyvenime kovotų už visų idealų atgimimą, už visų principų ir visų dorybių prisikėlimą, kurios yra sielos savybės ir paveldas, kurios yra jos kilmė, jos Alfa. Nes iš Manęs kilo siela, iš Manęs ji paėmė gyvybę, iš Mano tobulumo ji gėrė, iš Mano malonės ji buvo pasotinta.

9. Šiuo didžiosios dvasinės kovos metu palaikykite žmones savo maldomis. Jei matote juos verkiančius, *savo* ašaros nesiekite priežasties, kuri *juos* verčia verkti, bet verkiate dėl jų pačių, nes jie yra jūsų artimieji, o jūsų meilės ašaros turi būti balzamas ir paguoda. Jei matote juos neramius, nedalyvaukite jų neramybėje, nes jūs esate taikos vaikai. Bet melskitės už juos ir visi tapkite taikos angelais. Leiskite taikai iš jūsų sielos nusileisti kaip rasojei, kuri yra meilės vaisius visai žemės skliautui.

10. Jei sužinosite, kad jie kursto diskusijas ir svarsto dalykus, prieštaraujančius kitų nuomonei, stovėkite virš viso to. Šiuo metu prisiminkite mano darbą, mano Žodį ir Šventosios Dvasios šviesa, savo malda, pavyzdžiu ir žodžiu nugalėkite priežastis, kurios stiprina žmones jų kovose ir karuose. Jei matote, kaip jie, nešdami ginklus ant pečių, išeina ir be gailėsčio juos nukreipia prieš savo patį brolių, tai ir jūs griebiatės savo meilės, gailestingumo, atleidimo ir amžinojo gyvenimo ginklų.

11. Laimėkite sielas Taikos Karalystei! Atverskite nusidėjėlius į malonės gyvenimą. Tokiu būdu Tėvo tarnai padaugės, o nuodėmės, sunaikinimo ir mirties karalystė bus sunaikinta jūsų kova!

12. Palaiminti tie, kurie tokio didelio tamsumo apsuptyje vis dar randa jėgų savo širdyje ieškoti Manęs, arba kurie joje vis dar išsaugo šiek tiek tyrumo, kad trumpam ją paverstų šventove ir leistų savo sąžinei kalbėti jiems apie Mane, apie juos pačius ir apie jų artimuosius.

13. Aš jums pranašavau laiką, kuriuo žmogaus dvasia garbins Dievą kaip niekada anksčiau, kuriuo ji aukos savo Tėvui dvasinę pagarbą, kurią Aš žmogui mokiau nuo pačių seniausių laikų per savo tobulus mokymus. Visada Aš skelbdavau didžius apreiškimus, visada buvau Mokytojas, o kaip

Tėvas Aš nuimdavau šydą nuo savo paslapčių, kad žmogiškosios būtybės galėtų geriau mane pažinti ir kad Aš tokiu būdu galėčiau būti mylimas su didesniu tobulumu. Tačiau žmogui žemiškasis gyvenimas atrodė toks nuostabus, o šio pasaulio lobis toks turtingas, kad jis visada pamiršdavo mokymus, kurie jam kalbėjo apie dvasinį gyvenimą. Jis matė tik nuostabią materialią kūriniją – Tėvo kūrinį ir veidrodį, silpną Aukštojo Anapus gyvenimo atspindį. Ir kol jis atvėrė savo akis, protą, pojūčius, kad galėtų stebėti, liesti ir trokšti šio pasaulio gėrybių, jis užmerkė savo dvasios akis ir pamiršo, kad virš viso to egzistuoja kita, nuostabi egzistencija, kitas, dar turtingesnis gyvenimas ir kiti, tikrai didesni turtai. Šioje meilėje, šiame žmogaus polinkyje į žemiškus turtus jis pats save materializavo.

Vis dėlto jo siela Manęs nepamiršo, ji išlaiko nuojautą apie Mano egzistavimą ir, be to, jaučia troškimą maisto, kurio žemė jai negali suteikti, ir ieško Manęs. Bet ji ieško Manęs neryžtingai ir ne visada geriausiais keliais.

14. Kadangi žmogus yra materializavęsis, jis turi ieškoti Manęs per apčiuopiamą kultą, o kadangi jo dvasios akys nėra atviros, jis turi sukurti Mano atvaizdą, kad galėtų Mane pamatyti. Kadangi jis dvasiškai nepasirengė priimti „“, jis visada reikalauja materialių stebuklų ir įrodymų, kad patiktų mano buvimu, ir kelia man sąlygas, kad man tarnautų, sektų paskui mane, mylėtų mane ir man kažką atiduotų mainais už tai, ką aš jam duodu. Taip Aš matau visas bažnyčias, visas religines bendruomenes, visas sekas, kurias žmonės sukūrė visoje žemėje. Jos persmelktos materializmo, fanatizmo ir stabmeldystės, paslaptینگumo, apgaulės ir šventvagystės.

15. Ką Aš iš to priimu? Tik ketinimą. Kas iš viso to pasiekia Mane? Mano vaikų dvasinis ar fizinis skurdas, jų truputis meilės, jų troškimas šviesos. Būtent tai pasiekia Mane, ir Aš esu su visais. Aš nežiūriu nei į bažnyčias, nei į formas, nei į apeigas. Aš ateinu pas visus savo vaikus vienodai. Aš priimu jų sielą maldoje. Aš pritraukiu juos prie savo krūtinės, kad apkabintų, kad jie pajustų mano šilumą, ir kad ši šiluma būtų paskata ir įkvėpimas jų išbandymų ir sunkumų kelyje. Tačiau būtent todėl, kad Aš priimu žmonijos gerus ketinimus, Aš negaliu leisti, kad ji amžinai liktų tamsoje, apgaubta savo stabmeldystės ir fanatizmo.

16. Noriu, kad žmogus pabustų, kad siela pakiltų prie Manęs ir, pakilusi, galėtų pamatyti tikrąją savo Tėvo šlovę bei pamirštą klaidingą liturgiją ir apeigų spindesį. Noriu, kad, pasiekusi tikrąjį pakilimą, ji atsinaujintų, išsilaisvintų iš žmogiškųjų vargų ir įveiktų pojūčių vergiją, aistras, ydas bei atrastų save; kad ji niekada Tėvui nesakytų, jog yra žemės kirminas; kad ji žinotų, jog Tėvas ją sukūrė pagal savo atvaizdą ir panašumą.

17. Štai kodėl tu, Izraelio tauta, esi atsakinga šiuo Trečiuoju laikotarpiu!

18. Aš tau sakiau, kad žmonija yra tarsi laukas, kurį Aš padariau derlingą, ir būtent šiame derlingumo procese glūdi jos gabumų ir paslėptų sugebėjimų pažadinimas. Šiuo metu žmonija mano žinią priima per intuiciją, per dvasinius sapnus ir įvairiomis kitomis formomis. Taip pat ir mano Dvasinis pasaulis pažadina bei ruošia žmones. Įvykiai, kas vyksta, aiškiai kalba širdžiai ir sielai, ir per visa tai žmonija šiek tiek pasiruošė. Ji žino, kad stovi kryžkelėje – ji jaučia, kad įžengė į reikšmingą ir dvasinio gausumo erą. Ji jaučia, kad dieviškasis teisingumas negailestingai slegia visas būtybes. Tačiau trūksta gyvojo Žodžio „“ ir galutinio įrodymo prieš jų akis. Tačiau šį įrodymą ir šį Žodį turi tu, tauta. Aš jį patikėjau tau, jūs esate šio Apreiškimo nešėjai, kuris yra dieviškosios meilės sėkla, kurią jūs pasėsite į mano tobulos išminties jau derlingus laukus.

19. Toliau noriai pasinerkite į maldą, kad Aš ir toliau galėčiau jus formuoti, kad Aš netrukus galėčiau jus paversti šio darbo tarnais ir apaštalais, kurį Aš – kaip žinote – pavadinau spiritualistiniu, trinitariniu, marijiniu – vardais, kurie išnyks, kai pasaulis vieną dieną įvykdys mano įstatymus. Tuomet nebeliks jokio poreikio nei pavadinimams, nei simboliams, nes jūs visi savo viduje, savo esybėje, tarsi nešiosite dvasinį akmenį, kuris kartu su visais kitais sudarys tikrąją šventyklą, tikrąją šventovę, kurioje gyvena jūsų Tėvas ir Kūrėjas.

20. Ar visa žmonija yra trinitarinė? – Ne, mokiniai. Ne visi savo sieloje nešioja trijų laikų palikimą. Yra daug tokių, kurie nesaugo net dviejų praėjusių laikų palikimo, o kai kurie – net Pirmojo laikotarpio. Bet jūs nunešite trejybinių sėklą – mano Įstatymą, mano Mokymą ar pamokymus, kaip tik norite juos vadinti, kuriuos Aš jums patikėjau per tris laikotarpius, kaip sėklą į visų tautų ir visų žmonių širdis.

Nenustatykite mano mokymo prakeikimais, grasinimais ar skausmu. Tiesiog išdėstykite jį, pateikite tokį, koks jis yra – gryną ir tyrą. Pasiūlykite šį amžinosios išminties šaltinį ir leiskite ištroškusiems gerti iš jo kristalinio skaidrumo vandens. Iš tiesų, sakau jums, tie, kurie pajus, kad numalšino savo troškulį, tada bus su jumis. Tie, kurie gers, bet vis tiek nesugebės numalšinti savo troškulio, liks priešiški. Tačiau šį reikalą palikite Man. Ir bus kitų, kurie atsisakys gerti, bet jūs palauksite, nes šaltinis yra amžinas. Jei tie, kurie šiandien atsisako, nenorės gerti šio vandens, rytoj jų troškulys bus dar didesnis. Jų troškulys kankins juos, ir tada jie ateis prie šaltinio, o jei jo neturės šalia, ieškos jo per dykumas ir ilgais keliais, nes prisimins, kad jis buvo gaivus ir atgaivinantis, kol jį suras. Nes nors man buvo atsisakyta duoti vandens, aš jums jo niekada neatimsiu.

21. Žmonija dar nėra dvasinė, bet sielos jau pabunda ir suvokia savo stabų kurstumą ir aklumą, ir jau dabar jos supranta netikrų aukojimų ir

atgailos beprasmiškumą, o daugelį randu pavargusius ir nusivylusius fanatizmu. Jie trokšta maisto, kuris dvasiniam skoniu būtų saldus ir malonus, jie trokšta vyno, kuris tikrai pagyvintų sielą.

22. Aš matau bendruomenes, mažas sekas ir didelius žmonių susivienijimus, kurie siekia dvasingumo, kurie įžengia į dvasinę šventovę, į sielų buveinę – kai kurie keliais, artimais dvasiniam ketinimui, kuris yra tai, kas pasiekia Mane. Vieną dieną Aš juos apdovanosiu, ir tikrasis spiritualizmas, giluminis mokymas, kupinas pamokymų ir apreiškimų, Šventosios Dvasios paguodos ir dvasinio maisto, bus apreikštas visiems – trokštantiesiems, ištroškusiems, taip pat ir šaltširdžiams bei abejingiesiems.

23. Ar visa žmonija yra marijinė? Iš tiesų, sakau jums: ne, daugelis net nepažįsta Marijos. Matau dalį žmonijos, kuri net nežino jos vardo, kitą didelę dalį, kuri dėl Jos pasidavė didžiuliui fanatizmui, didžiausiam stabmeldimui, šventvagystei, godumui. Ir dar vieną žmonijos bei religinių bendruomenių dalį, kuri Jos nepripažįsta kaip žmonijos Dvasinės Motinos.

24. Aš jus pavadinau „Marijos tauta“, nes jūs mokysite žmoniją, kas yra Marija.

25. Sakau jums, o tauta: Marija nėra tik ta moteris, kuri Antrajame Laike pradėjo išganytoją. Aš sakau visoms toms žmonijos dalims, kurias ką tik paminėjau, visoms sektoms ir religinėms bendruomenėms, visoms rasėms ir visiems žmonėms, kad Marija yra motiniška, dieviška esmė, kuri visada egzistavo. Ji yra moteriška, visuotinė esmė, kurią galite atrasti ir įžvelgti visuose Kūrimo kūrinuose. Ji yra švelnumas, užtarimas ir maitinančios krūtys.

Jau praeityje jums buvo apreikšta Marijos egzistencija ir jos atėjimas į žemę. Nes iš tiesų, nuo pirmųjų iki paskutiniųjų – visiems Aš kalbėjau kaip Tėvas, kaip Teisėjas ir kaip Mokytojas.

26. Jau seniausiais laikais patriarchai ir pranašai ėmė kalbėti apie Mesijo atėjimą. Tačiau Mesijas atėjo ne tik Dvasia – jis atėjo, kad gimtų iš moters, kad taptų žmogumi, kad iš moters gautų kūną.

Dievo motiniška Dvasia taip pat turėjo tapti žmogumi, tapti moterimi, kaip tyrumo gėlė, kad iš jos žiedų vainiko sklistų Dievo „Žodžio“, kuriuo buvo Jėzus, kvapas.

27. Kai ta moteris pasiekė mergystės amžių, ji susižadėjo. Tėvas jai atsiuntė angelą, kad praneštų apie jos misiją. Tačiau kaip angelas ją užtiko, kaip nustebino sužadėtąją mergelę?: Ji meldėsi. Ir kadangi jis ją užtiko pasiruošusią, jis jai tarė: „Sveika, Marija, kuri radai malonę Dievo akyse. Nebijok, nes tavo įsčios priims tą, kuris viešpataus Jokūbo namuose, ir jo viešpatavimas neturės pabaigos.“

28. Marija žinojo, kad ji priims galingesnį ir didesnį karalių nei visi žemės karaliai. Argi dėl to ji pasiskelbė karaliene tarp žmonių?

29. Ar jos lūpos aikštėse, gatvėse, paprastose trobelėse ar rūmuose skelbė, kad ji taps Mesijo Motina, kad iš jos išsčių išeis Tėvo „Viengimio Sūnus“? Žinoma, ne, mano tauta: joje buvo didžiausias nuolankumas, švelnumas ir malonė, ir pažadas išsipildė. Jos, kaip žmogiškosios motinos, širdis džiaugėsi, ir dar prieš pagimdymą – tuo metu ir vėliau per visą Sūnaus gyvenimą – ji buvo mylimiausia motina, dvasiškai žinojusi Jėzaus likimą, misiją, kurią jis turėjo įvykdyti tarp žmonių, ir kam jis buvo atėjęs. Ji niekada nesipriešino šiam likimui, nes pati dalyvavo tame pačiame darbe.

30. Jei kartais ji praliedavo ašaras, tai buvo žmogiškosios motinos verksmas, tai buvo kūniška prigimtis, kuri jautė skausmą Sūnuje, savo pačios kūne.

Bet ar ji buvo Mokytojo, savo Sūnaus, *mokinė*? Ne. Marija iš Jėzaus nieko mokytis nereikėjo. Ji buvo pačiame Tėve ir įsikūnijo tik tam, kad įvykdytų tą gražią ir sudėtingą užduotį.

Ar ta nuostabi motinos širdis apsiribojo vien tik mylėti savo mylimiausią Sūnų? Žinoma, ne; per tą mažą žmogišką širdį motiniška širdis atsiskleidė paguodoje ir kilniuose žodžiuose, patarimuose ir geruose darbuose, stebukluose, šviesoje ir tiesoje.

Ji niekada nesistengė pasirodyti, niekada neteisingai nesuprato Mokytojo žodžių. Bet taip pat, kaip ji buvo prie prakartėlės, kuri jai tarnavo kaip lopšys, taip ji buvo ir prie kryžiaus, prie kurio mirė Sūnus, Mokytojas, visos kūrinių Tėvas, ir iškvėpė savo paskutinį kvėpavimą kaip žmogus.

31. Taip ji įvykdė savo, kaip žmogiškosios motinos, pašaukimą ir tapo kilniu pavyzdžiu visoms motinoms ir visiems žmonėms. Ir kad žmonija ją gerbtų, kad ji taip pat būtų mylima, ir kad jos pavyzdys neišnyktų iš žmonių širdžių, kraujuojantis Mokytojas ant kryžiaus vieną iš septynių savo žodžių skyrė Motinai, sakydamas jai: „Motina, štai tavo Sūnus!“, o Sūnui, kuris tuo metu buvo Viešpaties apaštalas Jonas, tarė: „Sūnau, štai tavo Motina!“

32. Taip Mokytojas norėjo palikti Joną kaip žmonijos atstovą ir žmonių širdyse įkurti meilės ir pagarbos Visuotinei Motinai šventovę.

33. Ar apaštalas Jonas tą motiniškumą prisiėmė tik sau? Ne, tikrai ne, jis nuėjo pas savuosius, pas bendražygius kovoje ir mokymuose, pas kitus mokinius, ir jiems tarė: „Mokytojas tai pasakė prieš išeidamas“, ir mokiniai pasiliko su Marija, kol Ji buvo paimta į begalybę.

34. Sekminių dieną, tą šventę, kurią tauta nuo pat pirmųjų laikų švęsavo kaip Paschos šventę, mokiniai buvo susirinkę, o jų viduryje buvo Marija. Ir Šventoji Dvasia priartėjo, simbolizuojama balta balandėle, ir apipylė juos savo šviesa bei pripildė savo malone.

35. Mokiniai jautė giliausią pagarbą ir meilę Marijai. Ir jei tie sėjėjai, tie sielos gydytojai, jautė šią pagarbą Atpirkėjo Motinai kaip žmogui – kodėl gi vėlesnės kartos neturėtų jos jausti? Aš jums sakiau, kad Marija yra amžina, ir tikrai sakau jums: jei kreipsitės į ją, daugelis iš jūsų ją surasite.

36. Kai mano mokinys Jonas buvo vienišas savo atsiskyrimo vietoje Patmoso saloje, kur gavo didžiuosius ateinančių laikų apreiškimus, kur dvasiškai įsiskverbė į Aukštąjį Anapus ir matė didžiuosius Viešpaties paslaptis, apvilktas simboliais ir vaizduojamas per figūras, ten jis taip pat pamatė Marijos figūrą.

Šiame didžiuliame apreiškime, kurį Tėvas patikėjo Jonui ateities amžių žmonėms, po didžiojo ženklų jis ten pamatė moterį, apsirengusią saule, su mėnesiu prie jos kojų, o ant jos kaktos – vainiką su dvylika žvaigždžių. Ta moteris jautė gimdymo skausmus, ir kai tas skausmas pasiekė didžiausią intensyvumą, Jonas pamatė blogį drakonas pavidalu, kuris ją persekiojo ir laukė tik vaiko gimimo, kad jį prarytų.

Tačiau Mokytojas jums sako: kadangi šis Tėvo per Joną duotas apreiškimas kalbėjo apie ateinančius laikus, Aš jums sakau: jis matė Mariją Trečiajame Laike, netrukus prieš jai pagimdant Marijos tautą, ir blogį, kuris tykojo Viešpaties tautos.

Jonas taip pat matė, kad gimimo akimirka įsiplieskė didžiulė angelų kova su drakonu, kuris įkūnijo žmonių blogį – kova, kuri šiuo metu vyksta pas jus, nes Marijos tauta jau gimė, jau pasirodė Žemės paviršiuje ir šiandien gauna savo meilės skydą ir kardą, kad išeitų į didžiąją paskutinę kovą.

37. Štai ką reiškia šis apreiškimas, o mylima tauta! Todėl Tėvas tau šiandien pasakė: tie, kurie pažįsta Mariją, nepažįsta jos tikrosios esybės. Jie mato ją tik kaip moterį, laiko ją tik žmogiška motina, o aplink ją sukūrė kultus, apeigas, šventes ir fanatizmą. Dėl šio stabmeldystinio garbinimo jie pamiršo Viešpaties įstatymų laikymąsi, Mokytojo Žodį ir meilę vieni kitiems.

38. Tėvas nenori, kad pasaulis pažintų Mariją tokiu būdu, taip pat ir Aš nenoriu, kad ją mylėtų tokiu būdu. Marija nėra tik moteris, Aš jums jau sakiau: Marija yra motiniška esmė, egzistuojanti Dieviškume ir apsireiškianti visame sukurtame pasaulyje.

39. Jei Ją ieškosite nakties vienatvėje, tyloje, kurią niekas netrikdo, ten, kosmoso platybėse, sutiksite Jos atvaizdą; jei Ją ieškosite gėlių kvape, taip pat Ją sutiksite; jei Ją ieškosite savo motinos širdyje, ten Ją rasite. Jei norite ją sutikti Mergelės tyrumo gėlmėse, ten taip pat ją pamatysite, kaip ir begalėje kūrinų, kuriuose atsispindi amžinasis Moteriškumas, egzistuojantis Dieve ir visame Jo kūrinyje.

40. Kai kartą fiziškai išeisite į užduočių vykdymo, pamokslavimo ir mokymo kelius, susidursite su kietomis širdimis, su tais, kurie sukūrė uždarytas duris, kad nepraleistų Marijos meilės esmės ir Jos vardo.

Daugeliui šios esmės tiesiog nėra. Ką tada darysi, o tauta? Ar panaudos prievartą, kad nugriautum tą sieną, tas duris, kad Marijos mokymas galėtų įsiskverbti į tuos žmones ir tautas? Ne. Aš jums sakiau, kad turite tik vaizduoti mano darbą, tik atskleisti mano mokymą, bet kalbėti su tokia siela, su tokia širdimi, su tokiu nuoširdumu, kad daugelis iš tų užsispyrėlių atsivers ir pasakys: „Iš tiesų, Visuotinės Motinos esmė apima visą pasaulį, šis mokymas yra aiškus ir suprantamas. Ji yra tarsi gyvybės šaltinis, kviečiantis atsigeriti, tačiau nepriverčiantis juo pasinaudoti.“

41. Iš tiesų, sakau jums, jei taip įvyktų, Aš jau seniai savo galia būčiau pritraukęs visas sielas, kad jas panardyčiau į šį vandenį, kad jos iš jo gertų ir kad jas atvestų į tikslą, kuriam jūs visi esate paskirti. Bet jūs turite pasiekti Mane ne tik per Mane, bet ir patys.

Todėl Aš jums daviau dvasią, valią, protą, sugebėjimus ir pojūčius. Todėl Aš jums apreiškiau savo Įstatymą, suteikiau reikiamą laiką ir nukreipiau jūsų sielą į tobulėjimo, pažangos ir išganymo kelią. Noriu, kad jūsų širdis ir jūsų žodis būtų kaip šaltinis, kaip neišsenkantis šaltinis tarp žmonių, ir kad jūsų balsas nuolankiai kvietų gerti iš mano Žodžio, kurį turite skleisti.

42. Jei šis vanduo bus kristalinis, jei jis bus toks skaidrus, kaip Aš jums jį patikėjau, – tikrai, sakau jums, tada žmonės jame ras savo sveikatą ir išgelbėjimą. Tada jie iš visų jėgų šauks ir išpažins, kad pas jus jie rado mano tiesą, ir tai yra Izraelio atsakomybė Trečiajame laikmetyje – tai yra našta, kuri gula ant dvasinio-trejųbinio-marijinio tautos pečių.

43. Jūsų švelnus ir nuolankus žingsnis sukrės religines bendruomenes, sukrės pamatus ir principus. Jūsų žodis, kuris visada bus mano žodis, nugriaus netikras šventoves, ir iš jų neliks nė vieno akmens ant kito. Jis nuvers stabų atvaizdus, visą tą stabmeldystę, kuri buvo sukurta aplink Dievo garbinimą, taip pat aplink Mariją ir jos vardą, kol buvo pasiekti didžiausi perdėjimai. Visa tai turi išnykti, sudeginta Šventosios Dvasios Žodžio ugnimi, kurią Aš įdėjau į jus ir toliau įdėsiu.

44. Kai šis mano Žodis nustos skambėti per balso nešėjus, Aš jus rasiu susirinkusius kaip savo Antrojo laikotarpio mokinius per Paschos šventę, ir mano Šventoji Dvasia ateis gausiai, susijungusi iš Dvasios į Dvasią su jumis, šio Trečiojo laikotarpio pradininkais, tobulos Šventosios Dvasios ir žmonių dvasios dialogo pradininkais.

45. Ką Tėvas jums atskleis tuo metu?: Tai, ko Aš jums nesakiau per žmogiškąjį protą. Bet suvokite, kad turite turėti tikrą pašventinimą ir

dvasingumą – suvokite, kad norėdami pasiekti šį pasirengimą, turite atsikratyti bet kokio fanatizmo ir materializmo pėdsakų.

Kaip pasieksite šį didį pasirengimą?: Per šiandienos studijas, per tolesnį tobulėjimą, vėliau – per jūsų tikrąją meilę. Nes mano Žodis dar nesibaigė. Mano Žodis 1950 m. nesibaigs. Mano apreiškimas tęsis. Tačiau nebe per balso nešėjus, nebe tokiu apreiškimo būdu, nes jūsų susižavėjimas po 1950 m. vis labiau tobulės. Jūsų dvasinis pakilimas bus didesnis, o mano apreiškimas vyks tik per Dvasią.

46. Tie, kurie buvo mano balso nešėjai, nuėjo ilgą kelią. Tie, kurie dažnai priimdavo mano spindulį, toliau tobulės ir perduos didelius įkvėpimus ar apreiškimus. Tiems, kurie mano dieviškąjį spindulį priėmė tik keletą kartų, ir tiems, kuriems mano Žodis buvo retesnis, mano įkvėpimas bus didelis, labai didelis. Jie neturi stabdyti savo tobulėjimo, savo žengimo šiuo keliu. Nes tai, ko jie šiuo apreiškimo laikotarpiu nepasiekė žmogiškųjų protinių gebėjimų pagalba, jie vėliau galės gauti iš Dvasios į Dvasią, ir tada jų sielose bus džiaugsmas ir dėkingumas.

47. Tačiau Aš ne tik per tuos, kurie buvo pašvęsti balso nešėjai, šlovingai apsireikšiu. Mano Dieviškoji Dvasia šlovingai spindės ir per dovanų nešėjus. Ši malonė jiems nebus mažesnė, ji bus vienoda visiems. Mano Dvasinis pasaulis taip pat spindės, jo tekantis spindulys, pavirtęs įkvėpimu ir mintimis, bus nukreiptas į Viešpaties mokinius, kad šios šviesos būtybės ir toliau apsireikštų šios planetos būtybėms: per bendruomenių vadovus, „pamatinius akmenis“, regėtojus ir „auksinius plunksnų rašytojus“, per pažymėtus ir nepažymėtus; per tuos, kurie patyrė simbolinį pažymėjimo aktą, taip pat per visus tuos, kurie laiko save pernelyg nenaudingais, kad galėtų sudaryti dalį mano tautos.

Ant „Pirmųjų“ ir „Paskutiniųjų“ bus ugnies liežuviai, kuriuos išlies Šventoji Dvasia, kad rytoj, labai artimoje „rytojaus“ dieną, galėtumėte paskelbti visiems savo artimiesiems – toje aušroje, kuri artėja prie jūsų, ir kurią jūs galėsite ne ti mano Žodį ne tik tiems, kurie kalba jūsų kalba, bet ir tiems, kurie kalba kalbomis, kurių jūs šiandien dar nepažįstate.

48. Kaip galėsite su jais susikalbėti?: Savo gera valia, savo pastangomis, savo uolumu ir savo meile. Aš jums padėsiu, sako jums Tėvas. Aš darysiu stebuklus tarp jūsų. Aš pasirūpinsiu, kad iš jūsų tarpo, iš jūsų bendruomenių iškiltų pirmtakai, pasiuntiniai, mano valia paruošti žmonės, mokantys kitas kalbas, kad jie neštų Gerąją Naujieną, trečiąją Dievo žinią, kitoms tautoms, kitiems žmonėms, kitoms rasėms. Tokiu būdu Babelio bokštas, kuris materialioje plotmėje laikui bėgant buvo sunaikintas žmonių rankomis, bus palaipsniui sunaikintas ir dvasinėje plotmėje, o virš jo iškils Šventosios Dvasios bokštas – tikroji Bažnyčia, tikroji garbinimo vieta ir

šventovė, kurioje visi ištisia vieni kitiems rankas, kurioje susilieja visos kalbos, kurioje visos rasės ir lytys susilieja Tėvo meilėje.

49. Šį malonės rytą, kai jūs priėmėte mano Žodį daugybėje susirinkimų vietų, kurios vis dėlto sudaro vieną tautą, Mokytojas prašo jūsų užtarimo, gailėstingumo ir maldos už pasaulį. Pašalinkite iš savo širdžių bet kokią nesantaiką ar šališkumą ir dvasiai priartėkite vieni prie kitų, kad sudarytumėte dvasia stiprią tautą, o ši dvasinė jėga tepadeda žmonėms.

Kodėl jūs dar nesugebėjote atlikti didžiųjų stebuklų savo sielose ir savo mintimis? Kodėl maldos ginklas, kurį Aš jums apreiskiau, šiais laikais dar nepasireiškė su šlove?

50. Dėl jūsų pasirengimo trūkumo, tauta – dėl jūsų vienybės trūkumo – jūs leidote, kad plėšrusis paukštis, kad visada tykanti pagunda įsiskverbtų į jus, kad jus suskaldytų ir susilpnintų: tai gudrus pagundos ėjimas, kuris niekada neleido jums susivienyti.

Nors mano meilės žodis visada buvo su jumis, jūsų širdys vis dar linksta į piktus snabždesius, vis dar leidžiate, kad jus suviliotų klaidinančių šviesų apgaulė ir melas. Bet būkite budrūs, tauta, būkite budrūs, o spiritualistai, trinitariniai-marijiniai mokiniai, kad šiais jums skirtų pasiruošimo laikais – šiais žmonijai skirtų išbandymų laikais, kai ji šiuo metu dar kartą geria kančios taurę – galėtumėte parodyti savo galią – neimti daug ginklų, o paimti vienintelį šviesos kardą ir su „“ juo sulaužyti pagundų virves, vergovės grandines, nugriauti sienas, atverti duris, kad išlaisvintumėte sielas ir leistumėte joms prasiveržti į Trečiojo Laiko Šviesą.

51. Tu gali tai padaryti, tauta, minties jėga, malda. Bet tai turi kilti iš tikrosios meilės, kurią Aš jums šiuo metu įkvepiu. Susivienykite, pripažinkite vieni kitus, atleiskite vieni kitiems, mylėkite vieni kitus, tada visame pasaulyje patirsite stebuklų ir pamatysite, kaip ši žmonija, kuri pašėlusio bėgimo tempu skuba į bedugnę, apie kurią Aš jums kalbu, labai greitai patirs kritimą ir taip pat patirs tą „iki čia ir ne toliau“, kurį sudarys pasibjaurėjimas, pavargimas, sielos išsekimas neapykantoje, materializme, jusliniuose malonumuose ir pramogose, kad jūs jai ištiesite brolišką ranką, meiliai ją paliesite ir pažadinsite, kad pasakytumėte jai:

52. „Žiūrėk, nebėra savivalės rūmų. Valdovai paliko savo sostus, godūs turtuoliai išnyko, o karo ginklai iš savo burnų nebešpjaudo mirties. Karo vadai ir kareiviai nugalėti. Pakelk savo veidą į viršų ir pamatyk horizonte naujos dienos šviesą, naują aušrą, kuri apšviečia naują gyvenimą.“

53. Dabar Aš priimu jūsų sielą jos maldoje. Noriu joje rasti dėkingumą, todėl dar kartą apsiareiškiau pasaulyje, kad įvairiomis formomis išliečiau savo Dvasią ant žmonijos. Galėčiau tai padaryti be jūsų tarpininkavimo, bet per jį noriu parodyti savo gailėstingumą.

54. Taigi šī malonēs rytā palieku jus pakylētus meile ir gāilestingumu
savo artimiesiems – dvasiškai pakylētus, kad savo esybēje pajustumēte
savo Tēvo palaiminimā.

Tebūnie su jumis mano ramybē!

Mokymas 361

1. Aš randu jus besimeldžiančius, ir mano Dvasia nusileidžia pas jus. Aš maitinuosi jūsų meile, jūsų tikėjimu. Aš paragavau jūsų vaisių, ir jie man patinka. Todėl aš jus laiminu ir suteikiu jums ramybę.

2. Jūsų siela buvo išbandyta įvairiais būdais. Tačiau, kai išgyvenate skausmingą akimirką, jūs pakylate ir klausiate Manęs, ar Aš jus palikau, ir labai greitai jau būnate pas Mane. Iš tiesų, sakau jums, jūs nesate vieni, ir jūsų tikėjimas leido jums įveikti šio laikotarpio vargus ir didelius išbandymus.

3. Jūs, kurie ieškodami Manęs nukeliavote ilgus kelius, pagaliau Mane radote, ir išgirdę Mano žodį, jūsų abejonės išsisklaidė, o jūs gavote aiškų atsakymą į savo prašymą. Visur girdėjote maldas ir šauksmus, kreipiamus į mano Dvasią, ir net jei nebūtumėte manęs šaukę, aš būčiau atėjęs pas jus, kaip pažadėjau. Juk sakiau jums, kad šiais skausmo dienomis būsiu šalia jūsų jūsų varguose.

4. Aš jums suteikiu jautrumą, kad jūs iš anksto pajustumėte tai, kas ateis, kad gyventumėte budriai kiekvieno dvasinio apsišaukimo atžvilgiu ir atpažintumėte mano žodžių išsipildymą.

5. Aš kalbu jums ta pačia meile ir išmintimi, su kuria kalbėjau praeityje, ir patvirtinu savo praeities žodžius bei įrodau pranašysčių išsipildymą.

6. Jonas savo didžiajame apreiškime matė, kaip šiais laikais apsišauks mano Dvasia, kaip, atplėšus Šeštąjį antspaudą, Išminties knyga apšvies sielas. Jis matė didžiules kovas tarp žmonių ir jų vargus. Jis matė uždara knygą, kurią galiausiai atplėšė Nešvarusis Avinėlis. Ir jums Aš puslapis po puslapio atskleidžiau šią knygą jūsų Dvasiai. Joje yra įstatymas, kurį Aš jums daviau dar laikų pradžioje.

7. Įvertinkite mano darbą, išnagrinėkite jį nuo pradžios iki pabaigos. Prisiminkite visą praeitį ir sujunkite ją su šiuo apreiškimu, kad viskas jūsų sieloje būtų gyva. Aš priėmiau įstatymus ir nuostatus, skirtus žmonių materialiam gyvenimui, daviau nurodymus dėl moralinio ir dvasinio gyvenimo. Aš jus perkeliau į Dvasios sferas, ir jūs įkvėpėte šios buveinės ramybę ir palaimą, kad ją visiškai pažintumėte ir įgytumėte žinių apie mano įstatymus.

8. Gyvenkite vardan aukšto idealo, pasirūpinkite, kad jūsų siela, vykdydama savo misiją, atgautų gyvenimo drąsą ir energiją. Skleiskite taiką savo gyvenimo kelyje, kvieskite žmones melstis ta malda, kurią Aš jus išmokiau, kad jie vėl pasijustų verti savo Kūrėjo. Puoselėkite jų širdis, kurios yra neapdirbta dirva, derlinga žemė mano mokymui.

9. Laikydami mano mokymo, dirbdami žmonijos labui, jūsų siela sustiprės, jūs džiaugsitės ir kentėsite, ir suprasite, kiek verta tikėjimas ir

meilė. Tada kovoje neleiskite, kad jus supainiotų įvairūs tikėjimo išpažinimai. Mano mokymas stovi aukščiau už bet kurią religiją ir bet kurią sektą. Skleiskite mano Žodį, kuris yra mano meilės išraiška, ir nenaudokite jo kaip ginklo kovai su savo artimaisiais; nes jis neįžeidžia, neįžeidžia, jis yra tik gyvenimas sielai.

10. Išvalykite indą iš vidaus ir išorės, kad jis galėtų talpinti esenciją, kurią Aš jums perduodu. Jūsų misija yra didžiulė. Norėdami nugalėti, turite veikti kartu. Susimaišykite su visomis tautomis, susiliekitės su visomis rasėmis, visiems neškite mano taikos žinią. Po to Aš nuvesiu jus į „Slėnį“, kuriame visi būsite lygūs, kuriame išnyks žmogiškasis skurdas ir egoizmas, kad taptumėte vien dvasinėmis būtybėmis.

11. Žinau, kad dar kurį laiką turėsite atlyginti už savo nesutarimus. Tačiau ateis diena, kai, pavargę nuo savo silpnumo, priartėsite vieni prie kitų, kad vienybė ir santarvė suteiktų jums stiprybės.

12. Aš noriu, kad būtumėte tyri. Todėl šiuo metu jūs apsivalote skausmo pagalba, kad sielai sugrąžintumėte jos pirminį tyrumą ir dorybę. Tie išbandymai, kuriuos dabar patiriate, jūsų nenužudys. Jie tik pažadins jus iš gilaus miego, kad siektumėte savo sielos tobulumo.

13. Nors iki šiol savo darbais nesate pasirodę verti, ateis diena, kai šios tautos nuolankumas, atkaklumas, meilė ir tikėjimas bus pelnytai pagirti. Tada daugelis, pamatę jūsų dorybes, norės suteikti jums vardą ar titulą, arba uždėti karūną ant galvos. Tačiau tada jūs prisiminsite Jėzų ir nuolankiai pasislėpsite. Kaip Aš jums sakiau, jūsų karalystė nėra šiame pasaulyje.

14. Jei norite užkariauti žmonių širdis, kalbėkite nuoširdžiai, su didžiausiu nuoširdumu. Būkite nuolankūs tarp nuolankiausių, kad jūsų žodžiai ir darbai sulauktų pasitikėjimo.

15. Kaip džiaugsis mano Dvasia, kai pamatys jūsų darbą iškylantį iš žmonijos moralinių ir dvasinių griuvėsių. Jūsų darbas jau prasidėjo. Pažvelkite į ligonius, kurie pasveiko, – į netikinčiuosius, kurie atgimė tikėjime, – į atgimusius nusidėjėlius. Jūsų darbas dar nedidelis, bet Aš jį vertinu kaip gerą ir padauginu jo vaisius.

16. Izraeli: Mokytojas yra su tavimi, kupinas meilės ir gailestingumo. Visą laiką Aš daviau jums įrodymų savo meilės kelyje, kurį jums nubrėžiau.

17. Mano „Dieviškasis Žodis“ kalba tautai, ir šį „Žodį“ jums siunčia Tėvas, kad galėtumėte pažinti darbą, kurį patikėjau jūsų rankoms.

18. Aš jums rodom savo apaštalus kaip pavyzdį. Todėl šiuo metu Aš išlieju save į jūsų sielas, kad jūs nugalėtumėte savo kūną. Aš paliečiau kietą uolą, kad iš jos trykštų kristalinio skaidrumo vanduo.

19. Nemanykite, kad jau pasiekėte savo užduoties įvykdymo pabaigą, nei kad po 1950 metų Aš ir toliau kalbėsiu per žmogaus protą. Viskas, ką jums pasakiau, išsipildė ir išsipildys, mylima tauta.

20. Trečiajame laikmetyje jūsų siela buvo išsiųsta reinkarnuotis, kad turėtumėte naują galimybę įvykdyti savo misiją, pasinaudodami mano Dieviškosios Dvasios buvimu šiame laikmetyje.

21. Dėl savo didžiosios meilės Aš esu su jumis ir suteikiu jums jėgų, nes nenoriu matyti jūsų silpnų.

22. Aš esu malonės ir meilės šaltinis. Gerkite, suteikite gyvybę savo širdžiai ir sielai. Atsiribokite nuo materializmo, kad galėtumėte suvokti misijos, kurią jums patikėjau, didybę.

23. Mylima tauta: jei jūsų širdys pilnos skausmo, ateikite pas Mane, nes Aš jūsų kančią paversiu džiaugsmu ir sustiprinsiu jus dvasiškai bei kūniškai, kad galėtumėte toliau eiti savo keliu kupini pasitenkinimo ir vilties.

24. Aš priimu minias žmonių, kurie gausiai plūsta pas mane, norėdami man išsakyti savo skausmą. Aš tyliai juos išklausau; tai minios, kurios iš įvairių sektų ir bažnyčių susirenka į šias kuklias susirinkimo vietas, kad išgirstų mano žodį „“, kad savo sieloje ir širdyje priimtų mano taikos ir vilties žinią.

25. Atėję prie šio medžio, jie jaučia jo pavėsio vėsumą, kuri skatina juos pailsėti, ir džiaugiasi, išgirdę mano lakštingalų čiulbėjimą. Tada jie jaučia mano buvimą ir šio medžio vaisiaus saldumą.

26. Parašyta, kad šiuo Trečiuoju Laiku Aš ateisiu Dvasioje ir kaip galingas varpas skelbsiu žmonijai šaukimą, kad suteikčiau jai paguodą, duoną ir dvasinį vandenį. Aš pastatiau savo Bažnyčią savo vaikų širdyse ir sielose. Šios Bažnyčios iškilmingume ir tyloje jūs pajusite mano buvimą, ten priimsite tai, ką man patikiate savo meditacijoje ir maldoje. Šios Bažnyčios viduje jūs pajusite, kaip jus apšviečia Šventosios Dvasios šviesa.

27. Šiuo metu Aš paruošiau dvylika savo išrinktosios tautos giminių, kad per juos visos tautos gautų šviesą – kad trimito garsu jos pažadintų miegančiuosius, ir šie, pakėlę žvilgsnį į dangų, galėtų mane pamatyti savo dvasios akimis.

28. Žmonija yra pasimetusi, tačiau Aš atėjau, kad Šventosios Dvasios šviesa ją vestų ir kad ji suprastų mano Žodžio prasmę.

29. Laikui bėgant tie raštai, kuriuos paliko mano mokiniai, buvo pakeisti žmonių, ir dėl to tarp konfesijų kyla nesutarimai. Tačiau Aš paaiškinsiu visus savo mokymus, kad suvienyčiau žmoniją vienoje šviesoje ir vienoje valioje.

30. 1950-ieji metai netrukus baigsis. Tačiau Aš jums palikau išsamų mokymą, kurį turite perduoti naujoms kartoms, kad jos rastų ramybę ir gyvenimą sielai.

31. Jūsų rankoms patikiu „Trečiojo Testamento“ knygą, kad ją neštumėte žmonijai Gerąją Naujieną.

32. Jūsų širdis jau nujaučia tą ilgesį, kurį pajusite, kai nebegirdėsite Manęs šia forma. Todėl Aš jums sakiau: taikykite mano mokymą ir neleiskite, kad jus apgautų tie, kurie rytoj pakils ir apgaulingai tvirtins, kad Aš vis dar pasireiškiau per jų protą.

33. Jūs esate liudininkai to, kad viskas, ką Aš jums pasakiau savo Žodyje, išsipildė, tačiau turite gyventi budriai, kad tarp mano tautos nebūtų nepaklusnumo. Jūs pajusite tų, kurie yra silpni ir dar nesuprato mano mokymo, skausmą. Tačiau jūs jiems paaiškinsite mano tiesą ir vesite juos mano Žodžiu. Aš apsireikšiu per tuos, kurie yra pasirengę, ir taip pat per „paskutinius“ Aš paskličiu kaip šviesa ir įkvėpimas.

34. Aš nepaliksiu žmonijos be globėjo, išgelbėsiu nuklydusius ir pakviesiu prie savo stalo tuos, kurie mano Žodžio tokia forma dar nėra girdėję. Elijas ir toliau vienas minias, kad jūs jiems parodytumėte knygą, kurioje yra mano Žodis. Per jus Aš pažadinsiu miegančias sielas ir pašalinsiu iš jų stabmeldystę. Tačiau jei nebūsime pasirengę kalbėti žmonijai, tada kalbės akmenys, ir jūs pamatysite, kad net labiausiai neišsilavinęs taps mano tikroju mokiniu ir kalbės apie mano tiesą.

35. Jūs turite perduoti žmonijai Gerąją Naujieną, neiškraipydami mano darbo, turite būti nuolankūs kaip jūsų Mokytojas ir neapsirengti prabangiais drabužiais, kad atkreiptumėte savo artimųjų dėmesį.

36. Rytoj jūs neturite iškraipyti mano mokymo, mokykite tik tai, ką Aš jums patikėjau. Aš daviau jums gausybę savo mokymų, kad būtumėte žmonijos vadovai ir pasiuntiniai. Jei nebegirdėsite mano žodžio per balso nešėją, turite padėti vieni kitiems ir mylėti vieni kitus, kad galėtumėte išspręsti problemas, kurios kils jūsų kelyje.

37. Jūs esate tauta, kurią Aš šiuo metu vieniju, kad žmonija per jus mane pažintų. Aš esu aukščiausiasis Gailestingumas ir maitinau jus pačiu geriausiu maistu. Didelė yra kova, kurią jums teks išgyventi. Todėl Aš meiliai kreipiuosi į jus, kad pašalintų klaidas, kurias priskiriate mano darbui, kad, atėjus laikui, galėtumėte būti pasaulio šviesa.

38. Dvasinės gausybės apgaubia jūsų sielas, jos pasirengusios imtis kovos, nes jūs nesate vieni šioje pasaulėžiūrų kovoje. Taip pat ir mano Dvasinis pasaulis bus su jumis. Šios dvasinės būtybės įkvėpia jums ramybę ir harmoniją, kad jūs būtumėte tokie pasirodytumėte žmonijai.

39. Jūsų kova bus didžiulė. Jūs turite rodyti paklusnumo pavyzdį ir savo širdyje puoselėti savo Mokytojo įstatymą. Jūs drąsinsite žmones, tačiau mano Visuotinis Spindulys nebeatsisakys, taip pat mano Dvasinis pasaulis nepasireikš per jūsų protinius sugebėjimus. Vis dėlto Mokytojas suteiks jums savo mokymą aukštesne forma, o kaip Šventoji Dvasia – jėgą, palaiminimą ir gailestingumą.

40. 1950-ųjų metų pabaiga artėja, o miegančioji žmonija Manęs nepatyrė. Tačiau Aš ją pažadinsiu, kad ji mane pamatytų.

41. Kada įvyks šie įvykiai? Tas laikas artėja. Netrukus baigsis mano apreiškimas per žmogiškąjį protą. Per tarpininkus, kurie sugebėjo pasiruošti šiais paskutiniaisiais dienomis, Aš jums daviau didelius ir aiškius nurodymus, meilės kupinus uždavinius, kad juos įvykdytumėte, kai nebegirdėsite mano žodžio šia forma.

42. Aš atvėriau prieš jus savo Išminties knygą ir pamokiau jus, kaip turite įvykdyti savo misiją, kaip turite eiti mano keliu. Aš parodžiau jums pavojus ir suteikiau jums galią įveikti kliūtis bei nugriauti barjerus.

43. Prieš nustodamas kalbėti jums šia forma, turiu jus paruošti, kad rytoj būtumėte mokytojai, kurie naujiems mokiniams perteiks mano mokymą.

44. Jei jaučiatės, kad esate netekę šio mokymo, nekaltinkite dėl to Manęs, nes Aš jums daviau savo Žodį – amžinojo gyvenimo duoną jūsų sielai – su pertekliumi.

45. Aš jums daviau savo mokymą tobulai. Tačiau jei jūs prie jo pridėsite kažką, kas jam nepriklauso, jūsų sąžinė jums pasakys, ką turite pašalinti, kad rytoj žmonija gautų tik mano tobulą mokymą.

46. Pasakykite žmonijai, kad Aš, kaip Visagalis Dievas, visada buvau su jumis. Jums nieko netrūko, nes kiekviename vystymosi etape Aš pripildžiau jūsų sielą malone ir galia.

47. Tauta, tu mano dieviškosios šviesos akivaizdoje pažadėjai mane mylėti. Tačiau jūsų materializmas visada buvo kliūtis Dvasios užduoties įvykdymui, nes jūs nepažįstate savęs, nei žinote, kokie yra jūsų tikslai ir idealai. Vis dėlto mano gailestingumas suvienijo jus šioje kliūtyje, kad pajustumėte mano meilės ugnį ir atpažintumėte mano Šventosios Dvasios ramybę.

48. Aš esu Davėjas, turiu jums duoti daugiau, nei jūs galite manęs paprašyti. Žinau kūno vargus, pažįstu sielą ir žinau jūsų vargus bei rūpesčius.

49. Lukas, Morkus, Jonas ir Matas buvo išrinkti mano valia. Kiekvienai sielai Aš daviau užduotį, atsakomybę, ir jie atkakliai, ryžtingai ir su meile skleidė mano mokymą bei sukūrė Antrojo Laiko Testamentą. Ir kaip jie,

taip Aš šiandien pažadinu jūsų sielą, kad ji galėtų atpažinti laiką, pajustų ir suvoktų priesaiką, kurią ji davė prieš mano Dieviškumą, ir imtųsi vykdyti savo misiją.

50. Jėzus liudijo Dieviškąją Galią, nes Jame buvo pats Dievas, pasirodęs žemėje, kad pasaulis Jį pažintų. Tai buvo pats Tėvas, kuris atsidavė tautai Žodžiu, Meile, Tiesa ir Šviesa.

51. Tai, kas užrašyta Auksinėje atminties knygoje, išsipildys ir įvyks. Laikui bėgant viskas išsipildys.

52. Izraeli: Aš kalbėjau jums ne tik šiuo laikotarpiu. Tačiau jūsų siela buvo surakinta ir nepasinaudojo tuo, ką Aš jai daviau Pirmajame laikotarpyje, Antrajame ir šiandien – Trečiajame laikotarpyje. Bet ko jūs šiuo metu tikitės iš Viešpaties? Koks yra jūsų sprendimas ir jūsų troškimas?

Šiuo metu aš kalbu jums, kai mano Dieviškasis Žodis liejasi. Tačiau Aš nebesuteiksiu jums daugiau laiko man sekti, pasireikšdamas per balso nešėją, ir jei siela priešinasi, o kūnas atsisako paklusti mano įsakymams, jums teks išsamiai atsiskaityti prieš mane. Nes kaip Teisėjas Aš paskelbsiu nuosprendį ir leisiu jums suprasti tai, kas parašyta jūsų likimo knygoje.

Kai siela kartą atsidurs prieš aukščiausiąjį Teisėją, ji suvoks savo nuodėmę ir, kupina sielvarto, prašys Manęs dar šiek tiek laiko atgailai, naujam reinkarnavimui.

53. Aš kalbėjau ne tik jūsų sielai, bet ir jūsų kūnui. Jam Aš papildomai suteikiau gyvybę, jėgą ir gailestingumą, kad siela galėtų įvykdyti savo misiją.

54. Aš su meile išliejau savo Dieviškąjį Žodį, suteikiau jums viską, ką mano Dvasia ir mylinčiausia Tėvo širdis jums buvo numatę. Jūs esate brangiausias mano Dieviškumo turtas.

55. Jūs esate mano apreiškimo per balso nešėjo protą pabaigoje. Tačiau net jei nebegirdėsite mano mokymų, Aš ir toliau jus vesiu, nes nebūčiau Tėvas, jei palikčiau jus dykumoje be duonos ir vandens.

56. Pasiruoškite mano mokymu, studijuokite tai, ką Aš savo žodžiuose daviau jūsų širdims.

57. Paruoškite savo protą, kad jis priimtų mano Šviesos virpesius. Išskleiskite savo dovanas, kad galėtumėte sustabdyti gamtos jėgas, nes žmoniją ištiks didžiosios katastrofos.

58. Mano mylimiausia Tėvo širdis atsiveria, kad net paskutinis savo sieloje galėtų pajusti mano Dieviškosios Meilės šilumą. Aš esu atvira knyga, Tiesa ir Įstatymas.

59. Aš daviau žmonijai savo Dvasios mokymą, Meilės mokymą ir Harmonijos mokymą. Ne tik šiais laikais Aš daviau jums savo pamokymus. Nuo pat pirmos akimirkos, kai mano Dieviškoji Dvasia jūsų sielai perdavė

Žemę, Aš kalbėjau jai per savo išrinktuosius, ir niekada Aš nevedžiau jūsų į tamsą, fanatizmą ar stabmeldystę. Nes šie darbai mano akyse nėra priimtini, nes jie atitolina jūsų sielą nuo Šviesos, nuo mano Meilės, daro ją vangią ir lemia, kad jos išgelbėjimo laikas užsitęsia bei jai sukelia didelį skausmą.

60. Ką daryti, kad žmonės Mane atpažintų, suprastų ir savo širdyse Mane pajustų? Ką daryti, kad siela nutrauktų grandinę, kuri ją pririša prie materializmo?: Suteikti jums dar šiek tiek laiko ir paskelbti šaukimą išrinktosios Izraelio tautos sieloms, kad jos, kaip geri kariai ir darbininkai, stotų į žmonijos priešakyje, kad būtų jos vadovais artėjančioje kovoje.

61. Dieviškasis Mokytojas nusileidžia, kad pasireikštų per žmogaus protą, tačiau ieškokite Manęs savo širdies gelmėse – ten Aš esu.

62. Pasinerkite į gilią meditaciją, tauta. Uždarykite akis ir pabandykite dvasiniu žvilgsniu pamatyti žmonių minias, kurios artės prie jūsų, trokšdamos liudijimo, kuris jiems kalbėtų apie mano buvimą.

63. Atminkite, kad turite jų laukti su širdimi, kupina gailestingumo. Nes ateis tie, kurie alksta ir trokšta meilės, taip pat kaip jūs atėjote, trokšdami Manęs, kad numalšintumėte savo troškulį.

64. Nesiruoškite atlikti didžiųjų darbų, nebūdami tam pasirengę. Stenkitės pasiekti didesnę dvasingumą, nes tada vienas žodis, viena malda ar vienas meilės darbas galės padaryti didesnius stebuklus nei tie, kuriuos jūs, vedami savo tuštybės, galbūt norėjote atlikti.

65. Gailestingumas ir dar kartą gailestingumas – tai, ką Aš pažadinau jumoje. Gailestingumas yra jausmas, kurį Aš labiausiai įkvėpiau savo mokymu. Nes gailestingumas yra meilės ir išminties išraiška. Iš tiesų, sakau jums: jei pasirengsite su gailestingumu priimti savo artimus, kurie dar ateis, tuomet juos priimsite geriausiu būdu, pateikdami iškalbingiausią liudijimą apie mano tiesą, kokį tik galite duoti. Tik labai nedaugelis atsispirs šiam meilės įrodymui.

Tačiau jei norėsite jiems paaiškinti mano žinią kitais būdais, turėsite daug kovoti, nes pasaulis jau yra prisikimšęs žodžių, mokymų ir filosofijų. To, ko pasaulis, apimtas baimės, alkanas ir trokšta iki mirties, yra meilė. Todėl jums kartoju, kad gailestingumo darbas, net jei jis ir mažas, bet nuoširdus, iš širdies ir tikras, padarys daugiau nei tūkstantis pamokslių ar pokalbių gražiais žodžiais be turinio ir tiesos, tokiais, kokius pasaulio tautos girdi dieną iš dienos, tačiau tie žodžiai niekada nėra įgyvendinami.

66. Dar labiau pasiruoškite tam, ką sakysite, net jei jums padės jūsų kalbos įgūdžiai, o Raštai tarnaus kaip lazdele ar atrama jūsų atminties. Tačiau nepamirškite, kad tai, ką įgyvendina jūsų siela, kas kyla iš jūsų esybės gelmių, bus vaisingiausia iš jūsų sėklų – ta, per kurią jūs savo

artimiesiems suteikiate didžiausią naudą ir per kurią tuo pačiu metu gaunate didžiausią laimę, kai ateis laikas gauti savo atlygį.

67. Mylima tauta, ateik pas Mane, suvienyk mintis su sąžine, kad pajustum Mano ramybę.

68. Tai, ką Aš jums duodu savo Žodžiu, rytoj bus jūsų apsauga, jūsų kardas ir jūsų skydas, o kai jūs susivienysite dvasiniame vienybėje, įvairios religinės bendruomenės ateis pas jus, kad jūs mylėtumėte vieni kitus.

69. Savo žodžiuose Aš jums sakiau, kad laikas, kai mano apreiškimai pasiekia jus per žmogiškąjį protą, netrukus baigsis. Tačiau jūs ir toliau gausite mano dieviškojo balso skambesį savo esybės gelmėse.

70. Kai pasirodė šios naujos dienos šviesa, jūs išgirdote galingo varpo skambesį, kuris skamba tarp žmonių. Jūs buvote akli, kurie pamatėte šios šviesos spindesį ir kurie mano gailestingumo vedami jaučiate, kad esate nukreipti šiuo keliu.

71. Jūs esate mano mokiniai, kelio prakirtėjai tiems žmonių minios, kurios rytoj ateis pas Mane, kurios kaip pasiuntiniai toliau skleis šią taikos, gyvenimo, meilės ir šviesos žinią. Savo pavyzdžiais liudysite tiesą, kurią skelbiate.

72. Išbandymai ir nesėkmės, kurias patyrėte, turi tapti jūsų patirties šviesa, kad rytoj galėtumėte teisiai eiti mano keliu.

73. Aš jums atskleidžiau kiekvieno įvykio ir kiekvieno skausmingo išbandymo tarp žmonių priežastį – priežastį, dėl kurios šiuo didžiausio ištvirkimo laikotarpiu Aš apšvietiau jus Šventosios Dvasios šviesa ir suvienijau dvylika mano išrinktosios Izraelio tautos giminių.

74. Kaip Pirmojo laikotarpio metu atvykote į Kanaano žemę, taip Aš noriu, kad šiandien išsiruostumėte į tikrąją Pažadėtąją žemę. Jūs jau pradėjote žengti pirmuosius žingsnius, kad užkopti į kalną, kurio viršūnėje yra didysis miestas, kuris jūsų laukia.

75. Rytoj nesijausite apleisti, nes Aš ir mano Dvasinis pasaulis už jus atsistosime, kad galėtumėte įvykdyti savo misiją – žmonijai puslapis po puslapio atskleisti mano mokymo knygą.

76. Jūsų darbas 1950 m. nesibaigs, tačiau daugelis iš jūsų nukryps nuo kelio. Tačiau laimingi tie, kurie išliks tvirti, nes jie bus tarsi mano šventyklos kolonos.

77. Jūs klausiate savęs: „Ar Tėvo „Žodis“ išnyks, ir ar mes nebejausime tos meilės? Ar Mokytojas pasitrauks, ir ar mes nebegirdėsime to Žodžio, kuris buvo mūsų sielos džiaugsmas ir jos padrąsinimas?“. Ne, mano tauta, Tėvas nepasitrauks, Mokytojas tęs savo Šviesos misiją. Šiandien jūs mane girdėjote per vieną ar kitą protinį organą. Tačiau rytoj jūsų pasirengimui nebus jokių ribų, nes tada jūs visi galėsite su manimi bendrauti iš dvasios į

dvasią. Ir per kiekvieną, kuris yra pasirengęs, aš leisiu tekėti savo įkvėpimui. Tada jūs pažinsite tikrąjį susižavėjimą, tada Mokytojo apreiškimas nebeturės jokių ribų. Lygiai taip pat patirsite aukšto dvasinio lygio dvasinių būtybių apreiškimus.

78. Jūs melsitės tyloje, o Aš priimsiu jūsų auką ir atsakysiu jums, apdovanodamas jus savo palaiminimu.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 362

1. Mokytojas priima jus savo begalinio gailestingumo dėka, kad išgirstumėte jo žodį.

2. Tėvas jums sako: Supraskite tai, ką Aš jums patikiu dvasiškai, kad pasirengtumėte skleisti šią žinią žmonijai. Nes netrukus ateis laikas, kai jūs nebegirdėsite mano mokymų per balso nešėją. Aš jums tai paskelbiau, o mano žodis yra karaliaus žodis ir privalo išsipildyti.

3. Nuo 1866 metų Aš ruošiau žmogaus protą, kad jis galėtų perteikti mano Žodį, ir šis apreiškimas dabar artėja prie pabaigos.

4. Mano darbas nėra naujas. Jūs jau esate Trečiajame laikmetyje, kuriame žmonija yra išsivysčiusi.

5. Ar mano žodis tave suglumino, mylima tauta? Aš sutikau jus įvairiais keliais: vienus – fanatizme, kitus – stabmeldystėje, priskirdami žmonių likimą žvaigždėms, o dar kitus – neigiančius mano buvimą šiuo laikotarpiu, todėl aš sutikau jus silpnus. Šiame Trečiajame laikmetyje Aš atėjau dvasiškai, kad pamaitinčiau jus savo žodžiu.

6. Per tris laikotarpius Aš jus mokiau, tačiau šiame Trečiajame laikotarpyje kai kurie neigė mano Trejybės ir Marijos Dvasinio darbo tikrumą ir vėl pasinėrė į stabmeldystę bei sumaištį, manydami, kad vykdo mano valią.

7. Jau Pirmajame laikotarpyje mano darbas ėmė atsiskleisti, leisdamas jums pažinti vienintelį tikrą Dievą.

8. Šiandieniniame laikmetyje Aš paruošiau neišsilavinusius protus, per kuriuos jums perdaviau savo Žodį. Nes visada siekiau paprastumo.

9. Tokiu pačiu būdu Aš ugdžiau Mozės, paprasto, dorybių kupino ir didžios dvasios vyro, protinius sugebėjimus. Per jį Aš daviau savo Izraelio tautai Įstatymą ir keturiasdešimt metų vedžiau ją per dykumą, kad atvesčiau į Pažadėtąją žemę.

10. Antrajame laikotarpyje atėjo „Žodis“ Jehovos, kad taptų žmogumi, kaip tai buvo numatę pranašai. Tačiau prieš tai atėjo Elisas, kad jam paruoštų kelią.

11. Dabar jūs esate Trečiajame laikotarpyje, Šventosios Dvasios laikotarpyje. Nuo 1866 metų Aš ruošiau žmogaus protą, kad jis tarnautų kaip pakojis mano Dieviškajai Šviesai, ir nuo to laiko Aš kalbu su jumis per vyrus ir moteris.

12. Tai yra era, kurioje siela turi meilei paklusti kūnui, o kūnas turi paklusti sielos įsakymui.

13. Siela vystysis nuo vieno laiptelio iki kito, ir taip įvykdys savo misiją, kurios ji negalėjo užbaigti žemiškajame kūne.

14. Kur yra apgaulė? Kur mano darbas buvo paverstas verslu, kur buvo klaidingai išaiškintas mano visais laikais duotas žodis? Aš visada prašiau jūsų pastatyti man šventyklą jūsų sieloje. Bet jūsų sumaištis buvo didelė, kai vietoj to pastatėte granito bažnyčias ir gausiai papuošėte jas akmeniniais ornamentais bei atvaizdais, sukurtus žmogaus rankomis.

15. Žmonija: Aš radau jus tapusius stabmeldžiais, kurie mano Dvasią ieško ribotose figūrose. Argi neprisimenate, kad Antrajame Laike Aš jus nuvedžiau prie upių krantų, kad suteikčiau jums savo mokymą? Argi Aš tuo metu mokiau jus stabmeldystės? Ne. Dabar, šiuo metu, Aš ieškau šventyklos jūsų širdyse – šventyklos, kurios nesunaikins stichijos, nes mano darbas, kurį jūs skelbsite, bus toks aiškus ir tyras, kaip ir mano mokymas. Taip bus sunaikintas fanatizmas ir stabmeldystė.

16. Noriu, kad jūsų širdies šventovė visada būtų paruošta, kad Aš joje galėčiau apsigyventi. Jūs turite ją puošti ne lauko gėlėmis, o savo širdies gerais darbais, malda. Šioje šventovėje noriu matyti deglą, kurio šviesa niekada neužges: tikėjimą. Tokiu būdu, kai stichijos siaus, jūs tapsite gelbėjimo valtimi savo artimiesiems.

17. Ateikite pas Mane, o mylima tauta, kad mano Žodžio mana būtų jumoje. Tegul jos esmė tampa gyvenimu jūsų sielose. Aš atėjau šiuo metu, kad vėl jums duoti savo Įstatymą, savo Tiesą ir savo Meilę.

18. Pažvelkite į žmoniją, kuri dėl savo nuodėmių atsidūrė nelaimėje. Turite išeiti jai padėti, suteikdami jai mano mokymą, kad ji pakiltų maldoje.

19. Izraeli: jums jau atėjo kovos laikas, ir nebetoli ta akimirka, kai žmonija išgers labai kartų taurę. Tada jūs turite pakilti maldoje ir pajusti didelį savo artimųjų skausmą. Tačiau supraskite, kad Aš, „“, iš meilės jums ir visai žmonijai parodžiau kelią, kaip įvykdyti šią misiją, praliedamas savo kraują iki paskutinio lašo, ir per jį Aš atėjau paruošti pasaulį savo žodžiu – per jus pačius.

20. Aš esu nuliūdusiųjų guodėjas, Aš esu mylintis Tėvas, kuris drąsina jus jūsų keliais. Tautos dejuoja, joms reikia mano Žodžio, jos ieško Manęs, bet nesugeba Manęs rasti. Jas plaka audros, o jų pikto jūrose jos randa mirtį. Tačiau tu, tauta, turi pakilti kaip drąsus karys, kad žmonija šiuo metu būtų su Manimi.

21. Izraeli, Aš tave ruošiu savo jėga. Remkis į mano Įstatymą, atgailauk, kad nuodėmės pasaulis būtų prie tavo kojų.

22. Mano Žodis suteikia jums tiesos šviesą.

23. Aš nenoriu matyti šios žemės padengtos lavonais. Noriu, kad žmonija kaip naujasis Lozorius prisikeltų iš kapo, o jūs, naudodamiesi jėga, kurią Aš jums suteikiau, padėtumėte jai rasti amžinąjį gyvenimą.

24. Tauta, ko tau trūko, kad išeitum vykdyti mano valią? Pakilkite su užduoties įvykdymo kryžiumi. Palaimintas tas, kuris vykdo savo pareigą, nes Aš jam duosiu viską, ką pažadėjau, ir kai jūs ateisite į mano karalystę, Aš jums pasakysiu: „Sveiki atvykę, mylima tauta, paruoškite savo širdį kaip atvirą knygą, kad į ją įrašytumėte mano dieviškąjį mokymą.“

25. Aš esu tarp jūsų, nes jums reikia mano šviesos. Šiuo Trečiuoju laikotarpiu jūs dar nesudvasinote savo širdžių, tačiau Aš atėjau, kad jas su meile paruoščiau.

26. Aš teikiu jums paguodą ir išbandžiau jus, kad suprastumėte, ar pasinaudojote mano Žodžiu. Vykdykite mano Įstatymą, ir rasite tikrąją laimę. Tačiau kai tik buvote nepaklusnūs, jautėte tik skausmą.

27. Daugelis mane atpažino, išgirdo mano balsą ir pakilo pas mane. Net ir pasaulis, pavargęs nuo materializmo, ieško savo Tėvo. Tačiau jūs esate mano išrinktieji, kuriuos maitinau savo Žodžiu, kad skelbtumėte savo artimiesiems, jog jie priimtų šviesą, kurią jums daviau.

28. Aš jus paruošiau, nes noriu, kad jūs, kaip ir Aš, atliktumėte tikros meilės darbus.

29. Žmonės yra sutrikę, jie ištuština kančios taurę ir nežino to, ką Aš jiems su tokia didele meile daviau savo darbe. Savo širdyse jie pasidavė pagundai ir leido piktžolėms plisti, nors tai nėra mano valia.

30. Trečiajame laikmetyje Aš pasinaudojau geros valios žmonėmis. Vienuose Aš radau gerą valią, kituose – įkvėpimą, o dar kituose – paklusnumą ir mano mokymų laikymąsi.

31. Tačiau tikrai sakau jums: pagunda persekioja mano tautą, siekdama atimti iš jos mano malonę ir mano šviesą. Didelė yra Mokytojo kova, tačiau Aš išlieju savo gailingumą ant savo išrinktosios tautos, nes matau, kad suplėšyta balta tunika, kurią jai daviau.

32. Viską, ko trūko jūsų sielai, Aš jai suteikiau. Aš daviau jums savo Žodį, kad galėtumėte sudvasinti savo širdį.

33. Pasiruošk, mano tauta, pasaulis tavęs reikia. Suprask, kaip jis kursto karus, kaip jį ištiko pagunda, ir dėl to žmonės negali pakilti. Tačiau šiuo metu Aš apšviečiu žmoniją, kad ji priimtų mano ramybę.

34. Mano Karalystė susideda iš taikos ir meilės. Aš reikalauju iš tavęs, mano tauta, šiek tiek geros valios, tvirto pasiryžimo ir begalinio troškimo tarnauti žmonijai. Noriu, kad jūs jaustumėte jų skausmą giliausiose savo būties gelmėse, kad pasigailėtumėte tų, kurie neišgirdo mano Žodžio ir kovoja tik su savo kančiomis. Supraskite, mano vaikai, kad visur skamba skausmo šauksmai, kad žmonija yra sukrėsta, kad tas, kuris tapo kaltas, apsivalo.

35. Sėjkite meilės sėklą tarp savo artimų, naudokite savo dovanas, kad jie pasiektų išgelbėjimą. Juk jūs esate tie, kurie gali tai padaryti, nes Aš į jūsų rankas įdėjau raktą, kad atvertumėte žmonijai duris į mano naujus apreiškimus.

36. Kai įvykdysite savo misiją, Aš priimsiu jūsų padaugintą sėklą. Jūs esate žibintas, kuris turi apšviesti tautų tamsą.

37. Supraskite, kad tai, ką Aš jums daviau, yra amžina, nes Aš įdėjau tai į jūsų sielą. Aš patikėjau savo darbą jūsų rankoms, kad dirbtumėte žmonijos išgelbėjimo labui. Aš daviau jums Įstatymą, kuriuo turi būti valdomos tautos. Tačiau nenuklyskite nuo kelio. Jei šiame dvasiniame darbe bendradarbiaujate su Tėvu, nevykdysite ritualų ir nepalaikysite stabmeldystės. Gilinkitės į mano dieviškąjį mokymą, suvokite mano dieviškąjį ketinimą, kurį jums įkvėpiu, nes susilieju su jūsų siela.

38. Aš jus pasiunčiau į šį pasaulį, jūs esate mano tarnai. Vieni yra įsikūniję, o kiti – dvasinėje sferoje; ir šie pasireiškė per paruoštus protus. Jie atėjo atlyginti. Šiuose mano tarnuose glūdi meilė, nes jie kilo iš Manęs. Jie yra apšviesti, nes Aš juos užliejau savo dieviškąja šviesa ir visus juos apdovanojau. Tačiau jie, savo nuolankumu, bus žmonijos tarnai, o ne valdovai.

39. Elijas atėjo į pasaulį kaip mano atėjimo Antrajame laikmetyje pranašas. Jis buvo tiesos pranašas, kurį Aš pasiunčiau, nes žmoniją vedė klaidingi mokiniai, ir buvo būtina, kad visi sugrįžtų į avidę, nes visi turi patekti į Dangaus karalystę.

40. Trečiajame laikmetyje Aš vėl pasiunčiau Eliją, tačiau Dvasioje, kad jis pasireikštų per Roque Rojasą, kad žmogus po to priimtų mano apreiškimą per balso nešėjus.

41. Aš jaučiu žmonijos kančią, nes ji nepastebi gelbėjimo valties, nesugeba įžvelgti naujos aušros šviesos.

42. Įvykdydamas praeities laikų pranašystes, Aš šiuo Trečiuoju laikotarpiu atėjau Dvasia ir pasireiškiau per žmogaus protą. Mano Dvasia apšviečia žmoniją iš „debesies“.

43. Aš esu Tiesa ir atėjau paruošti širdis, kad jos atpažintų mano kelią ir suvoktų, jog Aš nepalikau pasaulio likimo valiai.

44. Aš esu su jumis kaip atvira knyga. Šiuo metu Aš jums duodu tą patį mokymą, kokį jūsų siela gavo ankstesniais laikais. Tačiau dabar jūs esate išsivystę, todėl mano Dieviškasis Žodis pasireiškė per žmogiškąjį protą.

45. Aš siunčiu savo Visuotinį Spindulį, kad pamokytų jūsų sielą, pažadintų ją ir leistų jai suvokti, kuo susideda jos atpirkimas ir kaip ji turi išeiti į kelią, kad įvykdytų savo misiją. Nes laikai jai praėjo per greitai, ir ji savo įvairiose reinkarnacijose nesugebėjo pasiekti reikiamo išsivystymo.

46. Jūs nesugebėjote valdyti savo kūno, kad jis būtų paklusnus ir paklustų mano Įstatymui. Mat jūs jautėtės silpni ir patekote į pagundą, nes nesustiprinote savęs mano Dieviškojo Žodžio esme.

47. Nors Aš esu Teisėjas ir Visagalis, Aš jūsų neapleidau ir nepasmerkiau, nors jūs mane įžeidėte ir pažeidėte mano Įstatymą.

48. Aš vėl jums paaiškinau, kaip turite pasiekti tobulą kelią, kurį jums nubrėžiau, kad galėtumėte rasti Dvasios gyvenimą.

49. Šiuo metu jūs visi atvykote čia, kad įvykdytumėte misiją, kurią Aš jums patikėjau. Tačiau, pamatęs jus miegančius, Aš kreipiausi į jus ir pareikalavau pasiaiškinti, nes jūs neklausėte savo sąžinės balso.

50. Aš išliejau ant jūsų savo Dieviškąjį Žodį kaip kristalinį vandenį. Aš įdėjau savo Meilę ir savo Žodžio esmę į jūsų širdis kaip tobulą ir nepakartojamą mokymą. Tačiau koks pavyzdys buvo tas, kurį parodėte savo artimiesiems?

51. Dėl jūsų nepasirengimo pasaulis nesuvokė to darbo, kurį patikėjau jūsų rankoms, didingumo. Žmonės savo širdyse nepajuto mano Dieviškosios Dvasios ramybės, jie yra susiskaldę ir puoselėja skirtingus idealus, ieško naujų dievybių ir naujų įstatymų, kad galėtų save vadinti Dievo atstovais šiame pasaulyje.

52. Aš kalbėjau jums teisingai, kad jūs suvoktumėte savo klaidas ir būtumėte pavyzdžiu kitiems. Juk jūs esate Šviesos vaikai, pasaulio skonis ir druska, pripažinti Dvasinio Izraelio tauta.

53. Aš esu jūsų Mokytojas ir siunčiu jums savo Šviesą, kad pašalintų iš jūsų bet kokią tamsą, kad paverstų jus gerais mokiniais, kurie laikytųsi mano mokymų ir atvertų savo artimus.

54. Aš jums kalbėjau apie apaštalus, kuriuos mano gailestingumas išrinko Antrajame Laike. Aš jiems suteikiau įrodymą, kad jie tikėtų manimi ir sektų paskui mane. Kai jie suprato, kad iš tiesų yra su Mokytoju, jie atsiklaupę pasiūlė man sekti paskui mane, kad taptų mano mokiniais, mano Įstatymo ir mano Darbo skelbėjais.

55. Jų širdys buvo tokios pat trapios kaip ir jūsų. Buvo būtina, kad Mokytojas įdiegtų į jų širdis kiekvieną skiemenį, kad juos paverstų gerais mokiniais.

Jiems gavus mano mokymus ir visus meilės įrodymus, kuriuos jiems suteikiau, buvo mano valia juos išsiųsti, kad jie kalbėtų apie tai, ką išgirdo iš manęs.

56. Tačiau prieš Mokytojui išsiskiriant, reikėjo išbandyti jų širdis. Todėl Aš juos išsiunčiau skirtingais keliais, kad pamatytumėčiau jų pasitikėjimą, drąsą ir įsitikinimą mano tiesa. Tačiau likę be Mokytojo jie jautėsi kaip maži vaikai, jų drąsa smuko, valia susilpnėjo. Jų pakilumas ir pasitikėjimas savimi

dar buvo menki. Taigi jie patyrė kartėlį ir liejo ašaras. Tačiau Mokytojas vėl juos suvienijo, kad įkvėptų jiems pasitikėjimo ir meilės.

57. Kai Aš atėjau į šį pasaulį, nesiremiausi jokių žmogiškuoju idealu, taip pat neperėmiau jokių mokymų iš kokios nors religijos ar mokslo. Aš pats buvau Žinojimas, Tobulumas, pats Dievas, tapęs žmogumi šiame pasaulyje, kad ištikimai įvykdyčiau Mozės įstatymą, kuris buvo klaidingai suprastas.

58. Kai minia susirinko klausytis Jėzaus mokymų, mano apaštalai sutelkė į tai savo dėmesį ir su pagarba klausėsi mano žodžio. Pakako vieno sakinio, ir jie jau suvokė „Dieviškojo Žodžio“ begalinį gailėstingumą. Pakako vieno žodžio, ir jie jau sukūrė knygą, kupiną neišmatuojamos išminties ir žinių apie mokymą, kurį Aš tuo metu skleidžiau. Nes Aš jiems suteikiau tobulą mokymą, kad mano išrinktieji galėtų stoti prieš žmoniją ir vesti ją meilės, taikos ir supratimo keliu.

59. Aš niekada jūsų nepalikau, visada stengiausi dėl jūsų, dėl visos žmonijos, ir kiekvienam daviau tai, ko jam trūksta, kad jūsų siela sustiprėtų ir pati galėtų nutraukti ryšius, kurie ją pririša prie materializmo.

60. Aš vėl atėjau šiuo metu Dvasia kaip Galia ir Meilė virš šios žmonijos, nes ji nuklydo, o žmonės paskelbė karą – dabar, kai gamtos jėgos išsilaisvino, išbandymai ir ligos siaubia šalis, o namai apdengiami gedulo juostomis – dabar, kai širdys rauda, o kankinami kūnai eina savo gyvenimo keliais be orientacijos, nerandant nė vienos rankos, kuri jiems geranoriškai pasiūlytų duonos, stiprybės ir pagalbos.

61. Mylingas Tėvas negali palikti žmonijos jos netikrumo, kančios ar sielvarto akimirkomis. Pranašystės, kurias Aš jums daviau, dabar išsipildo.

62. Atsitraukite nuo materializmo, kad galėtumėte vykdyti dieviškąjį ir dvasinį įstatymą, kurį Aš jums daviau. Jis yra tobulas, tyras ir pilnas šviesos, kad jūs rastumėte gyvenimą, gailėstingumą ir sugebėtumėte eiti meilės, supratimo ir dorovės keliu.

63. Jūsų širdis nepasidavė mano meilei, jūsų tamsa ir nesupratimas neleido jums atrasti mano mokymų prasmės tobulame šviesoje, kurią Aš išlieju į jūsų sielas, o jūsų ausys manęs neišgirdo. Argi norite, kad Jėzus nusileistų tapti žmogumi, kad galėtumėte jį jausti šalia savęs ir ranka paliesti Jo žaizdas, Jo drabužius? Ne, tas laikas jau praėjo.

64. Mylimi mokiniai, tikrai sakau jums: šiuo metu Aš išlieju ant jūsų savo Šventąją Dvasią ir savo Žodžio esmę į jūsų širdis.

65. Kaip Tėvas priimu kiekvieną, kuris klausosi mano Žodžio, ir kiekvieną, kuris pasirengęs išeiti visais keliais, kuriuos jam nurodo mano valia.

66. Aš ateinu šiuo metu, kad vėl pajustumėte tikėjimą, pasitikėjimą ir mano meilės šilumą – kad gyventumėte su Manimi per amžius, kad

galėtumėte atsigaiivinti ir skaityti mano apreiškimus bei mokymus tarsi atvirą knygą.

67. Šiuo metu mano Dieviškoji Dvasia yra kaip spindinti žvaigždė priešais jūsų sielą. Aš dovanuju jums savo šviesą ir meilę, kad visada pasitikėtumėte savo Tėvu ir Kūrėju. Nes atėjo laikas, kai noriu matyti jus pasiruošusius savo sielose. Aš nebegaliu leisti, kad sakytumėte, jog jūsų Tėvas nutolo nuo jūsų. Ne, mano vaikai, jūs nesate vieni.

68. Nenoriu matyti jūsų keliaujančių su neramu sielos jausmu, nes vidurdienio šviesa apšviečia jūsų širdis.

69. Šiuo metu Aš duodu jums tai, ką saugojau jums savo išde. Tam būtina, kad ieškotumėte Manęs giliausiose savo širdies kertelėse. Būtina, kad vykdytumėte mano Dieviškąjį Įstatymą, kad neklystumėte ir nesukeltumėte sumaišties savo artimiesiems, bet suprastumėte ir gilintumėtės į mano mokymus bei būtumėte mano tikrieji mokiniai, kurie jų laikosi. Taip jūsų dvasinėse akyse „ „ niekada daugiau nebus aklumo, o jūsų ausys bus pasirengusios išgirsti mano balsą, kad jūs tikrai pajustumėte, jog Mokytojas, pasaulio Gelbėtojas, apsigyvena jūsų širdyje ir iš ten pasireiškia. Taip jūs liudysite žmonėms.

70. Kad šis pasaulis būtų apvalytas, būtina, jog jūs savo gyvenimą paverstumėte dvasiniu, kad būtumėte gyva šventovė, atsisakytumėte to, kas jums netinka, ir apvalytumėte savo sielą nuo raupų ir nešvarumų.

71. Nežinodami, kam atėjote ir kodėl Tėvas jus pašaukė, jūs atvykote, o Aš jus priėmiau ir su meile paruošiau. Jei trumpam jus ištiko skausmas, po to Aš suteikiau jums paguodą ir daviau gyvybę, padrąsindamas ir įkvėpdamas jus savo gailėstingumu, kad atgailautumėte už blogus darbus. Nes Aš tikrai noriu, kad prieš Mane pasirodytumėte švarūs ir apvalyti.

72. Jei taip nebūtų, jūs nebūtumėte pasodinti prie mano stalo šiuo Trečiuoju Laiku, nebūtumėte sutikę pasinaudoti vandeniu, kuris jus apvalina, ir eitumėte klaidingais keliais. Bet Tėvo balsas nuskambėjo jūsų širdyse ir sugrąžino jūsų jautrumą, ir taip jūs galėjote pasirodyti prieš savo Viešpatį.

73. Aš jus paruošiu ir sustiprinsiu, kai jūsų tikėjimas grės išblėsti. Būtent Aš jį uždegiau, kad jūs jį puoselėtumėte, nes Aš nenoriu, kad jis užgestų. Noriu, kad savo pasiruošimu apsivalytumėte nuo dėmių. Juk jūs iš tiesų esate išrinktieji, ir Aš noriu, kad vieną dieną išlaisvintumėte savo artimus iš tamsos. Tam jūs turite iš visos širdies pažinti savo Dievą ir skleisti žinią apie mano mokymą pasaulyje, uždegdami deglą kiekvienoje širdyje. Tai yra tarnystė, kurios iš jūsų tikisi jūsų Dievas ir Viešpats, ir kurios tikisi ir žmonija.

74. Aš jus mokiau pakelti savo sielą ir susieti ją su Dieviškąja Dvasia. Aš reikalauju iš jūsų atsinaujinimo ir sakau jums: jūsų Tėvas yra visiškai Meilė ir Gailestingumas, ir Aš apsireiškiu savo Kūrinijos pilnatvėje. Aš jus mokiau, kaip turite perduoti mano meilę, Aš jus išlaisvinau, ir jūs nebėra vergijoje, nes Aš sudeginau viską, kas buvo nešvaru jūsų viduje, ir ta ugnis apvalė jūsų darbus bei mintis. Aš nutraukiau ryšius, kurie jus siejo su šiuo pasauliu.

75. Jūs nuklydote klaidingais keliais – keliais, vedančiais į mirtį. Todėl mano Žodis jus mokė kaip balsas, kuris jus pataisė ir pažadino iš gilaus miego. Aš jums priminiau tai, ką buvote pamiršę. Aš jus išaukštinau ir jūsų širdį pavertiau šventove.

76. Tai yra mano kova, skirta jus išgelbėti, nuimti akis dengiančias raištes, kad galėtumėte mane pažinti mano tiesoje. Iš atstumtųjų, kuriais buvote anksčiau, aš jus pavertiau Šviesos vaikais, išrinktaisiais vaikais, kurie vilki geriausius drabužius net ir būdami įsikūniję. Buvo mano valia, kad jūs suvoktumėte mano buvimą, kad pasirengtumėte ir gyventumėte mano karalystėje.

Aš norėjau, kad būtumėte pirmieji, kurie mane mato dvasiškai ir jaučia, kad apie tai liudytumėte savo artimiesiems. Sakykite, kad atėjo valanda, kad jie pasiruoštų, kad netikintieji įtikėtų. Sakykite žmonėms, kad mano karalystė yra jų pačių sielose. Belstykite į širdis, eidami nuo durų iki durų, kad pažadintumėte miegančiuosius, nes juos užvaldė mirtis.

77. Žmonės sukėlė karus, kad apgintų savo laikinuosius sostus ir turtus. Eikite ir pasakykite jiems, kad Taikos Kunigaikštis atėjo kovoti su blogiu. Tačiau ši kova vyksta meilės ir šviesos ginklais. Nes Aš išgirdau našlių dejonę ir verksmą, našlaičių skundus, mačiau žmonių nerimą ir priešišumą.

78. Eikite pas juos ir pasakykite jiems, kad atėjo gyvasis Dievas, kad jiems nereikia savo pačių rankomis sukurtų statų, nei materialių šventyklų – kad Meilės, Šviesos ir Taikos Dievas kviečia visus savo vaikus, kad jie atsinaujintų ir klausytųsi sąžinės balso.

79. Sakau jums: „Sveiki atvykę, „pasiklydęs sūnau““. Jūs daug verkėte, nes susidūrėte su piktadaryste ir nutolote nuo mano amžinojo gailestingumo. Matėte tik bedugnes ir dykumas. Tačiau dabar pažvelkite į gyvojo vandens šaltinius, kurie amžinai numalšina jūsų troškulį. Pažvelkite į Gyvybės medį, kuris jums dovanoja savo vaisius ir pavėsį po savo lapija. Aš siūlau jums prieglobstį ir maistą ir pašalinsiu jūsų praeities laikų materializmą.

80. Aš patikiu jums Evangeliją, kurią turite skelbti, kad žmonija mane pažintų ir, trokšdama mano meilės, pakiltų į „“. Sakykite savo

artimiesiems, kad Aš, kaip Tėvas, kupinas meilės, laukiu jų išskėstomis rankomis. Sakykite jiems, kad dabar atėjo laikas jų dvasiniam susivienijimui – laikas panaikinti jų ribas ir pašalinti tarpusavio atstumą. Juk man jūs visi esate mano vaikai, ir aš jus visus myliu vienodai. Perduokite jiems šias žinias, eikite pas juos kaip mano atstovai ir savo kelyje sekite mano pavyzdžiu, kad jūsų žodžiai būtų pilni padaršinimo, paguodos ir gyvybės.

81. Kovokite savo gyvenimo kelyje ir nugalėkite pasaulio tamsą. Pašalinkite stabmeldystę iš širdžių; paruoškite kelią, kad visi pasiektų Mane. Visur, kur skelbsite šį šauksmą, ne jūs, o Aš leisiu išgirsti savo balsą, ir kur bebūtumėte, ten būsiu Aš.

82. Tėvas jums sako: „Pasiruoškite, nes Aš apsigyvensiu jūsų širdyse. Jei būsite to verti ir jūsų sielos bus stiprios, tai ne jūs, o Aš, su begaline meile, apdovanosiu žmoniją.“

83. Supraskite, kad Aš pasinaudosiu jumis. Turite pasiruošti liudyti apie Mane ir parodyti žmonijai taikos ir įstatymo vėliavą kaip išgelbėjimo prieglobstį nelaimės ištiktiems. Kalbėkite be baimės prieš teorijas, klaidingus mokymus apie dvasingumą. Sakykite jiems, kad Tėvas nenori žmonijos pražūties, kad Jis siekia visų savo vaikų išgelbėjimo.

84. Sakykite, kad ir jūs atėjote pas Mane neturėdami nieko gero, kad buvote kurti ir akli tiesai. Sakykite, kad ir užkietėjęs nusidėjėlis, praradęs tikėjimą, galės išsigelbėti, kad Aš sugebėsiu apvalyti ir išgryninti jo sielą. Todėl nebijokite nusileisti į gelmes, kad išgelbėtumėte savo artimus. Lipkite į kalnus ir ten taip pat dalykitės. Tačiau iš širdies būkite nuolankūs, romūs ir dori. Kaip jūsų vedlys, Aš jums paliksiu Šventosios Dvasios šviesą, kuri išlieta visoje visatoje.

85. Jei jūsų artimųjų klaidingi aiškinimai trukdo jūsų keliui, pasakykite jiems, kad sveikiems gydytojo nereikia. Budėkite ir melskitės, dvasiškai pakilkite pas Mane. Nes Aš nugriausiu Babelio bokštą, sunaikinsiu stabų atvaizdus, supainiosiu mokslininkus, parodysiu savo Šviesą, pašalinsiu žmonių aklumą ir išrausiu priešiškus bei piktus ketinimus su šaknimis. Aš pasirūpinsiu, kad mirusieji prisikeltų, kad tie, kurie laikė save dideliais, suvoktų savo menkumą, ir pasirūpinsiu, kad išdidieji nusilenktų prieš Mane.

86. Aš siekiu sielos išgelbėjimo, ir šiuo didžiosios kovos metu jūs turite kalbėti tiems, kurie nori Mane vėl nukryžiuoti.

87. Tėvas jums sako: jei mane mylite, laikykitės mano įstatymo, dirbkite su savimi. Jei jaučiatės silpni ar ko nors trūksta, prašykite Tėvo, nes Aš jus išklausysiu. Tačiau prašykite to, kas teisinga, tada Aš jus pripildysiu savo malone.

88. Jei pasirengsite, Aš padarysiu jus savo apaštalais, kurie atskleis mano meilę. Tačiau nesigirkite ir nedarykite pernelyg didelių žingsnių, kad nenuklystumėte. Kai ateis laikas, Elisas aprūpins jus Šventosios Dvasios šviesa.

89. Dovanų, kurias jums daviau, Aš neatimsiu, nei jų pakeisiu. Jos amžinai liks jūsų sielose, o kai pasieksite kalno viršūnę, pamatysite savo kovos vaisių.

90. Vadovaukitės mano tobuliausiais mokymais, nešiokite savo širdyse ramybę ir taiką, kad galėtumėte jais dalytis su kitais.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 363

1. Mylimi mokiniai, išklausykite žodį, kuris jus sustiprins. Būkite įsitikinę mano darbo tiesa, kad galėtumėte jį vykdyti ir savo pavyzdžiu parodyti savo artimiesiems.

2. Kai žmogus atsinaujina, kai jame viešpatauja mano tiesa ir jo dvasiniai sugebėjimai nugalioja žemiškus troškimus, tada jis bus supratęs mano darbą.

3. Didžiulė yra mano darbininkų pastanga, o kelias, kurį reikia nueiti, yra labai ilgas. Jo darbas prasidėjo, o sėkla jau pasėta. Tačiau ateis kiti darbininkai, kad nuimtų derlių ir laikui bėgant vėl pasėtų sėklą. Tavo užduotis, mano tauta, yra pasiekti, kad šiais laikais būtų pripažintas mano darbas ir kad žmonija gautų mano begalinės išminties malonę, kokios ji dar niekada nebuvo patyrusi.

4. Mano Šviesa, plisdama po visą pasaulį, paskatino, kad kiekviename mokyme būtų ieškoma mano tiesos. Tai yra priežastis, dėl kurios žmonės elgiasi taip, kaip elgiasi, remdamiesi savo skirtingais tikėjimais.

5. Tai yra pranašystės išsipildymas. Kas iš jų atstovauja tiesai? Kas slepia alkaną vilką avies kailyje? Kas, vilkėdamas *tyrą* drabužį, užtikrina savo absoliučią vidinę tyrumą?

6. Jūs turite taikyti spiritualizmą, kad atrastumėte mano tiesą; nes žmonija susiskaldė į tiek daug tikėjimų ir pasaulėžiūrų, kiek atitiko žmogaus mąstymo raidą.

7. Taip susiformavo vis daugiau sektų ir konfesijų, ir jums bus labai sunku įvertinti tiesos kiekį, glūdintį kiekviename iš jų.

8. Mano mokymas apšviečia žmonių mintis ir įsivaizdavimus, ir palaiapsniui kiekvienas suvoks pagrindus, kaip tobulinti savo darbus ir nukreipti juos į tobulesnį bei aukštesnį kelią.

9. Spiritizmas nėra naujas mokymas, siekiantis prilygti praeities tikėjimų mokymų raidai – ne, tai tas pats apreiškimas kaip ir Pirmojo bei Antrojo laikotarpio. Jis yra visų religijų *pagrindas*, kurį Aš noriu priminti žmonijai šiais susiskaldymo laikais, kad ji nepamirštų savo ištakų.

Žmogaus darbai, jo papročiai ir būdai, kuriais siekiama paveikti pojūčius, kad įvairiose religijose būtų galima pasigirti ir didžiulėmis jomis, prieštarauja tam, ką mano darbas nori parodyti pasauliui.

10. Per Jėzų Aš palikau tobulą mokymą, kad tarp žmonių vyrautų meilės supratimas. Jo pasekmės buvo palaima pasauliui. Dabar vėl prisimenami krikščioniški principai. Tačiau pasaulis yra toks toli nuo jų, kad tik išbandymai, kuriuos žmonija šiuo metu išgyvena, primins jai meilę, kurią Mokytojas mokė savo pavyzdžiu.

11. Mano mokymas yra ta šviesa, kurios jūs turite ieškoti, kad tarp žmonių visada viešpatautų taika.

12. Kiekviename veiksmė, kuriame glūdi geri ketinimai, atsiskleidžia mano darbas. Tai yra esminė visko, ką žmogus gali sukurti, siekdamas geranoriškų tikslų, turėdamas nuoširdžių ketinimų padėti žmonijai, suartinti tautas, vesti žmones aukštesnio tobulėjimo ir kilninimo keliu, dalis.

13. Dvasinis tobulėjimas, kurio Aš jus vėl mokau, yra dieviškasis darbas, kuris, nors ir toks didis, gali susiaurėti, kad atsiskleistų meilės veiksmė. Tačiau neklyskite ir nelikite pavaldūs kokios nors religinės bendruomenės kulto apeigoms, taip pat nesekite idėjomis, kurias kiti žmonės įtvirtino kaip neįkintamas.

14. Aš jums sakiau, kad mano darbas neturi jūsų suskaldyti, kad turite suvienyti savo mintis ir daryti gera, dalydamiesi mano mokymais su savo artimaisiais. Jei jie jų laikosi, nesvarbu, kokia yra jų doktrina. Jie pajus dvasinimą, kai skleis savo meilę tarp savo artimųjų.

15. Yra daugybė žmonių, kurie suvokia mano darbo dvasinę esmę ir ją įgyvendina dėl pasitenkinimo, kurį teikia meilės ir gailingumo dalijimasis.

16. Kai ateis laikas, kai mano Žodžio nebus galima išgirsti per žmogiškąjį protą, atsiras tokių, kurie bandys kalbėti, piktnaudžiaudami mano vardu. Tačiau Aš jums jau sakiau: jie bus apgavikai!

17. Aš jūsų nepaliksiu vienu. Jūsų protas nuolat gaus mano įkvėpimą. Aš būsiu jūsų žodžiuose, jūsų veiksmuose. Jūs ir toliau galėsite rinktis, kad prisimintumėte mano Žodį. Todėl leidau, kad jis būtų išsaugotas raštu, kad jis būtų jūsų nuolatinio studijavimo tema. Tačiau nėra mano valia, kad jūsų susirinkimuose vyktų protą apsvaiginančios kulto apeigos. Nes tada tai, ko aš jus mokiau, išsigimtų į ritualus ir tradicijas.

18. Aš patikėjau jums savo darbą; kiekvienas iš jūsų turi eiti savo keliu, vykdyti savo pareigą. Suderinkite savo poreikius su mano mokymo nurodymais. Visuose savo veiksmuose atrasite progą mylėti savo artimą ir jam atleisti, atleisti savo artimiesiems – ne iš mistinės perspektyvos, o kaip natūralų veiksmą, suderintą su tuo vystymosi etapu, kurį dabar išgyvenate. Tokiu būdu pasaulis palaipsniui supras mano darbą.

19. Jeigu žmonija būtų išklausiusi, supratusi ir įsigilinusi į mano mokymą, prieš ją horizonte būtų atsivėręs tiesos ir meilės kelias, ir ji nepatirtų tų skausmo ir baimės išbandymų, kuriuose dabar yra.

20. Supraskite, kad niekas nėra teisingas ir tobulas. Jūsų nuodėmės yra didelės, jūs kovojate su savimi. Būtent todėl Aš jums suteikiau savo gailingumą.

21. Kaip ta mano išrinkta mokinių minia, kuri verkė dėl Jėzaus išvykimo, tačiau vėliau gavo dievišką įkvėpimą, kurios protas buvo apšviestas ir kuri paaukojo savo gyvybes, kad apgintų mano darbą, taip ir jūs liūdėsite dėl Mokytojo išvykimo, susijusio su jo apreiškimais. Tačiau jūsų protas atsivers, jūsų širdis užsidegs meile ir gailestingumu savo artimiesiems, ir jūs toliau mylėsite Mane, mylėdami savo artimą ir jam atleisdami.

22. Tada mano tiesa atsiskleis dvasiškai, ir viskas taps didingesnė, teisingesnė ir tikresnė.

23. Kadangi žmonija nesilaiko Visuotinio Įstatymo, kuris valdo visą kūriniją, įsivyras nekontroliuojama padėtis, kuri pasireikš gamtos jėgų smurtu.

24. Žmogus suskaidė atomus, o jo išsivystęs smegenų darbas naudoja šį atradimą, kad įgytų didžiausią galią ir atneštų mirtį.

25. Jeigu žmogus būtų *dvasiškai* išsivystęs tokiu pačiu mastu kaip jo mokslas ir intelektas, jis naujų gamtos jėgų atradimus naudotų tik žmonijos labui. Tačiau jo dvasinis atsilikimas yra didelis; todėl jo savanaudiškas protas panaudojo savo kūrybinę jėgą žmonijos nenaudai ir pasitelkė naikinimo jėgas, tuo pačiu nusigręždamas nuo Jėzaus „ „ meilės ir gailestingumo principų. Todėl, jei pamatysite, kad iš dangaus krenta ugnies potvynis, tai įvyks ne todėl, kad atsivertų pats dangus ar kad saulės ugnis jus kankintų – ne, tai yra žmogaus darbas, kuris sės mirtį ir sunaikinimą.

26. Aš atėjau šiuo metu, kad priminčiau jums savo meilės mokymą, o rytoj jūsų anūkai galės išgirsti mano balso skambesį, raginantį juos prisiminti ir suvokti, kad egzistuoja didesnės jėgos, galinčios juos sunaikinti.

27. Sakau jums tą patį, ką tada sakiau savo mokiniams: „Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą“, nes jūs išgyvensite sunkius laikus. Tačiau jei jūsų tikėjimas bus stiprus, pamatysite, kad viskas yra žmonijos labui. O ateityje, kai žmonės supras, kad jie dirbo tik priešiškamui ir sunaikinimui, gamtos jėgos bus išlaisvintos žmonijos labui ir sukels meilę bei išliks taikoje. Tada siela ras palankesnę aplinką savo tobulėjimui, nes Aš, o mylimieji mokiniai, atėjau jums duoti taikos ir paguodos. Aš jums kalbėjau apie geresnį gyvenimą ir atskleidžiau didžiuosius stebuklus, kuriuos jūsų siela galės parodyti pasauliui. Nes jūs suteiksite regėjimą akliesiems ir išgydysite sielos ligonius mano meilės žodžiu. Jūs pasieksite, kad raišieji pakiltų iš lovos ir sektų paskui Mane.

28. Atėis laikas, kai, įvykdę savo užduotis ir pasiekę dvasinį tobulėjimą, jūs mane geriau suprasite. Tada jūs pajusite vienybę, o jūsų sielose viešpataus džiaugsmas. Tada jūs visi išmoksite budėti ir melstis, kad

pasaulis pamatytų mano palaimintąjį darbą su tuo tyrumu, su kuriuo aš jį jums patikėjau.

29. Ateis laikas, kai kiekviena sekta ir bažnyčia ims tyrinėti save, ieškodamos to, kas priklauso mano darbui. Tačiau norint rasti tą lobį, joms reikės pakelti savo sielas ir įsiklausyti į Dvasios balsą.

30. Šiandien Mokytojas ir toliau jus moko ir paverčia žmones tikrais krikščionimis.

31. Mano mokiniai, jūs nežinote, kada patirsite savo misijos pabaigą, kada savo kovoje pasieksite pergalę. Nes jūs dirbsite iš kartos į kartą, siekdami, kad žmonijoje viešpatautų dvasinis gyvenimas. Jūs kirsite sienas ir jūras, eisite į provincijas, šalis ir tautas, kad skelbtumėte mano tiesą.

32. Kaip ir Antrajame laikmetyje, kai mano mokiniai, apšviesti Šventosios Dvasios šviesos, be baimės prieš pasaulį ir nesvarstydami atstumų, iškeliavo skleisti mano mokymą, taip ir jūs turite pasiruošti ir, kai ateis laikas, iškelti įvykdyti savo misiją.

33. Šioje eroje Aš buvau geriausias Mokytojas, niekada jūsų nemelavau, visada kalbėjau jums paprastais ir aiškiais žodžiais, kad jūsų sielos ir širdys galėtų mane pajusti ir pasisotinti esme, kuri stiprina ir gaivina.

34. Aš jus pažįstu, ir visais laikais, kai siunčiau jus reinkarnuotis, Aš pasireiškiau jums. Tačiau jūsų smegenys negali prisiminti jūsų praeitų reinkarnacijų.

35. Aš niekada nenukreipiau jūsų nuo pareigų vykdymo kelio, niekada nesuteikiau jums kito įstatymo, taip pat nenukreipiau jūsų į klaidingus kelius, kuriuos sukūrė žmogus. Visais laikais žmonės sekė savo pačių valią ir miniai rodė dievybes, kurias patys sukūrė savo protuose. Iš jų lūpų skambėjo melagingi žodžiai, apgaulingos pranašystės, ir buvo silpnų širdžių, suvaržytų sielų, kurios nesugebėjo išsilaivinti ir suvokti, kad jų laukia amžinas gyvenimas.

36. Taip, Izraeli, žmogaus širdis visada siekė garbinti materialius dalykus, o ausis džiugino skambūs žodžiai. Todėl žmogus pakeitė tai, ką Aš Antrajame Laike atnešiau kaip krikščionišką mokymą, paversdamas jį „religija“. Žmogaus širdyje visada pabudavo egoizmas, godumas ir tuštybė, ir jie pasiskelbė karaliais bei valdovais, kad tauta jiems nusilenktų, kad paverstų ją vasalais, vergais, prirakintų prie nuodėmės ir nuvestų į tamsą, orientacijos praradimą ir sumaištį.

37. Pasaulis atmetė Mane kaip Jėzų, prikaltė Mane prie medinio kryžiaus, o vėliau pavertė kryžių garbinimo objektu ir klaupėsi prieš jį, maldauodamas atleidimo. Šiandien jūs puoselėjate materializmą, priešišumą ir piktą valią. Šiandien žmonija gyvena didžiausiame ištvirtyme.

38. Gyvenimo kelyje pasiklydo suaugusieji, paaugliai, mergaitės ir vaikai, ir jie neranda tobulo kelio, kurį Aš nubrėžiau savo meilės ir gailestingumo pavyzdžiais.

39. Didžiosios žmonių masės pamiršo, kaip turi ieškoti savo Kūrėjo. Sielos leido materijai save valdyti, ir šiandien jos verkia, nes prarado malonę ir galią, kurias mano gailestingumas joms suteikė tuo momentu, kai Jis jas pasiuntė į Žemę.

40. Kas atsitiko Izraeliui? Ką žmonija iki šiol turėjo patirti? Ką visi sutiko savo kelyje?: Tik usnis ir erškėčius, pasaulėžiūrų karą. Visa žmonija yra įstrigusi klaidoje. Tačiau kas turi vėl sutvarkyti tai, ką žmogus sujaukė, kur jis suklydo? Kas turi duoti tai, ko trūksta žmonijai, kad ji galėtų vadovautis šiuo įstatymu, šiuo mokymu ir šia šviesa?: Aš, Guodėjas, kuris Trečiajame Laike nusileidžiu „debesyje“, kad kalbėčiau tautai ir ją mokyčiau, kad dar kartą jai priminčiau, jog ji kelyje viską prarado, ir kad Aš, kaip Kūrėjas, paėmiau ją už rankos, kad vestų ją savo taku, kad supažindinčiau ją su dvasiniu gyvenimu.

41. Rytoj didžiuliai įvykiai patvirtins tai, ką Aš jums daviau kaip pranašystę, ir dėl skausmo, kurį gamtos jėgos sukelia šalyse ir tautose, žmonės išsirengs ieškoti Izraelio tautos.

42. Karo nuotaikos, nelaimės, ligos ir badas stiprėja, ir dėl to žmogus neturi ramybės nei savo širdyje, nei savo namuose. Argi Aš to norėjau, ir argi mano Šventoji Dvasia nusileidžia tam, kad pasimėgautų jūsų skausmu ir kančiomis? Ne, mylima tauta, mano Dieviškojoje Dvasioje vyrauja begalinis liūdesys.

43. Žmonija pamiršo palaimintąjį aukščiausiąjį įsakymą, kurį Aš jai daviau Antrajame laikmetyje: „Mylėkite vieni kitus“.

44. Aš paruošiau amžių, kuriame žmonija pakils paklusnumu. Jūsų anūkai išvys šlovę, kurią Aš išliesiu ant šios žemės. Nes mano valia turi išsipildyti šiame pasaulyje, kurį Aš jums perdaviau kaip žemiškąjį rojų, ir ateis laikas, kai į šią planetą atvyks tos sielos, kurios pasiekė aukštą išsivystymo lygį ir kurios kovojo. Mano Dieviškoji Šviesa apšvies Žemę, ir joje viešpataus mano įstatymo vykdymas.

45. Iki paskutinės savo gyvenimo materijoje akimirkos prisiminkite mano Žodį, tada jūsų Dvasia jums primins viską, ką išgirdote mano Žodyje ir ką protas buvo pamiršęs.

46. Tuo paskutiniuoju momentu jūsų siela trokš dar vieno gyvenimo akimirkos, kad galėtų įvykdyti savo užduotį, tačiau jūsų likimas turi išsipildyti.

47. Aš sakiau, kad ateis sumaištis ir nepaklusnumo laikas, kuriuo tas „darbininkas“ pakils ir tvirtins, kad mano apreiškimas nepasibaigs žmogaus

proto jėgomis. Tačiau ateis momentas, kai mano Žodis išsipildys, net jei žmogus norėtų priešintis mano valiai.

48. Kiek klaidų kelyje padarė daugelis tų, kuriems Aš patikėjau užduotį ir malonę. Kiek nesupratimo matau, kuris po 1950 metų plinta tarp mano vaikų.

49. Dėl nesupratimo ir kvailumo žmogus sulaiko mano padedančią meilę, įgaliojimą ir malonę bei stovi nuošalyje nuo tikrojo Įstatymo, harmonijos ir tiesos kelio.

50. Aš neneigiu to, ką jums daviau prieš daugelį metų. Nuo 1866 metų per pirmąjį žodžio nešėją kalbėjau tautai ir pranašavau jai, kad ateis laikas, kai mano Žodis nebebus skelbiamas tarp žmonių. Tačiau kai pamačiau, kad širdis apėmė nusivylimas, paprastais žodžiais jiems pranešiau, kad 1950-ieji metai bus paskutiniai, kai mano mokymas bus skelbiamas per pranašų protą – šis žodis buvo pasakytas būtent toje maldos namuose, kurie vadinasi „Damiana Oviedo“.

51. Dar kartą Izraelis susiskaldys iš giminės į giminę, vėl susiskaldys ir norės paniekinti tyrą ir nuoširdų Įstatymą, kurį Aš atidaviau į jo rankas; dar kartą Izraelis grįš prie senųjų kelių ir pasiners į stabmeldystę bei fanatizmą. Jis atsigręs į sektas, pateks į sumaištį, į tamsą ir mėgausis gražiai skambančiais, bet klaidingais žodžiais, kuriuos jam siūlys žmogus.

52. Kiek skausmo mano širdžiai sukėlė tarnai, kurie nesuprato mano Įstatymo, ir kiek skausmo šiuo metu sukelia tie, kurie – nors Aš juos išmokiau ir paskyriau – šiandien suteikė prieglobstį abejonėms ir netikrumui ir dėl savo nesupratimo bei savanaudiškumo pasakė, kad Aš dar kurį laiką pasiliksiu tarp žmonių, kad pagal jų žmogišką valią dar kartą nuleisiu savo Visuotinį Spindulį ir ilgą laiką toliau save apreiškiausi.

Todėl Aš jums sakiau: kada Aš savo žodžiuose parodžiau neryžtingumą, netikrumą ar valios prieštaravimą? Niekada, iš tiesų, nes tada Aš nebebūčiau tobulas, nebebūčiau jūsų Dievas ir jūsų Kūrėjas.

53. Maniujė yra ryžtingumas, viena valia, ir todėl Aš kalbu taip aiškiai, kaip ryškus dienos šviesos spindulys, kad visi galėtų pajusti Mane Mano buvime, Mano esmėje ir Mano galioje, kad dvasia galėtų atpažinti (*pagrindinį*) protą ir Žodį, kurį Aš daviau per žmogiškąjį protą.

54. Mokytojas jums sako: žmogus pastatė pastatus ir pavadino juos bažnyčiomis, o šiose vietose į jas įeinantys žmonės reiškia pagarbą, puoselėja fanatizmą ir stabmeldystę bei garbina tai, ką pats žmogus sukūrė. Mano akyse tai yra pasibjaurėtina, todėl Aš, Izraelio tauta, pašaliniau iš tavęs viską, ką tu iš pradžių žinojai ir girdėjai, kad tu atsisakytum savo fanatizmo.

55. Izraelio tautos maldos namai turi tapti žinomi žmonijai, jie neturi būti uždaryti, nes jie turi suteikti prieglobstį silpniesiems ir paklydusiems, pavargusiems ir sergantiems. Per jūsų pasiruošimą, per paklusnumą mano aukščiausiąjai valiai ir mano Įstatymo laikymąsi Aš pasirodysiu tikrųjų mano Dieviškumo mokinių darbuose.

56. Jums neturėtų kelti nerimo tai, kad pasirodo ir netikri žodžio skelbėjai, netikri bendruomenių vadovai, netikri „darbininkai“, kad jų Dievą piktžodžiaujančios lūpos kalba tautai ir tvirtina, jog mano Žodis ir mano Visuotinis Spindulys ir toliau liks tautos mokymu.

Aš atskleisiu, *kas* yra apgavikas, *kas* nesilaiko Įstatymo pagal mano valią, *kas* yra tas, kuris išreiškia tik savo valią, ir Aš atskleisiu darbą, kurį jis padarė, bei Įstatymą, kurį *jis* sukūrė, ir jie bus atmesti bei išvaryti.

Nes Aš sulaukysiu dieviškąją malonę ir galią, o pagunda juos sugaus į savo tinklus, ir todėl kiekvienas, kuris jų ieškos, savo sieloje nepatirs mano Šventosios Dvasios malonės.

57. Kai bažnyčių ir sektų atstovai pamatys, kad Izraelis skyla, kad Izraelis vienas kitą neigia ir yra silpnas, jie ieškos priežasčių, kaip pasiglemžti neįkainojamos vertės brangakmenį, kaip pasisavinti Naujosios Sendoros skrynią ir rytoj pasakyti, kad *jie* yra tikrieji Dievo siųstieji tarp žmonių ir mano dieviškumo atstovai.

58. Jūs visi žinote pirmojo Įstatymo įsakymo prasmę: „Tu turi mylėti Dievą labiau nei savo tėvus ir vaikus – labiau nei save patį ir viską, ką turi žemėje.“ Jei elgtumėtės taip, pajustumėte sielos ramybę, jūsų kančios bus lengvesnės, o gamtos jėgos bus jums gailestingos. Tada išgyvensite išbandymus, skirtus jūsų sielai tobulinti, nejausdami nesėkmės.

59. Kai tik suprasite šį įsakymą ir jo laikysitės, būsite patenkinti savo likimu, mylėsite žmones ir gerbsite jų gyvenimą. Jūsų darbuose bus teisumas, ir tuomet savo gabumus panaudosite savo ir artimųjų labui.

60. Nors kelias, kurį Aš jums nubrėžiau, nėra malonus, o yra atsižadėjimo ir griežto mano įsakymų laikymosi gyvenimas, tačiau tai nėra aukos kelias. Meilė ir gailestingumas nereiškia skausmo, priešingai, jie yra džiaugsmas ir gyvenimas sielai, ir Aš siūlau jums šią palaimą, kad pažintumėte tikrą dvasinį laimėjimą.

61. Savo skausmą patys sau sukėlėte, kai nutolote nuo Įstatymo laikymosi. Ar norite sustabdyti karo plitimą ir jo pasekmes? Tuomet mylėkite ir atleiskite, dalinkitės savo duona, ir jausitės laimingesni. Pasitikėkite dieviškųjų įstatymų veiksmingumu, jų išmintimi ir teisingumu, tada jie jus apsaugos.

62. Būkite sielos, rūpestingos savo darbams, ir gyvenkite maldoje bei nuolat ruoškitės, kad būtumėte tvirti prieš pagundas ir nugalėtumėte

vyraujančią materializmą. Iš pradžių jūsų žingsniai bus klupantys, kaip mažo vaiko, kuris tik pradeda vaikščioti. Bet vėliau jūs tapsite stipresni, įgysite žinių, kol pasieksite savo dvasinių gabumų išsiskleidimą, kurio vertė žemėje yra neįkainojama.

63. Jei imsitės šio kelio, tapsite didžiųjų dorybių žmonėmis ir sugebėsite valdyti savo kūną bei gyventi dvasiškai. Savo gyvenimo kelyje sąžinė bus jūsų švyturys. Ji bus jūsų draugas ir teisėjas. Ji visada kalbės jums tiesą, o jos nurodymai bus teisingi ir būtent tuo momentu, kai jų jums prireiks. Šis balsas yra mano visada švelnus ir mylintis balsas, kuris jums rodo gėrį.

64. Kas gali ko nors bijoti iš Manęs, kuris esu jūsų gyvenimo Tėvas ir Viešpats? Jūsų džiaugsmui ir amžinai laimei aš sukūriau viską, ką žinote, ir net tai, kas jums nežinoma. Neabejokite Tuo, kuris jus myli begalės kartų labiau, nei jūs galite suvokti ir suvokti savo protu. Prisiminkite mano Kančios prasmę, ir kai kartą suprasite, kas esate, jūs pamaldžiai nukreipsite savo žvilgsnį į Mane, kad padovanotumėte Man savo meilę ir paklusniai pasiduotumėte mano įstatymams.

65. Aš perduodu jums savo Žodį, kuris, tarsi dangiškas koncertas, suteikia jums gyvybę. Kai kuriuos iš jūsų randu pasinėrusius į gilų miegą. Tačiau taip, kaip Aš atgaivinau Lozorių, taip šiandien Aš pažadinu jūsų sielą malonės gyvenimui. Pasinaudokite mano jėga ir pakilkite, kad galėtumėte žengti keliu, kuris jus nuves į Dvasios gyvenimą, kuris yra amžinasis gyvenimas.

66. Liko nedaug laiko, kol Dieviškasis Mokytojas atsiims savo Žodį. Tačiau prieš tai noriu, kad būtumėte pasirengę, kad įvykdytumėte misiją, kurią jums paskyriau. Noriu jus išmokyti darbų, kurie patinka mano Dieviškajam Žvilgsniui.

67. Šiuo metu Aš perduodu jūsų protui knygą, kurią rytoj turėsite perskaityti ir išaiškinti. Joje po mano išsiskyrimo rasite mano meilės ugnį, o savo artimiesiems turėsite leisti dalytis jos Dieviškaisiais mokymais, liudijančiais apie protą, žinias ir galią – viską, ką slepia mano Dieviškumas.

68. Šiame Trečiajame amžiuje Aš jus mokiau, kad jūs visi esate vieno Tėvo vaikai, kad mano begalinio gailestingumo akyse jūs visi esate broliai ir seserys, ir kad Aš visoms sieloms suteikiau vienodas dovanas.

69. Palaimintoji tauta, tau prasideda naujas išsipildymo etapas, kurio metu turėsite skleisti mano mokymus. Juk jūs esate mano mokiniai, mano išrinktieji, ir turite būti pasirengę, kad, kaip ir Aš, sėtumėte meilės sėklą žmonių keliais. Tačiau nemanykite, kad visi jūsų artimieji jums tikės, nes iš daugelio jų sulauksite tik pašaipos ir paniekos. Tačiau sėkla vis tiek sudygs, ir jie ateis pas Mane.

70. Kai visos gamtos karalystės ir visa kūrinija pateiks mano teisingumo įrodymus ir liudijimus, nelaikykite to bausme . Tai bus tik išbandymas, kuris privers žmoniją, neklausiusią mano žodžio, suvokti savo klaidą, išgyvenus sumaištį ir kančias, kurias ji priskirs įvairioms priežastims, o ne gamtos jėgų išsilaisvinimui. Tačiau jūs neturėtumėte leisti sau pasimesti, turėtumėte būti pasirengę sėkmingai išlaikyti šį išbandymą tikru tikėjimu, meile ir gailėstingumu savo artimiesiems, o tai padės išgelbėti žmonių mases.

71. Pasiruošk, o Izraelio tauta. Aš palieku jums savo malonę, kad ir toliau būtumėte stiprūs. Paskleiskite šį šauksmą žmonijai. Aš noriu pasireikšti kiekvienoje širdyje, noriu, kad kiekviena siela mane pajustų, ir noriu jai duoti vandens bei duonos, kurie ją maitina ir stiprina. Supraskite, kad žmonija ištroškusi, ir kad jūs neturite palikti jos, kenčiančios dykumoje.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 364

1. Aš ateinu pas jus kupinas meilės, kad apšviestų jūsų protą, kad mano Žodis padarytų jūsų širdį jautrią.

2. Šiuo metu Aš priimu tą, kuris klausosi šio pamokymo, ir tą, kuris nuo jo nutolęs – tiek tą, kuris Mane pamiršo, tiek tą, kuris savo širdies gelmėse sukūrė šventovę.

3. Mokytojas džiaugiasi, matydamas, kad esate geri darbininkai, išnaikinę piktžolės iš savo sėklų ir pašalinę šiaudus iš savo javų, kad Man atnešumėte tik auksinių kviečių varpas.

4. Jūs, kurie taip dirbate, išpildėte pažadą, kurį davėte savo Tėvui tuo momentu, kai atėjote į Mano akivaizdą, kad Aš jums patikėčiau sėklą ir sklypus. Savo paklusnumu jūs Man primenate dauginamą sėklą.

5. Mano darbininkų skaičius padaugėjo. Tačiau laimingi tie, kurie moka sėti ir prižiūrėti savo laukus, nes jie surinks gausų derlių.

6. Mano Tėvo balsas skelbia šaukimą visiems žmonėms. Tačiau tie, kurie gyvena dėl žemiškų malonumų, sukūrė barjerą, kuris trukdo jų sielai išgirsti mano šaukimą. Būtent skausmas juos pažadins ir leis išgirsti mano balsą per sąžinę.

7. Kas laikosi mano Įstatymo, tas sugebės laikytis ir žmonių įstatymų, ir nebus jokių kliūčių ar barjerų, kurie trukdytų jam dirbti mano kūrinyje.

8. Jeigu žmonija gyventų pagal mano įstatymą, ji nebūtų savo aistrų vergas ir neturėtų išgerti kančios taurės.

9. Savo nepaklusnumu ji šią žemę pavertė ašarų slėniu. Visur girdimas skausmo raudos, sektose ir religijose nėra minties vienybės, taip pat nėra brolystės tarp jų.

10. Aš čia paruošiau šią tautą, kad ji, pasitelkdama Tėvo galią ir išmintį, skelbtų taikos, šviesos ir meilės žinią, kuri turi pasiekti visas tautas. Aš jai patikėjau kardą, skydą ir vėliavą, kad ji nenuilstamai kovotų, kol mano valia jai parodys pabaigą.

11. Mylima tauta, pasiruošk ir, kaip Pirmojo laikotarpio dienomis, pasiruošk kelionei bei palik šią „slėnį“, kad iškeliautum į Pažadėtąją žemę. Pasitikėkite Manimi, nes kaip ir tuomet, jūrų vandenys atsitrauks, kad jus praleistų, o dykumoje vėl nebus trūkumo nei manos, nei vandens, trykštančio iš uolos.

12. Kai žmonija pagaliau pradės laikytis mano mokymų, ji pašalins iš savo kelio tą skausmingą išbandymą, kurį pati užsitraukė.

13. Šiandien mano Žodis nusileidžia pas tave, Izraeli, kad padėtų jums tobulėti, kad galėtumėte įvykdyti sudėtingą misiją, kurią Aš jums patikėjau, kad galėtumėte būti pavyzdžiu savo artimiesiems ir bendrapiliečiams. Nes Izraelio tauta, suvienijusi širdis ir sielas, turi būti pavyzdys, turi būti

veidrodis visai žmonijai, o ši turi savo veidą pamatyti atspindėtą Izraelio dvasioje.

14. Aš apšviečiu jūsų protą, kad jūs visi savo mintimis, žodžiais ir darbais galėtumėte liudyti apie Mane. Nes jūs, pradedantieji, esate pašaukti būti mano didžiaisiais mokiniais, o vėliau – žmonijos mokytojais – gerais Šventosios Dvasios mokymo mokytojais, ne materialistais, ne tais, kurie dėl senųjų papročių tapo kvaili.

15. Todėl šiandien iš jūsų reikalauju dvasingumo, pakilumo, paprastumo ir tyrumo kiekviename jūsų veiksme ir elgesyje pagal mano Įstatymą.

16. Elijas dvasiškai ruošia visą pasaulį, Izraelio dvasią, mano artėjančiam išsiskyrimui, kad jūs būtumėte drąsūs ir kupini šviesos kovai, kuri jūsų laukia.

Po mano išvykimo nepulkite į letargiją, taip pat nestovėkite vietoje ar nenukrypkite nuo įprasto kelio, bet nuolankiai ir oriai užimkite mano, kaip Mokytojo, vietą. Jūs – su savo savęs atsižadėjimu, pasirengimu ir dvasiniu pakilimu, savo meile ir gailingumu – turite išeiti sėti dvasinę, trejybinių ir marijinę sėklą visais keliais ir takais, kur jūsų laukia širdys, kur rankos atsiveria, kad jus priimtų, kur mano tiesos ir meilės ištroškusios ir išalkusios sielos laukia mano išrinktųjų atėjimo. Nes netrukus išeisite, kad pažadintumėte pasaulį, kad jis nebegalėtų toliau miegoti, nes tokia yra mano valia.

17. O mylima Izraelio tauta! Elijas padėjo jums pakelti savo sielas. Jis suvienijo jūsų mintis ir valią į vieną. Jis suvienijo visas sielas, kad mano palaimintas spindulys įsikurtų pačioje Izraelio dvasioje.

18. Elijas eina jums priešakyje ir ruošia kelius, daro takus praeinamus. Būtent jis jus apvalina, padeda jums išvalyti net mažiausią jūsų širdies dėmelę, kad jūsų sąžinė visada būtų rami ir pasirengusi tarnauti mano Dieviškumui bei jūsų artimiesiems. Būtent jis suteikia jums naujos drąsos kelyje, kai mato jus nuliūdusius ir prislėgtus – būtent jis įspėja jus apie pavojus ir apšviečia jus apakimo ir tamsos akimirkomis. Būtent Elijas jus guodžia skausmo akimirkomis ir žingsnis po žingsnio veda jus į vienintelį susivienijimo tašką – į tašką, į kurį pašauktos visos sielos, kuris yra Aukštasis Anapus, ir į kurį jūs pateksite pakeldami savo sielą, tikra malda ir tikru Dievo garbinimu.

19. Nebijokite nei žmonių nuosprendžio, nei kritikos. Šiuo metu ir Mane teisia, aptarinėja, plaka, tačiau nenužudys. Mano darbas, mano šviesa ir mano tiesa nebus nugaltėti. Spiritualizmas, kuris yra mano mokymas, negali žlugti, jis ir toliau skleisis, nepaisant žmonių nesupratimo, nepaklusnumo, nedėkingumo, netikėjimo ir tuštybių. Mano Dieviškoji Dvasia ir mano mokymas toliau skleisis ir plis iš širdies į širdį, iš dvasios į dvasią, iš tautos į

tautą ir iš pasaulio į pasaulį, nesustodami. Nes nėra jėgos, nėra galios, nėra įstatymo, nėra kliūtis, kuri galėtų sustabdyti mano Dvasią ir mano Šviesą – nėra šešėlio, kuris galėtų užtemdyti mano Visuotinę Šviesą. Todėl Aš visada būsiu Šviesa, būsiu Tiesa, visada būsiu Dvasia.

20. Bet kaip Aš jums sakiau: jūs esate mano vaikai, kuriuos Aš padariau savo mokiniiais, kad imtumėte mane pavyzdžiu ir taptumėte panašūs į mano dieviškumą, kad galėtumėte visiškai suprasti savo Tėvą, kuris yra Šventoji Dvasia. Bet jūs tai suprasite per savo dvasingumą, remdamiesi šiuo spiritualistiniu, trinitariniu ir marijiniu mokymu.

21. Melskitės už „pirmuosius“ ir dirbkite taip pat naujų kartų labui – už tuos, kurie ateis po jūsų. Jei „pirmieji“ žengė pirmąjį žingsnį, jūs turite žengti antrąjį, o tie, kurie ateis po jūsų, žengs trečiąjį. Ir taip žmonija Man dvasiniu požiūriu vis labiau artės iš kartos į kartą ir iš laikotarpio į laikotarpį, kol pasieks tikrą dvasinį pakilimą ir visišką mano Dieviškumo garbinimą. Tačiau Aš jums sakau: viso pasaulio taika nepriklauso nei nuo *vienos* širdies, nei nuo daugelio širdžių – taip pat ir mano darbo, kuris yra pasaulinis ir dvasinis, sklaida. Viskas priklauso nuo mano valios, bet savo gailestingumu, savo begaline meile Aš leidžiu tau, Izraeli, dalyvauti mano sielos tobulinimo ir pasaulinės taikos kūrimo darbe. Mano vaikai, Aš norėjau, kad jūs dalyvautumėte mano darbe, šiame meilės darbe, šioje šviesos kovoje su tamsa.

22. Atminkite, kad pasaulis jūsų laukia, kad tautos laukia mano tautos, kad šis pasaulis, kuris neranda išgydymo, kuris nepažįsta tikrojo Dievo garbinimo – šis pasaulis, kuris neranda savo Dievo, susitinka su *jumis*, ir kad jis turėtų *mane* rasti *jumyse*, *mane* išgirsti ir *mane* pamatyti. Nes Aš noriu, kad *jūs* būtumėte mano atvaizdas – noriu, kad mano veidas ir mano meilė atsispindėtų jūsų pačių sielose ir jūsų veiksmuose.

23. Nepasiduokite fanatizmui, nes tai nėra tai, ko turėtumėte mokytis. Nepasiduokite stabmeldystei, nes tai nėra tai, ką turėtumėte duoti pasauliui. Turite dvasiškai duoti vandenį, kuris numalšina troškulį – duoną, kuri pasotina alkanuosius, drabužį, kuris dengia nuogumą.

24. Šiuo Trečiuoju Laiku Aš apsireiškiau per žmogiškąjį protą, o tie, kuriuos Aš apdovanojau „pėdų pakojimo“ malone, turėjo vieną iš didžiausių Šventosios Dvasios dovanų: per juos perduodamą mano Dieviškąjį spindulį, kad pasauliui būtų perduotas mano Žodis. Ir jūs patyrėte labai nuolankias, nežinojusias ir nereikšmingas širdis, per kurias Aš jus stebinau savo tobulumo, išminties, sveikatos, gailestingumo ir padrąsinimo žodžiais – savo žodžiu, kuris visada yra begalinis žvilgsnis, skaitantis jūsų širdyse jūsų praeitį, dabartį ir ateitį. Ir visada, kai šiuo Trečiuoju Laiku girdėjote jį per žodžio nešėjus, jautėte, kad Mokytojas yra

su jumis, kad Jis jus stebi, klausosi ir kreipia dėmesį net į paskutinį jūsų prašymą – kad Jis priima jūsų užduočių įvykdymą ir vertina kiekvieną jūsų mintį, kiekvieną jūsų žodį ir darbą.

25. Šiuo Trečiuoju laikotarpiu mano Šventoji Dvasia visiškai atvėrė Aukštojo Anapusio duris, kad leistų mano Dvasiniam Šviesos pasauliui, kupinam tobulėjimo ir trokštančiam įvykdyti užduotis, ateiti pas jus, pasireikšti per žmogiškąją protą, kalbėtis su žmonėmis, aiškinti mano Dieviškąjį Žodį ir dvasiniu fluidu išgydyti sielines ir kūno ligas – tuo fluidu, kuriuo Jėzus, jūsų Mokytojas Antrajame Laike, gydė ligonius – meilės, gyvenimo ir sielos sveikatos fluidu.

26. Mano Dvasinis pasaulis buvo jūsų draugas, jūsų gydytojas, jūsų brolis, bet tobulas brolis, kupinas meilės, kantrybės ir gailestingumo.

27. Palaimintoji Izraelio tauta, į jūsų rankas Aš patikėjau Naujosios Sandoros skrynią. Jūs esate mano išrinktieji, kuriuos Aš paverčiu kristalai skaidraus vandens šaltiniais, kad žmonija pas jus rastų gyvybę teikiantį vandenį.

28. Aš išliejau jumyse savo dvasines malones, jūs esate mano šventykla, kurioje yra mano Šviesa ir mano Meilė. Jūs esate tie, kurie su didžiulių nuolankumu turi išeiti pas minias, pasinėrusias į fanatizmą ir stabmeldystę, kad parodytumėte mano Šviesą tiems, kurie paslėpė mano Tiesą ir iškraipė mano Įstatymą.

29. Tauta, jūs tikėjote mano dvasiniu buvimu, nes jautėte Mane giliausiose savo širdžių gelmėse: tai jūsų siela, kuri vystėsi laikui bėgant.

30. Aš kalbėjau jums per nusidėjėlius, kad išmokyčiau jus ieškoti mano Karalystės. Tačiau jūs materializavote tai, kas priklauso mano darbui. Jūs sukūrėte gyvenimo lygį, kuris nėra tas, apie kurį Aš jums kalbėjau. Jūs materialiai pavaizdavote kryžių, kuris yra išganymo simbolis. Kryžius, prie kurio Avinėlis savo dievišku pavyzdžiu jus išgelbėjo – tas kryžius jau Antrajame laikotarpyje išnyko iš jūsų materialių akių, kad jūs netaptumėte stabmeldžiais.

31. Jau Pirmojo laikotarpio metu Tėvas per savo pranašus kalbėjo jums, kad nepatektumėte į pagundą ir neišsuktumėte į stabmeldystę. Antrojo laikotarpio metu Aš atėjau per Jėzų, kad visai žmonijai perduočiau savo meilės ir tiesos mokymą. Aš nemokiau jūsų jokios religijos, nes religijas sukūrė žmonės.

32. Jau Antrajame laikotarpyje Aš jums sakiau: „Aš sugrįšiu pas jus“, ir Aš išpildžiau savo žodį. Kad ir koks didelis būtų fanatizmas ir stabmeldystė – štai vėl jūsų Mokytojas, pasireiškęs dvasiškai. Aš valau jūsų širdis savo žodžiu, kad pakelčiau jūsų sielas, kad jos pasiektų išgelbėjimą.

33. Laimingas tas, kuris, gavęs mano meilę, mano ramybę ir mano šviesą, moka išgelbėti tą, kuris žlunga, ir savo malda sugeba apšviesti net tas būtybes, kurios gyvena „Dvasiniame slėnyje“ – tas tamsias jėgas, kurios nesugebėjo priimti Šventosios Dvasios šviesos.

34. Tu esi nuolanki, išrinktoji tauta, tačiau Aš padarysiu tave didžią ir išmintingą Dvasioje, kad suteiktum žmonijai orientaciją ir paguodą. Aš kalbėjau tau per įvairius balso nešėjus, kad dirbtum su Manimi kaip pavyzdys šios žmonijos atsinaujinimui.

35. Tu esi tauta, kurią Aš mokiau dvasinio gyvenimo, kad tokiu būdu duotumėte ištikimą liudijimą apie savo Tėvą.

36. Pasiekite visišką mano veiklos supratimą, kad garbintumėte mane iš dvasios į dvasią.

37. Nesistenkite likti savo materializme, nebeįkliūkite į sumaištį ir tamsos pinkles. Šiuo metu, kai Aš jus gelbėju iš nuodėmės pelkės, atpažinkite Mane pagal Mano šviesą, pagal Mano meilę ir pagal Mano teisingumą.

38. Aš nenoriu, kad jūs susiskaldytumėte, nei kad pažeistumėte mano nurodymus.

39. Kodėl tarp jūsų kilo audra?: Dėl jūsų pasirengimo ir mano Žodžio supratimo trūkumo. Kai mano apreiškimas jums šia forma pasieks pabaigą, noriu, kad prieš savo Mokytoją būtumėte vieningi, patirdami pasitenkinimą, kad laikėtės mano įsakymų.

40. Būk pasirengęs, mano tauta, ir neleisk, kad tave apgautų blogi bendruomenės vadovai – neleisk jiems primesti jums *savo* įstatymo. Nes Aš matau, kad jie slepia mano mokymą ir skelbia tik savo, be to, ėmėsi pelnytis iš mano darbo ir pateikia jį kupiną paslapčių bei materializacijų. Mano valia yra, kad jūs skelbtumėte mano darbą tyrai, dvasiškai. Nes šis darbas kilo iš mano Dvasios ir jame glūdi mano Žodžio esmė, skirta žmonijos atsinaujinimui.

41. Aš noriu, kad jūs visi imtumėtės tikro užduoties vykdymo ir pašalintumėte savo netobulumus iš mano Kūrinio. Supraskite, kad nuo pat mano Apreiškimo pradžios per žmogiškąjį protą mano kova buvo didžiulė, siekiant jus išgelbėti nuo nuodėmės.

42. Aš vis dar matau savo avis einančias skirtingais keliais, tačiau Elijas, kaip spindintis švyturys, šiuo metu jus vienija ir suburia į vieną kelią. Jis galingu varpo skambesiu skelbia šaukimą mano išrinktajai tautai, kad ji pasiektų išgelbėjimo uostą.

43. Pirmajame laikotarpyje Tėvas išgelbėjo savo tautą per Mozę. Jis buvo išrinktasis, kad įvykdytų šią sudėtingą misiją. Jis buvo paklusnus „ ir

drąsiai ėjo jums priešakyje, o tautos nesupratimas nė akimirksniai neleido jam susilpnėti.

44. Antrajame laikotarpyje Aš atėjau kaip Tėvo „Žodis“, kad tapčiau žmogumi ir apsireikščiau tarp žmonių.

45. Tai buvo Tėvo įsakymas, kuris turėjo išsipildyti. Buvo būtina gyventi kartu su pačiais žmonėmis, kad jiems perteikčiau savo mokymą ir tiesą. Mano Žodis apsireiškė esme, buvimu ir galia, kad pasibelstų į širdžių duris ir jas atvertų.

46. Aš visada kalbėjau žmonijai kaip intuicija, kaip apreiškimas per pranašiškus regėjimus. Šiandien, šiuo laikotarpiu, Aš atėjau Dvasioje, kad išsipildytų pranašystės, kad žmonija atpažintų naujos aušros šviesą ir pakiltų. Ženklaui jau buvo pranašauti Pirmajame laikotarpyje, ir jie turėjo išsipildyti šiame Trečiajame laikotarpyje, Šventosios Dvasios amžiuje.

47. Aš jums kalbu visiškai aiškiai, kad niekas neliktų paslėpta, ir jei Pirmojoje ir Antrojoje epochose Aš jums nekalbėjau apie tai, ką jums šiandien apreiškiu, tai todėl, kad tokia buvo Tėvo valia. Nes Aš pats išpildžiau savo Žodį ir šiuo metu liudiju jums apie savo buvimą tarp jūsų.

48. Mane supa dvylika Izraelio tautos giminių, ir Aš perduodu visiems savo Žodį, kad, atėjus laikui, jūs išeitumėte ir liudytumėte žmonijai apie mano buvimą.

49. Pakilkite paskutinėmis mano apreiškimo šioje formoje akimirkomis, susivienykite tarsi į vieną darbininką, tarsi į vieną bendruomenės vadovą, kad Aš su džiaugsmu širdyje galėčiau išsiskirti, nes Aš paskatinau savo tautą sudaryti vieną kūną ir turėti vieną valią.

50. Žmonijos nuodėmė manęs nenugalės, ir jūs negalėsite savo netobulumais sunaikinti mano Šviesos, mano Meilės, mano Gailestingumo, nes Aš esu virš visko, kas sukurta, ir nėra jokios jėgos, kad ir kokia galinga ji būtų, kuri galėtų nugalėti mano Išmintį ir mano Galybę. Todėl Aš kalbu jums ir dovanuju jums meilę, kad jūs mane atpažintumėte kaip Tėvą ir garbintumėte mane kaip Dievą.

51. Mano lauko darbininkai: Aš patikiu jums savo Žodį kaip gerą sėklą, kad savo darbo pabaigoje galėtumėte man parodyti, kaip ji padaugėjo.

52. Vykdykite savo misiją, kad Tėvas išpildytų jūsų Dvasiai duotus pažadus. Kodėl norite, kad Aš jums duosiu tai, ko nenusipelnėte? Kodėl norite nuimti derlių, kurio nesėjote? Pirmiausia turite stengtis ir dirbti. Nenoriu, kad jūsų sąžinė jums priekaištautų.

Būkite palaiminti, mano vaikai, nes suprantate savo Tėvą ir norite užsitarnauti šį atlygį savo pastangomis ir darbu. Turite kovoti dėl šio tikslo, ir jei žmonės aukojasi dėl materialaus tikslo ir netgi praranda savo gyvybę,

jūs turite pasiekti šį dvasinį tikslą, kur neprarasite gyvybės. Nes jei ištversite iki galo, įgysite amžinąjį gyvenimą.

53. Užsitarnaukite nuopelnų, kad pasiektumėte Pažadėtąją žemę. Ten turėsite pailsėti po didžiosios kovos.

54. Jei du ar trys iš mano išrinktųjų susirinks ir pakels savo dvasią į mano dieviškumą, Aš būsiu su jais ir juos įkvėpsiu. Kiekvienoje vietoje, kur mane šauksite, Aš būsiu. Nes Aš jums sakiau, kad kiekviena nuodėminga ir nenuodėminga akis mane pamatys, ir visi pajus mano buvimą.

55. Jūs, darbininkai, esate po galingu medžiu, nes žinote, kad Aš jūsų laukiu išskėstomis rankomis. Žinote, kad būtent Man turite parodyti, kaip įvykdėte savo užduotį. Nes tik Aš vienas galėsiu ją įvertinti, nes tai yra mano reikalas, ir Aš esu vienintelis, kuris gali jus apdovanoti arba patraukti atsakomybėn.

Tačiau jūs pasitikite savo Tėvu ir žinote, kad – kad ir koks griežtas būtų mano papeikimas – kartu su juo Aš išlieju jums savo gailėstingumą ir užuojautą. Nes Aš jus myliu ir užjaučiu jus, ir suteikiu jums jėgų ištverti mano papeikimo smūgį.

Kiekvienas iš jūsų turi lauką mano dirbamame lauke, ir jame turite sėti ir nuimti derlių. Aš, kaip Tėvas, priimu jūsų pastangas, jūsų aukas ir jūsų kančias. Aš matau jūsų ašaras ir drąsinu jus savo žodžiu, kad eitumėte toliau, visada pirmyn iki amžinybės.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 365

1. Mokiniai, Aš jus pasodinu prie savo stalo ir prie jo siūlau jums gausų mano mokymo valgį: savo Kūną ir Kraują, Žodį ir jo prasmę, kad šiuo maistu taptumėte nemirtingi ir nenugalimi didžiosiose gyvenimo kovose.

2. Jūs mane supa, o Mokytojas įsiskverbia į jūsų širdis ir mato jūsų liūdesį. Kodėl, mano vaikai? Aš jus paruošiau tikrajam apreiškimui – per tą laiką, kai buvau su jumis ir apsiereiškiau per paprastus ir nuolankius žmones. Tačiau tai nebuvo nei geriausia, nei tobiliausia forma, kurią Aš pasirinkau, kad užmegžčiau ryšį su žmonija. Tai buvo parengiamasis apreiškimas, kad jūsų dvasios akys netrukus galėtų pamatyti Mane ateinantį „ant debesies“, ir tada jūsų sielos taip pat galės bendrauti su angelais jų pakilime.

3. Tobiliausias bendravimas su Mokytoju yra tas, kuris ateis po mano Žodžio paskelbimo. Šių apreiškimų nebuvimas, žinoma, daugelį privers susilpnėti tikėjime – tuos, kurie nesugebėjo nei suprasti Manęs, nei išaiškinti mano mokymų. Tačiau tie, kurie gerai įsigilino į mano Žodį ir laiką praleido darydami meilės darbus, žinos, kad aš savo apreiškimams nustatiau ribą tinkamą valandą, palankiu metu, kad po to jus atiduočiau Begaliniam, Amžinybei, Dvasiniam.

4. Budėkite ir melskitės, šis momentas yra lemiamas, tai išbandymo valanda, o mano tauta! Turite budėti už žmoniją ir už save, nes jūsų malda turi būti kaip apsiaustas, kuris juos dengia, – taip pat kaip nesugriauinama siena, kuri juos saugo. Pagunda tyko jūsų tūkstančiais pavidalų, neleiskite jai savęs suvilioti.

Meistras duoda jums šias pranašystes, nes jūs gersite labai kartų taurę, kurią tauta pati sau paruošė – taurę, kurią Aš išgėriau Anapus ir kurią dabar duosiu jums gerti. Nes dabar jūs esate stiprūs, nes Aš įdėjau savo išmintį ir pasiryžimą į jūsų sielą, ir jei budėsite, galėsite atlaikyti išbandymus ir audras.

5. Kas yra tame taurėje, kas paliko tokį kartų skonį Mokytojo lūpose? Tai šios tautos netikėjimas, tai jo nepaklusnumas, materializmas, stabmeldystė, fanatizmas, atsinaujinimo trūkumas, menkas dvasinis išsivystymas, kurį jis pasiekė, ir tas mažai, ką jis įvertino ir panaudojo mokymų laikotarpiu – nesantaika ir ginčai, kurie visada vyravo tarp šios tautos darbininkų ir tarp bendruomenių. Ir visa tai kartu dabar sudaro taurę, iš kurios jūs patys gersite. Bet Aš duodu jums jėgų, kad ištvertumėte šį išbandymą.

6. Jums, kurie klausotės šio žodžio, sakau: jūs šio taurės nepripildėte, bet vis tiek iš jos šiek tiek išgersite, nes kovosite ir nebūsate abejingi – nes susidursite su tų, kurie, atrodytų, visada budėjo ir meldėsi, o iš tikrųjų giliai

miegojo savo rutinoje, jautrumo trūkumu – nes jums teks pasipriešinti silpniesiems, daugkartinėms nepaklusnumo aukoms, daugelio išniekinimui, nes jūs būsite mano darbo kariai tarp savųjų ir tarp pašaliečių.

7. Noriu, kad rytoj būtumėte apsauginė siena. Tačiau pasiruoškite, sukaupkite dvasinę jėgą, kad nė akimirkai nesusilpnėtumėte. Šiais žodžiais raginu jus melstis ir ruošiu jus kovai, kad pasiektumėte mano krūtinę, kalno viršūnę, kur aš esu.

8. Ateik pas Mane, mylima tauta, ir laikykis Mano įsakymo. Ateik pas Mane, Izraeli, ir maitinkis mano Žodžiu, kad tave neapimtų alkis ir troškulys. Palaimintas tas, kuris, išgirdęs mano Žodį, jį priima nuolankiai ir saugo savo širdyje. Nes ateis laikas, kai žmonija ieškos šios duonos, ir jūs turėsite jai perduoti tai, ką Aš jums patikėjau savo darbe.

9. Laikai praėjo, jūsų siela išsivystė, ir dabar esate laikotarpyje, kuriame pasiekėte pažangą ir dvasingumą.

10. Per tris laikotarpius Aš įdėjau savo Įstatymą į jūsų rankas. Mano darbas yra toks pat, kaip tas, kurį Aš jums daviau jau Pirmajame laikotarpyje, kai per Mozę patikėjau jums Įstatymo lenteles, o jis keturiasdešimt metų buvo jūsų vedlys dykumoje.

11. Antrajame laikmetyje Aš įvykdžiau šį Įstatymą, kad išgelbėčiau žmoniją. O Trečiajame laikmetyje Aš vėl atėjau kaip Šventoji Dvasia, kad jums paaiškinčiau tą patį Įstatymą.

12. Po to jūs perduosite žmonijai liudijimą apie mano tiesą – tai žmonijai, kuri tikisi mane pamatyti savo fizinėmis akimis, kad galėtų tikėti, o po to mane neigia.

13. Pasaulyje dabar vyrauja sumaištis laikas, o jums – kovos laikas. Likus trejiems metams iki 1950-ųjų pabaigos, Aš išsamiai kalbėjau jums, kad pasirengtumėte ir susivienytumėte dvasiškai. Tačiau dabar, kai 1950-ieji baigiasi, daugelis iš jūsų nuklydo į materializmą.

14. Jūsų laukia kova, ir jūs turite pakilti kaip kariai. Aš patikėjau jums ginklus, kad kovoje būtumėte nenugalimi. Pradėkite nuo to, kad nugalėtumėte save.

15. Daugelį metų Aš patikėjau jums savo Žodį. Tačiau tie, kurie nesuprato savo Mokytojo, prašo, kad Aš dar kurį laiką apsireikščiau per žmogiškąjį protą. Tačiau mano Žodis yra karaliaus Žodis ir turi išsipildyti.

16. Netikrų mokinių ir toliau bus, ir jie sukels sumaištį žmonijoje. Tada žmonės sušuks ir sakys: „Kur Tu esi, mano Dieve, kur Tavo tiesa, koks Tavo darbas ir kur Tavo išrinktieji?“

17. Po mano išsiskyrimo jūs turite liudyti apie mano buvimą ir paklusti mano Įstatymui, kad šį darbą paskelbtumėte visu jo tyrumu.

18. Kai mano skelbimas per balsų nešėjus bus baigtas, pasaulis prisikels dvasiniam gyvenimui, šviesai ir taikai, o atėjus naujoms kartoms, nebebus nei fanatizmo, nei stabmeldystės. Tada mane ieškos Šventosios Dvasios šventykloje, kur aš būsiu amžinai.

19. Šią malonės dieną Aš suvienysiu ir surinksiu dvylika giminių, sudarančių mano išrinktąją tautą Izraelį, prie kalno papėdės.

20. Šiuo Trečiuoju laikotarpiu jūs buvote paruošti per mano Žodį, per Šventosios Dvasios šviesą, kad įvykdytumėte misiją, kurią jums patikėjau nuo pat pradžių, kad būtumėte mano Įstatymui paklusni tauta, mano Dieviškumo pasiuntiniai tarp žmonių.

21. Šią dieną Aš apžvelgiu jūsų pasirengimą ir priimu jūsų sielą. Parodykite Man tai, ko iš Manęs išmokote. Nes Aš išliejau savo Dieviškąjį Žodį jumyse, kad suteikčiau jums mokymą, gyvenimą ir dvasingumą, kad dvasiškai būtumėte „Mano atvaizdas ir panašumas“.

22. Šią dieną mano tėviškas žvilgsnis įsiskverbia į jūsų esybę ir viską ištiria. Aš matau, kad jūsų sielos yra paruoštos, ir joms duodu savo užduotį, kad jas įvykdytumėte, kaip jau nuo Pirmųjų laikų yra parašyta ir kaip šiais laikais buvo patvirtinta per mano balso nešėjus.

23. Kaip Mokytojas Aš buvau su jumis nenuilstamai ir daviau jums mokymą, kad padaryčiau jus savo mokinius. Aš jus apvaliau ir savo Krauju daviau jums Gyvenimą. Aš nukreipiau jus nuo kitų kelių ir pašalinau iš jūsų fanatizmą bei stabmeldystę. Dabar esate laisvi nuo viso to, nes Aš įdėjau tiesą į jūsų širdis ir sielas, ir per ją Aš jus sudvasinau, o šiandien Aš jums parodau naują Išminties knygos puslapį. Tačiau visą šviesą, apreiškimą, Aš jums duosiu iš Dvasios į Dvasią.

24. Turite paruošti savo širdis ir pakelti savo sielas, kad gautumėte mano Išmintį tobulame bendravime iš Dvasios į Dvasią.

25. Turite išskleisti savo dovanas ir visada būti pasirengę, kad mano Šventoji Dvasia išsiliėtų ant jūsų.

26. Šiandien Aš jums sakau savo akivaizdoje, Marijos, Elijo ir Pirmųjų laikų patriarchų akivaizdoje: jūs, sielos, sudarančios mano išrinktąją Izraelio tautą, Aš jus pašventinu, kad žengtumėte pirmuosius žingsnius vykdydami didžią ir iškilią misiją, kuriai Aš jus paruošiau.

27. Priimkite mano meilės glamonę ir atsidėkite savo užduoties vykdymui tarp žmonių.

28. Ženkite visais keliais, parodykite savo artimiesiems mano darbą ir liudykite apie Mane, tada mano išmintimi, mano mokymu suteiksite gyvybę „mirusiesiems“ ir parodysite žmonėms mano Įstatymą.

29. Dalinkitės su visais gailestingumu, kurį Aš jums patikėjau, savo dvasioje pajuskite atsakomybę už darbą, kurį Aš jums patikėjau, ir neškite šį kryžių, kad pasaulis taptų dvasinis.

Tie iš jūsų, kurie yra pasirengę, tegul moko žmones – „pirmuosius“ ir „paskutinius“ – mano mokymu. Būkite kaip deglai, apšviečiantys sielas, ir padėkite ant stalo amžinojo gyvenimo duoną tiems, kurie yra alkani, ir tiems, kurie ieško mano išminties.

30. Liudykite savo gailestingumo darbais, kuriuos nešiojate savo sieloje. Kovokite nenuilstamai dieną po dienos ir „budėkite“ už žmoniją ir už save pačius, nes Aš noriu matyti jus susivienijusius prieš mano Dieviškąją Dvasią.

31. Savo rankoje laikau knygą – Gyvenimo knygą. Įrašyk į ją savo vardą, Izraeli, kad turėtum amžinąjį gyvenimą ir gautum iš Manęs viską, ką jums pažadėjau nuo laikų pradžios.

32. Aš palieku jums savo buvimą, Elijo buvimą ir Marijos švelnumą. Aš ruošiu dvasines gausybes, kad jos susivienytų su jumis Dvasioje ir Tiesoje. Jūs turite būti savo Dievo šventykla, nes tokia yra mano valia.

33. Mano didinga meilė nusileidžia kaip palaiminta šešėlis, kad apgaubtų jus jūsų kelyje. Nes Aš matau tą akimirką, kurioje esate, ir tą išbandymą, kurį išgyvena jūsų dvasia.

34. Su dideliu rūpesčiu jūs ruošiatės išgirsti mano Žodį šią dieną.

Palaimintoji tauta: aštuoniasdešimt ketverius metus Mokytojas buvo su jumis, kad jus mokytų. Tačiau Aš matau, kad jūs vis dar mikčiojate pirmąją skiemenį ir buvote silpni laikydamiesi mano įsakymų.

35. Žmonija yra sutrikusi, sumišusi ir tapusi alkano vilko grobiu. Nors mano išsiskyrimas, vertinant žmogaus protu, yra taip arti, jūs nežinote, kokiam dideliame išbandyme nuo šios akimirkos bus paklūstama jūsų dvasia.

36. Suprask, Izraeli: Tris metus Aš jums daviau, kad įgytumėte didelį pasirengimą, kad jūs visi, kaip avys mano Meilės aptvare, būtumėte suvienyti ir surinkti – kad stengtumėtės ir galėtumėte nuimti didelius derlius – kad šią dieną neateitumėte į mano akivaizdą nuleidę galvas ir man parodytumėte tik auksinį varpą.

37. Bet jūs iki galo nesuvokėte mano žodžio, nei supratote mano įkvėpimo. Esate sustoję, palikote kryžių kelyje ir esate sutrikę dėl savo nepaklusnumo. Tačiau jūsų kova dar nesibaigė: Aš kalbėsiu jums per apreiškimą ir intuiciją, kad ir toliau dirbtumėte mano darbe ir būtumėte dvasiškai vieningi.

38. Po mano išsiskyrimo žodžio nešėjai susiskaldys tarpusavyje. Visa tai mato mano žvilgsnis. Tačiau mano valia yra, kad jūs visi turėtumėte tą patį

pasirengimą. Jei elgsitės taip, Aš jus išlaikysiu budrius. Aš įspaudžiau savo Žodį ir jo prasmę į jūsų širdis, o tai, ką „Auksiniai plunksnų nešėjai“ užrašė iš mano mokymų, sudarys Trečiąjį Testamentą.

39. Mokytojas niekada nuo jūsų neatsitrauks, nes kiekvienam, kuris iš tikrųjų moka pasiruošti Manęs ieškoti, Aš duosiu iš Dvasios į Dvasią pagal jo pakilimą ir dvasingumą. Aš pasireikšiu kaip Apreiškimas, kaip Intuicija ir kaip Įkvėpimas, kad galėtumėte vesti minias ir pasiekti kalno viršūnę.

40. Aš leisiu, kad jūs patirtumėte didelius išbandymus, nes kiekvienas išbandymas ragina jus vykdyti pareigas ir būti paklusniems.

41. Taigi šiandien Aš kreipiuosi į bandą, kurią Elisas išrinko šiuo Trečiuoju laikotarpiu, ir kaip Tėvas priimu jūsų užduočių vykdymą, jūsų pastangas ir jūsų pasiryžimą.

42. Per savo žinianešius Aš jums sakiau, kad 1950 metų paskutinę dieną jūs paskutinį kartą išgirsite mano Žodį, ir kad tas, kuris po tos dienos šauktųsi mano Spindulio ar mano Dvasinio pasaulio, norėdamas bendrauti iki šiol įprasta forma, patektų į melą ir apgaulę. Šiandien Aš jums pakartoju savo nurodymą.

43. Kai prasidės 1951-ieji metai, mano Šventoji Dvasia apšvies jus, kad galėtumėte bendrauti iš dvasios į dvasią, o Aš, kaip Tėvas, nenukreipsiu nuo jūsų savo žvilgsnio ir savo meilės.

44. Šią dieną ant jūsų nukris mano Dvasios meilės ašara, nes sugebėjote pasinaudoti mano dvasinėmis gėrybėmis ir pajusti mano buvimą savo sieloje.

45. Jūs įvykdysite mano užduotis žemėje, nes matau, kad esate pasirengę, kupini mokymo, jėgos ir išminties.

46. Jūs buvote paklusnūs mano valiai. Aš jus sudvasinau gyvenimo kelyje, pašalinau jūsų viduje buvusį materializmą ir, pakeldamas jūsų sielą, leidau jums pajusti mano buvimą.

47. Aš atveriu didesnes duris, kurios, tačiau, yra pilnos šviesos ir dvasinio tobulumo, pro kurias jūs įžengsite ir pro kurias leisite savo artimiesiems patekti į dvasinio tobulėjimo karalystę.

48. Aš jums suteikiu pranašystę, apreiškimą, intuiciją ir tikrą supratimą apie mano Dieviškąją valią. Jūs turite būti kaip klarnetai ir trimitai, skelbiantys mano mokymą ir taip pažadinantys žmoniją.

49. Aš laikiu jūsų ant kalno viršūnės, ir kai įvykdysite mano užduotis, Aš apdovanosi jus laurų vainiku. Aš apkabinsiu jus savo tėviškomis rankomis, ir kaip atlygį už jūsų paklusnumą įžengsite į Pažadėtąją žemę, o kai būsite su Manimi, Aš jums pasakysiu:

50. „Sveiki atvykę, mokiniai, prie tobulos mokymo knygos.“

51. Nuo tos akimirkos, kai buvote pažymėti mano dieviškąja šviesa, gavote sudėtingą ir didžią misiją – ginti žmoniją.

52. Aš matau nelaimes, kurias jūs patyrėte, tačiau tikrai sakau jums: ne Aš buvau tas, kuris jūsų kelyje pastatė skausmą. Jūs patys tai sukėlėte, o šiandien Aš jūsų sielai grąžinu tai, kas jums priklauso. Tačiau Aš jus pripildžiau savo malone ir pasakiau jums: jūs turite būti žmonijos stipruoliai ir perduoti jai mano šviesą.

53. Jūs turite būti gyvas meilės ir gailestingumo pavyzdys savo artimiesiems, kai jiems rodote mano darbą. Nes jūs esate vaikai, kurie sugebėjo mane suprasti, ir aš matau, kad esate pasirengę visada manęs klausyti ir sekti savo Mokytojo pėdomis.

54. Jau ilgą laiką Aš jums sakiau, kad pasiklydę žmonės ateis pas jus, prašydami mano mokymų. Šiandien Aš jums sakau: parodykite jiems tiesą, kad nesate stabmeldžiai, kad gyvenate Šviesos laikais, kad jie ieškotų Manęs iš dvasios į dvasią. Taip jie suras mylintį Tėvą, visagali Dievą, geriausią gydytoją ir taip pat savo geriausią draugą.

55. Kai pas jus ateis filosofai, turite jiems paaiškinti tai, ko jie negalėjo suvokti, o kai ateis mokslininkai, turite jiems suteikti mano išminties šviesą. Nes mano Šventosios Dvasios šviesa yra su visa mano tauta.

56. Mylimi Mokytojo mokiniai: šiuo Trečiuoju laikotarpiu Aš jums paskelbiau, kad, pasibaigus 1950-iesiems metams, Aš nustosiu jums perteikti Savo Žodį per žmogiškąjį protą. Tačiau Aš palikau jums paguodos ir orientacijos žodžius, kad jūs pagal juos nukreiptumėte savo veiksmus, sustiprintumėte savo tikėjimą ir rytoj taptumėte panašūs į savo Mokytoją.

57. Šiuo dvasinio ir protinio tobulėjimo laikotarpiu, kai žmogus kovoja su savimi, su įvairiais pasaulėžiūros požiūriais, siekdamas rasti tiesą, jūs turite imtis darbo, kad pasiektumėte, jog žmonija atsisakytų savo praeities papročių, apeigų ir įpročių, kad ji visapusiškai pažintų ir suprastų dvasinimą.

58. Šiais laikais pasaulis nesupranta vienas kito: *vienas* brolis žudo kitą, moterys pamiršta savo kuklumą ir orumą, tėvai nesupranta savo vaikų, o vaikai – savo tėvų. Gyvybės vertė nėra pakankamai vertinama. Žmonės vadovaujasi skirtingais idealais, ir tarp jų nėra vienybės. Tautų vadovai nesupranta vieni kitų.

59. Todėl Aš atėjau Dvasia ir apsireiškiau per žmogaus protą, kad pasauliui paaiškinčiau, jog mano darbas yra gelbėjimo valtis, ir priminčiau tą patį mokymą, kurį Aš jiems daviau Antrajame Laike.

60. Mokytojas nuo jūsų neatsiskirs, tačiau Jis nebeapsireikš šia forma, nes jūs įžengiate į naują sielos vystymosi etapą, kuriame būtina, kad

išplėtotumėte savo gabumus. Nes tik taip įrodysite, kad pasinaudojote mano mokymu ir esate verti skleisti mano darbą.

61. Tik vieną kartą Tėvo „Žodis“ su visais savo galios ir meilės sugebėjimais apsireiškė visiškai paruoštame kūne – tai buvo Jėzaus kūnas. Tačiau šiais laikais mano gailėstingumu ir užuojauta buvo paruošti „pėdų taburetės“, kad galėtų apsireikšti Guodėjo Dvasia, kuri yra mano pačios Dvasia. Jei pasirengsite, ateinančiais laikais gausite mano įkvėpimą visapusiškai.

62. Kodėl Aš vėl atėjau, mano vaikai?: Todėl, kad žmogus savo instinktais, savo aistromis vis labiau linko į tai, kas jį atitolina nuo dvasingumo. Jis ėjo tokiais skirtingais keliais, kad, bandydamas suprasti mano darbą, jį iškreipė.

Žmogus dvasiškai sustojo, nes jo sielos raida neatitinka jo mokslinės raidos. Žmonės nepasieks didesnio pakilimo nei laikydamiesi apeigų, nei bijodami bausmės ar atpildo už savo poelgius.

63. Siela, įsikūnijusi viename ar kitame kūne, patyrė įvairių išgyvenimų, kad pažintų gėrio privalumus ir blogio niekingumą. Tokiu būdu, jaučiant pasitenkinimą, kylantį iš meilės Kūrėjui ir noro daryti gėrį, jūs galėsite pasiekti amžiną tobulumą.

64. Mano darbas yra meilė, o meilė atsiduoda be savanaudiškumo, nesiekdama naudos sau pačiai. Todėl buvo būtina, kad Aš atvyktų, kad priminčiau jums savo mokymą.

65. Kiekvienas iš jūsų buvo aprūpintas mano Šviesa, ir jūs taip pat pajutote aukštųjų būtybių buvimą, kurios jums padėjo būtent tuo momentu, kai jums to reikėjo. Jūs pajutote Mokytoją šalia savęs. Aš gyvenau kartu su savo vaikais jų sielvarto ir abejonių akimirkomis. Kas galėtų abejoti apreiškimais, kuriuos Viešpats leido šiuo metu žmonijos paguodai?

66. Aš niekam neribuju. Jūs turite leisti mano darbui sužydėti ir skleisti jį pagal savo pasirengimą. Gailėstingumo praktika bus jums geriausia patirtis, ir per šią dorybę jūs pakilsite dvasiškai.

67. Šie apreiškimai, kuriuos gavote iš Manęs per balso nešėją, dabar baigiasi, bet jūs ir toliau gausite Mano įkvėpimą, nes jūsų siela buvo apšviesta Mano ir paruošta bendravimui iš dvasios į dvasią.

68. Mano dvasiniam kūrinui nereikia materialių simbolių ir apeigų. Tai yra Jėzaus Antrajame laikmetyje paliktų mokymų tęsinys.

69. Spiritizmas nėra religija, nėra sekta, nėra naujas mokymas – tai visų laikų įstatymas. Tai meilė, atleidimas ir šviesa, kurią Jėzus paliko pasauliui Antrajame laikmetyje. Jei suprasite mano mokymą ir jo laikysitės, tuomet būsite verti vadintis spiritistais.

70. Tie, kurie nuo 1950 m. ir toliau įtikinės savo artimus, kad Aš vis dar apsireiškiu per žmogaus protą, patirs teismą, ir atėjus laikui jie patirs pasekmes ir pabus iš savo miego.

71. Tėvas nebeapsireiškia dabartine forma, bet viskas, ką Aš jums daviau, išlieka užrašyta.

72. Aš palikau savo mokymo žodį, išliejau savo meilę, kad visi jūsų darbai būtų jos įkvėpti. Aš atleidau visas skriaudas, nes Aš esu atleidimas ir meilė, nes Aš apsireiškiu teisingumu. Bet ne taip, kaip jūs tai suprantate, manydami, kad Aš jus baudžiu, sunaikindamas jus siautėjančiomis stichijomis. Ne, mano teisingumas jums atsiskleidė tada, kai Aš jus paruošiau ir apšvietiau, kad suprastumėte Mane, kai parodžiau jums jūsų pačių darbus ir leidau suvokti, kas jūs esate ir kuo tapsite, kai Aš jums atskleidžiau, ką pasaulis pats užsitarnavo, ir ką žmonija turi gauti per jus.

73. Jūs susirinksite studijuoti mano Žodį, kuris bus išsaugotas raštu, ir kuo geriau jį suprasite, tuo didesnę jėgą ir padaršinimą turėsite.

74. Aš palieku jus susivienijusius ir įsitikinusius, kokią reikšmę mano darbas turės pasauliui ateityje. Aš jau sakiau jums, kad jūs esate sėjėjai, tačiau derliaus nesurinksite savo žemiškajame gyvenime. Ne. Nes tai, ką jūs pasėsite šiuo metu, yra skirta rytojaus pasauliui.

75. Mano darbas jums turi būti tarsi kristalinis veidrodis, atspindintis jūsų poelgius ir leidžiantis jums pažinti save.

76. Mano tauta: Aš nepaliksiu tavęs vieno. Kada tik reikės, Aš būsiu su tavimi, o kai kalbėsi mano vardu, Aš būsiu ten ir teiksiu meilę bei gailestingumą.

77. Priklausomai nuo jūsų pasirengimo, jūs galėsite gauti iš Manęs gyvenimą, įkvėpimą, meilę, žinias, supratimą, jėgą, gydomąją galią ir viską, ko jums trūksta, kai tik būsite suderinti su Manimi.

78. Jūsų apvalinimo etapas turi baigtis, kad galėtumėte pradėti pakilimo etapą. Taip jūs savo sieloje pajusite neišsakomą palaimą, susilieję su savo Dangiškojo Tėvo meile.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 366

Tebūnie su jumis mano ramybė!

1. Iš Naujosios Siono kalno viršūnės Aš siunčiu jums savo Žodį, o mylima tauta. Esmėje, dabartyje ir galybėje Aš pasireiškiu paskutinį kartą per žmogiškąjį protą – priemonę, kurią mano Dieviškoji Valia pasirinko šiame Trečiajame Laike, kad pasireikščiau, išliečiau savo Žodį žmonėms ir juos paruoščiau tobulam Dvasios į Dvasią apreiškimui, o per šį žmonių paruošimą gautų tobulą mano Dieviškumo garbinimą.

2. Tai buvo pasirengimo laikas, kurio metu Tėvas, apsuptas savo Dvasinių gausybių, suteikė jums mokymą, kuriuo jis jūsų akivaizdoje atvėrė Didžiąją Gyvenimo knygą, Dieviškosios Išminties knygą, Septynių antspaudų knygą, kad šios tautos nariai, skaitydami puslapį po puslapio, išgirstų dievišką visų Jo mokymų paaiškinimą, galėtų tapti Šventosios Dvasios mokiniais, stipriais apaštalais, kurie savo pavyzdžiu, mąstysena ir žodžiu priartintų mano darbą prie šios žmonijos, šio pasaulio širdies, kuri šiuo metu, kai Aš jums perduodu savo paskutinę žinią, vartosi savo sielvarte, skausme ir savo pačių kraujyje.

3. Aš atėjau pas jus ir pamačiau, kad esate pasirengę. Maldoje, kurią aukojate Tėvui, o mylima tauta, Aš matau šventovės pastatymą, kuri kviečia Mane joje būti. Tai jūsų pačių širdis, o mano vaikai. Joje Aš priimu auką, jūsų malonų kvapą, o prie dvasinio altoriaus kojų matau jūsų derlių – tai, ką per laiką uždirbote ir nuėmėte, ir ką dabar, būdami mano darbininkai, atvedėte iki kulminacijos.

Mano žvilgsnis – kaip teisėjo, kaip tėvo ir kaip Mokytojo – vertina jūsų visų sėklą. Joje glūdi jūsų kova, jūsų troškimai dvasinio tobulėjimo, jūsų kančios, idealai, kuriuos matėte išsipildančius, ir tie, kurių dar nematėte pražystančių. Tačiau jūsų dvasios nuolankumas atnešė auką, kurią Aš iš tiesų priimu. Mano Tėvo ranka ištiesta, kad priimtų vaisių, kurį man aukojate.

4. Mano tautos sąmonė išsivalo, ir ji pati save vertina. Atmintis tampa aiškesnė, ir jūs prisimenate akimirkas, tas jūsų sielai laimingas rytines pamaldas, per kurias pirmą kartą žengėte tuo keliu, kuriuo einate šiandien, kuriuo išgirdote balsą, skambėjusį dykumoje, taip pat tą akimirką, kai jis buvo skirtas jums. Ir nuo tos dienos, nepaisydami nesėkmių, kliūčių ir erškėčių, žingsnis po žingsnio sekėte mano pėdomis.

5. Kiek daug jūs patyrėte, kiek daug matėte ir pajautėte, ir galiausiai pasiekėte tą datą, kurios mano tauta taip bijojo! Šią Teismo, sąžinės ir pasiruošimo dieną!

6. Niekas nežinojo, ar Tėvas jam leido dabartiniame žemiškajame gyvenime ir dabartiniame kūne patirti paskutinįjį mano apsireiškimą.

Tačiau jūs esate čia! Jūs palaipsniui susiformavote į vieną širdį, vieną darbininką, vieną gėlę, skleidžiančią kvapą, kuris pasiekia mano sosto aukštį. Ir dėl šio dvasinio pasiruošimo Aš dar kartą ateinu pas jus, kupinas jėgos, šviesos, taikos ir malonės, kad pasakyčiau jums, o mylima tauta: jūs nesate apleisti. Neleiskite, kad liūdesys įsiskverbtų į jūsų širdis – neleiskite, kad jus apimtų nusivylimas, kai nebebusite girdėti mano žodžio per šiuos perteikėjus. Nežiūrėkite atgal, visada eikite į priekį, mano veiklos esmėje ieškokite drąsos, kuri jus žingsnis po žingsnio ves iki tikslo.

7. Tauta pasiruošė, o anapus, virš jūsų, ir dangus yra pasirengęs. Jis apsirengęs kaip nuotaka, laukdamas Jaunikio atvykimo, ir šis visuotinis pasiruošimas turi Mergelės tyrumą, gėlių aromatą ir naujos aušros šviesą.

Anapus jūsų, bet ten, kur šiuo šlovės ir teismo momentu pakilo jūsų dvasia, yra didžiosios dvasios, kurios supa Tėvą – jums dar nežinomos dvasinės būtybės, kurias rytoj pamatysite ir mylėsite kaip savo pačių brolius ir seseris, kaip savo pasiuntinius, kurie iš Begalybės kaip spindinčios žvaigždės apšvietė jūsų egzistencijos kelią, ir tarp jų yra ir tie, kuriuos pažįstate pagal vardą. Tai Mozė su Įstatymu savo dvasioje, su amžinu, nekintamu Įstatymu. Tai yra patriarchai, apaštalai, pranašai, kankiniai, šventieji, teisieji, nekaltieji ir didieji atgailautojai. Kiekvienas iš jų pasiruošė.

8. Dvasinis slėnis spinduliuoja virš jūsų, ir net gamtos jėgos pakelia savo balsus tarsi heroldai, kad sukrėtų žmogaus sielą, širdį ir pasakytų jam: „Ši valanda yra tokia pat, kaip ta, kai Jėzus ant kryžiaus iškvėpė paskutinį kvėpavimą.“ Iš tiesų, šiuo metu Aš galėčiau pakartoti savo septynis žodžius iš Antrojo laikotarpio, kuriuos Aš sušukau kabėdamas ant kryžiaus. Bet tikrai, sakau jums, jie jau įrašyti dieviškuoju krauju į žmonijos sąmonę.

9. Aš atėjau su naujais žodžiais, kurie, tačiau, turi tą pačią šviesą, tą pačią esmę ir išmintį, kad žmogus nesakytų, jog Šventoji Dvasia tik pakartojo mokymus, kurie buvo apreikšti praeityje.

10. Jei pasirengsite ir vis giliau įsiskverbsite į tai, kas šiuo metu spinduliuoja ant jūsų, galėsite, kaip Jonas savo regėjime, išvysti Visagalią ant Jo sosto. Būtent Jis kalba jums – Tas, kurio veido negalima pamatyti – Tas, kuris leido tik numanyti, kad Jis yra Karalių Karalius ir Visagalis. Būtent Tas, kuris šiuo metu kalba jums iš Naujosios Siono kalno aukščiausios viršūnės ir leidžia save pamatyti kiekvienai dvasinei akiai, kuri pakyla ir pasiruošia. Jį taip pat supa vyresnieji – dvylika jo dešinėje ir dvylika kairėje, Dievo išrinktosios tautos giminių patriarchai, Antrojo laikotarpio apaštalai, Jėzaus pasekėjai. Jie yra tie, kurie amžinai supa Tėvą, kad iš ten ir toliau per amžius spindėtų ant jūsų.

Vieni suteikia jums gyvenimą šioje žemėje – kraują, jėgą ir kelio pradžią. Kiti suteiks jums dvasinį gyvenimą, liudydami apie mano darbą, mano kančią, mano Žodį. Ir šiuo metu jie kartu su Tėvu teisia savo tautą, vertina savo sėją, tikrina savo pačių vaisių ir taip pat nusilenkia prieš Dieviškąjį Teisėją.

11. Tačiau mano teismas šiuo metu apima ne tik Trečiojo Laiko mokinius, nei tik dvylika dvasinių giminių, kurių nariai vieni yra įsikūniję, o kiti – dvasinėje būsenoje. Mano teismas yra visapusiškas. Kiekviena būtybė, kiekviena siela šiuo metu sveriama ant mano Dieviškųjų svarstyklių. Ir po to, kai jos bus nuteistos, Aš dar kartą nukreipsiu jas saugiu keliu.

12. Nuo pat mano Apreiškimo pradžios per žmogiškąjį protą jums buvo skelbiama iš balso nešėjo į balso nešėją, iš kartos į kartą, iš darbininko į darbininką apie tą dieną, tą valandą, kurią mano Teisingumas nustatė mano Apreiškimo pabaigai.

Tėvui šis laikas buvo tik akimirka amžinybėje, tačiau šiai tautai tai buvo ilgas ir pakankamas laikas pasiruošimui, dvasiniam atsinaujinimui, atgimimui tarp žmonijos, o šio laikotarpio pabaiga mano valia buvo nustatyta 1950 metais.

13. Šiais metais Aš paskyriau ne tik jums. Tai buvo malonė, kurią žmonijos Tėvas suteikė, leisdamas Mokytojo šviesai spindėti kiekvienoje sąžinėje, sukrėtęs pačius institucijų pamatus ir sukrėtęs žmones, kurie sektose ir bažnyčiose demonstruoja dvasininkų užduotis, kad žmonija šiuo metu, šiais metais, budėdama ir meldamasi, atsitokėtų, kad ji galėtų pasiekti taiką, santaiką ir brolystę, nuimtų kančios taurę nuo savo lūpų ir savo žudikiškus ginklus paverstų darbo įrankiais.

14. Viskas buvo padovanota šiam pasauliui 1950 metų pradžioje. Dvasiniu lygmeniu Aš visiems savo vaikams nusiunčiau savo taikos, padrąsinimo ir šviesos žinią. Aš palaminau visus kelius ir suteikiau derlingumą visoms sėjoms.

Tačiau dabar, metų pabaigoje, kai Aš ateinu paimti derlių iš žmogaus rankų, kai klausiu jo pačios sąžinės – ką jis Man siūlo? Ką šis pasaulis Man aukoja?: savo nepaklusnumą, materializmą, nepasitikėjimą Mano Dieviškuoju teisingumu, pagarbos trūkumą Mano galybei.

Tačiau iš tiesų, sakau jums, ši tauta, kurią Aš mokiau, yra tarsi visos žmonijos veidrodis, ji atspindi pasaulyje viešpataujančią nesantaiką. Nes jei matote, kad šis pasaulis susiskaldęs į galios blokus, tai ir jūs taip pat susiskaldėte į dvasinius galios blokus. Jei didžiosios tautos, didžiosios žemės nacijos ketina įsisavinti likusias, jas prijungti prie savęs ir pavergti, tai ir tarp šios tautos matau daugelį, kurie nori būti pirmieji ir pritraukti

kitus į savo pusę. Ir jei tarp žmonijos, tose didžiosiose tautose ir nacijose, matote žudikišką karą – jei matote, kad žmonės, naudodami naujus ginklus, kuriuos patys sukūrė, eina į mirtį, – aš taip pat matau tarp šios tautos tokių, kurie apsirūpina naujais ginklais, kad sunaikintų žmonių tikėjimą, kad vienus iškeltų virš kitų, kad „pirmieji“ pažemintų „paskutinius“ ir vieni kitus atstumtų. Tačiau jei šis pasaulis manimi nepasitikėjo, aš priimu jo nepasitikėjimą, leidžiu save išbandyti „ „ ir iš tikrųjų esu išbandomas. O jūs – kaip ketinate išlaikyti mano teismą, o tauta?

15. Gavęs jūsų vaisių, apipylęs jus palaiminimais, sakau jums: dvasinis pasaulis negali mirti. Tik nuodėmė išnyks. Praeis aistros, taip pat žlugs šios žmonijos išdidžios jėgos, ir iš jų nebeliks nė vieno akmens ant kito. Tą žmogiškąją mokslą, kuris skirtas tarnauti blogiui ir sunaikinimui, sunaikins mano teisingumas, ir tarp jūsų Aš taip pat pašalinsiu jūsų apgaulę, jūsų pasaulietišką mąstymą ir nesantaiką, o išsaugosiu tik jūsų sielą, į kurią įdėjau Šeštojo antspaudą šviesą – to skyriaus, kuris atsivėrė šiuo metu ir kuriame parašyta, kad jūs jame patirsite didžiąją Viešpaties Dieviškojo teisingumo dieną.

16. Tai didi diena, ji netrunka dvidešimt keturias valandas. Juk jūs nežinote, kiek truks Teismo diena, nežinote, kada ji pasibaigs. Bet bet kuriuo atveju jūs jau esate laikų kulminacijoje ir gyvenate pagal Viešpaties teismą.

17. „Budėkite ir melskitės šiuo metu“, – taip Aš jus mokiau. Jūs esate mano sėkla, esate mano mokiniai, esate mano tauta, kurią Aš siųsiu tarp kitų šios žemės tautų, kurią Aš vesiu į tamsą, nes ji yra šviesa – kurią Aš leisiu įžengti tarp ligonių, raupsuotųjų, nusivylusiųjų, kad jūs ten neštumėte šviesą ir paguodą, balzamą ir ramybę. Aš jums parodysiu našlaičius ir našles, visų formų vargą, nuodėmę pačiame žemiausiame lygmenyje, kad jūsų siela, susidūrusi su šiais sielvarto, apleistumo ir mirties vaizdais, pakiltų, jūsų jausmai pabustų, jūsų širdis atsivertų kaip meilės šaltinis ir jūs pagaliau tarp žmonių įvykdytumėte dieviškąjį likimą, kurį Aš jums numatiau nuo pat pradžių.

18. Kada jūs vėl pamatysite savo pasaulyje Teisingumo Saulę? Kada vėl pamatysite taiką žmonių širdyse? Kada tu, o mylima tauta, išgirsi giesmę, taikos šlovinimo giesmę, kuri kyla iš žmogaus sielos į Tėvo širdį?

19. Iš tiesų, kol ateis tas laikas, jums dar teks pamatyti, kaip šis pasaulis išgyvens didelius įvykius. Šeštasis antspaudas vis dar atvertas, ir man dar teks apversti daug puslapių, kad tarp jūsų būtų atplėštas Septintasis antspaudas.

20. Kokius ženklus Aš jums duosiu, kad visame pasaulyje galėtumėte atpažinti, jog žmonėms atsiveria Septintasis antspaudas?: Kai visame pasaulyje įsivyras didelė tyla. Tai bus mano ženklas. Tačiau kokia bus ta didelė tyla, o tauta, per kurią jūs galėsite liudyti stebingai žmonijai, kad tai yra vieno laikotarpio pabaiga ir kito pradžia?

21. Kai karai trumpam nurims, kai gamtos jėgos nurims, kai baigsis mano įstatymų ir mano mokymo persekiojimas, tada žmonijoje įsivyras didelė tyla, ir ši tyla bus pranešimas, kad atsiveria Septintasis antspaudas, kad atskleistų žmonijai savo paslaptis. Tai yra paskutinė knygos dalis, kurią turite pažinti, kurią turi įsisavinti jūsų dvasia, kad ji atpažintų Tėvą ir pažintų save.

22. Dvasinis atgimimas pasireišk visoje žmonijoje. Labai artėja kovos laikas, pranašai jau artėja. Žmonės patys juos duos. Aš savo teisingumu nubausiu bažnyčių vadovus, kunigus, visus dvasininkus ir klebonus. Šiuo metu jie giliai savo dvasioje jaučia mano teismą. Nėra nė vieno, kuris šią valandą būtų ramus. Vieni lenkia galvas, kiti rauda, dar kiti bando nutildyti savo sąžinės balsą. Bet visi Mane jaučia, visi Mane jaučia, nes šiuo momentu Aš esu su visais.

23. Noriu žmonijoje atrasti Bažnyčią, kurią įkūrė Petras, tačiau matau, kad ant to pamatinio akmens nebuvo pastatyta šventovė. Kaip mažai žmonių paaukojo save, sekdami jo pėdomis.

Aš matau didžiulias bažnyčias, didžiulias religines organizacijas, prabangą ir turtus, spindesį ir galią, bet Aš nematau dvasinės prabangos, Aš nematau dorybės šventinių drabužių, Aš neatrandu jokios galios, kuri būtų mano visuotinės galios dalis. Ir tikrai, sakau jums, Aš matau, kad tie „Petro įpėdiniai“ Dvasiniame Sode rauda, kai žiūri į tuos, kurie juos sekė ir vedė žmoniją į nelaimę ir mirtį – kad tų, kurie šiais laikais vadina save apaštalais ir Petro įpėdiniais, lūpos, nors ir kalba apie meilę, apie Kristų, apie pasaulinę taiką, tačiau už jų žodžių slepiasi žudikiški karai. Petras nesėjo mirties. Aš paėmiau iš jo rankų kardą. Aš jį mokiau atiduoti gyvybę, kad kitiems suteiktų gyvybę. Aš jį mokiau pralieti savo kraują, kad jis būtų tarsi meilės sėkla, tarsi tiesos liudijimas, tarsi tikrasis jo pačio darbų antspaudas, ir jis tai vykdė iki pat savo gyvenimo kelio pabaigos.

24. Todėl šiuo Trečiuoju Laiku, kai vertinu tų, kuriuos palikau žmonėms kaip pavyzdį, kaip pasiuntinius, sėją, galiu žmonėms tik pasakyti, kad jie, kaip kvailiai, statė ant smėlio ir nesugebėjo statyti ant nepajudinamos Petro uolos, ant kurios žmogus turėjo pastatyti savo Tėvui ir Viešpačiui tikrąją Bažnyčią. Taip pat sakau jums: iš visos tos šlovės, iš visos tos galios neliks nė vieno akmens ant kito.

Bet ką po to darys tautos minios? Ką darys bandos be piemenų ir be aptvarų? Kur avys nukreips savo žingsnius, kai varpai nebešauks jų į avilį?

25. Tada, tauta, kai avys nukreips savo bliaukimą į anapus, kai ieškos savo Ganytojo ant kalno viršūnės, tada mano Karalystė ateis pas visus. Aš, kaip pažadėjau, pagal savo pranašų žodžius, ateisiu „debesyse“, ir kiekviena akis – tiek nusidėjėlių, tiek nenusidėjėlių – mane pamatys. Tada žmonės, sukrėsti dvasiniu pasauliu, išgąsdinti tiesos, pažvelgs į viršų ir pamirš viską, kas yra po jų kojomis. Ir jie nebežiūrės į granito šventoves, nei jų ausys toliau girdės varpų skambesį. Tada žmonija – pabudusi iš širdies į širdį, iš tautos į tautą ir iš nacijos į naciją – pakils trokšdama Šventosios Dvasios, kuri atvėrė savo lobyną, kad atskleistų lobį ir jį įdėtų į visus geros valios žmones.

26. Tačiau tuo metu – kas bus mano apreiškimų aiškintojai? Kas paaiškins Šventosios Dvasios paslaptis žmonijai, kuri tuo metu jau bus pabudusi Tėvui?

27. Jūs gerai žinote, kad būtent jūs būsite tie, kuriuos Aš išskirstysiu po įvairias pasaulio vietas, kad jūsų lūpos būtų tarsi trimitai vidury nakties – kad jūsų liudijimai būtų galingi darbai, sujaudinantys žmonių širdis. Tada galėsite pasakyti pasauliui: „Štai Šeštasis antspaudas visoje savo šlovėje! Štai Šeštasis antspaudas savo laikmečio viršūnėje! Štai Šventoji Dvasia, kuri bendrauja su žmogaus dvasia – Ganytojas, kuris ieško avies ir leidžia jai išgirsti savo balsą, savo žodį, savo koncertą be jokio materialaus tarpininko!“ Ir daugelis klausys jūsų, nes jūs būsite tie, kurie žengia tvirtu žingsniu.

Jūsų veiduose nebus matyti dvejonės, jūsų lūpose nebus mikčiojimo. Jūs nešite savo aiškų, giluminį ir visapusišką liudijimą visiems tiems, kurie nori jį priimti. Ir jūs būsite laikomi apaštalais, būsite klausomi kaip pranašai, o bendruomenėse, namuose ir institucijose būsite priimami kaip mano dieviškumo kelio rengėjai ir pasiuntiniai!

28. Būk stiprus, o tauta! Būk pasirengusi ir leisk, kad mano darbas giliai įsiskverbėtų į tave. Saugok jį, tvirtai laikyk jį ten, nes dabar jūs jį studijuosite. Iš tiesų, sakau jums: nors jau daug ką suprantate iš mano darbo, dar ne viską suvokiate. Per apmąstymų laiką, kurį jums suteikiu, sugebėsite suprasti daug pamokų, kurios jus nustebins. Dabar gyvenate Trečiajame laikmetyje, tačiau dar nesugebėjote teisingai išaiškinti Pirmojo laikmečio pranašų žodžių. Jūs nesigilinate į Žodį, kurį Jėzus jums pasakė tuo Antruoju laikotarpiu, o Šventosios Dvasios jums apreikštojo darbo dar nesuvokėte. Tačiau jūs turėsite šiuos tris Testamentus, šiuos tris apreiškimus savo dvasioje sujungti į vieną, nes jie visi sudaro vieną įstatymą, vieną knygą, vieną kelią, vieną tiesą.

29. Artėja laikas, kai Pirmojo ir Antrojo laikotarpio knygos vėl sugrįš į jūsų rankas, prieš jūsų akis, į jūsų dvasią, ir tada jūs galėsite suprasti praeitį per dabartį, o dabartį – patvirtinti per apreiškimus, gautus praeityje.

30. Aš leidau, kad mano pasiuntinių žmogiškosios rankos užrašytų istoriją, kuri yra jūsų praeitis. Šiuo Trečiuoju laikotarpiu Aš apsireiškiau per šiuos mano išrinktus ir paruoštus žodžio nešėjus, kad perduočiau jums naujus apreiškimus. Tai yra jūsų dabartis.

Aš taip pat kalbėjau jums pranašišku tonu ir šiame Trečiajame laikmetyje parengiau pranašus, kad jie jums pasakotų apie įvykius, kurie ateis, ir šis pranašavimas yra jūsų ateitis.

Praeitis, dabartis ir ateitis yra tokios, kaip jūs – jos apima viską. Tai yra amžinybė, kurią Aš jums suteikiu, kurioje jūs gyvenate ir kurią, pagal mano valią, turite turėti, kad nebūtumėte tik žemiškojo laiko savininkai ir nebūtumėte tik šio laiko šeimininkai.

31. Išskleiskite savo dvasines rankas! Išskleiskite savo sparnus! Atverkite akis ir apkabinkite amžinybę, nes esate spiritualistai, kurie suvokia gyvenimą, įvykių paskirtį ir supranta viską, kas buvo, kas yra ir kas bus. Mano Šviesa leido jums daug ką suprasti, ir jūs suprasite dar daugiau, jei pasiruošite.

Jūs stovėsite prieš teologus ir teosofus, ir jie stebėsis. Tada jūsų širdyse neturi būti bailumo, tau, Izraeli, neturi trūkti tikėjimo, nes tada jūs drebėtumėte prieš tuos, kurie tikrai, tikrai nėra dideli mano akyse. Ir kitos dvasinės akys žiūrės į jus kaip į lygiaverčius, kaip į šio laikmečio „darbininkus“ – kaip į sielas, kurios šiandien sudaro dalį mano dvasinių chorų, kurios jau seniai buvo tarp jūsų kaip šių laukų darbininkai, kaip kelio rengėjai, pasiuntiniai ir balso nešėjai.

32. Žiūrėkite, o regėtojai! Jauskite, o mylima tauta, šias didžiules legijas, kurios čia yra, kurios, kupinos meilės, pagarbos ir džiaugsmo savo sielose, yra virš jūsų ir šalia jūsų.

Čia yra Roque Rojas, Damiana Oviedo, čia yra visi balsų nešėjai, kurie iškeliaavo į Dvasinį slėnį – tie „darbininkai“, „pamatai“, bendruomenių vadovai ir daugelis tų, kurie nešioja mano dvasinį ženklą ir sudaro tautą, dvasinių darbininkų legioną, kurie šiuo metu maišosi tarp jūsų, kad sudarytų Trečiojo Laiko tautą, šio Trečiojo Amžiaus dvasinius darbininkus, kurie ruošiasi priimti Šventąją Dvasią, kuri apsireiškia tarp žmonijos. Jie taip pat aukoja Man savo užduočių įvykdymą, rodo Man savo sėklą ir padeda jums ruoštis, kad būtumėte verti ją parodyti Tėvui.

33. Šią palaimintą valandą, šią Teismo ir Meilės akimirką, jūs visi esate suvienyti ir sudarote vieną šeimą, vieną tautą Tėvo akivaizdoje. Kokioje sferoje šiuo metu virpa jūsų siela? Dvasinėje sferoje. Todėl jūs jaučiate šią

ramybę ir šią palaimą. Jūs pamiršote pasaulio nelaimes. Jūs nebejaučiate savo naštos svorio, o kartumas jūsų burnoje šiuo metu yra tik saldumas. Kodėl, tauta? Nes jūs pakilote virš žmonių, religinių įsitikinimų ir visų sektų. Jūs pakylate tyliai, nuolankiai, nes jūsų džiaugsmo šūksnis neranda atgarsio šio pasaulio platybėse. Tačiau ten, dvasinėje sferoje, jūs matote visų būtybių pakilimą, jų dematerializaciją, siekiant pagerbti Kūrėją.

34. Jūs jaučiate, kad esate apsupti ir apgaubti begalės būtybių, kurios leidžia apie save žinoti, nes jos pabudo teisingumo balso skambesio. Tačiau kai jūs girdite jį skambant per žmogiškąjį balso nešėją, visa Žemė jį girdi giliausiame dvasios viduje, ir jūs manęs klausiate: „Tėve, ar Dangaus karalystė, Tavo karalystė, dabar bus visiškai su mumis?“ Tačiau Tėvas jums sako: „Aš norėčiau, aš norėčiau, kad jūs jau nešiotumėte Dangaus karalystę savo širdyse. Bet iki šiol jūs to dar nepasiekėte, o mano reikalų kariai!“

35. Jums dar teks kovoti, toliau dirbti ir kentėti, kad pasiektumėte savo vienybę. Tačiau būtent pasiekus savo pačių vienybę jūs pajusite, kad Tėvo karalystė yra jūsų širdies gelmėse. Ši karalystė yra Antrasis Jeruzalė, baltoji miestas, kuriame pagal mano valią jūs turėsite gyventi. Jos vartai atviri, jos gyventojai pasirengę, o už jos sienų viešpatauja taika, išgelbėjimas ir amžinasis gyvenimas.

Jums dar teks šiek tiek ilgiau eiti šiuo keliu, tada pasieksite šį miestą. Šiandien, kaip ir Pirmuosiuose Laikuose, kaip ir Mozei, galiu jums pasakyti: „Žiūrėkite, horizonte matosi Pažado Žemė!“

36. Savo paskutinę valandą Mozė nematė jūsų įžengimo į Pažadėtąją žemę. Taip pat ir Mokytojas, būdamas žmogus, savo mirties išvakarėse negalėjo pamatyti tautos atsigręžimo į jo Įstatymą. Kai Viešpats užkopė ant kalno, kaip ir Mozė Pirmuosiuose Laikuose, ir pamatė, kad žemiškasis Jeruzalė, kaip visais laikais, nusidėjusi, pasinėjusi į šimtmečius trunkantį miegą, tuomet Mokytojo akys ir širdis pravirko dėl to mylimo miesto, ir jis sušuko: „Jeruzale, Jeruzale, tu nepažinai gėrio, kuris buvo pas tave! Aš norėjau tave suvienyti, kaip lakštingala surenka savo jauniklius. Bet jūs užmigote ir nepajutote mano žingsnių, nei išgirdote mano žodžių.“

Šiais laikais, šią valandą Aš tau, o tauta, sakau tą patį: „Izraeli, Izraeli, tu mane taip ilgai turėjai šalia savęs, tačiau jūs nesugebėjote mylėti vieni kitus ta meile, kuria Aš jus mylėjau. Jūs nesusivienijote, nors Tėvas tiek daug kartų įkvėpė jums tą meilę ir brolystę, ir pats virto lakštingala, po kurios sparnais visi jaunikliai būtų tilpę ir galėję vieni kitus pripažinti. Bet kaip ir praeityje, jūsų viduje išlieka jėga, kad galėtumėte tęsti gyvenimo kelionę.

37. Ar jūs pasieksite Pažadėtąją žemę?

38. Taip, mylima tauta. Jau iš čia jūs įžvelgiate Didžiojo miesto šviesas. Jau čia jaučiate jo sodų kvapą. Jau iš čia jūs girdite jos gyventojų balsus, ir šis realybės įspūdis drąsina jus kelyje, kad nenukryptumėte nuo jo. Ši graži dangiškoji panorama nuolat kviečia jus eiti pirmyn, kad pasiektumėte jos vartus ir galiausiai pasakytumėte: „Savo pastangomis užkariau Pažadėtąją žemę.“

39. Mozės tikėjimas ir drąsa pirmuoju laikotarpiu atvedė jus į Pažadėtąją žemę – žemę, kuri buvo dangiškosios tėvynės, amžinosios tėvynės atspindys. Avinėlio kraujas, Mokytojo kraujas išgelbėjo jus antruoju laikotarpiu. Tai yra jūsų atlygis. Niekas negalės iš manęs atimti to, kas man priklauso. O šiuo laikotarpiu mano Žodis, perduotas per žmogiškąjį protą, vėl pakelia jus kelyje – tai priemonė, kuria Aš jums atskleidžiau didžiuosius Trečiojo laikotarpio mokymus. Tai jūsų sąžinės šviesa, neleidžianti jums nuklysti nuo kelio, tai ta pati atvira vartai tiesai.

Niekada nuo jos nenutolkite, nes artėja žodžių ir pasaulėžiūrų karo laikai, požiūrių ir mano kūrinio interpretacijų karas. Niekada nesupraskite klaidingai mano Įstatymo, mano Apreiškimų, mano Mokymo, bet saugokitės interpretacijų, kurias jūsų artimieji jiems suteikia. Vertinimą ir aiškinimą, kurį kiti suteikia mano Įstatymui, palyginkite su savo nuomone, savo sielos jautrumu, ir jei manote, kad tas aiškinimas yra teisingas, priimkite jį. Jei kiti turėtų pralenkti jus supratimu, būkite nešališki ir teisingi ir suteikite pirmąją vietą tiems, kurie pabudo anksčiau už jus ir sugebėjo mano kūrinio esmėje atrasti jo tiesą, jo amžinąją vertę, jo šviesą.

40. Aš dar kartą palieku jus kaip avis tarp vilkų. Bet šios avys yra pasirengusios, jos neina be piemenio. Jos žino saugų kelią ir žino, kur yra vartai. Kol jūs einate tuo keliu, jums nėra ko bijoti. Nes lengviau vilkui tapti avimi, nei aviai – vilku. Tačiau jei nukryptumėte nuo kelio ir įsispraustumėte į arogancijos, nepaklusnumo, savanaudiškumo ar materializmo odą, tada taptumėte plėšriais vilkais, žiauriais vilkais. Bet tada vargas jums! Nes bus stipresnių vilkų ir stipresnis teisingumas, spąstai ir bedugnės.

41. Mano kelias įrašytas jūsų sąžinėje. Netrukus žemėje nebeliks sielų ganytojų, nei dvasininkų, kurie jūsų akyse atliktų apeigas, nei susirinkimų vietų, simbolizuojančių visuotinę Dievo šventovę. Visas pasaulis bus jūsų šventykla, o jūsų dvasioje – Viešpats, Mokytojas, jūsų mylintis Jėzus, kupinas išminties ir meilės, visada pasiruošęs jus išklausyti. Neturėsite kito altoriaus, kaip tik savo širdį, nei kito vadovo, kaip tik savo sąžinę.

42. Šios pamokos jums buvo apreikštos ir įgavo formą jūsų dvasioje. Jūs nebegalėsite nuklysti nuo kelio, nes jį gerai pažinote.

Kai pasaulis pamatys, kad jūs gyvenate be žemiškų dievų, be apeigų ir be dvasininkų, jis bus pasipiktinęs, jus pasmerks ir tai, kas jiems galėtų liudyti apie mano tiesą, ir apie tai, kad būtent jūsų darbai, jūsų dorybė, jūsų gyvenimas lems, jog jūs neliksate vieni. Juk jūs skleisite mano darbą ne tik savo lūpomis, bet turėsite juo gyventi, nes *vienas* jūsų gyvenimo poelgis yra vertingesnis už tūkstančius jūsų žodžių, kad ir kokie įtikinami jie bebūtų. Meilė, švelnumas, auka – būtent taip pasaulis mane atpažins jūmyse.

43. Aš palieku jus kaip Mokytojus vietoj savęs, ir nors pas Mane jūs visada jausitės kaip maži vaikai, tarp žmonių būsite kaip Mokytojai, kaip vyresnieji broliai ir seserys, kurie atsilikusiems perduos viską, ką Aš jums daviau. O jei jie dėl savo meilės, savo atsidavimo mano darbui taptų didesni už jus, leiskite jiems tai ir šypsokitės – bet meilės, dvasinio pasitenkinimo šypsena. Nes jums tikrai ateis nauji laikai, kuriais jūs juos pasivysite kelyje, kad visi būtų lygūs, nes jūs visi nuo pat pradžių atsiradote vienodai ir taip pat kaip lygūs turite pasiekti Mane.

Jūs visi būsite didingi, kad galėtumėte mane suprasti. Jūs visi būsite dvasinės būtybės, turinčios galią, išmintį ir meilę, kad galėtumėte pajusti ir suprasti Tėvą bei kartu su Juo valdyti visatą, kaip yra mano valia.

Nes šiuo metu jūs esate aukštesnės būtybės, palyginti su žemesnėmis; tačiau taip, kaip Aš jums patikėjau šį pasaulį, kad jame viešpatautumėte, taip ir vėliau, kai Aš jus atvesiu į savo Karalystę, jūs visi būsite Kunigaikščiai Tėvo akivaizdoje ir valdysite visą kūriniją. Tada jūs būsite tikros didybės valdovai. Niekas nesijaus pranašesnis už kitą. Meilė nulems visus jūsų darbus, ir jūs visada turėsite tobulą dvasinę palaimą, mylėdami Tėvą ir mylėdami save. Jūs nejausite, kad Tėvas ar artimas yra toli ar nepasiekiami. *Vienas* pasaulis bus šalia kito pasaulio, kaip dabar vienas namas stovi šalia kito namo.

44. Taigi, tauta, taigi, mokiniai, Aš noriu jus atvesti į tobulumą; pagal mano valią jūs turite pasiekti tą didįjį „miestą“, kuris paruoštas nuo amžinybės, kad jūs būtumėte jo gyventojai, amžini gyventojai šioje taikoje ir tobulume.

45. Visą, ką Aš jums apreiškiau nuo 1866 iki 1950 metų iki šiol naudota perteikimo forma, galite rasti „Septynių antspaudų knygoje“, o visi šios žmonijos įvykiai patvirtina tai, kas joje parašyta. Aš visada apsireiškiau savo vaikams. Šiuo metu jūs dar turite šią apreiškimo formą, kuri dabar jūsų atžvilgiu baigsis.

46. Ateis naujas būdas man atsiskleisti: tobula forma „iš dvasios į dvasią“. Dvasinis apreiškimas pasieks aukštą tobulumo lygį tarp žmonių, tačiau aukščiausią lygį jis pasieks tik tada, kai jūs paliksite pasaulį ir fizinį

kūną. Per šią dovaną Aš ir toliau atskleisiu daug paslapčių, suteiksiu jums naujų ir didžių apreiškimų. Žmonės žengs į dvasinio tobulėjimo kelią, ir šiuo keliu jie ras šviesą savo sumanymams, savo misijoms, savo užduotims ir savo mokslui.

47. Per dvasių tarpusavio bendravimą Aš ir toliau būsiu visų klausiamas ir ieškomas. Šiuo būdu Aš kalbėsiu savo vaikams ir juos įkvėpsiu. Laimingas tas, – sakau jums šiandien, – kuris šia malone ieško Manęs su nuolankumu, švelnumu ir pagarba, nes jis Manėje ras turtingą ir neišsenkantį šviesos, apreiškimo ir gėrio šaltinį. Tačiau vargas tam, kuris Manęs ieško netinkamu būdu, nes Aš jį nubaudžiu, kad jis suprastų savo klaidą. Jei jis ir toliau liks kvailas, jis susisieks tik su tariama šviesa, kuri yra tamsybė ir gundymas!

48. Nuo pat mano mokymų pradžios jūs po truputį susirinkdavote čia. Jūs, pavargę nuo kelionės, sergantys – ir daugelis neturėdami nieko gero – atsidurdavote prie mano kojų. Mano Žodis ir mano meilės įrodymai nugalėjo bet kokią netikėjimą. Mano dvasinė esmė nugalėjo materializmą. Aš kietas širdis, panašias į uolą, pavertiau jautriomis, o nusidėjėlius – savo tarnais. Vyrus ir moteris, kurie pasidavė ydoms, Aš perleidau atsinaujinimo procesą, kad juos paverčiau savo darbininkais. Daugelį tų, kurie nesugebėjo valdyti savo žingsnių, Aš pavertiau bendruomenių vadovais, kad jie paaštrintų žmonių sąžinę.

Daugelis pasaulietišκών lūpų vėliau turėjo ištarti Dievišąjį Žodį. Daugelis neišsilavinusių ir nepatyrusių proto organų, kurie buvo uždaryti mokslo šviesai ir žmogiškai išminčiai, noriai atsivėrė, kad įleistų Dvasinio pasaulio šviesą. Tačiau tikrai sakau jums: Aš nesuskirstiau savo pašauktųjų į klases, kastas ar giminės linijas. Aš neatsisakiau mokslininko, neatsisakiau raštininko. Aš neuždariau durų išsilavinusiam žmogui, nes dažnai išsilavinęs mane suprato anksčiau ir geriau nei neišsilavinęs. Kitais atvejais neišsilavinusieji ir nežinojantieji anksčiau suvokė, kad jų sielose įvyko nušvitimas.

49. Aš pašaukiau visus. Aš paskyriau pasiuntinį, heroldą savo vaikų keliui, ir nors daugelis pakluso mano šauksmo balsui ir buvo paklusnūs, kiti buvo kurti ir niekada neatėjo pas Mane. Tačiau iš tų, kurie išliko atkaklūs – vieni savo įsitikinimuose, savo tikėjime, kiti – norėdami įveikti savo netikėjimą, kol galiausiai nugalėjo, kiti – savo ligoje, kol atgavo sveikatą, o dar kiti, kurie Man pasakė: „Tėve, jei nenori manęs išgydyti, aš ir taip seksiu paskui Tave.“

50. Iš visų tų, kurie Mane mylėjo, Aš suformavau savo „darbininkų“ bendruomenę, savo naują apaštalių būrį, ir leidau, kad atsirastų daugybė kuklių ir varganų susirinkimų vietų, kad žmonės galėtų susirinkti jų pavėsyje ir ten priimti mano Dievišąjį apreiškimą per mano balso nešėjus,

dovanų nešėjus, bendruomenių vadovus, „kolonas“, regėtojus, „auksinius plunksnakočius“ ir „pamatinius akmenis“. Nes Aš kalbėjau šiai tautai per septynias dovanas, kurias įkūnija septynios Dvasios (prie Dievo sosto), vedžiau ją ir ruošiau. Nepaisant mano išrinktųjų netobulumo, nepaisant jų klaidų ir nesupratimo, Aš visada apreiškiau savo darbą – ar tai būtų žodis, ar regėjimas, ar išbandymas, kad tai taptų paskata ir skatinimu šiai tautai, ir kad tie, kurie jau tikėjo šio apreiškimo tiesa, niekada daugiau neabejotų.

51. Nors daugelis man atsuko nugarą, daugelis liko kelyje ir sekė paskui mane iki šio laikotarpio pabaigos. Jūs esate tie išstvermingieji, tie darbininkai, tie „ “ žmonių minios vadovai. Juk jūs visi pritraukėte už savęs sielų ir širdžių minias ir patys buvote liudininkai, kaip būtent šios minios pasikeitė savo sveikatos, moralės ir religinės praktikos atžvilgiu. Nors jų pirmuosius žingsnius matėte, kai jie buvo vargani, sergantys, skurstantys ir neišmanūs, dabar Izraelio minios lūpose matote šviesą, jų veiksmuose – nuoširdumą, jų gyvenime – atsinaujinimą, o jų Dievo garbinime – ilgesį, troškimą ir tobulumą.

52. Niekam Aš neatsisakiau savo Žodžio. Aš visada buvau pasirengęs šiai tautai, ir per visus šiuos tarpininkus Aš skleidžiau esmę, tiesą ir gyvenimą. Ne visi sugebėjo pasiruošti, ne visuose Aš atradau dvasingumą. Tiems, kurie pasiekė daugiausia, tai įvyko dėl jų pasirengimo, pakilimo ir atsidavimo mano darbui. Tačiau dabar atėjo paskutinė diena, apie kurią Aš visiems pranešiau. Nes nėra nė vieno, kuris nežinotų, kad Tėvas šią dieną turi amžinai užbaigti savo Žodį tokia forma, kokia jūs jį turėjote.

53. Ar tauta pasirengusi šiam įvykiui?

54. Ar mokinys yra pakankamai stiprus šiam išbandymui?

55. Vienus matau stiprius, kitus – silpnus, ir Mokytojas sako stipriesiems: „Melskitės už silpnuosius!“ O tiems, kurie pabudo: „Būkite budrūs už tuos, kurie miega!“ O tiems, kurie labiausiai pažengė: „Jauskite atsakomybę už tuos, kurie atsiliko!“ O tiems, kurie gavo daugiausia: būkite to sąmoningi ir, kai ateis laikas, dalinkitės šiais mokymais su kitais!

56. Tačiau Tėvas klausia visos savo tautos: „Kodėl norite dar ilgiau sulaikyti Mokytoją? Kodėl reikalaujate, kad Tėvas pažeistų savo paties žodį ir taip duotų jums netobulumo pavyzdį? Argi nesupratote, kad Aš esu nekintamas, kad Aš esu negailėstingas, kad Aš esu tobulas? Argi jums trūksta mano žodžio, kurį tiek daug metų kantriai jums perdaviau?“

57. Mano Žodis buvo tobulas darbas, kuris dabar pas jus baigėsi. Jūs turite dovanas, turite mokymą, turite mano apreiškimus. Aš jus paruošiau: ko dar galite prašyti? Ko dar nori iš Tėvo, o tauta?

58. Vis dėlto pakyla tie, kurie miega – nepaklusnieji, pripratę šventvagiauti, nepaisyti mano įsakymų ir sakyti: „Mes galime nepaisyti

Viešpaties žodžio . Jis gali savo tautai suteikti viską. Tegul įvyksta mūsų valia.“

59. Ach, iš tiesų, jie nežino, ką sako, nei žino, kam save iškelia, nes Tėvo teismas gali būti paleistas!

60. Didžioji Viešpaties teisingumo diena jau atėjo pas jus, ir netgi žmogiškasis teisingumas – budrus, grėsmingas, apšviestas mano dieviškojo teisingumo – gali pasiruošti teisti žmonių darbus!

61. Visi, kurie priėmė Dieviškąjį darbą, Dvasinį Žodį – visi, kurie naudojo mano Mokymą ir mano Įstatymus, kad valdytų žmones, juos mokytų, suvaldytų jų ydas ir nuodėmes, vestų juos Amžinybės keliu, stovi prieš teismą. Tarp jų tu, Izraeli, esi pirmasis, o po tavęs ateina eilė visoms religijoms.

62. Štai mano svarstyklės! Štai mano teisingumas ir mano negailestingas kardas! Nebebūk man nepasitikintis, mano tauta! Nebūk kaip ta žmonija, kuri Atsigrėžimo, Atleidimo ir Susitaikymo metais sukilo, griebėsi žudikiškų ginklų, baltą taikos puslapį suteptė brolių krauju ir – tikrai, sakau jums – nepaisė mano taikos pasiūlymo!

63. Vargas pasauliui! Jis stovi ant bedugnės krašto! Jis netrukus ištuštins didįjį kančios taurę iki pat nuosėdų ir turės išleisti didelį skausmo šauksmą, kad galėtų pabusti.

64. Taip norėjo žmogus. Aš jam pasiūliau savo taiką, pasiūliau savo meilę, labiau priartėjau prie jo, ir vis dėlto – jis nenori nieko iš mano karalystės, jis nori savo. Taip pat nieko iš mano galios – jis pasirinko savo pačios galią. Jis nenori ir mano šventinių drabužių – jis nori ir toliau apsirengti pasididžiavimu. Jis nenori gyvenimo amžinybėje, jis nori tik laikinos galios ir mirties, kuri atsiskaitys už visus žmonių darbus.

65. Aš iš anksto paskyriau vietą visiems, kurie ieško mano taikos ir kurie žūsta neteisinguose žmonių karuose. Nes yra daug tokių, kurie su ginklu dešinėje rankoje stovi mūsų laukuose, tačiau sąžinė jiems kalba. Verkianti sąžinė, širdyje tvyrančios nevilties jausmas sako Tėvui: „Atleisk man, nes aš sėju mirtį. Juk taip aš Tave įžeidžiu.“

66. Tai yra tie, kurie mane pajuto. Aš juos išgelbėsiu. Melskitės už juos, tauta. Daugelis sugrįš į taiką, daugelis sugrįš į namus. Tie, kurie žus, tie, kurie paliks savo kūnus po griuvėsiais, šlovingai pakils dvasia, nes mano balsas juos kviečia į šią taikos ir teisingumo karalystę, kad jiems pasakytų: „Žemėje jūs neradote teisingumo, bet mano teisingumas egzistuoja ir kviečia jus, apgaubia jus ir prikelia jus gyvybei.“

67. Jūs dar patirsite daug skausmingų išbandymų. 1951-ieji metai, iki kurių pradžios liko vos kelios valandos, atneš žmonijai „dovaną“ iš išbandymų, ir jei 1950-ieji metai, kurie buvo paruošti Tėvo šviesa, buvo

užgožti žmonių tragedijos, permirkę jų pačių krauju, sukrėsti didžiųjų įvykių – tikrai, Aš jums sakau, 1951-ieji metai žmoniją sukrės dar labiau.

68. Jūs, kurie esate mano dalis ir buvote paruošti išgyventi visus šiuos išbandymus, neturite nustoti budėti, neturite nustoti melstis. Atminkite, kad esate tarsi „taikos apsiaustas“. Turėkite omenyje, kad esate balzamo savininkai. Turėkite omenyje, kad esate paguoda šiame pasaulyje, ir todėl Aš jūsų nepaįmsiu su savimi šią valandą, kai norite likti susijungę su mano Visuotiniu Spinduliu ir mano dvasiniu pasauliu, o ne palikti šį pasaulį, kad galėtumėte patirti Aukščiausiąją Karalystę. Šis laikas jums dar neatėjo. Likite dar tarp žmonių ir būkite jiems palaima bei atleidimas.

69. Jūsų ginklai paruošti. Jūsų jėga leis jums eiti iki pat pabaigos. Bet tikrai, sakau jums: nemanykite, kad šias nelaimes jaučiate tik jūs. Žinokite, kad kiekviename išmėginime Aš jums suteikiu malonę. Kiekvieną kančią ir nelaimę lydės jums skirtas gėris ir meilės įrodymas.

70. Aš kalbėjau jums kaip Teisėjas. Buvau su jumis kaip Teisėjas, tačiau mano teisingumas yra visuotinis. Kaip Mokytojas Aš buvau su jumis per visus šiuos mokymo metus, kurie pasiekė kulminaciją per paskutinius trejus metus, kuriuos Aš skyriau tiems trimis metams, kuriais pamokslavau Antrajame Laike, atminti, taip pat kaip prisiminimui apie tuos tris laikotarpius.

Mano, kaip Mokytojo, mokymas yra visas mano Žodis. Mano, kaip Šventosios Dvasios, apreiškimas yra viskas, ką jums sakiau per visą šį mokymo laikotarpį. Ši knyga Šventosios Dvasios ugnimi įrašyta į jūsų sąžinę, į pačią jūsų širdies gelmę, kur mano Žodis išliks neištrinamas. Ji skirta visam pasauliui. Ir viskas, kas praeityje buvo neperprantama paslaptis, dabar, Trečiajame laikotarpyje, jūsų dvasiai nuostabiais šviesos spinduliais tampa aišku.

71. Aš palieku jus kaip mano Kūrinio, mano Žodžio, mano Įsakymų aiškintojus. Pažiūrėkite, kaip žmonės, trokšdami įsigilinti į Viešpaties Žodį, į Jo Įstatymą, į Jo pranašystes ir į viską, ką Jonas, vykdydamas mano dieviškąjį įsakymą, perdavė žmonijai, tik susipainiojo! Kaip žmonės, teologai, aiškintojai galės pasiekti tiesą?: Per liudijimą, kurį jūs duodate apie tai, ką Šventoji Dvasia jums kalbėjo.

Šventoji Dvasia visose savo pamokose atnešė šviesą. Ji nieko neslėpė. Visos uždangos buvo nuimtos, o lobynas atvertas tautai. Jūs esate šios šviesos saugotojai, nes esate pavadinti Šventosios Dvasios mokiniais ir vaikais. Taigi eikite pas žmones ir padėkite jiems suprasti. Pamatysite, kiek džiaugsmo bus jų širdyse, kai jie pagaliau galės skaityti užrašus ir suprasti tai, ko anksčiau negalėjo suvokti – pranašystes, kurių išsipildymą jie matė, ir tas, kurios dar tik taps tikrove.

72. Šitaip jūs pateisinsite šį aukštą pašaukimą, o Šventosios Dvasios pranašai ir apaštalai, o palaimintoji Izraelio tauta! Šiuo laikotarpiu jūs buvote mano mokiniai, turėjote mane kaip Mokytoją, tačiau noriu, kad pagaliau mane pripažintumėte kaip Tėvą.

73. Jūs dar kartą sėdite prie mano meilės stalo. Jūs visi esate mano mokiniai. Aš visada dalydavau duonos kepalą į dvylika dalių, ir dvylika mano tautos giminių valgė po lygiai tiek pat.

Per Šventąją Vakarienę, paskutinį kartą, kai Aš valgiau apsuptas savo apaštalų toje Antrojoje epochoje, paimdamas duoną jiems pasakiau: „Imkite ir valgykite, tai yra mano Kūnas.“ Aš palaiminau vyną ir daviau jiems gerti, sakydamas: „Gerkite, tai yra mano Kraujas.“ Tačiau po to pridėjau: „Darykite tai mano atminimui!“

74. Per visą Antrąjį laikotarpį žmonija maitinosi šiuo simboliu. Tačiau kai Tėvas vėl pasirodė tarp jūsų – nebe Jėzaus kūne, o dvasiškai tarp „debesų“, ir Jis apsiereiškė per savo Dieviškosios Dvasios šviesą per nuolankias, žmogiškas būtybes, Aš jums pasakiau: laikai pasikeitė, laikai praėjo, ir šiandien mano *Žodis* yra Kūnas, o jo prasmė – Kraujas. Jūsų bendrystė su Mokytoju yra dvasinė.

Tačiau šiuo metu, kai Aš jums paskutinį kartą duodu savo Žodį šia forma, sakau jums: Nepamirškite, kad šis Žodis, kuris jums buvo maistas, esmė ir gyvenimas, išgelbėjimas ir atsinaujinimas, sveikata ir viltis šiai tautai, turi amžinąją esmę, ir kad net tada, kai jo nebegirdėsite per balso nešėjus, jis visada bus jumyse kaip gyvenimo šaltinis, kaip duona, kaip išrinktas maistas, kaip balzamas ir viltis.

75. Saugokite tai, ką Aš jums palieku, ir visada nešiokite tai savo sieloje. Tačiau jei norite įžengti į tobulą bendrystę su savo Mokytoju, jei norite Jį visiškai priimti į savo širdį, jums pakaks pasiruošimo, minčių ir širdies tyrumo, kad siela galėtų išsivaduoti ir labai greitai mane surastų. Ji mane ras pavirtusį maistu, maistu, kupinu gyvybės ir gero skonio.

76. Pasiruošk taip, o tauta, kad visada galėtum įžengti į šią tobulą bendrystę. Tau niekada netrūks mano padrąsinimo ir mano ramybės.

Jūs sėdite aplink Mane, valgote šią gyvybės duoną, ir Mokytojas sako ir jums, kaip Jis sakė kitu laiku: tarp nuolankiųjų, tarp tų, kurie Mane labai mylėjo – tarp tų, kurie, nepaisydami išbandymų, kantriai ir atkakliai sekė paskui Mane, yra tokių, kurie atiduos Mano darbą į žmogiškosios teisingumo rankas. Kai kurie ir toliau už menkus pinigus iškraipys mano darbą, mano paties Žodį, mano Testamentą, o jūs dar kartą klausiate savęs: „Argi rytoj aš, uolus ir paklusnus darbininkas, pavirsiu išdaviku?“

„Kas yra tas Mokytojas?“ – klausia Manęs jūsų dvasia, o Aš jums sakau: jūs to nežinote. Bet šiuo metu Aš jus ruošiu, suteikiu jums jėgų, kad tik Man vienam leistumėte jus teisti.

77. Jei savo kelyje pamatysite, kad iškyla išdavikas, nesąžiningasis, kietširdis, silpnas ar netikintis, piktžodžiautojas, pasaulietišškai mąstantis žmogus, atleiskite jam – taip. Kalbėkite jam su meile, šiuo teismo žodžiu, kuriuo Aš kalbėjau jums. Bet tai turi būti mano nuosprendis, o ne tavo, tauta, nes tavo dar nėra tobulas.

Kol dirbate mano darbe ir jį vykdate, galvokite, kad nėra išdavikų – pamirškite, kad yra pasaulietiška mąstančių, ir galvokite, kad yra tik paklusnūs. Neteiskite nieko, o mylėkite, atleiskite ir dirbkite tik. Nes už jūsų užduočių vykdymo stovės mano teisingumas ir viską nulems, visiems sugrąžins jų šviesą, jų tobulumą, mano darbe ir pagal mano įstatymus ištaisys ir padarys vertus tuos, kurie yra tobuli savo gyvenimo pradžioje ir taip pat jo pabaigoje.

78. Mano paskutiniai žodžiai – argi manote, kad Aš galiu jus vadovauti iš kryžiaus aukštybių? Žmonija nėra atsinaujinusi. Man pasiekia skundai, pasiekia mane žmonių piktžodžiavimai, apsvaiginantis žmonių karų triukšmas, vaikų verksmai, vyrų ir moterų beviltiškumas. Aš matau sielvartą ir skurdą, matau nykstančias imperijas ir galias, kurios yra arti žlugimo, mirties dvelksmą visoje žmonijoje. Ir tarp visų šių prakeikimų ir užkeikimų balsų yra vienas balsas, kuris skamba tarp žmonių ir pasiekia Mane, sujaudina Mano Dieviškąją Dvasią. Tai žodis, kuris sako: „Ateik!“ Tai, ką man sako šis pasaulis: „Ateik!“ Nes Dvasia turi mano pažadą, nes žmonės žino, kad Aš paskelbiau savo sugrįžimą, nes žmonės pažadino vieni kitus, sakydami: „Viešpats paskelbė, kad sugrįš.“ Mat, nesant žmogiškosios teisingumo, jie, trokšdami mano taikos ir teisingumo, kreipiasi į Mane, sakydami: „Viešpatie, kodėl Tu neateini?“ Kodėl Tu nematai mano skausmo? Kodėl Tu neatsižvelgi į mano tragediją?“

79. Aš dabar žiūriu į tave, o žmonija. Mano, kaip Tėvo, žvilgsnis tave mato, bet mano akys yra ir teisėjo akys. Tu niekada nenorėjai Manęs kaip Tėvo. Tu nepripažinai Manęs kaip viršesnio už tave. Tu nenorėjai Manęs kaip Mokytojo, tik kaip Teisėjo, ir kaip Teisėją tu dabar, šią akimirką, turėtum.

Kad dar labiau neapsunkinčiau tavo sąžinės naštos, Aš tau nesakau, kad kabu ant kryžiaus. Nematomai Aš esu ant kalno, ant kalno viršūnės, bet – kaip ir ant to kryžiaus – su atviromis, beribiai atviromis rankomis, kad tave apkabintų. Ir taip, kaip tada atsivėrė mano šonas, kad ant tavęs išlietų meilės vandenį ir kraują, taip šiandien atsiveria mano Dvasia, kad ant visų išlietų dievišką atleidimo, gailestingumo ir taikos vandenį bei kraują.

80. Mano rankos išskeistos! Visa mano Dvasia jaučia tavo skausmą. Bet ne tą fizinį skausmą, ne tą žmogiškąjį skausmą, ne tą kankinamų sielų skausmą. Tai dieviškas skausmas – nesuprantamas ribotiems tvariniams, tai „ „ skausmas, kurio jūs negalite pažinti. Nes tikrai sakau jums: aš trokštu, tauta, aš trokštu, žmonija, tavo taikos, tavo išganymo ir tavo meilės!

81. Tie, kurie šiuo metu klausosi per žmogiškąjį balso nešėją, šiuo metu nedrįstų pakelti rankos, kad sužeistų savo tikėjimo brolių. Jie negalėtų atverti lūpų, kad prieš savo Viešpatį ištartų kokį nors įžeidimą. Tačiau tie, kurie šioje šventėje nedalyvauja, labai gerai vienas kitą žeidžia, žudo vienas kitą, atima vienas iš kito brangų gyvenimo, gerovės ir meilės lobį. Taip vyksta todėl, kad jie visiškai nežino, ką daro.

Tačiau šią iškilmingą dieną, pasaulinės meilės ir teisingumo dieną, visi tie, kurie palieka savo kūnus, kad pereitų per dvasines erdves, dar kartą išgirsta galingą Jėzaus balsą, kuris jiems iš šio kalno viršūnės sako: „Iš tiesų, dar šiandien būsite su Manimi rojuje.“

82. Visi tie, kurie, veikiami šio dieviškojo poveikio, yra pasirengę, pabudę ir sako Man: „Viešpatie, paskutinę šio šventojo metų dieną aš palieku savo kūną, kad pakilčiau į nežinomybę. Priimk mane!“ Iš tiesų, sakau jums, jie mane suras mano karalystėje. Tačiau tiems, kurie piktžodžiauja prieš Dievą, kai amžinai užmerks savo kūno akis, dvasinės akys bus uždarytos mano Šviesai, ir jie jas atvers tik po savo paties teismo.

83. Kai Kristus, būdamas žmogumi, pajuto visą skausmą ir šio skausmo akimirką buvo trumpam paliktas Dvasios, Jis, kaip žmogus, kaip žmogiška būtybė, tarė: „Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane palikai?“

84. Šiandien sakau visiems, kurie gyvena, vaikšto, kenčia ir nusideda su Manimi: jei jaučiate „kūno“ silpnumą, šaukitės savo Dvasios, kaip tai darė Mokytojas. Dvasia yra stipresnė už „kūną“. „Kūnas“ yra ir visada bus silpnas. Tačiau jei išbandymai Dvasiai bus labai dideli ir stipresni už ją, kreipkitės į Mane. Tai bus vienintelis atvejis, kai Aš leisiu jūsų kūno apvalkalui, jei jis dėl to paties išbandymo galingumo pajus Dvasios nebuvimą, pasakyti: „Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?“

Tuomet jūsų akyse, jūsų sieloje iškart pasirodys šviesos spindulys, kuris pakels ją į šviesos kelią ir suteiks jai įrodymų, kad ji nėra viena, kad Dievas niekada nepalieka, kad Tėvas negali palikti savo vaikų, ypač didžiųjų išbandymų akimirką, kai jie visiškai liudija savo Viešpatį.

85. Aš palieku jus susivienijusius ir apgaubiu jus švelnumo apsiaustu, kuris visada jus apgaubdavo ir kurio šilumą jūs jau pažinote.

86. Marija sėdėjo prie Kristaus kojų, neišsakydama nė vieno skundo ar priekaišto žmonijai. Todėl Tėvo akyse ji buvo didi kaip moteris ir kaip

Dvasia. Juk ji yra visuotinio motiniškumo Dvasia, kuri egzistuoja Dieve. Ir šią palaimintą valandą Aš palieku šią meilę įspaustą savo tautai, nes jūs esate Trečiojo Laiko Marijos tauta, kuri dabartinei ir būsimai žmonijai leis atpažinti šios meilės, šio aromato, šio begalinio švelnumo, šio užtarimo ir šio žmonėms nesuprantamo nekaltumo buvimą. O Tu, kuri esi manyje ir visame kame, išgirsti tą balsą, kuris tau sako: „Visada lik motina visatoje!“ O šiai tautai, kuri atstovauja visai šių ir kitų laikų žmonijai, sakau: „Tauta, Sūnau, štai tavo Motina!“

87. Aš nenoriu jums palikti nei skausmo, nei liūdesio. Nes nors mano Dieviškoji Dvasia yra liūdna, mirtinai liūdna, Aš noriu jums palikti prisiminimą, kad buvote paskutinėje vakarienėje, kad ši paskutinė valanda, o mylima tauta, būtų ta, kuri jūsų širdyse paliks neištrinamą prisiminimą – ta miela valanda, bendrystės ir laimės valanda, nes jūs girdite „Žodį“, kaip jį girdėjote taip ilgą laiką.

Šią valandą, kai valgėte gausų dvasinį maistą, kol numalšinote savo dvasinį alkį ir troškulį, nemąstykite apie pasaulio kančias. Aš esu su visais. Šiuo metu nemąstykite apie dabartį. Trumpam gyvenkite ateitimi, tuo taikos laikotarpiu, kurį Aš jums ruošiu, ir visi pažvelkite į Tėvą, kurį su meile apsupate prie šio paties stalo – meilės, mokymo, apreiškimų ir atleidimo stalo.

88. Imkite ir valgykite! Mano Žodis yra mano Kūnas. Imkite ir gerkite! Mano Kraujas yra esmė, kurią įdėjau į savo Žodį, kur jūs mane tikrai atradote šiuo Trečiuoju Laiku. Ne balso nešėjuje, ne jo balso tone, ne žmogiškojo žodžio išorinėje formoje, bet jo prasmės gelmėje. Ten yra esmė, kuri yra pats mano Žodžio Kraujas. Gerkite jį, nes rytoj *jūs* būsite duona ir vynas, Kūnas ir Kraujas tarp žmonijos!

89. Aš palieku jus susibūrusius prie šio stalo, kuris niekada neturi būti teismas, o mokyklos suolas mokiniams ir studentams, kurie gilinasi į Mokytojo mokymą, kurie savo pasiruošimu tampa verti to, kad Jis jiems apsireikštų bet kurią valandą. Rytoj Aš jus nustebinsiu kaip Emauso keliautojus, kaip tuos apaštalus, kuriems reikėjo mano buvimo ir mano ženklų, kad galėtų pasidžiaugti ir atsigauti, ir taip pat Aš nustebinsiu jus. Tarp jūsų niekada neturi būti melo, jūsų liudijimas visada turi būti teisingas. Tada jūsų pranašiškos lūpos saugiai ves šios mylimos tautos, kuri čia yra, žingsnius, ir ji niekada nesuklyptų. Jūs turite apsaugoti jį nuo didžiųjų pavojų ir pergalingai atvesti iki Naujojo Jeruzalės vartų – to miesto, kurį Aš jums padovanojau šiuo Trečiuoju Laiku, kad jūs, kaip jo sargai, jį pasiūlytumėte žmonijai – su jo vartais, atvirais visam pasauliui, pro kuriuos turi įeiti tiesos trokštantys žmonės, alkani dvasinio tobulėjimo.

O jūs, kaip geri tautų vadovai ir vedliai, tvirtu žingsniu juos nuvesite iki švytinčio balto miesto širdies.

90. Mano nuosprendis paskelbtas, taip pat ir mano mokymas bei apreiškimai. Mano tėviška ramybė, mano glamonė yra su visais. Jauskite, jauskite, kad Aš tiesa ir Dvasia prispaudžiu jus prie savo dieviškosios širdies!

91. Klausykite, klausykite Tėvo balso, kuris pradeda skambėti jūsų širdies gelmėse, kuris šiuo metu pradeda ieškoti atgarsio jūsų viduje. Nes nuo šių akimirkų Aš palieku jus malonės laikotarpiu, dvasios ir dvasios dialogo laikotarpiu.

92. O mylima tauta: leiskitės į kelionę, įženkite į namus ir visur sėjokite taiką! Neškite mano Testamentą ir iki galo ginkite mano Trejybės ir Marijos Dvasios kūrinį, kurį jums apreiškiau, kurį jums patikėjau šiuo Trečiuoju Laiku, įvykdydamas savo praeityje duotą žodį.

93. Aš atėjau „ant debesies“. Iš jo Aš leidau nusileisti savo Visuotinį Spindulį, ir jo pagalba jūs turėjote Mane nuo 1866 m., nuo Roque Rojas, iki 1950 m. per paskutinius balso nešėjus, per kuriuos Aš leidau aidėti savo Visuotinį Žodį – Žodžiu, Esme, Buvimu ir Galia. Tačiau jei šiandien susipažinote su keliais žmonėmis, kurie sudaro mano tautą, Izraelio tautos narius, dvylikos giminių dalis, tai rytoj mano Žodis bus žinomas visame pasaulyje per šiuos liudytojus ir pasiuntinius, kuriuos palieku tarp žmonių. Jis bus skelbiamas kaip tiesa ir taps gelbėjimo inkaru, saugiu uostu, vedančia žvaigžde žemės piligrimams bei taikos karalyste visam pasauliui, nes tokia yra mano valia.

94. Aš palieku jums savo ramybę. Iki pasimatymo, mylima tauta! Netrukus turėsite Mane Šventojoje Dvasioje gausiai... Kodėl verki, tauta? Žiūrėkite, kaip šiuo metu Aš jums įrodau savo Žodį. Aš ir toliau kalbu jums ir nepažeidžiu savo užduoties.

95. Ateikite pas Mane, tauta! Verkite, verkite, nes Aš priimu jūsų ašaras. „Kūnas“ yra silpnas, bet Dvasia – stipri. Ji žino, ką gavo, yra paklusni ir sutinka su Mano valia. Tačiau jūsų kūno apvalkalas yra vaikas, kuris kartais savo gyvenimo kelionėje jaučiasi silpnas, ir kurį jūs patys turite sustiprinti.

96. Ateik, tauta, ir palik savo skausmą prie mano kojų! Atverk savo širdį ir patikėk Man pačiam paskutinį savo skundą, kad Aš jį paverčiau ramybe. Ilgą laiką tu slėpei savo skausmą, kurį tau sukėlė žinojimas, kad mano Žodis neateina. Bet paskutinę akimirką „kūnas“ tave išdavė, kūno apvalkalas susilpnėjo, nes yra nesubrendęs. Aš paimu jį į savo glėbį, supu jį ir sakau: „Nebijok. Nes iš tiesų – jei gyvenimas tavo lūpoms yra kartusis taurė, Aš žinosiu, kaip jį pasaldinti per tavo dvasią.“

97. Akys, kurios liejate ašaras ir taip leidžiate savo skausmo sielvartui išsiliėti: verkskite, nes taip jūs apsivalote, kad galėtumėte aiškiai suvokti Naująjį laiką!

98. Ateikite pas Mane, vyrai, moterys, jaunuoliai, suaugusieji ir vaikai, kurie tapote darbininkais, ir mano dieviškoje akivaizdoje palengvinkite savo širdies skausmą, kai joje išliejote paskutinę ašarą, kai Tėvui atidavėte paskutinį liūdesio dvelksmą ir paskutinį atodūšį. Tegul lieka tik džiaugsmas, ramybė ir linksmumas. Nes Aš noriu, kad jūs būtumėte tauta, turinti sielos ramybę, kurią suteikia sąžinė už įvykdytą pareigą, ir viltį į paruoštus Naujuosius Laikus.

99. Jūs esate mano gydomojo balzamo savininkai. Suteikite jam jėgos, išgydykite savo kūną ir neškite šią sveikatą visur.

100. Viskas, ką įdėjote į Tėvo širdį, yra Jame. Aš tikrai tai išgirdau ir rūpinuosi tavimi.

101. Dėl šio prašymo – priimk, pasisemk!

102. Visas pasaulis priima mano ramybę, mano palaiminimą, jei moka pasiruošti – jei, artėjant šio laiko pabaigai, sugeba pralieti ašaras – tebūnie palaimintas! Laimingas jis, jei pakyla į dvasingumą, atsinaujinimą ir ramybę!

103. Priimk, o pasauli, mano ramybę, mano palaiminimą – *mano* ginklą, kad tu nugalėtum! Mano gausybės tau padės, taip pat ir mano balzamas, ir netrukus išgirsi Visuotinį Tėvo Balsą, Šventosios Dvasios Balsą ir įspūdingą Dvasinio Pasaulio Balsą, kuris būtent šią naktį pasirodys žmonėms bendruomenėse, namuose ir kelyje, nes tokia yra mano valia.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Turinio nuorodos

Mokymas 339	Eilutės Nr.
Apreiškimas apie sielos amžinąjį gyvenimą	10
Apreiškimas apie dvasinį pasaulį	18
Pranešimas apie Guodėją Dvasią	25
Mokymas 340	Eilutės Nr.
Dieviškojo darbo, kuris jau nebėra religija, didybė	3
Apreiškimai, kuriuos galima gauti tik medituojant	43
Visi gali „pamatyti“ Dievą	45
Trečiasis Testamentas	67
Skausmas ir apvalymas	69
Mokymas 341	Eilutės Nr.
Išrinktųjų atsakomybė	2
Nekalbėkite blogai apie savo artimus	52
Kol žmonija nesilaikys dieviškųjų įstatymų, ji turės ką nors, kas ją engs	53
Mokymas 342	Eilutės Nr.
Tinkamas laikas dvasiniam išsilaisvinimui	1
Dvasios ir dvasios pokalbis	12
Meksikoje išsipildo dieviškasis pažadas	15
Dvasinio Izraelio misija	34
Mokymas 343	Eilutės Nr.
Dvasinio Izraelio kova	2
Trečiasis Testamentas	11
Reinkarnacijos	17
Jokūbo kopėčių reikšmė	23
84 metai, per kuriuos tai pasireiškė, kad žmonės galėtų suprasti	47
Mokymas 344	Eilutės Nr.
Pasirengimas ir dvasinė misija	1
Valantis skausmas	53
Sielos paskirtis	64

Mokymas 345	Eilutės Nr.
Teismo laikas ir pamokymas apie mūsų kilmę	2
Kūrimas ir gėrio bei blogio pradžia	10
Gėrio ir blogio virpesiai ir įtaka	16
Sukūrimo kilmė	20
Sąžinė – tai dieviškasis balsas mumyse	30
Materialūs ir dvasiniai ginklai	36
Elijas – dieviškasis pirmtakas visais amžiais	51
Kas buvo Roque Rojas?	57
„Septynių antspaudų knyga“	61
Dvasios ir dvasios dialogas	71
Dvasingumo laikotarpis	74
Poilsis nėra skirtas	78
Visuotinis dvasinis virpesys	81
Pjautuvus yra Dievo rankoje	90
Mokymas 346	Eilutės Nr.
Pasirengimas dvasiniam tobulėjimui	1
Sielos mirties nėra (žr. 95,4 ir 146,47)	19
Pranašystės	41
Mokymas 347	Eilutės Nr.
Pranašystės	3
Mes negalime užkirsti kelio Dievo meilei mums. Dvasinis Izraelis negali kartais linkti į vieną, kartais į kitą pusę	11
Dvasinė malda	21
Siela maitinasi meile	23
Daugelis mokymų bus palikti raštu	26
Atėjo teismo laikas	27
Riba netrukus bus pasiekta	29
Mokymas. 348	Eilutės Nr.
Pavyzdžiai ir patarimai iš trijų laikotarpių	1
Trečiasis Testamentas	26
Mokymas 349	Eilutės Nr.
Viešpaties sugrįžimas Trečiajame laikmetyje	1

Žmogus visais laikais buvo dieviškasis „balsas“	5
Dvasinis tobulėjimas vietoj diskusijų ar prievartos	22
Spiritualisto užduotis	27
Nauja dvasinio tobulėjimo ir teisingumo era	32
Įkvepiantys pavyzdžiai	39
Artėjimas prie Dvasinės karalystės būtybių	45
Mokymas 350	Eilutės Nr.
Mokinių paruošimas	1
Šviesūs pavyzdžiai visoms kartoms	14
Didžiausias troškimas	31
Meilės galia	52
Ką atskleidžia šeštasis antspaudas	69
Mokymas 351	Eilutės Nr.
Didesnis dvasinis pakilimas	3
Dvasinio Izraelio misija	19
Pranašystės apie didžiuosius įvykius	64
Mokymas 352	Eilutės Nr.
Laikas pasiruošimui ir sąvokų išsiaiškinimui	4
Dvasinis pabudimas	34
Dvasinis atpirkimas	42
Klaidingos interpretacijos apie amžinąją ugnį	44
Pranašystės	54
Atraskite save	72
Mokymas 353	Eilutės Nr.
Meilė	10
Ragimas siekti dvasinio tobulumo ir išpildymo	18
Piktumo pabaigos pradžia	50
1950-ųjų metų svarba	60
Gamtos jėgos paklūsta dvasiniam pasauliui	62
Mokymas 354	Eilutės Nr.
Pasaulyje vis dar viešpatauja veidmainystė ir piktadarystė	11
Dvasinių gebėjimų ugdymas	26
Bendravimas iš proto į protą	27

Visi gali atsigriebti prarastą laiką	38
Pirmiausia kova, paskui taika	46
Dvasios ir dvasios bendravimo era	54
Teismo ir galutinės kovos laikas	58
Žmonija vis dar puoselėja blogą sėklą	65
Praeities epochų pavyzdžiai	74
Dvasinio neramumo laikotarpis	81
Trečiojo laikotarpio priežastys	84
Mokymas 355	Eilutės Nr.
Dvasinio atgimimo amžius	1
Pagarba kito žmogaus teisėms yra taika	19
Trečiasis Testamentas	44
Mokymas 356	Eilutės Nr.
Dieviškojo apreiškimo šioje Trečiojoje eroje priežastys	3
Jūs turite atrasti dieviškojo žodžio esmę	27
Klaidos tarnauja kaip pamokos	40
Pavyzdžio svarba	46
Dvasinis tobulėjimas	61
Pranašystė apie materializmo žlugimą	88
„Dvasininkystė“, o ne spiritizmas	93
Tikrasis dvasinis ritualas	99
„Balso nešėjo“ užduotis	118
Mokymas 357	Eilutės Nr.
Vestuvių palaiminimas	1
Taikos ir vienybės misija	28
Inkvizicija	38
Meksikos likimas	41
Gėrio ir blogio įtakos poveikis	46
Mokymas 358	Eilutės Nr.
Laikinas ir amžinasis	9
Iš ko susideda malda?	11
Mes esame visumos dalis	18
Sergančioji žmogaus mokslo ir dieviškoji išmintis	31
Trijų laikmečių knyga	58

Mokymas 359	Eilutės Nr.
Šviesa ir dieviškoji įkvėpimas teikia paguodą visiems	1
Tikroji šventovė	18
Spiritualizmas nėra religija	60
Įkvėpimas ir minties laisvė	64
Reinkarnacijų būtinybė	68
Dievas yra „Visa“	74
Amžinasis evoliucijos dėsnis	78
Dieviški patarimai	84
Mokymas 360	Eilutės Nr.
Lemiamas laikas sieloms	6
Tikroji sankirta	9
Dvasingumas be apeigų	13
Aiškios sąvokos	19
Marija ir jos motinystė	23
Sekminės	34
Apokalipsė 12	36
Amžinasis moteriškumas	39
Bendravimas iš proto į protą	44
Turime nugriauti sienas	50
Mokymas 361	Eilutės Nr.
Paskutiniai pasiruošimai	1
Gailestingumas ir dar kartą gailestingumas	65
Mokymas 362	Eilutės Nr.
Ragimas įgyvendinti dvasinį Izraelį	2
„Šventyklos“ reikšmė	14
Jonas Krikštytojas buvo įsikūnijęs Elijas	39
Jėzus nesirėmė jokių žmogiškuoju idealu	57
Mokymas 363	Eilutės Nr.
Dvasingumas nėra religingumas	9
Harmonija su Visuotiniu dėsniu	23
Egoistinio žmogaus veiksmai	25
Mūsų smegenys neprisimena reinkarnacijų	34
Pranašystė apie Šviesos karalystę pasaulyje	44

Mokymas 364	Eilutės Nr.
Dieviškoji meilė yra nenugalima	1
Spiritualizmas yra dieviškasis mokymas	19
Viešpaties sugrįžimas	32
Dievas yra nenugalimas	50
Nuopelnų svarba	52
Mokymas 365	Eilutės Nr.
Paskutiniai raginimai ir įsakymai	1
Spiritualizmas nėra religija	69
Dieviškasis žodis turi būti užrašytas	71
Mokymas 366	Eilutės Nr.
Atsisveikinimo kalba	1
Dieviškasis teismas	11
Ką Izraelis ir pasaulis siūlo Kūrėjui?	14
Pranašystė apie apokalipsę, kuri išsipildo	15
Septintojo antspaudo atidarymas	19
Bažnyčių vertinimas	23
Dvasiniai pasiuntiniai	27
Mes gyvename amžinybėje	30
Luko 13	36
Tobulas bendravimas iš dvasios į dvasią	46
Teisumas	60

Dieviškieji mokymai Meksikoje 1866–1950 m.

Literatūra

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, tel.: +49 (0)6741 1720

„Tikrojo gyvenimo knyga“, I, II, III, IV, V, VI tomai

„Trečiasis Testamentas“ (taip pat ispanų, anglų ir prancūzų kalbomis)

Dieviškieji apreiškimai iš Meksikos (trumpas įvadas)

Dieviškieji apreiškimai apie gyvenimo klausimus

Pranašystės apie Trečiąjį laikotarpį

„Buchdienst zum Leben“, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen

Tel.: +49 (0)7371 929 66 42, el. paštas: manfredbaese@gmx.de

Dieviškoji meilė – mūsų gyvenimo ir visos būties kilmė, esmė ir tikslas

El Amor Divino – mūsų gyvenimo ir visos būties šaltinis, esmė ir tikslas

„Tikrojo gyvenimo“ knyga, VII, VIII, IX, X, XI, XII tomai

Trečiasis Testamentas

„Unicon“ fondas, D-88709 Meersburg

Tel.: +49 (0)7532 808162, el. paštas: info@unicon-stiftung.de

Įvadas į „Tikrojo gyvenimo knygą“ (nemokamai)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.

Orinoco Nr. 54, vidinis kambarys 5, Col. Zacahuitzco, 03550 Meksikas, D.F.

„Tikrojo gyvenimo knyga“, I–XII tomai

„Trečiasis Testamentas“

ir kitos knygos apie šiuos dieviškus apreiškimus iš Meksikos

Interneto svetainės

www.drei-offenbarungen.net

www.reichl-verlag.de

www.unicon-stiftung.de

www.drittes-testament.de

www.drittetestament.wordpress.com (daugiakalbė)

www.tercera-era.net (ispanų kalba)

www.144000.net (daugiakalbė)

www.dritte-zeit.net